UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ars versificatoria Joannis Despauterij Niniuitæ Bergarum apud Diuum Guinnocum Ludimagistri

Spauter, Johannes de

Argentorat., Anno M.D.XII.

VD16 D 630

urn:nbn:de:hbz:466:1-70847

Visual Library

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nulla sit tege velle a ... que ... quod veteres ... [illegible]
... [illegible] ... sapta ... solebant ... [illegible]
... [illegible] ... quod ... verba ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... verba ... [illegible] ... et ... [illegible]
... [illegible]

In mentem venire elegantie sit ... quod ... et ... [illegible]
dicto apud claros auctores ... [illegible] ... mihi ... [illegible]
venit ... in adolescentia quod ... [illegible] ... et ... [illegible]
... [illegible] ... in ... venat ... [illegible]
... [illegible] ... et dicto apud claros auctores ... [illegible]
... [illegible] ... habueris ... aliquid ... venat ... [illegible]

Th. 6088.

S. H.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ars verſificatoria Joannis Deſpauterij Niniuitæ Bergarum apud Diuum Guinnocum Ludimagiſtri.

EX SECVNDA RECOGNITIONE.

LECTOR EME, LEGE, ET PROBABIS.

Liber Societatis Jesu Paderbornae

U III 2.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

In laudem artis verſificatoriæ doctiſſimi viri Io. Niniuitæ carmen Iacobi Pape, ad Lectorem.

Quiſquis es Auſonios cupiens contexere verſus,
Hoc eme metrificę nobile legis opus.
Syllaba quanta docet, vel qualis rite locanda,
Et qua ſam verſus arte regendus erit.
Confiteor fuerant doctorum ſcripta virorum
Manca, ſed hæc ſtudio ſunt ſtabilita bono.
Quicquid habent ſacrę congeſta volumina frugis
Hanc nouus ingenti fœnore reddit ager.
Contrectare diu docet omni euoluere noctu.
Verſibus vtilior non liber eſſe poteſt.
Hunc lege, ne vanis excedant tempora rebus,
Et data ſub memori dona reconde ſinu.

Hexaſtichon Liuini Crucij Enomij in artem verſificatoriam Ioannis Deſpauterij Niniuitæ.

Si iuuet Auſonia muſas celebrare camœna.
Si iuuet Orphæis plectra ſonare modis,
Linque ſacros hauſtus Heliconis, linque liquores,
Deſine ſompniferis ſæpe cubare iugis.
Hic Heliconis erit fons, hic Parnaſſia rupes,
Ora riges vigil hoc ſit tibi monte labos.

ſoannis Deſpauterij Niniuitæ in artem Verſificatoriã Pręfatio.

ſoannes Deſpauterius Niniuita, Gæorgio Haloino nobiliſſimo heroi & vndecũq; doctiſſimo domino Haloinę domus ac ditionis, cõmuni litteratorũ patrono, muſarum delicijs, ac ſuo Mecœnati humaniſſimo, Salutem dicit plurimam.

Rtem verſificatoriam (quam ſtichologian græci vocant) literaturæ partem, vt difficillimã ita longe præcellentiſſimã, & poetis in primis neceſſariam, ſex annis, vehementi labore inter quottidianas occupatiões elucubratam, tuo nomini conſecrare nobiliſſime domine, auſuſſum. Vtinã eiuſmodi, vt vel tuis in nos meritis, vel meo erga te ſtudio, reſpondeat. Noui ego delicatiſſimũ tuum palatum, noui acerrimam cenſuram, cui nihil non exactiſſimũ placeat. Vellem equidem celſitudini tuæ meliora deuouere, quod quum non poſſim, ferenda puto Mecœnati meo qualiacunq; munuſcula. Nam (vt Plinius ait) & dijs lacte ruſtici, multæq; gentes ſupplicant, & mola tantum ſalſa litãt qui nõ habent thura. Dabis igitur (vt ſpero) audaciæ noſtræ veniã, nempe ſoles meas eſſe aliquid putare nugas. Non adeo ſum mihi Suffenus, vt neſciam artem meam eſſe imperfectam, tamen audendum eſt, quia noſtra præcepta (vt Columellæ verbis vtar) non conſummare ſciẽtiam ſed adiuuare promittunt. Nam (vt idem ait, & me plurimũ conſolatur) in omni genere ſcientiæ & ſummis admiratio veneratioq;, & inferioribus merita laus cõtingit. Erunt fortaſſis nonnulli ſophiſtæ vel poetaſtri, pſeudographi, phyſiologi, legulei, ſacrificuli, aſophi, plani & tenebrones, qui cauillabuntur hanc artem tenuiorem eſſe, q̃ quæ tanto viro dedicari debuerit. Verum hi tuo iudicio, vehementer errant, vt qui ſcias ipſos orbis dominatores hanc artem vt excellentiſſimã ſummope excoluiſſe. Auguſtũ dico & Germanicũ, & alios multos Dedecerẽt ꝑfecto te vł aliũ quẽuis nobilẽ, iſtoꝝ grãmatiſticę merę nugę, nullis ſcilicet innixa veteꝝ monumẽtis, ſed ſuis ab ignorãtia ꝑfectis regulis fatuis etymologijs, ridiculis diſcriminũ verſiculis, vulgi abuſu (quẽ ꝓ vſu indoctiſſimi habẽt) & alijs id genꝰ apinis,

At neq; Diomedis litteratura Athanaſio, nec Seruij centimetrum
Albino, nec Priſciani opus Iuliano, nec (vt neotericos attingam)
Antonij Nebriſſenſis grãmatica vnq; videri poterit, Iſabelę Hiſpa
niarũ reginæ celſitudine indigna. Hos ego viros, cum cæteris lin
guæ latinę columĩbus, tuo ductu, tuoq; auſpicio imitatus, ex om̃i
bus ferme veterum libris, conatus ſum aliquid in medium afferre
vt iuuarem pro meis viribus, linguã latinam inſtaurare. In qua re,
quicquid profeci tuũ eſt. ex quo plus didici, ꝙ ex alio quouis præ
ceptore. abeſt dicto aſſentatio, id nouit deus. Tu mihi Ariſtarchus,
tu Mœtius, tu Quintilius, quod quum e multis litteris tuis lacteo le
pore profluẽtibus, tum ex ijs quas hoc anno pridie Iduum Ianua
riarum ad nos dediſti, liquet clariſſime. Sic em̃ ſcribis. Adſit nobis
deliciarũ linguæ latinæ zelus & auiditas. ſit inter nos eleganſiæ ma
ioris honeſta diſceptatio, maneatq; in ſcrinijs noſtris, nõ patiar et
enim ſcripta mea in vulgus prodire, priuſq; priſcos authores ad
vnguem perlegerim, ne forte in errorẽ incidam. Si hoc fecerimus
miraberis, quantũ fructum inde concipiemus. hunc in modum &
in alijs epiſtolis me frequẽter monuiſti, ne editionem meam preci
pitarem, & hoc auriculis meis ſubinde inſtillaſti. Neſcit vox miſſa
reuerti. Et nõnunq; territaſti Vergiliano exemplo, qui æneida teſta
mento cremari iuſſit, ꝙ eam nõ caſtigauerat. Quo factum eſt, vt in
ſextum annũ dilata ſit huius operis editio. Nam ante tres annos, ra
tus hanc artem ita a nobis ſupremã manum accepiſſe, vt edenda
iamiã videretur, eam tibi legendam obtuli ſperans (quæ mea fuit
inanis iactantia) me ob id opus, non parum [illegible]bs te laudatũ iri. Ve
rum multo aliter euenit. Nam tu (vt es nobiliſſimorũ prudentiſſi
mus) ſenſiſti illico, artẽ meã magis ex grãmaticorũ officina, ꝙ ex
poetarum veterum adytis prodijſſe, quod vt ipſe nõ diffiterer, ſta
tim rogaſti, an Silij Italici libros lectitaſſem? Quũq; id abnuerem,
iuſſiſti vt perlegerẽ, cognoſceremq; artem meam admodũ eſſe im
perfectam, id quod ipſe mox comperi. Itaq; pręter eos quos antea
perlegeram poetas (qui fuerant admodũ pauci & neoterici plures
ꝙ veteres) dedit mihi perlegẽdos nobilitas tua Lucretiũ, &(quem
antea cum Horatio, Ouidio, Martiale, Iuuenale, Perſio perlegerã)
Vergilium, præterea Maniliũ, quem alij malliũ vocant. Germani
cum Rufum, Ciceronẽ in Arato. Catullum, Tibullum, Propertiũ,
Senecam in tragœdijs. Valeriũ flaccum. Statium Papiniũ, Auſo
nium, Claudianũ, Sidonium apollinarẽ, Columellam, Palladium
Tum etiam grãmaticos & alios ſcriptores plurimos. Ex quibus ve
hementer emendaui & auxi artẽ meam, coactus multos taxare ꝑ

Ant. Nebriſ. Iſabela.

communi vtilitate, qui maximo in precio habentur. quia licet do-
ctiſſimi fuerint, tamẽ non potuere inter tot barbariei milites, nihil
vitij contrahere, ideo ne quem iniuſte culpaſſe puter, libet altius re-
petere quanta ſit inter poetas antiquos & neotericos differentia, vt
more boni agricolæ, ſerere ingenuum volentis agrum, liberem
arua prius fruticibus, falce rubos, filicemq; reſecem, vt ſciamus, in
ter poetas quos imitari & quos vitare deceat. Neq; enim oĩbus
paſſim credere debemus, ſed illis dũtaxat qui floruerunt inter du-
centos circiter quinquaginta annos ab ortu Ciceronis ad Antoni
num Pium, hoc eſt ante chriſtianũ natalem annis cẽtum, ad cente-
ſimum quinquageſimũ. ex quo ſalutem Chriſtianã numeramus.
Nam & latinus ſermo, quẽadmodum & cætera mortalia, aliquã-
do incœpit, habuitq; ſuam infantiam, in qua vix quicq; effari po-
tuit, ſic locuti ſunt Aborigines primum cum Faunis vatibuſq;, ſic
deinceps Latini & Albani, ſic carmina ſaliaria compoſita ſuis ſacer
dotibus tandem parum intellecta, vt Quintilianus teſtatur, non
adeo longe poſt hoc ſæculum poetæ fuere. Liuius Andronicus,
Ennius, Plautus, Næuius, Pacuuius. Cæcilius, Actius, Terẽtius, Lu
cillius, Turpilius, Marius. Afranius, Dorſennius, Attilius, Trabe-
as, Aquilius, Imbrex, Nonius & plures, quorũ exceptis paucis ope
ra interciderunt. hos multa licenter duriterq; dixiſſe teſtantur Mar
tialis, Perſius, Quintilianus, & inter grãmaticos Priſcianus. ait autẽ
Perſius. Eſt nunc Bryſęi quẽ venoſus liber Acti, Sunt quos Pacu-
uiuſq; & verrucoſa moretur Antiopa. Qđ autẽ ad quantitates atti
net, raro horum authoritate vtimur, quia Ennius & Andronicus
Epici & Lucillius interciderunt, cum reliquis qui fere comici fuerũt
Plautus vero & Terentius tam varijs vtuntur pedibus, tam ſæpe
ſunt temporum iniuria mutilati, tam varie a varijs verſus diſtin-
cti, vt difficillimũ fuerit quantitates dictionũ ex his expiſcari. Poſt
hos qui ſequuntur, linguã latinam mirum in modum locupleta-
runt, quos omnino imitandos dicimus. vt ſunt illi, quos a me dili-
genter perlectos ſupra memoraui, præter Auſoniũ Gallum & Si-
donium Apollinarem, qui longo tempore poſt reliquos memo-
ratos in multis a ſuperioribus defecerunt, vt hoc opus perlegenti
patebit. Claudianũ & ſi eodem ſæculo fuiſſe conſtet, multo tamen
minus a veterũ inſtitutis aberraſſe comperimus. Itaq; poſt Hadria
num imperatorẽ cœpit indies latinus ſermo maiorem in modum
languere, & quodam quaſi ſenio contabeſcere, irrũpentibus in Ita-
liam barbaris, quod nimis factum eſt, ſub aduentu Gothorum in
Italiam, regumq; Longobardorũ, ad fatalem illam totius generis

Liguæ latinæ infantia.

Poetę antiqſſimi.

Poetæ imitãdi.

Liguæ latinę virilitas.

Auſoni⁹ gallus.

Claudianus.

Liguæ latinæ ſenectus,

humani peſtem Mahumeteam, quæ cum om̄ibus ingenuis & bo-
nis artibus ſermonem quoq; latinū intercepit, qua ætate pauci ad-
modum fuere poetæ, & illi quidem ſuperioribus longe indoctio-
res, Rufus Feſtus. Alphius auitus. Calphurnius ſiculus, cuius buco

Poetę ru diori ſæculo nati

lica extant & perlegi. Terentianus, Claudianus, Sidonius, Auſoni-
us, Iuuencus, Prudentius, Fortunatus, Serenus, Boetius, Proſper,
Priſcianus, Lactantius, & multi alij ſcriptores quibus (quātum ad
latinitatem attinet) eatenus fides habenda eſt, quatenus ea que no-
bis afferunt, veterum authoritate probari queunt. nam vt de reli-

Sidonius in multis errat.

quis, interim paululum taceam, de Sidonio Hermolai Barbari iu-
dicium in lib. vi. Plinij cap̄. xxvi. neutiq; ſilebo, ſic autem inquit Si
donius Apollinaris, legendus totus, probandus non totus. Nam
Cteſiphon contra artem corripuit, Ioannes quoq;, & heraclitus &
diaſtema, tum alia compluſeula contra artem, vel corripuit vel
produxit, vt paraclitus & ſyllogiſmus & cætera, quæ cūcta ſuis lo-
cis declarabo, de heraclitus aliter ſentit Pius Bononiēſis vt enuclea
mus in medijs i ante t. Prudentius quoq;, vt Lactantius in nonnul
lis veteres poetas imitari negligentius deprehenditur vt Sedulius
& Arator multo magis hallucinantur. Galterus, Gamfredus, Ala-
nus, Petrus Riga, vt ſæpiſſime declarabo. Sed omniū longe fœdiſ-
ſimi ſcripſerūt qui hos ſecuti ſunt, qui violata paſſim ac diſiecta Ro
mani imperij dignitate, minime ſeruarunt latini ſermonis purita-
tem, quod & Theodoſij tēporibus fieri cœpit. Nam Sidonius qui
ſe Pliniū in epiſtolis imitari predicat, peregrinū & gallicum redo-
let (vt ait Petrus Crinitus in illius vita) & ſimul inepta verborum
affectatione, ſupra modū laborat, quēadmodum Fulgētius, Eno-
dius & Mamercus. Eo autē res tandem deuenit, vt reiectis doctiſſi-
morum monumētis, & omni elegātia proſcriptæ, Gothi cum re-
liquis barbaris omnem romanorū ordinem peruerterent, & bar
baries totius orbis fœdiſſima regina, latinitatē penitus peſſundede-
rit. Quod idcirco eueniſſe hariolari licet, quia Gothi plurimos lati-
norum libros exuſſiſſe dicūtur, & romani principes tum omnes
gothi, vuandali, vł alij barbari fuerūt in nullo honore fuerūt poe
tæ apud principes & reges vt qui ab illis non intelligebātur. Ideo
delectare minime potuerūt. Chriſtiani autē pontifices, Abbę, Car-
dinales, & cætera eccleſiæ columina, poeticē, vt diaboli pabulum
tum ſpernere cœperunt, immerito tamē vt pulcherrime in apolo-
getico ſuo oſtēdit diuinus poeta Baptiſta Mantuanus. Ita quū nul-
la poetis laus honoſq; fieret, poetæ nūlli fuerunt. Siquidem veriſſi-
mū illud verbum, honos alit artes. Et quod Martialis ait. Sint Me
cœnates nō deerunt Flacci, Marones, Ergo reiectis ethnicorū libris

ſine qbus latinitas cõſiſtere neqt, cõſequens fuit, latinitatẽ neceſſario interire. Quapropter barbari ipſi Virgilianã poeſim faſtidiẽtes, nouã ꝟſificãdi artẽ excogitauerũt, veterꝝ obſeruatiões in q̃ntitatibus, nec ſciẽtes nec ſcire cupiẽtes ſuas aniles excogitationes oibꝰ veterũ monumẽtis p̃ferentes, os ſuillũ ꝑfecto habuerũt, cui id demũ bene olet q̃d oletũ olet. Hmõi itaq; ꝟſus optimos iudicabãt. Aethiopũ terras iam feruida torruit ęſtas. & tales leoninos vocabant. Anglia, Flandria, Florida, Frãcia neſcia fraudis. Poſſidet hęc tria p̃mia, prędia, p̃lia, laudis, hos tũ bellarios nuncuparũt Virgo parens chr̃i cõſiſtens inuiolata, Tu mihi p̃grata ſũma bonitate dediſti. hos cruceſignatos dixere, Ignis edax & flãma vorax mea deſtituere Nũmus emax animuſq; ſagax ea reſtituere. Quinetiã rigimos (vt ipſi dicũt) excogitarũt veluti, Pãge ligua glorioſi corp̃is myſteriũ Sanguiſq; p̃cioſi quẽ in mundi preciũ. Catharinæ collaudemus virtutũ inſignia. Pange ligua gl̃ioſi p̃ſulis pręconiũ, & plura his ſĩl'ia, in quibꝰ ſyllabarꝝ nũerꝰ ſeruat, nõ metri ratio, licet imaginẽ ſeruẽt trochaici archilochĳ tetrametri catalectici, q̃ re nõ ſatis diligẽs fuit Hermãnus Torrẽtinꝰ q hęc carmĩa trochaica eſſe credidit. Nã in hymnis de ſacramẽto & diuo Nicolao, principiũ tm̃ ꝟſus eſt. Nam qſquis compoſuit, delectatũ eſſe cõſtat harmonia hymni pulcherrimi de chr̃o, nõ niſi a doctiſſimo poeta cõpoſiti, in q̃ vbiq; magna cũ elegantia, carmĩs ratio cuſtodit' pulcherrĩe. Pange ligua gl̃ioſi preliũ certamĩs, indocti hoĩes neſciẽtes eſſe carmẽ, putarũt ex q̃ttuordeci ſyllabis, q̃rꝝ ſeptĩa ꝑpetua eſſet lõga, & duodecĩa breuis, eiuſmodi harmoniã reſultare, null' pedibꝰ obſeruatis. Tãta eſt poeſeos ſuauitas, vt etiã ſui ignaros mirꝝ in modũ oblectet, verꝝ non ſatis dulcẽ iudicarũt hãc ſymphoniã niſi barbarico more eã illutilarẽt. Multa poſſẽ in hũc modũ, illiꝰ ſcl'i anilia afferre, q̃ natꝰ eſt Alexãder Gallus, cuius opus doctrinale inſcribitur, circiter annũ dñi milleſimũ ducenteſimũ q̃ tp̃e barbaries toto mũdo dñabat', vſq; ad tp̃a Frãciſci Petrarchę. Qui nõ ſine diuino numĩe circiter annũ dñi. M.ccc. xl. barbariei bellũ indixit fugiẽteſq; muſas reuocãs, eloq̃ntię ſtudia vehemẽter excitauit. Poſt hũc cœpit ligua latĩa mirꝝ ĩ modũ inſtaurari ab Leonardo Arretino, Guario Veronẽſi. Frãciſco Philelpho maxĩe aũt Laurẽtio Valla. Ioãne Tortellio, Aenea Syluio, Domitio Calderino, Galeoto, Georgio Merula, Georgio valla, Hermolao barbaro, Pico Mirãdulano, Angelo Politiano, Philippo Beroaldo. Petro Crinito. Ioãne Baptiſta Pio, & q añ fuerũt. Nicolao Perotto, Sulpitio, Neſtore alĳſq; innũeris. Quo tp̃e etiã clariſſimi poetę, Bapt. Mant. & Fauſtꝰ Foroliuieñ. latinũ eloq̃ũ mirifice auxerũt.

Liguæ latię mors.

Ligue latinæ inſtauratio p neotericos.

Nec Itali ſolum hanc rem curarũt. nam Aelius Antonius hiſpanus
Ant. Nebriſſeñ. Heraſmus Hollandus. Rodulfus Agricola Friſius. Iacobus Faber
Gallus, & Iodocus Badius Cimber, vel (vt nunc loquuntur) Flan
Eraſmus der, & alij plurimi diligentiſſime laborarunt in inſtaurãdis veteri-
Rodulf. bus linguæ latinæ theſauris. Cæterũ hi omnes (quod bona oĩm
Faber pace dixerim) inter barbariei milites conuerſati, nequerunt fœdiſſi-
Badius. mã barbariẽ penitꝰ extinguere, qn cõtagioſo illius veneno afflati
tã in proſa q̃ in carmine peccarũt, alij alijs, aut magis aut minꝰ, put
diligentius, aut indiligentius veterũ monumenta perſcrutati ſunt.
neotericos itaq; doctiſſimos quorum ne calceamẽta quidem ſol
uere dignus ſum, animaduerti ſæpicule a veterũ inſtitutis non ra-
tione aliqua, non ex induſtria ſed ex ignorantia defeciſſe. Quod ſi
quis dictum hoc, vel rideat vel miretur, ille perlectis his libellis no
ſtris, cogetur mecũ ſentire, & tãdem agnoſcet, quid ſibi velit Hora
tium illud. Tu nihil in magno doctus deprendis Homero. Dece-
pti ſunt aũt Neoterici, librorum mẽdis, librorũ falſis titulis, nimia
græcitate, Grãmaticorum peruerſis regulis, quæ oĩa olim ita fue-
runt pura, ita integra, vt veteribus nulla fuerit errãdi occaſio. Itaq;
& ſi poetis diuinis Baptiſtę Mantuano, aut Fauſto, nec minus inge
nium nec pauperior vena fuerit q̃ Vergilio vel Ouidio. nihil mi
rum ſi non æque vt illi, linguæ latinæ puritatẽ cuſtodiere. ¶ Dece
pti ſunt inquã mẽdoſis libris, nam librarioꝝ incuria, aut ex nimia
Mẽdoſi libri. vetuſtate corroſis litteris, innumeri irrepſerunt errores, alijs alia in
locum litterarũ vel dictionum perditaꝝ aut male ſcriptarum ſuffi
cientibus, alijs parum doctis mendas nõ animaduertentibus. hinc
emerſerũt tot in Pliniũ, in Plautum, in alios authores, annotatiões
Calderini, Beroaldi, Politiani, Sabellici, aliorũq;. hinc altercationes
grãmaticoꝝ infinitæ, adeo vt neſcias, Quo teneas nodo mutantẽ
Protea vultũ. Multa ergo ſunt in poetis mendoſa per que paꝝ do
cti errores ſuos defendere conant. In Papinij libris ita legit. Terra
nec illa ſamo fama de Ioue ſonãti. Multa mecũ reputans &c. Oĩa
clam nitent &c. ſic nicomedis ꝑ lycomedis, & alia multa quoꝝ nõ-
nulla ſuis locis manifeſtabo, vt rubentes ꝑ rũpentes &c. & in Luca
no tranſfigit, honor, phytonẽ, ſtatura, ꝑ tranſigit horror. Plato-
nẽ, ſtatura. In catullo, nouiſſem, malis, ales, ꝑ nouiſſime, male, aues
in Auſonio de ſtudio puerili delaniatura ꝑ delenitura. In Seneca
Midæ pro ipſe, & Midam ꝑ nudã. & in Vergilio ſirim pro ſcinim,
Lucretij ſtymphalides ꝑ ſtymphali. In Lucretio glomere ꝑ pondere, ꝑdely
libri mẽ- rus ꝑ ꝑdelyꝛ, ſtaterep ſtateres, lucanas ꝑ lacunas. ſic alia ꝑpe innu
doſiſſimi mera, adeo vt difficillimũ ſit ex hoc poeta quicq; concludere niſi

emendatiores libri inueniantur ꝗ̄ ij quos legi vt lib. iiij. Plaga hæc
ad noſtras acies deriuabit̃, ictus. Recte aũt lib. ij. deriuare queũt ani-
mũ, curamq́; leuare. In eodẽ. Ne tu forte putes ſerræ ſtridentis acer
bum. Horrorẽ conſtare elemẽtis læuibus æque. Ac muſæ Mele ꝑ
chordas organicaq́; &c. Mendoſum eſſe nihil dubito ꝓ atq́; mele Mele.
muſæ. Nam melos cuius plurale Mele eſt, priorẽ corripit, licet Al-
dus ratione liquidę velit ꝓduci apud Homerꝝ & Perſium. In eodẽ
principalis ſecundã contra primitiui naturã videtur ꝓducere. Qđ
de mele dixi, patet verꝝ eſſe ex eodẽ. Et cygnea mele Phœbęaq́; Dę
dala chordis. Carmĩa cõſimili oppreſſa rõne ſilerẽt. In eodẽ. Libya
cõtinuo dñis priuata ſupbis, ꝓ Cõtinuo libye, vt ſit libye. es. nã hoc
nomẽ primã corripit. Plurima id genus menda tum in hoc tũ in
alijs authoribus manifeſtabo, vbi opus videbit̃. ¶ Secũdo plu-
rimũ decepit imprudenteis & interim nõ aſpernãdę doctrinę viros
falſa librorꝝ inſcriptio ſeu falſi librorum tituli, quos ſubditios li- Libri fal-
bros vocamus, verbi gratia. Ouidiana authoritas iure pro regula ſo inſcri-
habet̃, ideo ſemidocti neſcientes e tritico ſeparare lolium, fidem ha pti.
buerunt opuſculis de pulice, de trib⁹ puellis, de amorę Pãphili, de
philomela, de vetula, de ſompno, de cuculo, de limace, de ludo la
trunculorũ, de nuncio ſagaci, ꝙ hæc Ouidij opuſcula vulgo ferre-
bant̃, quib⁹ ab Ouidiana vena, nihil magis alienũ excogitare que-
as, neq́; em̃ ſunt (vt Aldus inqt) Ouidio vel puero digña. Miror
ꝓfecto, quonãmodo ineptus ille vetulus, de inepta vetula ſcribẽs
ineptiſſime, voluit credi opus ſuũ eſſe Ouidij. Qui vt fidem faceret
dicebat ſe prius cecinſſe, in noua corpora mutatas formas. Cona
batur nimirꝝ ſerpentes auib⁹ gemĩare & tygribus agnos. i. ſuã bar
barem cõnectere Ouidianę fluenti ſuauiter elegãtię. Siqdem nemo
fuit vnq́; poetaſter, vetulo illo maleſano indoctior, qm innumera
ſunt eius nebulonis impudẽtiſſimi errata, vt liquet illũ lectitanti in
numiſma, enigma, philoſophia, homogenia & alijs innũeris. Eui-
dens ſignũ eſt hoĩes illius ſeculi fuiſſe indoctiſſimos, qui non pcepe
rint eiuſmodi anileis nugas nõ eſſe Ouidij. Dionyſiũ quoq́; nõ Pri
ſcianus trãſtulit, ſed Fãnius vt ait Hermolaus in vi. Plinij ca. xxviij
Vergilio quoq́; nõnulla opuſcula putant̃ falſo aſcribi, vt ætna, ro
ſę, ciris, priapea q̃ Ouidij eſſe docet Politianus cap. lix. miſcela. Qui
Macrũ quendam poetã ſui ſæculi multa laude pſequit̃ cuius nulli Macer.
libri extant, quare errant qui in arte ꝟſificatoria vtunt̃ teſtimonio
Macri de viribus herbarꝝ canentis, non poetæ quidẽ, ſed nec verſi
ficatoris ſatis idonæi, quem rudiori ſæculo fuiſſe ex eo conſtat, ꝙ
Plinij teſtimonio perſæpe vtitur. Hæc eo diligentius recenſui incly

tiſſime domine, ne (quod non om̃ino iniuria Verulanus Nouarienſi obiectat) dicat tam boniſ q; malis ſuffarcinatus authoribus.

Gręciſſãtes nimium.

¶ Tertio nimia græcitate plurimi in errorẽ ducti ſunt, quod vitiũ non iam primũ notatum eſt, quũ ipſe etiam Horatius derideat eos qui nimis græca latinis immiſcent, nam plęriq; amore græce linguæ, latina negligunt, ſuntq; admodũ iactabundi & vltra modũ laudatores ſui, nihil putant ſibi nõ licere græcitate freti. Neq; meminerunt Martialis dicentis. Nobis nõ licet eſſe tam diſertis, videndũ eſt quid latinis placuit, nõ quid gręcis. Non eo id dico ꝙ gręce linguæ ſtudere, malũ putem, dum id ita fiat ne latinæ linguæ ideomata violemus. Cæteꝝ ne iniuria dicar græculis infenſus, adducã ꝓ om̃ibus vnicum, Laurentiũ Lippiũ Collenſem, qui e græco trãſtulit Oppiani poetæ veteris libros de piſcibus, is inq; Laurentius ſæpiſſimæ, dum ſtuduit græcis, neglexit latina, vt videbis facile ex his quæ notaui generoſiſſime dñe mi Haloine. Nunc e multis paucos illos verſus ſubiecisse ſufficiat, e quibus lector id quod dico, veꝝ eſſe cognoſcat. verſus itaq; Lippij e diuerſis libris hi ſunt.

Laurẽtiꝰ lippius.

Addas opyphagos iſtis atq; agriophagos   Eſt tãtæ ſignũ crapu
læ ventriſ q; rapacis   Ediſcat finem, luxum crapulãq; ſequuntur.
Innumeri morbi.   Inuerecunda lupi nõ pendent agmine pœnas.
Agmina tam turpi, victus maculata pedore   Atq; fluitantẽ diſſu
tis vndiq; lignis   Quattuor aſcendũt ſcapham ſed remige proni
Sunt duo.   Et mouet a cano, cuncta impedimenta parente.
Sic manus inuerecũda canum latratibus implet   Leſbius arion,
vectus delphine recuruo.   Sed quũ florentiꝰ peregerunt tẽpora
pubis   Et põderoſum plumbũ gerit ille ſiniſtra.   Et ſæpe extin-
guit, & tabo ſuffocat atro.   Idem male ꝑducit Scarus, Merulus &
plura, nec artẽ recte ſeruat in epigrãmatis, vt   Tales Tyberius di-
citur eſſe dapes   Corrupta eſt cocco, purpura galatio.   Elachry-
mis ſtillãt, ſemper electra pijs.   Poſt ego pelamys, poſt ego thyn-
nus eram   Angele memphiticis, tibi ſit coracinus in vndis.

Si aliorum errata recenſere vellem, plurimum turgeſceret pagina, vbi tamen operępręcium videbitur, nullo modo ſilebo. Tãtus eſt meus in communem ſtudioſorum vtilitatem amor.

Grãmaticis quatenus credendum

Libellus Georgij Haloini de veteribꝰ & neotericis ſcriptoribus

¶ Quarto decepti ſunt Neoterici grãmaticorum peruerſis regulis, id quod tu nobiliſſime & doctiſſime patrone doces pulcherrime in libello elegantiſſimo de veteribus & neotericis ſcriptoribus abs te compoſito, quẽ ne diu, bonarum litterarũ ſtudioſis inuideas, tuam celſitudinẽ ſummopere rogamus. ¶ Igitur video plurimos tam obſtinate grãmaticorum, immo etiam grãmatiſtarum regu-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

lis inniti, vt cedere nolint & peruerſam doctrinam abnuere. Qꝫuis omnium veterum authoritatem, omnē rationem contra eos adduxeris, id ſolum amant, id iactant olim pythagoricorū verbum. ipſe dixit. At ſi noſſe vellent vnicum vſum eſſe Quē penes arbitrium eſt, & ius & norma loquendi. vſum autem habendum, doctiſſimorum loquēdi conſuetudinem, & ex hoc vſu tātum grāmaticorum regulas conſtitui, ſcirent regulis eatenus fidem habendam, quatenus veterum authoritati nō aduerſentur. Qꝫ ſi aduerſentur, explodendæ ſunt, etiam ſi grāmatici ſummi eas conſtituerint. Grāmatici nanqꝫ authoritas per ſe nulla eſt quum ex ſola doctiſſimorum oratorum, hiſtoricorum, poetarum, & aliorum idoneorum ſcriptorum obſeruatione conſtet ortam eſſe veram grāmaticam, multa dicenda forent ſi grāmatiſtarum ineptias refellere vellem, ſed nulla eſt gloria preterire aſellos. Etem In tauros libyci ruūt leones, non ſunt papiliōibus moleſti. nec iniuria, quia expedit ipſum expugnare caput. ideo nūc animus eſt, vnicum grāmaticorū principis erratum cum primis inſigne perſequi. is autē eſt Seruius quē merito plurimi facis, quē omnibus grāmaticis Macrobius nō dubitauit preferre, in cuius ſententiā & ipſe iubentiſſime eo, & omībus qui ſapiunt, eundum cenſeo. Cæterum quia nihil eſt in hac lachrymarum valle, omni ex parte beatum, nec quiſqꝫ fuit tam conſummatæ ſcientiæ, vt nihil aliquādo errauerit (vt Quintilianus author eſt) ideo non ſemper optime ſenſit Seruius, vti in Annotationibus Beroaldinis plane conſpicitur, & ego notaui ex eo quod dicit in illud Vergil. lib. i. æneidos. Huic coniunx Sicheus erat. Sicheus (inquit Seruius) primam natura corripit, ſed hic ectaſin fecit. licentia quæ in proprijs nominibus eſt, vbi licet in quauis parte ſyllabæ mutare naturam. idem euenit in appellatiuis ſi a proprijs ſunt vt ſicanio pretenta ſinu, hæc ille. quibus in errorē traxit fere quotquot poſt eum fuerunt, grammaticos quidem Franciſcum Nigrum, Robertum Gaguinum, Gæorgium Vallam, Nicolaum Ferettum & ferme cæteros. Poetas vero Franciſcū Petrarcham, Laurentium Lippium, cum multis alijs quos vbi opus erit manifeſtabo. Et eo res deuenit vt etiam diphthongos paſſim corripuerint in proprijs, vt lælius, clæmentia, Gæorgius. Quo fit vt maiore licentia vſum videas quemuis neotericorum, qꝫ veteres vniuerſos Propria certe non magis ad placitum ponenda eſſe quā appellatiua contra Seruianam doctrinam ſatis docent Ouidius & Martialis. Oui. quidē in lib. iiij. de Ponto vbi conqueritur hoc nomē Tuticanus non poſſe elegiā ingredi quia habet breuē inter duas lon-

regſe grāmaticorꝫ vnde cōſtruātur.

Seruij laus.

Seruij erratum.

Sicheus

Propria nō poni ad placitum.

Diuiſio nē dictiones cauſa ꝟſus nō admitti.

gas. quod nō poteſt heroicum aut elegiacum ingredi niſi breuem producendo, aut longam corripiendo, aut dictionem diuidendo, ita vt tuti ſit finis verſus, canus alterius principiū, quorum nihil licere Ouidius docet. licet id fecerint bis aut ter in ſapphicis Catullus primū interim ſatis durus, & hūc ſecutus Horatius. Tu Ouidio auſcultes, ait autē Catull⁹. Gallicum rhenū horribileſq; & vlti Moſq; britannos, pro vltimoſq;. primum Horatius lib. ij. car. Ode. xvi. Groſphe nō gemmis neq; purpura væ Nale nec auro. i. vęnale. Et lib. i. ode. ij. Labitur ripa Ioue nō ꝓbante. v Xorius amnis. i. vxorius, ſapphici ſunt cum adonijs. Idem diuiſit iureiurādo & pauca alia in Ionicis qui numeri potius ſunt q̃ carmina vt exanimari, lauit, bellerophōte id quod in alijs generibus eſſet turpiſſimū, nec vſq̃ pulchrū eſt. Carmē Ouidij (ne lōgum faciā) in lib. iiij. de pōto eſt.

Quo minus in noſtris ponaris amice libellis
  Nominis efficitur conditione tui.
Aſt ego non alium prius hoc dignarer honore,
  Eſt aliquis noſtrum ſi modo carmen honor.
Lex pedis officio, fortunaq; nominis obſtat,
  Quaq; meos adeas, eſt via nulla, modos.
Nam pudet in geminos ita nomen ſcindere verſus.
  Deſinat vt prior hoc, incipiatq; minor.
Et pudeat, ſi te qua ſyllaba parte moretur
  Arctius appellem, Tuticanumq; vocem.
Et potes in verſum Tuticani more venire.
  Fiat vt e longa ſyllaba prima breuis.
Aut producatur quæ nunc correptius exit
  Et ſit porrecta longa ſecunda mora.
His ego ſi vitijs auſim corrumpere nomen.
  Ridear, & merito pectus habere neger.

¶ Secundo ꝓpria nō poni ad placitū liquet ex Martialis lib. ix. vbi mirum in modum conqueritur dulciſſimū nomen Earinus non poſſe adire carmen phaleucium, quia omnes ſyllabæ illius nominis ſunt breues. ergo nec ſpondeum nec dactylum nec trochæum conſtituere poteſt. Sed cur ſe excuſat Martialis ? quum id nomen Earinus optime ingredi poſſet ſcazonta ? Ego profecto Martialem ob id ſolum hæc ſcripſiſſe ſuſpicor, vt retunderet quorūdam poetaſtrorum impudentiā, qui more græcorum, ꝓprior; quantitates confundebant, & id quidem ineptiſſime quia multo licentius græci ſcribūt q̃ latini. qđ oſtendit Martialis dicens, Nobis nō licet eſſe tam diſertis Quā rem ſi diligenter penſiculauiſſet Priſcian⁹ mi-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nus peccaſſet, nec vnq̃ dixiſſet pro eodem dici filius meus & filius mei, atq; alia multa q̃ Laurentius Valla rectiſſime rep̃hendit, ſed is (vt in prefatione ſua teſtatur) etiam ex græcorũ erroribus laudem ſe conſequi poſſe autumat. Ita Seruiũ nimio græcæ linguæ amore deceptũ video. Nam iniquũ fuit propter pauca exempla (id quod grãmaticorum peruerſitas ſæpe facit) regulã conſtituere. Siquidem licet Sichæus & pauca alia tam appellatiua q̃ propria, quaſdã ſyllabas ancipites habent vt cognoſcet hoc opus noſtrũ diligẽter perlegens, nonne propter hoc variabimus primã in his dictionibus Iulius, Scipio, Naſo, Horatius, athenæi Ariſtoteles, Marius &c? Abſit obſecro per deum immortalẽ hæc impudentia, & (vt vere dixerim) ſtoliditas. Nunc audiamus dulciſſimũ Martialis carmen lib. ix. ad Earinum Domitiani Ganymedem.

Nomen cum violis roſiſq; natum. Quo pars optima nũcupatur anni, Hyblam quod ſapit, atticoſq; flores. Quod nidus olet alitis ſupbæ, Nomen nectare dulcius beato, Quo mallet Cybeles puer vocari. Et qui pocula temperat tonanti Et qđ Parrhaſia ſones in aula. Reſpõdent Veneres Cupidineſq; Nomẽ nobile, molle, delicatũ. Verſu dicere nõ rudi volebam, Sed tu ſyllaba contumax repugnas. Dicunt Earinon. tamen poetæ Sed gręci quibus eſt nihil negatũ, Et quos ares ares decet ſonare. Nobis non licet eſſe tam diſertis Qui muſas colimus ſeueriores.

Earinus interp̃tatur vernus ab ear. i. ver. corripit nomen hoc oẽs ſyllabas, quod ſi poſſent ad placitũ poni. inaniter dicit Martialis ſyllabam eſſe contumacẽ. Græci tamẽ audent primã ꝓducere, vti in ares priorẽ variare, nam Homer⁹ ita verſum inchoauit teſte Calderino, Ares ares &c. vbi primus pes eſt dactylus. Ares. i. mars, id nobis non licet latinis, quia muſas colimus ſeueriores. i. minus in licentiam ruimus q̃ gręci quibus nihil eſt negatũ. Miror an ſint vlli tam obſtinate in Seruij opinionem iurantes, vt adhuc Seruio adhęrere malint q̃ Ouidio & Martiali. Valeãt igitur quorũ hi ſunt verſiculi. Cõdidit athenas, adiuuit nomine Pallas Lycaon Arcas diuinas prouocat iras. Tu tamẽ Horati doctor palus abbreuiaſti. Ouidius vates Peligni ruris alumnus. Oui. Notus feritate Lycaon. Propertius. Magnũ iter ad doctas proficiſci cogor Athenas. Hora. lib. iiij. car. ode. vi. Vatis Horati, Adonicũ carmen eſt, Ouidi. Detinuit noſtras numeroſus Horatius aures. Verg. in Culice. Hic Fabij Decijq; hic eſt & Horatia virtus, ne omittas coniunctionẽ &. Perott⁹ credit Horatius a verbo oro deriuari ſed quum hoc nomen & aſpiretur & corripiatur, non aſſentior Perotto. Martialis lib. i. In no

Earinus.

mentanis Ouidi quod naſcitur agris ꝑ Ouidíj. Idem lib. vi. In põ-
peiano dormis Liuine theatro. Idem eſt nomẽ ſancti & multorum
christianorum a quibuſdam male correptum. Idem alibi Forſitan
& poſſet vincere mollis Otho, imperatoris cuiuſdam & aliorum
proprium. Vulgus ſcribit & profert gemino tt Otto. Multa vide-
bit a nobis iuſte rep̄hendi, quiſquis hanc artẽ perlegerit. Sed quur

Om̄e ꝓprium fuit appellatiuū aut ex appellatiuo.

propria plus priuilegíj haberent appellatiuis, quum omne propri-
um nomen fuerit aliquando appellatiuum, vel ex appellatiuis de-
riuatũ, vt Fœlix, Ruſticus, Germanicus, Clemens, Pius, Piatus,
Romanus, Seuerus, lectoria, celer, liber, lupus, memor, Bar-
barus, barbara, paulus, paula, petrus, petra, Iuuencus &c. Ste-
phanus, Hercules, Hector, Hermes, Nicolaus, Philippus, & cæ-
tera innumera, Adam, Abel, Cain, Habraham, Iſaac, Iacob,
lege ſyluam beati Hieronymi & cognoſces hæc om̄ia fuiſſe appel-
latiua. vt hæc ex appellatiuis. Burrhus, Purrus, Pyrrhus, Galba,
Cotta, Scipio, Plancus, Agrippa, Cicero, Fabius, Lucina, Eli-
cius, Poſthumus, Syluius, Aphrodite, Claudius, Virgilius & alia
innumera, in quibus ſiquis mihi nõ credat, is legat primũ librum
Quintiliani de inſtitutione oratoria, & libros Faſtorum Ouidíj,
& primum epiſtolarum Leonardi Arretini. ſic a Tutus tutius tu-

Valeria-nus.

ticanus, a dominus Dominicus, ab hadria Hadrianus, a domitus
Domitius & hinc Domitianus. a Iulius Iulianus, a quintus Quin-
tinus, a valerius Valerianus. Martia. lib. x. Ne viuam niſi te Domi-
ti permitte libēter. Idem lib. i. a Valeriano Pollio petes quinto, ſca-

neceſſitas poetica.

zon eſt. Obíjciet fortaſſe aliquis poeticam neceſſitatem, veluti italia
primã naturaliter corripit, teſtimonio omnium grãmaticorum.
Vergilius tamen primã produxit, quia aliter heroicũ carmen adi-
re nequibat. Idem factum eſt in ſiticula, cuniculus, tegeticula, cani-
cula & alíjs nonnullis. Quid igitur faciam (inquis) ſi diui Nico-
lai aut Iuliani hiſtoriã contexere tulerit animus, quo nomine ap-
pellabo? ſi nec Nicolaum nec Iulianum dicere licet? & quur in ma-
gno opere non licebit mihi quod Vergilio? Scimus ꝑfecto Ver-
gilium & alios neceſſitate quadã produxiſſe quædam aut corripu-
iſſe, verum ea pauca ſunt nec citra veterũ authoritatẽ, nam italiæ
primã ꝓduxit etiam apd' Enniũ & Lucretiũ pluresq; ante Vergiliũ.
Itaq; inuentis recte vtemur, noua nõ ſine maxima neceſſitate finge-
mus, neq; vnquã niſi in op̄e maxio, eaq; erunt pauciſſima, immo
nulla, donec iam extra inuidiæ aleã fuerim⁹. Quocirca intollerabi-
les puto eos, qui in modico opere abutunt̃ om̄i licentia. quũ in hac
re nullo modo laxandæ ſint habenæ. Igit̃ ſi occurrat nomen verſui

contrariũ vt Nicolaus, Iulianus, Tuticanꝰ &c. imitabor Martiale qui circuitione vſus eſt dicens in eodem libro. Ille puer tanto dñõ gratiſſimus aula. Nomiẽ qui ſignet tẽpora verna ſuo id eſt Earinꝰ qđ interpretat̃ venus. Sic Ouidius quoq; ſecundũ ſcribens ad Tuticanum. Poſſumus præterea etiam a latinis (ſi is caſus emergat) patronymica formare a patre, a matre, a patria, vt docemur quũ ex Vergilio tum ex Ouidio in Metamorphoſi, licet etiã paucis verſiculis innuere ſyllabam eſſe contumacem. vt Horatius fecit lib. i. ſat. v. Quattuor hinc rapimur Viginti & milia rhędis manſuri oppidulo quod verſu dicere non eſt, Signis perfacile eſt. nomen oppiduli alij dicunt eſſe equotutium alij equumtutium, alij Entractitium. quod ſi propria vrbium ponerentur ad placitum inutilis & vana eſſet Horatij excuſatio. Sidonius Apollinaris etiã docet propria nõ poni ad placitum, circa finem carminis de laudibus Narbonis dicens. Horum nomina quum referre verſu Affectus cupiat metrum recuſat. Præterea poſſumus vti conſilio Seruij dicentis in illud. i. æneid. Huic coniunx Sicheus erat. Quoties poeta aſpera inuenit nomina vel metro non conſtantia, aut mutat ea, aut de his aliquid mutilat. Nam ſicheus ſicharbas dictus eſt. Belus Didus pater dictus eſt methres. Carthago a cartha lectum in hiſtoria Pœnorum. ſic Philelphus nũc Nicolus nunc Nicoleos, ꝓ Nicolaus dixit, & Nicolaum quintum ſummũ pontificem in decadibus ſemper Nicoleon appellat. Cæterum caute id faciendum cenſeo, ne hæc mutilatio carmina noſtra mutilet. Q; ſi noĩa barbara fuerint, barbara ſeruabit̃ quãtitas, tã in ꝓprijs q̃ appellatiuis, ſed cũ Diomede Priſcianꝰ ait in ꝑegrinis & barbaris, nullos certos eſſe accẽtus. ideo (vt ait Priſcianꝰ) vt neceſſariũ videbit̃, in metro locabũt̃. Ego puto reg̃las latinas q̃tũ poſſumꝰ eſſe ſeruãdas, ſi tñ talia ſint vt quãtitas mĩme cõſtiterit, quia barbara aut e barbaris deducta nec ab aliq̃ egregio poeta in carmẽ deducta fuerit. licebit (vt opinor) ꝓ volũtate nr̃a carmibꝰ ea aptare, ſed optimũ fuerit teſtibꝰ Ioſepho in prĩo hebraicaꝶ antiquitatũ, & Priſciano li. v. de octo ꝑtibꝰ or̃onis extẽſiõe vnius ſyllabę facere latina aut gręca, vt Eſromꝰ, Adamus &c. Mãtuanꝰ. Et quã fatidico ppl̃o Balahamꝰ heois. Idẽ Semis eſt nr̃i princeps Habrahamꝰ, & altũ. Idẽ. Eſro muſq; Arã genuit, Salmõa Naaſon. Plinius Cecilius idem docet dicẽs. Nõnullos labor eſt vt barbara & fera nomina in primis propria verſibus non reſultent Nihil eſt quod non arte curaq;, ſi nõ poteſt vinci mitiget̃. Hęc ſunt illuſtriſſime dñe q̃ pręnotãda iudicaui q in his etiã maxĩos viros hallucinatos eſſe cognoui, quę ſi nobilitati tuę ꝓbabunt̃, ſat habeo.

Obtulit abrahamus dulcem sua gaudia natum / Mātuanꝰ

Prefatio Niniuitæ Verſificatorię.

Tu mihi profecto mille lectores. Cupio & id ſummopere ſtudeo ab indoctis vilipendi, dum veteres auios eis de pulmone reuello, vt tibi doctiſſimo Mecœnati meo & cæteris bonarum litterarum ſtudioſis placeam. Quod ſi non conſequar, æquo animo feram, nec ob id dulciſſimas muſas abominabor, immo dum ſpiritus hos reget artus, maxime colam & mihi iuxta Hiſmeniam cantilabo. Vale dulciſſime domine o & præſidium & dulce decus meum Bergis apud diuum Guinnocum feſto diui Nicaſij. Anno domini Milleſimo quingenteſimo decimo.

¶ IOANNES Deſpauterius Niniuita, Ioāni Laurentio Haſebroucano, muſico nobili, atq; ingenuarum artium profeſſori perdocto, & ſuo amico primario. S. P. D.

p

Rimū artis verſificatoriæ noſtræ librū, tibi mi Ioannes Laurenti, meorum amicorū prime, ob maxima tua mihi collata beneficia, nuncupo. eo quidē animo, vt ipſum totis viribus cōtra amuſos blaterones maleſeriatos defendas, vna cum amico cōmuni Euſtathio Scoto, homine illo tacite doctiſſimo, cui vel nocte intempeſta patent muſarū ianuæ, Clamāt indocti hoīes, rem me indignā feciſſe, q̄ repudiato Alexandri Galli doctrinali, voluerim ſenem illum de ponte (vt aiunt) deijcere. Vociferātur me eſſe nouitatis famæ excogitatorē, vt qui contra eccleſiæ vſum plurima puerſiſſime doceā decani, canonici, officiales, epiſcopi ita canūt & legunt (inquiūt iſti) vt Alexāder precepit, & audes profiteri te his doctiorem? Qui hæc in me abducto ſupcilio clamitant, indoctiſſimi ſunt. Nempe in quēcunq; auctorē veterē inciderint, non magis intelligunt q̄ rudimētarius puer Vergiliū. Volūt iuricōſulti dici, & necdū ſcirent digeſtorū proœmiū grāmatice declarare. Poetas vituperant, & ignorāt Homerū ab Iuſtiniano, oīs virtutis & ſciētię parentē, appellari. Peripateticos ſe vocant, & quid nomē id ſibi velit, penitus neſciūt, Ariſtotele putāt ſe ſophiſtæ iſti veſani, doctiores, q longius abſunt ab Ariſtotele, q̄ a philomelis paſſeres. hi ſolis nugis incūbunt. Ille et rhetoricā & poeticē nō mō cognouit, ſed etiā de vtraq; libros elegātiſſīe cōpoſuit. Philoſophi Boetio acutiores videri volūt, & ſexagenarij primū illius carmē ſine cōmentarijs declarare nequeūt, reliqua niſi vt carmīa ſcripta forēt, carmīa eſſe neſcirēt. ſtultiſſim⁹ eſſem ſi horū ineptias perſequi vellem, Decani ſunt, Canonici ſunt, Animarū paſtores ſunt, Iuriſconſulti ſunt, theologi ſunt, nunquid continuo doctiſſimi? Eſto, nōne hoc ipſum de cerdonibus, ſutoribus, lanijs, cauponibus, paraſitis, tibicinibus, cęteriſq; viliſſimis hōmunculis recte dixeris? Nempe alicuius rei doctiſſimi ſunt, ſed linguæ latinæ ignariſſimi. his ſi placerē vellem, gloſſam notabilem in Alexādrum, aut Gręciſmū, aut Facetum legerem. ſic haberent ſimiles labra lactucas. notum eſt aſinos ſtramina malle q̄ aurum, verum non tanti eſt nebulonibus placere, vt a muſis ad barbariē velim vnq̄ deficere. Valeāt itaq; cum ſua inſcitia vitilitigatores, reprehendant ſcripta mea, vt libet, non pilifacio, dum intelligam me doctis placere, Omnes

Sophiſtę.

Zoilos, Chœrulos, Bauios, Meuios, Criſpinos, Pogios, Balbos fa
cile cōtēpſerim dū placer̄ poſſim Homero, Vergilio, Horatio, Lau
rētio Vallæ Fauſto, Oderint itaq; me nihili hoīes, barbariei vtcūq;
pn̄t defenſores. Faciā certe CHRISto duce, mea circa adoleſcētulos
diligētia, ne peniteat vnq; dn̄os meos Bergēſes tm̄ laborē tātaſq; ex
penſas, ꝓpter ſcholā ſumpſiſſe, in q̄ re diligētiſſimi fuerūt Robertus
Neuius, Abel bullinc, Paſcaſi⁹ oppoghe viri ītegerrimi, & (quē ne-
mo ſatis vnq; laudauerit) Paulus ſpreeu pr̄ meus hūaniſſim⁹. Nūc
vt tandē finiā. Oratū te velī dulciſſime Ioānes Laurēti, vt librū hūc
hilari vultu ſuſcipias, in q̄ et alijs ſi a doctis iuſte qcq; rephēdi vider̄
id ne me celes, & illis ꝓ me grās agito, ſi qdē id cādide fecerit, et rogā
to erratis meis ignoſcāt, neq; em̄ me pigebit (ut Priſciani ꝟbis utar)
dū viuo & hec & qcūq; ſcripſero, vl̄ mea diligētia, vel aicoꝝ moni
tu, vel inuidoꝝ vituperatiōe (ſi iuſta fuerit) emēdare. Vale amiciſſime
Laurēti. Ex Bergis. xvij. calendas Ianuarias. Anno. M. ccccc x.

Carminis & metri ſeu verſus definitio.

Carmen. Carmē eſt orō ſtrictiori pedū lege coercita, et ornatiſſimū
dicēdi genus. Hæc eſt definitio quā dat Mātuanus in apo
logetico ſuo. Carmen proprie dicit̄ totū poema, vt tota
Elegia, totū Epigrāma, In quo ſenſus eſt ꝑfectus, & aliqn̄ vnicus eſt
Monoſti- verſus, dicit̄q; carmē Monoſtichon. Verg. iij. æneidos. rem carmīe
chon. ſigno, hinc ſubiūgit, monoſtichon dicēs. Aeneas hęc de Danais vi-
ctoribus arma. ſubaudiendū eſt ꝟbū poſuit. Monoſtichon dicit̄ a
monos. i. ſolus & ſtichos. i. ꝟſus. Inuenies carmē ꝓ ꝟſu, vbi ſenſus
eſt imꝑfectus apd̄ grāmaticos. dicit̄ aūt carmē a canēdo q̄ſi canimē,
qa cātibus eſt aptū. hinc & canticū & oda carmen dicit̄. Auctore tn̄
cęſare: Qui bn̄ legit carmīa, bn̄ cātat, q vero bn̄ cātat, male legit, ne-
q; em̄ lenocinio vocis ſed cū grauitate quadā ꝓnunciāda ſunt, ꝑſer
tim carmīa heroica: Carmē Cremonēſis male dixit a Carmēte no-
mē accepiſſe, qa lōgo tpe an̄ Carmentē carmīa fuerūt, vt Gaguin⁹
ait, ſed hęc rō eſt admodū frigida. Etem̄ licet carminis uſus lōge ante
faticicā mulierē ꝑ̄ceſſerit, tn̄ an̄ potuit, ꝟſus & poema vocari, & no-
uū a muliere nomē ſum re, vt de oppidis & montibus ſępiſſime fa-
ctū legīus. Oui. i. Faſtoꝝ Nicoſtratā Euādri matrē a carmīe Carmē
tē dictā ſcribit his ꝟbis. Ipa mone q̄ nomē hēs a carmīe dictū. Car
minatores pro ꝟſificatoribus Ioānes baptiſta Pius idētidē vſurpat
Verſus. ¶ Carmē alio noīe ꝟſus dicit̄, qa vno ꝟſu finito ad pricipiū alteri
us ꝟſus reuertimur, aut qa tā diu ꝟti debet q̄ad recte cōſtituat̄. hinc
exit Horatianū illd̄. Sepe ſtilū vertas iteꝝ q̄ digna legi ſunt Scriptu
rus, neq; te vt mireī turba labores, vn̄ ait in arte, Carmē rephēdite

qđ non Multa dies et multa litura coercuit atq; Perfectũ decies non
caſtigauit ad vnguẽ.ideo dixit ſe Verg. ꝟſus facere vti fœtũ effingit
vrſus. Verſus ꝓ ꝟſibus ſumit̃ figurate,ut miles ꝓ militibꝯ.Catullus
ad Flauiũ. Volo te ac tuos amores, Ad cęlũ lepido vocare ꝟſu Ti-
bul.li.iiij. Aeterno ſed erũt tibi magna volumia ꝟſu Sil.xij.Hic ca- Metrum.
net illuſtri primus bella Itala ꝟſu.i. verſibus ſeu carmie. Greco noie
ꝟſus appellat̃ metrũ, qa certis mẽſuris dimẽſũ eſt.metrõ.i.mẽſura.
Diomedes metrũ eſt pedũ iunctura,nũero mõq; finita, & qa ꝑ me
tra ꝟſus metimur,vult Mãlius Theodorꝰ ipos quoq; ꝟſus metra
appellari. id nomẽ apud grãmaticos oẽs in frequentiſſimo vſu eſt.
apđ alios ſcriptores ꝑraro inuentũ,vñ in Alexandrũ dixit Badius.
Vix audeã dicere cõpoſuiſſe quẽuis bona metra,ſed carmina bono
metro,ideo Hubertinus clericus in epl'am Cic.ad Lentulũ lib.i.dicit
hoc nomẽ ſicubi legat̃,cauſa declaratiõis locari. verũ ego tam ſępe
hoc nomẽ offendi, vt nõ penitus refugiendũ putẽ.Quinti.li.i.de in
ſti.Orat.Euenit vt metri quoq; cõditione mutet accentũ. Idem.Poe
tas metri neceſſitas excuſat. Macrob.de ſõpno Scipiõis lib.ij. Metra
canoris ꝟſibus adhibeant̃. Pli.iunior ad Pontiũ ſuũ. Probauerunt
inde plura metra.Gellius li.iiij.ca.xvij. Et metrũ eſſe integrũ poteſt.
Hierony.in ꝓlogo Iob. Qđ ſi cui videt̃ incredulũ metra.ſ.eſſe apđ
hebræos &c.Vitruuius oibus iam dictis antiqor,ſcripſit em̃ libros
ſuos ad Iuliũ Cæſarẽ,is inq; in ꝑfatione qnti libri ait. Poematũ ꝟo
carminũ metra,ac pedes, ac verboꝝ elegans diſpoſitio &c.Martia
lis.li.iiij.epig. Quũ ſis improbior Maſiliane. Qꝫ q̃ cõpoſitos in me
tro Tibulli, In ſtellæ recitat domo libellos.i. mẽſura & cõpoſitione
Tibulli amatorios.ſ.quales fecit Tibullus. Colu.li.iiij.c.10. Exceptis
q̃ retulimꝰ metrꝭ Virgilij, Auſoniꝰ ad lãbũ ſuũ.Primꝰ nouoꝝ me
tra icepiſti pedũ.Sidonius in ꝑfatõe laudũ Narbõis. Miſiſti & tripli-
cis metrũ trochei.Et alibi,dũ metro quatit̃ chorda glyconico,Poli-
tianus(in libello cui Panepiſtemõ nomẽ)metra primogenia,q̃ mi-
nime nũc a ꝟſibus diſtinguimus,nouẽ ferunt̃.ſic Terentianus,Rufi
nus,Diomedes,Seruiꝰ,Scaurꝰ,Siſẽna & cęteri grãmatici,magis tñ
poeticũ ẽ carmẽ,ꝟſus.cãtꝰ &c.Itẽ mõi & nũeri,ſed fere ꝑſit̃,ꝓ ꝟ ſibꝰ Numeri
qa metrũ ẽ pedũ iũctura,nũero mõq; finita. Verg.nũeros memini
ſi ꝟba tenerẽ.Oui. Quaq; meos adeas ẽ via nulla modos. Numeri
ꝑterea(q̃s rhithmos græci dicũt)ſunt certoꝝ pedũ obſeruatio,apđ
oratores ac alios elegantes ſcriptores,ꝑſertim in finibus clauſularꝝ
ſed et alibi quoq;,vt inuenies declaratũ ab enarratoribus rhetorico
rum Cicero.atq; etiam ab ipſo Cicerone, Quintilianoq;. Cæteræ
orationes ſolutæ dicuntur & proſæ, quia metri lege ꝓrſus ſolutæ, Proſæ.

libere & ſpacioſe pnũt, vt eſt q̃tidianus ſermo.

DE PEdibus.

Pes. PEs eſt metrica ſyllabarum conſtitutio, vt de⁹. Vnica ſyllaba pes eſſe nequit, nec plures q̃ ſex. dicti ſunt pedes, quia quẽadmodũ pedibus ambulamus, ita & verſus quibuſdam quaſi pedibus incedere vidẽtur. ad quod videt̃ reſpexiſſe Virg. in. i. Geor. dicẽs. Ferte ſimul Fauniq; pedẽ Driadeſq; puellæ. Vel dicũtur pedes, quia illis eo modo verſus metimur, quo nos pedibus ſpacia. Pedes ſimplices ſunt duodecim, Diſſyllabi quidẽ quattuor, Triſſyllabi octo, reliqui cõpoſiti ſunt, ſed non oẽs nobis in hoc libro neceſſarij ſunt, ideo multos omittemus, ad alia ꝓperãtes, ab alijs non ſine magna neotericorum iactura, omiſſa. Qui plures pedes videt̃ cupit, legat grãmaticam Franciſci Nigri, aut Nicolai Feretti.

Ferettus.

Diſſyllabi pedes.

¶ Spõdeus ex duabus longis, vt dotes, a ſponde. i. libamentũ & ſacrificium, quia ſacrificantes eo frequenter vtebantur, ideo etiã pontificius dicit̃ & pes ſtabilis, quia cum magna grauitate ꝓnunciatur.

¶ Pyrrhicius ex duabus breuib⁹, vt deus, a pyrrhica ſaltatione quã Pyrrhus primus in Creta inſtituit, vt li. vij. ſcribit Strabo. leuiter ꝓnunciatur, ideo ſaltationi aptiſſimus. alij a cõcitatione quadã ignea qua mouetur, hunc pedem dictũ volunt. De pyrrhica ſaltatione quæ pyrrhice dicitur, Sueto. in Cæſare. Pyrrhicen ſaltauerunt Aſiæ Bithyniæq; principium ludis. dicitur etiam Periambus.

¶ Trochæus ex longa & breui, vt panis. a trechin. i. a currendo, vel a trocho. i. rota, quia in v̓ſu rotatim ac volubiliter fluit, dicitur etiã Rutulus & Choræus.

¶ Iambus ex breui & longa, vt doces. ab iambizin. i. a maledicẽdo. Eſt em̃ pes v̓ſib⁹ maledicis aptiſſim⁹ Alij a lãbe puella deducũt. Appellat̃ quoq; Daunius & Gradarius.

Pedes Triſſyllabi.

Moloſſus ex tribus longis, vt Mecęnas. cuius modulatione ad bellum procedentes Moloſſi Epirotæ dicũtur vſi, hinc moloſſum appellari grãmatici aſſerunt, Hippius dicit̃ quia equeſtri pugnę conueniebat. hippos em̃ equus eſt. Vocat̃ quoq;, vt Niger ait, Vertũnus & Extẽſipes & Canius.

¶ Tribrachus ex tribus breuibus, vt dominus. a tris. i. tres, & brachys. id eſt breuis. Calepinus dicit in tribrachus mediã corripi. Rufinus apud Priſcianũ, Vltimus Amphibrachus velocẽ claudit Iambũ. Tortellius putat apd̓ idoneos ſemper produci. Auſonius ad Theonem. Vt claudat choriambũ amphibrachus. phaleucius eſt.

¶ Dactylus ex longa & duabus breuibus, vt ſcribite, a dactylis. i. digitis, vel a Dactylis Cretæ popu

lis,q hoc pede plurimũ vſi dicũtur,Dicit̃ etiã Politicus & Heroicus.
¶ Anapeſtus ex duabus breuibus & longa, vt pietas. ab anapin.i.
repercutiẽdo,quia ſono reciproco recurrendo dactylũ rep̃cutit,ob
eam rem antidactylus appellatus. ¶ Bacchius ex breui & dua
bus lõgis, vt honeſtas,ſic dictus quia in Bacchi laudibus eo vtebã/
tur. producit aũt hoc nomẽ penultimã.Rufinus. At finis Bacchius
erit breuis vltima claudet. Idem.Principiũ Bacchius erit, concludet
Iambus.appellatur quoq; Oenotrius,Tripudius & ſaltans.
¶ Antibacchius ſiue palimbachiꝰ eſt pes bacchio cõtrarius,ex dua
bus longis & tertia breui,vt audite,ab anti.i. cõtra & palin.i. rurſus
vel contra. dicit̃ quoq; latinus Saturnius,Propõticus & Theſeleus.
¶ Amphimacer vel amphimacrus, vtrunq; recte dicit̃ teſte Neſto
re,pes eſt conſtãs breui inter duas longas, vt trinitas,charitas,literę.
ab amphi.i.circũ & macros.i.lõgus, quia breuẽ circa longas habet.
Dicitur etiã Creticus, quia Cretes ſaltãdo eius rhithmica cõpoſitiõe
vtebantur. ¶ Amphibrachus fit ex longa inter duas breues;
vt venite. ab amphi.i.circũ, & brachys.i. breuis,qa circũ breues eſt
longa,Dicit̃ etiã Scolius,qa ſcolio q̃ erat cytharæ ſpẽs, cõueniebat.

Reliqui pedes.

Reliqui pedes compoſiti ſunt ex ſimplicibus. ¶ Diſpondæus
ex ſpondæis duobus, vt Mecœnates, Proceleumaticus ex duobus
Pyrrhicijs, vt ariete.a proceleuin dicit̃.i.exhortari & ſuadere,quia ij
qui ſe ad aliquod opus faciendũ, ad molem impellendã vel attollẽ
dam hortãtur, frequẽter ob nimiã celeritatẽ ſyllabarꝶ hoc pede vtũ Celeuma.
tur,hinc celeuma eſt nauticꝰ clamor quo proreta.i.cuſtos & guber Proreta.
nator,in nauis prora,remiges hortatur,Martial.Lentos tingitis ad
celeuma remos,Hiero.ad Heliod.Qm̃ e ſcopulis enauigauit oratio
iã epilogi celeuma cãtandũ eſt.In Hieremia. Celeuma quaſi calcan/
tiũ concinet̃ aduerſus oẽs habitatores terrę. ¶ Dichoræus ex
duobus choræis.i.trochęis, vt cantilena. Trochęus aũt vocat̃ cho/
ręus quia choris aptiſſimus eſt. ¶ Choriambus ex Choręo &
Iambo, vt nobilitas huic cõtrarius eſt Antipæſtus, vt legebamus.
¶ Pęon ſyllabis quattuor cõſtat, quarũ vnica ſemper longa eſt vel
prima,& Pæon primus dicit̃,vt multiuolus. Vel ſecunda,& Pæon
ſecũdus appellat̃, vt colonia. Vel tertia & Pæon tertius vocatur, vt
veniatis. Vel quarta,& Pęon quartꝰ dicit̃,vt celeritas.dicitur Pæon
a Pęone inuẽtore.aut quia laudes Apollinis hoc pede cantabantur,
qui Pæan dicitur. ¶ Epitritus ſimiliter quadrupliciter eſt, hic ſp̃
vnicã habet breuem, vel primã, & Epitritus primus dicit̃, vt ama/
uerunt. vel ſecundã & Epitritus ſecũdus eſt, vt cantilenæ. Vel tertiã

& Epitritus tertius eſt, vt diſcordiæ. vel quartã & Epitritus quartus, dicitur, veluti audiuiſtis dicit̃ (vt Sulpitius ait) ab epi.i. ſupra & tris, ſp̃ em̃ in ijs pedibus vna trib⁹ alijs diſcrepat, dicitur etiam Hippius primus &c. ¶ Ionicus a maiori ex Spõdęo & Pyrrio hic, vt p̃co niũ, Ionicus a minori ex Pyrrhicio & Spõdęo vt Diomedes. puer-ſe habet in mulus librꝫ cõtrario mõ. Dicti ſunt Ionici, q̃a Iones pp̃i in carmĩbus eo pede vtebant̃. Pedes p̃taſyllabos & hexaſyllabos quiſq̃s ſcire auet, aliunde petat, attuli plures q̃ꝫ his in libris egeam.

Tempus.

Empus eſt debita prolatiõis mẽſura. Syllaba breuis vni-cum habet tempus, longa vero duo tempa continet, q̃a tantum temporis conſumitur in vnius longę, quantũ in duarũ breuiũ prolatione. Sunt qui dicant natura longã habere tria tempora, vt dos. Afferunt & alia multa quę miſſa facimus, quia ad carminis compoſitionẽ parum conferũt. Sola vocalis ꝓprie quã-ta dicit̃, ſyllaba vero gratia vocalis. Pedes eorũdem tempoꝝ cum

Reſolutio alijs pro eis interim locãtur, p̃ſertim in comœdijs, quales ſunt Spõ-

Arſis. dæus, Dactylus, Anapeſtus, Amphibrachus, Proceleumaticus. &

Theſis. dicit̃ reſolutio quia pes in pedẽ per tempa reſoluit̃. Arſis ſiue ſubla-tio eſt, qua pedis tempa in priore parte eleuãtur. Theſis ſiue poſitio, qua pedis tempa in poſteriori ſua parte deponuntur. Prior pars pe dis arſi eleuatur, poſterior theſi deprimitur. De proportione et alijs non inutilibus, ſed nec multum neceſſarijs, videte ſi vultis vel Ni-grum vel alium, nobis hæc ſufficiunt.

Hexametrum carmen, eiuſq̃ꝫ compoſitio.

Exametrũ ſenis carmen pedibus ſit & vſq̃ꝫ
Dactylus eſt quintus, ſextã ſibi vult regionẽ
Spõdæus, & reliquiſq̃ꝫ locis ſit vter libet horũ.

Carmen hexametrũ ſex pedibus conſtat, numero quidem ſex, ge-nere vero duobus tantũ, Spondæo & Dactylo, quintus locus Da ctylum ſibi perpetuũ vendicat. ſextus vero Spondæũ, reliqui hũc vel illum vt volum⁹. Exempla ſunt ex Vergilio. Panditur interea domus omnipotentis olympi. Luctantes ventos tempeſtateſq̃ꝫ ſo-noras. Muſa mihi cauſas memora, quo numine læſo. Syluestrem tenui muſam, meditaris auena. Scãde. id eſt pedes diſtingue ſic. Pan-ditur. intere. a domus. omnipo. tẽtis o. lympi &c̃. Hexa. id eſt ſex. me tron. id eſt menſura quia ſex pedum ictibus ip̃m metimur hoc ge-nere ſcribimus heroum, regum & principum geſta cum laude, ſed longe ſublimiori ſtylo q̃ꝫ res ruſticorum paſtorum, aut ſatyricę ho

minum vitia &c̄. vnde Heroicum dicitur quum heroum geſta eo genere deſcribuntur. Quum aliæ res hexametris exarantur licet ij-dem maneant pedes, heroicum proprie non dicetur. Pythium ap-pellatur, quia Pythij Appollinis oracula hexametris dabãtur, Ho-mericum ab Homero nũcupatur, quia Res geſtę regumq; ducũq; & triſtitia bella. Quo ſcribi debent numero monſtrauit Homerus. Hexameter verſus latine ſenarius nominatur, Epos etiã hoc genus vocatur. ſed videamus quam pedes liceter admitti inueniãtur.

Pedes nothi ſiue illegittimi.

Hæc te legitime docui, nam ſæpe poetæ
Ipſa minus ſeruant, tu quanta licentia cautus
Eſt permiſſa vide; nequando turpiter erres.
Nanq; rei grauitas, quinta in regione locauit
Spondæum, veluti magnũ Iouis incrementum
Datq; pedes alios Maro. tu puer elige legem.

Heroici verſus pedes legitimi. i. ex carminis lege debiti ſunt, Dacty-lus & Spondæus. admittũtur tamen nothi. i. illegitimi per poeticã licentiã, quam cauebis, quia rara occurrit, nec niſi in magnis operi-bus eorũ poetarũ qui extra oẽm inuidię aleam poſiti ſunt. Poetę ita-q; in quinta regione ſæpe ſpondęũ locant, vbi rei grauitas &, maie-ſtas ſignificatur, aut mœror & languor, tamẽ id raro eſt faciendum nec vnq; in epigrãmate. Verg. Chara deum ſoboles magnũ Iouis incrementũ. Idem. Cornua velatarũ obuertimus antennarũ. Idem. Tu ne ille æneas quẽ Dardanio Anchiſæ. & li. iij. ęne. Armatũq; au-ro circũſpicit Oriona. Et iterũ. ij. æneí. de Sinone maximã triſtitiam languorẽq; ſimulante. Conſtitit atq; oculis Phrygia agmina circũ-ſpexit. vbi etiã bis vſus ẽ ſynalœpha, vt viuacius languor ille repre-ſentaret. Siſia in Lucretio, Ouidio, cęteriſq; repies, ſed ferme Dacty-lus tũ quartũ locũ ſibi vẽdicat. Addã vnũ ex Propertij li. ij. Sunt apud infernos tot milia formoſarũ. Pulchra ſit in ſuperis ſcilicet vna lo-cis. rariſſime ſunt ſex ſpõdæi. Ennius (vt eſt apud Crinitũ li. xxij. ca. vij) Ciues Romani tũc facti ſunt Cãpani. hi verſus ſpõdaici dicunt. Qñq; ſexto loco eſt dactylus ſed vix niſi hypermeter locũ habeat. Vergi. At tuba terribilẽ ſonitũ procul excitat horrida, ob eam rem tales verſus dactylici appellantur. ¶ Reperiuntur & alij pedes in diuerſis locis hexametri, qui ſunt Iambus, Anapæſtus, Proceleu-maticus niſi cæſuræ licentiam eſſe velis. Tu licentiam cauebis niſi iam tantus fueris, quanti hi apud quos ea licentia reperitur, & tum

ita caute, & ita parce licentia vteris, vt veteres. afferã e diuerſis aucto rib⁹ nõnullos ỽſus. in q̃bus nothi pedes ſunt, id aũt preceptor me diocriter doctus facile declarabit. Ex Vergilio hos ỽſus annotaui.
Liminaq; lauruſq; dei, totuſq; moueri.
Dona de hinc auro grauia, ſectoq; elephanto.
Muneribus tibi pampineo grauidus autumno.
Floret ager. ¶ Verſus etiam ſpondaicus eſt.
Mortem contemnunt, laudato vulnere Getæ.
Fluuiorum rex Eridanus campoſq; per omnes.
Addidit & natæ Turniq; canit hymenæos.
Tenuia nec lanæ per cœlum vellera ferri.
Tityre paſcentes a flumine reice capellas.
Genua labant vaſtos quatit, æger anhelitus artus.
¶ Inuenio ſimilia apud alios, Sil. lib. vi.
Cætera ſinuatis glomerant ſub pectore gyris. Et lib. vij.
Ducit ſinuato captiuum ad littora lino. Lucret. lib. iiij.
Aciebus binis quoniã res conſit vtraq;, Silli. lib. i.
Genua labant, feſſiq; humeri geſtamina laxant. Et lib. iiij.
Tenuia vix ſummo, veſtigia puluere laxant. Colu. lib. xi.
Talis humus vel parietibus, vel ſepibus hirtis
Claudatur. ¶ Notabis aũt documentũ Seruianũ, in illud Verg. i. Ge or. Tenuia nec lanę per cœlũ vellera ferri, vbi ait Seruius, Proceleu maticus pro dactylo, quã rem quotieſcunq; facit Vergilius, ſeruat locũ ſynęreſi, vt in. ij. æneí. Sectaq; intexũt abiete coſtas. In eodem, labat ariete crebro. & iterũ in eodẽ. Hærent parietibus ſcalæ. Synęre

Synereſis. ſis eſt duarũ ſyllabarũ in vnã propter verſum cõtractio ſic, tenuia fit dactyl⁹ ſic ariete q̃ſi u vel i vocalis fiat cõſonãs, ſic in Sillio excu ſari poſſunt, ſinuatur & ſinuatis, id manifeſtũ eſt apd' Papinium in. xij. Theb. Ortus & inſtantem cornu tenuiore videbat Luna diem. Et apud Propertiũ lib. iij. Induit abiegnæ cornua falſa boui.

Vltima verſus anceps.

Vltima cuiuſq; eſt communis ſyllaba verſus,
Ne credas eſſe in ſexta regione Trochæum

Vltia ſyllaba cuiuſcũq; verſus eſt anceps. i. cõmunis ſiue ad placitũ, vnde ait Rufin⁹. At finis Bacchius erit, breuis vltima claudet, Lon ga ſit an ne breuis nullum diſcrimen habetur. Idem docent Quinti lianus & Cicero, & nos ſæpe id oſtendemus, ideo licet vltima hexa metri videatur breuis non eſt trochæus. Vergi. Si quis habet num mos veniens exibit inanis.

Pentemimeris cum alijs cæſuris.

Per pentemimerim breuis eſt producta licenter.

Pentemimeris eſt vbi poſt duos pedes manet ſyllaba partē oratio-
nis finiēs, veluti, Om̄ia vincit amor, hic poſt duos pedes om̄ia, vin
cit a, manet ſyllaba mor, finiens hanc orationis ꝑtem amor. Cuiuſ-
modi ſyllaba inuenitur licēter produci ſi naturaliter ſit breuis, ne di-
cat̃ tertio loco eſſe Iambus, quē non recipit heroicū teſte Quinti. in
lib. i. de inſtit. orat. Verg. in Bucol. Omnia vincit amor, & nos ceda
mus amori & alibi. At tibi Tymbre caput Euandriꝰ abſtulit enſis,
hac licētia parce vtendū eſt, nam Seruius in illud. v. æneí. Cede deo
dixitq; & pręlia voce diremit, quę inqt vacat metri cauſa, & maluit
periſſologian facere ꝙ̄ vti cōmuni ſyllaba, quæ frequēs vitioſa eſt,
hinc Terētianus. Nec tāta in metris venia concedit̃ vti. hæc Seruius
Errauit igit̃ Alexāder cum multis alijs, nimis ſæpe hac licentia abu
ſus. Minꝰ aūt vituperanda eſt, vbi ſyllaba in conſonantē deſinit, ꝙ̄
vbi in vocalē. Vergi. ij. æne. Noſtrorū obruimur, oriturq; miſerri-
ma cædes. non eſt (vt male putat Alexander) tribrachus ſed dacty-
lus. Iuue. ſat. i. Et latum media ſulcum deducit arena. ponit exemplū
hoc Franciſcus Niger, cui in Iuuenalē cum Calderino aſtipulat̃ Ba
dius. Mācinellꝰ vero dicit ablatiuū et in antiqſſimo libro pro gloſ-
ſula qui appoſitū eſſe. Apud Verg. iij. æne. eiuſmodi ſyllaba propt̃
heptemimerim ꝓducit̃, in vocalem deſinēs poſt treis pedes. Dona
dehinc auro grauia ſectoq; elephāto Imperat ad naues ferri. Seruiꝰ
ait. grauia finalitatis gratia ꝓducitur, ſed ſatis aſpere, nam in nullam
deſinit cōſonantē, vt Oīa vincit amor &c̄. Nūc vt oīa recte cogno
ſcant̃, videamus quid ſit Cæſura, & quæ illius ſpecies. ¶ Cęſura eſt
ſectio partē orationis finiēs, ꝑcuſſioniſq; decorū reddens ictum, vt Cæſura.
Oīa vincit amor, vbi ſyllaba breuis (quia ꝑpter cæſurā neceſſario Cæſure
quieſcimus) vnū tempus lucrifacit, & pro lōga habet̃, vt iam dictū ſpecies.
eſt. Cęſuræ etiā articuli dicuntur & græce cōmata. Cæſurarū ſpecies
hæ ſunt Pentemimeris, hemipētemimeris, Trochaica tertia, trocha
ica quarta, heptemimeris, Spōdaica, bucolica, de prima ſat dictū eſt. Pentemi-
Pentemimeris dicit̃ latine ſemiquinaria a pēte. i. quinq; & hemi. i. ſe- meris.
mi extrita aſpiratiōe, vt in Philippus & Argyrippus, et meri diuiſio
quaſi diuiſio ſemiquinaria. Nam duo pedes & ſemipes qui vna ſyl
laba conſtat faciūt dimidiū quinq; pedū, Si quis tñ velit per aſpira
tionē & es, nō per is in fine pētemimeres nō pētemimeris ſcribere cū
Aldo minime reclamauero. videto ipe aliqñ Aldū. ¶ Hemipen- Hemipēte
temimeris quaſi dimidiū pētemimeris eſt, quū poſt pedē primū ma mimeris.

nẽt ſyllaba ꝑtem orationis finiẽs, ratiõe cuius breuis nõnunq̄ ꝓdu-
cit, caue imiteris. Luc. li. ij. Dum ſanguis inerat dũ uis materna, pegi.
Iuue. Quis neſcit aut q̄s non vidit vulnera pali, ſic plura, licet aliter
Trochaica tertia. poſſumus quęd ã excuſare vt alibi videbimus. ¶ Trochaica tertia
cæſura (ſi parce miſceat) oppido q̄ iucũda eſt, vbi poſt duos pedes
manet trochęus ꝑtem orõnis finiẽs. Verg. Non oẽs arbuſta iuuant
Trochaica quarta. humileſq; myricę. ¶ Trochaica q̄rta eſt vbi idem fit poſt tres pedes
exemplũ facile inuenies. ¶ Heptemimeris eſt vbi poſt tres pedes ma-
Heptemimeris. net ſyllaba ꝑtem orõnis finiẽs. Verg. Quo vitam dedit ęternã, Cur
mortis adempta eſt Conditio? Latine ſemiſeptenaria diuiſio dicitur
ab hepta .i. ſeptẽ, hemi .i. ſemi, & meri .i. diuiſio. In dicto exemplo eſt
trochaica ſecũda, vbi poſt primũ pedẽ manet trochęus, ꝑtẽ orõnis
finiẽs, q̄d vbi cõtingit, non inuenuſte oĩno abeſt trochaica tertia cũ
pẽtemimeri, ut in hoc ipſo exẽplo. alioqui ſi trochaica tertia abſit aut
pẽtemimeris, carmẽ claudicare, et quaſi podagra affici, videbit. Inue-
nies tñ carmina apud doctiſſimos, vbi pẽtemimeris atq; omis tro-
chaica abeſt, aliq̄n etiã vbi nulla cæſura eſt, ſed hæc q̄ rara ſunt, ęſti-
mant in pulcherrimo corpe non dedecẽtes nęuuli, quos tñ vt poſ-
ſumus maxime vitabimus quia de hac re Terentianus, teſte Seruio
dixit rarũ concedã, fieri non poſſe negabo. Hora. in lib. ij. Ser. Vt te
naſidieni iuuit cœna beati. ſine vlla cęſura ꝟſus eſt, duri ſunt hi ver-
ſus eiuſdẽ quia heptemimerim tantũ obtinent. Nec facũdia deſeret
hunc nec lucidus ordo. Si defendere delictũ q̄ verteŕ malles. Verg.
Sic amor omes vnus habet, decernere ferro. Idem. Eſto nunc ſol te-
ſtis & hæc tibi terra p̄canti. Idẽ. Addam cærea pruna & honos erit
huic quoq; pomo. Secũdus pes rariſſime eſt niſi dure admodũ inte-
gra dictio. Elegans eſt vbi nullus pes eſt integra dictio, vt. Iuſtitiaq;
dedit gentes frenare ſuꝑbas. Itaq; ex eiſdem verbis alius ruſticũ car-
men efficiet, aliꝰ elegans aut non inuenuſtũ. vt. Hos p̄ceptor nobis
Vergi. verſus dicere iuſſit. Hos nobis verſus p̄ceptor dicere iuſſit. ¶ Spon-
Spõdaica daica eſt vbi quartus pes eſt ſpõdæus finiẽs orõnis ꝑtem, vt. Alba-
Bucolica. niq; patres atq; altæ mœnia Troię. ¶ Buccolica vbi quartus pes da-
ctylus eſt, ꝑtem orationis finiens, vt Nos patriæ fines & dulcia lin-
quimus arua. & tantũ de cæſuris. Caueas aũt licentiã de qua locu-
ti ſumus Verg. xij. æneí. Congredior fer ſacra pater & cõcipe fędus.
Idem li. xi. eiuſdẽ. Oratis eq̄dem & viuis cõcederē vellem. Q̄d Verg.
dixit. Addam cærea pruna & honos erit huic quoq; pomo, volũt
durũ eſſe non ob id ſolũ ꝗ abeſt trochaica vel pẽtemimeris, verũ
etiam quia quintus pes in diſſyllabum durius exit. Cęteꝝ nullo mõ
rectius dulce ab amaro dignoſces & ſeparabis, q̄ poetas optimos

quotidie relegendo.ne exiſtimer tamẽ hunc laborẽ refugiſſe, vt breuiſſime potero, heroici decorũ perſtringã. In ſubitanea re inſurgũt canore quinq; dactyli cõtinui veluti, Panditur interea domus omnipotentis olympi. De ſpondaicis dictũ eſt & de cæſuris ¶ Heroica maieſtas in primis diligit pluriũ in ſe verſuũ implicationẽ quã cathenã appellant. Ita vt ante tres aut quattuor verſus, raro ſenſus perficiatur. Tale eſt principiũ tertij æneí. Poſtq; res Aſiæ Priamiq; euertere gentem Immeritã viſum ſuperis, ceciditq; ſuperbũ Ilium, & oĩs humo fumat Neptunia Troia, Diuerſa exilia, & deſertas quęrere terras Augurijs agimur diuũ ¶ Nõnunq; tamẽ pulcherrimũ fuerit, egregiã aliquam ſententiã vnico verſu cõcludere. veluti. Tantę molis erat Romanã condere gentem. Tantum æui mutare valet longæua vetuſtas. ¶ Venuſtum & momentoſum eſt repetere aliquando dictionẽ in hunc modum(verum ſemper meminerimus nihil eſſe odioſius affectatiõe) Sequit̃ pulcherrimus Aſtur, Aſtur equo fidens. Ardẽtia lumina fruſtra, Lumina nam teneras arcebant vincula palmas. Sic Perſius. Tum vetule auriculis alienis colligis eſcas, Auriculis quibus & dicas cute perditus ohe. ¶ Neq; indecorum eſt illud ſi parce fiat, Multa ſuper Priamo rogitans ſup Hectore, multa. ¶ Quid illud nonne vehementiſſimum Tu ſpes. nunc vna ſenectæ. Tu requies miſeræ, decus imperiumq; Latini. Te penes. ſic. Tu mihi quodcumq; hoc regni, tu ſceptra Iouemq; Concilias. tu das epulis accumbere diuũ, Magnã profecto vehementiã habet cum gratia, vbi opus fuerit huiuſmodi repetitio. ¶ Politiſſimũ cenſetur Heroicũ, quod in principio habet ſpondæũ non finientẽ orationis ptem, ſequentibus duobus dactylis in hunc modũ. Defeciſſe videt ſua nunc promiſſa repoſci. ¶ Deſinit pulchre in triſſyllabã, nec male in biſſyllabã, durius aũt in tetraſyllabã pentaſyllabãq; dictionẽ, duriſſime vero in monoſyllabã niſi encletica ſit, aut animalis nomẽ, aut niſi monoſyllaba p̃cedat, vt. Procũbit humi bos: & c̃. Obſeruationes non ſemper reperies, nempe ex induſtria grauiſſimi poetæ, negligẽtiores interim videri volunt, neq; em̃ vnus aut alter næuus dedecet corpus egregiũ, longe plura reliqui grãmatici afferunt. Nobis hæc paucula ſufficiũt, reliqua ex ipſis poetis multo copioſius q̃ ex grãmaticis percipienda, miſſa facimus.

Hæroici decorum breuiter p̃ strictum.

Pentametrum carmen.

Pentametrum vult quinq; pedes, pes tertius eſto
Semper ſpondæus, quartus quintuſq; anapæſtus
In reliquis ſpõdæus erit vel dactylus, vt vis.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pẽtameter verſus cõſtat quinq; pedibus, quorũ tertius ſemp ſpon-
dæus eſt, quartus & quintus anapæſti, reliqui ſpõdæi aut dactyli, vel
hi mixti vt vis. ſemp aũt aſſit pẽtemimeris. Teſtimonio ſunt Marti.
Oĩbus inuideas liuide nemo tibi. Oui. li. i. triſti. Indelibatas cuncta
ſequũtur opes. Ibidẽ, Nullus ad amiſſas ibit amicus opes. Martia. Si
poſt fata venit gloria non ꝑpero, Scãde Oĩbus. dacty. Inuide. da
cty. as li. ſpõdæus vide ne. anap. mo tibi, anap. nunq; tertio loco eſt
Iambus, quia per cæſuram fit ſpondæus, licet id cauendũ ſit, vt di-
xi. Ouid. Arte leuis currus, arte regendus amor. Nec vltimo loco
aliquando eſt tribrachus, quia vltima cuiuſq; eſt cõmunis ſyllaba
verſus. Hunc ſcandendi modum, video veteribus placuiſſe. Quin
tilia. lib. ix. de compoſitione, optime eſt fini iunctus anapæſtus, vt
qui ſit pentametri finis. Ouid. in lib iij. de Ponto ad Cupidinem ait.
Tu mihi dictaſti Iuuenilia carmina primum. Appoſui ſenis te duce
quinq; pedes. Sido. in pręfatione de laudibus Narbonis, Miſiſti mi
hi multiplex poema. Doctum, nobile, forte, delicatũ. Ibant hexame
tri ſuperbientes. Et veſtigia iuncta ſed minora. Per quinos elegi pe-
des ferebant. Aliter ſcandunt Gaguinus, Verulanus, Nebriſſenſis.
nec damno, quia idem genus ſępe diuerſo modo metiri poſſumus,
neq; auctore carent, quia in centimetro Seruius ait. Elegiacum con
ſtat pentemimeri, prima heroica, ſecunda dactylica, ut eſt hoc. Mœ-
ret diffuſis, flens elegia comis. Elegiacũ. id eſt verſus pentameter cõ-
ſtat, pentemimeri heroica. id eſt duobus dactylis vel duobus ſpon-
Elegiacũ. dęis, vel ſpondęo & dactylo aut cõtra, & ſyllaba partem orationis
terminante, quæ longa eſt vel poſitione, vel ſua natura, vel cæſurę
licentia, hinc ſequitur pentemimeris dactylica. id eſt duo dactyli &
Obiectio ſyllaba. Et ſi dicas pẽtameter dicitur a pente. id eſt quinq; & metron.
id eſt menſura, ergo habet quinq; menſuras ſeu pedes. dicunt duas
illas ſyllabas cæſurarũ quaſi vnus pes ſit, facere menſurã quintam.
Inuenies tamen pentametrũ ſine cæſura heroica, ſed admodũ dure
quare non imitari vellem vllo modo. Catul. ad ianuam. Speraret
nec linguam eſſe nec auriculã. Idem ad Mallium. Muneraq; & mu-
ſarũ hinc petis & Veneris. Ibidem. Qua veniẽs vna atq; altera rur-
ſus hyems. Ibidem Troia virum & virtutũ oĩm acerba cinis. Idem
ad amicũ. Illam affligit odore ipſe perit podagra. Idem ad ingratũ.
Q̃ modo qui me vnũ atq; vnicum amicũ habuit. & ad Leſbiam.
Pẽtametri Nec deſiſtere amare omnia ſi facias. Ex his liquet Catullũ in hoc ge
decorum. nere fuiſſe interim duriuſculũ. ¶ Deſinit pentametrũ venuſtiſſi-
me in dictionem diſſyllabam, nec male in tetraſyllabam pentaſylla
bamq; interim etiam in hexaſyllabam. Duriter aũt in triſſyllabam.

duriſſime in monoſyllabā niſi enclctica ſit, quæ ad ſuperioris dicti
onis ſubſtantiā ꝑtinere videtur, aut niſi monoſyllaba pręcedat. Nec
tñ quæ grāmaticis dura videntᷣ, poetę vſqꝫ quaqꝫ refugerūt, de om
nibus afferam pauca teſtimonia. Ouid. i. triſti. Interdicta mihi cerni
tur Italia. Mart. Dantur opes nullis nūc niſi diuitibus. Propert. Con
tactū nullis ante cupidinibus. Helena ad Paridem. Nec ſedeo duris
torua ſupercilijs. Martia. Protinus ingentes ſunt inimicitiæ. Proper
tius in principio li. pri. Et caput impoſitis pſſ. t amor pedibus. Idem
Et veniant hederę ſponte ſua melius, Sic idem alibi ſępius. Tibullus.
Fecit, & antiqs impoſuit larib9. Idem. cantat & applauſo tela ſonat
latere, ſi idem ſæpius. frequētiſſime vſo Catullus vt ad auſ. lenā. Qđ
nec das nec fers ſępe facis facinus. Idē ad Corneliū Cuius ſit penitus
nota fides ani &c̄. Mart. lib. ij. Deliciæ ppl̄i q̄ fuerāt dñi. Et alibi. Nec
volo qđ cruciat nec volo qđ ſatiat, ſic idē ſępius. Oui. li. i. de Ponto.
Quo libet vt ſaltē rure frui libeat. Et lib. iij. Vix excuſari poſſe mihi
videor. Et lib. iiij. Spectarem qualis purpura te tegeret. ſic alibi non
nunq̄. ſed longe rarius q̄ Catullus, Tibullus, Propertius, Vergi. in
Coppa. Lilia vimineis attulit in calathis. Ibidem. Eſt hic munda Ce
res, eſt amor, eſt Bromius. In eodem. Et pendet iunco cæruleus cu
cumis. Idem fecit Plinius. vij. epiſt. Nunc Venerē effingat nunc Ve
neris puerum. Martial. Sunt hæc trita quidem Zoile ſed mea ſunt.
ſic alibi ſępius. & Catul. Aut facere hæc a te dictaqꝫ factaqꝫ ſunt. To
lerabiliora ſunt in fine duo monoſyllaba Proper. lib. pri. Vni ſiqua
placet culta puella ſat eſt. Ouidi. in. v. Triſti. Præmia ſi ſtudio conſe
quar iſta ſat eſt. Monoſyllaba pręeunte ſynalœpha frequēs eſt. Oui. Elegiarū carmen.
Et ſolum conſtans in leuitate ſua eſt. ¶ Pentameter verſus appo
ſitus hexametro, facit carmen elegiacum. Auſonius. Fortunam re
uerenter habe quicumqꝫ repente. Diues ab exili progrediere loco.
Totum poema Elegia dicitur, ab eleos. id eſt miſeratio, quia homi
num dolores, querimoniæ ſeu lamentationes, & adulescentulorū
amores, hoc genere primū ſcribi cœperunt, poſtea etiam quecūqꝫ
aliæ res. Inuentor latet, docēte in arte poetica Horatio. Verſib9 im
pariter iunctis querimonia primū. Poſt etiā incluſa eſt voti ſenten
tia compos Quis tamen exiguos elegos emiſerit auctor, Grāmatici
certant, & adhuc ſub iudice lis eſt. ¶ Debet hexameter cum pen
tametro ſenſum concludere aut ſuſpēdere, ita vt in ſequētibus duo
bus penitus abſoluatᷣ, nec poteſt dictio regens poni in pentametro,
& recta in ſequente hexametro aut contra, id tamē non ſemper ob
ſeruatum video. Oui. v. Triſt. Pone metum, valeo corpuſqꝫ quod
ante laborum Impatiens nobis inualidumqꝫ fuit, Sufficit atqꝫ ipſo

vexatum induruit vſu. Catul. Alloquar: audiero nunq̃ tua verba loquentẽ. Nunq̃ ego te vita frater amabilior, Aſpiciã poſt hac: at certe ſemper amabo. Idem de coma Berenices. Scilicet in vario ne ſolum limite cœli. Ex Ariadnæis aurea tẽporibus. Fixa corona foret &c. Verum quod rarꝫ eſt, ne in vſum traxeris, vt ſępe admonui

¶ Carmen elegiacũ gaudet binis epithetis id eſt adiectiuis non turgidis, vel iflatis, vel affectatis, quod fere ita fit, vt duo adiectiua duobus ſubſtãtiuis præponant̃, vbi prius priori reſpõdet, frequẽter tamen aliter inuenies, neq̃ em̃ legem ſed elegantiã trado. Propert. lib. ij. Sic me nec ſolę potuerunt auertere ſyluę. Nec vaga muſcoſis flumina fuſa iugis. Neq̃ dedecet iſtud alijs generibus carminũ, vt. Syluestrem tenui muſam meditaris auena. Caue ne ſint eiuſdem caſus numeriq̃, q̃a ambiguitatẽ pareret. Id nõ eſt quũ Vergi. dicit Mollia lutheola pingit vaccinia calta. Ne ſint aũt epitheta duo, quia vitioſum eſt teſte Seruio, quale eſt, dulcis frigida aqua, ideo decorꝫ adiectiuũ eſt, inſigne vero ſubſtantiuũ apud Vergi. ij. æneí. Androgeo galeã clypeiq̃ inſigne decorꝫ induit̃. Nunc videamꝰ de tribus alijs generibus carminũ, quibus frequenter in teſtimonijs vtemur.

Aſclepiadæum carmen.

Vult Aſclepiadis verſus ſpondæon habere
Principio, binos hinc rite capit coriambos
Pyrrhicius ſequitur quo non velocior alter.

Aſclepiadęus vſus cõſtat ſpõdæo, duobus choriãbis, et pyrrhicio, vt. Sãctorꝫ meritis inclyta gaudia. Frẽs vnanimes fęderẽ nexili. Scãde. Sctõ, ſpõdęus, rum meritis, cho. inclyta gau, cho. dia pyrrhicius. adde ſyllabã habebis pẽtametrũ carmẽ. Sãctorꝫ meritis inclyta gaudiola. Poteſt etiã ſcãdi, vt ſit pẽtemimeris ex ſpõdæo dactylo & ſyllaba lõga, q̃ rõne cęſuræ interim naturalit̃ breuis ꝓducit̃. Caue imiteris, hic ſequũtur dactyli duo ſic. Feſtũ, nũc cele, bre, magnaq̃, gaudia. & ꝑfecto ſine pẽtemimeri claudicat hoc carmĩs genꝰ. Nomẽ capit ab Aſclepiade inuentore, vel Aſclepiadæis frequenter vſo, Scribitur ad principes viros. Horati. ad Mecœnatem. Mecœnas atauis edite regibꝰ. Ibidem. Terrarꝫ dominos euehit ad deos. hic vltimus pes pyrrhicius eſt aut dactylus, licet vltima ſyllaba natura producatur. Cicero in Oratore. Poſtrema ſyllaba breuis an longa ſit, ne in verſu quidem refert. Dicitur hoc carmen choriambicũ, a pedis dominio. quibus iungatur poſt videbimus.

Sapphicum carmen.

Quinq̃ pedes Saphus carmen capit, eſſe trochæus.

Vult primus, quartuſq; & quintus, tertius autem
Dactylus, ipſe locum ſumes ſpondæe ſecundum.
Hoc carmen poſt treis verſus ſibi iungit Adonis
Metrum. quod ſic fit ſpondæum dactylus anteit

Verſus Sapphicus conſtat trochæo, ſpondęo, dactylo, duobus trochæis. veluti. Vt queant laxis reſonare fibris, Scande. Vtque, ant laxis reſo, nare fibris. hic, fibris trochæus eſt per regulā. Vltima cuiuſq; eſt cōmunis ſyllaba verſus. Nomen habet a Sappho puella primū hoc genere apud græcos vſa. hoc carmen citra pentemimerim duriuſculū eſt & pene claudū. id tamen elegantiſſimi auctores non ſemper refugerunt. Horat, Mercuri facunde nepos Atlantis. idem. Quem virum aut heroa lyra vel acri &c.

Tu cauebis quantū potes, verum memineris. Pulchrū corpus non dedecere vnum aut alterū næuulum. ¶ Huic carmini pōſt treis verſus, addes vnicū verſum Adonium ſiue Adonicū, ſic dictū ab Adone puero, vel ab Adone, inuētore, qui conſtat dactylo & ſpōdæo. hinc fit regreſſio ad Sapphicos, Scribimus hoc genere deorū laudes, amores quoq;, & alia multa. Horatius ad Fuſcum.

Integer vitæ ſceleriſq; purus. Non eget Mauri iaculis nec arcu
Nec venenatis grauida ſagittis. Fuſce pharetra.

In Adonico fere ſemper ſenſus concluditur. id tamen Horat. aliją non ſemper obſeruant. Horatius. li. ij. car. ad Groſphum Te greges centum ſiculæq; circum Mugiunt vaccæ, tibi tollit hinnitum Apta q̄drigꝫ eq̄ te bis aphrō, Murice tictę, Veſtiūt lanę mihi pua rura &c.

Phaleucium carmen.

Quum facies carmen quod cōpoſuiſſe Phaleucus
Dicitur, in prima ſpondæus erit regione,
Dactylus inde datur, triplicē cui iunge trochæum.

Phaleucius verſus cōſtat ſpōdęo, dactilo, & tribus trochęis, qui ſine pētemimeri mācus eſt. licet alit interim licēter repies, veluti apd Catullū. Nec ſeſe a gremio illius mouebat. ſic alibi ſępius. id tu cauebis, qa Auſoni⁹ ait. Iſtos cōpoſuit Phaleucus olim. Qui pētemimerim tenēt priorē. Scande. Iſtos, ſpōdæus, compoſu, dacty, it pha, leucus olim, tres ſunt trochæi. Catul, Paſſer delicię meæ puellæ. hic vltima corripit, qa vltima v̄ſus eſt cōmunis. plura videbis in q̄nto libro. Nomē accepit a Phaleuco inuētore, qui etiā Phaleucius dicit a Terētiano dicēte. Hoc Cereri metro cātaſſe Phaleucius hymnos Dicit,

hinc metrũ dixere Phaleucion iſtud. dicunt̃ Phaleucij verſus hendecaſyllabi, q̃a ſine ſynalœpha & ellipſi, vndecim ſyllabarũ ſunt. Scribimus hoc genere epigrãmata &c. Nunc quia de ſynalœpha & ellipſi ſæpe meminimus, nec ſine eis verſus plærũq; metiri poſſumus tempus eſt de his quãta poſſumus maxima diligẽtia, diſſerendi.

Ellipſis & ſynalœpha

M. necat ellipſis ceu vocalem ſynalœpha
Dictio dum ſequitur quæ a vocali incipiatur.

Ellipſis.

Ellipſis eſt m. literę cum ſua vocali detractio, abſumptio vel interẽptio, q̃ties dictio aliqua in m. literã deſinit & dictio ſeq̃ns a vocali ſumit exordiũ, vt in hoc epitaphio Virginij Ruſi diſticho, apud Pliniũ lib. vij. epiſto. ad Ruſonẽ. Hic ſitus eſt Ruf us pulſo qui vindice, q̊ndã Impiũ aſſeruit nõ ſibi ſed prię. Scãde impi, aſſeru, &c. Perſi. in. ij. Sat. Impello expungã nãq; eſt ſcabioſus et acri Bile tumet. ſic lege non, nã vt fecit Gæor. Val. Placẽt. li. iij. ca. xxxvi. & apd̃ Iuuenalem. Sat. ix. Viuendũ recte quũ ꝓpter plurima, tũ de his Pręcipue cauſis, ita h̃nt emẽdatiores libri, non tñ his vt in hũc poetã notauit doctiſſimus vir Badius. Etem̃ vetuſtiſſimi tñ et nimiũ illoꝝ amatores m. nõ interimebãt. Ennius. Inſignita fere tum milia militũ octo. Duxit delectos, bellũ tolerare potentes. ſic Priſci. ſic h̃et Gæor. Val. li. xxxi.

M. nõ interempta

Alij tñ forent ꝑ fere, alij duo milia h̃nt. ſed hæc lectio videt̃ aptior. difficile eſt certe in poetis q̃ interciderũt verã lectionẽ hariolari. Lucret. li. i. quantũ Corpoꝝ in plumbo eſt tantundẽ pondere par eſt. ibidem. Corpoꝝ officiũ eſt, & alibi. Corpoꝝ oĩno ſenſum pars ſola tenere, ſic idem ſæpius quod imitandũ non eſt, quia iam exoletũ, nam quod Auſonius ait. Poſt m. inciſum eſt puto ſic nõ tota videtur, excuſatur quia m. hic nuda litera eſt nulli vocali annexa. Gæor. Val. lib. xxxviij. ca. xxxvi. putat Catullũ non interemiſſe m. in ſoſpitem, quũ dixit in Argonaut. Soſpitẽ ereptũ ſe oſtẽdit viſere portum. Cęteꝝ emẽdatiores libri h̃nt cõiunctionẽ ſenſui ſatis neceſſariã Soſpitẽ et ereptũ &c. Vt aũt in hac re veteres nõ ſecuti ſunt Vergiliꝰ & Ouidius cum cęteris iunioribus, ita nec in eo q̃ veteres. s. literam interemerũt, niſi forte rariſſime. nos v̾o. s. nunq̃ abſumemus. Luci. li. i. Sat. Quẽ neq; Lucanis oriũdi mõtibus capri. Sueuius apud Macrobiũ. iij. Satu. Diſſeruer̃ nouos fructus mortalibus dãtes. Catullꝰ in vltĩo operis ſui verſu. Affixus nr̃is tu dabis ſuppliciũ. Lucret. li. i. Nam fierẽt iuuenes ſubito ex infantibus ꝑuis, ſic alibi ſæpiſſime, vt apud vetuſtiores oẽs, qd̃ vt durũ, poſteritas repudiauit, niſi in paucis, nos aũt s. nuſq̃ abſumemus, Hora. Regis opus ſteriliſq; diu pa-

S interempta.

lūs aptaq; remis. Mālli⁹ li.ij. Taurū Cytherea tuet̄. Formoſos Phœ
b⁹ gemios, Cyllenius cācrū, Cic. in Arato. Puluerulētus vti de terra
lapſus repēte, Scāde mōtibu, mortalibu, &c. Aliquādo inuenit̄ cum
ſua vocali interimi. Verg. Hic Hāmone ſatus & rapta Garamātide
nymp, ha niſi mēdoſe legat̄ pro rapta et Garamātide nympha. Mar
tia. Sardonichas, ſmaragdos, adamātes, iaſpidas vno. Sunt tamen
q velint ſecundā corripi in ſmaragdos, qa interdū d. liqſcit, vt aiūt.
Iuue. Diſpoſitis p̄diues hamis &c. Verg. aut ouiū fœtus aut vrentes
culta capellas. Scāde. Aut ouiū fœtaut. Vidi tamē libros in qb⁹ erat
aut fœtus ouiū. Idem lib. xij. Inter ſe coijſſe viros & decernere ferro
ſcāde. viret, ita multi legerūt, quos ſeqtur cum Priſciano Sulpitius,
ſed in hūc, ait Seruius, vera & antiqua lectio eſt cernere, Nam Ver-
gilius imitatus eſt Enniū, apud quē cerner̄ pro decernere capit̄, quū
dicit. Olli cernebāt magnis de rebus agētes. Idem ferro nō auro vi- Cernere
tā cernamus vterq;. hęc Seruius. In eadē eſt opiniōe Seneca in epiſt. decernere.
lviij. legens cernere non decernere. vtriq; ſuffragat̄ Politianus, qui
bus libenter aſtipulor, quia cernere pro decernere etiam apd̄ Catul-
lum eſt. Certe ego te in medio verſantē turbine leti Eripui. & potius
germanū amittere creui Q; tibi fallaci ſupręmo in tempe deeſſem.
Plautus in argumēto Amphitryonis. p patria Amphitryo dū cer
nit pro hoſtibus habitu Mercurius ei ſubſeruit. Soſię. hic cernit pro
decernit & certat ſumit̄. Cato. Succeſſus indignos noli tu ferre mo-
leſte Scande. ſucceſſindignos. Idē. Quod noſti factū non recte noli
ſilere. ſcande, noli ilere. Vbi. s. in principio dictiōis abijcit̄, quod apd̄
veteres nuſq; notaui, ideo Mancinellus vtrūq; mēdoſum putat, ſic
reſtituēs Succeſſū indignū noli ſufferre moleſte. Qd̄ noſti factū nō
recte non ſileat̄. S. igit̄ veterū more nunq; interimas, niſi antiquiſſi
ma transferas e græco, idq; vix conceſſero. Politianus tamen non Ellipſis.
abſtinuit, vt antiquarius haberetur. ¶ Ellipſis cum i. in ſecūda ſyl-
laba vel cum e ellepſis, interprætat̄ detractio. ex ex & lipo vel lepo.
i. deſero, deficio, linquo, dicitur etiam ecthlipſis vel ecthlepſis cum c
exili & th aſpirato. i expreſſio vl̄ eliſio, ecthlibo. i. exprimo. elido, ex
cudo. ¶ Scanſio (quia de ea ſæpe loqmur) eſt legitima metri in ſin
gulos pedes diſtinctio, ſic dicta, qa p pedes veluti ſcalarū grad⁹ ſcā- Scanſio.
dētes incedimus, ita dicūt. Diomedes, Priſcianus, & oēs deniq; grā-
matici. Ne dicas cū idoctis ſcādiſar̄. ſed tp̄s ē vt de ſynalepha dicāus.

Synalœpha.

Synalœpha eſt vocalis detractio, quotiens in eam dictio deſinit &
ſequens ab ea inchoatur, vt Sera nimis vita eſt caſtina viue hodie.

ſcãde, ſera nimis vi, teſtera. ſtina vi. uodie. dicitur a ſyn. id eſt con &
a lœphe. id eſt preſſio hoc eſt vocalium compreſſio. Q. ſi verſus fi
niatur in m. vel in vocalem, et ſequens a vocali incipiatur nulla erit
Ellipſis aut Synalœpha, prærerq; in paucis verſibus, qui hyperme-
tri dicuntur, vbi verſu finito manet ſyllaba in m. vel in vocalẽ de-
ſinens, quæ a principio alterius verſus abſumitur. Vergilius æne. x.
Hipmetri Sternitur infœlix alieno vulnere. cœlumq; Aſpicit, & dulces mori
ens reminiſcitur Argos. primi verſus pes ſextus eſt cęlum, hinc ma-
net ſyllaba que in vocalem deſinens. quam principiũ ſequentis ver
ſus abſumit, nam ſcanditur quaſpicit &c. ita dices de ſimilibus. & hi
verſus liciti ſunt cuilibet, dũmodo parciſſime adhibeantur, quales
hic paucos ſubiecimus. Vergi. in. ix. Omnia longæuo ſimilis vultũ
q; coloremq;, Et crines albos. Iuue. Saty. vi. Nupta ſenatori comita
ta eſt H·ppia ludiũ Ad Pharon. ita lego cum Badio, nõ cum Man-
cinello, ludum pro ludiũ. Vergi. ij. Gæorgi. Inſeritur vero ex fœtu
nucis arbutus horrida. Et ſteriles platani. Et Gęor. i. Aut dulcis mu-
ſti Vulcano decoquit humorẽ. Et folijs vndam. Sil. li. iiij. Tyburtis
magios h·ſpallatemq; Metaurũq;. Et damũ dubia meditatus cuſpi
de vulnus. ¶ Hypermeter igitur verſus, eſt, qui poſt debitos ſibi
pedes, habet ſyllabã a principio ſequentis verſus abſumendã, dici-
turq; ab hyper. i. ſuper, & metron. id eſt mẽſura, quia vltra ſuã men-
ſuram ſyllabã continet, quã (vt dixi) neceſſe eſt in m. vel vocalẽ de-
ſinere, ſequẽti verſu a vocali incepto, niſi fiat ſynęreſis. hoc dicit Ser
uius in illud Verg. ænei. i. Quibus orbis in oris. lactemur doceas, i-
gnari hominũq; locorũq; Erram⁹. Diomedes quoq; ſic ait Obſer
uatur autẽ in heroico verſu ne vltimus pes ſit triſſyllabus, exceptis
pauculis verſibus qui hypermetri dicũtur, quorũ abundantiã exci-
piunt hi verſus qui ſequũtur, a ſynalœpha ratione rhithmica facta,
eo ꝙ factũ vitium qđ erat in fine verſus, cõtinuatio ſequẽtis emen-
dat. neq; ſolũ cõtingit id hexametris, ſed etiã Sapphicis & pluribus,
nunq; tñ id vidi in pẽtametris. Hora. iiij. car. in. ij. Ode. Plorat & vi-
res animũq; moreſq;. Aureos educit in aſtra nigroq; inuidet orco
Hic duo ſunt hypmetri. Idem. ij. car. ode. xv. Mugiũt vaccę tibi tol-
lit hinnitũ Apta quadrigis equa &c. ꝓpter dicta mal⁹ eſſet ꝟſus. Vt
me defendã dones arcumq; ſagittaſq;, Sic ero latronis tutus ab in-
ſidijs. neq; eñ ſequẽs verſus a vocali inchoatur & ſi poſteriuſq; tol
leres, latinitatẽ læderes. Nam q; cõiunctio niſi gemiata in medio nõ
Que con- ponit, vt meminit Valla in libello de ſui & ſuus. Ideo ineptũ eſt A-
iunctio. lexandrinũ illud. cuſtoſq; ſacerdos &c. Coniunctio quoq; diuerſa
coniũgit, ideo male dicitur. Iunxerũt dextra dextræ lateriq; latuſq;

Deformes rugis vetulȩ gelidiq; ſeneſq;, quia ſuperfluũ eſt in vtroq; vltimũ que. Sed quęret hic qſpiam, nõne hoc excuſat poetica licentia? Nam poetæ plęrũq; aliquid pro ſupplemẽto verſus addiſſe cõperiũtur. Verg. i. æne. Multũ ille & terris iactatus & alto, ille teſte Seruio, vacat poſitũ, vt ſtet verſus. In eodem libro, Mlta quoq; & bello paſſus. hic ait Seruiꝰ, duas coniũctiones ſeparatas naturaliter nõ coniungimus, niſi metri neceſſitate, ergo vna vacat. ſiĩa ſępe notat Seruius, ſed ſi caute reſpexerimus, vix repiemus quicq; in Vergilio penitus ſupuacaneũ. Vitabimꝰ itaq; ſupfluas cõiunctiones, & quęuis inania verba parũq; ad rem ptinentia. Polyſyntheto & aſyntheto ſi res expoſtulat, recte vtemur, ſed polyſyntheto rariꝰ. Verg. Panaq; Syluanũq; ſenẽ nymphaſq; ſorores. Idem Ferte citi ferrũ, date tela, ſcãdite muros. Obſeruãdũ quoq; eſt Seruij documentũ in illd' æne. i. Vi ſuperũ ſęue memorẽ Iunõis ob irã. hic ait Seruius, inuenies ſępe ꝑ actiuis paſſiua poſita, vt, pictis bellant Amazones armis. aut cõtra vt. Populatq; ingentem farris aceruũ. hęc variatio vel potius cõtrarietas, repitur in alijs ptibus orationis, vt ſit nomẽ pro aduerbio, vt hoc tunc oipotens cœlo deſcẽdit ab alto, pro huc, ſic in participio, vt. Et qua vectus Abas. i. qua vehebat, & in nomine. vt hic memorẽ non quę meminerit ſed q̃ in memoria erat. hęc nos imitamur, ſed noua ad illorum exempla non formamus, hæc Seruius, quæ ſunt valde contra eos qui maiori licentia abutuntur in libello, ꝙ Vergilius in tota æneide. Non ſum adeo obtuſus, vt neſciam poetas mlta licenter dixiſſe, veluti Vulcanum pro igne, Venerem pro amore, abietem pro tabellis, pocula acheloia, pro quibuſuis aquis, raucum clamat, pro rauce, Pars ſecant pro ſecat, vos o Calliope aſpirate, pro tu calliope, teſte Seruio, de hoc tamen in ſyntaxi diximus, & ipſa præneſte, quia intelligitur illius appellatiuum. Cybelle pro Cybele, & id genus alia ꝙ plurima, quorum quędã nunc Veneri ducuntur. Non tamen licet vſq; adeo licentiã protendi quaſi liberum ſit, cuiq; ſcriptori, relictis grammaticæ præceptis omnia pro voto confundere, Etenim (vt ex pulchro Seruij præcepto didicimus) in licentia magis inuentis ꝙ inueniendis vtimur. Ex dictis liquet mlto liberiorem eſſe in loquendo poetam ꝙ oratorem aut hiſtoricum. quod oſtendit Quintilianus in lib. i. de inſtit. orat. Auctoritas ab oratoribus vel hiſtoricis peti ſolet. Nam poetas metri neceſſitas excuſat. hæc Fabius. Quidam grammaticorum contemptores, volunt omnia ſibi licere, omnia iudicio aurium penſiculantes, ex auctoritate Gellij. Verum hij vehemẽter errant, nam ſolis doctis auribus mos gerundus eſt. Doctæ aures ſine notitia gramma-

Exundãtia metri gratia.

Licentia poetica.

Aurium iudicium.

ticæ nullę ſunt. ſcribēdi recte ſapere eſt & principium & fons. an nō
credis Chœrulum aureis ſuas cōſuluiſſe, conſuluit certe ſed indoctę
erant. Quicquid doctis auribus placet, bonum eſt, ſed id quærendū
eſt an omniū aures doctę ſunt. veterum auribus multa placuerunt,
quæ Vergilij auribus diſplicuere, niſi admodū parce in paucis. Sūt
(inquit Martialis) qui attoniti legūt terrai frugiferai. Actius & quic
quid Pacuuiuſq; vomunt. Si pro cuiuſq; aurium iudicio conficien
da ſit oratio, infinitus erit ſcribendi modus. Errāt itaq; homines, ne
q; enim voluit Gellius aut Probꝰ apud Gelliū, omnia pro aurium
iudicio moderanda (vt iſti moderari volunt, quo ignauiam ſuam
excuſent) ſed dixit ſi diuerſæ ſint voculæ ſynonymæ, interrogabi-
mus aurē quo quid loco magis locari deceat, veluti an rectius treis
partes, an tres p̄tes dicemus &c̄. Multa profecto vitāda ſunt in car-
mine, a me & alijs grammaticis diligētiſſime in diuerſis locis decla-
rata, q̄ contēptores iſti grāmaticoꝝ ſine grāmaticoꝝ p̄ceptis minīe

Vitia carminis.

queūt vitare itaq; ſemper Marſi ſunt nunq; Vergilij, afferā nunc de
vitijs pauxillula. ¶ Ergo in carmine fere eadem vitantur quæ in
proſa, vt ſermonis ambiguitas & inepta adiectiui a ſubſtātiuo, no-
minis a cognomine, recti a verbo, dictionis regentis a recta, decla-
rati a declarante traiectio. Earundem literarū vel ſyllabarum prę ſer
tim longarū dura concurſio. veluti · has res o luci ad. ſcriptas mi-
ſimus æli, Carmina manca canis. O fortunatā natam me conſule
romā. Caſus caſſandra canebat. Exiret mentes fraternas grata ma-
lis lis. O tite tute tati tibi tanta tyranne tuliſti. Vbi m. crebra eſt Meta
ciſmus dicitur, vbi l. Labdaciſmus. vbi i. Ioraciſmus. vbi vero ſ. Po
lyſigma. Exempla. Mihi male maximam miſeriam multiplicaſti.
Sol Lunaq; luce lucent alba leui lactea. Iunio Iuno Iouis iure iraſcit.
Soſias in ſolario ſoleas ſarciebat ſuas. Eſt tamen vbi ſibilo opꝰ eſt,
veluti ſale ſaxa ſonabant. Idem poeta artificioſe r. literam frequen-
tem poſuit vt ſtridorem exprimeret, vt de Orōtis naui tempeſtate
obruta, Torquet agens circum & rapidus vorat æquore vortex.
Idem At tuba terribili ſonitu procul ære canoro Increpuit. vbi im-
petum & vehementiam maiorem ſignificans vſus eſt creberrime
dactylo, vt alibi. Quadrupedante putrē ſonitu quatit vngula cam-
pum. & in ſecundo. æneid. Conuellimus altis Sedibus impulimuſq;
ea lapſa repente ruinam Cum ſonitu trahit & danaū ſuper agmina
late Incidit. Vitabis itaq; Pleonaſmū, Periſſologian, Macrologiā,
Amphibologiā, Tautologiā, Cacophatō &c. licet poetę non ſem-
per vitauerit in magnis opibus. Item verſus Leoninos, vt. Aethio-
pū terras iam feruida torruit æſtas, frequētes vitabimus, interim ta-

men non inuenuſte interſerent. Vergi. Caua tempa ferro Traijcit. I
nunc & verbis virtutē illude ſupbis, ſic apud oēs alios parce inſper
ſos cernes. Hęc igit iam dicta vitia fugiēda ſunt, non tamē adeo qn
interdū afferant elegantiā & iucunditatē carmini. Nam vt Diome-
des ait) plærūq̧ etiā nimiæ artis opinio fugiēda eſt, & interponēda
ſimplicitas rudis atq̧ imperitæ dictionis, non propter hoc ſolū, q
in oibus rebus nimiū lenociniū odio dignū eſt, ſed q plærūq̧ acri
bus ſenſibus maior iucūditas. ſi naturaliter proferat. Semp eupho-
niæ inuigilandū eſt. quia (vt idem auctor inquit) euphonia in dicti-
onibus plus interdū valet q̧ analogia vel regula pceptorꝶ. ¶ Ser-
uius in illud ęne. iij. Progredior portu claſſes & littora linquēs, ait. Fi
nitus eſt verſus pticipio, qd raro fit apud latinos, apd gręcos eſt vi
tioſiſſimū. hoc preceptū Seruij nullo modo verꝶ eſt. Nam q̧ vitio
ſum eſt apud græcos, neſcio, certe apud latinos eſt frequentiſſimū,
neq̧ eſt aliquo modo aſymphonia vel Cacophaton, hoc eſt incō-
ſonantia, aut malus ſonus. Verg. Hęrbas contundit olentes. Et ſum
ma papauera carpens. Syluaſq̧ ſequentes. Suaue rubenti. Iamq̧ vi
denti. Vidi cum matre legētem, Sub nocte canentē. Sub rupe iacen-
tem. Et grandia lilia quaſſans. Cui prima frementē, Iam brachia cō-
trahit ardens. Glæbaſq̧ iacentes. Syluamq̧ ſonantem. Lapideq̧ re-
uertēs. Retinacula tendēs. ſic idem alibi perſępe. ſic Catullus, Ouidi-
us, Propertius, Horatius, cæteriq̧ plus millies, ideo Seruiū hæc di-
xiſſe vehementer miror. Ridiculꝰ nimis eſt in multis Alexander vt
in xij. lr. ſiue (vt Alexādrinis placet) cap. vbi fatue ſic precepit de Sy-
nalœpha & Ellipſi. Viles ſunt iſtæ præ cunctis et remouendæ. Etem
licet hæ figurę videri poſſunt duriores, tamen vbi aut languorem,
indicamus, aut rem tardiorē, vel magnā, plurimū venuſtatis affert.
Verg. Monſtrū horrendū informe ingens cui lumē ademptū, non
potuit melius Polyphemi mōſtroſitas. pictura indicari q̧ hoc vſu.
Idem nec dum etiā irarū cauſæ ſęuiq̧ dolores Exciderāt. Magnam
igitur grām habet hęc colliſio, vbi hiatu & magnifica platiōe opus
eſt. ſiquidē (vt Cicero ait) habet ille tanq̧ hiatus & concurſus voca-
lium molle qddam, & qd indicet nō ingratā negligentiā, de re hoīs
magis q̧ de verbis laborantis. ¶ Ellipſis & Synalœpha, duriores
ſunt in principio verſus a monoſyllaba incepti, ſed poetę nō ſemp
refugert. Tu ſtudeb vitare quantū potes. Qui ipſe ſui nati minxerit
in gremiū. Hor. Nam vt ferula cędas meritū maiora ſubire Verbe
ra nō vereor. Martianus Capella. Quę iſtorꝶ laudēs ptulit harmo-
nia. Idem apud alios quoq̧ ſed pce inuenies, ideo rariſſime imitare,
monoſyllabæ nāq̧ interēptio nunq̧ bene ſonat. Itē duriuſcula pu-

Alexādri erratū in ſynalœpha & ellipſi.

Ellipſis.

tat̃ colliſio in q̃nto pede exametri, & in anapæſtis pentametri, p̃ſer-
tim ſi ſit Ellipſis. poetæ tñ non ſemper obſeruant. Iuue. Loripedẽ re-
ctus derideat æthiopẽ albus. Sic alij quoq;. Tu caueto niſi forſitã ra
riſſime, q̃a (vt ſæpe dixi) nęuulus elegãti corpori non turpis eſt.

Vocalis nõ abſumpta ſed correpta tantũ

Non perimens longam raro breuiare poeta
Conſueuit, veluti ſunt inſulæ ore canendæ

Vt diximꝰ aliq̃n m nõ p̃imi. Priſcia. in p̃ihegeſi. Et formã cõtra po-
ſitaꝝ imagĩe coni, ſic vocalis añ vocalẽ nõ ſemp̃ abſumit̃. ſed aliq̃n
ſolũ corripit̃, q̃d notãdũ magis q̃ꝫ imitãdũ cẽſeo, Verg. in Buco. Et
lõgũ formoſe vale vale iq̃t Iolla. Idẽ. Credimꝰ an q amãt ip̃i ſibi ſõ
pnia fingũt. Et alibi. Victor ap̃d rapidũ Simoẽta ſub Ilio alto, Priſ-
cia. in p̃ihegeſi. Nũc magno nobis ſũt inſulę ore canẽdæ, Verg. Inſu
læ Ionio in magno q̃s dira Celeno. Idem. Clamarẽt vt littus Hyla
Hyla oẽ ſonaret. ſic plura inuenies tam p̃ce in tãto opere imitãda.

Vocalis ante vocalem immutata.

Id mirare magis, vocalem nil variatam
Interdum cernes velut Ionio immenſo

Aliquando vocalis manet inuariata, ſed id quoq; notandũ magis
eſt q̃ꝫ imitandũ. Ouidi. lib. iiij. Meta. Iactari quos cernis in Ionio im-
menſo. verſus eſt ſpõdaicus. Vergi. in bucol. Et ſuccus pecori & lac
ſubducitur agnis. alij tamẽ legunt. Et pecori ſuccus &c. Marti. lib. xi.
Clamant ecce mei Io: ſaturnalia verſus. Verg. iiij. ęne. Lamẽtis gemi
tuq;, & fœmineo hululatu Tecta fremunt. Sedul. Crediteiam miſe-
ri aduenict dominus. Verg. Amphion Dircęus in Actæo Aracyn
tho, ſimilia apud Ouid. in Meta. multa leges. Verg. i. æne. Poſthabi-
ta coluiſſe Samo hic illius arma. Martial. lib. ij. Pontice cum lycino
hic quoq; magnus homo eſt. Iuue. Sat. ij. Si fur diſpliceat Verri, ho-
micida Miloni. Vergi. Clamaſſent vt littus hyla hyla om̃e ſonaret,
notum eſt hęc ſimiliter poſſe defendi vt ſuperiora. in quibus tñ grã
matici voluerũt h. aſpirationẽ, conſonantis vim obtinere, vt apud
Vergi. ix. ænei. Terga fatigamus haſta nec tarda ſenectus. & lib. vij.
Feruida pinũ Suſtinet, ac natę Turniq; canit hymenęos. et li. x. Graiꝰ
homo infectos linquẽs p̃fugus hymenæos. Verũ hæc facile ſoluũ-
rur, quia in omnibus cæſura eſt cuius licentia in ſimilibus locis bre-
uis ponit̃ apud Vergil. Grauia ſectoq; elephanto. Grauidus autum
no. Omnia vincit amor, H igitur tantũ aſpiratio eſt. Horatiꝰ. Quo
me cunq; rapit tempeſtas deferor hoſpes. vt ut eſt notãda ſunt non
imitanda exempla, vbi vocalis ante vocalem, aut aſpirationẽ non

H. aſpira. tantum.

abſumitur. niſi tam parce in tanto opere, vt ea quæ nunc ſubijciam vbi vocalis correpta naturaliter non adimitur. Vergi. i. æne. Et vera inceſſu patuit dea, ille vbi matrem. Catul. Saltū laudemus, dummodo ipſe egeat. Emendatiores libri habent, dum tamen ipſe egeat. Vergili. ænei. ix. Rumpe moras omnes turbataq; arripe caſtra, hæc tria teſtimonia adduxit Mancinellus, cui in vltimo aſtipulatur Nicolaus Ferettus repræhendens eos qui legunt, Rumpe moras omnes, & turbata arripe caſtra. quia ignorant (inquit) illud a Seruio dictum in .ij. æneid. vitioſum eſſe cæſuram cadere in Synalœpham. Etiam ignorant q; coniunctionem communem eſſe tam ſequente conſonante q̄ vocali, vt ait Seruius in tertio æneid. Liminaq; lauruſq; dei. Ouidius. Et bis Io Arethuſa Io Arethuſa vocauit. Claudianus. Tum vaga humorum grauitas. &c.

O & heu.

Heu o non perimes, at o interdum breuiabis.

Vbicūq; vocales integræ ſunt dictiones nunq̄ mutantur ante vocalem, teſte Sulpitio, vt. i. e &c̄. Ego tantum teſtimonium inueni de o aduerbio & interiectione, & ferme producitur. vbi eſt vocādi aduerbium, interdum corripitur. heu quoq; non interimitur ſed ſemper producitur. Tibul. lib. ij. O ego ne poſſem tales ſentire dolores. Ouid. in Epi. Penelopes. O vtinam tunc quum Lacedæmona claſſe petiſſet, Obrutus inſanis eſſet adulter aquis. Horat. Tonſori lycino cōmiſerit o ego læuus. Idem. O & preſidium & dulce decus meū, aſclep. eſt. Propertius lib. iiij. Egerat a ſtabulis o Erythrea tuis. Ouid. xiiij. Meta. O & de Latio, o & de gente Latina, Præcipuum matrona decus. vbi etiam in latio, vocalis vltima ſine interemptione perſtat Vergili. in buco. Te corydon o Alexi, trahit ſua quemq; voluptas. Propertius libro ſecundo. Tu quoq; o Eurythion vino centaure periſti. Ouidius Faſto. tertio. Heu vbi pacta fides, vbi quæ iurare ſolebas? Papi. libro quinto Theb. Heu vbi nunc furiæ. Idem licere puto in hei & ah ſi opus fuerit.

Vocalis ante vocalē in eadem dictione abſumpta.

Vocalem perimunt plerumq; in nomine eodem,
Sic Maro docte refers, aluearia vimine texta.

Synalœpha fit nōnunq; in eadē dictiōe. Oui. Notus amor Phedræ, nota eſt iniuria Theſei. ſed tunc ſynæreſis potius dicit̄ ſiue epiſynalœpha, q̄ eſt conglutinatio duar̄ ſyllabar̄ in vnā facta, vt pāthus p pāthous. Epiſynapto. i. cōiūgo. ſynereſis. i. cōplexio vl' cōtractio, a ſyn. i. con, q̄d coniūctionē indicat, & hereſis diuiſio, quaſi diuiſor̄ Epiſynalœphaſis. Synereſis.

Hereſis. Ortho graphia. Deſpauteriana.

coniūctio, vt Alcinus pro Alcinous, bini pro biuni, ſynæreo. i. cō-
traho vel coniūgo. hęreſis aſpirať qđ indicat aphęreſis, ideo qdam
ſynhęreſis, dihęreſis &c̄. aſpirāt. Ego puto ſine aſpiratione recte ſcri-
bi ſynæreſis, vt Philippus, de qua re in orthographia dicā ſi CHRI
STVS cum ſanitate vitā cōceſſerit. ¶ Synęreſis eſt duarꝫ vocaliū
in vnā contractio naturaliter diuiſarꝫ, vt Theſei, Phaetō, Tereo, au
reꝰ, triſſyllaba ſunt. aliqn̄ tn̄ metri cauſa vt diſſyllaba, ꝓferunť. Nūc
oīa latius per doctiſſimorꝫ poetarꝫ teſtimōia oſtēdemus. Propertius
li. iij. O centū ęquoreo Nereo genitore puellæ. Vergi. in Buco. Nec
tm̄ Rhodope miratť & Iſmarus Orphea, Quantū oīs mundus gau
det cātante Sileno. Et alibi. Lege ſub Euriſtheo fatis Iunonis iniquæ.
Sido. in epithalamio Polemij. Hic rotat excuſſum vibrans in ſyde
ra Pyndū. Encheladus, rapido fit miſſilis oſſa Typhoeo. Porphy-
rion, &c̄. Iterꝫ Verg. Furtūq; Promethei. Idem, Aiacis Oilei. Propt.
Non ſic Hęmonio ſalmonida mixtus Enipeo. Oui. in. vi. Meta. D
generas ſcelus eſt pietas in coniuge Tereo. Nec mora traxit Ityn. In
his oībus fit ſynęreſis, ut reliqs obliquis noīm in eus per eu dipthō:
vt aūt hæc ſynæreſis non eſt paſſim admittēda, ita nec penitus refu-
gienda, ſed ꝟſibus parce inſerēda, quādoquidē nemo poetarꝫ eam
contēpſerit. ¶ Quod aūt ſynęreſis fuerit in datiuo typhoeo, ſatis li-
quet, quia typhoeus in eus deſinit per eu diphthongō, vt Orpheus,
non in ęus typheus per æ dipthongū vt Matthęus, quēadmodū re
cte docet cōtra Tortelliū, Neſtor nouarięſis, quia ſolū nomē in eus
per vnicā ſyllabā habet a in actō ſingulari ſecūdæ declinationis, vt
theſea, orphea, perſea &c̄. eſt itaq; typhoeus triſſyllabū, ſcđa ſyllaba
eſt pho, tertia eus, quod liquet, quia actūs eius in a eſt tetraſyllabus.
Oui. v. meta. Aethereas auſum ſperare Typhoea ſedes. Ibidē. Emiſ-
ſumq; ima de ſede Typhoea terræ, Cœlitibus feciſſe metū, & paulo
poſt. Huc quoq; terrigenā veniſſe Typhoea narrat. Ergo apđ Ver.
pri. Gęor. Cęūq; Iapetūq; creat ſæuūq; Typhoea, Et cōiuratos. hy
permeter eſt quia vocaľ ſequiť, apud Ouidiū vero lib. iij. Nec quo
Cētimanū deiecerat igne Typhoea. Nunc armať eo, nimiū feritatis
in illo eſt. ſynęreſis eſt quia ſequēs verſus a cōſonāte inchoať, ut apđ
Vergi. in nomine oīa in. vi. ęne. Bis patriæ cecidere manus, quin ꝓ-
tinus oīa Perlegerēt oculis. hęc vera & antiqua lectio eſt, teſte in hūc
locum Badio. Petrus Crinitus lib. xxij ca. vij. dicit eſſe ꝟſum dacty
licum qa (vt ait) ſextus pes eſt dactylus. ¶ Secundo fit ſynæreſis in
poſſeſſiuis in eus penultima correpta, forſitan & in ꝓductis, ſed te-
ſtimonia nulla habeo. Oui. xij. meta. Barba erat incipiēs barbæ co-
lor aureus, aureaq;. Ex humerꝫ medios coma depēdebat in armos.

Synęreſis in poſſeſſiuis in eus.

vbi etiā hypermeter eſt & ſcandit Aureus. aura Quex humeris &c. Verg. Ferreiq; Eumenidū thalami & diſcordia demēs. Petrarcha li. v. aphricæ. Dum ſubterraneo tremuit pia Roma tumultu. Verg. i. æenei. Atria dependēt lychni laquearibus aureis. ſic plūbeis & ſimilia inuenies. Fit idem in nōnullis alijs. Verg. iiij. Gæor. Seu lento fuerint aluearia vimine texta. Tibul. lib. ij. Rure leuis verno, flores apis ingerit alueo. Compleat vt dulci ſedula melle fauos. hic ē apis pro apes. Claudi. Theodoſius priuatus adhuc. Lactātius. Duodecies vndis irrigat omne nemus. Vergi. Fixerit aeripedem ceruā. non poteſt eſſe proceleumaticus contra multos, quia aer primā producit. Aeripes. i. leuis quaſi aereis pedibus. Dicitur quoq; ab æs ęripes. i. æreos pedes habens, ſic volunt ſumi apud Ouid. in epiſt. Narrat & æripedes Martis araſſe boues. Marcus manilius lib. ij. Duodecatemoriū conſtat biſſenaq; cuncta. hęc parciſſime imitabimur, & tum carmē etiā exornabūt, vti quod nūc ſubijcio. Prop. lib. iiij. Eoſdem habuit ſecum quibus eſt elata capillos. Eoſdem oculos, lateri veſtis aduſta fuit, mēdoſi codices habēt hoſdē hoc non cōſiderantes. Tortellius, Sulpitius, & multi alij ſecundā in ablatiuis eodē & eadem dixerunt aliquādo corripi. mecū eſt Gęor. Valla lib. xxxviij. ca. xi. ſed dictos verſus Propertij (e quibus opinio noſtra omino probatur) Gęor. nō ponit, meū eſt hoc vt alia plurima. Vergi. in buco. Vno eodēq; igni ſic noſtro Daphnis amore. Idem ęne. xij. Vno eodēq; tulit ꝑtu. paribuſq; reuinxit Serpentē ſpiris. Et alibi. Vna eadēq; via, ſanguiſq; animuſq; ſequūtur. Proper. li. i. Hoc eodē ferro ſtillet vterq; cruor. Idem lib. iij. Hac eadē rurſus Lygdame curre via. Calphur. eglo. iiij. Rupe ſub hac eadem quā proxima pinus obumbrat. Cato. Nō eodē curſu reſpōdent vltima primis. Hos auctores poterimus ꝑce imitari, quia ꝑce vſi ſunt, vt qđ diximus alibi de tenuis. Lucr. Mittūt efficies quoq; debēt mittere tenuis. Idem. Tenuis em̄ mens eſt & mire mobilis ip̄a. Rufus Feſtus in arato. Tenuia & anguſto lumē iacet ore ꝑ ęthrā. Sta. Obnubit tenuia ora comis, ac talia fletu. vbi ꝓpter tot breueis duæ vocales abijciūtur, qđ rariſſime repies niſi ſit diphthōgus. Serenus. Ebibe ſeu ſalibus piper adde & tenue cuminū. Synęreſis in ijs quæ om̄ibus licentin lectione ſequēti docebitur.

Synæreſis nulli vitanda.

Om̄ibus iſta licēt huic, cui, dij, dijs, quoq; dehinc, dein
Proin, deeſt, ſemianimis, ꝓut, deorſum p̄hēdere, ſeorſū,
Sic ij, ſic ijſdem, quædam diuiſa leguntur.

Vergi. Huic coniūx Sichæus erat, In hoc & in cui i. eſt conſonās, te-

ſtibus Sulpitio & Hebriſſenſi, ex Priſci. huic interdũ diſſyllabum eſt
Huic. Sido in. iij. panægyrico. Aſſurrexit huic, coxit quot torridus auſter.
Pius Baptiſta in hunc locũ ait diſpeſci quãdoq; bipertileq; vocẽ ſie
ri huic. Priſcia. auctor eſt Papiniano teſtimõio. Serus huic voto vi
deat dare thura nepotes. ſic legit recte Pius, licet vulgus grãmatico
rum legat, Letus huic dono videas dare iura nepotes, Papi. in ſyluis
Cui. Falſus huic pẽnas &c. Rufus Feſtus. Finis huic gades ſeptenaq; gur-
gite vaſto. ¶ Vergi. Cui pendere ſua patereris in arbore poma.
ſic compoſita. Ouid. iiij. Triſt. Cur quoties alicui chartę ſua vincula
dempſi. Hora. Non cuiuis homini cõtingit adire Corinthũ. diuidit
interdum. Albin⁹. Ille cui ternis capitolia celſa triumphis. Manilius
Dij lib. iiij. Sic erit & ſedes fugiẽda, petenda cuiq;. ¶ Oui. ix. Meta. Dij
melius, dij nempe ſuas habuere ſorores. Verg. Dijs aliter viſum. In
proſa ſunt diſſyllaba ex ſingulari dius, vnde eſt mediuſſidius. nam
ſynereſis ꝓpter carmen ſolũ inuẽta eſt. nec extra carmẽ duę vocales
in vnam ſyllabã contrahunt niſi per diphthongõ. quę in dij & dijs
nulla eſt. aliud eſt de bini bigæ, quia hic vocales quędã penitus extri
tæ ſunt, quæ vti non ꝓferuntur, ita nec ſcribũtur. nam integra ſunt
biuni bijugæ, neq; ſimile eſt de huic & cui, in quibus proprie ſynęre
ſis nõ eſt, ſed naturaliter monaſyllaba ſunt, vt dtũs ei in ꝗbus i con
Ei. ſonãs eſt, vt in huius, cuius, eius. Ei tñ ad differentiã interiectiõis (vt
Priſcia. ait) ſæpe eſt diſſyllabũ. Catullus de Emylio. Non (ita me dij
amẽt) quicq; differre putaui. hic dij rectius eſt diſſyllabũ. ſcd̃o i inter
Dehinc. empto. dei & deis ſcd̃m rectã declinationẽ ſępe legunt, vt in declina
tiõibus declaramus. ¶ Iuue. Sat. xv. De hinc clamore pari cõcur-
rit & vice teli Sęuit nuda manus. ſæpiſſime diſſyllabũ eſt. Sil. lib. vi.
Dein cũ ſuis. dira dehinc in bella ruit. & li. x. Fama dehinc gliſcẽte ſono iã ſydera
adibat. ſic leges in Pap. Verg. Hor. Auieno cæteriſq;. ¶ Dein. cum
ſuis, deinde, deiceps. Verg. Expiar, tu deinde iubeto certet amyntas.
Proin. Hor. Redde age q̃ deinceps reſiſti. ¶ Proin vñ proinde. Verg. Pro
Proinde. inde tona elogo. Deeſt ſic deerã dees, deero deeſſem deeſſe &c. Sil. li.
Deeſt deerat. &c. vi. Nec cerner deerat fruſtra ſeminecũ querẽtia lumina cœlũ. Mar.
li. viij. Sint Mecœnates nõ deerũt, Flacce Marones. Luca. li. iiij. Non
Semianimis. & ſimilia. deeſt plato ieiunus venditor auro. Idẽ. Quicq; fluat multo nõ deerit
corpe ſanguis, ſic Verg. Oui. cęteriq;. ¶ Semianimis, ſemihõ, ſemiũ
cia, ſemiermis &c. in ꝗbuſdã i ne ſcribit ꝗdẽ, nam ſemũcia ſępius le-
go q; ſemiũcia. Ver. ſemihoĩs Caci facies quã dira tegebat. Oui. Fri
gidior glacie ſemianimiſq; fui. Idẽ ſemiuſtãq; facẽ vigilata nocte vi
ator. Sil. xij. Semiermęq; manũ ſternendã obiecerat hoſti. ſic ſi'ia in
uenies pͥma. Prout apd̃ Hor. legi, & q̃ad vt ſcãdatur prut, quad. ſic

meip̄m teip̄m anteit p̄it. Deorsū̃, ſeorſum in Lucre. ſunt freq̄ntia. in
alījs nō inueni, apᵈ eundē deerro deerras. v̄bū̃ primę ſit r p ſynęre-
ſin ꝓfert. hui interiectio monoſyl. ē teſte Nicolao feretto. ¶ Pręhen
do tā notū̃ ē vt extrita diphthōgo. p̄ndo ſcribat. ij, ijs, idē, ijſdē pl'r
declinata. Ver. ſidē vēturos tollemꝰ in aſtra nepotes. fecit id in femi — Ii ijdem
neo gn̄e Philel. in q̄rta q̄rtę. Neſcis qbus eę flagrātibus ardēt. beſtio — ijſdem.
lę flāmis. Oīa iā dicta p̄ter huic, cui, in ꝓſa vocalibus diuiſis ꝓferūnt — Eæ.
et in carmīe ſi opus fuerit quicq̄d Alexādrini et alij q̄dā garriūt. hęc
eſt mea opinio. rō mea iam ſatis liquet, vbi de dij & dījs loq̄mur.

Diæreſis.

Scandere ſi bene vis, tu noſce diæreſin apte.
Ex vna per quam duplex fit ſyllaba ſemper.
Sic ſyluæ Vates lyricus triſſyllabon effert.

Diæreſis eſt vnius ſyllabę in duas diuiſio, vt ſyluę diſſyllabū̃ eſt ſed
Vates lyricus. Horatiꝰ per treis ſyllabas ſyluę dixit, ideo noritia hu-
ius figuræ ad ſcanſionē neceſſaria eſt dięreſis. i. diuiſio, diæreo. i. diui
do. Nunc videamus in qbus dictionibus ſæpius eſt diæreſis. Ergo — I & u. vbi
i & u p̄poſitæ in eadē ſyllaba reliquis vocalibus, vel etiā ſibi, conſo — vocales
nantes efficiunt, nec vocaliū̃ vim retinēt, ideo diphthongū̃ non ef- — vbi cōſo-
ficiūt vt Ianua, Ieiunus, traijcio, Iocus, Iuppiter, vanus. Venus. vinū̃ — nātes ſunt
voueo. vult interdū̃ tamē per diæreſin vocales efficiūtur omnino
licenter nuſq̄; niſi parciſſime in tanto opere id imitandū̃ eſt. Plautus — Iam.
in prologo Aſinariæ. hoc agite ſultis ſpectatores nūc iam, v̄ſus eſt
Iambicus trimeter, in quo iam diſſyllabū̃ eſt, quod apᵈ alios nuſq̄; — Inuidia.
inueni. Verg. Iam noua ꝓgenies &c. Terēt. in And. Sine inuidia lau
dem inuenias & amicos pares. hic teſte Priſciano, Inuidia pentaſyl- — Syluæ.
labū̃ eſt. verſus Terentij eſt Iambicus trimeter, cuius primus pes eſt
tribrachus, nec aliter ſtare poſſet, vt li. i. dicit Priſcianus. Hor. in Epo — Soluit.
do. Niueſq; deducunt Iouē. Nunc mare nūc ſyluæ. hic teſte eodem,
ſyluæ triſſyllabū̃ eſt. namq; dimetrū̃ iambicū̃ eſt, coniunctū̃ pētemi
meri heroicæ. qᵈ aliter ſtare non poteſt, niſi ſyluæ triſſyllabon acci-
piatur. Soluit (vt idem auctor notauit) triſſyllabū̃ eſt in hoc Phaleu
cio Catulli ad paſſerē, Q̄ zonā ſoluit diu ligatā. Subiungā ipſe plu-
ra huius rei teſtimonia vbi u conſonās fit vocalis. Oui. Nūc quoq;
te ſaluo perſoluēda mihi. Catullus de coma Berenices. Condita q̄n
veri pectoris euoluā. Ouid. in epiſt. Debuerant fuſos euoluiſſe ſuos
¶ Hæc de ſoluo & voluo ſunt admodum frequentia Catullo, Ti — Euoluo. u
bullo, Propertio, Ouidio, ideo non prohibuero ſi parce admiſeris — liquidum.
¶ Secundo u poſt g. & ſ. quandoq;, & poſt q ſemp̄ liqueſcit. id eſt

nec vocalis nec conſonās haberi poteſt, nec penitus nulla litera, ne-
Suaue. q; em̄ profertur vt vocalis, nec penitus ſupprimit̄, ſed quaſi langui
Suaſit. diori quodā ſono raptim pronūciat̄, vt languor, lingua, aqua, ſua-
deo, ſuauis. V in aqua, vocalis proprie non eſt, quia dyſſyllabū no
men eſt, ergo u. & a. in eadē ſyllaba locātur non per ſynæreſin, non
per diphthongō, non eſt igitur vocalis. neq; conſonās eſt. quia pri
or in aqua ꝓduceret. In ꝗbuſdā locū habet diæreſis. Verg. de liuore
Non lux non cibus eſt ſuauis illi. Phal. eſt. Sta. i. theb. Immo agite &
poſitis quas nox inopina ſuaſit. Verg. in hortulo. Holus ſuaue mul
tiplex herbę genus. Iamb. tri. Hora. viij. Sat. lib. i Quū mihi non tm̄
fureſcq; ferę q; ſuetæ. Lucillius u vocalem vertit in conſonantē, quia
maluiſti triſſyllabū protulit, vt in verſilogo docet Mancinellus. Lu
Sueuus. cillium in hoc imitari nollem. Sueuus populi nomen, ſemper triſ-
ſyllabum eſt. Lucañ. ij. Fundat ab extremo flauos aquilone Sueuos.
Maluiſti. Nunc redarguenda eſt grāmatiſtarum & indoctiſſimorum homi
Seuerus. nūm impudentia. qui contra veritatē conantur defender̄ I eſſe con-
ſonantem in Iacobus, Ieſus, Iaſon, iaſpis, iambus & plurimis alijs.

I vocalis vbi male putatur eſſe conſonans.

Nominibus græcis. non conſonat i vel hebręis
Quapropter dices Iacobus, Iambus, Iaſpis,
Profer Iulus, Iapis, Ioannes & Ieſſe.
Suaue q; ab indoctis laniatum nomen Ieſus.

I. litera neq; in Græcis neq; in hebræis vnq̄; eſt conſonans, vt docet
Gæor. Valla Placētinus lib. xxxviij. ca. xxx. idem docet Aelius An
tonius Nebriſſenſis, in qua per indoctos decepti ſunt. Sul. & Niger
in nomine Ieſus, de quo Niger ait. E ante ſ ꝓducit̄ vt Ięſus. ꝑter Ieſus
vbi Niger dupliciter peccat, quia Iæſus ineptū eſt exemplū, ſiq̄dem
per ae diphthongū ſcribitur, & Ieſus indoctiſſime demitur, nec exce
pit Niger plura. igitur licet Niger multa non inepte docuit de metri
accentibus, de generibus carminū, de poematis, tamē in quantitatū
regulis ne pili q̄dem faciēdus eſt. ſed ꝑgamus. Ex hac doctrina pa-
tet erraſſe Petrū Rigam in Geneſi, De quo cōcepit v̄go beata Ieſum
IESVS. & Alexandrū. Dat Ieſus um quarto, Iambo vel nulla vel ſaltē ter-
tia detur. Et cuſpis iaſpis &c. Filius Alphei Iacobi q; Maria geſcūt. &
cætera, in q̄bus, Rigam auctorē habet pardo maculoſiorē. Arator
Ieſus priore ꝓducta ſemꝑ diſſyllabū facit. Prudentius fere extrita e
l̄ra Iſus videt̄ dixiſſe, ad neutrius licētiā imitari velim. In Sedu. li. iiij.
Iob. Pręceptor miſerere. potes namq; oīa Ieſu, neſcimus an diſſyllabū ſit
an triſſyllabū. Sīliter peccāt, qui per vnicā ſyllabā Iob dicūt, aut per.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

duras Iaſon, Ieſſe, Ioſeph, Iacob, Ionas &c. Afferã nũc de pluribus te Iaſon.
ſtimonia. Oui. vij. meta. Pelle moras tibi ſeſꝑ debebit Iaſon. Hora. Iambus.
in arte. Syllaba longa breui ſubiecta vocat̃ Iambus, Baptiſta Man- Iaſpis.
tuanus. Multa ſinus et colla virẽs ornabit iaſpis. Q̃d ſi dicãt (vt ſunt
hoĩes cõtumaciſſimi & in ꝑuerſa opiniõe obſtinatiſſimi) hos ꝟſus
eſſe ſpõdaicos, ꝓbe illas bæluas irriſero ꝟſibus, in q̃bus nihil ſubter
fugij eſt. Hora. in Epodo, Ode. iij. Perũxit hoc Iaſonẽ, iãbicus dime
ter. Sido. epiſt. ix. Ferox iãbus & trochęus hactenus, iãbicus trimeter
In eodẽ li. Rarus iambo. ꝟſus eſt adonicus. Mart. li. ix. Et p̃cium ma Iacobus.
gnis fecit iaſpidibus. Claudianus ad Iacobũ mag̃rm equitũ. Per ci-
neres Pauli, ꝑ cani limina petri, Ne laceres ꝟſus dux Iacobe meos.
Valeat igit̃ Riga plurimorꝝ errorꝝ fons in Luc. dicens. Alphei Iaco Ioſep...
bus Thaddeꝰ, Bartholomeus. Iuuẽcus. Aegyptũ, cum matre ſimul
tranſportat Ioſeph. Idem. Vrget̃ monitis Mariã puerũq; Ioſephus
ſic habẽt emendatiſſimi libri, non Ioſeph vrgetur &c. Vergi. i. æneі.
Iulius a magno demiſſum nomẽ Iulo. vbi notabis i vocalẽ primi- Iulus.
tiui Iulus, eſſe verſam in deriuatiuo Iulius in conſonantẽ. quinetiã Iulius.
ip̃e Hora. Iulus, diſſyllabũ, ꝓtulit per ſynęreſin in li. iiij. car. Ode ſcd̃a.
Pindarꝝ quiſq̃s ſtudet ęmulari Iule cæratis ope dędalęa. Nititur pen
nis vitreo daturus Nomina põto. Tres Saphici ſunt cum adonico.
Idem cõtingit in Iudea & Iudæus, quia Iudas vñ hæc formãtur he-
bręũ eſt, ergo triſſyllabũ, vt Aelius Nebriſſenſis docuit. Luca. Incer
ti Iudæa dei, Hora. Vin tu Iudęis oppedere. Idem fecit Ouid. in noĩe Iudæa.
Iazyx noĩe populi, in. ij. li. Triſt. Iazyges & Colchi Metereaq; turba Iazyx.
Geteq;. Danubij medijs vix ꝓhibent̃ aquis, vbi indocti per I. Iazy-
ges legerũt. Val. flaccus li. vi. Increpat & ſtricto ſic vrget Iazygas en
ſe, hic i vocalis eſt, notauit hanc rem in. iiij. Plinij. Hermolaus barba
rus, idem fit interdum in nomine Naias. Non damnarẽ itaq; Pru- Naias.
dentium vel Iuuencũ, niſi ſemper licenter protuliſſent Ieſus. Nam
inuentis parce vtendum eſt, ſimilia fingere vix in maximo opere
niſi parciſſime licet. id cognoſces ſi veterum monumenta diligen-
ter excuſſeris. Iapyx, iapix, iapis, iapetus. & alia quædam in medijs
ſyllabis viſuntur, aut in vocali ante vocalem, Iuuencus. Dixit Io-
annes cui talia reddit Ieſus.

¶ Hæc ſunt mi Ioannes laurenti
quę tibi dicata voluimus ob veterem noſtram amicitiam, neq; em̃
opinor Pyladen vehementius amaſſe Oreſten, aut contra, q̃ ego
te & tu me amas. Fungere nunc igitur amici officio, hoc eſt totis vi-
ribus libellos noſtros defendito ab illiteratis canibus. Ego ſecundũ
librum aggredior, aſpiret cęptis. Nazara cui fœlix (vt Iuuencus ait)
patria eſt & nomen IESVS.

Deſpauterij artis verſificatorię liber Secūdus generaleis quantitatum regulas continens.

¶Ioannes Deſpauterius Niniuita Ioanni Neuio
Hondiſcotano theologo eloquētiſſimo,&
apud Louanios Lilianoꝝ moderatori
prudētiſſimo,&ſuo p̄ceptori op-
pido q̄ꝫ venerādo. S.D.P.

ſ Ecundū artis ꝟſificatoriæ nr̄æ libellū celſitudini tuę non
verituſſum dedicare p̄ceptor mi diſertiſſime,ꝙ te(quem
parētis loco ſemp habuerim, nec vnq̄ꝫ minoris fecerim,
q̄ꝫ Appollinarē ſuū Gellius) oratorio & poetico ſtudio,
ſuccisiuis tēporibus vehementer oblectari certo ſciam. Neqꝫ enim
more aliorū theologoꝝ paucis tui ſimilibus exceptis,grāmaticam
vt tenuem cauillaris,ex cuius ignoratione,in quauis doctrina mul-
ta errorū milia irrepſerunt. Plurimi ſane ſophiſtę & agrāmati gloſ-
ſulas pulchre callent. Qui diui Hieronymi,& Auguſtini & Sidonij
ſcripta aut alioꝝ veterum theologoꝝ rite noſcant,paucos reperiri
tuo facile teſtimonio conuincā. Fęlix profecto es p̄ceptor optime,
ꝙ literaturā politiorē ſemper amaueris,quæ facit vt veteꝝ & neo-
tericoꝝ monumenta iuxta intelligas. Talis namqꝫ philoſophus es,
qualē vult architectū ſuum eſſe Victruuius, hoc eſt theologus ſum-
mus,nullius artis expers. Talis quoqꝫ eſt theologus et vere philoſo-
phus, preceptor meus venerabilis Ioannes Raethſhouen, talis ac
tantus quantū fuiſſe Taurum philoſophū predicat Gellius, Immo
maior quia theologus excellentiſſimus,cuius meminero dum ſpi-
ritus hos reget artus. Ad te redeo dulciſſime Neui,orās te(quē artis
noſtræ doctiſſimū eſſe ſcio) vt quæ videbis recte a nobis repręhen-
ſa,defendas contra imperiti vulgi abuſum. Plurima nāqꝫ aliter im-
perita multitudo, atqꝫ ego cum doctis profert, quare non ignorās
me vehementer ab imperitis vituperatum iri, huius te libelli defen-
ſorem conſtitui. Obſecro ne eſſe recuſes. id ſi impetro, omneis the-
onum & dentes & naſos facile contemnam. Vale cum doctiſſimis
viris & amicis noſtris Iodoco lęto & Martino dorpio. Ex Bergis,
x. Calendas Ianuarias anno domini. M.CCCCC.X.

Quantitatis ſyllabariæ regularum generalium, Prima de poſitione.

Vm poſtponuntur vocali conſona bina
d Aut duplex longa eſt poſitu, quod ſi duo
ſubſint,
Finali, raro poſitu producitur illa.

Vocalis naturaliter breuis quã duę conſonantes continuo ſequun-
tur, ita vt vna conſonantiũ in eadem dictiõe cum vocali ponatur,
aut quã in eadem dictione ſequitur duplex. id eſt. x. z. vel i cõſonãs,
producitur ea vocal' poſitione, ſiue poſitu conſonantiũ, vel dupli-
cis. Q. ſi vocalis ſit vltima dictionis litera, & in principio ſequentis
dictionis ſequãtur duæ conſonantes, rariſſime producit' poſitione.
Conſonãs bis poſita pro duabus habetur, vt prima in amnis pro-
ducit' poſitiõe, ſimiliter bis vbi cõſonãs ſeqtur, vt Bis venit ad mul
ctrã. ſic rexi, gaza, aio. ſed iam latius ſingula declarabo. ¶ Dixi igit'
vocalis qa ois ſyllaba gr̃a vocalis quãta dicit'. ¶ Dixi naturaliter
breuis qa ſi naturaliter ꝑducat' non opus fuerit ad poſitionẽ confu
gere, vt vocal' in eſt & aſt, naturaliter corripit', vt liqt ex es & at. Aſt
certe poeticũ eſt, & vix recipit' niſi ſequẽte vocali. Verg. Aſt ego quę Aſt.
quæ diuũ incedo regina. Perſius tñ dixit, Aſt vocat officiũ. ¶ Dixi
ita, vt vna conſonantiũ &c. quia non oportet vtrãq; in eadem ſyl-
laba locari, verbi gratia a in at corripit', eadem ſi conſonãs in prin-
cipio ſequẽtis dictionis ponat', ꝑducet'. Verg. At regina grauis ¶ Di X.
xi aũt quam in eadẽ dictiõe ſequitur, duplex hoc eſt x z i. conſonãs Z.
Tunc em̃ vocalis poſitione ꝑducitur, X ſemper duplex eſt, vt dixi,
texi, rex, & ponitur pro cſ vel gſ. ¶ Z rariſſime ſimplex ẽ, nec vnq;
ſine auctoritate. Verg. Arma virũ tabulæq; & Troia gaza per vn-
das. Idem. Et gaza diſtabat. Produc igitur nazara, Eleazar, azymus, Perizo-
licet id cõpoſitũ eſt, teſtis eſt Mancinellus. Nebriſſenſis dicit m'lta de ma.
perizoma cõtra Alexandrũ, quod ſi inueniatur, corripit' inquit, qa
compoſitũ eſt. I duplex eſt inter duas vocales vt aio, baiulo, baiu- I.
lus. Sedulius. Venter puellæ baiulat. Secreta quæ non nouerat. duo Baiulo.
ſunt iambici dimetri, vt illud. Clauſtrũ Mariæ baiulat, ſic recte Riga
Inde viris ſanctis baiulat Ille crucẽ. Ineptus igitur eſt verſiculus. Clo
tho colum baiulat, Lacheſis net & Atropos occat. de hoc verſu ali-
quid videbis in litera o in ultimis ſyllabis. Baiulo eſt onus fero, ſunt
qui nolunt recte dici baiulus literarũ ſed tabellarius, grãmatopho-
rus. id credo eſſe verũ, vbi p̃cedẽs vocalis per cõpoſitionẽ aduenit Gramma
corripit', vt biiugus, quadriiugus, reiicio tamẽ variatur vt patebit. tophor9.
¶ Dixi poſtremum Q. ſi vocalis ſit vltima dictionis litera, &

in principio ſequẽtis dictionis ſequãtur duæ conſonãtes, rariſſime producetur poſitiõe, adeo vt vix ea poſitio ſit admittẽda, niſi parciſſime in maximo opere. Exptus loquor, perlegi em̃ omneis fere poetas, Lucretiũ, Vergi. Catullũ, Tibullũ, Propertiũ, Ouid. Hora. Maniliũ, Cicero. Germanicũ. Lucanũ, Senecam, Perſiũ, Iuuenalẽ, Martialem, Valeriũ Flaccum, Silliũ, Papiniũ, Rufum auienũ, Columellam, Palladiũ, Claudianum. Auſoniũ, Sidonium, & in his om̃ibus vix ſepties aut octies eiuſmodi poſitionẽ reperire potui, et id qdem in eis ferme locis, vbi aut dubia fuit lectio, aut cęſure licentia eſſe potuit. Concedamus itaq; aliquãdo reperiri contra Alexandri doctrinam, ſed ita vt diximus. Sil. ix. Immane ſtridẽs agitur crebroq; coacta Vulnere bellatrix properos fert belua greſſus. Luca. li. iij. Procũbunt nemora ſpoliant̃ robore ſyluæ. Verg. lib. ix. Ferte citi ferrum, date ꝥela, ſcandite muros. Iuue. Saty. viij. Occulta ſpolia & plures de pace triumphos. Poſitus eſt teſte Mancinello interprete. idem. Satyra vlti. Curabitis vt ſit Vindicta grauior q̃ iniuria dignũ erit ergo. Idem. Sat. vi. Medijſq; in naribus ingens Gibbus & acre malũ ſæpe ſtillãtis ꝗcelli. ſed alij libri habẽt ſemꝑ quod videt̃ ſenſui auidiſſime carpẽtis, rectius conuenire. Sunt qui credãt vltimã in hiſtoria naturaliter breuẽ poſitu, produci apud Iuuenalẽ dicentẽ, Hiſtoria ſpeculum &c. At fallũtur hoies, quia hiſtoria in eo loco ablatiuus eſt, qđ patet per adiectiuũ eius recenti. ait aũt Iuuenalis Sat. ij. Res memorãda nouis annalibus atq; recẽti Hiſtoria, ſpeculũ ciuilis ſarcina belli. alij fallũtur in illo eiuſdem poetæ. Sat. iij. Miſerę cognoſce proęmia rixæ. vbi inepte legunt p̃mia, quũ legendũ ſit procœmia, vt Mancinellus docet. Venerabil' Beda (cuius artẽ non legi) affert ex Sedulio (vt Gaguin⁹ ait) Adueniat regnũ iamiamq; ſcilicet illud. at impreſſio quã vidi, habet. Adueniat regnũ cœleſte videlicet illud. Adducit
Tmolus. Neſtor ex. vi. Met. Ouidij. Deſeruer̃ ſui nymphę vineta Tmoli. verſus eſt ſpondaicus vt Neſtor ait, & ꝓducitur vltima in vineta poſitione, qa ſequũtur tm, nam Tmolus diſſyllabũ eſt, nec vſq̃ legitur timolus triſſyllabũ, contra Tortelliũ, qui dixerat in Ouidio Tmoli legendũ, vt verſus ſtaret, in quo videt̃ Tortellius errorẽ Alexãdrinum ſeq. Oui. x. Meta. Iudice ſub Tmolo certamẽ venit ad impar. Vergilius hũc montẽ Tmoliũ appellat dicens in Gæor. Tmolius aſſurgit qbus & rex ipſe Phanęus. Sunt tñ poſt Neſtorẽ viri doctiſſimi qui aſſerant vtrũq; dici tmolus, & in Ouidio timoli legi, vt Ra-
Timolus. phael Regius, & Gæorgius Valla Placẽtinus li. xxxviij ca. x. Is per Pliniũ probat qui dicit veteres dixiſſe Timolũ. Idem aſſerit Hermolaus Barbarus in li. Pli. xxxiij. ca. viij. qa vtrũq; teſtat̃ dici teſte Ste-

phano,& Timoli nõ Tmoli haberi in Oui.cõtra Neſtorẽ. ¶ Aelius
Antonius Nebriſſenſis vir doctiſſimus. adducit teſtimoniũ Catulli
dicẽtis. Dulce mnenoſynõ mei ſodal'. Phaleucius v̈ſus ẽ, in q̃ putat
e in dulce ꝓduci põne, ve℞ infirma ẽ hęc Aelij ꝓbatio, qa Catullus
non mõ iambũ huic carmini in primo loco dedit, ſed etiã trochęũ.
Catul. de Acme. Iſta turpiculo puella naſo. Et negat mihi vr̃a reddi-
turã, Perſeq̃mur eã & reflagitemus Męcha putida redde codicillos,
Redde putida męcha codicillos, Quincq; ſunt hendecaſyllabi in eo-
dem epigrãmate. Idem ad Lycinum. Semimortua lectulo iacebãt,
Phal. eſt. vbi primus pes eſt trochęus, nã ſemi vltimã corripit. Oui.
li.ij. Met. Semifer interea diuinæ ſtirpis alumno Lætus erat. ¶ Ma-
crobius dicit vltimã in ablatiuo fratre ꝓduci in hoc ſpõdaico Ver-
gi.lib.ix. Nec Clycio genitore minor nec fratre Mneſtheo. vbi etiã Mneſthe-
ſynæreſis eſt. M em̃ apud græcos vim mutæ obtinet. Verg. æne.iiij. us. Mene-
Mneſthea Sergeſtũq; vocat fortemq; Cloantũ. Seruius Macrobio ſtheus,
haud indoctior, legit Meneſtheo gratia v̈ſus, ſic alij quoq;. Sta.vi.
Theb. Diſcus nec dubia iuncta ve Meneſthea victũ Trãſabijt me-
ta. ſic ibidem, Meneſtheus ſæpe. E quibus facile intelligere poſſum9
rariſſimã eſſe poſitionẽ, & vix admittendã ſi dictio in vocalem de-
ſinat, & ſequens a duabus conſonantibus inchoetur. nam ſi a dupli-
ci perpetuũ corripiet. Luc. Talem fama canit tumidũ ſuper ęquora
Xerxem. Verg. Iam medio apparet fluctu nemoroſa Zacynthos.
Etenim vbi poſitio videbitur eſſe aut coniũctio, forſitan eris perpe
ram ſubtracta, aut cæſura locũ habębit, nam quod Nebriſſenſis cũ
Sulpitio affert ex Vergilio, Tribulaq; traheæq; & iniquo pondere
raſtri, nullo modo ꝓbat hanc poſitionẽ, qa q; ſimili loco apđ Ver
gilium ꝓducitur, vbi poſitio nullo modo locũ habet. vt.iij. æne. Li
minaq; lauruſq; dei. vbi Seruius ait. breuis pro lõga poſita eſt. De-
fenditur aũt, vel qa monoſyllaba ad artem non ꝑtinẽt, vel ꝑticula
que ſui ſubſtantiã non habet, membrũ putatur ſuperioris orationis
hæc Seruius, quibus quid velit non ſatis intelligo, quia monoſylla-
ba non minus ad artẽ pertinere videtur q; polyſyllaba. vt a, ab, de,
e, &c. Et membrũ eſſe ſuperioris oratõis nihil confert ad productio
nem. ideoq; puto produci ſolũ cęſuræ cauſa (vt ante dixi) Verg. ali
bi. Drymoq; Xãthoq; Ligeaq; Phylodoceq;, Idem. Euriq; zephy-
riq; tumẽt. Oui. Syderaq; vẽtiq; nocẽt. Idem. Sarculaq; raſtriq; gra
ues. Rectius igit̃ corripiemus finalẽ vocalẽ. Sido. dulcia Mnemoſy-
ne demirãs carmina Sapphus. Oui. piſcoſamq; Gnidon grauidam
Amathunta metallis. Horat. Lingmus inſani ridentes p̃mia ſcribæ.
Idem. Ignoſcent ſiquid peccauero ſtultus amici. Luca. Terga ſedens

crebro maculis diſtincta ſmaragdo. huius rei exempla facile multa
inuenies, in quibus tamē vel ſ. abſumi, vel liquidam locū habere te-
ſtantur Diomedes & Priſcianus, ſecundū quos mali eſſent verſus.
Hectora deuicit certamīe Phthius Achilles. Fęda Phthiſis putri tor-
quet mea viſcera tabe. Non prætermittā doctiſſimi Capellæ opini
onem de poſitu in iij. lib. ſic dicentis. Proximi ſermonis conſonan-
tes nihil præcedentem adiuuāt, licet Vergi. refragetur dicens. Arma
virumq; cano Troiæ. Et item. Fonteſq; fluuioſq; voco.

Regula ſecunda de liqueſcentia.

Cum muta liquidam, ſcribens in ſyllaba eadem
Ancipitem ponas vocalem quæ breuis eſſet.
Hanc tamen in proſa ſemper breuiare iubemus.
Sunt l & r liquidę, quis raro iungimus n m.

Quādo vocalē natura breuē, ſequūtur muta & liquida, eandē cum
ſequente vocali conſtituētes ſyllabā, ita tamē vt pręcedēs vocalis in
eadem dictione ponatur, ipa eſt anceps in verſu, in proſa vero ſem
per correpta. mutæ ſunt, b c d f g k p q t. liquide l. & r. & aliquādo. n.
m. Oui. xiij. Met. Et primo ſi'lis volucri mox vera volucris Vergi.
Albaniq; patres. Ouid. iiij. Meta. Tempus atla veniet tua quo ſpo-
liabitur auro. Ibidem. Id metuens ſolidis pomaria clauſerat Atlas
Montibus. Claudianus in ſexto conſulatu Honorij. Texerat vrbē
Tarquinio mirante Cocles. Verg. ij. Geor. Ingredior ſanctos auſus
recludere fontes. Sil. li. i. Fas aperire mihi, ſuperūq; recludere mētes.
De n & m. rariora ſunt exempla, vt arithmos. i. numerus, & tegnō.
id eſt filius. apud Euripidē corripiūtur, teſte Priſciano lib. i. Marti. in
Cygnus. vltimo Epigrā. li. ix. Quæ noua tam ſimiles genuit tibi Leda mini-
ſtros. Quæ capta eſt alio nupta Lacęna cygno. Sūt tamē qui habeāt.
Quæ capta eſt cygno nupta Lacęna alio. at apd Hor. manifeſte cor
ripit in qrto car. Ode. tertia. Donatura cygni ſi libeat ſonū, Aſclep.
eſt. Auſonius ad Paulinū. Longæue tm̄ ſuperamus honore ſenectę.
Quid refert? cornix non ideo ante cygnū. Valer. flac. lib. iij. Veloq;
pcneſſos. procneſſum. eſt finis metri. Procneſſos inſulæ nomē eſt. Sunt qui di
Signum. cant ſignū primā ſimiliter corripere apud Lucretiū, Nil tamē eſſe ſi-
Prognes. gni mixtas potuiſſe creari. plegi hunc poetā. ſed dormitaui (vt opi-
nor paululū) dum me hic verſus ſubterfugit. Oui. vi. Meta. Ad mā-
Ichneu- data Prognes & agit ſua vota ſub illa. ſic habēt nōnulli libri, alij ve
mon. ro Mandata ad Prognes, &c. Mart. lib. vij. Delectat Mariū ſi pnici-
oſus Ichneumon. ſignificat ichneumō beluā quandā ægypti. Man-
cinellus. Cōmunē mediā græcis ſeruabit arithmos, Sil. lib. viij. Ecce

inter primos Terapnęo a ſanguine clauſi. Idem li. xiij. Nõnunq̃ af-
firmat Terapnęos Ilion armis Ceſſurũ. Paris ad Helenã. Rure Tera-
pnæo nata puella Phrygem. Stat. iiij. Sil. Sic lubrica ponit Membra
Terapnæa reſolutus gymnade pollux. Terapnęus. a. ũ. a Terapne arithmos
eſt patria Helenę, ſcribit̃ ſine aſpiratiõe cum p añ n, non Therapne, terapnęus
nec teramne teſte Bergomate. Hor. li. ij. car. Ode. iiij. Mouit Aiacem
Telamone natũ Forma captiuæ dominũ Tecmeſſę. duo ſunt ſap-
phici. Oui. iij. de arte. Odimus & mœſtas, Tecmeſſam diligat Aiax. Tecmeſſa
Tecmeſſa mulieris ꝓpriũ eſt, in quo m liq̃da eſt. Notauit idẽ Geor. Polymne
Valla Placentinus li. xxxviij. ca. x. errauit igitur, Tardiuus credẽs cõ ia.
tra Priſcianũ m nunq̃ liqueſcere. Idẽ li. i car. ode. i. Si neq̃ tibias Eu-
terpe cohibet nec Polymneia Leſboũ refugit tendere barbiton. hic
poſt ſi neq̃ tibias ſequũtur duo Aſclep. Oui. v. Faſt. Diſſenſere deæ
quarũ Polymneia cœpit Prima. Verg. in ciri, Nam verũ fateamur,
amat Polymneia verum hic n liqueſcit m mutę vim obtinet, vt ex
Macrobio diximus. Mancinellus in verſilogo m tanq̃ poſuit mu-
tam, Polymnia penultimã ꝓducit, vt elegia, q̃a græce cum ei diph-
thõgo ſcribit̃ a poly. i. multũ, & mneia. i. memoria, hic diphthõgus
diuiditur quẽadmodũ interdũ eligia dicimꝰ pro elegia. In hac ſnia N
ſunt Nebriſſenſis & Nicolaus ferettus, Calepinus quoq̃ in cuius o- O
pere male dicit̃ penultima corripi, in Polymnia, vt alia m̃ſta, quod T
video eſſe chalcographorũ incuriæ aſcribẽdũ. Sũt qui perperã ſcri A
bãt (vt ait Nicolaus ferettus) Polyhymnia a poly. i. multũ, & hym-
nos. i. laudatio. Feretto aſtipulat̃ Nebriſſenſis dicẽs. ſũt q̃ Polyhym-
nia ſcribãt, ſed hi non vidẽt q̃d quũ Polymneia per ei diphthongõ
in penultima ſcribat̃, auctores diphthongũ ſoluerũt, q̃d plerũq̃ in
eiuſmodi dictionibus fieri cõſueuit, vt elegia &c. Oui. viij. Met. De-
buit illius miſereri & ignoſcere nobis. ſic habent oẽs libri quos vidi
Certe veteres gnoſco pro noſco dicebãt, vt gnatus pro natus &c.
Nunc igit̃ vt hãc rem paucis finiã, l & r. ſine dubio liq̃dę ſunt, m ve-
ro & n liqueſcũt in paucis, q̃ auctoritate cõſtant, nam nõ inuẽtis vti Ignoſco.
minime auderẽ. Quẽadmodũ s. litera apud Enniũ liqueſcit in ver-
bo aſto in hoc v̾ſu apđ Varronẽ li. iij. de lingua latina. Subulo fini Aſto.
timas, ꝓpt̃ aſtabat aq̃s. id in aliјs imitari nõ auderẽ in aſcẽdo, reſto,
ſed nec ip̃m aſto ſatis auſim corripe. S. quẽadmodũ abſumit̃ ſatis di
ctũ eſt. Priſcianus vult etiã ꝑimi apđ Verg. in. xi. Ponite ſpes ſibi q̃ſ-
q̃, ſed hæc q̃ꝫ anguſta videtis, de hoc in p̃cedẽte lectione ample dixi-
mus. ¶ Dixi notãter in regula vocalẽ natura breuẽ Nam q̃ ſine po-
ſitiõe ꝓducit̃, nulla liq̃ſcẽtia põt corripi, vt p̃ma in m̃rimoniũ ſic ſe-
cũda in aratrũ, lauacrũ, & t̃tia in ſimulachrũ, inuolucrũ cõtra ti b̃gã

¶ Dixi eandem cum ſequente vocali conſtituētes ſyllabam &c. alioqui liqueſcentia locum non haberet, vt obnuo abruo &c. Sunt qui dicant d liqueſcere in ſmaragdus, propter illud Martialis lib. v. Sardonicas Smaragdos, adamātas, iaſpidas vno Portat in articulo ſtella Seuere meus. Calderinus tū ait. hic s. perimi. veteꝝ more.

Regula tertia de Diphthongis.

Diphthongum produc in græcis atq; latinis
In græcis ſemper, verum ſubeunte latina
Vocali breuio, veluti præit atq; præuſtus.

Oīs diphthongus naturaliter ꝓducitur tam in gręcis q̄ in latinis, vt muſæ, cœna, audio, euge. In gręcis qdem etiam ſubeunte vocali, vt Eacus, Euāder, Oeagrus. In latinis vero tum corripit̄, vt pręeſſe, pręuro, præhēdo, & omnia a prę cōpoſita ſequente vocali, pręhendo exemplū. datur a Gæor. Valla li. xxxviij. ca. xi. Oui. lib. vij. Met. Cōcipit interea validos Aetias ignes. Ver. Gurgite iam medio portans Oeagrius Hebrus. Idem æneí. vij. Stipitibus duris agitur ſudibuſve pręuſtis. Oui. xij. Meta. Raptaturq; comis per vim noua nupta præhenſis. Cicero in Arato. Nam quoꝝ ſtirpis tellus amplexa præhēdit. de illis, Inſulæ Ionio in magno &c. dictū eſt.

Diphthōgus. ¶ Diphthōgus eſt duarū vocaliū vim ſuam retinentiū in eadē ſyllaba conglutinatio ſiue complexio. Dico vocaliū, propter i & u conſonanteis, vt iuuo, voco. ¶ Subdo vim ſuam retinentiū, propter u liquidū, vt lingua, aqua, ſuadeo.

Phaeton. ¶ Addo in eadem ſyllaba, ꝓpter Phaetō, quod triſſyllabū eſſe teſtatur Quintilianus li. i. inſti. orat. dicēs apud Varronē in hoc verſu. Quū te flagrāti deiectū fulmine Phaeton, vitium eſſe qđ græci ſynereſin vocāt, nam ſi eſſet proſa oratio eaſdem lr̄as enūciare veris ſyllabis liceret. Male igit̄ dixit Tortellius Phœtō ſcribi per œ diphthongon, quod patet etiā teſtimonio veterū poetarum. Mart. li. v. Audaci queſtus de Phaetonte pater. Hora. iiij. car. Ode. xi. Terret ambuſtus Phaeton auaras. Sap. eſt, venit a phaeno. i. luceo. ¶ Diphthongus dicitur duarū vocalium ſonus, a dis bis, & phthoggos ſonus, latini g ante g in n vertunt, & dicunt phthongos, vt angelus pro aggelos. ¶ Sunt autem diphthongi quibus latini vtuntur æ œ au & eu, & in paucis ei. atq; in pauciſſimis yi. de cæteris gręcoꝝ diphthongis quibus non vtimur, nihil dicam. ¶ Au & eu vti ſcribuntur ita proferuntur, ſic æ & œ in quibus tamē e magis auditur a & o obſcurius. Ei & yi proferuntur, pene per i longū, ſed ignauia & ignorātia hominū fecit, vt vix quiſq; recte ſciat diphthongos pronunciare, ita ſoni illarū iam obliterati ſunt. neq; enim

eodem modo ꝓnunciandū eſt cedo, cuius pręteritū ceſſi, et cædo cu
ius præteritū cecidi. neq; item eodē modo ęs nomen vt es verbum
neq; rurſum fœlix vt felis, aut fœmina vti femur, nam quid vtilita
tis haberent diphthongi ſi non proferrētur, neq; eñ ideo diphthō-
gi inuētæ ſunt vt per eas longæ ſyllabę a breuibus noſcant̃, quia ſe-
des, cedo ceſſi, pedo & alia innumera ꝓducūtur ſine diphthongis,
debēt igitur & ſcribi & ꝓferri vt Nebriſſenſis multis docet & Gęor.
Valla li. xxxi. dicit ambas vocales in diphthōgis habere vocē retu-
ſam, & ſenſit id Gaguinus dicēs. Ae & œ fortiꝰ vegetiuſq; ꝓferri de- Ae & œ
bere. Sed quid dicā de aſinis iſtis qui ne ſcribendas q̈dem diphthon ꝓferūtur.
gos cenſent, quas etiā in libris non adeo veteribus, ſemꝑ ſcribi con N
ſpicimus, vt in ſingulis fere templis, & cœnobijs, & bybliothecis vi O
dere licet. Mihi certe omnis epiſtola, oīs liber ſine diphthongis q̈d T
gothicū ſaperē videt̃, diphthongos itaq; æ & œ, a veteribus ſemꝑer A
ſcribebātur, vt patet ex arcubus triūphalibus, & antiq̄s lapidibus e
terra erutis, & in numiſmatis, & ex Martialis lib. xi. vbi in lupū iocā
tur, qui Martiali prediū dederat. ſed adeo exiguū vt prandiū maluiſ
ſet, hinc iocatur poeta feſtiuiſſimus, vñ poſt mlta dicit. Errasti Lupe
litera ſed vna. Nam quo tp̄e p̄dium dediſti, Mallē tu mihi prandiū
dediſſes. Prędiū vna litera mutata fit prandiū, ponēdo ſcilicet n pro
ę, ergo in p̄dium teſte Martiale eſt a litera, ¶ Au licēter diæreſin in Au.
nonnullis patit̃. Catul. Verboſa gaudet Venus loquela. Phal. eſt. vt
hoc eiuſdem. Si linguā clauſo tenes in ore. in fine hęc diphthongus
nuſq; eſt, niſi in laus & fraus, nam Emaus caſtelli nomē, triſſyllabū
eſt, vt recte docet Hermānus Torrētinus. ¶ Eu in pricipio ſcribit̃, Emaus.
vt Euander, Euāgelus, ꝓpriū viri, euangeliū ab eu i. bonū, & ange- Eu.
lus nūcius, q̇d inepti ſcribunt euuangeliū euenus, euemō, euion, euā Torrēti-
Sunt Græciſſantes, qui volunt hęc afferri quaſi ſcriberetur efander, nus.
efangeliū &c. ¶ Reperit̃ in fine vt heu. Item Perſeus, Orpheus &c.
quæ propria ſunt omnia, & in ipſis diphthongus diuiditur, aliquā-
do e correpta vt Orpheus, aliquādo e producta ut Gryneus. Ouid.
xij. Meta. Cumq; ſuis Gryneus immanē ſuſtulit aram Ignibus. Ibi-
dem de eodē. Figitur hinc duplici Gryneus lumina ramo. Eruitur-
q; oculos. vbi autem eus per diphthongum, vbi eus per duas ſylla
bas legi debet, diligenti poetarū lectione diſcendū eſt. ¶ Eu diære-
ſin patit̃ heu, vt dicit Seruius in hūc ꝟſum Vergilij, Heu q̄; pingui
macer eſt mihi thaurus in auro, vbi tamē alij legunt heheu, alij heu-
heu. ¶ Oe in fi. non ſcribitur iō Beroe triſſyllabū eſt. ¶ Ei in fine Oe.
eſt vt hei, & apud veteres ſcribebat̃ pro i lōgo in datiuis et ablatiuis Ei.
vt vieis, ſueis &c. id Tortelius notauit in marmoribus & numiſma

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tis. Et in accuſatiuis pluralibus tertiæ declinationis, vbi genitiuus in ium deſinit vt parteis, treis, id video a doctiſſimis adhuc hodie ob-

Yi. ſeruari, ideo & ipſe id diligēter cuſtodio. ¶ Yi in paucis vtimur, vt

Ae. Harpyia, Ilithyia, ea ponā in i ante a. ¶ Ae diuidit interdū interpo-

Ahenus. ſita aſpiratione, vt placet Gellio, vt aenus ab æs ahenus & aheneus.

Aheneus. Vergi. Et luce coruſcus ahena. Ouid. i. Meta. Tertia poſt illā ſucceſſit ahenea proles. Hora. in epiſt. Si recte facies hic murus aheneus eſto.

¶ Apud veteres mutabatur in ai. iam id exoleuit, vt aquai, nepai,

Lancilot⁹ aulai, &c. Lucret. lib. i. Ignoratur enim quæ ſit natura animai. Si duę vocales per ſynæreſin coeant, non eſt diphthōgus, vt Phaeton, aureus. docet hoc Lancilotus de hac re multum differens. ¶ Eſſem his contentus niſi indoctiſſimi homines diphthongos adeo neglexiſſent, vt etiā rariſſimus ſit ex elegantioris literaturæ ſtudioſis, qui has inuiolatas obſeruet. ideo q̄q̄ hæc res magis ad orthographiā pertineat, operæ preciū putaui eas tradere in his libris, quia contraria iuxta poſita magis eluceſcunt. Etenim qui ante me ſcripſerunt fere omnes diphthongata non diphthongatis anumerauerūt. Igitur omiſſis au & eu in q̄bus rarius peccatur, ſolum de æ & œ dicemus, ponentes quæ ante vocales ſunt ſuo ordine, poſt regulas de e ante vocales. Quæ vero ante conſonantes ſunt, ponentur ſuo ordine poſt regulas de e ante conſonantes in tertio libro, tam in medijs q̄ in primis. Nunc duæ tantū regulæ generales declarandæ ſunt.

Præ.

De æ regulæ generales duæ. Prima

Præ ſyllaba vbicunq; in latinis reperitur, etiā ſi occulta ſit compoſitio, æ diphthongo notabitur. vt præs prædis, præda, prædo, prędor, præco, prælū a præluendo, vt notauit Tortellius. pręſto, præſtolor. Tolluntur pauca, quæ non ideo corripiūtur, quia vocalem ante vocalem habeāt. vt preces, precor, preciū, premo, vnde preſſus, preſſi, interpretor, p̄ciæ vuę. Verg. Purpureæ, preciæ &c. Dicūt

Precox. deriuari a pręcoquus, q̄a cito matureſcūt. Præcox tn̄ diphthongū

Prœtus. habet. Calphurnius in. ij. ecloga. Inſita p̄cocibus ſubrepere perſica

Preſbyť. prunis. ¶ Vnicum eſt græcum Prœtus viri propriū. habens œ diphthongō in ſyllaba prœ. Preſbyter græcū diphthōgo caret.

Poſterior regula.

Genitiuus & datiuus ſingulares, Ntūs & vocatiuus plurales æ diphthongo annotantur. vt muſæ, illæ, venerandæ. ſic

Quæ. lecturæ, ipſæ, iſtæ, quæ, hæ, æ. Quibus addes quæ nomē, etiam ſin-

Hæc. gularis numeri. hæc cuiuſcunq; numeri. Papæ interiectionem vt væh dolentis aut malū minantis dictionem. Næ pro certe & vtiq;

aſſeuerandi aduerbium ſic quædam, quænam, iſthæc &c. Aes, fæx
plebs de quibus alibi dicemus, & tm̃ gn̄atim de diphthongis.

Regula Quarta de vocali ante vocalem.

Vocalis breuis ante aliam manet vſq; latinis.

Vocalis ante vocalē in latinis corripitur, vt Marius, Maria, Lucius
Lucia, libraria, controuerſia, vicaria, caduceus, abigeus, copia, cor-
nucopię, lectoria, & alia plurima. in quibus imperitū vulgus turpiſ-
ſime peccat. Claudianus ad CHRISTVM ſaluatorē, Quęq; vte-
ro incluſum Marię mox numīe viſo, Virginei tumuere ſinus. Pru-
dentius in Pſycomachia, Nec mea poſt Mariā potis es p̄ſtringer̄ iu- Maria.
ra. Sidonius in Euchariſtico, Veni nunc ſpūs oro Pontificē dicture
tuū qui pectora priſcæ Intraſti Mariæ. Baptiſta mātuanus. Ad Ma-
riæ thalamos famulā miſere Siopem. Iuuencus poeta ab Hierony.
multū laudatus. Tunc maiora dehinc idem mandata miniſter De-
tulit ad Mariæ demiſſus virginis aures. Iterum Claudianus. Carpe-
bat teneros Maria cum cōiuge ſompnos. hic eſt nomē vxoris Ho-
norij. Philelphus quoq; in decadibus ſemper corripit Maria muli-
eris proprium, vt beatæ virginis, & ſororis Moyſi. At Marias mu-
tat vt eſt Italorum quorundam cognomen. Quod ſiquis dicat Ma-
ria debere produci quia hebræū eſt, ille nugas egerit, quia non om-
ne hebræū penultimā producit. Sedulius. Quis fuit ille nitor Mariæ
quum Chriſtus ab aluo Proceſſit ſplendore nouo. Alibi idem au-
ctor Maria ſemper produxit, in quo eum non ſequimur, nec Rigā
nec Aratorē, nec Petrarchā, nec item alios quotquot produxerunt
hoc nomen contra græcos & latinos. Sido. lib. epiſt. viij. Priſco Lu- Lucia.
cia quem dat e ſenatu. verſus eſt Phaleucius. Annuit corripit. Verg. Annuit.
x. Annuit & totum nutu tremefecit olympū. Ennius tamen produ-
xit teſte Nicolao Feretto, dicens in. v. annalium. Annuit ſeſe mecū
decernere ferro. Tu caue Ennium primus imiteris.

Quinq; exceptiones.

Ni capit r fio produc & nomina quintæ
E ſeruent longum ſi præſit i ceu ſpeciei
Anceps ius erit patrio, dic ſemper alius
Alterius breuio tantum cōmune ſit ohe.
Caius & cai produc, conformia iunge.

Prima exceptio.

Fio producitur vbicumq; abeſt r. vt fiebam, fiam.

vbi vero adeſt r corripitur, vt fieri fierem. Hor. ij. car. Ode. viij. De-
te ſi nigro fieres vel vno Turpior vngue. Saphicũ cum Adonico
eſt. Mart. li. vij. Quo poſſet fieri modo ſeuere. Phal. eſt. ¶ Suffio, in
fio, corripiũtur quia a fio longe diſſidẽt, defio aũt & cõfio ꝓducunt
Defiocu- vbi r abeſt. hic defioculus. i. vnoculꝰ cui oculus defit. Mar. xij. hinc
lus. defioculus & ĩn lippꝛ. Phal ẽ. Vltia in deſioculꝫ cęſurę licẽtia, ꝓducit.

Secunda exceptio.

Nomina quintę declinationis producunt e ante i in
genitiuis datiuiſq; ſi præcedat i, ſicut ſpeciei, ſecus corripiũt, vt fidei,
rei quę tamen Lucretius produxit, niſi mendoſus ſit liber. Tu quod
nemo hactenus auſus eſt imitari, ne ſequaris, ait aũt Lucre. lib. i. Prę-
terea rei quæ corpora mittere poſſet. Et lib. ij. Cuius vti memoror
Rei. rei ſimulachrũ & imago. Idem ꝓduxit vocalẽ ante vocalẽ, in dtĩo
ei ab is, forte quia veteres (vt Cicero meminit) duplici ij ſcripſerunt
Ei. Pompeij, eij, aijt, qđ exoleuit, qa ait ſemꝑ corripit, & ſimiliter ei. Iuue.
Ire viam ꝑgant & eidem incumbere ſectæ. Ait aũt Lucre. lib. vi. Sci-
licet & fluuius qui viſus maximus ei. Sulpitius legit ei monoſyllabũ
ſic, maximus ei eſt. Priſcianus quoq; ait ei datiuũ natura eſſe mono
ſyllabũ, ſed diereſin pati, ne videatur eſſe interiectio, id ꝓbari poteſt
per Catullum ad Quintium. Eripere ei noli multo quod charius illi
Eſt oculis, Quicquid eſt. Lucretius diſſyllabo vſus eſt priore produ-
cta, in lib. vi. Et manibus nitidum teneris opus effluit ei.

Tertia exceptio.

Pronomina ſecundæ declinationis, & nomina ha-
bentia ſecundã declinationẽ pronoĩum, variant i ante us, vt vnius,
Alterius. illius, q̃ in ꝓſa tm̃ producunt. Alius in gtĩo tm̃ ꝓducit, alterius ſolũ
corripit. Mataratius dicit ſolius etiã tm̃ produci. Terẽtianus grãma-
ticus auſus ẽ alterius ꝓducerẽ (vt Priſ. notauit) in hoc trochaico tetra-
metro catalectico, Seſcuplos vel vnã vicet alterius ſingulũ, ſeptem
ſunt pedes diſſyllabi et vna ſyllaba ſextus pes ſpõdꝰ ẽ, qa iãbus eẽ
negt. Tu in hoc Terẽtianũ ne imiterꝭ, qa inter neotericos nũeratur
Nam añ eũ Sillius, Mart. et cęteri corripuerẽt, Luca. harpẽ alteriꝰ &c.

Ohe.

Quarta exceptio.

Ohe interiectio exclamantis & ſatiati variatur, Per-
ſius. Auriculis qbus & dicas cute perditus ohe. Marti. in fine. iiij. lib.
Oheiã ſatis eſt ohe ſi belle. Phal. eſt. Hor. Sat. v. lib. ij. donec oheiam
eſt finis hexametri, Sũt qui idem poſſe fieri in vaha & aha autumẽt,
ohe bacchantis eſt & tum magis corripit Vergil. vij. ænei. Heu ohe

Bacche fremens. Hora. diſſyllabũ fecit per ſyneręſin lib. ij. car. Ode. xix. Euohe recenti mẽs trepidat metu. verſus eſt alcaicus dactylicus.

Quinta exceptio.

Pompei, Cai, ſtai, vultei, ſimileſq; vocatiui produ-cuntur, & vbicunq; i conſonans in vocalẽ vertitur, vt fit in Caius, trisſyllabo &c. Martial. lib. ij. Quod peto da Cai non peto conſiliũ. Et alibi. Si donare vocas promittere nec dare Cai. Ouid. quarto de ponto. Accipe Pompei deductũ carmen ab illo. Debitor ẽ vitę qui tibi Sexte ſuæ. Martia. lib. ix. ad conſilium. Peruigil in pluma Caius ecce iacet, ſæpe in vocatiuis i manet conſonans, aut per ſynæreſin profertur. Hora. Durus ait vultei, nimis attentuſq; videris. ¶Huic Sillius diſſyllabum produxit, aut codex eſt mendoſus in lib. x. Iuue ni (ne ſim tibi longior) huic. Et genus & clara memorandũ a virgi-ne nomen. Papinius corripit dicens. Falſus huic pennas & cornua ſumere terræ. hunc ſequeris. ¶Nunc de græcis dicendum. Caius. Pompei. Huic.

De vocali ante e vocalem in græcis.

Regula græcorũ multa eſt quam proſa recludet.

Græcorũ quædã producunt vocalẽ ante vocalẽ, vt aer, latria. quæ-dam corripiũt, vt ſophia. Non poſſunt facile vna aliqua regula do ceri, ideo regulas ꝓ viribus collegimus de gręcis & barbaris. q̃s an̄ me poſuit Antonius Nebriſſenſis, & alij nõnulli. verũ eas adeo de-claraui et ãpliaui, vt iure meas dixero, neq; tñ ſũ vſq; eo temerari9, vt has me cõſumauiſſe putẽ, ſed auxiſſe dũtaxat, q̃m ſi q̃d ex veteri-b9 cõtra me recte afferat, libẽt cedã, & cãdide docẽtẽ amabo plimũ.

A an̄ vocalẽ in gręcis & barbaris q̃bus latini vtunt̃.

A ante a corripit̃, vt Phraates viri proprium. Nauſicaa Alcinoi filia, ponit hoc exẽplũ Nebriſſenſis. Mar. Si mihi Nauſicaę p̃rios cõcederet hortos, Alcinoo poſſẽ dicere malo meos. Baal. Se-dul. Tũc coluere Baal nũc elegere Barabbã. ¶Habrahã inuenio ꝓ-duci cõtra Nebriſſenſem. Sido. li. epiſt. vij. Habrahã ſctis merito ſo-ciande patronis. Arator li. ij. Deus inquit Habrahã. eſt finis verſus. nauſaicaa Habrahã.

A ante e corripit̃ vt Phaetõ, veluti in regula diphthõ-gorũ probauimus. Aello canis nomen deriuatũ ab aella. i. impetus turbo, procella, Oui. iij. Met. Et curſu fortis aello. Eſt etiã harpyię no men in eodem li. Exterruit ales aello. Danae Perſei mater. Horat. iij. car. Ode. xvi. Incluſam Danaen turris ahenea. Aſcep. eſt. Paſiphae Minois vxor. Propert. lib. ij. Vobiſcum eſt Iope. vobiſcum candi-da Tyro, Vobiſcũ Europe nec proba Paſiphae. Auſo. in Epig. Me Aello. Danae. Paſiphae. Aedon.

potius clauſæ ſubijce Paſiphae. Baptiſta mãtuanus. Et ſcelera admiſ
ſo Paſiphaeça boue. ¶ Aedon auis eſt luſcinia ſiue philomela, nõ
(vt quidam ſõpniant) muſici nomen apud Vergiliũ de cantu Sire
num, vbi de plurib⁹ auibus ſit mẽtio, licet forte Metaphoricos mu
ſicũ aliquẽ intellexerit ait aũt Vergilius. Quodq; leuẽs calami quod
ſuauis cantat Aedon, Quod lyra quod cytharæ quod moribũdus
olor. Seneca in Aga, Ramo cantat triſtis aedonis. verſus eſt anape-
ſticus dimeter. habet hic ſpõdæos duos, & dactylos duos, nam ſine
anapæſto ſæpe anapæſticus dicitur. vt in lib. v. docebo. Calphur.
ecloga. vi. Si vincat acãthida cornix vocalẽ ſuperet ſi turpis aedo-
na bubo, Aliq libri hñt turpior, et ita ſynęreſin pateret, vt apud Se-
necã in Octauia. Redderet aedon cuius pẽnas. eſt anapeſticus dime-
Aer. ter ex dactylo & tribus ſpõdæis. ¶ Exceptio aer. Luca. li. i. Aer et lõ-
gi voluẽt titana labores. Lucre. li. iij. per ſynęreſin ꝓtulit dicens. Ex-
pirat aerẽ panaces, abſynthia tetra, hũc imitatus eſt Sido. in epithal.
polemij dicẽs hunc aerẽ pariterq; deos ſic autumat ortos. Idem fe-
cit in deriuatiuo ſeu cõpoſito Verg. dicẽs Fixerit aeripedẽ ceruã. vbi
multi male putarũt eſſe ꝓceleumaticũ, ſed hæc ſynęreſis pſertim in
primitiuo eſt admodũ dura, nec facile imitãda, vt neq; illa in eodẽ
epithalamio ſidonij. Materiã cunctis creaturis aera credens, nec illa
eiuſdẽ in euchariſtico ad Fauſtũ epiſcopũ. Seu te cõſpicuis gradibus
venerabilis arę. Concionaturꝝ plebs ſedula circũſiſtit, ſecũdus ver-
Laertes. ſus eſt ſpondaicus. ¶ Laertes æ vlyſſis pater. Oui. xiij. Met. Nam
mihi laertes pr̃ eſt, arceſius illi. ſic laerte. es vrbs cilicię, Varro p ſynę-
Michael. reſin dixit. O mi laertiade quicqd dicã aut erit aut nõ. Apud Horat.
ſecũdo Sermonũ legit. O laertiade &c. ¶ Michael Propriũ angeli
et hoĩs Valerius flaccus poeta elegãtiſſimus ad quẽ Martialis ſępius
ſcribit, is inquã in lib. vi. argonauticoꝝ ait, Hic & odoratus flagrãti
crine Michael, vbi michael nomẽ eſt vnius caſpiadaꝝ qui dicũtur
eſſe iudæi. Antonius mãcinellus, Augur romulidas inter celebrãde
In ael no- Michael. Idẽ docet Antonius nebriſſenſis dicendũ eſſe de cæteris. In
mia Iſrael ael ꝓpter auctoritatẽ Flacci, vt Raphael Iſrael &c. Adducã ego plu-
ra teſtimõia. Lactãtius firmianus Iſrael tu rex dauidis & inclyta ꝓles
Male addiderũt indocti hoĩes verbũ es. qa ſenſui nõ eſt neceſſariũ,
Bebelius. nec in emẽdatis codicib⁹ habet. hoc notauit Bebelius, nã ego lõgo
tp̃e Lactantiũ non vidi niſi in Papiniũ Sedulius li. iij. Quia nõ dor-
mitat in æuũ. Qui regit Iſrael neq; ꝓrſus dormiet vnq;. In eodẽ lib.
Venãtius Sed domus Iſrael qa necdũ noĩe gẽtes auxerat. Fortunatus Iſraeliti
honorius cos iuſſit adeſſe uiros, ſed hic errauit in ſyllaba li. quã male corripuit
Idem Iſrael, reliquos floreat ante genus, hunc poetã ne vt vilem ali-

quem contemnas. Fuit em̄ ante tempus beati Hieronymi vt ex Pe-
tro crinito diſces. Prudentius in pſycomachia. Non aliter cecinit re-
ſpectans victor hiantem, Iſrael rabiem &c. Arator ſemper ſynęreſi
vſus eſt, vt Iſrael dicta tenet. Caue imiteris niſi forſitan rariſſime. Iu-
uencus male corripuit vt plura alia dicens. Tum primū iuſto cōcur
rit nathanaeli. Idem Iſraelitarū cumulatæ gloria gentis, ſed hic ſynę
reſin eſſe malim ne tantus poeta dicatur etiam tertiam ſyllabā corri
puiſſe. Sidonius quoq; nimis licenter corripuit, etiam vlumā ſylla-
bam dicens in euchariſtico rapiens quum tympana ſiccus Iſrael ap
penſi per cōcaua gurgitis iter Aggeribus vallatus aquæ. In eodem
Nec ſecus intremui q̄; ſi me forte rebeccæ Iſrael aut Samuel crini-
tus duceret annæ, ſed iuuare poſſet hunc ſynæreſis. vt in aerem crea
turis concionaturū quam nos vitabimus Per hæc deceptus eſt phi
lelphus in nona ſeptimæ dicens. Petrucius michael Romanæ glo-
ria ſenæ. Et meus iſte ginus, Et deſyderius Heraſmus in his ſapphi- Heraſmꝰ.
cis Porro tu primas tibi vendicato. Carminis partes Michael bea- Politianꝰ
te Proxime primus Raphael canere. ſic (ſi recte memini) Politianus
pluresq; doctiſſimi viri a quibꝰ tantū me in doctrina abeſſe fateor
quantū ab philoſopho aut ſummo oratore abeſt, holitor; verum-
tamen. Sepe etiā eſt holitor verba opportuna locutus. Non ferant
itaq; excellentiſſimi viri ægre ſe in nōnullis a Deſpauteriolo ſamu-
lo ſuo repræhendi, nam minime reſpuiſſent (vt opinor) auctorita- puerbiū.
tem elegantiſſimi Valerij Flacci ſi animaduertiſſent.

A ante i corripit. vt Naim vrbs, in Sedulio. Thebais, Naim.
Phocais, Naidus viri punici nomē in pri. lib. Sillij. Iudaicus apud Iu Naidus.
uenalē & alios. Cayſter cum y gręco, nam in his libris vbicūq; dico Cayſter.
i corripi vel produci intellige tam de i latino q̄; de y græco. I latinū Sais.
dicimus quia impure latino alio y. non vtimur ſed de his in ortho
graphia diſſeremus fauēte CRISTo. Sais ꝓpriū nomē Mineruę, &
cuiuſdā vrbis, cuius īcolę Sartę dicunt. Prop. li. ij. Mercurioq; Sais
fertur. Bœbęidos vndis virgineū primo compoſuiſſe latus.

Exceptio.

¶ Achaia regio græcię. vnde achaicus, & achais. idis, & achæus &
achiuꝰ. Paris ad Helenā. Ah quoties dices q̄; pauper Achaia noſtra Achaia.
eſt. Ouidi. v. Meta. Pars ego nympharū quæ ſunt in Achaide dixit.
Producūtur quoq; veteres gti & dti in ai ſiue latini ſiue gręci, vt ani
mai, aulai, terrai, frugiferai. &c. Honolaides, vide Menęceus, E añ. n.
¶ Lais. idis, mulieris propriū. Proper. Non ita complebāt Ephyręæ Lais.
Laidos ędes. ¶ Laicꝰ ſimiliter ꝓducitur, qa a laos. i. populus, & laius Laicus.
viri propriū, quod aliquando diſſyllabum inuenitur.

Naias. ¶ Nais.idis,fluminis nympha,quæ etiã Naias dicitur.Vergi.Candida Nais.Hexametri finis.Eſt quoq; fluuij nomẽ,qui e Tauro naſcens in pontum mergitur.

Pãchaia. ¶ Panchaia regio Arabiæ.Verg.lib.ij.Gæor.Totaq; thuriferis Panchaia pinguis arena.

Taygetus ¶ Taygetus cum y græco montis nomẽ.Luca.lib.iij.Gelidiq; is inculta iuuẽtus Taygeti.

Taygete. ¶ Taygete es vel taygeta æ cum y.Agenoris filia,& vna Pleiadum.Ouid.lib.iij.Faſto.Maian & Electran Taigetenq; Ioui.

Thais. ¶ Thais mulieris proprium.Martia.lib.ij.Thaida quintus amat &c.

Thraici⁹. ¶ Thraicius a Thracia.Boetius.lib.ij.Ode.xij.Vates Thraicius gemens.verſus eſt glyconicus trimeter.

A ante o ꝓducit̃,vt aon,Laocoon,Amithaõ,Machaõ chaon,didymaon,imaon.parthon,Lycaon,Laomedon &c.Oui.in primo Meta.Notus feritate Lycaon.Teſtimonia facile occurrẽt,ꝙ ſi ea multũ deſyderes,ex Neſtore petito,is abunde ſatiſſaciet.

Exceptio.

aglaodos Aglaodos canis nomen,dictus ꝙ ſplendidos dentes haberet.nam aglaos ſplendidus eſt,& odus dens.Oui.ij.Meta.Labros & aglaodos & acutæ vocis hylactor.hic forte non inepte legeret̃ agriodos teſte Regio,qui agreſti & feroci dẽte interpretari poteſt,agrios nãq; agreſtis feroxq; dicit̃.

agriodos Aglaophon pictoris nomẽ.

Chaos. ¶ Chaos oĩm rerꝫ cõfuſio.Oui.i.Met.quẽ dixere chaos.

Gabaon. ¶ Gabaõ.Sedulus lib.i.Sol ſtetit ad Gabaõ.Eſt vrb̃ iudeę.Gaguinus tñ ꝓduxit,tu corripe.

Laodoc⁹. ¶ Laodocus viri ꝓpriũ.Vale Flac.lib.i.Nitit̃ hinc Talaus fratriſq; Laodocus vrget remo terga ſui.

Laodoce. Laodoce tñ mulieris nomẽ producitur,correpta ſecunda in epiſtola eius ad Læandrũ.

Pharaon ¶ Pharaon rex ægypti variatur,ſed doctior eſt a quo corripitur q̃ a quo producitur,quod alios non animaduertiſſe vehementer miror.Arator lib.ij.Nec iam ſua iura Pharaõ ægyptuſq; tenet.In eodẽ.Quem vinxerat ante Pharaon.Claudianus ad Iacobũ magiſtrum equitũ.Sic quicunq; ferox gelidum tranauerit Iſtrum,Mergatur,volucres ceu Pharaonis equi.

Phaon. ¶ Phaon iuuenis a Sappho poetide impatienter amatus,Martia.lib.x.Durus Sulpitiam Phaon amaret.Phal.eſt.Ouidius in epiſtola Sapphus.Arua Phaon celebrat diuerſa Typhoidos Aetnæ.Ideo non imitabor Heraſmum dicentem Phaon æquoreas Venerem tranuexeris vndas.

Aonia. Aonides. ¶ Aonia pro hannonia Galliæ regione,corripitur a Petrarcha in epiſt.lib.i.dicente.Proxima puluereo ſtrepit omnis Aonia campo.at Aonia ab Aon aonis,vnde Aonides muſæ producit̃.Ouidius.Separat Aonios Actæis Phocis ab aruis.

A añ u ꝓducit̃ vt Amphiaraus, Archelaus, cũuis Ga- Archela⁹
guinus corripuit. Nicolaus cõtra ineptulos quoſdã. Nam eiuſdem Nicolaus
originis ſunt cum Menelaus, Proteſilaus, dicunt̃ namq; a laos. i. po
pulus. Ouid. in epiſt. Laodamiæ. Bella gerant alij Proteſilaus amet. ꝓteſilaus.
Idẽ alibi. Redde Parin nobis, Helenã Menelaus habebit. Gaguinus.
Hic patrem illudit dextrã mentitus Eſau. Iuuẽcus. Inde Capharnaũ Eſau.
gradiens peruenit ad oras. Sedulius lib. iiij. Iamq; Capharnaæ ſyna Caphar-
gogam intrauerat vrbis. nomen eſt vrbis iudæę. naum.

Exceptio.

Danaus.
¶ Danaus ꝓpriũ viri. vñ gręci dñr Danai Verg. li. ęne. ij. Quicqd id œnoma⁹
eſt timeo Danaos & dona ferẽtes. Oenomaus Hippodamię pater.
Papi. lib. i. Theb. Illic mauortius axis Oenomai. ¶ Talaus pro-
prium viri. vide a ante o, Laodocus.

Eæ, atq; œ, ante vocalem.

Ante a ꝓducitur vt calliopea, Deiopea, Penelo-
pea, Cytherea, & multa alia quæ gręce per ει diphthongõ
ſcribũt, aut per η quã in e longã plerũq; vertimus. Vergi.
Orphi Calliopea, lino formoſus Appollo, dicimus etiã calliope
Penelope &c. ¶ Agea via in naui, teſte Pompeio, ſic dicta ꝙ in eo Aegea.
maximę quæq; res agi ſolebant. Lucillius. Multa foro ponẽs agea-
q; longa replet̃. Contra primitiui naturã producit primã, ſiue ſit ab Agoge.
ago latino, ſiue ab ago græco. i. duco, vnde eſt agoge quod primã Pareas.
corripere in medijs A añ g probabo, contra plures. ¶ Pareas ſine
aſpiratione, teſte Oĩbono in illud Lucani lib. ix. Et contẽtus iter cau Oreas.
da ſulcare Pareas, ſerpentis nomẽ eſt. Oreas. adis, montis nympha,
ab oros. i. mons. Verg. æneí. i. Hinc atq; hinc glomerant̃ Oreades,
illa pharetrã Fert humero. Errauit in hoc, vt in multis, Petrarcha di
cẽs in. iij. Aphricæ. Oreades, Fauniq; leues, Satyriq; frequẽtes Plau
debant. Producitem cẽtaurea, panacrea. althea, galathea, euplea &c.
¶ Ardea corri. vt trabea, cõtra indoctiſſimos quoſdã aliter ꝑcipiẽ-
tes, ſunt em̃ latina. Verg. Gæor. i. Altã ſupra volat Ardea nubẽ. no- Ardea.
men auis. dicta ꝙ ardua petat. Eſt etiam Italię oppidũ. Ouid. ij. Faſt. Trabea.
Cingitur interea Romanis Ardea ſignis. Iuue. Sat. viij. Ancilla na-
tus trabeam & diadema Quirini. Et faſces meruit regum.

Exceptiones tres.

Obliq̃ ab
¶ Prima acti in ea ab eus fere ę corripiũt. Oui. vi. Met. Artificẽ me- eus.
dijs im mitã Terea flãmis. Nõnunq; tñ producat̃ qđ tñ in ſolis in- Idome-
uẽtis faciẽdũ eſt. Verg. iij. ęne. Idomenea ducẽ deſertaq; littora Cretę. nea.
Idẽ ęne. i. Ilionea petit dextra læuaq; Sereſtũ, hæc variatio accidit te-

ſte Seruio, q̄ græca lingua quintuplex eſt, vtpote Aeolica, Ionica, Dorica, Attica, cōis. nec corripitur ſolū e ante a in acc̄ō nominis in eus, ſed etiā añ i & o et u in ceteris obliquis, quantū ego notare potui, vt Tydei tydeos tydeo tydeū. Ouid. in Ibin. Tantalides tu ſis, tu

Tereus. Tereiq; puer. hic Tereus primā cor. Hora. i. car. ode. vi. Nec curſus duplices per mare vlyſſei. Et ode. xxiiij. Qd' ſi thraicio blandius Orpheo. v'ſus ſūt Aſclepiadæi, ergo in noīatiuo etiā dicimus vlyſſeus Achilleus. Sido. in propētico. Calcat Pirithoūq; Theſeumq;. Phal. eſt. Martia. Flet philomela nefas inceſti Tereos, & quæ Muta puella fuit garrula fertur auis. Ouid. in Ibin. Strymoniæ matres Orpheon eſſe ratæ. ¶ Secunda. thea. i. dea corri. vt Dorothea, Leucothea. de

Aeneas. clarabūtur in e ante us. tamē Galathea & Amalthea producunt, vt Malo me Galathea petit &c. ¶ Tertia. Aeneas viri ꝑpriū in Actis apoſtolicis corri. teſte Valla in Mattheū. Aeneas vero viri troiani

Aeneadę. propriū producitur. Vergil. Aeneas aſſum. hinc tamē æneades patronymicū maſculini generis, inuenio ſemp corripi. Sunt aūt ęneade Romani. Lucre. lib. pri. Aeneadū genitrix hominū diuumq; voluptas Alma venus, Vergi. Quos contra æneade bello fecere prophanos. Sic alij om̄es. nec inficior tamē poſſe produci. Arator Ae-

Albunea. neas viri apoſtolici nomē produxit, ſed in pluribus precipue proprijs hallucinari videtur, ideo amplector Vallæ ſn̄iam. ¶ Albunea mōtis & fontis propriū, hic ab aliquibus excipit̄ non ſatis apte, ſi Seruio credimus, qui vult latinum eſſe, & nomē in albo recepiſſe Vergil. ænei. vij. Lucoſq; ſubacta Conſulit Albunea, nemorū quæ maxima ſacro Fonte ſonat. ¶ Andreas licet Iuuēcus & alij multi

Andreas. produxerint, vult Valla corripi in Mattheū. ¶ Artocrea & ſiquid

Artocrea ſimile ſit. Perſi⁹. Oleum, artocreaſq; popello Largior, an prohibes.

Baleares. Antheas, Reate. is, oppidi nomen. ¶ Baleares populi Hiſpaniæ,

Bareas. fundæ iaciendæ peritiſſimi. a ballin. id eſt iacio correptionis gratia

Bractea. vno. l. extrito. vel a Baleo Herculis comite ibi relicto. Silius libro

Broteas. tertio. Feruida bella ferens Balearis & alite plumbo.

Carneades. ¶ Bareas viri proprium in. iij. Saty. Iuuena. Boreas ventus. Vergilius. Hic tantum boreæ. Bractea. Vergili. lib. vi. æneid. Ilice ſic leni crepitabat bractea vento. ¶ Broteas proprium viri. Oui. v. Metamor. Hinc gemini fratres Broteaſq; & cæſtibus Hammon.

Cleāthes. ¶ Carneades viri proprium. videbis in a ante d. Cleanthes. Per-

Cleadas ſius. Fruge Cleanthæa &c. ¶ Cleadas viri proprium. Sil. lib. vij.

Clearch⁹ Gens Cadini Cleadas. de vnico hic gens dr̄. Clearchus vt Cleāthes

Chorea. & q̄cq̄d a cleos. i. gloria deriuatur. vtrunq; eſt phī propriū. Chorea variat̄ licet grece per ei diph. ſcribat̄. Prop. li. ij. Protin⁹ & nuda cho-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

reas imitabere ſura. Vergi. vi. æneí. Pars pedibus plaudunt choreas
& carmina dicunt. Ouid. viij. Meta. Im memores noſtri feſtas duxe
re choreas. ¶ Cyaneæ videbis in i ante a Cochlea. ¶ Idea teſte Idea.
Valla in acta apoſtolica, corripitur, licet Neotericorũ plærıq; pro-
duxerint, quibus nimiſq; libenter aſſentitur contra Vallam Cale-
pinus, ſcribitur græce ειλεα cum ei diphthõgo in prima ſyllaba, &
e tenui ſiue breui in ſecunda ſyllaba. ¶ Leander ſiue Leandrus vi Leander.
ri propriũ, ſunt qui dicant variari propter auctoritatem Philelphi
dicentis in. vi. hecatoſticha decadis nonæ. Mox appula fores nec
enim ceſſiſſe Leandro Gaudeat &c. Verum quia Philelphus in pluri
bus a veterũ inſtitutis defecit, putamus hoc nomẽ tantũ ꝓduci. Oui.
ij. de arte. Sępe tua poteras Leandre carere puella, Tranabas animũ
noſſet vt illa tuum. Martia. Quũ peteret dulces audax Leandrus a-
mores. ¶ Learchus Inous filius. Sta. iij. Theb. Semianimẽ heu lę- Learchus.
to referẽs clamore Learchũ. ¶ Lea ſiue leæna. Ouid. iiij. Meta. Vt Lea.
lea ſæua ſitim multa compeſcuit vnda. Verg. Torua leæna lupum Leæna.
ſequitur. ¶ Malea. Laconiæ promontoriũ variatur, licet grece per
ei diphthongon ſcribatur. Luca. li. vi. Et ratibus longæ flexũ dona-
re Maleæ. Idem lib. ix. Dorida tunc maleãq; & apertã tęnaron vm-
bris. Papi. theb. lib. Arripit extemplo Maleæ de valle reſurgẽs, No Malea.
tũ iter ad Thebas. ¶ Meleager vel grus, viri propriũ. Oui. viij. met. Meleager
q̃quis Meleagron haberet. ¶ Magalea oppidi nomẽ addunt non-
nulli, mihi teſtimoniũ non occurrit. ¶ Nealces viri propriũ. Ver-
gi. x. æne. Deijcit Atroniũ Salius, Saliũq; Nealces. ſiqd fiat a neos. i. Nealces.
nouus corripiatᷣ, vt Neapolis, Nearchus. ¶ Nęęra mulieris ꝓpriũ
Verg. ip̃e Neærã Dũ fouet. ¶ Nemea vel nemee es. vrbs & ſylua Neærea.
Ver. Et vaſtũ Nemeæ ſub rupe leonẽ. Marti. Non Marathõ taurũ, Nemea.
Nemee frõdoſa leonẽ. Mataratius putauit variari, ꝓpter hoc dictũ
Lucani. Nemęi pectora monſtri, ſed fallitur, quia legendum eſt per Nemeæ.
quattuor ſyllabas, Nemeęi pectora monſtri, nam poſſeſſiuũ in ęus
excedit primitiuũ ſaltem vna ſyllaba, vt acta actæus, Creta cretæus
ſic Nemea nemęus. Ouid. ix. Meta. His eliſa iacet moles Nemeęa la-
certis. aliquãdo tñ ſynęreſin patiᷣ. Sil. xiiij. Non frõdoſis morguẽtia
cãpis Abſtinuit marte infido comitata Nemeęis. Itaq; ſp corripie-
mus licet videatur ꝓduci (niſi mẽdoſus ſit liber) apđ Senecã in Her-
cule Oethęo. vbi hoc eſt anapeſticũ dimetrũ, Iuga Spartes Nemeę-
q; ſonẽt. puto legendũ Nemeę ę tetra ſyllabũ, ne in primitiuo etiam
prima dicatur variari, quod nemo adhuc notauit. ¶ Oceanus
maris deus & ip̃m mare, lectum eſt in neutro oceanum. Eſt etiam
viri proprium. Martia. Et quereris ſi te ſuſcitat Oceanus.

Oceanus. ¶Platea variat̃ licet græce ſcribat̃ per ei diphthongon. Hora.lib.ij.
epiſt. Plures ſunt plateæ nihil vt meditãtibus obſtet. Catul. ad Aure
Platea. lium. Non dico, a populo nihil veremur, Iſtos qui in platea modo
huc modo illuc. In re p̃tereunt ſua occupati. Phal. ſunt. ꝓductionis
Platęæ. non occurrit mihi teſtimoniũ aliud ꝙ̃ grãmaticoꝝ, ſignificat autẽ
viam latiorem & cætera. At platæę oppidi Bœotiæ propriũ cum
Platea. æ diphthongo ſcribitur teſtibus Tortellio & Guarino, & dicit̃ ſine
ſingulari numero Platęæ.arum, vnde Plataęnſes populi. Papi. ter
tio. Theb. Vigiles arſiſſe Platæas. Martia.lib.iiij. Et ferro Plateã ſuo
ſonantem. Phal. eſt nõ de oppido Bœotiæ. ſed Celtiberiæ loquitur,
Rhõphea ideo ſine diphthõgo ſcribat̃. ¶Rhomphea licet græce per ei diph-
thongon ſcribatur, inuenitur corripi. Valerius Flaccus lib. vi. Ae-
quacꝫ nec ferro breuio nec rhomphea ligno. Baptiſt. mant. Quam
geri aduerſas feriat romphea cohortes. Eſt gladij ſpecies. ¶Rhea
Rhea. Saturni vxor. Papi. Achil. pri. Sic ſub matre Rhea. Pro matre Auẽ
tini producitur. Verg. vij. æne. Collis Auentini ſylua quem Rhea ſa
cerdos Furtiuũ partu ſub luminis edidit auras. ¶Tegea vnde te-
Tegea. gæus & tegeaticus. Papi. Non tegea, non ipſa deo vocat alite fœlix
Theano. Cyllene. &c. oppidi nomẽ eſt. ¶Theano.us, vt Clio.us, mulieris ꝓ-
Theanũ. priũ. Verg. x. ęn. Quẽ nocte Theano. In lucẽ genitori Amyco dedit
¶Theanũ oppidi nomẽ in.i.epiſt. Horatij. Cras ferramẽta Theanũ
Tolleꝫ fabri. ¶Theatrũ, amphitheatrũ. Ver. Alta theatri &c. theatrꝰ.

Ae ante a **Ae ante a Aeacus Pelei pater, Achillis auus. vñ Aea-**
Aeacus. cides eſt Peleus, vel Achilles, vel Pyrrhus &c. Aeas æãtis, Epiri flu
uius, ponit̃ in i ante u ſperchius. ¶Aea inſula iuxta Phaſin fluuiũ
Aeas. nomen eſt diſſyllabũ, ideo male dixit Gæorgius Valla Placentinus
Aea. Aeęa pro inſula haber̃ ae ante ae qđ verũ non eſt de primitiuo, ſed
Anapæa. bene de deriuatiuo æęus. vnde Circe dicit̃ æęa. Val. flaccus lib. ſexto.
Aſtræa. Illinc iuratos in ſe trahit Aea Batarnas. Idem lib. qnto. Debitus æęis
aſtypalęa. dux Theſſalus appulit oris. ¶Anapæa auis quædã. ¶Aſtræa iu-
Aulæa. ſtitia Aſtrei filia. ¶Aſtipalæa vna cycladum. Aeſtypale. es, eſt in ea
arthacęas. inſula vrbs. ¶Aulæa. orum, velamina picturis intexta. Horat. Si
plauſoris eges aulæa manentis & vſcꝫ Seſſuri &c. Alio nomine di-
Cæa. cuntur peripetaſmata & periſtromata. ¶Arthachæas propriũ vi-
Camelæa ri cum ch aſpirato in tertia teſte Tortellio. ¶Cæa inſula in mari
Carthæa. Aegæo a Cæo gigãte dicta, teſtis eſt Tortellius, vide œ ante u Cœ-
Creſſæa. us. Camelæa herba teſte Guarino. ¶Carthæa vrbis proprium.
Cyttæa. ¶Creſſæa regio Macedoniæ. ¶Cyttæa vrbis nomen.
¶Dicæa vrbis nomen. ¶Dicæarchus iuſtus princeps. dicęos.

id eſt iuſtus, archos id eſt princeps. eſt philoſophi nomen. Dicæa.
¶ Dicæarchia vrbis nomen. Quidam tamen ſcripſerunt cum ae Dicæar-
diphthõgo in penultima dicarchęa. Sido. Namq; Dicarchęæ tranſ chus.
latus puluis arenæ. ¶ Elæa vrbs Lucaniæ quæ etiam hela diceba Dicæar-
tur, hinc patrium nomẽ elæas. atis, vt Arpinas, Aquinas, vt Zeno chia.
et Parmenides Eleates fuerunt. Erythræa inſula. ¶ Galilæa Iudęæ Elæa.
regio. hinc galilæus. a. um, Gæa. id eſt terra, quæ etiam ge dicitur. vn Galilæa.
deſine diphthongo. georgica & geometra teſte Guarino & Tortel- Gæa.
lio, quibus non credo, vt in ae ante o videbis. ¶ Hylæa cum y Hylæa.
græco Scythiæ vrbs teſte Tortellio. ¶ Iudæa. Luca. lib. ij. Capa- Iudæa.
doces mea ſigna timent & dedita ſacris Incerti iudæa dei. Omnibo-
nus inquit. Immo tu incertũ deum colis inſãne poeta. Nam Iudæi Lethæa.
vnum deũ verum ſolumq; colebant. ¶ Lethæa mulieris propriũ Lilæa.
¶ Lilæa duarũ vrbium nomen. Papi. Theba. vij. Coriciũq; ne- Mæãder.
mus propellenteq; Lilæam. ¶ Mæander vel mæandrus Mæo-
niæ fluuius. Ouid. ix. Meta. Non ſecus ac liquidus phrygius Mæan
der in vndis. Eſt ita ſinuoſus flexibus, vt ſępe credatur ad fontem re Męandrũ
uerti. hinc obliquitates omnes mæandros veteres appellarunt. Ci-
cero in Piſonem. Scio quos tu mæandros quæſiuiſti. Eſt etiam pi- Margęa.
cturæ genus quod Feſtus neutro genere mæandrũ declinat, a ſimi Marça.
litudine mæandri. Vergi. quam plurima circũ Purpura mæandro Melibęa.
duplici Melibœa cucurrit. Mæander etiam eſt Iudęæ mons. Nęæ.
¶ Margæa fons. Maræa & Melitæa vrbes. ¶ Nęæ. id eſt fullo- Nyſæa
nes, quia olim a veteribus græcis omnia fere opera e lana nęæ dice Pean.
bãtur. hoc dicit Neſtor. ¶ Nyſæa vrbis nomen. ¶ Pæan Apol
lo, & illius ac cuiuſq; dei laus, Iuue. Parce precor Pæan & tu depone
ſagittas. Verg. vi. ęne. Veſcentes lætũq; choro Pęana canentes. Nec
habet vt inepti docuerunt in genitiuo pæantis. ¶ Phæax Corcy
ræ populus, regio ipſa Phæacia eſt, hinc phæacus. a. um, & phæaci- Phęax.
us. a. um, Iuuuena. Satyr. xv. Tam vacui capitis populum Phæaca Petręa.
putauit. Propert. lib. tertio. Nec mea phæacas æquant pomaria ſyl Pergęa.
uas. Petrarcha primam ſyllabã indocte corripuit, ecloga. x. Phyax Platęæ.
cum y græco corripitur. Oui. iiij. de ponto. Nec vincet Cyclops ſę Propylęa
uum feritate Phyacem. ¶ Petræa nymphæ nomen. Pergæa Dia Scęæ.
na a Perga oppido. ¶ Platęæ. vide e ante a. platea. ¶ Propylęa
id eſt veſtibulum. ¶ Scęæ, Ilij quædam portæ fuerunt. œ ante a.

alpheſi-
Oe ante a. Alpheſibœa ꝓpriũ mulieris, ab alpho. i. in- bœa.
uenio, quaſi bouẽ inueniẽs. Eiuſdem originis ex ſecunda parte bus. Melibœa.
id eſt bos Alpheſibœus, Melibœos, Melibœa etiam vrbis nomen

Eribœa. Eubœa. Stenobęa Dianœ. Hyręades Hõnœa. Gonorrhœa. Pœas. Phornœ. Phoronœa. Phœas.

Eribœa propriũ mulieris, vt Sthenobœa. ¶Eubœa, vnde eubo/icus.a.um. ¶Dianœa figura quedam, & mens ſiue intellectus. ¶Hyrœades cum y gręco propriũ viri. ¶Homonœa propriũ mulieris, interp̃tatur cõcordia. hoc videbis in o ante m. Addit Neſtor quod p̃poſitum oportuit. Gonorrhœa cum vnico n et duplicato rr. interp̃tatur ſemen fluens, nam gonos ſemẽ eſt, rhoe fluxus. gonos etiam filius, vnde Antigonus, Chryſogonus. ¶Oeagrus pater Orphei, vnde œagrius.a.um, vt œagrius hemus. ¶Pœas. antis, pater Philoctetę, nec deſinit in an vt quidã falſo docuerunt. hinc Pœantius dicitur ipſe Philoctetes. Ouidius. Pæne decem totis aluit Pœantius annis. ¶Phoronœa. id eſt ſapientia aut prudentia. ¶Phlœas propriũ viri. vide o ante c. Ochus.

Ae ante e.

E ante e corripitur vt nemee.es. Non eſt autem bonum exemplũ leæna quod dat Nebriſſenſis, quia habet e ante æ diphthongõ, nec bonum exemplũ eſt Cetion, in quo peccauit alius quia producit e ante e, vt iamiam videbis.

Exceptio.

¶Eetion Andromaches pater, qui apud Ciliciæ Thœbas imperauit, Ouid. iiij. faſt. Rhœtęũq; capax Sigæaq; littora tranſit. Et Tenedo veteres Cetionis opes. Idem. xij. Meta. Eetionęas impleui ſanguine Thebas. Male quidã excipiũt. æęa & Niſæe, qa primũ habet diphthongõ, añ diphthongõ. ſi ſit deriuatiuũ vt diximus. ſecundũ habet ae diphthõgon añ e. Vidi æetion impreſſum cũ ae diphthongo, ſed vitioſe (vt opinor) qa nec Tortellius, nec Neſtor, nec Guarinus, nec Placẽtinus p̃cepit, & Calepinus in litera e ponit Eetion.

Ae ante e. Aeeta.

Ae ante e. Aeeta Colchorũ rex. dicitur quoq; Aeetes æ. pater fuit Medeæ, vñ ipſa ęetias appellat. Dictio eſt Aeta triſſyllaba, ut docet Gęo. Valla, Medea Iaſoni. Accipit hoſpitio iuuenes Aeeta Pelaſgos. ſed qa gręci interdũ diphthongõ añ vocalẽ corripiũt ideo (vt notauit diligẽtiſſimus grãmaticus Nicolaus Ferettus) priã in Aeta nõnunq; corripit, qd rariſſime imitabimur. Hypſiphile Iaſoni, Nõ hæc Aeſonides ſed filia Phaſis Aetæ. Aurea Phryxęæ terga reuulſit ouis. Multi (inter qs eſt Volſcus epiſtolarũ Ouidianarũ enarrator) legũt per o Oete, ſed male, vt ait Ferettus. Ego aũt longe aliter ſentio, legendũ ſcilicet eẽ phaſias patronomycũ a Phaſis, pro Medea, & æetæ, diſſyllabũ, non per ſuam naturã ſed per ſynæreſin, ſic. Filia Phaſias ęetę, nam hãc ſynęreſin idem nomen alibi patit, vt apud eundem vij. Meta. Diſſimilemq; animũ ſubijt pater ęeta reli-

ctus. Vergili. aut alius, in obitu Mecœnatis. Viſcera diſiecti mutauit
arietis agni. Aeetias & ſuccis omne perita ſuis. Aliter Ouidius. vij.
Meta. Concipit interea validos Aetias ignes. ſic in Valerio flacco,
æeta. æetis. idis, & æetius. a. um, vbi autem ſynæreſis eſt, puto dictio
nes integre ſcribēdas vti alueus, aluearia, aureus &c. ¶ Niſæe cum Niſæe.
i in prima vel Neſæe cū e in prima ſyllaba teſte Neſtore gtō Niſęes
nymphæ nomē. Verg. Niſæe Spioq; Thaliaq; Cymodoceq;.

Ante i produciur, vt Deiopea, Deiphobe, Dei- E ante i.
e phobus, Deidamia, Deianira, Theia, Cybeleius, Phœbe Poſſeſſi-
ius, Priameius, Perſeius & ſimilia poſſeſſiua, vbi diphthō- ua i eius.
gus ſoluitur, vt in elegeia, calliopeia. teſtimonia plurima citat Ne-
ſtor, quæ vt inuentu facillima, omitto paucis contentus, ad alia quę
ille non dixit properans. Auſonius in epigrāmatis. Vincas Cuma
nam tu quoq; Deiphoben. Properti. libro quarto. Territa vicinas
Theia clamat aquas. Lucañ. In medijs Echinieis aquis. Vergil. ij. Gę
org. Quid memorādum æque baccheia dona tulerunt. & iij. æneí.
O fœlix vna ante alias priameia virgo. Perſius in præfatione. Can-
tare credas Pegaſeium melos. Scazon eſt. Ouidi. ix. Meta. Neq; ad-
huc Steneleius iras Soluerat Euryſtheus. & lib. x. Hanc ſimul & legē
rhodopeius accipit Orpheus. Ib. Cybeleius Atys. Ibidē. Megareius
heros. Ibidem. Cynereius heros. Talia facile plurima inuenies.

Exceptio.

¶ Aeneis variatur. Papi. in fine. xij. Thebai. Viue precor, nec tu Aeneis.
diuinam æneida tenta. Ouidi. in ſecundo triſt. Et tamen ille tuæ fœ-
lix æneidos auctor, Contulit in Tyrios arma virumq; thoros. I
dem in tertio de Ponto. Aeneidos vati grande tuliſſet opus. & in ſe-
cundo Triſtium. Sumpſerit æneidem, genitrix vbi prima requiret.
Aeneadū genitrix vnde ſit alma Venus. ¶ Nereis variatur, nec po Nereis.
terit quiſq; ad ſynæreſin recurrere vt forſitan in ęneis & æneades fa
ceret. Ouid. xi. Met. Sed memor admiſſi Nereida colligit orbā. & li.
xiij. Diſcedunt placidiſq; natant Nereides vndis. Papinia. ix. Theb.
Qualiter Iſthmiaco nondū Nereida portu Leucothoen planxiſſe
ferunt ſed ſatis de ꝓductione, in qua nemo dubitauit. Verg. v. ęnei.
Nereidum phorciq; chorus. Papini. ix. Theb. Nereidum miſerata
choros. ſic idem alibi ſæpe Silli. lib. iij. Eluit omnis ab antris Nerei-
dū chorus & ſueto certamine nandi Candida perſpicuo cōuertunt
brachia ponto. Sido in burgo Nereidū chorus alme doce. vocati-
uus eſt chorus. Claudia in præfatione. ij. libri. contra Eutropium.

Sed vereor teneant ne te Tritones in alto Laſciuas doctum fallere Nereidas. Ouid. lib. pri. Meta. Nereides ſyluaſqꝫ tenent delphines & altis. Incurſant ramis. Idem lib. xi. Nereis ingreditur conſueta cubilia fluctu, & li. xiij. Metamor. Nerei te vereor tua fulmine ſęuior ira eſt. hæc eo diligentius collegi, vt manifeſto confutarem quorundã opinionem, dicentiũ Martialem nereis præter aliorũ morem, corripuiſſe in epigrãmate. xxvij. Luſit nereidum docił chorus Aequore toto.

Neippe. ¶ Neippe. es, mulieris nomen. Valerius flaccus lib. vi. In labentis equi tendentem frena Neippen.

Ae ante i. ¶ Pyreicus pictoris nomen. vide i ante r.

Barcęi. **Ae ãn i. Barcęi ppł'i no, vt Sabęi, Deruſęi, Derſei, Chardæi, Chidnæi, Miſpæi, Thamanæi. quæ ſingulariter in æus deſinũt, licet quædam ſingulariter raro inueniantur, ſic Rhipæi, videbis hęc in Tortellio.**

Cæyx. ¶ Cæyx cum y græco, Halcyones maritus

Oe ante i. Onomatopœia. **Oe ãn i. Onomatopœia. i. nois fictio, vt balo, mugio,** hinnio. ab onoma. atos, id eſt nomen & pœeo. id eſt fingo, pœia fictio. Proſopopœia. i. perſonæ fictio. Proſopon perſonã dicimus.

E ante o. **Ante o corripitur. male itaqꝫ dicit in libro Macabeorum Petrus Riga. Quem iam Cleopatræ læſerat intus amor.**

Exceptio.

Deois. Deois. idis, nymphę nomẽ. Auſonius ad Theonẽ. Virgineas inter choreas Deoida raptã, Suſtulit emerſus ſtygijs fornacibꝰ horchus. Ouid. vi. Met. Aureus vt Danaen Aſopida luſerit ignis, Mnemoſynẽ paſtor, variuſqꝫ Deoida ſerpẽs. Ergo rectius corripił.

Eos eous. heos heous. ¶ Eos. i. aurora, vñ eous pductis prima & ſecũda. i. oriens ſiue oriẽtalis, gręce ſcribił per η quam lrãm in e longã vertimus, dicimuſqꝫ adiectiue eous. a. um, A theos cum aſpiratiõe eſt lux & oriẽs. hinc heſperus & heous. i. oriẽtalis. vtrũqꝫ eſt apud Proper. lib. ij. Siue illã heſperijs, ſiue illam oſtendet heois, Vret et eoos, vret & heſperios. hinc liquet hæc non ſignificatione differre ſed quantitate.

Ethneon. ¶ Ethneon oppidi nomen. vidi hic a quibuſdam exceptum.

Gedeon. ¶ Gedeon vnus iudicum Iſrael variatur. Sidonius in eucharistico. Inficienſqꝫ dehinc non tacto vellere terram Firmaſti Gedeona tubis inſerte canoris. Baptiſta mãtuanus in ſecundo Marianæ. Velleraqꝫ & ſiccos magni Gedeonis imbres. nequirẽt hi duo magis aduerſari. verum quum videam vtrumqꝫ ſæpicule in proprijs præſertim, a veteribus deficere & inter chriſtianos. vterqꝫ magnus eſt neutrum refellendum putaui.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶ Lageos vitis genus,& hęrba quedā leporaria,a lagos.id eſt lepus. Verg.in.ij.Gæor. Et paſſo pſythia vtilior,tenuiſqꝫ Lageos.

Ae ante o. Aęcton viri propriū. Ouid.lib. Metamor. Ac velut abſentē certatim Actæona clamant. Petrarcha vti in plurimis,& hic errauit,dicens in lib.tertio epiſt. Aut indignantē Actæoni ſpectare Dianā. ¶ Aegæon gigas qui etiā Briareus,per triſſyllabū dicit̃. Sta. Audierat duros laxantē Aegęona nexus, Oui. Meta. ij. Aegæona ſuis immania terga lacertis. ¶ Alcmæon phī nomen

¶ Aeolus ventoꝝ rex. ¶ Aeola illius filia. ¶ Aelia regio. ¶ Aeoliæ inſulę. Verg. Aeoliā venit &c. Aeole namqꝫ tibi &c. ¶ Aeon grecū nos ęuū dicimus. ¶ Aręos vel aręus,cētauri nom̄ in.xij. Met.

¶ Gæon.i.Nilus. ¶ Gæorgius nomē viri propriū quod neotericoꝝ quidā variauerūt,ꝗ̄ recte,ipi viderint, Ego producendū tantūmodo cenſeo.interpretat̃ colonus,a gęa vel ge.i.terra & ergon.i. opus.eandem habent deriuationē Gæorgi.populi quidā.gęorgica quæ ad agricultū pertinent. Gæorgia terræ opus.ſeu cultus. ¶ Gæomantia ex terra diuinatio. ¶ Gæometria ſcientia de terræ menſuris Gęometra vel gæometres,terræ menſor. Gęographus qui de terræ ambitu ſcribit,vt Dionyſius & Strabo. Tortellius & Guarinꝰ voluntomnia hæc diphthongari, præter georgica & geometres, quia id ſecundū nomen videtur corripi in ij. Saty. Iuuena. Grāmaticus,rhetor,geometres,pictor,Aliptes. horum opinionem refellit Neſtor,quia hæc apud græcos ſine dubio per æ diphthongon ſcribuntur, ergo etiam apud nos, quocirca in Iuuenale non debet legi geometres ſed Gęometra,productis prima & ſecunda,correptis vero tertia & quarta. Gæorg. Valla placen.lib.xxxviij. cap.xi.dicit apud Iuuena.gæometres legi per ſynæreſin, id quod apud Ouidiū fieri in ęeta docuimus. itaqꝫ cum æ diphthongo ſcribit gæometres contra Tortellium,nec tamen ſecundam dicit produci contra Neſtorem.ſic defendo Auſonium. Ad Vrſulum grammaticum, Vel quot iuncturas gæometrica forma fauorum. hæc ſynæreſis parciſſime admittenda eſt. ¶ Sidonium in valde multis erraſſe comperiet,quiſquis opus noſtrū diligenter perlegerit, veluti etiam in hoc nomine gæometra in libro quarto epiſtolarum. Tractator gæometra muſicuſqꝫ. Phal.eſt. vt apud eundem in laudibus Narbonis. Non huic quum gæometricas ad artes.

¶ Męotis,idis.palus Scythica,cuius piſces Meotides vel męotici dicunt̃. Iuue Sat.xv. Tale qd excuſat Mæotide ſæuior ira Aegyptus, ſic alij om̄es pręter Ouidiū ſemel tantū in.iij.li. Triſt. Longior anti-

Ae ante o
Actæon.
Aegæon.
Alcmæō.
Aeolus.
Aelia.
Aeon.
Aræus.
Gæon.
Gęorgius
Gęorgica
Gæorgi.
Gæorgia.
Gæometria.
gęometra
gęomātia
Geographus.
Mæotis.

quis viſa mẹotis hyems. vbi diphthongō licenter corripit teſte Ne
ſtore. Id nos raro faciamus, nec ad huius exēplū alia corripiamus.
Forſitan Ouidio fuit alia cauſa corripiendi ꝙ Neſtor ait. ¶ Mæon
Mæon. propriū viri. ¶ Mæonia regio. Mæonides vel mæonius.i. Home
Mæonia. rus. Perſius Saty. vi. Mæonides qntus pauone ex Pythagoræo.
Mæōides ¶ Phæocomes proprium centauri apud Ouidium. lib. xij. Meta.
Phẹocōes a phæan quod fuſcum ſicut quaſi fuſcā habens barbam. ¶ Palæo
Palæolo- logus apud Philelphū in prima decimæ, viri nomē. ¶ Pæon me-
gus. Pẹon dicus & pes metricus. ¶ Pæonia herba & regio. Pæones populi
Pæonia. cum æ dipthongo ſcribuntur, teſtibus Tortellio, Guarino, Neſto-
re, licet nonnulli voluerint per œ ſcribi Pœon &c.

Oe ante o Oe añ o. Bœotia regio, a Bœoto Neptuni filio appella-
Bœotia. ta, auctore Nicocrate, vel boue Cadmi duce, vt ait Oui. lib. iij. Met.
Mœnia faccondas Bœotiaq; illa vocato. Inepte igitur dixit Philel-
phus in. vij. quartæ. Temne ſinēs quantū ſus ore Bœotia geſtit. ſcri-
bitur rectiſſime cum œ diphthongo in prima ſyllaba, licet vulgus
Boetia ſcribat, & Neſtor dicat œ habere in ſecunda ſyllaba, & Gẹor
gius Valla dicat tranſpoſitis ſyllabis Boœtia dici, vt cẹyx dicimus,
græci vero cyæx, teſtes mihi ſunt doctiſſimi viri, Hermolaus Bar-
barus, Angelus, Policianus, qui ſe ita inueniſſe in vetuſtiſſimis codi
cibus ſcribit ſic Raphael Regius et Calepinus cum multis alijs.

Bœorix. ¶ Bœorix Cimbrorū. id eſt flamingorū rex a Mario debellatus,
non ſine plurimo romanoꝝ ſanguine. ¶ Homœoſis, homœo te
leutorus, homœopton, homœoptoptō noīa figurarū. ¶ Homœ-
Oeos. omeria.i. ſimilitudo partiū de hoc dicā alibi. ¶ Oeos Attice ppl̄s.

Eanteu. Ante u producitur, vt ſpondẹus pes metricus.

Alphẹus. e Maleus ꝓpriū viri. ut Alpheus ꝓpriū fluuij. ab Alpho.i.
īpetigo ſiue vitiligo, qa ei⁹ aqua dr̄ maculas tolleř. Oui.
v. Met. Quo ꝓperas Arethuſa ſuis alpheus ab vndis &c. Eſt etiā vi
ri ꝓpriū, & tum ſcribit̄ cum æ diphthōgo vt quidā volūt, Baptiſta
mantuanus. Quattuor alphæo Iudam Simona Iacobum.

Exceptio.

¶ Creuſa Aeneæ vxor. Verg. ſubijt deſerta Creuſa. fuit Aſcanij
Creuſa. mater. ¶ Culeus coleus. ¶ Dorotheus viri propriū, a doron. id
dorothe⁹ eſt donū & theos. id eſt deus, ſic Dorothea. & tranſpoſitis partibus
alia propria. Theodorus, Theodora. ſic Timotheus & Theotimus
ſic Entheus.i. deo plen⁹, ſic alia a Theos.i. deus, vt Leucothea, quaſi
alba dea, leucos albus eſt. hæc omnia inquā corripiūtur, contra in-
doctorum abuſum. Sta.i. Syl. Enthea lauro eſt, finis verſus. Mātua

nus de præſidentia oratoris & poetæ. Habet enthea pectora vates. idem in agone diuæ Margaritæ, Dorotheū, Theodorā, Agapen, quū milia nuper &c. Iuue. Lautorū pueros artem ſcindēs Theodori. Marti. lib. v. Miraris Theodore magna cauſa eſt. phal. eſt. Fortunatus. Et cum Timotheo viuere cura meo. Catulus vetus poeta, cuius opera non extant, is apud Gelliū ait. Aufugit mi animus credo, vt ſolet ad Theotimū. Ouid. iiij. Meta. Leucotheaq; deū cum matre Palęmona dixit. ſic Doſitheus & alia multa. ¶ Euneus propriū viri, & ſiquid a neos. i. nouus deriuaret. ¶ Euganeus. a. um, ab Euganeis mōtibus. Iuue. Euganea quantūuis mollior agna. Sic m̄ſta alia poſſeſſiua, vt herculeus, caucaſeus, tartareus, tenareus, cōcheus. ¶ Matteū cibus q̄dam. vnde matteolicus. i. guloſus. ſed Merula legit cum y græco mattyū. vide Martialē ſi vis hanc rem plene intelligere. ¶ Orpheus triſſyllabū pro Orpheus diſſyllabo. Verg. in Culice tantū non Orpheus Hebrū Reſtantē tenuit ripis ſyluaſq; canendo. ſic Androgeus. ¶ Zebedeus variatur. Iuuēcus. Illi Zebedeum genitorē in puppe relinquūt. Bapt. mantuanus. Tertia de natis tibi Zebedee duobus Edidit.

Entheus. dorotheꝰ theodorꝰ timotheꝰ. Euneus. Euganeꝰ. Matteolicus. Matteū. Orpheus Zebedeꝰ.

Ae ante u habet regulā generalē. Omne ferme deriuatiuū in æus a græca dictione, per æ diphthongon ſcribit. vt ex Priſciano collegimus, & ex frequēti poetarū lectione animaduertimus vt a Timo. id eſt honoro, æſtimo, iudico, timæus proprium viri. a ptolæmo. id eſt pugno, Ptolemæus propriū viri. Attici ſine t polemo dicunt. ab acta. id eſt littus Actæus, ab Achaia, achæus, id eſt gręcus. alij dicūt Achęum fuiſſe Xuthi filium. vnde dicta eſt Achaia. Achæi etiam dicuntur achaici & achiui. Actæus. id eſt littoralis, etiam eſt viri propriū. ¶ Agoras id eſt forū, hinc agoræus. id eſt nundinarius. Creta regio, Cretæus. Ida Idæus. Mitylene mitylenęus Thyſbe thyſbeus. ¶ Cyrenę cyrenęus. Phœbe & Phœbus phębęus. Plurimū fiūt eiuſmodi poſſeſſiua a noibus græcis in a vel in e, nec ſolū tñ ab his adeo ut nullā hic videā certā regulā, nam ꝟſibus obtēperaſſe poetas ex eo manifeſtū eſt, ꝙ nunc in æus per æ diphthongō, nunc in ius penultima correpta, in plurimis feciſſe cōperiuntur, vt a Mauſolus mauſolęus, vnde Mauſolęū ſepulchrū. Iulus iulæus. Phryx phryxæus. Cleāthes cleanthęus. Orphęus orphæus. Pythagoras pythagoręus. Amyntas amynthęus. Atlas atlantæus. Cadmus cadmæus. Sillius in pri. Gens cadmæa ſuper regno certamina mouit. Ibidem, Pygmalionæis quondam per cærula terris. A pygmalion. Contra ab Agamēnon, fit penultima breui agamemnonius, vt ibidem. Ante agamemnoniam gratiſſima regna.

Ae ante u poſſeſſiua in æus & in ius. Acheus. Achaia. Acteus. Agoras. Mauſoleum.

Mycenen. A Rhœtus rhœtæus a Lagus lagæus. a Laomedon laomedōtæus, & ſi opus fuerit laomedōtius. ab Eliſa eliſæus. A Pelops pelopæus. a Dionyſius dionyſæus, a Thoas thoātæus. a Gigas gigantæus. a Polydamas polydamātæus. a Polycletus policletæus. a Phlegeton phlegetōtęus. ſic alia innumera in Vergilio, Ouidio, Silio, & alijs notaui. A Cyclops cyclopius penultia breui. Ab Elis elęus, A Maurus mauruſius. Ab Acheron acherōtæus & acheruſius.

Dędalius. Dędaleus
A Dædalus dędalius penultima breui, vel dedalæus per diphthongon. Horatius. Iule cęratis ope dędalæa. Sapphicū eſt. Idem Ode vlti. lib. ſecundi. Iam dædalæo ocyor Icaro. verſus eſt alcaicus dactylicus. Sil. lib. xiiij. Dedaliam repetens pænā qui fraude nefanda. Auſonius. Dędalię pudet hanc latebras ſubijſſe iuuēcæ. Proper. lib. ij. Nec ſic incolumē Minois Theſea vidit Dędaliū lino quū duce rexit iter Colu. li. xi Nec tibi dędaleæ querātur munera dextræ. dicimus quoq; dædalus. a. um, Lucretius in pri. Tibi ſuauis dędala tellus Submittit flores, ſic tam in latinis q̄ in græcis varia fiunt poſſeſſiua. vt a fa-

Faginus. Fagineus.
gus faginus & faginæus. a populus populnus & populeus. A quercus quernus & querneus, quare non damnarē qui vtrūq; dixerit ficulnus & ficulneus. Verg. Et nobis idem Alcimedō duo pocula fecit Fagina &c. Ouid. Faſt. Bis ſua faginea tempora frōde tegit. Claudianus. Populeo ſuſpirat populus ictu, ſic cærulus & cęruleus. A cōcha concheus. Vergi. in Culice. Conchea bacca maris. Item a romu-

Romulus la. lum. Phaetōtius Phaetonteus.
lus romuleus & romulus. a. um. Verg. pri. æne. Nec Romula quondam, Vllo ſe tantū tellus iactabit alumno. A Phaeton phaetontius & phaetontæus. Sil. lib. Nunq̄ phaetōtius amnis Sanguinea pontum turbaſſet decolor vnda. et lib. x. Obuerſam ſpectās ora ad phaetontia prolem. Sta. Theb. pri. Et phaeontęa mundū ſqualere fauil-

Dodōeus Dodonius
la. Idem in tertio dicit, Inacha tecta. quū frequentius legamus inachius. a. um. A Dodona dodonæus. a. um. & dodonius. Verg. li. tertio ænei. Ingens argentū dodonæoſq; lebetas. Claudianus in pri. de raptu Proſerpinæ. Vnde datæ fruges populis & glande relicta, Ceſſerit inuētis dodonia quercus ariſtis. A Perſeus perſęus & perſeius. ſic

Typhoeus & typhoius. Epicureus. Epicurius Neronęus Neronia.
multa alia formātur. nam a Bacchus bacchęus, bacchęius & bacchicus dicitur. A Typhoeus typhoęus & typhoius. Verg. i. ænei. Nate patris ſummi qui tela typhoia temnis. ab Epicurus epicuręus & epicurius. Ouid. in priapæis. Vt credas epicurios citati. Phal. eſt. Sido in epital. Polemij. Aſt epicuræos eliminat vndiq; virtus. ¶ A Nero neronęus & neronianus. Papi. i. ſyl. (fas ſit cōponerē magnis parua) neronæa nec qui modo lotus in vnda, Hac iterum ſudare neget.

¶ A Maro quod Vergilij nomē eſt, maronæus & maronianus.

Idē in quarto ſyl. Tenues ignauo pollice chordas. Pulſo, maronei- Marōęus.
qꝫ ſedens in margine templi. Sumo animū & magni tumulis accā- Maronia
to magiſtri.i.(vt Domitius ait) ad tumulū Vergilij qui erat in Nea nus.
politano & poſſidebat a Sillio poeta. Idem in ſecundo ſyl. Ante an
nos culicis marōiani. Phal.eſt. Pegaſeus & pegaſeius a Pegaſus. Ca Pegaſeus.
tul. Ne ſi pegaſeo ferar volatu. Phal.eſt. Prop.li.ij. Non ſi pegaſeo Pegaſęius
vertere in aera dorſo, Nec tibi ſi Perſei mouerit ala pedes. Seneca in
Necuba. Aetas pegaſeo corripiet gradu. Aſclep.eſt. Perſius. Cātare
credas pegaſeū melos. Scazon eſt. Claudi. iij. de raptu Proſerpinæ.
Quæ talia viuo Auſa tonāte manus rupit ne typhoia ceruix Inari- Typhoiꝰ
men. ¶ A Boreas boræus.a.um. Oui. in quarto Triſt. Vita procul
patria peragēda ſub axe boręo eſt. Ab Arethuſa arethuſius. A Gor
tyna gortynius penultīa breui in Sillio legi. A Meleager meleagrę- Boræus.
us. ab Euander euandrius. E quibus facile intelligimus nullā hic e
regulam, ſed ſolam poetarꝫ obſeruationē. Item a Cyllenæ cylleniꝰ Cyllenius
& cyllenæus. Marcus Manilius lib.i. Tu princeps auctorqꝫ ſacri cyl Cyllenęꝰ.
lenię tanti. Rufus in arato. Conſurgēte freto cedit lyra cyllenæa:

¶ A Parnaſſus parnaſſius & ꝑnaſſęus. Idē in Arato. O mihi nota parnaſſęꝰ.
adyti iam numina parnaſſęi. ſpōdaicus eſt vt p̄cedens. Oui. v. Met. ꝑnaſſius.
Templa tenebamus parnaſſia vidit euntes. Item Hercules facit her- Herculæꝰ
culeus vel herculiꝰ penultima correpta. vt Caucaſus caucaſeus. Ba Heraclæꝰ
ctra bactreus. Ixion ixioneus &c. Heracles vero heraclæus cum æ
diphthongo, quod idem eſt cum herculeus. Iuue. Saty.i. Hæc ego
non agitē ſed quid magis heraclæas. Aut diomedęas. hic Mancinel
lus ait, herculæus quia Hercules latinū eſt. Heraclæus quia heracles
græcum. hanc rationē Mancinelli eſſe admodū frigidā, ex dictis ſa
tis liquere putamus. Nunc pauca ordīe alphabetario ſubijciamus.

¶ Alceus viri propriū, vt quæ ſequunt̄. Alphæus. Antæus. Ari-
ſtæus. Ancęus, Ariæus, Aſtręus. ſic aſtræa, Aridæus, Aræus, Atthę-
us, Aſæus, Annęus quorundā cognomē. vt Annęus Seneca. Mar-
tia. lib. viij. Annæi faceret manus ſereni. Pha eſt. ſic Terētianus, An Annæus.
næus Seneca & Pomponius anteſecūdus. Inuenimus Annius pro Annius.
prium viri penultima breui. Marti. lib. vij. Promenſis habet Anni-
us magiſtros. Phal.eſt. ¶ Bagæus, bæus, Barptolemæus, propria
virorū. ¶ Ceræū oppidi nomē. Cnæus viri nomē. ¶ Daridæus
propriū viri. Cætera iam nota ſunt. a dicte dictæus. a dirce dircæus
Dicæus.i. iuſtus. ¶ Emæus propria viri. Ennoſigęus.i. Neptunus,
quia terrā concutit. enno cōcutio, gæan, terrā. ¶ Hebæus propriū
viri. ¶ Hebræus.i. iudæus. Hylęus cētauri nomē. Hiſtięus viri pro
priū, Hiſtięa oppidū. Hymenęus nuptiarꝫ deus, Hemerithęus febris

ſpecies. ¶ Idæus propriũ & appellatiuũ, Iudæus, Iſæus viri & fluuij nomen, Idumæus quia ab Idume. ¶ Lilybæum vrbs & promontoriũ. ¶ Lyceus mons. ledæus quia a Leda. ¶ Lyæus & lenæus. id eſt Bacchus, a lenon. id eſt lacu. teſte Seruio contra Donatum, qui a mentē leniẽdo deductũ voluit. ſiquidem (vt Seruius ait) græcum eſt, iam nomen græcũ non recipit latinam etymologian.

Lenæus.

Macabę⁹

¶ Maccabæus cum duplici cc & æ diphthongo nomen barbarꝝ, quo vocati ſunt illi viri fortiſſimi, apud ſacras literas nominatiſſimi. hoc docet Calepinus. ¶ Manichęus hæretici nomē. Matthęus duplici tt apoſtoli nomē. Sedul. lib. i. Hoc Matthęus agens hominē generaliť implet. In hoc errauit Riga, vt videbis ĩ a ante t. Mauſolęum dictũ eſt. ¶ Muſæus poeta inſignis. Menechæus cum ch aſpirato viri propriũ, cuius Cicero meminit teſte Tortellio. ¶ Nazaræus quia deriuatiuũ nazara. ¶ Niſæus locus inter Medos vbi eq naſcunť pulcherrimi ¶ Nabathæus a Napth. vñ regna nabathea.

Matthęus

Muſæus.

męcche⁹

¶ Pangęus in ſingulari maſculinũ, in plurali pangæa. orũ, neutrũ teſte Neſtore. ¶ Papæus. id eſt Iuppiter apud Scythas. ¶ Padęus Phranæus & multa poſſeſſiua, vt pheræus phœbæus. ¶ Piræus cum i latino ꝓprium viri. ¶ Pyræus cum y grçco portus athenienſis. Phariſſæus. ¶ Plębæus a plæbs & plura ſatis ex dictis nota. ¶ Pylæus ꝓprium viri. ¶ Pygmæus nanus. ¶ Philippæus a philippus, cuius rei teſtimoniũ in his libris occurret. ¶ Saducęus. ¶ Scarabæus. ¶ Spælęũ. Sigeũ hæc fere poſt patebunt. ¶ Telonæus Tortellius in maſculino genere ponit, alij vo in neutro. Telonæum eſt autem vectigal & publicanoꝝ menſa, A telos. i. tributum & vectigal. Trophæum & quę iam patent thymbręus, Timęus, trochæus. Item quod viri proprium eſt Tyrthæus.

Papæus.

Pyræus.

Pylæus.

Pygme⁹.

Oe ante u, Alpheſibœus, Melibęus, Eubœus, & quęcunq; a bus. i. bos deriuationem habent quia grçce ſcribuntur per oi diphthongum. ¶ Cœus gigas cum œ diphthongo, teſtibus Tortellio, Guarino, Gęorgio Valla, ſic Cœa inſula. Tortellius dicit etiã ſcribi ꝑ æ diphthongõ. Neſtor negat oĩno vallã habere diphthongon. Oui. met. vi. Quoq; modo audetis genitã titanida Cœo Latonã pręferre mihi. Idẽ in epiſt. Cingiť Aegeo nomĩe Cœa mari.

œ ante u.

Cœus.

I ante a.

Niæthus.

I ante vocaleis. Et primum ante a.

Ante a corripitur, vt Niæthus fluuij proprium cũ i latino teſte Tortellio ſequẽte æ diphthõgo. Sũt tamẽ qui neæthus cum e in prima ſyllaba ſcribant & intelligen

i

tur om̃es regulæ tam de y tenui quod grecũ dicunt q̄; de i latino vt Hyades, Media pro regione, & quecũq; apud grecos ſcribũtur per iota. id eſt i correptũ, inter quæ ſunt omnia virorum propria in ias ex hebreis ſumpta teſte doctiſſimo grãmatico Aelio Antonio Nebriſſenſi, cui vtiq; credo. Auſonius ad omnipotentē deum. Helias & ſolido cum corpore præuius Enoch. hunc recte imitatus eſt diuinus poeta Bapt. Mantuanus. vt, Helias ardenti cœlum petijſſe volatu, Sic Fauſtus quoq; elegantiſſimus elegiarũ ſcriptor, ad Laurentium Carmelitã. Quibus Aelias olim Raptus ab ardẽti ſolido cum corpore curru Indumenta dedit. Iuuencus. Zacharias vicibus cui templũ cura tueri. Idem, Hic ab Arimathia nomẽ geſtabat Ioſeph. Idem corripuit Hieremias, vt Mãtuanus Ezechias. ſed Iuuẽcus produxit Helias, vt Mantuanus in bucolicis, quæ illi adhuc adoleſcentulo effluxerãt, vt ſcribit. Huiuſmodi nomina in ias Alexãder cum venerabili Beda dixit produci. Nec mirũ quia hi non ex græcorũ ſcriptura, non ex veterũ poetarũ ſcriptis, ſed ex Prudentio, Sedulio Petro Riga, & ex aliorum poetarũ Chriſtianorũ libris grãmaticã ſuam confirmauerũt, qui ſæpe errauerũt, vt patebit perlegenti hos libros. Arator produxit Matthias, Ananias, Helias. Sidoni⁹ Apolinaris in euchariſtico Helias produxit, Zacharias corripuit, Prudentius, Golias & ſimilia produxit. Nos hæc omnia corripiamus quia per iota ſcribuntur, vt theologia, monarchia, ſymphonia, euphonia, orthographia, melodia, vt comœdia, gigantomachia, Aſtronomia, gæometria, ſymmetria, Agonia, Athanaſia, ablepſia, Anaſtaſia, Categoria, chirurgia, dyſenteria, dyſuria, Mania, melancholia, euphemia, phantaſia, euchariſtia, vt chariſtia, quod tamen Valla dixit produci. vſia, ſophia, philoſophia contra Priſcianum in accentib⁹. ſunt tamẽ qui illum librũ negent eſſe Priſciani, vbi etiã Vrania male dicitur produci. Mancinellus in figuris fatetur ſe non obſeruaſſe quantitates, quia non potuit ſemp̱ vt pueri carmẽ diſcerent, id tamẽ veteres factitaſſe non comperio. Nos itaq; contra vulgi abuſum hęc omnia corripiamus, & quæcũq; eiuſdem ſunt deriuationis, & quęcumq; non excipiemus, niſi contrariũ veterum auctoritate probetur, nam ijs libenter cedimus, vt qui talia excepiſſemus ſi animaduertiſſemus. Nunc de nõnullis teſtimonia veterum afferam, nam de omnibus nec volo. nec ſi velim poſſum, quia nõ omnia ingreſſa ſunt poetarum libros. Lucret. lib. iij. Harmoniam graij quam dicunt q; faciat nos Viuere cũ ſenſu. Sic homilia. id eſt ſermocinatio, quod teſte Neſtore, cum i latino ſcribit in vtraq; ſyllaba, Martia. lib. vi. Hic pius antiſtes ſophiæ ſua dona miniſtret. Idẽ

Media.

Noĩa hebrea in ias Helias.

Harmõia Homilia.

lib.i. Quū tibi ſit ſophię par fama & cura deorū. Verg. in Ciri. Flore
tis viridis ſophiæ complectitur vmbras. Ibidem. Aeternū ſophiæ
coniunctū carmine nomen. Auſoni. de ternario numero. Tres ſo-
Petrus Riga. phiæ partes tria punica bella trimeſtres. Annorꝫ cœliqꝫ vices. Afra
nius apud Gelli. lib. xiij. cap. viij. Vſus me genuit, mater peperit me
moria, Sophiam vocant me graij, vos ſapientiā. duo ſunt iambici
Sophiam Anapæſtus primus pes ſecundi verſus. Valeat igitur Pe-
trus Riga, multorum errorū pater, dicens in geneſi. Conſtruit eccle
ſiam vera ſophia patris. cum hoc errauerunt Alexander & Petrar
cha, cum multis alijs. Petrarcha quidem dicens li. ij. epiſt. ad conui-
ciatorem. Nacta ſophiæ. verſus finis eſt. Alexander. Chriſtus vera
ſophia &c. Nicolaus Ferettus dicit apud græcos ſophia produci, li-
Philoſophia. cet Martialis corripiat apud latinos, & Phocilides apud gręcos. Ve
rum ego Feretto minime credo, niſi adducat aliquos poetas fide di
gnos, qui hoc nomen produxerunt, quū etiam græce per iota ſcri-
batur, vt rectiſſime Nebriſſenſis docuit. Ita corripitur philoſophia
vt in hoc iambico trimetro. Hoſpes reſiſte & philoſophiā Dorſen
ni lege. Seneca dicit hunc verſum inſculptū fuiſſe Dorſenni poetæ
Phlebotomia. comici monumento, vt refert Petrus Crinitus lib. pri. de poetis lati-
nis cap. xij. Ouid. pri. Faſt. Et prius antiquus dicebat agonia ſermo.
Idem ſecun. Faſto. Proxima cognati dixere chariſtia chari. ſic gala-
ctia. phlebotomia a phlebs aut phleps. id eſt vena & tomo incido.
Abſit ergo vt cum Priſciano vel Mācinello dicamus barbariſmū
eſſe, ſiquis penultima breui philoſophia dixerit aut Vrania, vnius
Vrania. Vranie. nouem muſarū nomen, quæ vranie ſępius appellatur, nam quod
ex Vergilio in opuſculis affertur, admodū debile eſt, quū ibi etiam
ſecūda contra omniū poetarū vſum producatur, & contra primi-
tiui naturā. Vrania poli motus ſcrutatur, & aſtra. Emendandus eſt
hic locus librariorū incuria olim deprauatus, ſic in quā reſtituēdus
eſt. Vranieqꝫ poli motus ſcrutatur & aſtra. Aut. Vranie cœli motus
ſcrutat̃ & aſtra. Aut, Cœlorū vranie motus ſcrutatur & aſtra. Id pa
tet ex plurimis poetis. Claudianꝰ de conſolatū Theodoſij, Vranie
redimita comas. Oui. v. Faſt. Excipit Vranie fecere ſilētia cunctę. Idē
v. Met. Excipit Vranie quecūqꝫ eſt cauſa videndi. Papi. viij. Theb.
Ipſa diu inſpectis lethū prædixerat aſtris Vranie, cupit ille tamē pu-
gnaſqꝫ viroſqꝫ, Vranie eſt etiā Helena ſtella nautis ſuo incēdio mor
tifera, ut docet Lactantius. Bap. Mantuanus in lib. iij. de cala. Vranie
dulci ſeptem diſcrimina cantu. dicitur ab vranos. i. cœlum. In opu-
ſcul. Vergilij plurima fuiſſe vitio librariorꝫ deprauata, clarꝫ eſt ex
Badianis enarratōibus, & hos libros perlegēti clarius liquebit. Sunt

qui philoſophia, theologia, & ſimilia dicant ꝓduci non ratione ſed vſu, quia aures in his adhorrēt correptionē, pauia, papia, Aſtronomia, theologia, Matthias &c. hoc eſt collatrare canibus, corrudere aſinis. nam quoꝝ hæ ſunt tam delicatę aures correptionē in his abhorrentes. Nimirū aſinoꝝ longo abuſu iamolim deprauatæ, quibus obtēperare tam dedecet doctos, ꝙ philomelā inepto cuculoꝝ cuccuc oblectari. Hora. in arte. Vt gratas inter menſas ſymphonia diſcors. Idem, Interdū tamē & vocem comœdia tollit. Cur non ſic euphonia, melodia, proſodia: Martia. hanc norunt vnam ſæcula Naumachiā. Calepinus ſępe dicit penultimā corripi, vbi producit̃ & econtra. ideo niſi ꝓbauerit nulla eſt illi fides adhibenda. Eſt tamē vbi i ante a ꝓducitur, vt ſi græce per. η literā ſcribatur, quā in e longam ſæpius vertimus, aut per ei diphthongū, Inter quę hæc notaui. Plura ſiq̃s ex ꝓbatis auctoribus animaduerter(, his noſtris ad[illegible]at non inuidebimus. ¶ Amphigenia vrbis nomen. Papi. iiij. Theb. Quos fertil' Amphigenia Planaq; miſene mōtanaq; mittit Ithone.

NOTA

Sympho nia.

Euphōia.

Calepin᷒

¶ Aegialia vel ægialea. vel ęgile. es, mulieris ꝓprium, Priſc. in perihegeſi. Cōiugis inceſtę per fraudes ægialię. ¶ Alexandria & alexādrea ꝓducitur vtrumq;, teſte Priſciano lib. i. Sunt qui dicant ea quæ gręce per ia & ea terminant̃, ſub ia corripi, ſub ea vero ꝓduci, hi ſentiunt contra Priſci. & Neſtorē, ideo eis nihil credo, niſi correptionis teſtimonia ex veteribus ꝓferant, Propertius. lib. iij. Noxea alexandrea dolis aptiſſima tellus, ſed hic rectius adiectiuū eſt, per æ diphthongon ſcribendū alexādręa, nam vt ex dictis liquet, ab Alexāder alexādręus ita recte format̃, vt ab Meleager meleagręus, a Cadm᷒ cadmæus &c. Nōnulli hic Alexandrina legerūt. At alexandria ſiue alexādrea ſubſtantiuū eſt ſine dubio in li. iiij. car. Hor. ode. xiiij. Portus Alexādria ſupplex. hic penul. ꝓducitur. ꝟſus eſt Iambicus dimeter hypcatalecticus, habēs quattuor pedes & ſyllabā, portus ſpondæus eſt qa actūs pluralis. Ale. iambus. xandri. ſpōdęus qa trochę᷒ hic non recipit̃. a ſup. iābus. plex ſyllaba ſupans. ſenſus eſt alexādria patefecit tibi Auguſto portus & vacuā aulā. ¶ Anthiochia vel anthiochea teſte Neſtore. ¶ Alabia. i. innocētia ſed rectius ablabea ſcribit̃, quia ei in e ꝟtitur vt cythereia cytherea hoc ait Cale. aliqñ vertitur in i longū, vt elegeia elegia. ¶ Angaria teſte Nebriſſenſi. ¶ Animoria. Theb. vi. apud Papi. Aut cyrrhā tauris animoriāq; ſupināt.

Amphigenia.

ægialia.

alexādria

Anthiochia.

Alabia.

Angaria.

Aniora.

Ariſtocratia.

¶ Ariſtocratia. i. optimatū principatus, ꝓducitur, quia græce habet ei diphthongō, vt docuit Badius in libros Baptiſtæ de patiētia.

Argia.

¶ Argia mulieris ꝓprium. Pap. Theb. ij. Ornatus Argia gerit &c. Eſt quoq; fons & regio & ſemꝑ ꝓducitur. ¶ Alithyia cum yi diph

Alithya.

thongo in penul.ſcribit,legit in quinta ſeptimæ apud Philelphū.
Aſtydāia ¶ Aſtydamia vt Hippodamia,nam ex ſcđa parte eadē eſt origo:
¶ Augias ꝓpriū viri teſte Tortellio. ¶ Anthiaę ꝓpriū viri apud
Lippiū in Oppiano. ¶ Academia rectius corripit. vide A ante C.
Coronia. ¶ Coronia nomē oppidi a Coro centauro teſte Lactātio. Sta. vij.
Theb. Meſſe coroniā baccho gliſanta colētes ¶ Gliſas.antis,etiam
oppidi nomē. ¶ Cyaneę.arū,cum y inſulæ in ponto.hinc adiecti-
uum cyanęus.a.ū,vt Cyanei montes.Luca.li.ij. Cyaneas tellus emi
Cyaneæ. ſit in ęquora cautes.frequēs eſt in Valerio Flacco. ¶ Cyane.es,etiā
Cyranæ cum y gręco nympha & fons,in quē illa conuerſa dicitur,variatur.
Cyane. Oui in.ij.de ponto. Quaq; ſuis Cyanen miſcet Anapus aqs. Idem
lib. Meta.ix.Cognita cyane præſtāti corpore nympha,ſic legit Ne-
ſtor licet nōnulli malint Cyanee tetraſyllabū,ſic in cyane corripent
prima & ſecunda,in cyanee cyanees prima ꝓduceretur,& ſignificat
hoc nomen filiā Męādri,ex qua Miletus tulit Byblida cum Cauno
huic ſentētiæ inhærendū cenſeo.Nam cyane.v. Meta.& alibi ſemꝑ
Dia. corripit quantū ſciam. ¶ Dia inſula.Oui.in.i.de arte.Qua breuis
deidamia æquoreis Dia ferit aquis. ¶ Deidamia Pyrrhi mater.Papi.Achil-
Dulia. pri.Aeaciden furto iam nouerat vna latentē Deidamia virum.
Diana. ¶ Dulia teſte Nebriſſenſi.i.ſeruitus hominis. ¶ Diana variat,ali-
qui inter græca reijciunt,Macrob.in pri.Satur.Vult eſſe latinū.no-
bis quantitatē rite docuiſſe abunde eſt.Ouid.iij. Meta.Ira pharetra-
tæ fertur ſatiata Dianæ.Hora.in car.ſeculari. Phœbe ſyluarūq; po-
tens Diana.ſaphicū eſt. Ibidē.Quidecim Diana preces virorꝫ.ſap.
eſt.Idem alibi.Infernis neq; em̄ tenebris Diana pudicū Liberat Hip
polytū.Ver. Exercet Diana choros. Correptio ē longe frequētior
Deiopia. ¶ Deiopia ſed frequētius dicimꝰ Deiopea,nymphę nomē eſt apđ
Verg.i.ænei. ¶ Elegia nunc; corripit contra Bernardū Veronen-
Elegia. ſem interꝑtem Tibulli,pluresq;. Nam apud Ouidiū male legunt.
(vt cōtra Tortelliū et Domitiū ſentio cum Neſtore)Flendus amor
meus eſt elegia flebile carmen.vbi dicunt pænultimā corripi, pro-
ductis contra omniū veterꝫ conſuetudinē prima & ſecunda, quas
vt peruerſam ſaluēt opinionē dicunt variari,& alibi apud Ouidiū
eſſe ꝓceleumaticū.Inter quas vultu petulās elegia vocat,vbi volūt
prima ꝓducta,cæteras corripi.Veriſſime ꝑfecto aiunt modicū er-
rorem in principio eſſe maximū in fine. ſiquidē pænultimā ꝓduci
ex eo manifeſtū eſt,ꝙ græce per ei diphthongon ſcribit. Marti.lib.
v.Differ opus,nec te facūdi ſcęna Catulli.Detineat cultis,aut elegia
comis.ſic ꝓducitur apud Ouid. Vbi ineptū eſt ad ꝓceleumaticū re-
fugiū.Sta.i.ſyl.Quas inter vultu petulans elegia ꝓpinquat. Aliquā

do tamē(q̄d in alijs quoq; fit) ei diphthōgus reſolui ſiue diuidit̃, ſic legendū eſt apud Ouidiū. Flendus amor meus eſt elegeia flebile carmen. Idē alibi. Flebilis indignos elegeia ſolue capillos. ¶ Energia teſte Tortellio, & eſt efficacia. ¶ Epiphania.i.apparitio, græce ſcribit̃ per ei diphthongū, vt Euſebia teſte Goudano. Et elenchia.i.increpatio. Eumenia beniuolētia. ¶ Eugenia teſte Nebriſſenſi, qa ex ſecunda parte eadem eſt deriuatio, cum amphigenia & iphigenia.

Energia. Epiphāia. Euſebia. Elenchia. Eumeni. Eugenia.

¶ Entelechia apud Philelphū in quarta quintæ. Entelechia etiam cum cōuenientia quȩdam. Gaſtrimargia penultima ꝓducta nimia ingluuies, vt apd̄ Ariſtotelē in ethicis. Gaſtrimagus guloſus. hoc dicit Calepinus, & poſt eum Bebelius. ¶ Hermenia teſte Nebriſſenſi & eſt interpretatio. hinc Peri hermenias, oratio eſt ex ꝓpoſitione peri quæ genitiuū habet, & ſignificat de, & genitiuo hermenias hoc eſt de interprætatione. ¶ Hippodamia mulieris propriū. Ouidi. Venit vt in Phrygios Hyppodamia ſinus. ¶ Hyperdulia qa cōponitur a dulia. ¶ Hyperia nympha. Valeri⁹ Flaccus lib.iiij. Fleuit Amimone, flerunt Meſſeides vndæ, Fleuit & effuſis reuocans Hyperia lacertis. ¶ Homœomeria ſimilitudo partiū, Lucre.lib.i. Nunc & Anaxagoræ ſcrutemur homœomeriam.

entelechia hermenia Perihermenias. Hippodamia. hypdulia. Hyperia. Homœomeria.

¶ Iaſius qui etiam Iaſion dicitur a Cerere vehementer Iaſion dilectus. Ouid.ij. Triſt. In Venerem Anchiſes. in lunam Latmius heros In Cererē Iaſius qui referatur erit, Idem ix. Met. Queritur caneſcere mitem Iaſiona Ceres, vbi mendoſe legebatur, teſte Regio, Aeſona flaua Ceres. ¶ Iapetus Titani filius. Oui.li.i. Met. Quā ſatus Iapeto nuptā fluuialib⁹ vndis &c. ſic Iapetionides.i. Prometheus vel Deucalion, vt ſit Iapetion pænulti. ꝓducta primitiuū. ¶ Iapetides aūt viri ꝓprium corri. Oui. v. Meta. Tu quoq; Iapetide non hos adhibendus ad vſus. ¶ Ilithyia cum yi diphthongo in pænultima eſt Dianæ nomen, quia parturiētibus preeſt, vel dicitur ab ilaſcomæ.i. placo vel ilaſco.i. deos benignos facio. Non placet aūt q̄d Domitius ait in Ciryn, ab hyle.i. ſylua & thea dea. hoc eſt ſyluarū dea, quia ſic ſcriberetur hylithea cum y græco aſpirato in principio vt hyle, & cum e in penul. vt leucothea, q̄d inauditū eſt. Oui.ix. Meta. Vocabis. Præpoſitā timidis pariētibus ilithyiā. verſus eſt ſpōdaicus. Hor. in car. ſȩculari. Lenis ilithyia tuere matres. ſap. eſt: quare non dubito mendā eſſe apud Verg. in Ciri. Perdere ſȩua p̄cor ꝑ flumia ſacra ilithyiȩ, ꝑ Dianæ. Opuſcul⁹ Vergilij admonui ſȩpe nō facile fidē habēdā, qa plærūq; mēdoſa ſunt. ¶ Ironia teſte Tortellio qa in prima & penultima cū ei diphthōgo ſcribit̃. ¶ Iphigenia mulieris ꝓpriū Ouid.xij. Meta. Flentibus aū aram ſtetit Iphigenia miniſtris.

Iaſius. Iapetus. Iapetides. Ilithyia.

Laodōia. ¶Laodamia mulieris, ꝑprium, ſic quicq̄d eiuſdē deriuationis rep̄i
Langia. tur. Oui. Hæmonis hęmonio Laodamia viro. ¶Langia fons. Pa-
Lampia. pi. iiij. Theb. Hæc quoq; ſecreta nutrit langia ſub vmbra. ¶Lam-
Latria. pia vrbs Archadię, a candore pluuiarꝝ dicta (vt ait Lactātius) nam
lampō ſplendidū eſt: Idem in codē. Candēſq; iugis lampia niuoſis.
¶Latria. i. cultus. Bap. Māt. in lib. ter. Cala. Eſt fidei caput eſt veri la-
Idolola- tria tonantis. græce ſcribit̃ teſte Nebriſſenſi cum ei diphthōgo, hinc
tria. dictio pētaſyllaba idololatra. id eſt idoli cultor, & hexaſyllaba ido-
lolatria idolorꝝ cultus, non idolatra nec idolatria, vt ineptū vulgꝰ
dicit, dicit hoc Valla in Matthęū. Calepinus vulgo interim cōcedit
Ligia. in qua re non habebit me riualē. ¶Ligia & etiā Ligea mulieris ꝑ-
prium. Mart. lib. xij. Toto vertice quot gerit capillos, Annos ſi tot
habet Ligia trima eſt. Phal. Eſt etiā nymphæ ꝑpriū. ¶Litania cum
Litania. i in prima ſyllaba, melius q̃ letania. i. ſupplicatio cum ei diphthōgo
in penultima, teſte Ioanne Caſtronio. litaneuo. id eſt ſupplico. hinc
Litanus ſerui nomē in aſinaria Plauti potius q̃ Libanus teſte Ioāne
Pio. ¶Landrianus ꝑprium viri apud Philelphū in. ij. vij. . Lemar
gia teſte Calepino ingluuies. ¶Lebadia vrbs Bœotię, Appollini
Lemargia ſacra legitur, hoc nomen apud Gel. lib. xij. cap̄. v. Papi. vij. Theb. Et
Lebadia. valles Lebadia tuas, quidā libri habent thebaida. ¶Mantia. id eſt
diuinatio, cum ei diphthongo teſte Tortel. hinc aeromātia, pyro-
Mantia. mantia, gæomātia, hydromantia, ſciomātia, necromātia, quā indo
Necro- cti nigromantiā dicunt, Eſt em̄ necromātia ex mortuorꝝ cadaueri-
mantia. bus diuinatio, necros. i. mortuus, necroſis mortificatio ¶Magia. i.
Magia incantatio cum ei diphthongo ſimiliter ſcribit̃. ¶Marcyas ꝑpriū
Marcyas. viri. Sidonius ad maiorianū. Marcyaſq; timet manum ac rudentē.
Melāthia. Phal. eſt. ¶Melanthia Deucalionis & Pyrrhæ filia. ¶Mœchia te
Mœchia. ſte Neſtore. i. adulteriū. ¶Nicia vel Nicea vrbs & Nicomœdia vł
Nicia. Nicomedea teſtibꝰ Priſcano & Neſtore. ¶Ophias gigas. Claudi.
nicōedia. lib. iij. de raptu Proſerpinæ. Hæc arma minantis ſuſtinet, hos one-
Ophias. rat ramos exutus Ophias. ¶Orithyia nymphæ nomē cū yi diph
Orithya. thongo in penultima. Ouidi. in vi. meta. Dilectaq; diu caruit deus
Pædia. Orithyia. verſus ſpondaicus eſt. ¶Pædia græce ſcribitur cum ei
pipheria. diphthongo teſte Neſtore. eſt autē pędia eruditio inſtitutioq; in bo
Peridia. nas artes & caſtigatio, teſte Valla in epiſtolā pauli ad hebræos, vbi
Paphagi. ait. diſciplinā inepte dici caſtigationē. ¶Peripheria. i. circūferentia,
Phlias. græce ei diphthongon habet. ¶Peridia mulieris ꝑpriū. Verg. xij.
Plias. æneí. Nomen Echioniū matriſq; genus peridiæ ¶Paphagias vi-
ri ꝑprium, ap̄d Ouidiū. in Ibin ¶Phlias ꝑpriū viri, in primo Va
lerij Flacci. ¶Plias. adis, gręce ſcribitur cum ei diphthongo tamen

a latinis variatur, aliquando diphthõgus diuidit̃. At ꝓductio eſt lõ- Pleias.
ge frequẽtiſſima. Verg. Arcturũ pliadeſq; hyades, geminoſq; trio-
nes. Oui. iiij. Faſt. Pliades incipiẽt humeros releuare paternos. Ver.
i. Geor. Pleiadeſq; hyades claramq; Lycaonis arctõ. Oui. Faſt. q̃nto
Hinc ſata Pleione cum cœlifero atlãte Iungit̃ (vt fama eſt) pleiadeſ-
q; parit. fuere ſeptẽ Atlantis & Pleiones filiæ in ſtellas ſeptẽ mutatæ. priamideſ

¶Priamides priami filius aut nepos, contra primitiui naturã pro
ducitur. Vergil. priamidẽq; Helenũq; &c. Oui. Hanc tibi priamides
mitto Ledæa ſalutẽ. ¶Phthia cum phth aſpiratis in eadem ſyllaba
vrbs Theſſaliç, nuſq; legitur phithia cõtra Tortelliũ, niſi fallor. Se- Phthia.
neca in Hecuba. Aptior Phthiç meliorq; fœtu, Sapphicũ eſt. Catul
lus. Progenies Phthiæ clara ſuperuehit̃. hinc phthius. a. ũ, & phthio
ticus. a. um, & phthiotis. idis. dicit̃ quoq; pluraliter phthiç. arũ, Dido
Aeneæ. Non ego ſum Phthijs magniſq; oriunda Micenis. Catul-
lus. Deſerit̃ Scyros linquũt phthiotica tempe. Horat. lib. iiij. ode. vi.
Phthius Achilles, Adonicũ eſt. ¶Polymnia non polyhymnia. vi Polymĩa.
de in liqueſcẽtia, ideo in epigrãmatis Vergilio legito per diæreſin ſi
ne coniũctione que. Signat cuncta manu, loquit̃ polymneia geſtu.
ſcribitur em̃ græce per ei dipthongon, vt diximus, & hic n liqueſcit,
vt in ichneumon. ¶Rhetoria pro arte rhetorica eadem ratõe pro
ducitur. ¶Thalia vna muſarũ & maris nympha. Mart. lib. ix. Frã Rhetoria.
ge leuis calamos & ſcinde Thalia libellos. ¶Thyas. adis, cum yi Thalia.
diphthongo teſte Feretto ſacrificula Bacchi. Vergil. Thyias vbi au- Thyais.
dito ſtimulat trieterica Baccho. I ante e.

I ante e corripit̃ vt Hieron. Exceptio. Pierus.

¶Pierus viri & montis nomen. vnde muſæ dictæ ſunt Pierides. Priene.
Ouid. v. Meta. Pierus has genuit pellæis diues in aruis. Vergi. Pergi
te pierides. ¶Priene Biantis patria rectius corripitur, licet Sidoni-
us variarit. hinc prienæus. a. um, Sido. in primo panægyrico. Prie
næe bia quod plus tibi turba malorũ eſt. Idem in laudibus Narbo-
nis. Et tu quem dederat Bias Priene. Phal. eſt, vbi priene primã cor-
ripit, & recte quidẽ, nam græci corripiũt, vt patet ex verſibus quos
Pius Baptiſta in Sidoniũ adducit, quos ipſe latinitate donauit, e qui
bus vnus eſt, Turbã Bias genitus canit ampla Priene malorũ. hic
Pius male corripit vltimã. in Priene, quod non ex ignorãtia ſed ex
inanimaduertẽtia accidiſſe opinor. declinatur namq; priene. es, vt
Semele. es, Priſcianus in perihegeſi. Inter miletum currens latamq;
Prienen. Tu primam ſemper corripito.

I ante i corripit̃ vt dijambus. I añ o corripit̃ vt Iole. I ante o.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nomina in ion. ¶Nomina in ion tertię declinatiōis ꝑducūt i ante o, vt Ixion, Ori
on, Arion, Echion, hypion, pandiō, amphiō, Ophion, œdipodiō,
pro œdipus, vñ œdipodionides, iapetion ꝑ iapetus, vñ iapetioni-
des. methiō, ethiō & alia innūera. Neſtor pl'ima affert teſtimonia,
nos paucis contenti erimus, Sidonius in euchariſtico. Nunc ſarma-
ta nunc Hilarion. verſus finis eſt. Sta. iiij. Theb. Comit equos ac in
Hilarion. Arion. de iugo luctatur Arion. equi nomē eſt. Vergi. in Damone. Orphe-
us in ſyluis inter delphinas Arion. hic cytharœdi nomē eſt. Lippius
male dixit leſbius ariō &c. Papi. li. iiij. Theb. Flet pr̄ & lacerū cōpo-
nit corpus echiō, Hor. Perſidꝰ Ixion. Idē. Dictus & Amphiō. Vale.
Prion. Flac. li. vi. Et geticū priona ferit. Ntūs eſt Priō, regis Getici nomē.

Tolluntur ab hac exceptione hæc & fortaſſis plura, q̄
his adijcere fuerit cuicꝫ liberū. ¶Aſterion fluuij nomen apud Pa-
pi. Theb. iiij. ¶Amphitryō cum y gręco in tertia ſyllaba hinc. am-
Aſterion. phitrioniades. i. Hercules. Auſo. amphitrionidē puerū &c. ¶Car-
Amphitryon. menion vide e ante n. ¶Cercyon. onis. cum y gręco viri ꝓprium.
Oui. vij. Meta. Cercyonis letū vidit cerealis Eleuſis. ¶Chromion
Cercyon videbis in cremētis. ¶Dædalion viri ꝓpriū. Idē. lib. xi. Quū ſe dę-
Dedalion dalion ſaxo miſiſſet ab alto. Deucalion. Dion viri nomen. Apule-
Dion. ius in prima orōne apologiæ. Qui inſanū me animi reddis amice
Ectio. Dion. ¶Eetion viri ꝓprium vide e ante e. ¶Endimion viri ꝓpri
Endymiō um, teſtimoniū occurrat in a ante m. in primis. ¶Egion. ¶Ema-
Emathiō. thion. Vergi ix. æneí. Emathiona Liger Chorineū ſternit Aſilas.
Eurityon ¶Eurytion centauri nomen, qui etiā euritus dicitur teſtimoniū eſt
Ethalion. vbi de o interiectione locuti ſumus. ¶Ethalion nauta tyrrhenus,
Ion. in delphinū verſus. Ouid: iij. Meta. E quibus Ethalion, te ſcilicet om
nis in vno &c. ¶Geryō qui etiā geryones, alibi patebit. ¶Ion vi-
ri ꝓprium Sta. in Theb. Sternit Iona Chromis, ita ponit Neſtor, vi
deo tamen apud Papi. impreſſum Sternit Hyrona chromis cum y
Melāchiō græco aſpirato. ¶Iaſion, vide i ante a. ¶Melanchion viri pro-
prium. Martia. lib: ix. Hoc tandē ſita prurit in ſepulchro Calua plo-
Tongiliō tia cum Melanchione. Phal. ſunt. Morion onis, videbis in o ante r.
Socratiō. ¶Mimation in i ante m. video quoſdam addidiſſe maſchion.
¶Oarion. id eſt orion videbis in o ante r. ¶Oenopion videbis
Sicyon. in œdiphthon. ante n. ¶Porphirion gigantis nomē. ¶Pygmali
on viri ꝓprium in pri. ænei. ¶Sicyon cum y græco in ſecunda
ſyllaba vrbs & inſula apud Oui. in Ibin. & Iu. Sat. iij. Tongiliō viri
nom̄ in. iij. Mar. ¶Socratiō viri nom̄ corripit a Catul. Philiſtiō uiri
nom̄ in. ij. Mar. Et q̄d ſcribēdū potiꝰ Maſcliō, nom̄ viri in. v. Mar.

Secunda exceptio.

¶Ariobarzanes. ¶Clio vna muſarũ. Ouid.in pri. de arte. Non
mihi ſunt viſæ Clio cliuſq; ſorores. ¶Diogenes philoſophi no/
mẽ. Auſo.in epigrãmatis, Diogenes obijt, non obijt ſed abit. dicit
Ioue genitus, quia dios Iuppiter eſt, genes genus, ideo contra natu/
ram producitur ab Auſonio, quia dios teſte Seruio corripit, vnde
dius.dia.dium.id eſt diuinus.a um, ꝑducitur, contra primitiui natu
ram. nos cum Auſonio primã in Diogenes audacter producemꝰ,
nec dius.a.um, vnq; corripiemus, & (vt ſentio) ipm nomẽ dios in/
terdum ꝑducere poterimus, quia ſub dio ꝑducitur & ſignificat ſub
cœlo, ſub Ioue. ita dicit Aſconius in orationes Cicerõis, nec dicimꝰ
ſub diuo quod eſt contra imperitũ vulgus. Vergil. xi. æneí. Italides
quas ipa decus ſibi dia Camilla Delegit, Perſius. Quid dia poemata
narrent. Lucre.lib.ij. Dux vitæ dia voluptas. Vergi.iij.Geor. Ne mi
hi tum mollis ſub dio carpere ſomnos. Neu dorſo libeat n[e]mo/
ris iacuiſſe ꝑ herbas. ¶Enyo.us, bellona. Papi:xi. Theb. Hoc ego
Mars habeat vulgataq; iactet enyo. ¶Hermiona vrbs in mari ę
geo. Ver.in ciri. Hinc ſinus hic ſtatio cõtra patet Hermiona. ¶Heri
os videbis in a añ n panos. ¶Iob ſctiſſimi viri nomẽ, diſſyllabũ
eſt cõtra indoctos. Prudẽtius in pſycomachia. Nã ꝑximus Iob. Hę
ſerat inuictæ bella int̃ dura mgr̃æ. ¶Ioniũ mare qd̃ volũt ab Io dici.
Oui. Iactari q̃s cernis in Ionio ĩmenſo. at Ionia regio corripit̃, vt Io
nes & Ionos viri nomẽ, vñ Ionia dicta eſt. qdã male dixerũt ꝑduci,
Oui. vi. Faſt. Nec Latiũ norat quẽ p̃bet Ionia diues. Luca.lib. vI. Pri
mus theſſalię rector telluris Ionos. In formã calidę ꝑcuſſit pondera
maſſę. Ionos ſilr ponit̃ apd̃ Claud.in li.ij.cõtra Eutropiũ. Hor.ode
vi:li.iij. Motus doceri gaudet Ionicos. v̓ſus eſt dactylicus alcaicus.
¶Io.ius, Inachi filia a Ioue ĩ uaccã v̓ſa uariat̃, licet ꝑductio ſit freq̃n
tior. Oui.i.met. Cõſtiterat quocũq; loco ſpectabat ad Io. Idẽ in epiſt.
Hypmeſtrę ad Linũ. Quę tibi cã fugę ẽ: qd Io freta lõga ꝑerras. Nõ
poterꝭ vultus effuger̃ ipa tuos. Inachi q̊ ꝑperas &c. Idẽ in Ibin. Etha
lõ vt vita ſpoliauit iſidius hoſpes. Quẽ mẽor a ſacris nũc q̊q; pellit
Io. Iſidius poſſeſſiuũ ab Iſis a primitiuo lõge diſcrepãs. Idẽ.ix. Meta.
Iſi paretoniũ mareoticaq; arua Pharõq; Quæ colis &c. io inteiectio
vl̃ aduerbiũ ſp corripit̃. Idẽ alibi, Dicite io Pęã, & io bis dicite pęan.
¶Spio nymphę nomẽ ꝑducit̃, teſte Badio. Verg. v. ęne. Niſęe Spio
q; thaliaq; Cymodoceq;. Sunt tñ qui habeãt niſæeq; ſpioq; &c. &
videt̃ polyſyntheto pulcherrime conuenire. ¶Thiodamas pro/
prium viri, apud Ouid.in Ibin, & apud Papinia. viij. Theb.

I ante u corripit̃, vt Iulius, priameius. Exceptio.

¶Arius Scythiæ populus, Luca.lib.iij. Subſtringẽs Arimaſpe co/

Clio.
diogenes.
Dios.
Dius.a.ũ.
Enyo.
Hermiõa
Herios.
Iob.
Ionium.
Ionia.
Iones.
Ionos.
Io.
Spio.
Thioda/
mas.
Arius.
Arrius,

mas hic fortis arius. At Arrius propriũ viri, & Arria ꝓprium mu-
Arrius. lieris gemino rr. corripitur. Catul. Chõmoda dicebat ſi quãdo cõ-
moda vellet Dicere & hinſidias Arrius inſidias. Sic Arrius hęretici
nomen, licet Valla in Matthæũ contradicere videať. Sedulius. Hæc
Bacchius. eſt vera fides, hanc ſpreuit habere ſalutem Arrius infœlix. Arator
lib. i. Fuſa ruit Arrius aluo. Martia. lib. i. Caſta ſuo gladiũ quũ trade
Agenius. ret Arria pęto. ¶ Agenius. i. imberbis teſte Goudiano. ¶ Bacchi-
Brauiũ us pes metricus, vide pedes. at viri ꝓprium corripiť, Horat. Sat. vij.
uł brabiũ lib. i. Compoſitus melius cum bitto bacchius in ius. ¶ Brauiũ vel
brabiũ ſcribitur græce cum ei diphthongo ideo ꝓducitur auctore
Valla in Matthæũ, & Neſtore in vocali ante vocalẽ, & eſt premiũ
Chius. victoriæ. Brabenthæ ſunt ſpectaculorũ iudices, qui victoribus in
Chios. certamine exhibent premiũ & coronas. ¶ Chius. a. um, poſſeſſi
uum. contra primitiui naturam productũ. primitiuũ eſt Chios chij
quæ eſt inſula in mari ægæo, Catul. Conſulis ex Chio ſoluite vin-
cla cado. Luca. lib. viij. Quas a ſine cautes, & quas Chios aſperat vn
Darius. das. ¶ Darius, Ouid. in Ibin. Vtq; necatorũ Darij fraude ſecundi.
Claudi. in epiſt. ad Hadrianũ. Dariũ famulis manibus doluiſſe per
emptũ. Fertur & ingenti ſolatus fata ſepulchro. nomen eſt Perſarũ
regis. Seruarunt hanc quantitatẽ recte Baptiſta & Fauſtus, Baptiſta
in conſolatione ſuper morte Collæ. Quid genus æneadũ, quid ni-
gri regna Darij Lapſa canã. Fauſtus de Genuẽſibus victis. Sic bene
facundo pſuaſerat ore Darius. Ergo hallucinať Sidonius ad Fęlicẽ
dicens. Et primũ Darij tumultuantes. Phal. eſt verſus, in quem dicit
Baptiſta Pius, Italię decus. Darij. Omnis eruditorũ ſchola conſono
adſtipulatu ſecunda intenta profert, quũ prima ſit anceps, & bitem
poranea, & ad nutũ carminatorũ, probat id Pius per Oui & Clau-
dianũ, dicitq; ſuppetere ſexcenta ad hanc rem exempla, quę pruden
tem ſe pterire affirmat. Errať ſimiliter Sedulius. lib. i. dicens. Nec mi
nus & Darij furu erũt iuſſa tyrãni. & Petrarcha ad Aeneã. Senẽſem
lib. i Aut Dariũ Tomyris &c. errãt quotquot Sidoniũ imitãtur.
Dius. ¶ Dius. a. ũ, vide i ante o Diogenes. Fit a deriuatiuo dijos per du-
plex ij, ideo ꝓducitur contra primitiuũ dios. i. Iuppiter. ¶ Dryudę
Dryudę. teſte Badio ꝓducitur ſunt autẽ Gallorũ philoſophi, ſcribitur cum y
græco, quidã Druidę dicũt, alij dryudæ. ¶ Eugenius viri propriũ
Eugenius teſte Nebriſſenſi qa habet eandẽ deriuationẽ cum Iphigenia, ſic Eu-
genia, ideo errat Philelphus dicens in ſecũda qntæ. Proluerit meus
Eugenius qđ territat vnq;. ¶ Graphiũ teſte Neſtore qa græce ſcri-
Graphiũ. bitur per ei diphthongõ. Latini tñ corripiũt, quia aliqñ ſcribitur per
iota. Oui. Quid digitis opus eſt graphiũ laſſare tenẽdo. & eſt ſtylus

quo ſcribim⁹. graphiariũ eſt graphiorũ theca. Mart. in apo. Hęc tibi Gynęciũ.
erũt armata ſuo graphiaria ferro. ¶ Gynæciũ teſte Neſtore locus ſe
cretior in ædibus vbi ſolę mulieres cõuerſant. ¶ Hormius fluuius
muſis ſacer. Papiñ. vij. Theb. Vos etiã nr̃is Heliconia turba venitis Hormius
Add r̃ rebus opem, tuq; o Permeſſe canoris, Et fœlix Hormie va
dis armatos alumnos Bellorũ reſides. ¶ Lycius cum y græco in pri
ma ſyllaba. i. Appollo, ſic dictus a lyco. i. lupo, qa ſicut lupi pecora Lycius.
rapiũt, ita ſol humorẽ haurit radijs. vel a luce qa veteres græci pri-
mã lucem añ ſolis ortũ lycẽ vocabãt, & ea lux lycophos hodie dici
hæc & multo plura Macrob. li. i. Satur. Papi. Theb. x. Templa lyciæ
dabis & ditia dona ſacratis Poſtibus, Nõnulli libri habent cum æ
diphthongo lycæe, ſed mẽdoſe (vt opinor) Lyceus nãq; mons eſt Lyceus.
Arcadiæ notiſſimus. At lycius. a. ñ, pro gẽte Lyciæ ſine dubio corri
pitur. Verg. i. æne. Vnã quę Lycios fidũq; vehebat Orontẽ. pro A
polline ſemp. ꝑducitur. ¶ Lyciũ vel lyceũ cum y græco in pma, Lycium.
fuit Athenis Ariſtotelis ſchola, vt Platonis academia. fuit quoq; ly
cium Cicerõis gymnaſiũ de quo ipſe ait. Inq; academia vmbrifera
nitidoq; lycio. Fuderunt claras fœcundi pectoris artes, male legi-
tur lyæo. ¶ Orius viri ꝓprium. Ouid. xij. Meta. Oppreſſitq; duos Orius.
Brotean & Orion, Orio mater erat mycale. hic orion accuſatiuus Orithius.
eſt, & orio datiuus a noĩatiuo orius. ¶ Orithius videbis in primis pãdochiũ
o ante r. ¶ Pandochiũ vniuerſale hoſpitiũ producit cum om̃ibus
eiuſdem deriuationis nom̃ibus, qa docheion teſte Nebriſſenſi ſcri-
bitur græce per ei diphthõgon. Pan totũ eſt, docheiũ. i. receptaculũ
ſic Xenodochiũ peregrinorũ hoſpitiũ, xenos. i. hoſpes & ꝑegrinus Xenodo-
Prochodochiũ. i. mẽdicorũ receptaculũ. ꝓchos. i. mẽdicus. plura ta chium.
lia repies. ¶ Poliũ. i. locus vbi aliqd vendit, vtimur in cõpoſitis pe- Dochion
nul. ꝓducta teſte Nebriſſenſi, qa gręce cũ ei diphthongo ſcribit, vt Polium.
Byliopoliũ ubi libri vẽdunt, Ichthyopoliũ vbi piſces vẽditant. Ich Byblio-
thys. i. piſcis, cũ i latino ſequẽtibus ch & th aſpiratis cũ y græco. po- polium.
lo. i. vendo, ſic œnopoliũ, thermopoliũ, pharmacopoliũ, et ſimilia Ichthio-
¶ Prymneſiũ cum y græco, funis nauticus teſte eodem. ¶ Scaphi- polium.
um teſte Neſtore, quia græce ſcribitur per ei diphthongon, aliquã- Prymne-
do etiam per iota, & ſic a latinis corripit. Martialis lib. xi. In ſcaphiũ ſium.
mœchæ Sardanapale tuæ. luue. Et ride poſitis ſcaphium quũ ſumi- Scaphiũ.
tur armis. eſt matula, a ſimilitudine ſcaphę dicta, de ſignificatõe apd
alios plura leges. ¶ Sperchius cum ch aſpirato Theſſaliæ fluuius.
Ouid. pri. Meta. Populifer Sperchius & irrequietus Enipeus. Apida Sperchi⁹.
nuſq; ſenex, leniſq; Amphryſus & Aeas. ¶ Trophium locus vbi
aliquid educatur. vtimur eo nomine in multis cõpoſitis penultima Trophiũ

ſemp̄ longa, q̄a teſte Aelio Nebriſſenſi, græce ſcribit̄ p̄ ei diphthō-
gon, quā in i longam v̄timus, vt Ichthyotrophiū apud Columel-
lam legi pro piſcina vbi educātur piſces. Trophe eſt educatio. Bre-
orphano photrophiū eſt paruulorꝝ hoſpitium, vbi infantes expoſitit ij alun
trophiū. tur, brephos infans eſt. Orphanotrophiū locus vbi alūtur orpha-
ni eiuſdem compoſitiōis plura leges, ſi vocabularios diligenter ex-
cuſſeris. ¶Heliotropius videtur mihi produci apud Priſcianū in
Bebelius. perihegeſi. Hic lapis heliotropius qui nomie vero. Periſtrophium
Teloniū. dictis iungendum ammonui. Teloniū teſte Bebelio, ſed Gæorgius
O an̄ vo- Valla ſcribit cum æ diphthongo vt viſum eſt.
calem.

O ante a corripit̄ vt oaxes, Exceptio.

Ioannes. ¶ Ioannes quia græce ſcribitur per omega, quæ litera perpetuū
producitur, & ſcribitur ſine aſpiratione. totū hoc dicit Hermolaus
Bar[illegible]rus in. vi. Plinij cap̄. xxvi. vbi repræhendit Sidoniū Apolli-
narem, qui corripuit, oſtenditq́ Sidoniū plærumq́ græce linguæ
eſſe ign[illegible]rum, verſus Sidonij in euchariſtico. Hic eſt qua nunc He-
lias, nunc te iubet ire Ioannes. vbi Baptiſta Pius ait. Ioannes non ſat
ad poeticū examen, quippe ſcribētibus ita græcis ιωαννησ. nec ob-
ſtat architreniū ſimiliter eo hemiſtichio pronūciaſſe, liber eſt non
libra Ioannes. hæc Pius. Cum Sidonio errauerūt Sedulius, Arator
Petrarcha, Philelphus. Mancinellus, Hymnographus, & plures. nō
nulli vero variarunt, nos tantū p̄ducamus, neq́ errantiū multitu-
do vitium excuſat, licet ob id videatur honeſtius, nōnulli recte vſi
ſunt, Iuuencus. Dixit Ioannes cui talia reddit Ieſus. Alibi tamē mu-
tauit vocalem in conſonantē dicens. Ipſe eſt Ioannes fœlix ventu-
rus in æuum, Baptiſta in Catharinaria. Primus Ioannes humeros
cui lucida veſtit Pellis. Aelius Antoni⁹ Nebriſſenſis. Eſt mihi Ioan
nes pater, eſt Catarinaq́ mater. Fauſtus de Ioanne ganęo. Duret Io-
Oarion. annes ceruo viuacior ip̄o. ¶ Oarion q̄uis alij dicant aorion, vi
debitur in o ante r. ¶ Siloa a chriſti[illegible]nis variatur. Arator. Ille iace
Siloa. bat iners cui proxima mota ſiloa, Sedulli. lib. iiij. Voce monentis
Accepta domini, Siloam veniſſet ad vndam. ¶Stoa. id eſt por-
tus, vnde ſtoici. Martianus Capella lib. ij. corripit ſtoaſis.
Troas. ¶ Troas. adis, Vergil. At p̄cul in ſola ſecretæ Troades acta.

O ante e. **O ante e corripitur vt Cloe, mulieris p̄prium. Martial.**
lib. iij. Tota te poteram Cloe carere. Phal. eſt.

Exceptio.

Aloeus. ¶Aloeus gigantis nomen. Aloides aloei filius. quidam aſpirant
Lucan̄. lib. vi. Impius hanc prolem ſuperis im miſit Aloeus. Boetia

non recte dici probauimus. ¶ Noe ab Aratore variatur, ſecunda ſemper producta. Sedulius lib. pri. Nunc bonus Heliæ qui perfidus antea Noe. ¶ Tiphoeus ſatis patuit in ſynæreſi & hypermetris. Troes, heroes & ſiqua talia ſunt. cremento patent. Oetha montis nomen patebit in œ ante t. Noe. Typhoeꝰ

O añ i corripit̃, vt Eubois euboicus, vide ſebetus e añ b. Opois, Simois, pyrois, hoc vltimũ cum y græco in prima ſcribitur, ſolis equus eſt, nec recte dicitur pęnultima longa in ꝗ multi hallucinant̃. Oui. ĳ. Met. Interea volucres Pyrois, Eous & æthon Solis equi quartuſq; Phlegron hinnitibus auras. Flãmiferis implent, pedibuſq; repagula pulſant. Valeri. Flaccus lib. v. Et formidantẽ patrios pyroenta dolores. Columella lib. xi. Nec ſerius ardor. Sic micat aut rutilus Pyrois aut ore coruſco Heſperus. hic eſt lapilli nomẽ a colore ignito dicti, nec poteſt hic legi pyrous ſecũda extenſa. Notent̃ obliq minois, trois, herois, & e lõgis denuata, aliodes alois, typhois, minoius, toicus, herois, heroicus &c. Valerius lib. v. Non tibi aloidæ quibus hæc fera murmura iactes. O antei Pyrois.

Exceptio.

¶ Deois, vide e ante o. ¶ Lagois piſcis nomẽ. Hora. Sat iĳ. lib. ĳ. Nec ſcarus aut poterit pegrina iuuare lagois. Eſt etiã auis cuius carnes leporinũ guſtũ pręſe ferũt. lagos. i. lepus. ¶ Oiclus viri nomẽ vñ Oiclides. Baptiſta in exhortatiõe contra infideles. Et ſacer Oiclides &c. Sic inuenies apd Oui. in li. iĳ. de arte. ¶ Stoicus philoſophorũ quorundã appellatio, Stoicides vel Stoicida, eſt ſtoici emulator aut ſimulator potius. Perſius. Mendoſe colligis inqt Stoicus hic aurem mordaci lotus aceto Iuue. Sat. ĳ. Fugerũt trepidi vera ac manifeſta canentẽ Stoicidæ. ¶ Troilus Priami filius. Ver. i. ęne. Parte alia fugiens amiſſis Troilus armis. ¶ Troia aliqñ fit triſſyllabũ prima ſemp ꝓducta. Verg. ĳ. æne. Huc vndiq; troia gaza, ſed hic adiectiuũ. Seneca corripuit o in troia, niſi dicas ſpondæum eſſe pro dactylo, Ego neutrũ puto extra tragœdias, & id qdem tam parce imitandum id videbis in e ante t. methone. ¶ Zoilus homeromaſtyx & ꝑinde quiuis doctoꝝ rẽhenſor. & aliorũ virorũ nomen. Martialis. Zoilus ægrotat, faciunt hanc ſtragula febrem. Deois. Lagois. Oiclus. Stoicus. Troilus. Troia. Zoilus.

O ante o corripitur, vt Laocoon;

O añ u corripit̃, vt Alcinous, pãthous, Antinous &c.

Exceptio.

¶ Achelous dei & fluuĳ nomen. Oui. ix. Meta. Dixit & vt vincas alios acheloe dracones. ¶ Pyrous cuiuſdã herois nomen vt dicit achelous.

poſſeſſiua in ous. Neſtor Pyrois aũt ſolis equus vt dictũ eſt. ¶ Producũtur oĩa poſſeſſiua in ous, vt a Latona latous, ab Argo argous, ab arctos arctous, a gela gelous, a myrtilus myrtous. Sic oĩa ſimilia. Teſtimõia ſunt inuentu facillima. Horatius. Leſboũ refugit tendere barbiton.
Cous. Aſclepi. eſt A co inſula, cous. a. um, hæc inſula etiã coos appellata eſt priore breui. Oui. in arte. Si Venerẽ cous nunq̃ pinxiſſet Apelles. Pro inſula vero Papi. Hunc ipſe Coo plaudẽte philetas. Qui dicunt deriuatiuũ cous variari. carent (vt opinor) teſtimonio. Papi. i. ſyl.
Latous. Latous vatẽ pater & Semeleius euhan. Latous. i. Apollo. Euhan id eſt Bacchus. Idem lib. i. Theb. Seruatoreq̃ parentũ Latoũ votis iterũq̃ iterũq̃ canamus. Inepte habent hoc loco nõnulli libri latoiden, plura teſtimonia ſi cupide deſideres, legendus eſt Neſtor.

Y ante vocales corripitur ſemper.

Regula quinta de deriuatiuis.

Eriuata patris ſeruabit dictio normam
d Conſona ſi patris maneat, docet iſtud aratrũ
Multa tamen tolles, poſt declarata vel ante.

¶ Syllaba tanta eſt in deriuatio, quãta fuit in ea primitiui parte vñ immediate deriuabatur, ſi conſonans primitiui maneat in deriuatiuo vt legi, præteritum priorem producit, ergo etiam legeram, legiſſe, legiſſem, legerim, legero, quia a legi formantur, lego aũt priorem corripit, ergo etiam legebam, legam, legerem &c. Diligentiſſime diſcant pueri deriuationes verborum de quibus verſiculi ſunt. Præteritũ verbi de ſe dat tpa quædã, Ram. ſſem. rim. ro. ſſe. formabit cætera præſens. Item a ſupino formãtur participia preteriti temporis & futuri in rus, item nomĩa in tio & tura, & multa in us quartæ declinationis & alia plura, quod diligenter cõſiderandũ eſt propter natura, natio, natalis &c.

Aratrũ. Item ſupinũ aratum producitur, ideo etiam quod ab illo fit, aratrũ non poſitu tantũ ſed ipſa natura, Neſtor dixit corripi. quia græce ſecunda correpta arotron dicitur, latini autem (vt vult Neſtor) o breue in a breue verterũt, Neſtorem ob hãc rem Sulpiti⁹ deridet dicẽs. Vis aratrũ Neſtor non vis (quo
Aratron. dignus) aratrũ, Eſſe arator qui vis verus arator er?. Et recte me hercule Sulpitius, quia aratrũ a doctiſſimis ſemper ꝓducitur, & ab ara
Inuolucr. tum recte formatur. Eadem ratione ꝓducuntur tantũ, licet conſo
Siſacrum nans mutetur. Inuolucrũ, ſimulacrũ, ambulacrũ, lauacrum, ab in
ãbulacrũ. uolutum, ſimulatũ, ambulatum, lauatũ, teſtes mihi ſunt Badius. Be
Lauacrũ. belius. Ferettus inter Italos magne auctoritatis grãmaticus & rhe-

tor. Neſtor confirmat opinionẽ ſuam auctoritate Petri Rigæ, hominis quantitatũ negligentiſſimi. Dicit aũt Riga in Aurora. Noſtræ carnis humũ crucis hoc aratro quaſi ſignãt. Ego video hoc nomẽ etiã a Sidonio corripi, in laudibus Narbonis. Diuerſas aratro vias cucurrit. Phal. eſt, hunc ſecutus eſt Petrarcha in. viij. aphrice dicens. Nunc aratrũ antiquis inſultet mœnibus. omnes Vnus habet prædas hoſtis. quicqd eſt, opinor aratrũ tantũ produci, quia hi in multis errauerunt, vt ſæpe oſtendo in his libris. ¶ Dixi in regula vnde immediate deriuabatur, quæ namq; a præteritis formantur regulã præteritorũ ſeruant, vt rupes a rupi. ſedes a ſedi. teſte Badio. Quæ a præſenti ſunt, præſentis quantitatẽ obtinent. vt ſedile a ſedeo, vocabulum a voco. At vocula, voculatio & vociferor, a vox vocis. vt regina & regula a rex regis. legitimus a lex legis. Etymologiæ vel deriuationis diuinatio admodũ difficilis eſt, ideo in primis inſpicienda eſt rerum natura, poſterius nanq; a priore deriuari neceſſum eſt, ideo ſedeo a ſedes deriuari volunt, non contra. ¶ Addidi ſi conſonãs primitiui maneat, alioqui ad ſpecialeis regulas currendũ eſt. talia ſunt binus, trinus, bimus, trimus, quadrimus, mobilis, fomes, iumentũ, iunior, prælum a premo, quod (vt Ferettus ait) diphthongon vſu recepit. alij a præluo. is, deducunt. ſœculum cum æ diphthongo a ſenex teſte Varrone. Iucundus a iuuo, Iocundus non dicitur. idem eſt vbi in primitiuo eſt vocalis ante vocalẽ, aut vbi poſitus fuit in primitiuo, & deſinit eſſe in deriuatiuo. Ideo a primitiuis recedũt ibo, qbo, numẽ, ſeriũ a ſeorſum & riſus vt volũt, titulus, qter, tigillũ ſigillũ, ofella &c. ¶ Cęterũ multa cõtra pmitiuorũ regulas aut pducũtur, aut corripiunt, quorũ nõnulla iam dicta ſunt. vt Primiades. Chius &c. plura declarabunt, vt tegula, vitupero, totus. feriæ, feralis, humor, iugerum, pętus. laterna, rex regis, lex legis, vox vocis, viginti, gradiuus, rapa, vena, ſicelis, remus, cunę, ſerius, maceror, iapetides & multa alia cõtra primitiuorũ naturã producuntur. Cõtra corripiũtur hæc quorũ primitiua pducunt. dicax a dico, ſtabilis, ſopor, nato, ſiquidẽ ariſta, lotiũ, vitiũ, lucerna, lituus, quia teſte Feſto fit a lite. Seruius tamen vult græcũ eſſe. vaſillum a vas vaſis. Marbodeus in lapidario ad Neronem, teſte Neſtore. Quæ ſolis radijs in qua ſubiecta vaſillo. multa alia poſtea leges.

Aratrũ a Riga correptũ & a Sidonio & petrar.

Regula ſexta de compoſitione.

Simplicis obſeruat menſuram compoſitiuum.
Quis diphthongus vel vocalis varietur,
Hanc legem ſpernunt dicus a dico, innubus atq;

Pronubus,ambitus,nihilū,cum ſemiſopitus
Peierat,a iuro,cum deierat,agnitus & cog.
Connubium varies,ab itum comitia dicas.

¶Compoſitū ſeqtur ſimplicis regulā & contra,etiā diphōgo aut vocali mutata,vbiq; tñ obſeruādæ ſunt regulæ poſitionū & vocaliū ante vocales,vt ludo,colludo,lędo,illido Amicus,inimicus,tabeo,intabeo,taceo,reticeo,facio,reficio. ¶Recurre ſp̄ ad triſſyllabici,& accētus quātitatē facile īdicabit,vt reficis,intabes &c. ¶Per hāc regulā p̄poſitiōes in cōpoſiti ꝯe quātitatē priorē ſeruāt,vt abeo,adamo,ſubeo,euoco,deduco,Amoueo,amitto,auerto,auius &c. ab a quę p̄ducunť.Quintilianus tñ dicit cōponi ex ab, ablatione b.lr̄ę vt omito ex ob,aperio ex ad,quę duo primā corripiunt,vt apella complustre q̄a fiunt ex græca priuatiua p̄ticula.A.Vergi. Sæpe leui ſomnū ſuadebit inire ſuſurro. Ideo teſte Neſtore male dixit Riga in libris Regū.Initiū fidei deſignāt hoſtia portæ,quāobrē non dubito eſſe vitiū in carmine Vergilij de ludo. Initio furijs ego ſum tri-

Initium.

bus addita quarta,rectū eſſet principio. ¶Ab hac regula demūtur A dico noia in dicus,vt cauſidicus,maledicus. A nubo p̄nuba,innuba,connubium.a Verg.variatur. Ambit⁹ p̄ticipium ab ambio ambiui ambitū.Ouid.i.Met. Iuſſit & ambitæ circūdare littora terrę. Ambitus nomē ſemp̄ corripitur,Claudia.in.iij.conſulatu honorij Luget auarities ſtygijs innexa cathenis. cumq; ſuo demens expellitur ambit⁹ auro. ¶Nihilū. Perſius. Gigni de nihilo nihil in nihilū nil poſſe reuerti.fit a ni.i.non & hilum res nullius p̄cij, vtpote fabæ nigrū quod p̄ducitur.Lucret.lib.iij. Nil igitur mors eſt ad nos neq; pertinet hilum,ſemiſopitus videbis in ſopio in o ante p. Cætera ſatis patent,p̄ter comitiū quod a ſimul itando dictum uolunt,& p̄ducit etiam primā contra multoꝝ ignorantiā. Sil.li.viij. Namq; huic comitia campus,Iura atq; arma tulit.de campo Martio loqtur vbi erant comitia.Orichalcum ab oros. id eſt mons dicitur ex quo foditur,non ab auro,ideo ſemp̄ corripitur,vt apud Hora.in arte.

Ambitus

Nihilum.

Hilum.

Comitiū.

Se & dij.

Se produc & dij præter dirimo atq; diſertus.

Se & di p̄pōes latīæ īſep̄abiles p̄ducūť,ſegrego diduco. Corripiunť tñ dirimo,diſertus. Ver.v.ęne.& p̄lia voce diremit. Hor. Fęcūdi calices quē non fecere diſertū.ſecurus p̄ducit quia ex p̄poſitiōe fit,ſecuris corripiť quia a v̾bo ſeco fit.ſeuer⁹ vndecūq; eſt corripiť, vt eq̄dē q̄d Neſtor putat ab ego & q̄dē deriuari. Priſcian⁹ primariū eſſe opinať,vide e añ q.digāma,dilemma corripiunť q̄a gręca ſunt.

Re præpoſitio inſeparabilis,
Eſt re breue, at refert a res producere debes
Reijcit & reicit, Nam quæ iacio tibi format
I prius interdum tollunt vt corripiantur.
Addit vel demit metri grauitate poeta

¶ Re præpoſitio inſeparabil' corripit. vt redeo, reditus pro annuo ꝓuentu, renuo &c. Perſius in vlti Sat. Pingitur an renuis &c. nunq̄ inueni renuo ꝑ duplex nn, quicqd aliqui dicant, Oui. lib ij. de põto. At reditus iam quiſq; ſuos amat & ſibi quid ſit Vtile ſollicitis ſupputat articulis. refert a res compoſitũ ꝓducitur, alioqui corripitur, nec vnq̄ duplici ff reffert ſcribatur, contra Gæorgiũ Vallam quia melius opinamur a nomine res, et verbo fert fieri, refert quando regit genitiuũ & ablatiuos, mea, tua, ſua, noſtra, veſtra, de quo verbo ſatis a nobis in ſyntaxi dictum eſt. ¶ Reijcio a re & iacio ꝓducitur poſitu, q͞a in eo verbo i. duplex efficitur teſte Nebriſſenſi, vbi aũt corripitur i conſonans abijcitur quod etiã contingit in alijs compoſitis a iacio, vt adijcio vel adicio, abijcio, vel abicio, ſubijcio, vel ſubicio, obijcio, vel obicio, nam correptionē poſitio impediet, niſi conſonãs i abijciatur. Ea abiectio in proſa barbariſmũ facit in carmine in his compoſitis a iacio omnibus licet quicquid dicat Gaguinus et quidam alij, qui non diligenter ſatis poetas perlegerũt. Vergi. in bucolicis. Tityre paſcentes a flumine reice capellas. hic corripitur. eſt autē in quinta regione proceleumaticus teſte Priſciano, qui per ſynæreſin fit dactylus. Idem Gæor. iij. Reice ne maculis infuſcet vellera pullis. Idem æneid. xi. Reijciunt parmas & equos ad mœnia vertunt. Idem bis reiecti armis. Et æneid. quinto. Hæc fatus duplicem ex humeris reiecit amictum. reieci reiectũ nunq̄ corripiuntur, quia in eis i conſonans duplex eſt non ratione ſed auctoritate, propter bijugus, trijugus, quadrijugus, nec video cur non tam in reijcio q̄ reieci ſit duplex, ideo miror Seruium dixiſſe in illud. xi. ęneid. Sic ait atq; oculos Rutulorum reijcitictus. ectaſin eſſe licet ſpe longa dici poſſet propter præteritum reiecit, quid his velit. Seruius non ſatis intelligo, quandoquidē tam bene in reijcit i conſonans eſt q̄ in prę terito reieci. Sta. Theb. vi. Prouidus aſtu. Et patria vigil arte nõ lacõ hos reijcitictus. Lucre. lib. ij. Videmus reijcere in terras naturã multaq; cęris. Oui de arte. Reijce ſuccinctos opoſo ſtamiue fuſos. Papi. lib. iiij. Theb. Tela manu reicitq; canes in vulnus hiãtes. Oui. adijce Troianæ ſuaſorē Antenora pacis. Martia. lib. x. Siquid noſtra tuis adicit vexatio rebus, Sic corripit infinitiuus adici in principio ſepti

Reijcio.

Adijcio.
Adicio.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

mi thebaidos, Verg. in Moreto. Et ſummis ſpoliat corijs contẽpta-
Obijcio. Obicio. q; poſſim. Spargit humi atq; abicit. Iuue. Sat. xv. Hunc abicit ſæua
dignum veraq; charybdi. Ouid. ij. de ponto. Turpe putas abici ꝙ
ſit miſer, nudus amicus. Productionẽ facile reperies, nũc non occur
rit. Verg. obijcis hoſti. Luca. li. viij. Cur obicis magno tumulũ ma-
neſq; vagãtes. de Pompeio loqtur. Idem in. ix. Pompeiũ deis obi-
cit ꝗ pauca catonis &c. Sillius lib. quarto. Arietat in primos obicit-
q; immania mẽbra, Arietat ꝓceleumaticus eſt aut per ſynæreſin da
Arietare. ctylus. arietare eſt ariete pugnare. Papini. x. Theb. Pectoraq; inuiſis
obicit fumantia muris. Claudianus in quarto conſulatu Honorij.
Cur annos obicis, pugnæ cur arguor impar. Silli. lib. xiij. Iungere
tum fata & ſubici iubet ocyus ignes. Papi. Achil. primo. Fata viderẽ
prior ſubicit gauiſus Vlyſſes. Luca. lib. viij. Sit ſatis o ſuperi ꝙ non
Subicio. cornelia fuſo Crine iacet ſubiciq; facem complexa maritũ Impat.
Idem in. vij. Ipſe manu ſubicit gladios ac tela miniſtrat, ne vereamur
imitari quæ tam ſepe apud probatiſſimos legimus, Q; ſi in aliquo
carminũ genere opus eſſet tribracho idem putarẽ licere in tetraſyl-
labis adijcio, ſubijcio, &c. Quicquid dicat cum Nigro Bebelius, Ne
ſtor dicit quoſdã putare reicio quãdo corripitur fieri ex ico, id Ne-
ſtori non placet, nec mihi, quia ico ꝓducitur tantũ. ¶ Poetæ pro
Additio vel remotio metri cauſa. fecto plærũq; metri gratia aliquid addũt aut demunt, id in ꝓſa eſſet
barbariſm⁹, ꝓterq; forte in paucis, iam olim in ꝓſa admiſſis, In his
quecũq; ſunt magis inuẽtis vtemur ꝗ excogitãdis, tum id etiã cau-
te videbimus, quenã rara ſunt & quæ frequẽtia, nam raris raro vtẽ
dum eſt, frequẽter vſurpata non obhorrebimus, frequentia qdem
ſunt vincula, ſæcla, tomacla, ꝓ vincula &c. Alituũ cęlituũ vbiq; re
cepta ſunt, alitũ, cælitũ non aſpernãda, vt neq; religio, reliquię, licet
relligio, relliquiæ frequentiora ſunt neceſſitate. Rariora ſunt lamna
pro lamina, ſurpite ſurpuerat ꝓ ſurripite &c. ſic dõni ꝓ dñi vide o
ante n. ¶ Ridẽdi ſunt religioſi qui dõni vocari volũt nõ dñi. Indu-
perator ꝓ imparator. In carmine recte dices, legit̃ apud Lucre. lib. iiij.
quẽ imitatus eſt Iuuenalis, indugredi, indupedita, indumanu, indu-
foro, Lucretio & hęc antiqoribus relinquamus, ꝗa Vergilio et cęte
ris qui ſequũtur vt nimis dura diſplicuerũt ꝓ ingredi in manu &c.
Lucre. li. i. viãq; indugredi ſcelerꝫ. In eodẽ. Inter ſe nexus minus aut
magis indupedita. ſic alibi ſępe. ¶ Hippona gemio pp eſt equoꝝ ſta
Hippona buloꝝq; dea, ab hippos. i. equus. vñ Hippocrates &c. Iuuenalis tñ
metri gr̃a vnũ p abſtulit dicens Sat. viij. Iurat ſolã Hiponã & facies
olida ad præſepia pictas. ¶ Petrarcha auſus eſt vnum n auferre ab
Hannibal in ſexto aphricę. Te quoties Hanibal video &c. Sic idem

circa finem libri ſeptimi. Idem in. decimo aphricæ, geminat r in Te
rentius dicens. Seruatore ſuo prior it Terrẽtius horũ. cęterꝫ quia in
multis manifeſto errauit Petrarcha, nolim eum in his imitari, quia
nullum habet auctorem, nec ip̃e auctor haberi debet, vt ſæpe pate Refficit.
bit in hoc opere. Lucretius refficit dixit pro reficit quod parciſſime
imitandũ eſt vt in lib. primo. belli fera munera mauors Armipo/ Reccido.
tens regit, in gremiũ qui ſæpe tuũ ſe Refficit, æterno deuictus vulne
re amoris Mauros quoq; poeticũ eſt, nam in proſa mars dicitur.
Idem lib. pri. Reccider̃ inferiora magis q̃ corpora noſtra. Ibidem.
At neq; recidere ad nihilũ res poſſe neq; aũt De nihilo teſtor, Idem
lib. q̃nto. Haud igitur ceſſat gigni de rebus et in res Reccidr̃ de aſſidue
quoniã fluere omnia cõſtat. Propertius. Reccidit inq; ſuos mẽſa ſu/
pina pedes. pro recidere & recidit, id ꝑce imitaberis. Lucre, lib. i. red/
ducit Venus & redductũ Dædala tellus. Idem lib. vi. Nec poterant
vllam ꝑtem redducere eorũ, Hora. Dij tibi dent capta claſſem red/
ducere Troia pro reducere, id parce imitandũ eſt. ¶ Apud Lucre. Redduco.
lib. quarto. Videt̃ referũt corripi pro diſtãt, ſed opinor eſſe mẽdã Referunt.
nec quoq; modo imitandũ, Vſq; adeo magni referunt ſtudiũ atq; Rellatus.
voluntas. Idem lib. ij. Id rurſum cœli rellatũ templa receptant. Lu/
cretius imitat⁹ eſt Terentiũ dicentẽ in Phor. Quod ab illo allatum
eſt id ſibi rellatũ putet, ubi metri gratia l geminari vult Donatus. Id
parce imitandũ eſt, quia relatus vnico l frequentiſſimũ eſt. Iuue. Di/
xerit aſtrologus, credent a fonte relatũ Hammonis. ¶ Hęc omni/
bus licent rettulit & retulit, repperit & reperit in præterito, reppuli et
repuli. Horat. in. i. epiſt. lib. ij. Rettulit acceptos regale numiſma Phi/ Rettulit.
lippos. Catul. Si reditũ retuliſſetis. haud in tẽpore longo. Sed emẽ/ Retulit.
datiſſimi libri habẽt, retuliſſet, vt ſit vetus pręteritũ a tollo. Sueuius
antiquus poeta, fera prælia bello In Perſas retulere ſuo, Auſoni. in
epig. Qui laqueum collo nectebat, repperit aurum Theſauriq; lo/ Repperit.
cõ, depoſuit laqueũ, At qui condiderat poſtq; non repperit aurum Ceperit.
Aptauit collo quem reperit laqueũ. Sedulius lib. quĩto, geminauit
p in participio repperiens. id nollem imitari. Dicit autem. Reperiẽs Reppiens
regem q; ſe rex dixerat eſſe Obijcit. Ouidi. in epiſt. Medeæ. Quæq;
feros repuli doctis medicatibus ignes. Non valeo flammas effuge Rettuli.
re ip̃a meas. Claud. in. iij. conſul. ho. Reuolutaq; tela Vertit in aucto Retuli.
res & turbine reppulit haſtas, Immolo ſemper primam producit.
Angelus Politianus concedit ſe noue corripuiſſe, quia in alijs ver/
bis ſimilia fecerũt veteres. Tu producito ſemper. reddo tam in pro/
ſa q̃ in carmine, ſemperq; d geminat, nec ab eo fit redditus nomen
ſed a redeo reditus etiam pro annuo, prouentu vt dictum eſt. Reditus.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pro.

Eſt pro breue in græcis pro longum rite latinis.

¶Pro græca prępoſitio pro ante, ſemper corripitur, vt prolepſis,
prologus, propheta, prometheus, promethia, cum ei diphthongo
in pænultima, apud græcos, ergo pęnultima producitur, ꝓpontis
ꝓmethe⁹. prophaſis, propolis, propola, ꝓpylæum &c. Ouid. in pri. Meta. In-
Propõtis. de promethides placidis epimethida dictis Mulcet. Idem in quarto
de põto, Miſit in has ſiquos longa ꝓpontis aquas. ſic cæteri præter
Maniliũ niſi mẽdoſus ſit codex in lib. quarto. Aequora & extremũ
propõtidos Heleſpontũ. Idem ibidem. Illũ etiam venerata colit vi-
cina ꝓpontis. Propheta, Bebelius dicit variari cui credemus vbi ꝓ-
ductionis teſtimoniũ ex ꝓbato poeta attulerit. Rufinus apud Priſci
anũ. Agnouit metrũ ſeruatq; Terẽtius artem. Nam ꝓlogos trime-
tro didicit cõponere ỽſu. Errauit in hoc vt in mľtis alijs, Alanus di-
cens. Prologus in ſomnũ murmur euntis erat. hunc male imitan
tur Sulpitius & Bebelius. Prohibeo corripitur quia vocalis eſt ante
vocalem. Perſius. Oleũ artocreaſq; popello Largior an prohibes.

¶Pro latina prępoſitio ꝓducitur, vt prodo, proficio. Ouid. Non
profecturis littora bobus aras. prope autẽ corripitur, vnde ꝓpero
properus, propinquius. item quę ſimplicia ſunt, probo, ꝓbrũ, Pro
pertius corripiũtur. plærią; Propertius a pro deducũt. Item primã
corripit procul, vnde vel a porro nõnulli deducũt ea quę correpta
legimus, & tamẽ plurima ꝓducta videntur ſignificationẽ de ꝓcul
aut porro habere, vt protenus, ꝓripio &c. Verg. Quo nunc ſe pro
ripit ille, hoc eſt procul rapit. Idem. En ipſe capellas Protenus æger
ago. i. porro tenus, quaſi longe a finibus, teſte Seruio. Pro igitur in
compoſitis ſemper ꝓducitur in mere latinis, quãcunq; videatur ſi-
gnificantiã habere, exceptis paucis, quorũ meminit Gel. lib. ij. noct.
atticarũ, ſed ipſe rem paucis tetigit, quam longe clarius ſtudioſis ape
riam, & plura q̃ ille adducam.

Pro correptum.

Corripias, pronepos profugat, ꝓfugit, proficiſcor
Et procio peto ſignificans cui iungo procello
Atq; profana, profeſſa, profunda, profeſta, profari
Propino vario, procuro iungo profundo
Sic bene docte locas propello, propago Lucreti.

ꝓnepos. ¶Oui. xiij. Met. Eſſe Iouis ꝓnepos. Idẽ x. Met. Eſt Neptunus auus
ꝓnepos ego regis aquarũ. Perſi⁹. Iam reliqua ex amitis patruel̃ nul

ſa ꝓneptis nulla manet patrui. Errauit itaq; Sidoniꝰ in epithalamio
Polemij dicens, Fęliciter æuū Ducite concordes ſint nati, ſintq; ne-
potes Cernat & in ꝓauo ſibimet qđ ꝓnepos optet. Vbi etiā vltima
contra totā vetuſtatē nimis licēter corripit. ¶Profugo.as, primæ
apud Philelphū in octaua ſeptimæ, & in qnta nonæ. ¶Profugio Profugo:
tertię. Valerius Flaccus lib. vij. Contingat mihi deinde mori, ſic fata Profugio
ꝓfugit. hinc nomē ꝓfugus. Verg. i. æne. Italiā fato ꝓfugus lauinaq; Profugꝰ.
venit Littora. hic quoq; ꝓfugiū quod oēs ſyllabas corripit, quare
nō docte ſatis dixit Proſper. Vnū profugiū tutū eſt deus ſpē timēti,
ſed forſitan ita mēdoſe legit̃ pro confugiū. ¶Proficiſcor. ꝓfectuſ
ſum. Verg. vij. æne. Arcades his oris genus a Pallāte ꝓfectū. Prop- Profugiū.
tius li. iij. Magnū iter ad doctas ꝓficiſci cogor athenas, ſic cęteri poe ꝓficiſcor
tæ, nec vnq; ꝓducitur cōtra plurimos, qm̄ apud Propꝛtiū in fine ſe-
cundi libri non ꝓfecto a ꝓficiſcor legit̃, neq; ſenſui cōgruit. ſed ꝑfe-
cto a ꝑficio, & ita habēt optimę impreſſurę, et ſenſus eſt optimus ſic
Hęc quoq; ꝑfecto ludebat Iaſone Varro. i. Varro cantauit amores
perfecto Iaſone. i. poſtq; ꝑſcripſit geſta argonautaꝝ, nec apud Iuue
nalē in emēdatis codicibus legit̃ Sat. vi. Profectura ſed ꝓceſſura, vt
teſtat̃ etiā doctiſſimus Ferettus ſic. Proceſſura domo ſicula non mi
tior aula. ¶Procio.is.iui.itum, pænultima ſupini longa. id eſt pro Procio.
uoco primā producit, at procio.is.iui.itum, pænultima ſupini bre- Proco.
ui, & prima ſimiliter correpta. id eſt peto, hinc procus, proco. as, re- Procello
ciproco, teſtis eſt cum Neſtore Calepinus. ¶Procello.is, verbum. Procella.
Lucretius libr. vi. Turbinis immanē vim prouomit. atq; procellit. Profanus
hinc procella. Vergi. ænei. i. Stridens aquilone procella. ¶Profa- ꝓfano. as
nus a quo profano.as, verbum aut contra vtrunq; a fanum. id eſt
templum, & hoc a fando (vt Feſto placet) quia pōtifex in dedicatio
ne templi certa verba ꝑfari ſolet. alij a Faunis nomē deducunt, alij
græcū eſſe volunt a Phaneleō. id eſt manifeſtū quia e phano reſpō
ſa dabantur, hi per ph ſcribunt illi per f. Vergi. Procul o procul eſte
prophani. i. irreligioſi & impij, quaſi ꝓcul a fano. Oui. Scilicet omē
ſacrū mors iportuna ꝓfanat. Fanū no ƀ placet cū Gęor. Val. li. xxx
iij. ca. vi. eſſe latinū. ¶Profiteor. eris, ꝓfeſſus ſum. Oui. in. ij. de reme
dio. Vtilitas lateat qđ nō ꝓfitebere fiet. Hor. in arte. Inceptis grauibꝰ Profiteor
plerūq; & magna ꝓfeſſis, errauit igit̃ teſte Neſtore Arator li. ij. Pau Profeſſio
lū eſſe miniſtrū Aeterni ſcitote dei ꝓfeſſio vera Mēdaci de teſte ſonat ꝓfundus.
¶Profundus. Verg. Cœlūq; profundū. ¶Profeſtus. a. ū, Auſo. de Profeſtū.
ſtudio puerili. Studiū puerile fatiſcit. Lęta niſi auſterꝰ varient feſta ꝓ Profari.
feſtis, male capit̃ ab indoctis ꝓ pridie feſti, ſed ꝑgamus. ¶Luca. in
ix. Hoc ſatis eſt dixiſſe Ioue ſic ille profatur. Vergi. in. iiij. æneid. & ſic

Propino. accenſa ꝓfatur. Variantur aũt ꝓpino, procuro, ꝓfundo, propello, ꝓpago. as, verbũ. Martia. in. xij. Hoc quoq; nõnihil eſt quod ꝓpinabis in iſtis. Idem lib. vi. Nemo ꝓpinabit callidiore tibi. i. p̄bibet a

Procuro. pro. i. ante & pino bibo, nam e græco habet originẽ. Tibullus. Ipſe ꝓcuraui ne poſſent ſæua nocere. S ͣpnia, Sil. li. vi. Haud ſecus ac ſtabulis ꝓcurans ocya paſtor. Vergi. ix. ænei. Quod ſupereſt læti bene geſtis corpa rebus, Procurate viri. Hora. Hæc ego ꝓcurare & idoneus imperor & non &c. Catul. Has poſtq; mœſto ꝓfudit pectore voces. Oui. in epiſ͠a Canaces. Ip̄a nihil p̄ter lachrymas pudibunda ꝓfudi. Correptio eſt longe frequẽtior, Lucret. li. iiij. Eſt ꝓcul a tergo

Profũdo quæ ꝓpuchat atq; ꝓpellat. hinc frequẽtatiuũ ꝓpulſo. as, vt in eodem

Propello libro de echo. Sex etiã aut ſeptẽ loca vidi reddere voces, vnam quã iaceres, ita colles collibus ip̄is Verba ꝓpulſantes iterabant dicta referri. Idem in eodẽ lib. Atq; aliũ præ ſe ꝓpellens aera voluit. Ne ve

propulſo rearis puer venerabilis Lucretij auctoritatẽ amplecti. Idem li. i. Propagare genus poſſet vitãq; tueri, Ibidẽ. Nec ratione fluunt alia, ſtragemq; ꝓpagant, & idem lib. v. Vt ꝓpagando poſſent ꝓcludere ſę

Propago cla. Et paulopoſt. Vt potuiſſe ꝓpagãdo procludere ꝓlem, in his certe de eadem re loquitur, eademq; manet ſignificãtia. Ideo in verbo non obſeruãdo eſt differentia, quã in nomine ꝓpago ponunt grãmatici dicentes, ꝓpago pro vitæ ꝓducitur. Vergi. Flexos ꝓpaginis

Propago nomen. arc⁹. ꝓ progenie corripitur. Idem. Si romana potens Italia virtute propago, pro eodẽ dicitur ꝓpages. is, duo ſunt adhuc corripienda profecto aduerbiũ affirmãdi, quaſi ꝓ facto vt dicunt grãmatici, &

Profecto ꝓteruus. ꝓteruus a ꝓterendo, ergo corripitur vtrũq; contra primitiui naturam. Hor. in arte. ille ꝓfecto. eſt finis verſus. Oui. Multa miſer timeo quia feci multa ꝓterue, Habete ſi lubet verſiculũ. ¶ Sunt contra patrem correpta ꝓfecto proteruus.

I & o in compoſitis.

Pars ſi componens, fini prior i vel o donat.
Sit breue cunctipotẽs & Thimotheus maniſeſtãt.
Quod ſi non ſemper manet i producito ſemper.

¶ Habet hęc regula partes duas, quarꝫ prior eſt. dictiones cõpoſitę

Sacrificiũ ſiue latinæ ſiue grecæ terminãtes in i, primã partẽ compoſitiõis breuianti, vt bifidus, trifidus, at biſacutus corripit primã. per regulam compoſitorꝫ ſeſquipes, ſemiuir, vitiſator, Archigenes, Anthithetõ, ſacrifico, ſacrificiũ. Ennius. Sic nos ille ſuos dijs ſacrificare puellos. Errauit ergo teſte Neſtore, Arator dicens. Forma ſacrificij perfecti

priſca caniſtro, Tres panes offerre iubet. meli⁹ dixiſſet Sacrifici for
ma ꝓ ſacrificij. ¶Poſterior ps, dictões grecę terminãtes in o primã
partẽ cõpoſitionis, breuiãt illud o, vt dorothea, ſamothracia, timo
theus, cymothoe, leucopetra, protomi, zelotypus. &c. oĩa ſunt inuẽ
tu facillima. ¶Dixi in regula. Q̃d ſi non ſemp &c. q̃a ſi ex declina
tione tantũ ꝑueniret, ꝓduceretur, vt tantidẽ, tanticũq;, quanticũq;.
eidem, cuiq;, quãtlibet, quantiuis, Iuue. quanticũq; domus conſtet.
Manilius lib. ij. Omne quidem ſignũ ſub qualicunq; figura. ſiquis
ſiqua, producũtur, quia vix apparet compoſitio. Siquidem varia
tur, videi ante q. Idem producitur in maſculino. Scilicet & ilicet ꝓ Idem.
ducuntur, quia fiunt a ſcire & ire, per remotionem ſyllabæ tollun
tur, & alia nonnulla his verſibus contenta.

A quotus atq; dies quod fit variato at ibidem,
Et tibicen erit longum, cui iungis vbiq;.
Protrahit Auſonius matricidam grauitate.
Lagopus, gæolophus atq; Theophila produc.
Cum leucopetra, quidam gæometra iungunt
Quod medius facit atq; dies producito ſemper.

¶A quotus & dies fit quotidie, & hinc quotidianus, & variari po
teſt vtrunq;, ſed quotidie apud ſolos neotericos repperi corripi, vt Quotidie
apᵈ Mantuanũ in vita diui Georgij. video reliquos parũ acute de
hac dictione ſcripſiſſe, quia ſæpius primã corripit. Rariſſime aſſum
ptione lrǣ ꝓducit vt apᵈ Catullũ ad Malliũ. Ne nimiũ ſimus ſtul
torũ more moleſti. Sępe etiam Iuno maxima cęlicolũ. Coniugis in
culpa flagrauit quottidiana Noſcens omniuoli plurima furta Io
uis. vbi notabis magis q̃ imitaberis pẽtametro verſu ſenſum non
perfici nec ſuſpendi. apud alios reperio prima correpta, ſecundã ꝓ
duci. Mart. li. x. Leuis dropace tu quotidiano. Et lib. xi. Quo tu quo
liber ocyoſe tendis. Cultus ſindone non quotidiana. Sido. lib. viij.
Hoc pernix habitu meũ memẽto, Orpheũ viſere qui quotidiana,
Saxa & robora corneaſq; fibras, Mollit dulciloqua canorus arte.
omnes Phaleucij ſunt, & Orpheũ per ſynæreſin eſt ſpõdæus. Mar
tia. lib. iiij. Quotidianã refice nauſeã nũmis, Scazon eſt. ¶Iuue. Saty.
v. Vel ſi quãdo datur cuſtos affixus, ibidem. Si tota vetuſtas, quare
imitari nollẽ Iuuencũ dicentẽ. Oblatuſq; ibidẽ mox dęmonis horri Ibidem.
da virtus. Idem, Ille iubet cunctis ibidẽ conuiuia poni. Hor. in arte.
Tibicen didicit prius extimuitq; magiſtrũ, Sedul. lib. iij. Funereoſq; Tibicen.
modos cantu lachrymãte gemebat Tibicen, plangorq; frequẽs cõ

fuderat ędes, mēdoſe legi tibicines, quod foret intolerabile. Cur aūt magis ꝓducat̃ tibicen ꝗ̄ tubicē, hæc eſt rō, qa tubicen fit a tuba. vbi a in i ſeruata quātitate vertit̃, at tibicen fit a tibia, iō tibÿcen dicendū̃ fuerat, iam ꝯterūt duas breues in vnā longā, vt in bigę, trigę, q̄drigę, ꝑ bÿugę &c. ſic auriga ꝑ aurigia, ab auras agēdo dictus. ¶ Vbiqꝫ qui dicūt variari, afferāt ex veteribus teſtimoniū̃, alioqui nugas ægerint. Vbicūqꝫ variatur. Claud. in laudibus ſtiliconis. Occurſant vbicūqꝫ velis. Oui. Meta. viÿ. Seruor vbicūqꝫ eſt, vni mea gaudia ſeruo. Auſonius metri grauitate ꝓduxit matricida dicens in monoſtichis Cæſarꝫ (q̄ an Auſoniÿ ſint dubitat Baptiſta Pius) Matricida nero ꝓprÿ vim pertulit enſis. Sido. in. ÿ. panægyrico. Matricida pius ſed ne ſpreuiſſe dolerē, poteſt corripi vt patricida & parricida in tragœdÿs Senecæ. Et profecto nimis licenter hæc ꝓducuntur quādo nulli veteres heroicoꝝ aut elegiacorū ſcriptores auſi ſint hęc ꝓducere. quarę non placet mihi licentia Aratoris dicentis, Parricida trahis. patricida vocabulū a veterioribus parum vſurpatum recte in hexametris & pentametris recipitur, parricida rr. geminat. Horati. lib. iÿ. car. Ode. xxix. Telegoni iuga parricidæ. verſus eſt Alcmanius dactylicus tetrameter, vbi tertius pes neceſſario eſt trochęꝰ

Vbiqꝫ.
Vbicūqꝫ.
Matricida
Parricida

¶ Lagopus &c. ſuis locis declarabunt̃. de gæometra ſatis dictū eſt.

Meridies. ¶ Meridies quaſi medius dies ꝓducitur, ſic verba meridio & meridior. Idem opinor factitandū in pridie & poſtridie. vide i ante d in medÿs Catull. ad Ipſithillā. Iube ad te veniā meridiatū. Phal. eſt Martial. lib. iÿ. Inter tepentes poſt meridiem buxos. Sedet ambulatur liber acribus curis. Scazontes ſunt duo. ſic Meridianus, Pomeridianus. ¶ Reliqua corripiūtur; vt om̄imodus, multimodus, in Lucretio ſæpe lecta. Martia. lib. iÿ. Non nautas puto vos ſed argonautas, Retro in cōpoſitiōe variat̃, vt extra cōpoſitionē ſic intro. Lucre. lib. iÿ. Sic animas introduxerūt ſenſibus auctas. Oui. iiÿ. Met. Ip̄e retrouerſus ſqualētia ꝓtulit ora. Controuerſia corripit̃ a Sido. li. viÿ. Declamatio cōtrouerſiarū. Phal. eſt. Martia. lib. xÿ. Offenſus genitor trinoctiali. Affecit domicœnio clientem. Phal. eſt.

Regula ſeptima de præteritis diſſillabis.

Præteritiua tenent primam diſſillaba longam
Tolle bibit ſcidit atqꝫ fidit tulit, ortaqꝫ do ſto.

¶ Pręterita diſſyllaba ꝓducūt priorē, ut veni, a philetico male correptū, ꝑ m̄ū recte dici vbi de duobꝫ tm̄ loqmur in ſyntaxi dictū eſt. Tollunt̃ ſex bibi &c. ſteti, dedi. Addit Neſtor linquo liqui, qđ vult variari ſed male. Etenim in Vergilio non liquerat legitur ſic. Nāqꝫ

ſuam patria liquerat tellure ſepultā, ſed ſic. Namq; ſuam patria anti
qua cinis ater habebat, Teſtis eſt Seruius, cui recte aſtipulantur. Lau
rentius Valla, & Sulpitius, Valerius Flaccus lib. vij. Si te ſceptra do- Liqui.
mũ ſi te liquiſſe parentē ſenſeris mēdoſe legit̃ reliquiſſe vt paulo añ
Dignior es et fama meis iam parta venenis pro Dignior es iam fa
ma meis eſt parta venenis. Emi ꝓducitur ꝑ regulā, & teſte Volſco
& alijs doctiſſimis apud Ouidiũ in epiſtola Didus non emi præte- Emi.
ritũ ſed pñs emo legit̃ ſic. Q̃d tibi donaui ꝑfide litt⁹ emo, & ꝓfecto
optimus ſenſus eſt bñ inſpiciēti. Iuui ſꝑ ꝓducitur. Catullus per ſyn-
copā duriuſculā iuerint metri gr̃a ꝓ iuuerint dixit de coma Bereni- Iuui.
ces. Non ita me diui, vera gemunt, iuerint. Ita habent optime impſſ
ſuræ, quicqd aliqui garriāt. ¶ Martia. lib. iij. Vnguentũ fateor bo
num dediſti Conuiuis here ſed nihil ſcidiſti. veteres ſcicidi dixere,
teſte Priſciano. Rui corripitur quia habet vocalem ante vocalem.

Regula octaua de geminatis p̄teritis.

Corripiunt binas geminantia, ceu ceciderunt
Tolle ceciderunt a cædo, a pedo pepedi.

¶ Pręterita geminātia principiũ primā & ſcđam ſyllabas corripiũt
niſi poſitio ĩpediat, vt tetigi, peperi, pepuli, tutudi. ¶ Dixi niſi impe
diat, ꝓpter ſpopōdi, fefelli, vbi prima tm̃ corripit̃, vt in duobꝰ exce
ptis, Cecidi a cædo, pepedi a pedo. Iu. Sat. iij. Ebrius ac petulans qui
nullũ forte cecidit, Dat pœnas. Hora. Nā diſploſa ſonat q̃ntũ veſi
ca pepedit. Cōpoſitũ ſimplicis regulā imitat̃. Ouid. v. Triſt. Contu
dit ingeniũ patiētia longa malorũ. Enniũ imitari nō auſim (qa ne- Contudi.
mo hactenus imitatus eſt) dicentē. vireſq; valētes Contudit crude-
lis hyems. Etenim forte mendoſum eſt pro contuderat.

Regula nona de ſupino diſſyllabo.

Cuncta ſupina tenent primā diſſyllaba longam
Præter nata ſero, cieo, lino, ſto, ſino, ſiſto,
Do, ruo, cum queo, eo, reor, at ſtaturus, atum dat.

¶ Supina diſſyllaba producunt priorē ſyllabā, vt viſum, luſum
Tolluntur ſatum a ſero, citum a cieo, litum a lino, ſtatum a ſto & ſi
ſto, ſitum a ſino, datum a do, rutum a ruo, hinc dirutũ &c. in ſimpli
ci ruitum rectius dicimus, quitum a queo, itum ab eo, ſed ambitus Citum.
ſatis eſt dictum, ratum a reor, ſtaturus contra primitiui naturā pri-
mam produxit. Ouid. ij. Met. Nec fruitur ſōpno vigilātibus excita
curis. Sta. Theb. iij. Atq; hic ingēti capaneus mauortis amore, Exci
tus & longā pridem indignātia pacem Corda tumens, hæc a cieo

ſunt Citũ a cio ꝓducitur Silli.lib.iiij. Accitas propere caſtris in præ
lia conſul Raptabat turbas ꝑ muſq; ruebat in hoſtẽ.Luca. Stratiſq;
excita iuuẽtus.Oui.in epi.Canaces.Oblitus a dn̄æ cæde libellus erit
Idem.ij.Meta.Hic ſitus eſt Phaeton currus auriga paterni.Idem.iiij.
Faſt. Hic ſtatus in cœlo multos ꝑmanſit in annos a ſto ſtatũ eſt.cõ
poſita habẽt itum,vt p̄ſtitum,inſtitũ &c. aliquãdo tamẽ producta
Staturus. penultima habent atũ,vt conſtatũ.hinc cõſtaturus &c.ſed ipm̄ etiã
ſtaturus contra primitiui naturã ꝓducitur.Luca.lib.ij. Hinc acies ſta
tura ducũ.Idem in.vi.Et ſtatura redit.Papi.vij.Theb.Speſne obſta
Stat⁹.a.ũ. tura pelaſgis.Oui.i.Faſt. Muſa quid a faſtis non ſtata ſacra petis. Va
lerius Flaccus lib.ij.Noſtræ ſtata dona ſalutis,Luca.lib.x.His aſcri
pſit aquis quorũ ſtata tempa flatus,hęc a ſiſto ſunt.Verg.Nos abiiſ
ſe rati &c.Terentius in hecyra.Nam cum cõpreſſa eſt nata. Forma
in tenebris noſci non quita eſt.Ouid.Meta.i.Sed itum eſt in viſcera
terræ.de ambitus dictũ eſt. Claudia.in.lib.i.in Rufinũ.Cliẽtes Fal
lit & ambitos a principe vendit honores.fuo.is.fui futũ,vnde ſum
fui & futurus habet.olim corripiebat priorem ſupini quod futurus
oſtendit.Hora.in arte.Vtiliũq; ſagax rerũ & diuina futuri.ſic ꝓfutu
rus qd̄ nimis licenter produxit(niſi mẽdoſus ſit codex) Mantuan⁹
in cõſolatione ſuper morte Collę dicẽs. Profutura cupit nocitura,
ignara futuri,ſed ꝑfectura forte legendũ eſt. Spuo ſputũ producit.
Sedulius nimis licẽter dixit lib. v. Hæc ſputa per dn̄m nr̄am lauere
figurã,ſed fortaſſis legendũ eſt Sputa hæc per dominũ &c.

Regula decima.

Præ tum vocalem de vi reliquis dabo longam.

¶Omne ſupinũ non dictũ,mutans vi ſyllabã in tum,ꝓducit vo
calem an̄ tum,vt expeditũ,petitũ.hinc noı̄a expeditus.a.ũ,expedi
tio.Sido.li.viij.epiſt.Succingãt hederę expeditiores.Phal.eſt.ut apd̄
eundẽ de laudibus Narbonis.Nam quis Perſidis expeditionẽ.Aut
victricia caſtra p̄teribit,ſic impedio.iui.itum,a quo tñ frequẽtatiuũ
Impedito impedito video ſemel corripi apud Papi.ij.Theb.Hos obit atq; il
as. los ferroq; micantia tela Decutit,impeditat numero ſeq; ipa viciſ
ſim Arma premũt ſed forſitan impeditũt ſcriptũ reliquerat.Horat.
Quandoq; bonus dormitat Homerus.Papi.iiij.ſyl.Cumq; tibi va
gitat tertius infans,at vbi a in i mutatur fit contra primitiui naturã
Petiturus. correptio,vt clamatum clamito,ſic eſum.eſu.eſurio,&c. Petiturus
Claudianus corripit,ſed in hoc non puto eum imitandũ eſſe,dicit
autem in.iij.de raptu Proſerpinæ.Ipm̄ etiam petitura Iouẽ.ſic Ara
tor.Hinc humana probant,cœlũ petiturus oliuæ,Progreditur lu

ſtrare nemus,ꝓduc quoq; ſolutū,volutū,q̄uis non recte forment & potitū,iratum,quia actiuū foret,potio.iui.itū,&c. obliuiſcor oblítum ꝓducitur,licet nō recte formet. ¶Dicta notabis. ¶Tonatio &c,ꝓducunt a quia ex antiquo ſupino in atum &c.pecto in p̄terito olim pectiui habuiſſe dicitur,hinc pænultima longa pectitū, quod nunc non inuenitur,habuit quoq;(vt opinor)pectui,& hinc pænultima breui pectitū.Columel.lib.xi.Verum vbi iam puro diſcrimine pectita tell⁹. Male dixit Riga in Luca. Partitio quaſdā ſciſſuras ſchiſmate gignit.In cæteris præſentis norma ſeruabitur, niſi vocalis ante vocalē aut poſitio,aut conſonātis mutatio impediat, quod addo,propter poſui retuli,genui,coegi,potui.

Regula vndecima de verborū cremētis.

A in crementis.

Creſcens produc niſi cremento dare primo.

a Crementū verbi eſt vbi excedit ſecūda ꝑſona ſingularis numeri,p̄ntis t̄pis,indicatiui modi,actiuæ vocis,q̄ ſi defuerit qualis foret oñditur,vt amamus,creſcit,quia excedit hanc ꝑſonā amas,oſcularis creſcit, q̄a ſi ſc̄da ꝑſona actiui ve̾bi foret ipa eſſet oſculas.Crementū ne credas cum par̄ diligentibus latine non dici Columel.li.vi.cap̄.viij.Seminariū crementū capere nequeūt.Notatur hæc vox a Beroaldo in margine. Vocalis in primo cremēto eſt quæ erat ſecūdæ ꝑſonę vltima.reliquę in ſecūdo cremēto eſſe dicuntur. ¶A igitur in omni cremento producitur, vt amamus,legebamus,excipit in primo cremento do.as.dare,cum primæ coniugationis compoſitis,vt venundabā,peſſundabā &c.

E in crementis.

Ni ſubit r produc e ſemper quum ſubit r do
Cum ſocio ternæ breue,Præſens protrahe reris.
Semper e corripitur præ,ram,rim,ro,beris adde.
In reliquis produc,q̄uis ſteterunt Maro dicat.

¶E in vtroq; cremēto ꝓducit,vt amemus,amaremus,docemus,legebā,niſi poſtponat̄ r,nā tūc corripit om̄e p̄ns tertię declinatiōis.vt legor.eris.legeremus,leger̄ cū ſocio.i. p̄terito imꝑfecto cōiunctiui modi. ¶Re añ re vel ris.ꝓducit,vt legereris. ¶E añ rā,rim.ro,ſp̄ corrripit.vt legerā,legerim,legero,ſic amauerā &c.quieuerā,ſed quierā,ꝓducit,q̄a per ſyncopā eſt,vt deflerā &c.beris vel bere.corri.vt amaberis,amabere. ¶Ferā velim ferebā,edā,ero &c.corripiunt primā ſyllabā,q̄a in regularib⁹ nō foret crementū.Cętera pro-

Emerunt. Miſcuerũt. Steterunt Tulerunt Dederũt. Terruerũt.

ducũtur, vt ſteterũt, legerunt, qualia Vergilius & plures licẽter corripuerunt. nos non imitabimur, niſi tam parce in tanto ope. Terentius in ꝓlogo Eunuchi. Poſtq; ædiles emerunt &c. hic emerũt corripitur teſte Diomede. Vergil. ij. Gæor. Miſcueruntq; herbas & non innoxia verba. Idem. iij. æneid. Obſtupui ſteteruntq; comę, & vox faucibus hæſit. Idem in buco. Matri longa decem tulerunt faſtidia menſes, Horat. epiſt. iiij. Dij tibi diuitias dederunt, artemq; fruendi. Silli. lib. viij. Terruerunt pauidos accenſa ceraunia nautas, ſunt qui legant in præterito pluſq; perfecto ſteterant miſcuerant &c. quibus cum Diomede refragantur mille exemplaria.

I in crementis. Item O. & V.

I produc primo cremento, dummodo quartæ.
Eſt verbum, debet ſemper producier iui.
Corripe præteritis imur, vndiq; venimus edit,
In coniunctiuo rimus, ritiſq; licenter.
Inuenies, nolite vel ito, velimus & itis.
Et ſimus ſitis produc. Erit u breue, non o.

¶ I in primo cremẽto verbi quartę cõiugatiõis ſp ꝓducitur, vt audim⁹, auditis, audite, audirẽ &c. ibam ibo, ſcibã ſcibo, experibor, quę antiq̃s placebãt, audiũt corripit̃, q̃a vocalis eſt ante vocalẽ. Item p̃teritũ in iui ꝓducit vbiq; i añ vi, vt petiui petiuerã. ¶ Imus in omi p̃terito corripit̃, vt venimus, audiuimus, niſi in p̃terito cõiunctiui, vbi Seruius & Diomedes volunt rimus, & ritis, ꝑpetuũ ꝓduci. Nebriſſenſis etiã vult futurꝝ ꝓduci. Ego magis aſtipulor Gęorgio Vallę lib. xxxviij. ca. x. vbi ait hæc licenter ꝓduci, ꝓpter tot breues non in p̃terito ſolũ, ſed etiã in futuro, ſi caute reſpexerimus, q̃uis Serui⁹ dicat Vergiliũ corripuiſſe egerim⁹, quia aliter ſtare nõ poterat verſus, ait autem Vergilius. vi. æne. Namq; vt ſupremã falſa inter gaudia noctẽ Aegerimus noſti. Ouid. iiij. de ponto. Hæc vbi dixeritis, ſeruet ſua dona rogate. Ennius. Non mi aurũ poſco, nec mi preciũ dederitis. Ouid. vi. Meta. Hauſtus aquæ mihi nectar erit, vitamq; fatebor Accepiſſe ſimul vitam dederitis in vndis. Idem in priapæis: Vtilis hæc aram ſi dederitis erit. & in. iiij. de ponto, Quum gelidam thracen et opertum nubibus Hæmon, Et maris Ionij tranſieritis aquas. Ibidem. Copia nec vobis vllo prohibente videndi, Conſulis vt limen contigeritis erit. Catullus ad Leſbiam. Dein quũ milia multa fecerimus. Phal. eſt. Poteris ſimilia nõ frequentia ſine affectatione producere, O in cremento producitur, vt amatote. V vero

Rimus & ritis in cõiunctiuo.

corripitur, vt volumus. cætera nota ſunt.

Regula duodecima de noīm crementis.

C Rementū nominis ꝓnominis et ꝑticipij, eſt exceſſus obliqui in ſyllaba vel ſyllabis, ſupra nominatiuū eiuſdem numeri, vt puer pueri. qui quorū. In cremento autem plurali a & e & o. producuntur. vt horum, harū, rerum, i & u corripiūtur. vt artibus artubus. ¶ De cremento autē ſingulari licet Priſcianus, Alexander, Sulpitius & plures in declinationibus agunt, malui hic eam rem tractare plene, & in declinatōibus in gloſſulis nudo ſermone ſine teſtimonijs admonere, pro tenellulo puerulorū captu. Prima declinatio in ſingulari non creſcit. niſi pro æ dicatur ai, de quo ſatis dictū eſt. nec quarta niſi in datiuo, vbi eſt vocalis ante vocalem, de quinta in vocali ante vocalem dictum eſt. Ergo a ſecunda auſpicabimur. NOTA

Crementum ſecundæ declinationis.

Quæ ſequitur primam tantū producit iberi.

¶ In ſecunda declinatione vnicum producit penultimā genitiui. iber iberi, & ei⁹ cōpoſitū celtiber celtiberi, nā de tydei, orphei &c. de alius &c. dictū eſt vt de aulai &c. Mart. li. vij. Ille meas gētes et Celtas rexit Iberos. ibi diuiſit cōpoſitū ne corripet. ut Luca. in. iiij. Celtȩ miſcentes nomē Iberis. Sil. li. iij. Venere & Celtæ ſociati nomē Iberis. i. celtiberi. nom̄ actus eſt ꝑ ſynedochen rectus a ſociati. Marti. li. i. Vir celtiberis nō tacēde gētibus. Iambicus trimeter eſt. male ergo corripuit Petrarcha in primo aphricæ. Celtiberūq; anios qbus auxiliaribus arma &c. pro celtiberorū, cum Petrarcha errauit Gaguinus, pluresq; quos nominatim carpere candor meus vetat. Iber. Celtiber.

Tertiæ crementū. A. & O.

Dic atis. Onis ab o. fer. inis breue, protrahis enis.
On ſi vertis in o. menſus ſit qui fuit ante.

¶ A corripit̄ vt poema atis, dilēma. atis, argumentū qđ aduerſariū vtrimq; capit lēma inſcriptio. ¶ Ab o ꝓducūtur onis & enis, vt Cato. onis, Anio. enis, ſed anien q́q; dr̄. ¶ Inis ab o corripit̄ vt ꝟginis &c. ¶ Si grȩca in on amittāt n, ſeruāt in obliqs q̄ntitatē quā habuert. vt agamēno. onis, Britō. ōis, ſic brito, ſaxo. onis, Macedo. onis, Vāgio. onis, q̄ corripiunt̄. Iu. xv. Sat. Qua nec terribiles Cimbri nec Britones vnq;. id eſt britanni. Martial. lib. xi. produxit dicēs. Q; veteres brachæ Britonis paupis & q̄; i. britāni teſte Calderino, Britones.
¶ Neſtor putauit Saxo. onis, etiā ꝓduci, allegās Lucanū in primo, Saxones.

Et bituri longiſq; leues Saxones in armis, in qua re errat Neſtor q̃a ſine litera s. legendũ eſt Axones, qui ſunt gallię populi, accolę Axonis fluuij, teſte Cæſare in cõmentarijs, vt declarat Sulpitius diſſertiſſimus Lucani interpres. qui etiã biturix legit non bituri, & cõdigne me hercule, q̃a Bituriges ſępiſſime reperies apd̃ idoneos, vix vnq̃ bituri, qui etiã galliæ populi ſunt. Saxonis igitur penultimã corripit. Sidonius in. iij. Fuderit & q̃cq̃ ſcotum & cum ſaxone pictũ. hoc

Bituri. vltimũ etiam populi nomẽ eſt. Claudianus in. i. lib. cõtra Eutropiũ. Non longinqua docent domito quod ſaxone Tethys Mitior &c. Idem in conſulatu Honorij &c. Maduerũt ſaxone fuſo. Orcades

Orcades. populi ſunt alemaniæ fortiſſimi. Luca. Vangiões Bathauiq; truces quos ære recuruo, Stridẽtes accuere tubę. populi nomẽ eſt. Contra

Vecto ꝓducitur Vecto. onis, etiã populi nomẽ, ſed hæc om̃ia rectius in on deſinũt, quoꝝ quedã ꝓducunt. Sil. lib. iij. At Vectonũ alas balatus probat æquore aperto. Luca. lib. iiij. Vectoneſq; leues profugiq; a gente vetuſta Gallorum Celtæ miſcentes nomen iberis.

C.

Dices halecis nec ſpernes Melchiſedechis.

¶ Baptiſta Mantuanus. Pectore ſacrifici Melchiſedechis erat. Martial. Halecem ſed quam protinus illa voret.

D.

Dauid dauidis dices, Bogudis bogud optat.

¶ Iuuẽcus ſic Edidit hic Mariã Dauidis origine Ioſeph. Lactãti⁹ vide a ante e. Iſrahel. Nebriſſenſis in declinationibus. nr̃i dixere dauidis primã contra aliorũ morẽ corripit, tu producito.

L.

Maſculeum dat alis, neutrum formatur in alis.
Elis cum ſolis produc, reliquis breuiatis.

Sal. ¶ Al. alis, maſculini gñis corripit pęnultimã. vt ſal ſalis. hoc nomẽ apud veteres etiã neutrũ fuit, & nihilo min⁹ eandẽ corripuit Verg. pri. æne. Vela dabãt læti & ſpumas ſalis ære ruebant. Iuue. Expende Hannibalẽ &c. ſic cęteri. Ennius tamẽ ꝓduxit dicẽs. Quæ ꝓpter Hã-

Val. ꝓb⁹. nibalis copias cõſyderant. teſtis eſt apd̃ Gelliũ. lib. iiij. Valerius Probus grãmaticus p̃ſtantiſſimus, qui in Hãnibal, Haſdrubalis &c. pęnultimã circũflexit, teſte Gellio. Cæteꝝ Probus nunq̃ me habuerit riualem, neq; em̃ adeo ſum antiquarius, ut quod videã diſplicuiſſe Maroni, & qui ſequũtur, omnibus id amplexandũ putẽ, q̃uis apd

Hãnibal. Enniũ centies reperiat. Neutra ꝓducũtur. vt capital capitalis, apud

Plautum in Menechmis. ſic Danielis, Michaelis &c. & ſolis, reliqua corripiunt, vt vigilis, conſulis, ſaulis a ſaul, apud Bapt. Mant. Riga produxit, quē paruifacio. Tanaquil. ilis teſte Placentino li. xxxi. ca. xix. Heliol. olis proprium viri, teſte Priſciano.

N

On nimis incertum eſt, en inis dat, cętera produc.

En inis corripit, vt nois. Cętera ꝑducūt, vt Pæan anis. Damē, enis Deben. enis virorū ꝓpria. delphin. inis &c. hymen tamē videt hymenis penultima correpta facere, quia ſecūda ſyllaba ꝑducitur in hymenæus qđ ab hymen deriuatur, ſed huius nois hymen obliqͣs nondū apud veteres repperi. ¶ De on nequeo dare certam regulā Nam multa ꝑducūtur, plura corripiūtur. Producunt quidē in obliquis hæc & plura. Amydon, aneon, babylon, cytheron, caulon, colophon, chromion, cydon, damō, daphnon, dolon, emathion helicon, lacon, ladon, naſamon, platanon, porphirion, pezon, ſaſon, ſinon, ſimon, ſicyon, ſalomon, qđ cum o in prima Solomon ſępiſſime notaui impreſſum, Triton, Trigon, hæc præter. Simon notauit Neſtor oīm teſtimonia afferēs ad quē mitto his nō contētentum. Ouid. vij. Meta. Q; q; ſuam ſecurus arat chromiona colo-
nus. Chromion cū ch aſpirato & i latino, vrbs eſt in Cypro, ita di- chromiō
cit Neſtor, licet aliqui libri creymona habent, alij cremyona. Hora. Pythias emuncto lucrata Simone talentū. nā de ſimo & ſimon idē eſt iudiciū vti de Agamemno & on. Teſtis mihi eſt in ſumma declinationū Antonius Mancinel. ſummus grāmaticus. Iuuē. Ille Simonis erat tectis quē lurida lepra Virtute ipſius diffugerat. Idem de Pe-
tro. Ales ꝓſequit cātu mentēq; Simonis Circūſtant triſtē verbis prę- Creymō
ſagia Chriſti. Idem ſemel corripuit dicens. Preſolidū Simonē &c. Simon.
ſic Fortunat⁹. nollē hoc imitari. ſolō ꝑducitur. Perſius. Erūnoſiq; Solones, apđ quendā male corripitur in epitaphio ſeptē ſapientiū Errant quidā dicentes pænultimā gti corripi, vbi vltima nti corripitur, nam a doctiſſimis vltima nois tercię in on, nuſq; corripitur vt in vltimis doceo, itaq; hic nulla eſt regula. Plurima corripiūtur. vt cicon onis. ꝓpriū & appellatiuū. Palæmon ſic Philæmon teſte
Valla in Mattheū. canon, dæmon, Cnomon, hyperion, amithaon Sidon
agamemnon, æſon, amphion, Ixion, Mennon, Pęon, Lycaon, ſin- Sidoni⁹.
don &c. Ouid. xi. met. Ecce nurus ciconū tectę lymphata ferinis Pe- Sidonis.
ctora velleribus &c. Quedā variant, vt ægeon, vide æ ante o. Gedeon. vige e añ o. Orion videbis in primis ſyllabis. ¶ Sidon in primitiuo ꝑducitur, hinc tamē Sidonius variatur & ſidonis idis. Sil. li.

vij. Venerat ad bellum tyria Sidone, nepotū. Excit⁹ prece. vrbs eſt Phœniciæ. Virgi.i.ęnei. Atq; equidē teucrū memini ſidona venire Sil. li. viij. Sidonis in latiā trepidabat naufraga terra.i.āna didus ſoror. Virg.i.ęne. Obſtupuit primo aſpectu ſidonia Dido. Idē in.iiij. Sidoniā picto chlamydē circūdata limbo. ¶Edon ſine aſpiratio

Edon. ne & ſine diphthōgo contra Gaſparinū & Tortelliū, teſte Neſtore,
Edonus. gręce in prima ſyllaba habet η quā nos lrām in e longā vtere ſo-
Edonis. lemus, etiam edonus dicit̃ & variat̃ in deriuatis ipſum primitiuū,
Edonius. edon vel edonus ꝑducit̃. Proptius lib..i. Nec minus aſſiduis edonis feſſa choreis. Sil. li. iiij. Edonis vt pangea ſuper trieteride motu. Luca. Edonis Ogygio decurrit plæna lyęo. Ouid. Protin⁹ in ſyluis matres edonidas oīs. Idē in. ij. de remedio amoris, Ibat vt edonio referens trieterica Baccho. Edon vel edonus, mons eſt ſiue ꝓmōtorium Thracię. Edonis idis, Bacchi ſacerdos. Edonij ppl̃i. Virg. xij, ęneid. Ac velut edoni borę quū ſpūs alto Inſonat. iiij. geo. Edonis idis etiam eſt vrbs Aphricæ ægypto adiacens.

Demunt̃ R

πατην Aris produco neutris, Nectar, iubar, aufer.
μητην Protrahe nar naris, Furis, veris, ricimeris,
&c. Byzer ſer & iber, ¦in ter græcum ęthere dempto.
Oris ab or produc, Cum neutris corripe græca.
Arboris & memoris breuies, indictaq; cuncta.

Aris ab ar neutri generis ꝓducitur. vel laquear. aris &c. tollunt̃ nectaris, iubaris. ¶ Boſtar eſt ꝓpriū viri nō appellatiuū, licet vulgus capiat ꝑ ſtabulo bouis, & ita ponat ſed nō ꝓbat Calepinus, ꝙ ſit viri ꝓpriū videbis ex libris Sillij Italici & ex orōne Cicerōis ꝓ Scauro. Noīa autē in ar ꝓpria fere ſunt punica vt Hamilcar, aris. geſtar aris q̃ Probus apd᷑ Gell. voluit in obliquis pænultimā ꝓducere, id

Far. poetæ nuſq; faciunt, nec tu facies ſi mihi auſcultas. ¶ Far farris po-
Fareus. ſitu extēdit̃ Perſius. Farre litabo. hinc farrago & farreus. a um. qd᷑
Alij feri- tamen aliqn̄ abiectiōe r lrę corripit̃. Mart. lib xi. Huic piſtor fareas
næ. ¦ facit placētas. phal. eſt. hinc etiā farina vnico r ſemꝑ corripit̃. Virg.
Nar. Pinguiſq; farinę. ¶Producunt̃ que ſequūtur in lr̄a, nar naris fluuij nomen, cuius obliq̄s nōdum repperi niſi apud grāmaticos. Virg. Sulphurea nar albus aqua. pro naſi foramine nō nar ſed naris in ntō dicit̃. Fur furis. ver eris, nota ſunt. Virgi. Vere nouo &c. ¶Rici

Ricimer. mer eris. viri ꝓpriū. Sido, in primo panegyrico. Preterea inuictus
Bizer. Ricimer quē publica fata Reſpiciūt. Ibidem. Fœdera nulla Cum ricimere iacit quē cur nimis oderit audi, ſic ibidē ſæpius ¶Byzer eris

cum y græco, populus Pōti. dicitur quoq; buzer, & in ſecunda de‑ clinatiōe buzerus. hinc byzericus portus. Valerius Flaccus li. v. by‑ zereſq; vagi Philyteq; a nomīe dicta Littora. ¶ Ser ſeris pp̄ꝉus Scy‑ thiæ, dictus a Sera vrbe, apd' quē ſunt arbores lanigeræ, vnde Se‑ rica veſtimēta cōficiunt. Verg. Velleraq; vt folijs depectant tenuia Seres. Sido. in panegyrico maioriani Aſſyrius gēmas, Ser vellera, thura Sabæus. Ser etiam eſt vermiculus vt in Pliniū dicit Hermo‑ laus gtō ſeris &c. ¶ Erier eris etiā ꝑducit̄ teſte Placētino lib. xiij. ca. xix. Iber. is. tam ꝓ Hiſpano q̄ꝫ Armenio. nam qui in Hiſpania ſunt ab aſiæ populis oriūdi putant̄, & vtrorūq; regio Iberia dicit̄. Luca. Occurrat iberibꝰ alter. i. iberis. Priſci. in perihegeſi. Quē iuxta terras habitant orientis Iberes. ¶ Græca in ter multa ꝑducūt pænultimā ne fallar ſi oīa dixero. Ego hęc ſolū colligere valui. brachioniſter eris. armilla teſte Neſtore. Crater. eris. poculū aut aliud vas amplū Virg. Crateras magnos ſtatuunt ac vina coronant. Ab actō fit no‑ men primę fœmininigeneris hæc cratera qđ Calepinus male dixit eſſe maſculinū, vt crater quia in dictū Vergilij verſum ait Seruius hic crater græcū eſt, hæc cratera latinū. ¶ Character eris. i. ſignū & dicendi ſtilꝰ. Chatacteriſmos. i. deſignatio, cum ch aſpirato & t exi‑ li ꝑducitur, teſte Neſtore & ælio Antonio. ¶ Cremaſter eris teſtibꝰ eiſdem, & eſt neruus a quo teſticulus dependet. Colu. li. vij. ca. xxiiij author eſt. ¶ Climater. eris teſte Nebriſſenſi hinc climatericus. Pliū. lib. vij. Scanſili annoꝶ lege occidua quā climateras appellant, mul‑ ta dicit in annotatiōibus Beroaldus, nihil aliud eſt q̄ꝫ periculū vitę fortunaq; hoīm ex aſtroꝶ lege. hinc climatericū tēpus. ¶ Clyſter cum y gręco in obliquis pęnultimā ꝑducit, quia apud gręcos vt in cæteris ꝑductis, ita nō vertitur in e breuē, vt fit in aer & æther, teſtes mihi ſunt Neſtor & Nebriſſenſis. ideo male dixit Macer. Appoſitꝰ digitis aut intus clyſtere fuſus, inſtrumentū eſt quo medici aluū re‑ purgant, a clyſin. i. abluere. vulgus ſuppoſitoriū vocat, Clyſmus ablutio eſt. docti etiā a glandis ſpecie balanū dixere. Tortellius etiā clyſteriū vocat. ¶ Halter eris. ꝑducit̄ teſte Neſtore Quidā ſine aſpi‑ ratione alter ſcribunt, & in ntō etiam alteres. is. recte dici autumant Martialis in apo. Quid pereunt ſtulto fortes haltere lacerti Exercet melius vinea foſſa viros. pondus eſt qđ in manibus accipit̄ ad ſali‑ endū velocius. ¶ Luter ꝑducit̄ in obliqs teſte Neſtore, vas eſt pur‑ gandis ſordibus deputatū. ¶ Panther eris. teſte eodem aīal q̄ddā quaſi tota fera, ther fera eſt. panthera penultīa longa etiā ferę nomē ſed diuerſę, ne lōge mittā vide Calepinū. ¶ Phyſeter eris. cū y gręco, piſcis marinus mirabili magnitndine. dicit̄ a phyſao. i. ſpiro vł

Ser. Erier. Iber. Gręca iter Brachio‑ niſter. Crater. character Crema‑ ſter. Climater Clyſter. Halter. Luter. Panther. Phyſeter.

ſufflo. Auienus in arato. Delphinos virides & phyſeteres anhelos
Preſter. ¶ Preſter ſerpentis genus, alio noīe dypſas dicit̃. Eſt etiā ventus tur
bo vniuerſa amburens & ꝓterens. Lucre. li. vi. Preſteras graij quas
ab re nominatarunt. Ibidem. Et quaſi demiſſum cœlo preſtera imi
Stater. tetur. ¶ Stater ſtateris ꝓducit̃ teſte Nebriſſenſi, qđ inde formatū, no
mē ſtatera declarat cōtra Calepinū & plures. Vide in mediis, e añ r
¶ Soter eris. i. ſaluator & viri ꝓpriū, ꝓducitur teſte Nebriſſenſi, id
Soter. verum eſſe mōſtrat hinc deductū nomen ſoteria. vide in primis o
ante t. ¶ Produc oris ab or vt amoris, ſed corripe neutra, vt mar-
moris, & gręca, vt caſtoris, hectoris cū memoris, arboris, vetuſtiſ-
ſimi ne loquerent̃ gręcanice ꝓduxerunt hectoris, & ſimilia. id nec
Vergilio nec qui ſequunt̃ placet, ideo ſemꝑ corripiemus cū omibꝰ
nō dictis. vt mulieris, gutturis, martyris &c. Martia. li. i. Amethyſti-
naſq; mulierū vocat veſtes, Scazon cuius ſex ſunt pedes, quartus
Mulierū erū iambus eſt, nam ſpondeus eſſe neqt. Priſcianus in accentibꝰ di
cit ꝓduci ſed nō ꝓbat, & multi negant libellū illum eſſe Priſciani. ex
Terentio quoq; & Plauto ſemꝑ deꝓhendimus correptionē. Philel
phus vt plures, ꝑ Priſcianū aut alium deceptus, hoc nomen male
ꝓduxit. Mancinellus & plures ꝑ mendoſos Lucretij libros decepti
ſunt, legētes mulieris, vbi legendū eſt Nebriſſenſi teſte, adiectiuum
muliebris. vt li. iiij. Siue virū ſoboles ſiue eſt muliebris origo. ita ha
bet impreſſio quā ego vidi, docet idē Neſtor Nouarienſis. ¶ Ador
oris. patuit in heteroclitis, obliquos eñ variat. Lucar auis nomen
in obliquis corripit̃, Lucar neutrū ꝑ precio qđ ex luco capit̃, ꝓdu-
Lucar. citur teſte Neſtore. Caſtor corripit̃ etiā pro aīali qđ fugatū ſe ca-
Caſtor. ſtrat. Caſtor gręcū eſt latinā nō recipiens etymologiā. Iuue. xij. ſat.
Imitatus caſtora qui ſe Eunuchū ipſe facit cupiens euadere damno.
Teſticuli atq; ideo medicatū intelligit inguen. latine dicit̃ fiber. Cō-
poſita ſimpliciū regulā ſeruant quia corripiunt̃ a decus & corpus
quibus addes antiqua quædam a puer, vt indecor qui ntūs in vſu
non eſt, teſte Seruio. Vergi. lib. xi. Non tamē indecorē tua te regina
relinquit. Tricorpor, marcipor, publipor. i. marci puer &c. Rhetor
corripitur quia gręcum eſt &c̄.

Marcipor.

As.

Atis ab as produc. ab anas anatis breuiato.
Cætera corripies, niſi vaſis. dico vadis vas.

Lr̃a clara eſt. Anas anatis ſine dubio corripit̃, ut recte docet Neſtor
Anienus in Arato. Latipedēq; anatē cernes excedere ponto. In hoc
certe nō errauit Macer dicens. Anſeris aut anatis mixta pinguedine

tauri. Sulpitius voluit ꝓduci allegans illd' Martial' li. iij. Et anatis habeas vropygiũ macræ. Scazon ē Neſtor eũdē v̄ſum ad correptionem citat, ſic etiã Nebriſſenſis. ſed falluntᷣ oēs, quia nec ꝓductio nec correptio ex hoc v̄ſu deduci pōt. nam primus pes & anapeſtus & tribrachus eſſe pōt. De anapeſto Perſius. Hederæ ſequaces, ipſe ſemipaganꝰ. de tribracho Martial' in principio primi libri. An iō tm̄ veneras vt exires, Anas eſt auis, & fluuiꝰ, & vetl'oꝝ morbus. Anas.

Es.

Es breuiat niſi cum locuples, merceſq̨ quieſq̨.
Sic hæres. Græcum iungo quod præbuit etis.

Es breuiat pęnultimã gti, vt miles itis. interpres interp̄tis. ceres cereris. deſes idis. Producuntᷣ vero locuples locupletis. merces mercedis, quies. etis, ſic inquies inquietis, hęres. edis. Et gręca que habent in gtō etis. vt magnes. etis. tapes, lebes, chremes &c. Termes etis. ꝓ v̄miculo vt quidã volunt ꝑ ramo oleæ, notũ eſt hr̄e termitis vł' miles. itis. Oīa ſunt clara. Aes ęris. pręs prędis diphthongo ꝓducũtur. Termes

Is.

Is breuiat. tollo glis glitis quodq̨ dat itis.
Et pſophis crenis & græcũ quod quoq̨ in n fit.

In is corripiunt pęnultimã gti, vt lapidis, iſidis, cineris, ſed ꝓducitur glis gliris glitis & gliſſis credo nō inueniri, licet cum Alexandro ea ponãt nō ꝓbent Neſtor, Sulpitius, Mancinellus, ꝓducunt q̄ habēt itis vt dis ditis, ſic ſamnis, quiris, lis. Verg. patet atri ianua ditis. Ouidius teſte Nebriſſenſi corripuit dicēs. Et pulſata nigri ianua cęca ditis. ſed mēdoſum puto ꝓ Iouis quia nigri aut ſtygij vel ꝓfundi Iouis ꝓ Plutonis frequēs eſt. tu igitᷣ tm̄ ꝓducito. Produc etiã pſophis idis. cum p ante s nomē vrbis a pſophide Erycis ſicani filia. Ouid. quinto meta. Vtq̨ ſub orchomenō pſophidaq̨ cillenēq̨. Papi. iiij. theb, æphitios idem ardor agros pſophidaq̨ celſam Vaſtat, eſt & pluriũ vrbium nomen. ¶ Crenis. idis. nymphę nomen ꝓducitur teſte Priſciano lib. vij. ꝓtrahe delphis inis. ſalamis inis. thracis inis. &c. q̄ ꝑ in etiã finiuntur. Dis ditis. Pſophis. Crenis.

Os

Protrahit os, tria corripiunt bos compos & impos

Os in obliquis pęnultimã ꝓducit vt rhinoceros. tis. cuſtodis, floris minos minois, tros trois, herois ab heros, cætera patent.

Vs.

Vs breuiat, tollas pręr dis, ris, tis quod habebit.

V præter pecudis,liguriſq́ intercutis addo
At melius melioris habet conformia iunge.

Vs pænultimã gti corripit, vt corporis,velleris,tripodis,œdipodis,in ntõ tripus nõ tripos dicit̃.Producũt q̃ hñt utis.udis.aut uris, vt virtutis ſubſcudis,iuris,ſic incudis cõtra ineptulos.Hora. Et male tornatos incudi reddere verſus,corripiunt̃ pecudis,liguris a Ligus,& intercus intercutis, Cõpatiua ꝑducunt̃ vt melioris &c̃.

Bs.Ps.Ms.

Conſona quũ pręit s patrij pęnultima curta eſt,
Hinc cyclops,ſeps,gryps,conops,cercops remoueto
Atq́ europs,hydrops,dolopis dic raro dolopis.

Nomẽ in s p̃cedente cõſonante vt bs,ps,ms, pęnultimã gti corripit vt lelaps.pis.nomẽ canis &c̃.Produc tñ plębs qa diphthõgꝰ eſt
Seps,ſepis. gryps (qd' in obliqs aſpirationẽ ſuſcipit,gryphis teſtis
Gryps. mihi eſt Nebriſſenſis.Verg.in buc.Iungent̃ iam gryphes eqs.anialia ſunt eqs infeſta,dicit̃ q̊q́ grypus.pi.Eſt etiã grypus naſus aduñcꝰ Et ænygma ſiue inſolubile. ¶Cyclops ꝑducit̃ tm̃ cõtra Sulpitiũ,
Cyclops Bebeliũq́.Hora.i arte.Antiphatẽ ſcyllãq́ & cũ cyclope charibdin
Conops dicit̃ a cyclos rotũdus,& ops.i.oculꝰ ¶Conops.i.culex,hic cono
Conopęum. pęũ.i,velũ ad arcẽdos culices extẽdi ſup̲ lectũ ſolitũ.Iu.ſa.vi. Vt teſtudineo tibi Lẽtule conopęo.Cercops.opis.ppl̃us a Ioue in ſimi
Cercops as ꝟſus.Oui.xiiij.met. Quippe deũ genitor fraudẽ & ꝑiuria q̊ndã Cercopũ exoſꝰ gẽtiſq́ admiſſa doloſæ,In deforme viros aĩal mutauit vt ĩdẽ Diſſil̃es hoĩ poſſent ſil̃eſq́ videri. ¶Europs Sicyoniorũ rex addit̃ hic a Nebriſſenſi.nã ab hoc Europã m̃lti dictã volũt
Europs. hydrops ¶Hydrops aq̃ itercꝰ.hydropicꝰ q hydropẽ patit̃.Hora.Si nõ vis ſanꝰ cures hydropicꝰ&.ni.male dixit macer.hydropicis ſic hũores deſiccat aq̊ſos.male q̊q́ Riga in Luca. Hydropicũ curat Ieſus & ne prio recũbas,¶Dolops.pis.rectiꝰ corripit̃,qa ſolꝰ Sillius ꝑduxit teſte Neſtore,dicẽs li.v.Telũ ingẽs ꝑq́ arma Dolopis. Neſcio an
Dolops. mẽdoſe legit,nã mihi ꝑlegenti Silliũ ea quãtitas nõ occurrit. Luca. li.iiij. Aut dolopes Numidęq́ vagi.ppl̃i ſunt theſſaliæ. ¶Caput capitis,ſatis patet iõ ad x ꝑgo.

X

Præ gis vocalem breuio, productio lex,rex
Ex icis abbreuiat.vibex niſi cætera produc.
Præter abax,ſimilax,atrax cum dropace,candax.
Fax & atax,pharnaxq́ panaxq́,ſtoraxq́ colaxq́
Pix & onyx,illix,hiſtrix cum maſtiche,varix

Coxendix & eryx, furnixq́ꝫ calixq́ꝫ cilixq́ꝫ
Dic filicē, ſalicem, laticem, natricēq́ꝫ niuemq́ꝫ
Cappadocē, celocē, cum pręcoce iungitur iſtis
Dux, trux, nux, crux atq́ꝫ volux. Variabo ſyphacem
Et bebrycem raro nomen producimus iſtud.

Vocalis an̄ g corripit. vt remex remigis, grex gregis, phryx phry Vibex.
gis. Sed ꝓducūt lex legis, rex regis. ſic illex, ꝓrex qb⁹ addes frux fru
gis. ſed ntūs eſt rariſſim⁹. Corripe itē icis ab ex, vt ṽtex ṽticis, vnū
ꝓducit vibex vibicis, qđ in ntō p e ſcribi teſtat̄ Priſcian⁹. aliqui tn̄
vibix dici voluerūt, vti lodix nō lodex dici ꝓbauimus. Perſius. Si
puteal multa cautus vibice flagellas, Cętera ꝓducunt̄ in obliqs. vt
myrmex. ecis. halex. ecis. pax pacis, arctophylax acis. piſtrix. icis. tā
ꝓ muliere pinſente q̄ꝫ ꝓ piſce & ſydere, Feſtus in arato. Cedit apex
ſūma q̄ lux piſtrice coruſcat. Cicero ī arato. Semiferā ſubter caudā
piſtricis adheſit. q dicūt corripi autoritate (vt opīor) carēt. hoc etiā
piſtris dicit̄ Germanic⁹ in arato. Nāq́ꝫ aries ſupra piſtrin piſceſq́ꝫ fe
runt̄. ſic etiā feſtus. piſtris etiā nauis eſt apđ Verg. Pernix. i. velox a
ꝑnitor. Verg. Pedib⁹ celerē ꝑnicib⁹ alis. plurimi dicūt etiā Seruius
ſi recte memi, ꝑnix aliqn̄ ſignificare ꝑniciosum ac nociuū, a ꝑneco
& tūc aiūt pęnultimā in obliqs corripi, id puto eſſe falſum, donec Pernix.
ex vetere poeta ꝓbet̄ correptio, nec vſq́ꝫ inueni ꝓ ꝑnicioſo niſi me
taphoricos forte. nā qui crudeliter aliqd agere cupit, id ꝑniciter ag
gredi ſolet. ꝑnicies a ꝑnix nō eſt ſed a nex aut ꝑneco. Phœnix. icis.
ꝓducit̄. Bebeli⁹ dicit variari, cui crederē ſi teſtimoniū e veterib⁹ ci
taret, reſex. ecis. opīor corripi vt reſeco vn̄ deriuat̄. nūc declarem⁹
ꝑ ordinē correpta. ¶ Abax. acis. qđ patet ꝑ id qđ eſt ab illo aba
cus. Perſius. Nec q abaco nūeros & ſecto in puluere metas. Scit ri Abax.
ſiſſe vafer. Iu. Ornamentū abaci necnō & paruul⁹ infra. eſt mēſula
nūeratoꝝ. Oui. iiij. meta. Et crocō in paruos ṽſum cū ſimilace flo Similax.
res. hic qntus pes eſt ꝓceleumatic⁹ teſte Neſtore. alij legūt ſmilace
vt ſit ſmilax diſſyllabū, qa vbi ꝓceleumatic⁹ eſt, loc⁹ eſt ſinęreſi te
ſte Seruio, q̄ hic nulla eſſe pōt. Eſt nomē arboris albū florē ꝓferen
tis. ¶ Atrax. acis. fluuius Aetolię & Macedonię vrbs. Catullus.
Smyrna cauas atracis pēit⁹ mittet̄ ad vndas. hic atraci⁹. a. ū. & atra Atrax.
cis, idis. ꝓ hippodomia. ¶ Dropax vnguētigen⁹. Seren⁹. Nec nō
apposito curāt̄ dropace mēbra. ſic Mart. &c. ¶ Cādax iſula Creta Dropax.
q̄ vl'go cādida dr̄, pęnultīa gtī corripit̄ teſte Neſtore. Cādax etiā ſi Candax.
ue Cādacis, fuit ęthiopū regina. Iu. Cādacis ęthiopū dicant arcana.

Fax. Oui.i. meta. Tu face neſcio quos eſto cõtentus amores Irritare tua
Atax. nec laudes aſſere nr̃as. ¶ Atax quidã aſpirant teſte Calepino. Athax
eſt fluuius ꝓpe Narbonẽ. Sido li.ix. Athacẽ tonare cum ſuis colori
bus. lãb. tri. primus pes eſt anapęſtus. hinc atacinus. Hora.i.ſer. Hoc
Pharnax erat experto fruſtra varrone atacino. ¶ Pharnax viri ꝓprium.
Panax. Luca.li.ij. Tygranẽq; meum nec pharnacis arma reliquas Ammo
neo. ¶ Panax.acis.herba, cuius ſuccus opopanax dicit̃. Colu.lib.
xij.ca.iij. Panax vtroq; tẽpore leui & ſubacta terra rariſſime diffe-
ritur. Idem lib.xi. Nunc medica panaces lachryma ſuccoq; ſalubri
Glaucea & profugos victura papauera ſomnos Spargite &c. hic
panaces plurale eſt. hinc panacæa herba. Luca.li.ix. Et panacæa po
tens & theſſala centauræa. ¶ Storax per o aut ſtyrax per y gręcũ
Storax. genus aromatis & arbor ipſa vnde fluit. Verg. in ciri. Non ſtyrace
Styrax ide[...] flagrantes picta capillos. Serenus. Aut ſtyracẽ tornes aut duri
Colax vul[...]ris alam. ¶ Colax paraſiti nomẽ, teſtat̃ Sulpitius in obliqs
corripi, ſic ſilax & forte plura. at thorax & corax ꝓducunt̃ contra
quoſdã. ¶ Pix notum eſt. ¶ Onyx.i. vnguis & lapillus precio
Onyx ſus, in obliquis ſumit aſpirationẽ. hinc ſardonyx etiã lapilli nomẽ.
Sardo- vtrũq; cum y gręco, teſtimonia patent in generibus. addam vnũ.
nyx Marbodeus in lapidario ad Neronẽ. Sardonychẽ faciũt duo noĩa
ſardus onyxq;. ſic legit Nebriſſenſis. Neſtor autẽ ſic, ſardus & onyx
vbi dicit Marbodeũ erraſſe in prima ſyllaba. ſic Alexander nequã
errat dicẽs. Vngula dat nobis qđ & Onycha ſignat & Onyx Ony
cha, æ. vt lãpada lãpadæ. a lampas. hos autẽ errare oſtendit Prop-
Hiſtrix. tius dicens. Et crocino nares murrheus vngat onyx. Hiſtrix hęre-
Illix. naceus. Calphurnius. Venit & hirſuta ſpinoſior hiſtrice barba.
Elix. ¶ Illix.i. fraudulentus ab illicio, ſic elix icis. ab elicio. ſulcus aquarius
Maſtix. ꝑ quẽ aqua e liris ducit̃, teſtis vtriuſq; eſt Neſtor. ¶ Maſtix in ob
liquis ſumit aſpirationẽ. vt maſtichis fœmineũ eſt contra Alexan-
drum, qui etiam male dicit in obliquis ꝓduci, in qua re errat ſimili-
ter Bebelius, quẽ ſiquis defendere velit afferat ꝓ illo teſtimoniũ. Se-
renus. Maſtichis addentur iam fractę milia farra. Idem. Rugarum
ſulcos lentiſci maſtiche tendens. Eſt rheſina lentiſci arboris. maſtyx
gos. cum y græco eſt flagellum. maſtigia.i. verbero. ¶ Varix ve
Varix na plus ęquo intumeſcens, ſunt qui dicant nominatiuum ſingula-
Varicus rem etiã eſſe varicis. Hora. Varice ſucciſo &c. hinc varicus.a.um.i.
ampliore paſſu gradiens. Oui.lib.iij. de arte. Illa velut cõiunx vm-
bri rubicunda mariti, Ambulat ingẽtes varica fert q; gradus, hinc
varico as, & deponentaliter varicor.aris. & diuaricor p̃uaricorq;.
Celſus lib.ij. At varix ortus &c. Nebriſſenſis male putat varix pri

mam corripere, varicoſus cōtra primitiui naturā primā corripit.
¶ Coxendix.icis.i.coxa.Serenus.Clauſa acies inter geminę coxen- Coxēdix
dicis vmbras. ¶ Eryx cum y græco viri, vrbis, montiſq; nomē Eryx.
Verg.i.æneí.Siue Erycis fines, regemq; optatis Aceſtē. ¶ Fornix Fornix.
Ho.in fornice ſtantē &c. ¶ Calix notum eſt. ¶ Cilix populi no Cilix.
men, fœmineum cuius ciliſſa eſt, regio ipſa cilicia.Iuue. Sic pugnas
cilicis laudabat & ictus, eſt quoq; proprium viri. ¶ Filix herba.
Verg.ij.Geor. Et filicē incuruis inuiſam paſcit aratris. diminutiuū
eſt filicula.Idem & fugit ad ſalicem &c. ¶ Larix arbor Nebriſſen- Larix.
ſis in ix deſinere ait, quidam volunt etiam per e larex dici.Ego per
i larix in Victruuio & alijs ſemper legi. hinc larignus.a.um.& Lari
gnū caſtelli nomen apud Victruuiū.Luca.lib.ix.Et larices fumoq;
grauem ſerpentibus vrunt. ¶ Natrix pro ſerpente, nam ꝓ fœ- Natrix.
mina nandi perita, notum eſt produci.Lucil.tamē lib.ij.Si natibus
natricē impreſſit craſſam & capitatā. ¶ Nix notum eſt. ¶ Cap
padox quiſpiam in cappadocia nat⁹.Perſius. Cappadocas rigida Cappa-
pīgues pauiſſe cataſta.ſic cappadocus cappadocia. ¶ Celox na- dox.
uicula a celeritate dicta, teſtimoniū tātum grāmaticorum mihi eſt. Celox.
¶ Pręcox.ocis. vide primā regulam diphthōgorum.Fauſtus tamē Pręcox.
produxit in obitu Caroli dicens. Quū reſerata fuit precocis ianua Volux.
lethi. ¶ Volux addit Priſcianus in accentibus. ¶ Syphax cum Syphax.
y græco ꝓprium viri, variatur.Propertius lib.iij.Hannibalis ſpolia
& victi monumenta ſyphacis, Claudianus de bello gildonico.Cō
pulim⁹ dirum ſyphacem fractumq; metello, Traximus immanē
Marij ſub vincla Iugurtham.Cæteri autem ꝓducunt. ¶ Bebryx Bebryx.
cū y græco populus in bebrycia natus, vnde bebrycius.a.um.va-
riatur.Sil.li.iij.Poſſeſſus baccho ſęua bebrycis in aula.Cæteri(ꝗn-
tum notare potui) corripiunt.Valerius Flaccus lib.ij.Procul effe-
ra virtus, Bebricis & ſcythici procul inclemētia ſacri, ſic eſt in libris
Valerij quos ego vidi. ¶ Narix.icis.corripitur, vide a ante r. Et
tātum dulciſſime preceptor Nęui de generalibus quantitatū regu- Narix.
lis tuo nomini dicatis, nunc IESV fauente ſpeciales quantitatū re-
gulas diligenter enucleabimus.

¶ Ioannis deſpauterij &c.Li-
ber Secundus finit.

Eiuſdem in tertium librum Præfatio, ad virum vndecūq; doctiſſimū, & longe lateq; famatiſſimū Iodocū Badiū Aſcenſiū.

Cceſſimus tandem Badi amiciſſime, & omniū lr̄atorum patrone humaniſſime, ad tertiū artis verſi-
a ficatoriæ noſtræ librū, quē immenſi laboris pelagus iuſtiſſime dixerim, quatinus adeo difficilis eſt primarū & mediaꝝ ſyllabaꝝ quātitatis traditio, vt Georgius Valla Placentinus, homo vtriuſq; linguę doctiſſimꝰ rei difficultate ꝑterritus, quū cætera huius artis ſacramenta prudentiſſime tractaſſet, de primis medijſq; ſyllabis omino ſilendū putaret. Siquidem tāta eſt ſyllabaꝝ varietas, vt nec regulis, nec exceptionibꝰ ſatis explicari queat, ideo optimū eſt ad poetas confugiū, ſed hoc ipm̄, ſemp. ſ. ad poetas confugere, tā eſt difficile, vt plus tp̄is ſit impendendū quærītādis quātitatibꝰ, q̄ꝫ componendis poematis. Quocirca operęprecium putaui, diligenter ꝑlectis poetaꝝ monumentis, q̄ inueniſſem regul' cōtraria, ꝑ exceptiōes ordine alphabetario digerere, tāetſi nō dubitauerim adhuc deeſſe nōnulla, quia nō oīa poſſumꝰ oēs, hoc certe nemo inficiabit̄. Laudabile eſſe aliquo ꝓdire tenꝰ ſi nō dat̄ vltra. Inueni quędā apud grāmaticos adhuc mihi ignota, q̄ ſine teſtimonijs appoſui, relinq̄ns ea ſtudioſis diſcutiēda Clamitabūt durę ceruicis hoīes, plęraq; a me excepta debere gemino conſonāte ſcribi, at ego conſonāte ſimplici ea vbiq; reppi, nec qui in orthographia contrariū doceret inueni, vt Saluſtius, Sabus caduceator, lagon, bamura, Mamercus, Danubius, & alia plurima a paucis ante me excepta, ſed quid faciēt in breuibꝰ q̄ plurima primus aīaduerti, multa certe blaterant indocti hoīes, quo ꝑuerſam opinionē ſuam tutent̄. Contra hos oēs defenſorē te paro, ſi tu id ꝑmittis doctiſſime Badi, hunc librū qualemcūq; tuo noī conſecrās. Carmē hic vt in reliqs, nō cōpoſui, q̄a tāta eſt dictionū ſylua, tam aſpera ſæpe ꝟba, vt hexametros modos penitꝰ aſꝑnent̄, vt non poſſet carmen cōfici, niſi & lōngiſſimū & duriſſimū. quia plurima collegi ſcitu neceſſaria, ante me a nullo aīaduerſa, q̄uis cuncti fuerunt lōge me doctiores, q̄ hæc vt minutula p̄terierunt, Siquidē aq-
NOTA la nō capit muſcas, ſed has muſcas ſiue nugas neglectas, video ml'tos errores ꝑpiſſe, ideo eas p̄terire indignū iudicaui. Nūc ne p̄fatio modū excedat, rem ip̄am aggredior, aſpiret audacibꝰ cœptis deus nr̄ mitiſſimꝰ IESVS CHRISTVS. Vale dulciſſime Badi. Ex Bergis apd' diuū Guinnocū. iij. Iduū Ianuariaꝝ. Anno dn̄i. M.D.XI.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

A ante conſonanteis in primis ſyl-labis. Et primo ante B.

Ante b corripitur, vt faber, ſtrabo, ſabi- A aū B
nus Iu. Sediſti qua nemo faber &c. Inept⁹ eſt ꝟſus Strabo.
a Faber in angario &c. Hora. ſat. iij. lib. i. Si qđ ſit vi
tium nō faſtidire ſtrabonē Appellat pętum pater.
hoc eſt contra Alexandrū, Sulpitium &c. qđ autē
quidā ſtrabo ꝓprium ꝓduci aiunt, friuolū eſt, niſi ex veteribus teſti
moniū afferant. Nam eadem eſt quātitas ꝓprij & appellatiui, niſi
contrariū ex veteribus doceatur, vt regulus, clęmens, ſabinus &c.
in qua re multū hallucinat̃ Petrarcha in lib. ij. epiſt. ad Ioannē co- Sabinus.
lumnā. Vt brutū ſontēq; ſimul colliſit arūtem, Obtulit vt Decios
gladijs hoſtilibus vltro, Sabinū Chereāq; ſuo, rigidūq; Catonem
Marcellūq; dolis, Regulum vigilādo pemit. Eripuitq; anim[a]m mix
tam cum ſanguine Syllę Decerpſit Mariū ferro Bebiumq; cruen-
tis Vnguibus. Maiore licentia vſus in tot ꝟſiculis q̃ in tota æneide
Vergilius, quia ꝑſuaſerat ſibi Petrarcha ꝓprioꝝ quātitates eſſe cō-
munes. ¶ Nota vbiq; geminata, vt ſabbatū. Sedul. lib. iiij. Sab- Sabbatū
bata ꝓpter Condita ſunt hominē ſed nō homo ſabbata ꝓpter. ſic
Iuuenalis & Perſius. Vt recutitaq; ſabbata palles. Petrus Riga male
dicit in Luca. Ante diem ſabbati dum licet illud agi. ¶ Notabim⁹
p̃terea q̄ ex ſcđo libro noſcunt̃, ſtabā, flabā, corripiūt̃ tñ ſtabil̃, ſta
bl̃or aris. et ſtabulū. at ꝓducit̃ a fabar fabil̃, effabil̃. a nabā nabil̃ &c.

Exceptio.

Abel hebręū nomen viri ꝓpriū, a chriſtianis variat̃. ¶ Crabro Crabro
nō ſcabro vt in ſacris corrupte legit̃, teſte Nebriſſenſi, qui cū Sulpi Fabula.
tio opinat̃ ꝓduci, quia correptionē non inuenit. ¶ Fabula. Ho- Fabella.
ra. Fabula nullius veneris: ſic fabella, quia nuſq; video corripi. at fa Fabrate-
bullus, Fabulla ꝓpria in Martiale cum gemino ll. corripiuntur. ria.
¶ Fabrateria oppidū cāpanię, a quo fabraternus nōnulli hic exci- Flabrū.
piūt quia ſcribi putāt cū r. in pria fabrateria. Iu. ſat. iij. Optima ſorę, Flabellū.
aut fabraterię dom⁹ aut fruſinone parat̃. ¶ Flabrū quia a flabā
ſed hinc flagellū variat̃. Proper. in ſecūdo Et modo pauonis cau-
dę flabella ſupbę. Oui. in. ij ſine titulo. Qđ faciūt nr̃a mota flabella
manu. Idē in. i. de arte. Profuit & tenui vētos nouiſſe flabello. ¶ La
bor. eris. ꝟbū ɫtię vñ collabor, allabor, vt ibi Labit̃ exiguo qđ ꝑtū Labor.
eſt tp̃e lōgo. labor nomē corripit̃. Ver. Labor oīa vicit. Improb⁹, Labo. as.
et duris vrgēs i reb⁹ egeſtas, corripit̃ labo. as. Claudi. i victoria ſtili Alij de-
gēs in re.

conis cõtra Alaricum. Romanũ reparate decus moleq́ʒ labantis. Imperij fulcite humeris, ſic cæteri quos videre licuit, præter Lucre. lib. vi. dicentẽ. Atqʒ vel in primis quũ labat funere funus, & Iuuen cum. Reſpõdit dñs labat quia pectore vr̃o, Inſtabilis fidei nutãs per lubrica greſſus. Et. Spũs iſte viget ſed corp⁹ debile labat. Labefacio corri. quia a labo as. fit, nõ a labor, nec a labes. is. qđ pducit. Verg. ij. æneí. Hinc mihi prima mali labes &c. ¶ Labicũ oppidi nomẽ variat. hinc labicus. a. um. & labicanus. a. um. Verg. vij. æneí. Et picti ſcuta labici. Sil. lib. xij. Campos ingreſſus & arma labici. Mar. li. i epig. Labicana leui ceſpite velat humus. Labicus, ppriũ viri, & Labica, ppriũ mulieris eandẽ ſeruãt quantitatẽ. ¶ Nabis viri, ppriũ apud Silliũ li. xv. ¶ Pabulũ & ỽbum pabulor. Verg. i. æneí. Pabula guſtaſſent Troię &c. ¶ Sabus ſancti filius. vnde ſabini dicti ſunt prima cõtra primitiui naturã correpta, Sanctus dei nomẽ eſt Sil. lib. viij. Pars ſanctũ voce canebãt. Authorẽ gentis pars laudes ore ferebant. Sabe tuas qui de patrio cognoĩe primus Dixiſti populos magna ditione Sabinos. ¶ Sabatius idem in eodẽ. Quiqʒ tuos flauina focos, ſabatia quiqʒ Stagna, tenent. Sabatia ſtagna ppe Romã ſunt, vt Strabo meminit. ¶ Sabura viri, ppriũ. Idem lib. xv, Stridentẽ ſabura cornu excepit. Et Luca. li. iiij. Vt ſibi cõmiſſi ſimulator Sabura belli. at appellatiuũ ſaburra p grãdiore arena geminato rr. corripit cõtra Priſcia. Verg. iiij. Geor. Vt cymbę inſtabiles fluctu iactante ſaburrã Tollunt. Quidã forſan ſcriberẽt ſabbus ſabbati⁹, ſabbura, ppriũ. Ego pceptum nõ habeo, nec vſqʒ ſic ſcripta inueni, ideo excepi. ¶ Scabidus teſte Alexandro, at ſcaber, ſcabies, ſcabioſus corripiunt. ¶ Tabraca oppidi, ppriũ teſte Nebriſſenſi, quia correptionẽ non inuenit. Iu. ſat. x. Tales aſpice rugas, Quales vmbriferos vbi pandit Tabraca ſaltus. In vetula ſcalpit iam mater ſimia bucca. ¶ Trabigulus, ppriũ viri apud Claudianum. lib. ij. in Eutropiũ. ¶ Tabes tabũ, tabeo &c. Verg. iij. æneí. Et terram tabo maculant.

Labes. Labicus. Nabis. Sabus. Sabatius Sabura Saburra. Scabid⁹. Tabraca Trabigulus. Tabes tab.

a Ante C corripit. Bapt. Mant. Sic hominũ falſo deludit acidia vultu. Rectius acedia diceret, quia ꝺ ita plærũqʒ in e longũ ỽtitur, male dicit gemino cc accidia & eſt pigritia, tædiũ, anxietas. hinc acediare eſt anxiũ eſſe, ſic acipenſer piſcis nõ accipenſer, dicit quoqʒ aquipenſer. Mar. Ad pallatinas acipenſera mittite mẽſas. Acanthis idis. auicula, q̃ alio noĩe carduel dicit. Acanthus cũ th aſpirato in tertia ſyllaba. i. ſpina. Verg iij. Georg. Littoraqʒ halcyonẽ reſonant & acanthida dumi. hæc eſt vera

A ãn c. Acidia. Acipẽſer Acãthis.

lectio, male omittit & cõiunctio, quæ res Sulpitiũ decepit, qui cre-
didit ꝑduci. Verg. in buco. Et molli circũ eſt anſas amplexus acan
tho. ¶ Academia ſemp̄ corripit, ſed pęnultimã variat, ita malo cum becichemo dicere q̄ꝫ dicere cum Sulpitio treis variari. Hora. epiſt. vlt. Atqꝫ inter ſyluas academi querere verꝝ. Claudi. In latiũ ſpretis Academia migrat Athenis. Sido. i epithal. Polemij. Obuiet & q̄ꝫq̄ꝫ totis Academia ſectis. Et in. i. panegyrico. Quicq̄d nil verꝝ ſtatuẽs academia duplex Perſonat. Cice. apđ Ply. li. xxxiij. nat. hiſt. Inqꝫ academia vmbrifera viridiqꝫ lycio. Laurea Ciceronis libert⁹ Atqꝫ academiæ celebratã nomine villã, non ſequar eum qui dixit Marc⁹ academiæ & c̄ q̄ꝫq̄ꝫ is Callimachus inter neotericos doctiſſimus teſte Badio In Ouidio videt ꝑduci acheſti⁹, alij oncheſt⁹ hñt. — Acade-mia.

Exceptio.

Producunt primo hñtia b aut p ante a, vt brachiũ, paco, placo. hic deme baculus, paciſcor, placeo placentia, ę. oppidi nomen. vñ Placentinus, pacorus, pachynus, ſpaciũ. Mart. li. ix. Scis quid in arſacia Pacorus deliberet aula. Sine aſpiratione ſcribit, fuit Parthorꝝ rex. — Pacorus.

Oui. v. met. Dextra ſed Auſonio manus eſt ſubiecta peloro Læua pachyne tibi, lilybęo crura p̄muni. ſic cæteri quos vidi p̄ter Priſcianum in perihegeſi contra oĩm morẽ corripientẽ ſecundã ſyllabã. Procurrens pachyno lõge clauſtriſqꝫ Pelori Ouid. primã ꝑduxit adiectione c lr̃æ, teſte Neſtore dicens. E quib⁹ imbriferos verſa eſt Pacchynus ad auſtros. — Pachyn⁹

¶ Brachiũ ꝑducit ab oĩbus, ideo non dubito quin apud germanicũ in Arato ſit mendũ. Se velle arctophylax brachiorꝝ munera cæcus. ¶ Acer adiectiuũ. Oui. ij. de põto. Acer & ad palmæ ꝑ ſe curſurus honores. Si tñ horteris fortius ibit equus. Subſtãtiuũ arboris nomen eſt & corripit. Idem. x. met. Et platanus genialis acerqꝫ colorib⁹ impar. hinc acernus. — Acer.

¶ Acis idis viri & fluuij nomẽ in Sicilia. Oui. iiij. Faſt. Preterit & ripas herbifer aci tuas. idẽ. xiij. met. vbi huius fabulã eloquit. Acis erat Fauno nymphaqꝫ Simethide cret⁹. hoc Claudian⁹ noue corripuit dicens in. ij. de raptu ꝓſerpinæ. Lucus erat ꝓpe flumẽ acim qđ cãdida ꝓfert. Sæpe mari pulchroqꝫ ſecat Galathea natatu. vulgo Atim legit ſed mẽdoſe vt opinor, In eodẽ libro corripit licenter ſecunda in petitura. — Acis.

¶ Acoris. idis. ſacerdotis curãtis funera nomen, vt dicit Calderinus in illud Mart. lib. ij. in vetuſtiſſimã dicentis. Qꝫ ſi cadauer exigis tuũ ſcalpi Sternatur acoride triclinio lectus Scazõtes ſunt duo, vbi a ꝑducit in acoride, ſed videt mihi potius orõ a coride vt ſit ntĩs non acoris ſed coris, idis. quicquid dicat Calderinus quia ſenſus cum latinitate ſic perfectior eſt. Achan ꝓprium viri in — Acoris.

Prudentij pſycomachia. ¶ Cacus viri ꝓprium variatur. Prop;
Cacus. lib.iiij. Incola Cacus erat metuendo raptor ab antro. Oui.i.faſt. Ca-
cus Auentinæ timor atq; infamia ſyluæ. Idē.ix.met. His Cacus hor
Cacabo. rendū tyberino gurgite monſtrū. ¶ Cacabo.as. ꝑdicū eſt quū vo
cem edunt, author de philomela, apud quē in tātillo carmine mul
Cacabus ta ſunt errata. Cacabat hinc ꝑdix hinc glacitat improbus anſer.
Dacus. ¶ Cacabus.i.olla, Papi. q̄rto ſyluaꝝ. Alboꝝ calicū atq; cacaborū
phal.eſt. ¶ Dacus populi nomē, cuius regio dacia nominat̄. vñ
Dacicus.a.um. Mart.lib.vi. Grāde iugum domita dacus ceruice re
cepit. Papi.theb.i. Et cōiurato deiectos v̄tice Dac⁹ Petrar. male dix
it epiſt. vlt.lib.iij. Et Dacus & rutilo ꝑplexus crine Sueuus At corri
pitur daca.æ. ꝓ oriētis populo ſupra Bactrianos. Sil.li.xiij. Curſu
Daca. ſigna tulit cui peruia bactra dacęq;. Verg.lib. viij.ænei. Indomitiq;
Facūdia. dacę. ¶ Facundia. Oui.xiij.met. Mota manus ꝓcerū eſt & quid fa
Facūdus cundi poſſit. Tūc patuit fortiſq; viri tulit arma diſertus. Flaccilla
Graculus vt Flaccus poſitu extendit. ¶ Graculus cuius primitiuū eſt grac⁹
id eſt monedula nō garrulus. Rufus in arato. Agmine quū denſo
circūuolitare videt̄. Graculus & tenui quū ſtridūt gutture corui. Ve
rūtamen licet multi hic exceperint puto geminare conſonātem, &
Glacilla. hinc eſſe graccoꝝ cognomentū, & aliqui aſpirāt gracchul⁹. ¶ Gla
Glacito. cilla. ¶ Glacito vide a ante c.cacabo. ¶ Hiacynthus huc nō pti-
Hiacyn- net cōtra Alexandrū & Gaguinū dicētes primā variari, qđ falſum
thus. eſt, quia hic i eſt vocalis. Verg. Ferrugineos hiacynthos. ¶ Machi-
Machina na. Luca.li.i. Totaq; diſcors Machina diuulſi, turbabit fœdera mū-
di. male dicit hymnograph⁹. Toti⁹ mūdi machinā gubernat. ſap.
Macezer: eſt. ¶ Macezer viri ꝓpriū. Claudi. de bello Gildonico. Macezer
fugiēs qui dira piacula fratris. Speſq; ſuas vitāq; tuo cōmiſit aſylo.
Macero. ¶ Macero as. paſſiuum eſt maceror, doctiſſimi ſemper producūt.
Lucre.lib.iij. Macerat inuidia ante oculos illum eſſe potentē, Illum
aſpectari claro qui incedit honore. Ibidē. Aduenit id qđ eum de re
bus ſępe futuris Maceret. Hora.i.car. Ode.xiij. Qꝫ lentis penit⁹ ma
cerer ignibus. Aſclep.eſt. Idem in Epodo ode.xiiij. Cōtenta phryne
macerat. Iamb.di.eſt. Germanicus in arato. Maceror hoc vnum &
doleo tibi deeſſe Terenti. Oui.in epiſt. Acontij. Maceror interdū ꝗ
ſum tibi cauſa doloris. qđ indocte legit̄ interdū maceror, quæ res
decepit Priſcianū ſiue Fannium in perihegeſi dicentē. Frangitur hir
cino maceratus ſanguine tātum, hoc nolim imitari nec plura alia
in eodem opere. Errauit ſimiliter macer & plures atq; ipſe Baptiſta

Mant. de morte Collę. Quid te inconſulte pergis macerare? quid
omnes Perdis. De productione afferã adhuc vnum teſtimonium
Calphur. Eclog. v. Te potiar crocale qua nunc ego maceror, vna
¶ Maceries ꝓducitur teſte Sulpitio, at corripiuntur ꝑpetuũ macies
& Macer etiã ꝓprium. Verg. Hehu. quã pingui macer eſt mihi taurꝰ
in auro. Ouid. ij. de ponto. Ecquid ab impreſſæ cognoſcis imagine
cęræ, hæc tibi Naſonem ſcribere verba Macer. Cato. Q; ſi mage
noſſe labores Hęrbarum vires, Macer id tibi carmine dicet. Ne cũ
indoctis omittas ꝓnomen id. Quidam male ꝓduxit. ¶ Racipa- Racipal.
lis viri ꝓprium. Luca. lib. v. Deiotarum & gelidę dominũ Racipa-
lin orę Collaudant. ¶ Thracia & thracę es. & thraca ę. hinc thra-
cius. a. um. Seneca in Hecuba. Fortis armentis lapidoſa thrace. ſap.
eſt, Thracin & thracis oppidum thraciæ, hinc thracinius. a. um. Lu- ¶ Thrace.
ca. lib. vi. Flebile pieridum Thracin preciũq; nefandum. ¶ Vacie Thracin
nus viri ꝓpriũ. Mart. Docti patria narbo Vacieni. phal eſt. ¶ Va- Vacienꝰ.
cia teſte Nebriſſenſi, cui in exteriorem partem crura flectuntur. Vacia.
¶ Vacillo variatur, correptio eſt acceptabilior. Lucre. lib. iij. Tum Vacillo.
quaſi vacillans primũ conſurgit & omnes, Paulatim redit in ſen-
ſus. Ibidem. Prępediuntur Crura vacillanti tardeſcit lingua madet
mens Vaccinium poſitu extenditur vt vacca, authore Neſtore.
Vergil. Alba liguſtra cadunt vaccinia nigra leguntur. ¶ Zacha- Vacciniũ
rias primã rectiſſime producit, correptis ſecũda & tertia, vide vo- Zachari
calem ante vocalem. as.

Ante D corripitur. vt quadro as. quadra qua-
a driuium contra Sulpitium Marcus Manilius lib. ij. Sed ſi A añ D
quis contentus erit numeraſſe quadrata. Ibidem. Qui cõ Quadro
ſtruit orbem Ter triginta quadrum partes per ſydera reddat. Sic
arator. Quæ cuncta per vndas Arca quadrata tulit. Padus facile Madeo.
erit teſtimonium vt madeo Ouid. xv. met. Emathijq; iterum ma-
deſient cæde Philippi. mendoſe legitur madeſcent, vt apud Luca-
num lib. vi. Madent pro manẽt a mano. as. Inſpicit & gladios qui
toto ſanguine madent, qui niteant. legito manent cõiunctiui mo-
di. Iuue. ſat. i. Quum tener vxorem ducat ſpado Næuia tuſcum Fi- Spado.
gat aprum. Male autem arator li. i. Que ſpado iugatis Aethiopũ
pergebat equis, errat ſimiliter Nebriſſenſis in generibus.
¶ Radalo proprium viri corripitur a Valerio Flacco lib. vi. Ideo
quidã male exceperunt Hadria. Manilius lib. iiij. Italiam atq; hadri
am comitatus nomine pontum.

 Hadria.

Exceptio.

Adam variatur, Auſonius in carmine paſchali. Deceptũ miseratꝰ
Adam. adam quẽ capta venenis. Implicuit ſociũ blandis erroribus æua.
Sido.lib.vij.Iam patriã ingrediens, ſed de qua decidit adã, ſic Sedu
Adon. lius & Arator. Adon onis qui etiã Adonis in recto, Mart. Capella
lib.ij. Hãmon & arentis Libyes ac byblius Adon. Cæteri corripue
runt quos rectius imitabimur quia Capella poſuit cõpluſcula con
tra veterꝫ conſuetudinem. Ouid.x.met. Cœlo pręfertur adonis.
Caduceũ ¶ Caduceũ mercurij virga qua pax ſignificat̃ hinc caducifer mer
Caduci- curius. Caduceator legatus pacis. Oui.li.iiij.faſt. Tartara iuſſus adit
fer. ſumptis caducifer alis, dicit̃ etiã virga caduceus. ¶ Caduſij ꝓꝑi.
Caducea- Priſci.in perihegeſi. Poſt hos Caduſij duriſſima rura colentes.
tor. ¶ Clades. Verg. Quis cladem illius noctis &c. ¶ Dada viri ꝓpri
Caduſij. um, apud Philel.in.ix. vij. ¶ Dadila, teſte Bebelio. ¶ Fadus vi
Clades. ri ꝓpriũ Sil.li.v. Hinc Fadum petit & veterẽ bellare labicũ. Verg.
Dada. ix.æneí, ſimiliter ꝓduxit ꝓpriũ viri Fadus. ¶ Gades inſulę. Mart.
Dalida. lib.i. Gaudent iocoſę canio ſuo gades. ſcazon ẽ. hinc gaditanus. Idẽ
Fadus. lib.xi. Et gaditanis ludere docta modis. ¶ Gadir vrbs opulẽta in
Gades. gadibus, Feſtus in Arato. Gadir prima fretũ ſolida ſuꝑeminet arce
Gadir. Idem Pœnus quippe locũ gadir vocat vndiqꝫ ſeptum. ¶ Gadi-
Gadilon. lon. ¶ Gladis tellus quædã. Priſ.in perihegeſi. Eſt igitur ponto tel-
Gladis. lus circũflua prima Cui nomen Gladis, ſtatuas hæc Herculis inter.
Gradiuꝰ. ¶ Gradiuus.i.mars, vix poeta eſt qui nõ variauerit. Vale.flaccꝰ lib.
iiij. Inclyta amazonidum magnoqꝫ exorta gradiuo Gens ibi. Ver.
æneí.iij. Gradiuũqꝫ patrẽ geticis qui præſidet oris. ¶ Ladas.ę.cur-
Ladas. ſor Alexandri velociſſimus. Catul. Ne Ladas ego pennipeſue Per
ſeus Phale. eſt vt apud Martialẽ li.ij. Quod ſi ꝑ graciles vias Petau
Ladon. ri. Inuitũ iubeas ſubire Ladam. ¶ Ladon viri, & canis. & fluuij ꝓ-
prium. Oui.i.met. Donec arenoſi placidum Ladonis ad amnẽ Ve-
Quadi. nerat. ſic ꝓ cane.lib.iij.met. ¶ Quadi populi apud Baptiſtã in ex-
hortatione cõtra infideles. ¶ Radix radico. ¶ Suadeo, ſuadela
ſpadix. ¶ Trado traduco. ¶ Vado nota ſunt. Verg.iiij.Geor.
Spadices &c. principium verſus eſt ſed vadum corripit̃ & vador
aris. Verg. Illiditqꝫ vadis &c.

A añ F — a — Ante F corripitur. Perſius. Omne vafer vitiũ
ridenti flaccus amico Tangit. ſic Afranius apud Auſo-
niũ in epigrãmatis. Quę viderent̃ tollẽda ſcribunt̃ ꝑ ph-

A añ g — a — Ante G corripitur, vt agylleus, cum y græco
ꝓpriũ viri. Papi. vi.theb. Leuat ardua cõtra Mẽbra Cleo-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

neæ ſtirpis iactator Agylleus. Ibidē, quæſitaq; p̄mia laudū Dat ſo-
cijs ſequit̄ neglectus Agyllęa thorax. In argumēto eiuſdē libri qđ
Statius non cōpoſuit male ſic ponit̄. Tydęus Agyleū ſupauit ago-
ne palęſtrę. Tagus ſemꝑ corripit̄ apd' doctiſſimos, licet Petrarcha
ſemel ꝓduxerit, ſi recte memī. Tu id ne faxis. corripit̄ quoq; tagax
.i. furunculus. Lucilius. Proſcribere poſſe tagacē, nam tago ꝓ tāgo
veteres dixerūt, teſte Pompeio. Neq; fit a taceo. es. vt Vgutio ſom-
pniat. At ꝓducunt̄ vndecūq; ſunt indago, ambages, contagiū, cō-
tagio, coagulū, repagulū, teſtimonia facile patebunt.

Exceptio.

Producunt̄ habentia f vel p ante a, vt fagus, flagito, flagitiū, pagus
pagina, hinc demo flagro, flagellum, fragor nomē a frāgo, fragro Pagaſa.
as. fragilis, pagaſa vnde pagaſęꝰ Iaſon. pagaſęa puppis oppidum
eſt theſſaliæ. Oui. vij. met. Iamq; fretum minyę pagaſęa puppe ſeca Plaga.
bāt. Plaga ꝓ reti vel ora, nā pro vulnere ꝓducit̄. Idem. i. met. To
tidemq; plagæ tellure premunt̄. Lucre. lib. i. Innumerabilibꝰ plagis
vexata per æuū. ¶ Plagiū crimen eius qui rem liberā vendit, aut Plagium
ſeruo ſuadet fugā, aut qui aliena ſibi vendicat. hinc plagiariꝰ ꝗ pla Plagiariꝰ
gium cōmiſit, vt qui aliena carmina ꝓ ſuis recitat &c̄, alij dictū vo-
lunt plagiariū vel plagiatorē ꝙ lege Fannia plagis dānatus eſſet,
qđ ſi verum eſt cōtra primitiui naturā corripiet̄. Mart. lib. i. Impo-
nes plagiario pudorē phal. eſt. Reliqua alphabetario ordine anne
ctenda ſunt. ¶ Agalma. i. ſimulacrū, larua, ſtatua, Capella fœlix. Agalma
lib. vi. Quā docto aſſimulāt habitu qui agalmata firmāt. ¶ Agea Agea.
vide e ante a. ¶ Agis. idis. Lacedæmoniorꝫ rex, alius fuit vir lyci Agis.
us. Verg. ęnei. x. Et lycius ꝓceſſerat agis, docet hoc Tortellius & Ne
ſtor. ¶ Cragus vel cragos mōtis nomen rectiſſime corripitur. Cragus.
Hora. i. car. Ode. xxi. Syluis aut viridis cragi, verſus eſt glyconicus
Oui. ix. met. Iam cragon & lymirē &c̄. Priſcianꝰ tamē in perihegeſi
ꝓduxit, nolim imitari, dicit autē. Perhibent quē nomine cragum.
¶ Lagon onis pueri nomē cuius diminutiuū eſt lagūculus qđ cor- Lagon.
ripitur. Mart. lib. ix. Nos facimus Bruti puerꝫ nos lagona nanum. Laguncu
Papi. i. ſyl. Molles Caioli lagunculiq;. vbi imperite legit̄ caſeoli, nā lus.
teſte Calderino papi. loquit̄ de pueris aut puerorꝫ imagūcul', ideo
diminutiua ſunt a lagon & caius. V̄ſus Stat. fuit phaleucius. Lagopꝰ Lagopꝰ.
odis. auis leporino villo pedes hn̄s vt Merula ex Plynio docet, li-
cet Domitius lagopice ꝓ ancilla legat, qđ non cōuenit, quia de be
ſtijs a diuerſis hoibus amatis loquit̄. Mart. lib. vij. dicens. Si meꝰ au
rita gaudet lagopode flaccus. ¶ Lagus ægypti rex variat̄, ſed ꝓ-
ductio eſt lōge freq̄ntior. Luca. li. v. Donata eſt regia lagi. Iu. ſat. vi. Lagus.

Famoſaq; mœnia lagi. Sil.x. Sic lagæa ratis vaſto velut inſula pō-
to Cōſpecta illiſit ſcopulis lagæa hoc eſt ægyptia. Luca.li.x. Pugna
uit fortuna ducis fatumq; nocentis Aegypti regnū ne lagi Roma-
na ſub arma Iret an eripet mundo memphiticus enſis Victoris vi-
ctiq; caput. Baptiſta in catharinaria. Lagus oībus author. Vergi-
lius quoq; ſed de alio loquit̄ æneí.x. Obuius huic primū fatis addu
Laganū. ctus iniquis Fit lagus hunc &c. ¶ Laganū cibus quidā. Petrus Ri
ga in epodo. Lagana lata notāt, & fratris & hoſtis amorē. At lacha
num cū ch aſpirato eſt oē holerū genus, & longe differt a lagano
vt dicit cū Neſtore Calepinꝰ. Hora. ſat. vi. Inde domū me Ad por
Magalia ri & Ciceris refero lachaniq; catinum. ¶ Magalia. Vergi. ænei.i.
Mago. Mirat̄ molem æneas magalia quondā. ¶ Mago. onis. frater Hāni
Saga. balis. Sil. iij. Mago q̄tit currus & fratrē ſpirat in armis. Petrarcha in
hoc vt in pluribus hallucinatus eſt. ¶ Saga. æ. mulier venefica.
Mar.in.xi. Expiet vt ſompnos garrula ſaga tuos. ſic ſagus.a.um.
Sagio.is. vñ p̄ſagio & p̄ſagus. At ſagum veſtimentū corripit̄. Iu-
ſat. vi. An ſaga vendēti nubat caupone relicto. Corripit̄ ſagax. Lu-
cre. lib. ij. Nec minus hæc animū cognoſcere poſſe ſagacē. Idem tñ
lib.i. & li.v. ꝑduxit dicens. Ordine quæq; ſuo ſagaci mente locarūt.
Neſcio an mendū ſit nō auſim imitari. ¶ Strages & ſtragulū no-
Tragula ta ſunt. ¶ Tragula teli genus. Sil. li. iij. Cui tragula ſemꝑ Fulmineā
armabat celebratū miſſile dextrā. ¶ Tragitia teſte Sulpitio, trage-
ma. atis teſte eodē a trago. i. comedo. At tragos. i. hircus corripitur,
vñ tragœdia. Mart. Inde tragos celereſq; pili mirādaq; matri Bar-
ba. id eſt hircus hoc eſt graueolentia vt multis declarat Beroaldus
Vagina. in annotatiōibus. ¶ Vagina. Oui.x.met. Pendenti nitidū vagina
Vagio. diripit enſem. ¶ Vagio. Ibidem. Reddit onus vagitq; puer. Idem
in epiſt. Canaces. Vagitus dedit ille miſer ſenſiſſe putares. Vagor.
oris. i. vagitus. Lucret. lib. ij. Et ſuperātur item. miſcet̄ funere vagor
Author philomelę dicit vagire leporū eē, et corripit p̄mā, quē indi
gnū fide eē ſępe dixi, ait aūt. Glaucitat & catulꝰ ſed lepores vagiunt.

A añ L a Ante l producit̄ in diſſillabis. vt balo as. Sill.
xv. Mille ſub altis Lanigeræ balant ſtabulis. Ouid. in. iiij.
faſt. Tactaq; fumāti ſulphure balet ouis.

Exceptio.

¶ Corripiunt̄ noīa in gtīs creſcentia vt ſalix, phalāx, ſalus, ſalo, ca-
lix. Nebriſſenſis in generibus ꝑducit calix cū y græco. Ego autho-
ritatem deſydero. Excipiunt̄ halec ꝑ liquamine qd' ꝑ x quoq; dicit̄

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

teſte Nebriſſenſi halex. Ales.itis. Verg.in Moreto. Excubitorq; di- Ales.
em cātu prędixerat ales. Calphurnius ecloga ſecunda. Et quæcūq;
vagis alituum ferit aera pennis.hic s perimit̄ in vagis more veteꝝ
id non imitamur. ¶ Calo.onis. variat̄ teſte Neſtore. Ego aūt cor
reptionē nondū inueni.nam apd' Oui.iiij.faſt. Per flāmam ſaliiſſe
calones,mēdoſum eſt,ꝓ colonos,id quod nec ipſe Neſtor diffitet̄.
Hora.ij.ſermo.hunc ꝑminxerūt calones, quinetiā illud accidit &c.
Perſius. Caloni citius ſambucā aptaueris alto. Eſt aūt calo authore
Feſto, militis ſeruus qui clauas ligneas vel fuſtes in bello gerit.& di-
citur a cala.æ.i. fuſtis vel claua lignea. Lucil. Scinde calā vt caleas.
ergo calo onis.cōtra primitiui naturā ꝓducit̄.calo.i. voco corripi
tur. vnde eſt v̄ſiculus. dum te calo calo ligniferꝝ vocito. ¶ Tha- Thales.
les rectiſſime corripit̄.lu.ſat.xiij. Chryſyppus nō dicit idem nec mi
te Thaletis Ingeniū. Sido.in p̄mo panęgyrico. Mileto qd' ſerte tha-
les vadimonia culpas. Idem ꝓduxit contra aliorū morem, nec au-
ſim imitari vt in epithalamio Polemij. Thales hoc etiā numeris in
quirit & aſtris. Ibidem. Thales mileto genitus vadimonia damnat.
Ibidē. Quartus Anaxagoras thaletica dogmata ſeruat, ¶ Alo.is
v̄bum ſecūdę, ſed halo.as primę ꝓducit̄. ¶ Cales iū. plurale qd'
ſingulariter quoq; cales.is dicit̄, oppidi nomē eſt. vn̄ calenū vinū Halo.
inter p̄cioſa numeratū, nomē habet a calai cōditore. Sil.xij. Threi Cales.
ciamq; calen. Vide etiā a anter arunci. ¶ Cala.æ.& calo.as. vide
ſupra calo.nis. ¶ Falæ.arum. turres ligneæ, vnde falarica quā a
Phalaride quidā dictam putāt.& per ph ſcribūt tam phalæ q̄ pha- Falæ.
larica.lu.ſat.vi. Cōſulit ante falas. Luca.vi. Hunc aut tortilibꝰ vm-
brata falarica neruis. Obruat. Falum teſte Nigro. ¶ Halys cum y
græco fluuij nomen. Oui.iiij.de ponto. Huc lycus huc ſagaris, pe- Halys.
neus, hipaniſq; chratiſq; Influit & crebro vertice tortus halys. Par-
theniuſq; rapax & voluēs ſaxa cynapes. Labit̄ & nllo tardior āne
tyras, Et tu fœmineæ thermodon cognite turbę. Et quondā graiis
phaſi petite viris. Halys etiā eſt viri proprium ſimiliter correptum
apud Verg.ix.ænei. ¶ Malus.a.um.adiectiuū, vbi hæc ſubſtan-
tiua ſunt producuntur. teſtimonia ſunt inuentu facillima. ¶ Pa- Malus.
lam prepoſitio & aduerbiū ſatis patet in ſyntaxi Bebelius dicit Mar Palam.
tianum contra aliorum conſuetudinē producere, nequiui id ex Ca
pella depræhendere, licet diligentiſſime perlegerim. propalam ſe-
cunda correpta aduerbium, id eſt palam. Palin quo in compoſitis
vtimur vt palinodia. propalo, as verbum etiam ſecundam corri-
pis quia a palam.

¶ Pales, dea. Oui. in faſt. Nox abijt oriturq; aurora palilia poſcor. Non poſcor fruſtra ſi fauet alma Pales. Palilia ſunt Palis feſta.

Salum. ¶ Salum id eſt mare. Boe. li. i. Homines q̃ timur, fortunę ſalo. Anapeſticus dimeter eſt, ne ſalo dactylus eſt gr̄a finis. ¶ Talos vł talus viri ꝓpriū. Verg. æneı. xij. Ille Talum talaimq; neci fortēq; Cethegum. Talus appellatiuū notū eſt, ꝓduci, vnde eſt talaris ¶ Valens ꝓprium viri corripit. vt vale quia fit a valeo, vales &c̄.

Talos.

A añ l in poliſyllabis corripit, vt Phalaris tyrāni proprium. Iu. ſat. viij. Ambiguæ ſi quando citabere teſtis, Incertęq; rei Phalaris licet imperet vt ſis Falſus &c̄. ſi neotericoꝝ aliquis ꝓduxerit quātumuis doctus, ſcito illū nō eſſe imitādum. Mart. li. xi. Carmina nulla probas molli quę tramite currunt. Sed quæ ꝑ ſalebras altaq; ſaxaq; cadūt. ſic Horatius cæteriq;, qđ eſt cōtra Alexādrum Gaguinū. Nigrum, Bebeliū pluresq;. ¶ Notent in om̄ibus regul geminātia conſonātem, vt Pallene regio Macedoniæ. Callimachꝰ calliſtratus, balliſta teſte Neſtore a ballo, id eſt iacio, machina bellica eſt. Oui. xi. met. Quum laceras aries balliſta ve cōcutit arces. Caue Petrarchā imiteris in q̃rto Aphricæ dicentē. Ac turbāda procul ferientes caſtra baliſtæ. ¶ Palliū quod nōnulli dictū volunt q̇ palam ſit. ſic palludamentū & palliatus & palludatus. Iu. ſat vi. Cum palludatis ducibꝰ p̄ſente marito, Auſonius vnū l abſtulit, qđ vix imitādum puto, ait autē in epig. Molle auꝝ palijs græcia texe tuis.

Salebra.

Balliſta.

Pallium.

Allium ¶ Allium q̄uis vnico l ſcribi putet Pōponius etuſius. vt in. xi. Columellæ dicit Pomponius fortunatus, Sunt qui aſpirādo hallium dicēt ab halādo. Verg. Allia ſerpillūq; hærbas. ¶ Allia fluuij nomen ſemꝑ l geminat, cōtra Seruiū in illud Verg. vij. æneı. Quoſq; ſecās infauſtū interluit allia nomen. vbi dicit, ll v̄ſus gr̄a geminari. quia prima naturaliter corripit. Luca. in vij. Quas aliæ clades &c̄. Seruio aſtipulātur Neſtor & Ferettus. ſed errāt vt pulchre declarat Beroaldus in annotatiōibꝰ, & Omnibonꝰ cū Sulpitio in Lucanū Nā apud Lucanū aliæ eſt ntūs p̄ł̄s fœminei generis ab alius. a. um qđ ſenſus facile indicat. Non iſtas habuit pugnæ pharſalia partes. Quas aliæ clades aliæ. i. allienſis & cānenſis & trebiana, Allia igitur nunq̄ corripit. Luca. lib. vij. Et dānata diu Romanis allia faſtis. ſic Ouidius, & Sillius cæteriq;. Allius viri proprium in. iiij. Sillij.

Allia.

¶ Alea Hora. Perraro hæc alea fallit. ¶ Alecto furiarum vna.

Alea. Verg. Luctificā alecto &c. ¶ Aliphæ Cāpaniæ oppidum. Sil. li.

Alecto. xiij. Aliphæ & clanio cōtemptæ ſemꝑ acerræ. hinc aliphanꝰ. a. um

Aliphæ. Hora. ſat. vlt. Inuertūt aliphanis vinaria tota. ¶ Aledius viri ꝓ-

Aledius. prium. Iuue. ſat. v. Tibi habe frumentum Aledius inquit.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶ Balena piſcis. Iu. Quantum delphinis balæna britānica maior.
¶ Balanus ꝓprium viri nuſqꝫ notaui, appellatiuum corripitur.
¶ Caligo. i. obſcuritas & hinc vͥbum caligare. Iu. Et genus huma- Caligo:
num damnat caligo futuri. ¶ Caliſto Lycaonis filia. Oui. ij. faſt. Caliſto.
Caliſto ſacri pars fuit vna chori. ¶ Calatia campaniæ oppidum. Calatia.
Sil. viij. Nec paruis aberat calatia muris. ¶ Dalila ita dicendum Dalida.
cenſet Badius nō dalida, & ꝓducit a chriſtianis, Bebelius dicit ſe in Bebelius:
emendatiſſimis codicibus inueniſſe dalda & ſanſon nō ſampſon.
¶ Laletania hiſpaniæ ꝓuincia, vt docet Calderinus. Hinc laletanus Laletania
a. um. Marti. li. i. A caupone tibi fex laletana petatur. ¶ Maloba- Maloba-
trum vnguentū quoddam. hinc malobratatus apud Sidonium. trum.
Hora. ij. car. ode. vij. Malobatro ſyrio capillos. vͥſus eſt alemanius
dactylicus tetrameter, primus pes eſt dactylus. Sydo. in. i. panegyri
co. Lilia narciſſum, caſiā, colocaſia, caltā, Coſtum, malobatrū. myr
rhas. opobalſama, thura Parturiunt cāpi. ¶ Malliacus poſitione
producit vt mallos, oppidi nomē, Malea corripit. vide vocalem
ante vocalē. ¶ Palatium & palatinus variant, ſed ꝓducta volūt Pallatiū.
geminare l conſonantē, Alij a balādo deducūt alij a Pallante Euā-
dri filio. Tibul. li. iij. Sed tūc paſcebāt q̄ hærboſa palatia vaccæ. Pro
pert. lib. iiij. Aut vbi nauali ſtant ſacra palatia phœbo. Ouid. i. meta.
haud timeā magni dixiſſe palatia cœli. Verg. Sil. & multi alij. Mart.
lib. viij. Sūma palatini poteras æquare coloſſi. Idem in eodē. Qui
pallatinæ caperet cōuiuia menſę. Ambroſiaſqꝫ dapes nō erat ante
locus. Idem li. ix. Aſtra licet ꝓpius pallatia lōgius eſſent. ſic idē alibi
fere ſemp. Papi. prio ſylu. Dum noua cōtemptis ſurgant pallatia
flāmis. Sil. xij. Qꝫ tanti fuerit cadere vt pallatia cernas. ¶ Qualea Qualea:
dicunt ꝓduci alexander, Sulpitiuſqꝫ. authoritatē deſydero. ¶ Sa- Saluſtius
luſtius viri ꝓpriū. Hora. ſa. ij. li. primi. Merx eſt in claſſe ſecūda Li-
bertinarꝫ dico, Saluſtius in quas Nō minus inſanit qꝫ qui mœchat
de geminatōe nec vſum nec p̄ceptū habes, vt neqꝫ in eo qd' ſequit. Salenti-
¶ Salentinū ꝓmontoriū Italiæ, ſalentinus lacus. vnde ſalentini po num.
puli. Producit autē vt multa alia cōtra primitiui naturā. ſiquidem
a ſalo. i. mari, hi populi nomē accepe. Sil, li. viij. Addit his calaber
ſalentinæqꝫ cohortes. Verg. iij. æneí. Et ſalentinos obſedit milite cā
pos. ¶ Squaleo. es facile occurret teſtimoniū. ¶ Scalena teſte Squaleo.
Sulpitio. ¶ Talea lignorꝫ eſt putamē, ne barbarꝫ credas, qa galli Scalena.
Taleare dicūt, nam hi e latinis plurima ſumpſerūt. Ea certe dictōne Talea.
vtitur frequēter. Columella, atqꝫ etiā Plinius & Varro, vt declarat
Nonius Marcellꝰ. Serenꝰ. Fraxinea in flāmis quā fudit talea ſuccū
hoc teſtimoniū adducit Neſtor. Idem parꝫ ſibi cōſtans in i ante l le-

git hic tilia, quod nomen quū apud omnes corripiat̃. Neſtor ꝓpter hūc locū putauit. variari, Inepte ſane, nā quid foret tādem fraxinea tilia? Tu igit̃ talea nō tilia legas. Talio ꝓducit̃ quia fit a talis. Mart. li. xij. Corrumpit ſine talione cęlebs.

A añ m — Ante m producitur in diſſyllabis vt hamus.

Hamus. a Mart. Sic auidis fallax indulget piſcibus hamꝰ. Iu. aūt ſa. xiiij. Diſpoſitis p̄diues hamis vigilare cohortem, interemit cū vocali. s. quod non imitamur, notat hoc Mācinellus in hūc ꝟſum Iuuenalis. ¶ Amen. Auſo. Amen ad om̄ipotentē deum. Et reſponſurus ferit aera vocibus amen, nōnulli corripuerunt. tu Auſonium imitare.

Exceptio.

Amo. ¶ Amo ꝟbum vnde nomē amor &c. Verg. in buc. Om̄ia vincit

Camers. amo͛r. ¶ Camers. tis. & populi nomen. Verg. æneí. x. Protinꝰ Antæū & Lycā pria agmina Turni Perſequit̃, fortēq; Numā, fuluūq; Camertē. Sil. li. iiij. Sternit̃ impulſu vaſto ꝑcuſſa camertū Pria phalanx.

chlamys ¶ Chlamis cum ch aſpirato & y græco. Perſius. Iam clamidas regum &c.

Fames. Fames. Oui. viij. met. Peſtifera lacerare fame &c. at ꝓducit̃ fama vnde infamis, infamo as. diffamo as &c.

Lamus. ¶ Lamꝰ viri ꝓpriū. Oui. xiiij. met. Inde Lami veterē Lęſtrygonis ingt in vrbem Venimꝰ, Antiphates terra regnabat in illa. Sil. xvi. Tū lamus & ſicoris proles bellacis ilerdæ. ¶ Ladmus poſitiōe ꝓducit̃. Idem lib. i. Hunc miſeratus adeſt infeſto vulnere ladmus.

Samos. ¶ Samos inſula. Verg. Poſthabita coluiſſe ſamo.

Same. ¶ Same inſula & vrbs. Idē æneí. iij. Dulichiūq; ſameq; & neritos ardua ſaxis.

Tamen. ¶ Tamē Oui. ij. met. Quid tn̄ hoc ꝓdeſt.

Thamos ¶ Thamos teſte Sulpitio.

Zama. ¶ Zama oppidi nomen. Sil. lib. iij. Et Zama & huberior rutuloꝝ ſanguine (Tapſus.

¶ A ante m corripit̃ in poliſyllabis, vt amuſſis apud Vergiliū de viro bono. Notent̃ cōpoſita ab a. amoueo, amitto. & e lōgis deriuata, vt a flamē, flameū, flaminica. Flaminius ꝓpriū viri & appellatiuū, vt flaminia via, flameolū flameus color. Iu. ſat. ij. Segmenta & lōgos habitus & flamea ſumit &c.

Exceptio.

Amentū ¶ Amentū. ſic vocamꝰ illud ꝑuū lorum quod iaculo adnectit̃ vt illo melius impellat̃. Sil. iiij. Haſta minat̃. Amēto renouātq; noua fornace bipennes. Hinc ꝟbum amentare. Luca. Iaculū amentauit habena.

Amianꝰ ¶ Amianus ꝓpriū viri. Mart. li. ij. Qꝫ blāda eſt tibi mater Amiane. phal. eſt.

Bamura ¶ Bamura aphrice oppidum inopia ferri

laborans.Sil.lib.iij. Tum chalybis paup̱ Bamuræ cruda iuuentus. hic pauper gtm̃ regit. ¶ Dametas ꝓprium viri. Verg.in bucço. Dic mihi dameta cuium pecus an Meliboei. ¶ Lamentũ & ṽbũ lamentor. Claudi.nil nautica proſunt Turbatæ lam ẽta rati. ¶ Lamina. Idem li.ij.in Rufinũ. Coniũcta per artẽ Flexilis inductis anitmat̃ lamina mẽbris. diminutiuũ eſt lamella apud Victruuiũ.li.vij. ca.iij. Latmius montis nomen & viri poſitione ꝓducit̃. Ouid.in.iij. de arte. Latmius Endymion non eſt tibi luna rubori. ¶ Mamercus virorũ quorundã ꝓprium.Iu.ſa.viij. Mamercoꝝ alapas. Mamertini ppl̃i Cãpaniæ a Mamertia oppido, hinc mamertinũ vinum. Mart.in xenijs. Amphora Neſtorea tibi mamertina ſenecta. Si detur quoduis nomẽ habere poteſt. ¶ Mamurius viri ꝓpriũ. Oui.iij.faſt. Quis mihi nunc dicet quare cæleſtia martis. Arma ferant Salij mamuriũq; canãt. ¶ Mamurianus viri ꝓpriũ. Mart. lib.i. Tãgi ſe toto mamuriane tuo. ¶ Mamurra viri ꝓpriũ gemino rr, vt mamurrus viri ꝓpriũ. vtrũq; eſt apud Mart. hoc q̃dem in lib.x.illud vero lib.ix. ¶ Samaria ꝓducit̃ apud Aratorẽ lib.i. Samariæ vicina petens.

Dametas Lamentũ Lamina. Mamercus. Mamertinus. Mamurius. Mamurianus. Mamurra. Samaria.

A añ. N. Manes.

Ante n producitur in diſſyllabis, vt manes, a Perſius. Laudant cõuiuæ, nunc nõ e manibus illis. &c. Neſtor credit variari. correptiõis teſtimoniũ ſumens ex Lucretij li.iij. Et nigras mactãt pecudes mãibuſq; deiſq;. id ẽ cõtra oĩm conſuetudinẽ, quia ipſe etiã Lucretius alibi ſemp̱ ꝓducit. & Lucreti⁹ certe fuit obſeruãtiſſimus quãtitatum, teſte Baptiſta Pio. ideo licet ſic habeatur in libris Lucretij quos vidi, credo hunc locum mẽdoſum, vt plæraq; alia in Lucretio culpa nimię vetuſtatis. ſic autẽ reſtituendũ. Et nigras mactãt pecudes & manibus & dijs Inferias mittunt. quicq̃d eſt nõ puto vitio carere ſiquis manes corripuerit.

Exceptio.

¶ Anas vide crementum. ¶ Ana prepoſitio græca.i.ſurſum & re vt anaglyptum vas ſculptum. Mart.lib.iiij. Nec menſis anaglypta de paternis. ¶ Analecta micæ ſub menſa cadentes. Marti. in apo. In precio ſcopas teſtatur palma fuiſſe. Sed p̃cium ſcopis nunc analecta dabunt, Sic analogica &c. ideo nõ ſatis docte dixit Sidonius in euchariſtico. Anachorita tremit, qui q̃q; frigora portet. Eſt autem anachorita eremita. anachoreſis.i.eremus choros locus eſt, anachoreo ſecedo. ¶ Anus.i. vetula mulier. Ouid.v.met. Prodit anus, ꝓ podice ſecundæ declinationis, notum eſt produci.

Anas. Ana. Anachorita. Anus.

Cano.is.Verg.Arma virūq; cano. ¶ Canis.Oui.iij.met.Dum
Cano. dubitat videre canes. Liuius andronicus in hymno de Diana.Di-
Canis. rige odoriſequos ad certa cubilia canes.hic ſextus pes iambus eſt,
Myurus. quia eſt verſus myurus.i.in fine claudicans,in hoc ſolū ab heroico
Lagairus. differens,ꝙ ſextus locus in myuro ſibi iambum vendicat.tales vi
Acephalus. debis cōpluſculos apud Crinitum in vita Liuij andronici. Lagairi
ſunt qui in medio claudicant.Acephali qui in principio &c. ¶ Ca
Canon. nens,vxor pici,quia a canendo nomen accepit. ¶ Canon onis,
Clanis. vnde canonicus aliqui male dixerūt ꝓduci,Auſonius.his demū ex
ceſſit grāmaticos canonas.i.regulas. ¶ Clanis fluuius Cāpaniæ
etiā Clanius dicit̄. Sil.viij. Et clanis & rubico ſenonū de nōie ſenę.
Danus. ¶ Danus viri ꝓpriū.Oui.v.met. Iaculum Danus ore momordit.
Scribe leto. ¶ Danis.is.ꝓpriū viri.Idem lib.xij. Ante tamē læto dederat phile-
phlegręō gręon & hyſen Eminus Iphinoum collato marte Daninq;.Sulpiti
us male dicit ꝓduci danus & dane,nam hoc ſecundū puto nō inue
niri ſed dana.ę.Legi aliquādo ꝑ m damis ſimiliter correptū.ſed da-
mus ꝓpriū viri ꝓducit̄. Sil.iiij. Et Damū dubia meditatus cuſpide
Manus. vulnus. ¶ Manus notū eſt.at ꝟbum vnde credit̄ deriuari mano
as.ꝓducit̄.Arator tamē niſi mēdoſus eſt liber corripuit dicens,hoc
de fonte manat,id tu ne imiteris. ¶ Panax vide crementa. ¶ Pa-
Panax. nos oppidi nomen.Manilius lib.iiij. Bactraq; & herios,babylō &
Panos. ſuſa:Panoſq;. ¶ Phanes.i.ſol quia quotidie ſe renouat,vt ait Ma
Phanes. crobius li.i.ſat. Philelp.in ſeptima tertiæ.Hunc veteres diuū vates
Planus. dixere phaneta.ſic ꝓpriū viri Phanes,& appellatiuū in compoſitis
vt ariſtophanes &c̄. Horat. Eupolis atq; cratinus ariſtophaneſq;
poetę.in his cum Riga multi errant. ¶ Planus græcū quo vtunt̄
latini ꝓ ſcurra.ſycophanta,impoſtore,deceptore, apud Ciceronē,
Laberium,Gellium,nec eſt ꝓpriū in Horat. vt docet in annotatiōi
bus Beroaldus. Hora.in ep̄lis ad ſceuā.Nec ſemel irriſus triuijs at-
tollere curat Fracto crure planū licet illi plurima manet lachryma,
Per ſanctū iuratus dicat oſirin Credite nō ludo. Planus adiectiuū no
Rhanis. tum eſt ꝓduci. ¶ Rhana nympha Dianę comes,interp̄tat̄ aſpſio
& gutta.Ouid.iij.met.Excipiunt laticē Nipheq; Hyaleq; Rhaniſq;
Et pſecas & phiale funduntq; capacibus vrnis.

A añ n in poliſyllabis corripit̄.vt lanio.as.lanius,ca-
nalis. Verg.iij.Geor. Ad puteos aut alta greges ad ſtagna iubeto.
Currentē ilignis potare canalibus vndā. Notent̄ e longis deriuata
vt ianua,ianitor,ianuarius,lanugo,lanificiū,phanaticus,panariū,
planities,ſanitas. at ſanies corripit̄ quia aliunde eſt. ſanio,inſanio.

vaneſco, euanidus &c. Notentur geminata vt cānabis teſte Neſto-
re, hærba quæ cānabum dicitur apud Palladium. Perſius. Tū ma- Cānabis.
re trāſilias tibi torta cānabe fulto Cœna ſit in tranſtro: anniculus, Anulus.
ſed vnico n anulus ꝓ circulo quē in digitis geſtamus, ab anno no
men habet & ſemꝑ primā producit.

Exceptio.

¶ Anippe mater pieridum a muſis in picas verſarꝫ, licet alij Enip-
pe legant alij Euippe. Oui. v. met. Pęonis anippe mater fuit. ita hñt Anippe.
libri veteres ſcripti & apud italos impreſſi. ¶ Canidia veneficæ
nomen. vt in vltimo ꝟſiculo ſermonū. velut illis Canidia afflaſſet Canidia.
peior ſerpentibus aphris. ¶ Canius viri ꝓprium, vide gades & Canius.
qđ ꝓpoſitum oportuit blaneus. Mar. lib. ij. Coponē laniumqꝫ bla
neumqꝫ. phal. eſt. ¶ Danubius fluuij ꝓprium. Oui. Danubij me- Blaneus.
dijs vix ꝓhibent aquis. ¶ Ganeo. i. helluo & meretricū amator, Danubiꝰ
Ganeum vel ganea. æ. guloſorꝫ & meretricū diuerſorium. Iu. ſa. xi. Ganeo.
Sed laudem ſiliquas occultus ganeo pultes. Philel. in quinta octauę Ganea.
Quem nulla ſilebunt Luſtra lupanarē reſonis te ganea trullis Can Ganeum
tabunt. Prudentius in pſycomachia præter aliorꝫ morē corripuit
dicens. Ima pati & laxa ganearꝫ lege teneri. & Sido. in ſecūdo panę
gyrico. Quem crapula vexat. Et pallens pinguedo tenet ganeaqꝫ
penni, Preſſus aceſcentē ſtomachus nō explicat auram, Par eſt vita
ſuis. i. porci. Et baptiſta in buccolicis Deſidioſa vorax ganeę ſtudio
ſa palatum &c. Tu ganeo & ganeū nunqꝫ corripies, & ganea liben
tius ꝓduces, ſi mihi cum Sulpitio auſcultabis. ¶ Lanuuiū oppi- Lanuuiū
dulum italiæ adhuc extans vt dicit Mācinellus in. iij. car. Hora. ode.
xxvij. vbi hoc eſt ſapphicū Raua decurrens lupa lanuuino. adiecti
uum eſt lanuuino quia ꝓceſſit agro, quia ab lanuuiū fit lanuuinus.
a. um. Proper. lib. iiij. Lanuuiū annoſi vetus eſt tutela draconis. Ca
tullus in Egnatiū. Aut lanuuinus acer atqꝫ dentatus Scazon eſt. ali-
qui geminant n. ¶ Manius ꝓpriū viri a mane dici credit. Mart. Manius.
li. x. Tu mihi ſimplicibꝰ Mani dilectus ab annis. ¶ Manilius Ma- Maniliꝰ.
nilia hoīm ꝓpria. Iu. ſat. vi. Nulla fere cauſa eſt in qua nō fœmina li Manilia.
tem Mouerit, accuſat manilia ſi rea nō eſt. ¶ Manetus viri ꝓpriū Manetus
apđ Philelphū in. vij. ſecūdę. Panaretꝰ qa a pan ꝓducit vide e añ t.

a Ante p corripitur, vt papæ interiectio, ne cre- A añ P
das ſub papa cōpręhendi. Perſius ſat. v. Marcꝰ Dama pa Papæ.
pæ marco ſpōdente recuſas &c. apluſtre Cicero in arato Apluſtre
puppibus abſumptis fluitātia q̄rere apluſtra. Manilius li. i. Aſcēde-
re cœlum Incipit, arguāqꝫ ratem ꝑ apluſtria ſumma, ab a ꝓuatiua

particula & pleo nauigo, quia nauigationi minus neceſſaria ſunt. napæ vide æ ante l. lęlaps. Apinę vide i añ n aphronitrũ vt aphro dite. i. venus, napus, napo, teſte Neſtore contra Sulpitiũ hæc dedi exempla, quia multi in eis errauerunt, ſiquis nos refellere conetur, id ex poetis veteribus agat̃ non ex grãmaticis ſecus meras nugas egerit. ¶ Notent̃ vbiq; geminata, vt ſapphyrus, ſappho, cappa dox, capparis, pappa, puerorꝝ cibus, pappare cibũ ſumere, pappꝰ auus, vappa. i. villum, & homo nihili, pappaſare auum vocare. ap pia via appias. adis. i. Venus. mappa ſed mapalia corripit̃. Verg. Et raris habitata mapalia tectis. ¶ Appulia regio, appulus in appu

Appulia. lia genitus. Mart. in apo. Velleribus primis appulia parma ſecũdis

Appulꝰ. Hora. ſat. v. Incipit ex illo mõtes appulia notos Oſtentare mihi q̃s torret atabulus & q̃s Nũq̃ erepſemus niſi nos vicina triuici Villa recepiſſet. idem alibi. lucanus an appulus anceps. ſic ceteri. Appulia ſecundã ſemp ꝑducit quã appulus ſemp corripit, in q̃ prima ſemp poſitione ꝑducit̃, quã apulia remotiõe vnius p aliquãdo corripit.

Apulia. Idem in. iij. car. ode. iiij. Nutricis extra limen apuliæ, verſus eſt alcai cus dactylicus, limen apuliæ duo ſunt dactyli quia vltima v̾ſus cõ munis eſt, Petrarcha more ſuo oĩa cõfundit ideo nõ eſt imitãdus vt. iij. aphricæ. Is tibi nãq; apulis rapidum ſub finibus ortũ Mittit equum bellis habili. lib. vij. hũc ſonipes apulus &. x. egloga. Appu liæ calabrũq; nemus ſub valle galeſi.

Exceptio.

¶ Apis is. vel idis rex ægypti, & in aphrica vicus & bos qui ꝑ nu-

Apidanus. mine colebatur. Luca. li. viij. Luſtra ſuæ Phœbes nõ vnus vixerat apis. ¶ Fœmineũ apis ꝑ apes notũ eſt corripi. ¶ Apidanꝰ flu

Apœninus. uius. vide i anteu, Sperchius Apœninus mons. Verg. xij. ęnei. Ver tice ſe attollens pater Apœninus ad vndas. ¶ Aphrica, apher,

Apher. aphricus. Verg. iij. Geor. Armentarius apher agit tectumq; larẽq;

Crapula. ¶ Crapula vide ganeo a añ n. Capo. Mart. li. iij. Alius coactos nõ

Capo. amare capones. Scazon eſt, dicit̃ etiã capꝰ, Varro Ex gallo gallina

Lapathes ceo caſtrato fit capus. ¶ Lapathes. is cũ th aſpirato hærba quędã Serenus Sæpe chelidoniã cum ſucco lapathis addes. Alexãder ne- quã. Lapathes cibus eſt & holus cõponit eundẽ, lapathos vel lapa- thum etiã herbę nomẽ primã corripit, vulgo radix dicit̃ teſte Tor tellio, Colu. in. xi. Lubrica iam lapathos iam thami ſpõte vireſcũt, Thamus hęrba eſt, lapa hęrba etiam primã ꝑducit, ſed video fere

Papas. lappa gemino pp. ſcribi. ¶ Papas ę. i cuſtos, pędagogꝰ, aut pater tractũ nomẽ a ſyracuſis, vbi pas pater dicit̃ vñ ꝑ geminationẽ pa-

pas,hinc papare blāde patrē appellare.hęc Mācinell⁹ in illd' ſat.vi.
Timidus prægustet pocula papas.Hinc papa ꝓ ſummo pontifice Papa.
alij aliunde deriuāt. Aelius Nebriſſenſis credit ꝓ ſummo pontifice Papius.
gemino pp.pappa ſcribi,ꝓducit̄ autē ab aratore. ¶ Papius viri Papilus.
nomē.vnde Papia lex.Auſo.in epig.Papia lex placuit,Iulia diſpli- Papinius
cuit.Papilus viri ꝓpriū. Mart.li.iiij. Cur q̄ vis fieri Papilefacta do
les. ¶Papinius poetę nomē.Sido.ad Fœlicē.Non qd' Papinius
tuus meuſq;.phal. Domitius ante ſyluas Papinij om̄ino cōtrario
modo poſuit quia forſitā errore Seruij fuit imbut⁹ dicens.hęc tecū
pariter velit Papini. Phœbus Caſtaliū nouare carmen.phal.ſunt. Papianil-
¶Papianilla ꝓpriū mulieris.Sido.in ꝓpentico.Cōiunx papianilla la.
quē pudico.phal eſt. ¶ Papilio.Mart.li.xij.In tauros libyci ruūt Papilio.
leones,nō ſunt papiliōib⁹ moleſti.phal.ſunt. ¶Paphagones.Pri Papha-
ſcianus in perihegeſi.Paphagones poſt hos mariādiniq; ſequunt̄ gones.
Bithyniq; viri pinguiſſima rura colentes.Qua rhebas pulcher gra
tiſſima flumina voluit. ¶Rapum vel rapa æ. a rapio volunt de Rapum.
riuari,ergo cōtra primitiui naturā ꝓducit̄. Mart.in xenijs.Hęc tibi
brumali gaudentia frigora rapa.Quę dam⁹ in cœlo Romulus eſſe
ſolet.Palladi⁹.rapa mutat̄ in napos. ¶ Sapo.onis.ſubſtātia ema Sapo.
culatoria.Serenus.Attrito ſapone genas purgare memēto. ¶Sa Sapis.
pis.is.fluuij nomē videto iſaurus i ante ſ. ¶ Saperda conchę ge- Sapda.
nus,ſunt qui a ſapio deriuēt ergo cōtra primitiui naturā ꝓducitur.
Perſius.Et qd agam⁹ rogitas en.ſaperdam aduche ponto.
¶Vapulo as.Iu.Ego vapulo tantum,eſt finis verſus.

A ante q corripit̄,vt aqua,laqueus,aquila etiā A añ q.
a viri ꝓprium,licet arator variauerit.vt li.ij. Aquila tunc
p̄ceptor erat vir plurima laudis inſtrumenta gerens. Cō
poſita notanda ſunt,quaq;,quaq; verſus nequaq;. A añ R

Ante r corripitur,vt larix, quod male dicūt va
a riari vt opinor,Ariminū quod in.ij.epiſt.male ꝓducitur
a Petrarcha ad Lucinum.Arabs,arabia,arabius.Vergil. Arabia.
Eoaſq; domus arabum pictoſq; gelonos. At arabia & Arrabia
arabius ꝓpter tot breues admittunt alterum r,& poſitione ꝓducū
tur arrabia & arrabius.Proper.lib.ij.Necſiqua arrabio lucet bom
byce puella.In eodē lib.Et dom⁹ intactę te tremit arrabię. ¶Notē Carra.
tur cætera geminata,vt carrus,carruca,Carra fluuij nomē Carræ Sarreſtes
vrbs,parrhiſij.o.ſarra,ſarraceni.Sedul.Saucia iā vet'ę marcebāt Tarraco
viſcera ſarrę,Sarraſtes populus.Tarraco hiſpanię oppidum,par- Parrhaſi-
rhaſia,parrhaſis,parrhaſius pictor & populus.Marrubij populi. us.

Varro. Varrus virorum ꝓpria. Barrhus elephas, & ꝑditus adole-
Arretiū. ſcens apud Hora. in. iiij. ſatyra & in Epodo ode. xij. Arretiū vnde
arretinus. Perſius. Fregerit heminas arreti ædilis iniq̄s. Mar. in apo.
Arretina nimis ne ſpernas vaſa monemꝰ. Lautꝰ erat thuſcis Porſe
na fictilibus. Errauit hic æneas Syluius in epitaphio Leonardi Ar-
Phauru-ſij. retini, qđ habet̃ poſt Leonardi epiſtolas. Arriꝰ. arria, phauruſij po
puli cum au diphthongo. Priſcia. in perihegeſi. Cōtinue poſt hos
ſequit̃ phauruſia tellꝰ. ita habet̃ in libro nobiliſſimi haloini, vbi ali
qui legerunt phariſia & hic exceperunt.

Exceptio.

Ara. ¶ Ara notum eſt ſed aſpiratū hara porcorum ſtabulum corripit̃
qđ de auibus quocꝫ dicit̃. apud Columellā. li. ix. ca. xij. & xiiij. Oui.
Cura fidel̃ harę, ab ara cōtra primitiui naturā corripiunt̃ aruſpex,
aruſpicina, aruſpiciū, q̄ ab hara aue quidā dici voluerūt. vide cor-
Errata Rigę. nucopiæ. corripit̃ quocꝫ hariolus, & verbū hariolor. Errauit Riga
teſte Neſtore dicens in Daniele Hariolus regis ſoluere viſa nequit,
Idem errauit in miniſcor alcheldemac. Maccabæus, Barabbas, ti-
bia, Ptolemæus, ſericus, Mithridates, conopęū, origenes, paraſceue
ſabbatū, candacis, & alijs valde multis, partim a Neſtore animad-
uerſis, nam longū fuiſſet oīa enarrare, quia Riga eſt pardo macu
Arete. loſior. ¶ Arete es. vel areta æ. ſupioris Dionyſij filia, & alia codē
noīe vxor Alcinoi ꝓducit primā ſecundācꝫ ſyllabas vt ꝓbat Ne-
ſtor ex Apollonio & Homero gręcis poetis, in qua re errauit Tor
Areo. tellius. vide e ante t. aretalogus. ¶ Areo. es. aridus &c. Verg. Aret
Area. ager. ¶ Area ab ariditate dicta. Idem. Area tum primū eſt ingen
Arene. ti æquanda cylindro. at corripiunt̃ vndecūcꝫ ſunt arena, ariſta, arū
do. ¶ Arene es, oppidum. Valerius flaccus li. i. At frater magnos
Arunci. lynceus, ſeruatus in vſus. Quem tulit arene poſſet qui rumpere ter-
ras. ¶ Arunci Italię populi. Neſtor cōtra Sulpitiū putauit per au
diphthongon aurunci dicendū eſſe, at libri quos vidi hn̄t arunci.
Arūcus. Arunca aruncoꝝ vrbs. Aruncus etiā viri ꝓpriū. & apud Plin̄. ſi-
gnificat villum a capellarū mento dependentē, vt docet cum Sul-
pitio Beroaldus & ſemꝑ ꝓducit̃ vt dicit Sulpitius de aruncis popu
lis. Verg. æneí. vij. Arunci miſere patres ſidicinacꝫ iuxta Aequora
quicꝫ cales linquūt amniſcꝫ vadoſi. Accola vulturni, paritercꝫ ſa-
ticulus aſper. ¶ Aruns viri ꝓpriū apud Vergiliū. xi. æneí. in hoc
Aruns. errauit Petrarcha, vt patuit in a ante b. ¶ Aram viri ꝓpriū apud
Aram. Mantuanū qđ alij fortaſſis corripuerūt. ¶ Barium oppidum ita-
Barium. liæ. Hora. ſat. v. bari mœnia piſcoſi dehinc gnatia lymphis ꝑ apo-

copen pro barĳ. ¶Baris idos. nauiculæ ſpecies. Prop. lib. iĳ. Romanaq; tubam crepitanti pellere ſiſtro. Baridos & contis roſtra liburna ſequi. ¶Barine. es, mulieris ꝓpriū apud Horatiū li. ĳ. car. ode. viĳ. Pœna Barine nocuiſſet vnq;. ſapphicū eſt. ¶Carica ficus ſpecies Ouid. i. faſt. Quid vult palma ſibi rugoſaq; carica dixi. ¶Carolus petrarcha corripit, cæteri fere ꝓducunt. Eſt igit̄ anceps. ¶Caria cuius populi Cares dicunt̄, a ſingulari car caros, fœmineū eſt. Caiera vt docet Regius in illud. iiĳ. Met. Lyciaeq; ꝓpinquos Caras adit, Mart. in. i. epigrā. Aere nec in vacuo pendentia mauſolæa Laudibus immodicis Cares in aſtra ferāt. hic aere ab aer ꝑ ſyneręſin diſſyllabum eſt, niſi putemus in prępoſitionē eſſe expungendā nec poteſt prim⁹ pes eſſe, ꝓceleumaticus quia aer priorē neceſſario ꝓducit. Manil. lib. iiĳ. Arcades antiqui celebrataq; caria fama. Auienus i arato. Lux hebes eſt matri vix qualē caria quondā. Nouerat intrātum ꝑ clauſtra tenacia clauē. carpendus eſt Carolus arretinus neotericus poeta, qui hoc (vt plæraq; alia) cōtra veteꝝ conſuetudinem auſus eſt corripe dicens. Nunc caria antiquo fuerat ſpoliata ſepulchro. rep̄hendendus quoq; Neſtor eſt, qui ꝓpter Carolū dixit caria variari, ideo nō iniuria Sulpitius obiectauit Neſtori ineptorum poetaꝝ teſtimonia. ¶Carex vnde Carectū. Verg. Tu poſt carecta latebas. ¶Carus. a. um. quod multo vēdit̄. vnde caritas ſine aſpiratione, charus. a. um. i. dilectus. vnde charitas cū aſpiratione. ſic oīa adiectiua in arus. vt clarus, rar⁹, teſtimonia ſunt facilia Charus etiā viri ꝓpriū apud Ouidiū. Nam ꝓpria appellatiuorum vnde deſcendūt quātitatem cuſtodiunt, vt clæmens, ruſticus, ſeuerus &c. ſic ſi quis a claritate nomē apud latinos ſortiret̄, clarus indubie primā ꝓduceret vt claranus apd' Auſoniū ad Vrſulū grāmaticum. & apud Martialem in li. x. Nam dicere apud Vergiliū clar⁹ & amycus corripi vt a cōmunib⁹ diſtent ſapit triuia, quale molitores cōmenti ſunt de ruſticus & aliĳs plæriſq;, quoniā clarus & amycus cū y græco græca ſunt, quib⁹ correptis vtunt̄ græci poetæ, linguæ latinæ penit⁹ ignari. Ait aūt Verg. x. æneī. Et Clarus & Hemō lycia comitātur ab alta. forte dicit̄ a claro inſula, vñ Clarius Apollo. Oui. i. met. Et Claros & Tenedos &c. ¶Charis. itis. id eſt grā. corripit̄. vt chariſtia, licet hinc putet̄ charus. a, um. originē traxiſſe. Oui. i. faſt. Protinus accedunt charites, nectuntq; coronas. ¶Marinas. atis. grāmatici nomē in viĳ. ſat. Iu. Vide thraſymacus a añ s. ¶Claris fluuiĳ nomen vide e ante q ſequana. ¶Darius rex Perſarum nomen, rectius ꝓducit̄. vide i ante u. ¶Glarea ſicca & ſterilis duraq; terra. Luca. li. iiĳ. Aut impulſa leui turbat̄ glarea vena.

Baris. Barin Carica. Carolus. Caria. Cares. Carex Carus. Charus. NOTA Clarus. Claran⁹ Carinas t Claris. Darius. Glarea.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Gnarus. ¶Gnarus vnde ignarus. ¶Lariſa vel lariſe es. & gemino ſſ lariſ-
Lariſſa. ſa. Vide in medijs i ante ſ. ſic Lariſſus fluuij nomen. ¶Larius ita-
liæ lacus. Claudi. de victoria Stiliconis cõtra Alaricum. Protinus
vmbroſa veſtit qua littus oliua. larius & dulci mentitur. Nerea flu-
ctu. Catul. Comi mœnia lariumq; littus. Phal. eſt. Vergi. ij. Georgi.
Larinates Te lari maxime teq; Fluctibus & fremitu aſſurgens Benace mari-
no. ¶Larinates populi, omnibus ſyllabis ꝓductis. apud Sillium
Larides. teſtimoniũ facile occurret. ¶Larides ꝓprium aut patronymicũ.
Larõius. Verg. x. æneid. Daucia laride thymberq; ſimillima ꝓles. Laronius
Laronia. viri ꝓprium in. xiiij. Sillij. ¶Laronia mulieris ꝓprium. Iuue. Sa.
ij. Non tulit ex illis toruũ Laronia quendã Clamantẽ toties. Mart.
lib. ij. Abneget & retinet noſtrum laronia ſeruũ. quidam libri ha-
bent per au. diphthõgon Lauronius & lauronia, vt teſtatur Man-
Larus. cinellus. Larus aũt auis fulica (vnde quidã putarũt larium littus de-
duci) corripitur in. v. Odyſſæ Homeri teſte Neſtore. Riga tamen
vt alia plurima, contra doctoꝝ vſum auſus eſt ꝓducere, dicẽs. La-
rus fluminis eſt habitator & incola terræ. Eſt quoq; viri ꝓprium &
corripitur. Sil. lib. iiij. Gorgoneoq; larũ torquentẽ lumina vultu.
Larunda ¶Larunda nymphæ nomẽ. Auſonius in monoſyllabis. Nec ge-
Larina. nus hoc domuũ larunda ꝓgenitus lar. ¶Larina ꝓpriũ mulieris
Maris. apud Verg. xi. æneid. ¶Maris viri ꝓpriũ ac etiã fluuij in Iſtrum
fluentis. Sillius. vij. Inde ruẽs thurin & Buten & Marin et arſen Dat
læto, fuſumq; manus cõferre malæon. Oĩa ſunt viroꝝ propria.
Naris. Malæus diphthongon ae habet. ¶Naris naſi foramen. Oui. xij.
Narix. meta. Acta retro naris, medioq; eſt fixa palato. ¶Narix, naricia
Naricia. naricium & narice. es. vetuſtiſſimum Locrorum oppidum, vnde
fuit Aiax. hinc Naricij populi, de quibus Vergilius tertio æneidos.
Hic & Naricij poſuerunt mœnia locri. hinc naricia pix. Ergo narix,
icis. in obliquis pænultimam corripit, pro inſula Vlyſſis in mari
Narea. ægeo. rectius per e Neritia dicitur. ¶Narea & naret ponit Sul-
Pareo. pitius. ¶Pareo. es vnde appareo, compareo. Vergilius primo
Pharis. æneid. Paret amor dictis. ¶Pharis. is. oppidi nomen. Seneca in
Pharus. Hecuba. pharin an piſam Iouis & coronis. ſap. eſt. Verulanus dicit
pharus produci. & Badius vult veſtem quãdam ſignificare, pha-
rus certe ægypti regio corripitur. Luca. li. octauo. Crimine belloꝝ
maculas Pharon, aruaq; noſtra. hinc pharius, a, um. id eſt ægypti-
Quare. us. Quare, compoſitione notum eſt quia ex ablatiuis qua & re.
Rarus. ¶Rarus notum eſt. vnde raro, rarenter, raritas &c. vt a clarus
Smarag- claritas clareo &c. ¶Smaragdus video ſemper corripi, niſi for-
dus. ſan apud Martialem. Sardonicas, ſmaragdos, adamãtas, iaſpidas

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

vno &c̃. vbi s pimitur, & apud Prudentium in pſyco. has inter ſpecies ſmaragdina gramine verno, rectius corripies quia nonnulli volunt d liqueſcere apud Martialem, licet Neſtor velit hoc nomẽ variari. ¶ Varix & varicus. vide in crementis varix. ſic adiectiuum varus a. um. quod etiam viri nomẽ & fluuĳ nomen eſt, licet gemino r aliud viri ꝓpriũ Varrus legatur. at varius viri ꝓprium corripitur, vt varius adiectiuum. Perſius. Fallit pede regula Varo Varillus viri ꝓprium ꝓducitur in ſecũda ſaty. lu. Varicoſus a varix contra primitiui naturam corripitur. Perſius. Dixeris hæc inter varicoſos centuriones. Varix.

a Ante S in diſſyllabis producit̃, vt naſo. Ouidius Naſo legendus erat tunc quum didiciſtis amare. Male ꝑfecto Petrarcha in. ĳ. lib. epiſt. ad conuiciatorem. Laudat mea carmina tybris, Parthenope ſtudioſa ꝓbat nec terra naſonis Reſpuit aut flacci. indocte credidit ꝓpriorũ curam habendam eſſe nullam. ¶ Phaſis fluuius. hinc phaſias adis & phaſianus. A añ S

Exceptio.

Baſis. i. ſuſtentamentũ. vnde etiam orbiculos quibus in menſa vaſa ſuſtentãtur baſes appellamus teſte Beroaldo. Mart. lib. ix. Inſcripta eſt baſis indicatq; nomen. verſus eſt phaleucius. ¶ Caſa domuncula ruſtica aut paſtoria. Vergi. Atq; humiles habitare caſas. contra primitiuũ, ſiquidem a ſupino caſum fiat. ¶ Praſon græcum nomen. i. porrũ. vnde Praſinus. i. porraceus & viridis. vt veſtis praſina. Mart. li x. De noſtra praſina ſyntheſis empta toga. Praſinus etiam eſt viri propriũ. viridis ad colorem relatum ne barbarum putes. Ouid. Et nigra viridi turtur amatur aue. ¶ Phraſis. ¶ Quaſi. Ouid. Et quaſi diſcedens &c̃. Catullus videtur ꝓduxiſſe dicens. Cui ego quaſi eadem totidem mox deprecor illi &c. Tu tantum corripias cum cæteris. ¶ Thaſos vna cycladũ cum th aſpirato. Papi. v. theb. Et paphos & nemoroſa Thaſos. hinc Thaſius. a. um. Thraſus viri nomen. Oui. in Ibin. Ante diem rapto nõ adeunda Thraſo. Baſis. Caſa. Praſon. Quaſi. Thaſus. Thraſus.

¶ A ante s in poliſyllabis corripitur, vt Caſius mons vnde caſius. a. um. a caſa inſula, & hęc a caſo Cleomachi patre que duo & diſſyllaba puto corripi. Luca. lib. x. Lucifer a caſia proſpexit rupe diemq;. Maſaniſſa cum a etiã in ſecunda ſyllaba teſte Tortellio potius q̃ per i. Maſiniſſa fuit rex Numidarum. quidã male opinatur ſſ geminare in principio maſſiniſſa, vellem docerent per teſtimonia. Oui. viſ aſt. Poſtera lux melior ſupat maſaniſſa ſyphacẽ Caſius. Maſaniſſa.

Nolim ergo imitari Petrarcham in quinto aphricæ dicentē. Maſi-
niſſa tibi &c. ꝓducit quoqꝫ Traſymenus cōtra doctoꝝ vſum. No
tētur vbiqꝫ geminata vt caſſandra, caſſiopea, caſſellius, Caſſiꝰ viri
ꝓprium, in quo præter alioꝝ morem vnicum ſ ſuſtulit Sidonius
correptiōis gratia in ſecūdo panęgyrico dicens. Et tibi flacce acies
Bruti Caſijqꝫ ſecuto. Carminis eſt author qui fuit & venię. niſi for-
ſitan legendum ſit, caſſiqꝫ per apocopen ꝓ caſſij.

Exceptio.

Aſius. ¶Aſius aſiaticꝰ & aſis idis. ab aſia que eſt terrę habitabil' pars maxi
Aſiaticus ma, contra primitiui naturā inuenio, hæc ꝓduci q̄q̄ corripi poſſe
Aſis. nō negauerim. Oui. v. met. Iam ſup europam ſublimis & aſida ter-
Aſia. ram. Vectus erat iuuenis. Et li. xij. Ecquid vbi aſiacas caſuras aſpicis
arces, Ingemis: Verg. i. gęor. Aſia circum Dulcibꝰ in ſtagnis rimā
tur prata cayſtri. Et. iiij. gęor. Opis & aſia deiopea. Idem. vij. æneí.
Dant ꝑ colla modos ſonat amnis, & Aſia longe Pulſa palus, vbi
Seruius ait. Aſia prima lōga, eſt palus Myſię, prima vero breui, eſt
regio & terræ habitabil' maxīa pars. Verg. iij. æneí. Poſtq̄ res Aſię
&c. Nebriſſenſis dicit ſe neſcire an ſit vſqꝫ palus quę vocet̄ aſia, vn̄
apud Vergiliū aſia eſt adiectiuū, vt dicat in generali prata aſia, palꝰ
aſia, hoc eſt aſię regionis, nā Myſia, Cayſter, Lydia in aſia ſunt, ideo
minus veꝝ videt̄ Seruij dictum. ¶ Aſopus fluuius Achaiæ &
Aſopus. ægínę pater. Papi. vij. theb. Aſopos genuiſſe datur. Luca. li. vi. Ac-
cipit Aſopos curſus phœnixqꝫ Melaſqꝫ Aſopiades. i. æacus aſopi
nepos. Oui. vij. met. Huic aſopiades petis irrita dixit & vrbi Nō fa-
cienda meæ. Aſopis. idis. i. ægina, vt in eodē libro. Si te nō falſa lo-
quūtur. Iſſe ſub Aſopidos quondā amplexus ægínę. Alij hn̄t, Egi
nę amplexus quondā ſub Aſopidos iſſe, & ſemꝑ vel prima vel ſe-
cunda cōtra primitiui naturā inuenit̄ corripi, niſi mendum ſit. Ni-
colaus Valla in Homero li. iiij. maſculine dixit aſopis. idis. ꝓ fluuio
At poſt hęrboſi venere aſopidos vndas, mallē veteres imitando
aſopus nō aſopis. idis. ꝓ fluuio dicere. ¶ Baſiū & baſio as. Mart.
Baſium. xij. Paruū baſiat vſqꝫ morionē. phal. eſt. ¶ Caſeus Verg. Pinguis
Caſeus. & ingratę premeret̄ caſeus vrbi. ¶ Iaſius viri ꝓpriū ſępius tetra
Iaſius. ſyllabum. Verg. ænei. x. Iaſius imbraſides hiceta oniuſqꝫ timœtes.
Laſerpici ¶ Laſerpicium grāmatici plures dicūt ꝓduci. Catullꝰ ad Leſbiam
um. Qꝫ magnus numerus Libyſſæ arenæ Laſerpiciferis iacet cyrenis.
phal. ſunt ex quibꝰ de prima huius dictionis ſyllaba nihil iudicare
Mnaſillꝰ poſſumus, quia Catullus primę regioni nunc ſpondęū, nunc Iam-
bū donat, tertiā ꝓduci hic manifeſtū eſt. ¶ Mnaſillus ſatyri nomē.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Verg. in buco. Pergite pierides chromis & Mnaſillus in antro Sile
num pueri ſomno videre iacentē. Vbi ꝓducit primā, in ſileno quā
corripit. Ibidem. Omnis gaudet mūdus cantāte ſileno. ¶ Naſica Naſica.
viri ꝓprium patebit in i ante c. Naſidius viri nomen. Luca. lib. ix. Naſidius
Naſidiū marſi cultorem torridus agri Percuſſit preſter.
¶ Naſidienus viri nomen. Horat. Sat. vlt. Naſidienus ad hæc tibi Naſidie-
dij quęcunq; p̄ceris Cōmoda dent, Inuenio apud Martialem eadē nus.
quātitate Naſidian⁹ viri ꝓpriū cum a in penultima. ¶ Paſiphae Naſidia-
mulieris ꝓprium. vide a ante e. ¶ Paſiphilus viri ꝓpriū. Palladi- nus.
us. Paſiphile ornatus fidei cui iure fatemur. ſic paſithea apud Catul Paſiphae
lum de Aty. & Berecynthia, ſic quicqd eſt a paſa. t. oīa. ¶ Spaſio Paſiphil⁹
viri ꝓpriū. Papi. primo ſyl. Diues ſpaſio q̄s agit tumult⁹. phal. eſt. Spaſio.
¶ Thraſymachus viri ꝓprium Iu. ſat. vij. Sicut Thraſymachi pro Thraſy-
bat exitus atq; ſecundi Carinatis & hunc inopem vidiſtis athenæ. machus:
¶ Thraſius aūt viri nomen, qui Buſirin hūana hoſpitū nece poſſe Thraſius
aquas elici docuit, corripit̄. Oui. in. i. de arte. Quum Thraſius Buſi-
rin adit mōſtratq; piari. apud Horatiū ſat. ij. lib. ij. Thraſius viri di-
uitis ad pauꝑtatē redacti, nomen ꝓducit̄. Quum deerit egenti Aes
laquei pręciū iure inquit thraſius iſtis iurgat̄ verbis. aliqui tamē hic
legunt tralius cum l nō cum ſ vt notat in hunc locum Badius.
¶ Vaſidius viri ꝓprium. Sillius lib. xv. Cadit obuius acri. Cratulo Vaſidius
Vaſidio libycę regnator arenæ.

A ante T. A añ T

Ante t corripit̄, vt latro, ſtatera, ſtatus, quater,
a quaternus, atauus. Verg. O terq; quaterq; beati, Quatuor
primitiuū ꝓducit̄ poſitione. Idem. Quattuor hic iuuenes
&c. Horatius. Mecœnas atauis edite regibus. aſclep. eſt. Catus. i. ſapi quattuor
piens. vnde ꝓpria catus ti. & cato onis. Sil. iiij. Obuia quadrupedis Catus.
pręceps Cat⁹ ora tuliſſet. hic viri ꝓpriū eſt, de appellatiuo. Poſt hęc
ille catus quātumuis ruſticus ibit. Sedul. li. i. Sed tantū certare cati. ꝓ
muſione, fele ſiue æluro ſimiliter corripit̄ a Mātuano in buccolicis,
& recte, quia a ſagacitate cati dicunt̄, qua vocula vſus eſt Palladius
lib. iiij. ca. ix. Contra talpas ꝓdeſt, catos frequēter habere in medijs
carduetis. Raphael regius ex Neſtore dicit in. vij. lib. Quintiliani cat
tus pro fele tt geminare, cui nō credo, niſi pro illo teſtimoniū vete- Cattus.
rum quiſpiam afferat, ſcimus cattos gemino tt populos eſſe, & cat-
tas aues qđ ex Martiale facile noſces. Atrox Atlas. Platea nūq; vi- Platea.
deo ꝓduci, nec Plato, ideo nō credo illis qui putant variari, niſi te- Plato.
ſtimoniū ex veteribus afferant. Hora. ſat. iij. lib. ij. Quorſum perti-
nuit ſtipare platona Menandro, ſic cæteri, Blatero quoq; ſemꝑ cor Blatero.

rĩpitur. Hora. Audit quum magno blateras ſermone faciſq;. Lucil
lius. deblaterat plenus bon⁹ ruſticus cõcinit vna, hic ſ ꝑimit̃ in bo-
nus & ruſticus. Author philomelæ indignus eſt quẽ imitemur. Bla
terat hinc aries & pia balat ouis. hinc blaterones importuni locuto
res. Neſtor dicit ſimiliter corripi blatio, ꝗd̕ ꝓbat ex Plauto in am-
Blatio. phitryone vbi blatis ſextus pes eſt, ſed quũ apd̕ Comicos, admit-
tantur etiã ſcazontes, inefficax eſt ꝓbatio. plurimi ſcribunt cum c
exilibus blactio a blax blactos. i. ſtultus, ꝗa blactire eſt ſtulte & ina-
niter loqui, ideo Philelphus in decadibus ſemꝑ ꝓducit. Tortellius
etiã blactero eodẽ modo ſcripſit, quẽ falli ex correptiõe manifeſtũ
eſt, ego in Neſtoris ſententiã eo. ¶ Cathena tantũ corripit̃, in quo
Cathena decipit̃ Nicolaus Ferettus ex mẽdoſo Martialis codice. Expectant
curæ cathenatiq; labores. vbi emẽdati libri habentq; geminatũ ſic.
Expectant curæq; cathenatiq; labores. ¶ Nates nomen, video
Nates. vbiq; corripi, niſi apd̕ Auſoniũ ſi non ſit mendũ in epig. Eune ꝗd
vxoris grauidę patria inguina lambis, Feſtinas gloſſas nõ natis tra
dere nates. Tu tantũ corripito, Idẽ ad thęonẽ. Percuſſaq; nates vici
no podice nudat. Perſius. Eliſaſq; nates &c. Hora. ſa. viij. Nã diſplo
ſa ſonat quãtũ veſica pepedi, Diffiſſa nate fic⁹ at ille currere in vr-
bem. Mart. in apopho. Sæpe tamẽ pueris abſtulit illa nates. ridicu-
lus ſane eſt ꝟſiculus. Q; uis arte nates, tamẽ apparent tibi nates.
¶ Catholicus notum eſt corripi, vt cætera ex cata græca ꝑpoſitiõe
Sidonius tamẽ cum alijs quibuſdã chriſtianis, licẽter ꝓduxit dicẽs.
lib. iiij. Vi quæ catholicã fidem laceſſunt. Phal. eſt. Catullus quoq;
ſine dubio corripitur, & tamẽ videt̃ ꝓduci apud Catullum ad Leſ-
biam in hoc ſapphico. Ocium Catulle tibi moleſtũ. neſcio an no
ue ſecũdo loco trochæum dederit. Statera contra Verulanũ vide e
ante r. Notent̃ geminata vt attagena, attagen. Hora. Non attagen
Attagen. Ionicus eſt iambicus dimeter, Nebriſſenſis metri gratia in generib⁹
Blatta. vnum t abſtulit, id alibi ne feceris. ¶ Blatta ꝟmiculus libros cor
rodens & aluearia lędens, aliqui cũ p blapta ſcribunt a blapto. i. no
ceo. Mart. Conſtrict os niſi das mihi libellos Admittã tineas truceſ
q; blaptas. phal. ſunt. ¶ Blatthęus gemino tt. id eſt purpureus.
Matthę⁹. ¶ Matthias, Matthæus in quo Riga peccat dicens in geneſi. Vt tua
ꝑſpicue ſcripta Matthęe ferunt. notauit hoc Neſtor. Vide e ante u.
Attegiæ. ¶ Attegiæ de quibus multa. Iuuenalis interpretes in ſat. xiiij. Dirue
Maurorũ attegias caſtella Brigantũ. i. vmbracula aut tabernacula
Pãtágia. ſic atteia. Antonius Nebriſſenſis dicit ꝓduci. & excipit Patagia fluuij
nomen, quẽ errare credo, quia in omĩbus libris inuenio pantagia
cum n ante t, & ita poſitiõe ꝓducit̃. Clau. in ſecũdo de raptu ꝓſerpi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nę. Pantagia nomenq; gelan qui prębuit vrbi Cõcelebrant, ſic cæ-
teri. Hæc diligenter recenſui quia in his hallucinatos (qui ante me
ſcripſerunt) animaduerti plurimos.

Exceptio.

¶ Producuntur ea quæ habent m ante a, vł pręcedente muta ante
a, vt mater, frater, Cratus viri ꝓpriũ apud Claudianũ in pręfatiõe
nuptiarum Honorij, cratis, vnde craticula. Corripiunt tamẽ Ma- Mathon
thon vel matho cum th aſpirato ꝓpriũ viri. Iu. ſat. i. lectica Matho Matella.
nis eſt finis verſus. ¶ Matella vas vrinariũ. Mart. lib. x. diſpereã ſi
tu pyladi præſtare matellã Dignus es, aut porcos paſcere Pinthoi.
At matula ꝓducitur. Philelphus. ix. primæ. Intrauit plenis non vl- Matula.
tima matula neruis, & in tertia quartæ. Vrinam matula ſeruat. Ma Matinus
tinus mons. vnde matinus. a. um. Luca. lib. ix. vulturis & calidi lu- Matheſis
cent buceta matini. Sunt autem buceta loca in quibus boues hye- Mathẽati
mant. Iuue. ſat. xiiij. Nota mathematicis geneſis tua. vide matheſis. cus.
e ante s. ¶ Matieni populi apud Priſcianũ in perihegeſi. ¶ Cra- Matieni.
tinus, craterus, crates etis. Stratocles virorum propria. Cratis Scyl Cratinus
læ mater, & quæcunq; alia ſunt a cratos. i. robur & ſtratos. i. exerci-
tus. Perſius in. i. ſat. Audaci quicũq; afflate cratino Iratum eupoli-
dem pregrandi cum ſene palles. Aſpice & hæc &c. Idem in. ij. ſat.
Et quid opus cratero magnos ꝓmittere montes. Furius bibaculus Craterus
En cor zenodoti en iecur cratetis. Phal. eſt. Vergil. in Ciri. Ipſe cratẽ Crates.
matrem &c̃. Crathis autẽ cum th aſpirato Achiuorũ fluuius corri- Cratis.
pitur. vide a ante l halys. idem nomen pro fluuio Calabriæ ꝓduci Crathis.
tur. Ouid. xv. meta. Crathis & hinc ſybaris veſtris cõterminus oris Ater.
Electro ſimiles faciunt auroq; capillos. ¶ Ater Catullus. Nil ni- Atrium.
mium ſtudeo cæſar tibi velle placere. Neſcire vtrũ ſis albus an ater Atella.
homo. ſic atramentũ. Atrium vndecũq; ſit non inueui correptũ
¶ Atella vnico t teſte Neſtore Cãpaniæ oppidum, hinc atellani lu
di. Sil. li. x. Iamq; atella ſuos iamq; & Galogręcia adegit. ¶ Atina Atina.
Campaniæ oppidum. Verg. æneí. vij. Tela nouant Atina potens
Tyburq; ſuperbum. Ardea cruſtumeriq; & turrigeræ antemnæ,
Atina quoq; Bœotiæ vrbs fuit. Atinas viri proprium corripitur. Atinas.
Verg. xi. æneí. Fugit acer Atinas. ¶ Atis cum y gręco puer Cybe Atys.
li dilectus. Perſius. Claudere ſic didicit verſum berecynthius Atys,
aliorum nomen corripitur, vt in. viij. theb. Papi. & in. ij. Lucani. &
in. v. meta. Deplorauit Atin. ſic pro filio Crœſi apud Philelphum
in. ij. primæ. ¶ Blathara viri ꝓprium in. xi. Mart. niſi bacchara Blathara
legatur quo nomine frequenter vtitur id potius credo.

¶ Catillus variatur, fuit filius Amphiarai vatis Thebani, cuiꝰ tres
Catillus, filij Catillus, Tyburtus. Coras dicunť Tybur condidiſſe. hinc catil-
lus. a. um. i. tyburs. Sil. lib. iiij. Anienicoleq; catilli. i. tyburtes. hic eſt fi
nis ꝟſus, vbi corripiť niſi mendū ſit, nam cæteri ꝓducunt & tu po-
tius ꝓducito. Idem in viij. Hinc tybur Catille tuū ſacriſq; dicatum
Fortunæ p̄neſte iugis. Verg. vij. æneí. Catilluſq; acerq; Coras argi
ua iuuentꝰ. Hora. li. i. car. xviij. ode. Circa mite ſolū tyburis & mœ
nia catili. verſus eſt Alcaicus choriambicus pentameter, vbi in gtō
catili vnū l ablatū eſt correptiōis gratia, aut noue ſpondeus ꝓ pyr-
rhicio, nam verſus cōſtat ſpondeo tribꝰ choriambis & pyrrhicio.
¶ Clathrus vel. um. Nebriſſenſis corripit, quia correptionē non-
Clathrū. dum repperit. ¶ Fatum, fatidicus, nota ſunt, quia e ſupino ꝓdu-
Fatum. cto dicunť venire, vt natura natus, natalis, ſed corripiť nato, as. cō-
Natura. tra primitiui naturā. ¶ Gnatia oppidi nomen apud Horatium.
Gnatia. vide Bariū a ante r. ¶ Latus. a. um, vnde latitudo, qđ videť ori-
Latus. ri e participio latus, a fero. At latus eris corripiť, vndecūq; veniat.
Latona. teſtimonia facile occurrēt. ¶ Latona phœbi mater. Oui. vi. met.
Laterna. Colitur Latona ꝑ aras ¶ Laterna cōtra primitiui naturā, quia dici
tur a lateo. Mart. in apo. Dux laterna viæ clauſis feror aurea flāmis
Quatinꝰ ¶ Natura, natio &c̄. ſatis patent. ¶ Quatinus ꝑ i. i. quia. Quatēnꝰ ꝑ
Quatenꝰ e, quouſq; & inquantū. Hora. in ſer. deniq; Quatinus excidi penitꝰ
Saturnꝰ. vitium irę &c̄. ¶ Saturnus. Perſius. Saturnūq; grauem nr̄o Ioue
Scatinius frangimus vna. ¶ Scatinius viri ꝓpriū. hinc lex ſcatinia. ita hn̄t
om̄es libri quos videre licuit, non cū n, ante t ſcātinius aut ſcātinia.
Iu. ſat. ij. Citari ante om̄es debet ſcatinia reſpice primū &c. Auſo, in
epigrāmatis ab auſonijs interim defecit, vt quū ſecundā corripuit
dicens. Scatiniā metuens nō metuit titiam. ¶ Saturius decurio cu
Saturius. biculariorꝫ Domitiani. Mart. li. iiij. in aphrum. Saturioſq; modos
partheniosq; ſonas. Calderinus dicit veteres libros hr̄e ſigerios, &
Tranquillū habere ſaturium. Ergo quū Mart. & Sueto. de eodē lo
quantur, neceſſe eſt in vtroq; legere Saturiū vel Sigeriū. hęc & plu
ra Calderinus, que ſtudioſis diſcutiēda relinquo. ¶ Statim ꝓdu-
Statim. citur teſte Marcello, cui aſtipulātur Neſtor & Baptiſta pius, ꝓ ꝑſeue
ranter, æqualiter & cōtinenter. diciturq; a ſtando. Plautus in amphi
tryone Nec reccedit loco quin ſtatim rem gerat, ſtatim. i. cōſtanter
cōtinue. verſus eſt iambicus trimeter, nullū admittens trochæum.
vn̄ gemino cc reccedit leges, vt ante diximꝰ, reccidit ꝓ recidit. Af-
feram ego aliud teſtimoniū, Feſtus in arato. Tunc ſucciſa Ceres ſta
tim cum mergite culmi, Conſtruiť. At ſtatim temporis aduerbiū
pro illico, mox, ſubito, corripitur tantū, ne credas variari. Seneca

in Hecuba. Stulta eſt fides celare. qđ prodas ſtatim. iambicus trimeter archilochius. Catullus. Verꝝ ſiquid ages ſtatim iubeto. phal. eſt.

¶ Statius viri ꝓprium & poete clariſſimi nomē. Iu. ſat. vij. Lætam quū fecit Statius vrbē. &c. in hoc errauit Philelphus in quinta primę dicens. Naſo valet nugis Statius modo barbara blactit. Statius.

¶ Stlata nauigiū latum, ſic dictum, vt ſtlitem ꝓ litem &c̄. hinc ſtlatarius, latus & amplus. Iu. ſat. vij. Spondet eñ tyrio ſtlataria purpura ſilo. hæc ex Feſto Mācinellus in dictū ꝟſum Iuue. Stlata.

¶ Vates, vaticinor, vaticanus, niſi cōtra primitiui naturā dicas corripi, cui ſententiæ quidā infœlicit r aduerſant̄. Mart. in apo. Vilia ſutoris calicē monumenta vatini, ꝓ vatinij, viri ꝓprium eſt. Catul. Odiſſem te odio vatiniano. phal. eſt. Vates.

¶ Vatineſſa oppidi nomē. Mar. li iiij. Et paruæ vada pura vatineſſæ. phal. eſt. vatineſſa

a Ante u corripitur, vt auus, auia fœmineū eſt triſſyllabum, ne cum ineptis dicas aua. Perſius. Ecce auia aut metuens diuū matertera cunis Exemit puerum. A añ u.

Exceptio.

¶ Auidienus viri ꝓpriū. Hora. ſat. ij. lib. ij. detorſerat auidienꝰ, eſt finis ꝟſus. Nota ex a ꝑpoſitione deducta quia ꝓducunt̄. vt auerto, auius. a. um. ſed auis licet hinc deducāt corripit̄. Verg. i. æneid. Nec poſſe Italia teucroꝝ auertere gentē. Idem Gęor. ij. Auia tunc reſonant auibus virgulta canoris. Auidienus.

¶ Claua, clauus, clauis, clauiger, teſtimonia facile occurrent.

¶ Dauid vir ꝓprium. vide crementa Dicit̄ quoq; Dauides. æ. Vide i ante d. Dauid.

¶ Dauus viri nomen. Perſius. Daue cito hoc credas iubeo. Dauus.

¶ Daualus viri nomen apud Philelphum in tertia ſeptimæ.

¶ Flauus. a. um. flauio & Flauius viri ꝓpriū. ſiquid amplius reperiat̄ habens conſonantē atnte l, volunt ꝓduci, Verg. flaua ceres &c̄. Iu. ſat. iiij. Cum iam ſemianimū lacerarct flauius orbē. Flauus.

¶ Gauiſus vide atrida. A in vltimis. Gauiſus.

¶ Gnauus vnde ignauus. Oui. in. i. de pōto. Det mihi formoſa gnaua iuuenca manu. Gnauus.

¶ Lauiniū oppidum & Lauinia filia Latini, quæ oppido nomen dedit. tam manifeſte variant̄ vt iure rideant̄, qui vbi in Vergilio gtūs Lauini corripit̄, ſubſtituendū putant latini. Verg. xij. ænei. Illo quęrat̄ coniunx Lauinia cāpo. Ibidem. i. ænei. Italiā fato profugus lauinaq; venit Littora. Oui. vi. faſt. Et populus laureus lauiniumq; meum. vbi contra aliorū morem ſecunda corripit̄ Idem. iij. faſt. Hanc tibi cur tradā pia cauſa Lauinia cōiunx Eſt mihi Verg. xij. ænei. Exulibuſne datur ducēda lauinia teucris. Idem. Cernes vrbem & promiſſa lauini Mœnia. Iuue. ſat. xij. Atq; nouercali Lauiniū. Lauinia.

ſedes p̄lata Lauino. Tibul.li.ij. Ante oculos laurens caſtrū muruſq;
lauini eſt. ¶ Mauors & mauis, maul' ſatis nota ſunt. ¶ Nauis,
Pauo. nauita, nauigo, nauo as. nota ſunt. Horat. Nauiget Anticyram.
Pauus. ¶ Pauo & pauus & paua, ſed prius cōmunis generis eſt. Auſo. ad
Paua. Paulinum. Vincit centum oculos regia pauo tuos. Colu. ix. ca. xi.
Fœminæ pauones que non incubant ter anno fere partus edunt.
Auſo. in epig. Pauaq; de pauo cōſtitit ante oculos. Gellius. pauus e
ſamo præſtantior eſt. ¶ Prauus. Hora. in arte. Non magis eſſe
ſamo. velim q̄ prauo viuere naſo. Verg. de viro bono. Offenſus prauis
dat palmam & pręmia rectis. Sic prauo & compoſitum depra-
uo &c. ¶ Rauus. a. um. i. ſubniger. Vide a ante n Lanuuium, hinc
Rauus. rauila rauos oculos habens, & Rauidus viri proprium. Catullus.
Rauila. Quænam te mala mens miſſelle rauide. Agit precipitem in meos
Rauidus. iambos. Phaleucij ſunt duo, prior autem hypermeter. ¶ Suauis
Suauis. ſuauiū, ſuauiari nota ſunt. Sed ſi prima ſyllaba diuiditur, tunc pri-
Sauo. ma breuis, ſecunda erit longa. ¶ Sauo. onis. fluuij nomen. Vidi
correptum ſed cum verſu poeta ex cidit. producitur tamē ſi Calde
rino credimus, qui dicit ſauo nō ſaſon legi. in hoc hendecaſyllabo
Papinij iiij. ſylua. Et linterna pal⁹ pigerq; ſauo. Neſtor ſaſon legit.

E ante conſonanteis in primis ſyllabis, & primo ante B.

Ante b corripit' vt nebula, nebulo, onis.
E añ B. e Ouid. Illic & nebulas illic cōſiſte re nubes Iuſſit &c.
Hebræus, ebur.. Verg. India mittit ebur. neq; vſq;
Ebur. p̄ducitur contra Neſtorem, nam in Catullo non
ebore. nyſæo legitur ſed e berenicæo, vt ſit oratio
ex prępoſitione e & ablatiuo beronicæo a bereniceus. a. um. quod
eſt poſſeſſiuum a berenicœ. es. ægyptiorum reginæ nomine, de cu
ius coma loquitur Catullus, vbi dicit. E berenicœo vertice cæſari-
em. Febris corripuit Serenus teſte Badio, Nebriſſenſis p̄duci tan-
tum dixit, quia apud veteres correptionē nondum inuenerat. Ne-
Febris. ſtor contra Sulpitium dicit naturaliter corripi, ſed teſtem citat non
ſatis idoneum Macrum de viribus herbarum dicētem. Hæc non-
dum tremulo potanda dabis febrienti. Idem. Vnaquaq; die febre
ſi vexabitur æger. Philel. ix. viij. At tu ſi ſapias febrienti pocula ſæ
pe. Ori appone ſagas. Ego diſceptationem primus dirimā Catull.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ver: neſcio qd febricloſi ſcorti diligis, hoc pudet fateri. phal. ſunt.

Exceptio.

¶ Producuntur habentia duas conſonantes ante e. vt crebro, creber. a. um. Trebula oppidi nomen. Mar. in xenijs. Trebula nos genuit & Crebenus fluuij nomen. vnde crebenis idis. Ouid. xi. meta mor. Aſpice heſperien patria crebenida ripa. id eſt Crebeni filiam. Auſo. pro viro quodam corripuit dicens. Sicq; venalis tam longa ætate Crebenus. Non habet emptorem ſit tibi pro precio. Corripitur etiam Trebia fluuius ciſalpinæ galliæ. Trebatius Trebonius. Trebius virorum propria. Sil. lib. iiij. Planitiem metuēs Trebiam colleſq; petebat. Petrarcha in. iij. lib. epiſt. male produxit. Hora, docte Trebati. fama Treboni, ſunt verſuum fines. Trebius eſt apud Iu. in ſatyra quinta. ¶ Debeo Horat. debemur morti nos noſtraq;. ¶ Debilis, debilito. Vergi. debilitat greſſus debilitatq; pedes ¶ Debæ variatur, ſed rectius producitur. populi ſunt. Phi lelp. ſaty. xxx. Quodq; magis mirere Debes, gens herculis hoſpes Nullo habet in præcio. ꝓductio eſt apud Proper. lib. iiij. Si te Coa iuuat, Debarūq; aurea ripa. Et que ſub tyria concha ſuperbit aqua ¶ Eboſita Stat. pri. ſyl. Et quas precoquit eboſita cannas. phal. dicitur mel ex arundinibus. ¶ Ebrius & quicquid hinc eſt, quia dicitur componi ex e prepoſitione & bria id eſt vas vinarium, licet ab hauriēdo alij deriuent, & aſpirent hebrius, quod minus placet. vt ut eſt cum Nebriſſenſi producendā dicimus, quia correptio non conſtat. Perſius. Ebrius ante fores &c. ¶ Hebe pubertas & Herculis vxor. hinc Ephebus. Vergi. de liuore. Non potus iuuat aut ſapor lyæi. Nec ſi pocula Iuppiter propinet. Aut hæc porrigat & miniſtret Hebe. phal. ſunt. ¶ Hebrus teſte Sulpitio. ¶ Nebris dicit produci tantum Antonius Nebriſſenſis, quia nuſq; repperit correptionem. ¶ Rhebas. ę. nomen fluuij. Valerius flaccus lib. iiij. Aut ſocijs tētata quies nigrantia quam iam Littora longinqui que exirent flumina Rhebę. Vide quoq; paphagones a ante p. ¶ Rhebus equi nomen, Vergil. ix. æneid. Rheba diu res ſiqua diu mortalibus vlla eſt. Sunt qui per œ diphthongon rhœbus ſcribāt teſte Nebriſſenſi. ¶ Sebetus fons & fluuius iuxta Neapolim. vnde ſebetis. idis. Papi. i. ſyl. Eubois & pulchra tumeat Sebetus alūna. Verg. vij. æneid Nec tu carminibus noſtris indictus abibis Oebale, quem generaſſe telon ſebetide nympha. Fertur teleboum capreas quum regna teneret. pro teleboarum.

¶ Sebum pro ſeuum.

Trebula. Creben9 Trebia. Debeo. Debilis. Debæ. Eboſita. Ebrius. Hebe. Nebris. Rhebas. Rhebus. Sebetus.

¶Thebę arum. thebe es. theban⁹, thebęus, ſatis nota ſunt. Apuleius teſte Neſtore vult hæc ae diphthongon obtinere, quia veteres plę rūq; .H. ita græcū in æ diphthōgon verterunt, hinc thebais. idis. Pa pinij poema de rebus thebanis.

Zebede⁹ ¶Zebedeus viri ꝓprium a chriſtianis poetis ꝓducitur. vide e ante u.

ae añ b Ae ante B Cæbes pro loco, at Cebes populi & viri no

Cebes. men diphthongon nō agnoſcit. ¶Glęba teſte Gęorgio Valla, li

Glæba. cet Calepinus ſine diphthōgo ſcribat. Verg. i. æneı. Terra antiqua potens armis atq; hubere glæbę.

Hębudes ¶Hæbudes plurale tertiæ, inſulę ſunt, ſcribit̃ p̄ æ diphthōgon teſte Calepino.

Plæbes. ¶Plębes ei. vel plębs plæbis. vtrūq; dici ꝓbauimus in heteroclitis.

Bœbeis Oe ante b. Bœbeis Theſſaliæ palus. Lucanus in. vij.

Bœbe. lre p̄ oſſęam rapidus Bœbeida ſanguis, vbi notāte Sabellico, male legit̃ boetida aut bocheida.

Bœbius. ¶Bœbe es. theſſalię vrbs. Oui. vij. met. Iuncoſaq; littora bœbes Carpſit. ¶Bœbius viri ꝓpriū. Luca. lib. ij. Flere vacet vix te ſparſum per viſcera bœbi. vocatiuus eſt Errat in hoc Petrarcha. vide a ante b in exemplis

Cœbum ¶Cœbū Auſo

Oebalus Diſtinguit ſolidos cœbo pręeunte trientes. ¶Oebalus viri nomē

Oebaſus vnde œbalia regio. hinc œbalius. a. um. vide ſebetus. ¶Oebaſus viri ꝓpriū. Valerius flaccus lib. vi. Mediā moriens deſcendit in haſtam Oebaſus infeſtum ſummiſſo poplite phaltē. Euaſiſſe ratus

Oebades ¶Oebades viri ꝓpriū teſte Tortellio.

Oebaris. ¶Oebaris Darij ſtabularius, teſte eodem.

Phœbus. ¶Phœbus. i. apollo. ¶Phœbe. i. Diana Phœbi ſoror. phœbas adis. fatiloqua phœbi numine afflata.

E añ C

e Ante C corripitur, vt ſpeculum, ſpecula locus vnde ſpeculamur. at ſpecula diminutiuū a ſpes, e primitiuo productionē habet. vt recula a res, vt ſecur⁹ quoq; a prępoſitiōe inſeparabili ſe, ſic mecum, tecum, ſecum. Corripe iterū prēcor, preces, precia, preciū, cætera a præ diphthongo ꝓducūtur, de quibus ſatis dictum eſt, ideo de his nihil dicam.

Echinus. Echinus vtcūq; accipias corripit̃, licet quidā male putarint, variari & ꝓduxit Petrarcha ecloga. xij. decept⁹ forſan mēdoſo libro ſexto Lucani, vbi echinus legit̃ mendoſe pro echeneis. nam vera lectio eſt.

Echeneis Nō puppim retinens euro tendēte rudentes In medijs echeneis aquis. Echeneis latıne remora piſcis eſt minimus, maximas naues ſiſtens, echinus vero alius piſcis eſt & vaſculū quoddam. & terreſtre animal, & caſtanearum tegmen. & echinus untis. vrbis nomē. nihil horum inuenio ꝓduci. Mart. in xenijs. Cortice depoſito mollis echinus erit ſic cæteri.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Exceptio.

Echo.us ſoni repercuſſio & in eum verſa nympha,echeo.i.reſono Echo.
as.Echi valles argutæ. Oui.iij.met. Nec prior ipſa loq didicit reſo-
nabilis echo. ¶Imbecillus.a.um.vel imbecillis ab in & bacillus, Imbecil-
quaſi bacillo indigens.hoc eſt debilis contra primitiui naturā ꝓdu lus.
citur,licet Prudentius contra aliorum morem auſus eſt corripere.
Lucre.li.i.Adde ꝙ imbecilla nimis primordia fingit.Hora.ſermo.
xvij.Imbecillis iners ſiquid vis adde popino. ¶Lecania propriū
mulieris.Mart.lib.v.Thais habet nigros,niueos Lecania dentes. Lecania:
¶Lechiæ arum cum ch aſpirato.portus corinthius a leche.i.port⁹ Lechiæ.
Sta.in ſyluis,his paruus niſi lechiæ vetarent, Inous freta miſcuiſſet
iſthmos.phal.ſunt.Domitius inquit mēdoſe in alijs haberi deuiæ,
ſyllabam tamē variauit (inquit) Nam ante lechæo corripuit dicēs
Curua palæmonio ſecluditur vnda lechęo. ¶Lecythus produ- Lecythus
citur teſte Neſtore ex.viij.Odyſſęæ homeri,& ex Ariſtophane. Eſt
autem olearium vaſculum.de genere alibi ſatiſfecimus.
¶Mecœnas doctiſſimorum patronus.Hora. Quiſit mecœnas. Mecœ-
¶Secius.i.minus,contra primitiui naturam ſi a ſecus.i.aliter dedu- nas.
catur.Verg.ij.Gęor.Indulge ordinibus nec ſecius omnis in vnguē Secius.
Idem.xij.æneí.Haud ſecus accenſo gliſcit violentia Turno.
¶Stechas adis.inſula in Rhodani oſtio prope Maſſilienſes,ſunt au Stechas.
tem ſtechades tres ſic dictę, ꝙ in ordinē ſint poſitæ, a ſtichaome.i.
per ordinē incedere ſtichon ordinem verſumq́ꝫ appellamus, hæc
Omnibonus in illud Lucani.lib.iij. Venerat in fluctus Rhodani cū
gurgite claſſis.Stechados arua tenēs;video impreſſum cū œ diph
thōgo ſtœchados. ſed preceptū non habeo,& Calepinus inter nō
diphthongata reiecit.ſcribit cum ch aſpirato. ¶Theca.ę.i.repoſi Theca:
torium. Mart.in apo.Sortitus thecam calamis armare memento
hinc dactylotheca,biblyotheca,ſcribit autē cum ch aſpirato.

Ae ante C.Cęcus cum ſuis.vt cęcutire parū videre.cę Ae añ c
culto as.cęco ſimilis ſum.Cæcare cæcū facere. ¶Cæcias.ę.vent⁹ Cæcus.
nubes attrahens,teſte Ariſtotele. ¶Cæcubi Cāpaniæ populi apd' Cæcubi.
quos optimū eſt vinum qđ cæcubum dicitur.Mart.Cæcuba fun Cæcias.
danis generoſa coquunt amicis. ¶Cæculus præneſtis.conditor Cæculus
hinc Cæciliorū familia quos alij a cæcutientibus oculis dictos vo- Cæculus
lunt.Eſt quoq́ꝫ Cæcilius proprium viri.Cæcilia proprium mulie- Cæcilius
ris.Cæcilia quoq́ꝫ ſerpentis nomen. ¶Cæcinos amnis qui Rhe- Cæcilia.
gynum agrum a Locrenſi diuidit. ¶Cæcinum italiæ oppidum Cæcinos
haud procul a Sicilia.De Cæculo Verg.vij.æneí.Cæculus,hunc le Cæcinū.

Fæx. gio late comitatur agreſtis. ¶Fæx fæcis, cuiuſuis rei excrementū̃ diminutiuū̃ eſt fæcula. hinc fęculent⁹ id eſt fęce plenus & turpis &c̃.
Fęculētus Fęcare a fęcibus exprimere. Vinum fęcatum e fęcibus expreſſum.
Fęcare. Defæcare.i.purgare. Fęcutinus.a.um.id eſt fęculentus. Cellius. Eas
Fęcutin⁹ finitiones prerācidas neq; fęcutinas grāmaticas ſpectaueris, ſed au-
Fęcinię. rem tuam interroga quo quid loco conueniat dicere. ¶Fęciniæ vuę que pluſq; cęteræ fęcis afferūt alio nomine rubellanę dicuntur
Fęcund⁹ ¶Fęcundus teſte Tortellio & Georgio Valla. hinc fęcundare &c̃. multi per œ fœcundus fœcundare ſcribunt. ¶Hęc pronomē di-
Græcus. ctum eſt. ¶Græcus, græcia, græcanicus &c. & verbū̃ græcari & pergræcari & græciſſo &c. ¶Iæci preteritū̃ a verbo iacio, autho
Phęcaſi⁹ re Tortellio. ¶Phæcaſius vnde phæcaſianus & phæcaſiatus, ſi- gnificationē vide apud interpretes Iuuenalis in illud ſat.iij. Phæca- ſianorū̃ vetera ornamenta deorum. ¶Sæculum centū̃ annorū
Sæculū̃. ſpacium, hinc ſæcularis & ſæculare. alij a ſequendo, alij a ſenib⁹ de
Væcors. ducūt. ¶Væcors, væcordia teſte Guarino, licet ſint qui huic opi- nioni refragent, vt videbis apud Calepinū̃ in vęh.

œ añ C Oe ante C mœchus adulter, mœchia adulteriū̃, hinc
Mœchus verbum mœchor aris. Hinc mœchalium.i.ſcortillum.
Oecos. ¶Oecos.i.domus. hinc multa ſunt. vt œconomus pecuniæ & fru-
Oecono mus. gum diſpēſator, quaſi domus lex, inepte dicitur prepoſitus, quod ſubſtantiue apud doctos nō inuenies. male quoq; iconomus dicit̃ per i in prima ſyllaba, hinc œconomicus.a.um. nomos lex eſt.
Oeci. ¶Oeci.orum loca vbi matreſfamilias cum lanificibus ſedent.
Oecume nicus. ¶Oecumenicus.i. vniuerſalis, & ad totum orbem pertinens. vnde œcumenicū̃ conſilium ab œconeme.i. vniuerſus orbis teſte Tor- tellio. ſic œcumentū̃ & œcumaticus. ¶Oecinyres viri proprium
Oeciny- res. teſte Tortellio cum y græco in tertia ſyllaba. ¶Oechalia cum ch aſpirato diuerſarum vrbium nomen. ¶Oechalius fluuius.
Oechalia ¶Oechalides, Oechadius. parœcia non parochia ab œcos, in me-
Pœcile. dijs videbitur. ¶Pœbile porticus athenienſis. ¶Pœcilos lapillus.

E añ D
Pedo. e Ante D in diſſyllabis producitur, vt pedo ver bum. vnde oppedere apud Hora. Sedes nomen contra primitiui naturam, nam ſedeo & ſedile corripiūtur. No-
Pedum. tentur formata e breuib⁹. vt pedum, paſtorius baculus quo pedes pecudum detinētur. Verg. in buco. At tu ſume pedum. Eſt quoq; oppidi nomen, cuius incolæ pedani ſunt. Hora.li.i.epiſt.iiij. Quid nunc te dicam facere in regione pedana? Pedo xnis. cui grandiores ſunt pedes. & viri propriū̃ eſt. Iu. ſat. vij. Sic pedo cōturbat. Pædor æ diphthongon habet vt ſtatim videbimus.

Exceptio.

¶ Cedo edipticum.i. dic vel da. nam cedo ceſſi ꝑducitur. Perſius. Hæc cedo vt admoueam templis & farre litabo. ¶ Cedrus arbor. Hora.iu arte. Speramus carmina fingi Poſſe linenda cedro & læui ſeruanda cupreſſo. ¶ Edo es eſt. vnde comedo, exedo, ambedo. ¶ Medon.ontis. viri ꝓpriū. Oui.iij.met. Primuſq; medō nigreſcere cœpit. Verg.vi.æneí. Ingemuit glaucūq; medontaq; therſilochumq;. Valerius flaccus li.iij. Linquit & vndantes menſas, infectaq; pernix ſacra medon. ¶ Scheda quod multi inepte putarunt ꝑduci. Scribitur autē cum s littera ſequente ch aſpirato, diminutiuū eſt ſchedula, inepti ſcribunt ceda cedula. Eſt autē ſcheda chartę folium nondum cōpactę, & ſcedulā non inepte dixeris chartulam vel papyrulum in qua aliquid ſcriptū eſt. de ſignificatione plura leges apud Martialis interpretes in illud libri quarti. Nec ſumma, potes in ſcheda teneri. Phal.eſt. vbi prima in ſcheda corripitur. Cedo. Cedrus. Medon. Scheda.

E ante D in poliſyllabis corripit̄, vt medeor, medicus
Exceptio.

¶ Edonus edonis.idis.quia fiunt ab edon. de his in cremētis ſatis dictū eſt. ¶ Edilus viri ꝓpriū. Mar.li.i.epig. Edile ſi ꝑperas dic mihi ne ꝑperem. video impreſſum æ diphthōgo ædilus & id mihi placet. ¶ Gedippa viri ꝓpriū apud Auſoniū ad theonē. ¶ Gedeon variat̄. vide vocalē ante vocalē. ¶ Hedymeles cytharœdi nomē. ab hedis.i.dulcis & melos.i.cantus. Iu.ſat.vi. Quo tener Hedymeles operā dedit hunc tenet hoc ſe Solat̄. Siqd aliud ab hedys fiat ꝑducatur. ſcribit̄ hoc nomen cum y gręco. ¶ Medea venefica notiſſima. Oui.vij.met. Fruſtra Medea repugnas. ¶ Media regio cuius incolę Medi ſunt, hinc medicus.a.um. Verg.ij.gęor. Media fert triſtes ſuccos tardūq; ſaporē. Luca.li.viij. Permedica rura. ¶ Medica herba. Verg.i.gęor. Vere fabis ſatio tū te quoq; medica putres Accipiunt ſulci & milio venit annua cura. ¶ Medoaci populi apud Mantuanū. vide o ante m cenomani. ¶ Nedymnꝰ viri ꝓpriū. Oui.xij.me. Robore nedymnū iaculatorēq; lycotā Sternit. ſcribit̄ cū y græco. ¶ Sedentani hiſpanię populi ꝓpe nouā Carthaginē Sil.li.iij. Sedētana cohors quā ſucro rigētibꝰ vndis &c. Sucro onis fluuij nomē eſt. Sedulus. ¶ Seditio, ſeditioſus ſatis nota ſunt. Edonus. Edilus. Gedippa. Gedeon. Hedymeles. Medea. Media. Medica. Medoaci Nedymnus. Sedētani Sedulus. Seditio.

Ae aū d, Aedes tā templū ꝙ domus priuata, hinc multa ſūt, ędilica, ędifico, ędepol, ęcaſtor. Aedil̄, ędituus, ęditimꝰ. ¶ Aedilus viri ꝓpriū, ꝗuis aliqui ſine diphthongo. edilus ſcribūt vt dictū eſt. ¶ Aedo licet ab e & do ſit, multi ꝑ æ diphthōgon ſcripſere. æ aū d. Aedes cū ſuis.

¶Aedon diphthongon non habet. Vide a ante c. ¶ Cędo cum
Cædo. ſuis, in pręterito autē cecidi diphthongon perdit. Cęduus.a.um. vt
Cædicus ſylua cędua que ceditur, Incædua que nō cæditur, vt lucus. Cædicꝰ
Cęditius proprium viri apud Verg.ix.&.x.ænei. Cæditius viri propriū in
Cædes. xiij.ſat.Iu. Cædes mors. oīa a cædo verbo formari putant.
Dedalus ¶Dędalus viri proprium. dędallin.i. variare. hinc dædalum græci
varium vocant, & logodędalos homines dicūt ſermonis varie-
tate decipiētes, Dædalia orū vrbs Lyciæ a Dædalo nomē accepit.
Dædaliō ¶Dædalon viri ꝓprium. ¶ Hædus teſte Varrone olim a Sabi-
Hædus. nis fædus dicebatur, poſtea hædus f in h verſa vt harialus ꝓ fario-
lus. hinc hædilus, hædillus & hædiculus diminutiua & poſſeſſiuū
hædinus.a.um. Iſidorus ridicule deducit ab edo es eſt, & ſine aſpira
tione edus ſcribit. id Neſtor non reprobat, quia credit eduli corripi
a Manilio lib. v. Incipient eduli &c̃. deceptus eſt Neſtor per mēdo-
ſum aliquē codicem, nam optimas impreſſuras video habere nō
eduli ſed hędi ſic. Incipient hædi tremulū ꝓducere mentum, vt pau
lopoſt in eodem libro. Oleniæ ſeruans p̃greſſos tollitur hędos, ſic
alibi ſemꝑ, ſic cæteri omnes. ¶Hædui populi quidā galliæ. Sed
Læedo. ſi hœdus pro fœdus per œ ſcribat Badius. ¶ Læedo & quicqd hic
Pędagogus. eſt læſio &c. ¶Pædagogus.i. puerorū ductor & cuſtos, ſic quicqd
eſt a pęs. pædos.i. puer, vt pædagogiū.i. ſeruitium atq; mancipiū.
Pędago. pædagiū.i. pueroꝝ ſeruorumq; habitatio. ¶Pædia eruditio in-
Pędia. ſtitutioq; in bonas artes. ¶ Pædico tam nomen ꝙ verbum.
Pędico. ¶Pæderaſtes inhoneſtus puerorū amator. Pæderaſtia turpis pue-
Pęderaſtes. rorū amor. ¶Pædotriba vel pædotriues ludi litterarij p̄ceptor
Pædaretus viri ꝓpriū, quaſi pueroꝝ virtus. ¶Pædomachia pue-
Pędotriues. rorum pugna. ¶Pædor.i. ſqualor & quęuis immūditia ſeu putor
in animali a pęs pędos.i. puer, quia pueri ſordibꝰ plerūq; ſunt ob-
Prędor. noxij. hinc pæditi ſordidi & obſoleti dicunt̃. Pap.theb.iiij. Obſitus
Pædiculi exhauſto pædore & ſanguine vultus. Luca.li.ij. Longuſq; in carce
re pædor. hinc quoq; pædiculos ſeu pædūculos, qui & pedes dicū
tur, appellari volunt, quos alij a pedum multitudine dictos putāt
ſine diphthōgo, & ij melius. Vide i ante c. Pædiculi etiā populi qui-
Phędros dā ſunt. ¶Phædros græcis pulcher dicit̃, hinc multa ſunt, vt phæ
dromus adoleſcens in Curgulione Plauti. ¶Phædria adoleſcens
Phædrō. in eunucho Terentij. ¶ Phædron ꝓpriū viri. ¶Phædra ꝓpriū
Phædon mulieris. ¶Phædrus viri ꝓpriū. vt phæderoton. ¶Phædon viri
ꝓpriū. Sido. in.i. paneg Socraticuſq; animꝰ poſt fatū in phædone
viuꝰ. ¶Phędymꝰ viri ꝓpriū. phędyme es. mulieris ꝓpriū cū y gręco. Oui. vi. met. Phędrymꝰ infœlix & auiti nois hæres Tantalus.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶Rhȩda pro curru teſte Guarino. Hinc rhȩdarius auriga, hinc epi-
rhȩdiũ etiã pro curru quodã ex græco epi, & gallico rhȩda, author
eſt Fabius. ¶Sȩdo verbũ quaſi ſanũ do, vt quidã volunt, vt alij Rhȩda.
quaſi ſeorſum do. ¶Tȩdet, tȩdium, ꝑtȩſum. Tȩdulus. i. faſtidio- Epirhȩdium.
ſus. ¶Tȩdia ꝓprium mulieris. Iu. ſat. ij. Tȩdia non lambit cluuiã
nec flora catullam. ¶Tȩda fax teſte Neſtore ex apulɔio. Sȩdo. Tȩdia. Tȩda.

O e ante d Fœdus, fœdare, fœdus, fœderis & quæ-
cunq; ex his deriuãtur. quicquid dicit Iſidorus. ¶Lœdoria mor-
dax dicacitas ꝑ l non ꝑ m. mœdoria. licet ita ſit in Tortel. Multi in Oe ante D.
neutro lœdoriũ dicunt. ¶Oedipus pi. vel podis. vel œdipodes
dȩ. primȩ. Thebanoꝝ rex, vnico p. contra ineptũ quendã Sta. œdi Fœdus.
podȩ cõfuſa domus. Nomẽ adeptus eſt a pedum tumore, qa œde- Lœdoria
ma eſt tumor πουσ pus. i. pes. ¶Phœdorus viri ꝓpriũ authore Oedipus
Guarino Veronenſi. Phœdorus.

Ante F corripit̃ vt nefas. Iu. ſat. xiij. Credebãt
e hoc grãde nefas & morte piandũ, Si iuuenes vetulo nõ E añ F.
aſſurrexerat. Inepte quidã. Proh nefas horreſcunt crines
Longiſſimus forẽ ſi neotericoꝝ carmina trãſuerſo calamo ſignã-
da vbiq; inſectari vellem.

Ante G corripitur vt regio. Notentur compo
e ſita vt ſegrego. dego a de & ago. verſis breuibus duabus E añ G
in vnam longam.

Exceptio.

¶Egates inſulȩ. Sil. lib. i. Flore virens auet egates abolere parentũ.
Petrarcha in hoc nomine errauit vt deꝓhendes ex. vij. aphricȩ. Egates.
¶Egregius ꝓducit̃ quia ex e prȩpoſitiõe fit. ¶Gregorius cũ ʜ ita
in prima ſyllaba & o paruo in ſcd'a ſcribit̃ teſte Bebelio. id recte ob
ſeruauit Baptiſta Mãtuanus. Quidã primã male corripuerunt, ſe- gregorius
cunda ꝓducta. ¶Hegaleos Papi. xij. theb. Diues & hegaleos ne-
morũ ꝑneſq; benign⁹. Vitibus & pingui melior lycabeſos oliuȩ. hegaleos
montes ſunt attici. ¶Lego. as. hinc, relego, allego, ablego &c̃. pri
mȩ ſunt. Luca. li. vi. Ac medio pugnare forò dum bella relegẽ, hinc Lego.
legatus qd' ſimiliter ꝓducit̃ apud Hora. ſat. v. Legitim⁹ ꝓducit̃ qa
fit a lex legis nõ a lego. is. Hora. in arte. Legitimũq; ſonũ digitis cal- Legitim⁹
lemus & aure. male ſcribit̃ ab impitis gemino tt. ¶Megareus (ni
fallor) ꝓducit̃. xij. thebaidos vbi adiectiuũ eſt megareus. a. um.
¶Pegaſus equus Perſei alatus, vnde muſȩ pegaſides. Ouid. v. met.
Vera tamẽ fama eſt & pegaſus hui⁹ origo Fõtis. ꝓ hoc equo nũq; Pegaſus.
corripit̃. Apd' Calphurniũ corripit̃ alterius equi nomẽ ecloga vi.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aſpice q̄ꝫ timeam genus eſt (vt ſcithis) equarum, Nō iugale mihi
quaꝝ de ſanguine ponam Velocē pegaſum. Apud Iuuenalē ſat. iiij
ꝓducit̃ pro viro quodam. Idem pro alio viro corripit̃. xij. æneí.
Phlegeus Tum Lirin Pegaſumq̄ꝫ ſuꝑ &c. ¶ Phlegeus viri ꝓprium. Pap. ij.
Rhegyū. theb. Iubet ire ſub vmbras phlegea. ¶ Rhegyum cū y græco Bru
tioꝝ vrbs. Oui. xiiij. met. Rhegyon ingredit̃ ferueteſq̄ꝫ æſtibꝰ vn
das interꝑtat̃ abruptum, hinc em̄ Sicilia abrupta eſt ab Italia, inco-
lę dicunt̃ rhegyni. Eſt aliud Regiū vnde regienſes nominantur.
¶ Regula a rego cōtra primitiui naturā, aut a rex regis. vt regulus
Regula. ꝓprium & appellatiuū, ſic regina. Hora. ſat. iij. adſit Regula peccatis
Regulus. que pœnas irroget æquas. Mart in fine libri ſecūdi. Tu tamē hunc
fieri ſi mauis regule primū. Vnum de titulo tollere iota potes. erra-
uit in hoc Sedulius lib. iij. Poſt regulus nato quidā moriente roga
bat. & Petrarcha ſæpe vt lib. vij. aphricę. Hac ipſa in patria regulū
fortuna ſuꝑ mis. Aequarat ducibus. recte autē in. iij. aphricę. Regulꝰ
expoſitus &c. ſic ꝓducunt̃ regulus ſerpentis nomē, regulus & re-
Tegula. gilla v[illegible]is. & regaliolus auicula. ¶ Tegula a tego contra primiti
Slege. ui naturā. Iu. Vltimus ardebit quē tegula ſola tuet̃. Ve grādis com-
poſitione notū eſt Adde p̄dictis Slege vrbis nomen apud Priſcia
num in perihegeſi. Iungit Bebelius ſegeria. Siquis plura notauerit.
addenda curet vt ars hæc tandem ꝑficiatur.

¶ Ae ante G. Aegi præteritum ab ago teſte Tortellio.
æ añ g. Aegonomus capraꝝ rector ab αἴξ æx ægos. i. capra & nomos. i.
Aegi. lex. hinc m̃lta ſunt q̃ꝝ ſignificata latius ab alijs declarant̃. ¶ Aegę
Aegonomus. on gigas. ¶ Aegeus theſei pr̃ vñ ipſe ęgides dicit̃. ¶ Aegeū mare.
Aegeus. ¶ Aegea æ. æge es. ægę aꝝ. vrbiū noīa. Aegę quoq̄ꝫ inſula in mari
Aegeum ęgeo. Aege es. Amazonū regina. ¶ Aegialeus. Abſyrtus Medeæ
Aegęa. frater. ¶ Aegiale es. vel ęgialea Diomedis vxor. ¶ Aegialꝰ achaia
Aegę. interꝑtat̃ littꝰ. ¶ Aegeria mulieris nomē. ¶ Aegis idis. palladij pe-
Aegialeꝰ ctoris munimētū. ¶ Aegiochꝰ Iuppit̃ ſic ęgylos, Aegylops, Aegy
Aegiale. ſthus. Aegon qđ nō ſolū paſtoris ſed etiā ꝓmōtorij nomē eſt. Pa-
Aegialꝰ pi. v. theb. Vētiſq̄ꝫ abſentibꝰ ęgō Motꝰ. Aegocephalꝰ Aegolethrō
& cætera Aegoceros, ægos, Aegopotamitę. Aegipanes, Aegonꝰ, Aega ꝓ
ab arx ę- priū mulieris. Aegilos, ęgophthalmos, ęgomallias. ſic qcqđ fit ab
gos. æx ęgos. vñ volūt dici ęglogā ſermonē de capris, & rebus paſtora
Aegloga libꝰ, ab ęgon. i. capraꝝ & logos. i. ſmo, id Neſtor negat, qa diceret̃
Ecloga. inqt ęgologa ido vult cū c lr̃a ſine diphthōgo ecloga ab eclego. i.
Aegina. eligo qđ cōponit̃ a gręcis ex & lego dr̃ electio, explanatio & elegā-
Aegle. tia. ¶ Aegina mulieris & vrbis nomen, ¶ Aegle es. nymphę & mu
Aegypſꝰ lieris ꝓpriū. ¶ Aegypſus viri ꝓpriū. ¶ Aegypſos vrbis nomē cū y

græco. Oui. in. i. de ponto. Caſpius ægypſus de ſe ſi credit̃ ipſis. Cõ
didit & ꝓprio noīe dixit opus. ¶ Aegyptus viri & regiõis nomẽ, Aegypt⁹
cũ y græco, vt ægyptius, ægyptiacus, ægyptini. ¶ Aegnide vrbs Aegnide.
& mulier. ¶ Aegirœſſa vrbs æoliȩ, vt ait Tortellius. ¶ Aeger Aegirœſ
ægrot⁹ ægritudo ægrimonia &c̃. Lucre. li. iij. Præter enĩ ꝙ mor ſa.
bis tũ corpus ægrotat v̾ſus eſt ſpõdaicus tolliturq; cũ ſua vocali s Aeger.
in corpus. Aegroto. i. ægrotus ſum neutrũ eſt, ægrotor aris. puta-
mus nõ dici contra indoctos. ¶ Fregi a frango teſte Tortellio. Fregi.
Neſtor in dictione ægloga dicit ꝙ græci omes dictiones vbi e eſt
ante g ꝑ ai diphthõgon annotare cõſueuerũt vt ægon ægȩou ȩgy
ptus p̃ter ego ꝓnomen & egeiro. i. erigo. ¶ Pægi p̃teritũ teſte Tor
tellio. ¶ Pȩgma qđ etiã ꝑ e pȩcma quidã ſcribunt æ diphthongon Pægi
habet teſte Tortellio eſt ludus & machina quȩdã a pȩzo. i. ludo hic Pȩgma.
pȩgnia triſſyllabũ cũ i ante a gtõ orꝫ. dicunt̃ ludibria teſte eodem
ſic prȩgnium pueri nomen.

¶ Oe ante g. Nœgæum cum ae diphthongo in ſecũda
ſyllaba Amiculi genus & pro candido interim ponitur Liuius. La- œ añ g.
chrymas de ore Nœgæo terſit.

Ante L in diſſyllabis producitur vt velũ velo, Nœgæũ
as vnde reuelo. E añ L

Exceptio.

Chelys cũ ch aſpirato & y grȩco teſtudo & cythara. Papi. iiij. ſyl. Ce
dam⁹ chely iã repone cãt⁹. vtũs eſt chely & v̾ſus phal. At chela ȩ ꝓ Celebs.
ducit̃ Ver. inter chelaſq; ſeq̃ntes. ¶ Celer tã ꝓpriũ ꝙ appellatiuũ. Celer.
Oui. x. met Emicat & ſũma celeri pede libat arenã hĩc celox ocis. na
uicl'a a celeritate dicta q̃ etiã celonis appellat̃. Enni⁹ labit̃ vncta ca- Celox.
rina ꝑ ȩq̃raq; alta celonis, nõ docte igit̃ ĩ generib⁹ Nebriſſenſis dix
it, Fœmineis addes ſolox celoxq; phalãxq; vbi ẽt ſolox male ꝓdu
cit̃ Lucill⁹ Paſcali pecore ac mõtano hirco atq; ſoloce. Eſt ãt ſolox Solox.
pec⁹ lana cõtextũ, aut ip̃a craſſior lana. ¶ Gela vrbs et fluui⁹ ſiciliȩ
Sil. xiiij. venit ab amne trahẽs nomẽ gela venit & heſa. ¶ Gelu qđ Gela.
vetuſtiores gelũ q̊q; dixere & maſc̃line gel⁹ hĩc gelare regelare &c Gelu.
Lucre. li. v. Aſſiduoſq; geli caſ⁹ mortalib⁹ affert & in li. vi. demittit
q̃ſi ſȩpe gelũ qđ cõtinet̃ ĩ ſe. ¶ Gelos gelotos. i. riſ⁹. ¶ Helix. icis. he-
derȩ ſpẽs, vnico l cõtra Tortelliũ q̃a teſte Neſtore corripit̃ a Theo
crito ĩ p̃rio edyllio. Ego ĩueni Helix viri ꝓpriũ corripi ĩ ſexto Va- Helix.
lerij flacci dicẽtis Neſtoris haſtȩ immorit̃ p̃ mȩuus helix, nec reddi-
ta charo nutrimẽta patri. ¶ Helos loci nomen in q̃rto thebaidos
Papinij. ¶ Helops opis ꝓpriũ viri Papi. xij. theb. Ore remordit Helos
helops humero tranſmiſit lapix. Helops

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶Lelex viri ꝓpriū. Oui. viij. met. Nericiuſq; lelex. & gentis nomen
Lelex. ſeruat ſemꝑ e in obliqs. vt lelegis. Luca. Mox lelegū dextra p̄ſſum
Melas, deſcendit aratrum. ¶Melas fluuij nomen Papi. vij. theb. Palladi
uſq; melas & viri ꝓpriū Valerius Flaccus li. vi. Proceſſere melas &
idaſmenus incipit haſta Antemelas. pro fluuio vide etiā aſopus a
ante s. ¶At mela æ viri ꝓprium ꝓducit in. xiiij. Sillij & fluuij pro
prium in Catullo ad ianuā. Flauus quā molli ꝑcurrit flumīe mela,
melas. i. niger corripi mōſtrat Melampus. ¶Meles. is. vel etis flu
Meles. uius ꝓpe Smyrnā Sta. iij. ſyl. Smyrna tibi gentile. ſolum potuſq; ve
rendo fonte meles. Meli. i. mel corripit, ſed in cōpoſitis ſolum vti-
mur, vt melimelū. ¶Melos dulcis modulatio Lactātius de chri
Melos, reſurrectiōe Fitq; reꝑcuſſo dulcior aura melo. apud Perſium. Cāta
re credas pegaſeiū mellos ll geminat ꝓductiōis gratia, qđ Politia-
no nō placet q nectar legendū putat, id Hermolao n ōplacuit qui
in annotatiōibus ſuꝑ Pliniū circa finem li. xxxij. natu. hiſt. cēſet re-
cte legi vnico l melos q̄a Homerus ſimil primā ꝓduxit in hymnis
Marullꝰ. Idem dicit Aldus. idem dicit Marullus deridēs Politianū quē ceno
mū vocat dicens. Poſſe negas dici melos facūde poeta. Atq; adeo
picas nectar ais canere. Scilicet huc ſtudio curaq; trahēte fideli. Ne-
quando placitū nectar ab ore cadat. Sed neq; diuinꝰ male μελοσ
αεισεν homerus. Nec niſi qui laudat nectar inepte canit. Quid dicā
de tanta tātoꝝ viroꝝ diſſenſione? Non noſtrū inter eos tātas cō-
ponere lites. Conſiliū meum eſt vtcunq; legendū ſit apđ Perſium
Nunq; ꝓducendā eſſe priorem in melos qđ indeclinabile eſſe ma
le cum vulgo docet Calepinus quia iam melo ablatiuꝰ viſus eſt &
pluralis ntūs actūſq; mele ante poſitus in p̄fatione totius operis.
¶Pelops rex achaię tantali filius. Ouid. vi. met. Mater in inuidia eſt
hanc tunc quoq; dicit vnus fleſſe Pelops. ¶Scelus. eris. Oui. xv.
Scelus. met. heu quātum ſcelus eſt in viſcere viſcera cōdi. Scelos. i. crus vi-
Telon. de e ante l periſcelis. ¶Telon onis. rex capreaꝝ vide e ante b ſebe
Velut. tus. eſt alioꝝ quoq; ꝓpriū. Luca. li. iij. dirigit huc puppim ſeri quoq;
Velim. dextra Telonis. ¶Velut veluti velim velis notiſſima ſunt.
Selibra. E ante l in polyſyllabis corripitur vt ſelibra vide ſcry
pulum i ante p. fit ex ſemis & libra Priſcianꝰ tamē in libello de pō-
deribus (vbi multa ſunt cōtra veteꝝ conſuetudinē) ꝓduxit dicens
Selibrāq; ferunt mellis ſuꝑeſſe bilibri. Tu Martialē ſemꝑ id nomē
corripientē imitare. ¶Notent E lōgis deducta vt delius delia be
lides zelotypus velites delibutus a de & libuo verbo antiquo. i. vn
Delibutꝰ guo nam delibutꝰ vnctus eſt quidā dicunt participiū eſſe ſine ꝟbo
alij dubitāt an compoſitū ſit Hora. in. iij. epodo hoc delibutis vita

donis pellicem Serpēte fugit alite. Iambicus trimeter cum dimetro,
vbi libu iambus eſt, quare nō imitabor Prudentiū in pſycoma. di
centē Delibuta comas, oculis vaga, languida voce. Elegans ab eli Elegans.
go nomē, nam participiū eſt eligens, quidā male corripuerūt, Ca
tullus ad flauiū. Ni ſint illepidæ atq; inelegantes. Idem ad Fabullū
Sed quid ſuauius elegantiuſue. Et alibi. nec ſane nimis elegante lin
gua. Mart. li. vij. Sed tu dulcior elegantiorq;. verſus ſunt omnes
phaleucij. Elicius Iuppiter ab eliciendo, vt in faſtis Ouidius docet Elicius.
Elogiū ꝓducit apud Vergiliū in culice. Eadē ratione ꝓducit elixus
quia ex e & lix. i. cinis igniſq; apud veteres. Mart. lib. iij. Qđ diuide
bat balneator elixꝰ. ſcazon eſt. delecto deliciū delicię quia a delicio Delecto.
& hoc a de & tacio vñ elicio &c. Ver. Delicias dñi &c. Ellychnium Delectū.
poſitione ꝓducitur vt ellipſis. &c.

Exceptio.

¶ Delubrum Oui i. met. Ad delubra deę. ¶ Elyſium cū y gręco Delubrū
in ſcđa ſyllaba hinc elyſius. a. um. Verg. li. vi. Mittimur elyſium & Elyſium.
pauci læta arua tenemus. Electra mulieris ꝓpriū vide in vocali añ Electra.
vocalem Taygete. Propertius lib. ij. Non electra ſuū ſaluum quū
aſpgit Oreſten. Vulgo tamē habet mēdoſe. Nec ſic electra ſuū. &c.
¶ Electrū. Oui. ij. met. Inde fluunt lachryme ſtillataq; ſole rigeſcunt
De ramis electra nouis Ver. viij. ęnei. Quod fieri ferro liquido ve Electrū.
pōt electro. Vſus eſt ſpōdaicꝰ vbi vulgo male legit poteſtur ſic in
Ciri. Coralio fragili & mouit lachrymoſo electro, ſimiliter ſpōdai
cus eſt, vbi inepte legit coralio fragili & lachrymoſo mouit electro
teſtis mihi eſt clariſſimꝰ ille in re litteraria heros Angelus Politianꝰ
cui nequicq; cum Sulpitio refragat Curius Lancilotus & Nicolaꝰ Ang. Po
ferettus, quē pulchre refellit becichemꝰ, licet poteſtur & poteratur litianus.
olim dicta ſunt qđ Politianū minime latuit, vt videbis in miſcella
neis capite. lxxi. non tamē conſtat Vergiliū dixiſſe poteſtur, & licet
qñq; latini ω mega & η corripuerint forſitan nō continuo id con
ceſſerim eos hoc feciſſe in electrū. Nos itaq; electrū ſemp ꝓduci di
camus, & lippium erraſſe fateamur vt in ꝑfatione dictū eſt quantū
cunq; aduerſet Ferettꝰ. Quidam aſpirant helectra helectrū. Elegia
nunq; corripi ſatis ꝓbauimꝰ in i ante a cōtra ꝑuerſam nōnullorū
doctrinā. ¶ Helias vide i ante a. ¶ Helios ſol. vnde Helias adis. Helias.
ſolis filia Oui. ij. met, Nec minꝰ heliades lugēt & inania morti Mu Helios.
nera dant lachrymas. ſic heliodorus heliotropiū & ſiquid aliud ex
eodem fonte deriuet. ¶ Heliſabet a chriſtianis variat Heliſos va Heliſos.
riatur, vide i ante s. ¶ Melius melij viri ꝓpriū apđ Philelphum Melius.
in ſexta quintę. Qz tum pulchra boni mors afferat ille monebat,

Meli qui te adiens morere inquit. nam nec olympum Aſcēdes &c̄.
Pelamys ¶ Pelamys cum y græco piſcis quidā. Iu. ſat. vij. Siccus petaſuncu-
Pelion. lus & vas pelamydum. ¶ Pelion theſſalię mons rectiſſime ꝓdu-
citur, quia ſemel tantū corripit̃ a Sillio li. iij. Oſſaq́ꝫ cum Pelio cūcꝫ
Hemo ceſſerit Othrys. Alibi quantū ſcio ſemꝑ ꝓducitur, poterit ta-
men parciſſime corripi. Oui. xij. met. Paruoq́ꝫ in tp̄e nudus Arbo-
ris Othrys erat, nec habebat Pelion vmbras. hic nudus gtm̄ regit
hinc Pelias adis. i. haſta achillis theſſali. Ouid. in. i. de reme. Vulneris
Pelias. auxiliū Pelias haſta tulit. at Pelias. ę. Iaſonis patruus corripit̃. Idem
vij. met. Phaſias aſſimulat Peliæq́ꝫ ad limina ſupplex. Cōfugit. Pe-
leus diſſyllabum eſt, vnde pelides quidā inter triſyllaba male reie-
Pelignū. cit niſi per diereſin vt orpheus. ¶ Pelignū Ouidij patria, cuiꝰ in-
cole peligni dicunt̃. Mart. Non hæc pelignis agit̃ vindemia prelis,
ſic cæteri. Ergo in. ij. li. epiſt. indocte ita dicit Petrarcha. Sulmo ſibi
Peluſiū. patria eſt atq́ꝫ his mihi crede pelignis Naſo ſecūdus adeſt.
¶ Peluſium ægypti vrbs & vnū ex oſtijs Nili. hinc peluſius. a. um
& peluſiacus. Luca. lib. viij. Et peluſiaci tam mollis turba canopi.
Mart. in xenijs. Accipe Niliacā peluſia munera lentē. Sil. lib. iij. Ca-
Spelūca. ſtraq́ꝫ Peluſi Romano ſubruta ferro ꝑ. peluſij. ¶ Spelūca. Verg.
Speleum vi. æneí. Spelunca alta fuit vaſtoq́ꝫ immanis hiatu. ¶ Spelęū. Idē
in buco. Certū eſt in ſyluis inter ſpelęa ferarꝫ. Malle pati. Apuleius
vult etiā in prima eſſe diphthongon, quia veteres ſæpe verterunt
η in æ diphthongon, vt cæra, ſcæna, plæraq́ꝫ ſpelęum. i. ſpelunca.
Teleboas ¶ Teleboas viri ꝓpriū. Oui. xij. met. Chronius quoq́ꝫ teleboaſq́ꝫ
Teleboꝰ Enſe cadunt nr̄o. ¶ Teleboæ ætolię populi, & inſulę quędā. vide
Telecoō. ſebetus, e ante b. ¶ Telebous viri ꝓpriū. Sil. li. vij. Teleboi medio
Telego- ſurgunt q̄ regna ꝓfundo. ¶ Telecoon viri nomē. Valerius flac-
nus. cus lib. iij. Ancęus achelum Sternit & elatę ꝓpius ſuccedere dextrę.
Telema- Telecoonta ſinit. ¶ Thelegonus viri nomē. Proper. lib. ij. Quid
chus. petis ęęi mœnia telegoni. ¶ Telemachus ꝓpriū viri, Horat. vij.
epiſt. Haud male Telemachus ꝓles patientis Vlyſſei. ¶ Telemꝰ
viri ꝓpriū. Oui. xiij. met. Telemꝰ eurymedes quē nl̄ſa fefellerat ales
¶ Telephus viri nomē. Hora. in arte. Telephus & Peleus quū pau-
Telephꝰ. per & exul vterq́ꝫ Proijcit ampullas. Telo. i. ꝓficio. ¶ Velabrum
Velabrū. locus Romę vbi optimꝰ fiebat caſeus, q velabrēſis dicebat̃. Tibul.
lib. ij. At qua Velabri regio patet ire ſolebat. Mart. in xenijs. Non
quēcunq́ꝫ focum nec fumū caſeus oēm. Sed velabrenſem q bibit
ipſe ſapit. In velabro oēs ganeatę epulę parabant̃. ¶ Velicer flu-
Velicer. uij nomen. Sido. in. iij. panęgyrico. Bructerus vluoſa quē Velicer
abluit vnda. Bructerus eſt populi nomen.

Ae ante l Aelia Varronis præceptor, & regio & mulier
¶ Aelius viri nomē. ¶ Aelianus ꝓpriū & appellatiuū ¶ Aelea. Aelia.
¶ Aelurus.i.felis. ¶ Belua cū æ diphthongo teſte Georgio valla Aelian⁹.
hinc bæluinus & bæluus. Hora. Bælua multoꝝ capitum es. Sunt Aelurus.
qui gemino ll bellua ſcribant ſine diphthongo, inter quos eſt Senē Belua.
ſis credens hinc bellum dici. ¶ Cælum cælandi inſtrumentū, ſic Cælum.
cælo as.ſculpo. Auſo.lib.i.epig. Talia ſecerunt ferrea cæla deam. Cælo.
¶ Cælo as.i.ſculpo ſiue ſigno, vñ vaſa cælata dicunt̄ q̄ ancæſa ve-
teres appellabant, ꝙ forent circū cæſa. hinc cælum mūdi pars lon-
ge pulcherrima quia ſtellis cælatū eſt, cui opinioni aſtipulat̄ Senēſis
Alij tamē a κοιλον.i.cauū dici volunt teſte Varrone, ideo cum œ
diphthōgo ſcribunt cœlū. hinc cœleſtis &c̄ & cęlebs. alij ſine diph-
thongo celum ſcribunt ꝑ contrariū a celo.i.abſcondo. nobis pla-
cet prima opinio vt ꝑ æ diphthongon cælū ſcribat̄. ¶ Celſus.i. Cælſus.
ſublimis a cælo deriuari volunt, hinc ꝓcælſus, excælſus, q̄ alij a cel
lo.i.cedo deducentes ſine diphthongo ſcribunt, id nobis placet. at
cællo ceculi.i.cædo cecidi diphthongon habet, vnde ꝓcællo præ-
cęllo, ꝑcęllo, recęllo. Cella & quicquid eſt hinc diphthongo caret,
quia a celo.i.abſcondo fit. ¶ Cælius viri & mōtis nomen. Cælia
mulieris ꝓprium. ¶ Lælaps lælapis. canis ꝓpriū, & forſitan viri Cælius.
aliqñ, a lælaps lælapos.i.turbo inis. ꝙ velox ſit vt turbo. Ouid.iij. Lælaps.
met. Inde ruūt alij rapida velocius aura. Pamphagus & dorcheus
& oribaſus arcades oēs Nebrophonoſq; valens & trux cū lælape
theron. Et pedibus Pteralas & naribus vtilis agre, Hylęuſq; ferox Lælius.
nuꝑ ꝑcuſſus ab apro, Deq; lupo cōcepta nape. ¶ Lælius lælia ho-
minū ꝓpria. Mart.li.xij. Quid facies oculo lælia non emit̄. Nimiū
decepit Petrarchā error ſeruian⁹. nam auſus eſt diphthōgon in ꝓ-
prijs variare, nā.iij. aphricę ait. Acciri ꝓpe læliū iubet ilicet ille Affu
it alibi nūc ꝓducit nūc corripit, tu id ne feceris, ne pecc̄⁹ hr̄e negeris.

Oe añ l Cœlius cœlia hoīm ꝓpria. multi tñ ꝑ æ diph-
thōgon ſcribūt, at cū ſ lr̄a Selius ſelia etiā hoīm ꝓpria. ſine diphthō
go ſcribunt̄, q̄a corripiunt̄, vt ex Martiale facile deꝑhendes.
¶ Cœliaci & quicq̄d ex κοιλοσ, i.cōcauus deriuat̄, vt cœliſyria.i.ca cœliſyria
uaſyria. cœliſtomia q̄d ꝑ æ quoq; recte ſcribi credit Calepin⁹, quē Cœliſto-
vide. ¶ Chœlius viri ꝓpriū, & chœlia mulieris ꝓpriū triſyllaba ꝑ mia chœ
ſynęreſin ſunt, natura ſuapte tetraſyllaba eſſe dicunt̄, prius eſt apud lius.
Silliū lib.x. Poſterius vo apd̄ Verg.lib.viij.æneidos. ¶ Fœlix tā
ꝓprium q̄ appellatiuū, ſic fœlicitas. fœlicito as. &c̄.

e Ante M corripit̄ vt gemo. at poſitiōe ꝓducitur E añ m
Plemmyriū cū y græco in ſecunda ſyllaba fluuij nomen.

Exceptio.

¶Producunt̃ que ab e litera etiam aſpirata inchoant̃, vt emin⁹ he-
mina &c̃. hinc tollunt̃ ṽba emo & emio vnde redimere & redimi
re. Producunt̃ quoq; diſſyllaba tertiæ declinatiõis creſcentia in gtõ
vt ſchema nemo temo. Sido. lib. ix. Schema ſic artis phaleraſq; iũ-
Thema. gam, ſapphicũ eſt Thema licet quidã velint corripi, hinc epithema
id eſt ſuperimpoſitũ pęnultima ꝓducta teſte Neſtore in dictiõe epi
tome. Arator lib. ij. dat & actio pauli Ad vitæ p̃cepta viam ſic the
mate iuncto, Hi magis alterius ſoluerũt vocibus ora. ſic author ar
gumẽtoꝝ Papinij quiſquis fuerit tandẽ Themate ꝓpoſito narrat
thetis alma rapinã. ¶Hinc excipiunt̃ nem⁹ memor chremes the-
mis femur Hora. Iratuſq; chremes. Oui. i. met. dic themi qua gene-
ris damnũ reparabile noſtri Arte ſit. Verg. x. ęnei. Eripit a fœmore
& trepidanti feruidus inſtat, ita legendũ eſt non fœmine cõtra Ser-
Femur. uium quia fœmẽ diphthongon œ habet teſte Neſtore femur autẽ
Cremẽtũ notum eſt ſemꝑ corripi. ¶Crementũ vnde incrementũ Vergi.
Crema. in bucco. Chara deum ſoboles magnũ iouis incrementum.
¶Crema. ę. apd' Philelphũ in nona decimę oppidi nomẽ eſt italię.
Demo. ¶Demo is. dempſi in p̃terito teſtimoniũ facile occurret. ¶Demũ
Demũ. aduerbiũ Perſius. Nunc demũ numero &c. ¶Demos. i. popul⁹
Demos hinc multa ſunt ꝓpria & appellatiua, demodoc⁹ demophoon de
cũ ſuis. moleon demarchus demarchia demoſthenes democrit⁹, teſtimo-
Demo- nia paſſim occurrent. Iu. ſat. v. Eloquiũ aut famã Demoſthenis aut
ſthenes. Ciceronis. in quo hallucinat̃ ex quadam (vt ita dixerim) inaniad-
uertẽtia neotericoꝝ poetaꝝ ſaltem elegiacoꝝ princeps dicens, Vñ
fuit ꝓfugo vocitata Demoſthene plębes. ¶Demetrius apd' Iuue
nalem & alios viri proprium. ſic demenetus democles &c̃.
Mnemo ¶Mnemoſyne muſaꝝ mater. quicquid eius originis eſt iungatur:
ſyn. Oui. vi. met. Aureus vt danaen aſopida luſerit ignis Mnemoſynẽ
Al. Iber, paſtor variuſq; deoida ſerpens Catul. ad aſiniũ. Verũ eſt mnemo-
ſynon mei ſodal̃. i. monumentũ, phal. eſt. Sido. in epithalamio po
lęmij Mnemoſynem europam ſemelen lędã cynoſurã. Actm̃ ab e
finiuit in em cõtra oim authoritatẽ. ſiquidem in en cæteri ꝑpetuũ
Phemius finiunt. ¶Phemius viri ꝓprium. Philelphus in nona primæ. Sic
fertur phemius olim. eſt finis verſus. ſiquid fiat a pheme. i. fama vt
polyphemus ꝓducit̃. ¶Remex remus remigo as. remigiũ Pro-
Remex. pertius lib. ij. Iam licet & ſtygia ſedeat ſub arundine remex. Verg. i.
Remus. æneí. Frangũtur remi. ſic remi oꝝ oppidum galliæ nõ indeclina-
Remi. biliter remis vt indocti dicũt. Sido. in euchariſtico. Pręterea q; me
Rhemus. pridem remos venientẽ. ¶Rhemus turni miles. Vergi. ix. ænei.

Armigerũq; premit rhemi aurigamq; ſub ipſis. At remus romu Remus.
li frater corripit̃. Perſius Vnde remus &c̃. Remigius viri ꝓpriũ ꝑu- Remigi⁹
to ꝓduci a remex remigis. ¶ Semi cum ſuis vt ſemis ſemiſſis ſe- Semi.
mihomo &c̃. Perſi⁹. nullo thure litabis Hæreat in ſtultis breuis vt
ſemũcia recti. Sic ſemodius ſemita quaſi ſemi iter. ¶ Semen ſemi Semen.
no ſeminiũ ſeminariũ ſementis. teſtimonia vulgo patent Semi in
quibuſdam i penitus perdit. vt ſemuncia nõ in omĩbus quicqd di
cat nebriſſenſis. vt ſemihomo ſemiermis &c̃. ¶ Temetum vinũ
dictum ꝙ mentẽ tentet & labefactet variat̃. hinc temulentus temu Temetũ.
lentia. Iu. xv. ſat. De corcyræa temetũ deduxerat vua. Hora. epiſto.
vlti. Accipis vuam Pullos, oua, cadum temeti nempe modo iſto.
Paulatim mercaris agrum.

Ae ante M æmulus æmulor, hæc chœroboſcus aſpi-
rat teſte Gæorgio valla. ¶ Aemilia ſermonis lepiditas, hinc æmi- æ añ m
lius. aemilia. hoim ꝓpria. æmilia quocq; regio eſt & æmilianus ꝓ- Aemul⁹
prium & appellatiuũ Mar. Pauper eris ſemp̱ ſi pauper es æmiliane Aemilia.
Dantur opes nullis nunc niſi diuitibus. Petrarcha more ſuo erra-
uit in. iij. epiſt. ad marcum iuniorẽ dicens. Si ferro cohibere fugam
& cõuertere in arma Conſternatã aciem dux marcus æmilius eſto
Recte autẽ in primo aphricȩ. Præterea æmilio nimiũ fors inuida Aemon.
bello. ¶ Aemon onis. viri ꝓpriũ vnde Aemonia regio quæ etiã Aemo-
theſſalia dicit̃ vnde æmonius. a. um. & æmonis idis. quidã aſpirant nia.
hæmonia vt Calepinus meminit. ¶ Clæmens ꝓpriũ & appella Clæmẽs.
tiuum vnde clæmentia etiam ꝓpriũ mulieris, ideo min⁹ docte. Pe
trarcha dixit in primo epiſt. ad Dionyſiũ. Cõiuge quin etiã ſpoliata
clæmẽtia magno. Tunc aderat. ¶ Cæmentum. ¶ Dæmõ. onis.
dȩmoniũ dȩmoniacus, hinc cacadæmon &c. dȩo. i. intelligo ſcio. Dæmon
¶ Hæmus mons trachiæ dictus ab hæmo filio boreæ & orihtyiæ. Hæmus.
Tortellius dicit ſine aſpiratione ſcribi æmus. ¶ Hæma. i. ſanguis
vnde multa ſunt, vt hæmatites lapillus ruboris ſanguinei Hȩma cũ
¶ Hæmorrhois ſerpens cuius morſu ſanguis effluit, rhois. i. fluor ſuis.
Luca. li. ix. At non ſtare ſuũ miſeris paſſura cruorẽ. Squamiferis in
gens hæmorrhois explicat orbes. hæmorrhois item eſt ſanguinis Hæmor
fluxus morbus grauis. ¶ Hæmonia iam patuit. ¶ Hæmibetũ. rhois.
¶ Mæmus viri ꝓprium Philel. nona ſeptimæ. Mæme decus ſenæ. Mȩmus-
mentis ſolatia noſtræ. ¶ Læmargia pænultima longa ingluuies Læmar-
læmargus guloſus. gia.

Oe ante M Cœmiteriũ a cœmoamȩ. i. ſopio quia ibi œ añ m
mortui dormire dicunt̃, indocti a cimis. i. dulcis cimiteriũ dici autu cimiteriũ.
mant quos Neſtor bene reprȩhendit. ¶ Cœmentũ lapis ad ædi cœmẽtũ.

ſicandum aptus. vnde cœmentarius & cœmentitius.a.um.a cænō
id eſt cōmune, quaſi cœnimentū. alij cum æ diphthongo ſcribunt
cæmentū, qa dici volunt a cædendo, & hæc opinio videt̃ mihi ve
rior. ¶ Fœmina ę. fœmina. um. fœmē ntūs rarus eſt vt in hetero
Fœmina clitis dixim⁹. hinc fœminalia, & effœmino as. ¶ Lœmius. i. Apol
Lœmius. lo apd' Lindios vt refert Macro. li. i. ſatur. ¶ Phœmonoe es filia
phœmo noe. Rhœbi quæ heroicū carmen prima cecinisſe dicit̃. Papi. ij. ſyl. Refe-
retq́ arcana pudicos Phæmonoe fontes. Eſt quoq́ alterius phœ-
badis nomen. Luca. lib. v. Phœmonoen errare vagam curiſq́ va
Phœmō. gantem. ¶ Phœmon lacus archadiæ. vide e ante n. pheneum.
Pœme-nis. ¶ Pœmenis canis nomē interpretat̃ paſtoralis, vt pœmetica. Oui.
iij. met. Pecudeſq́ ſecuta Pœmenis & natis comitata harpyia duo-
bus. Et ſubſtricta gerēs ſicyonius ilia ladon Et dromas & canache.

E añ N

e Ante N producitur, vt denus, Menopilus iu-
dæi nomen apud Martia. li. vij. Notent̃ generalibus regu
lis nota, vt ſiren ſirenis, ren renis. Arator lib. ij. Studeatq́
ſacerdos Renibus obſtrictis myſteria caſtus adire. mēdoſi libri ha-
bent obſtrictis renibus &c.

Exceptio.

¶ Corripe habentia ante e. b. g. s. t. v. vt bene, genus, ſenex, teneo,
Blenę. venus. hinc tollūtur geneſar apud Seduliū. Blenę populi ſine capi-
tibus habentes in pectore faciē. Claudianus de Nilo. Errat Per me-
roen Menaſq́ feros atrāq́ ſyenem. Spleniū quia a ſplen deriuant
Spleniū. ſignificationē, vide apud Martia lib. ij. Et numeroſa linunt ſtellantē
ſplenia frontē. Multū diſſentiunt Calderinus & Merula. Scheneus,
Meduſę ſoror, teſtimoniū mihi excidit, ſenio & ſen⁹ a ſex. Perſius.
Senio. Quid dexter ſenio ferret ſcire erat in voto. Senę arum. oppidi no-
Senus. men Philelphus etiam ſingulariter ſæpe loquit̃ ſena. ę cōtra primi-
Senę. tiui naturā pducit̃, quia ſenones corripit̃ qui ſunt galli. Vnde ſenę
dictę ſunt vide Clanis a ante n. vel tinias i ante n. ſtrenuus, licet nō-
Strena. nulli gemino n ſcribāt ſtrēnuus. ¶ Strena munuſculū. Auſo. ad
Tenos. Vrſulū. Curam p ſtrenis excubuiſſe tuis. ¶ Tenos inſulę nomē.
Venucſa vide didyme i ante d. Vena venor aris. Venucula vua. iiij. ſat. lib. ij.
Senia. Hora. Senia pprium mulieris, Mart. lib. xij. Dicis ſenia ſed negant la
trones. phal. eſt. Venenū corripit̃ licet putet̃ a venis nomē habere.
¶ Enyo vide vocalem añ vocalem. Enipeus vel eniphe⁹ fluuij
Enyo. proprium, vide i ante u ſperchius. etiam eſt viri proprium. Pap. xi.
Enipeus. theb. Egregius lituo dextri mauortis enipeus Hortator. ¶ Em cō
iunctio notiſſima. ¶ Enaſpe apud Papi. in. iiij. theb.
Enaſpe. ¶ Enipſe vrbis nomē. Seneca in hecuba. Quæq́ formidans bore-
Enęſim⁹. an enipſe, ſapphicū, eſt. ¶ Enęſimus viri proprium, Ouid. viij.

met. At nõ letiferos effugit onęſimus ictus. aliqui libri habent per o
onęſimus. ¶ Feneſtra. Iu. quum pateant altę caligantesq; feneſtrę
¶ Menãder viri proprium. vide Plato a ante t. ¶ Menalina pro Menãder
prium mulieris apud Ouidiũ. iiij. faſt. ¶ Męnapij populi germa Menalia.
niæ. Mart. in xenijs. Cæretana mihi fiet vel maſſa licebit. De mena Menecra
pis lauti de petaſone vorent. ¶ Menecrates, menetias, menetes, tes.
menephron, meneleus cum eu diphthõgo, menelaus, menalipp⁹.
menalippe, menacas, menęchmus & quicquid fit a meno, i. maneo
dicta, nomina ſunt hominũ propria, teſtimonia vero ſunt admo
dum facilia. Papi. iiij. ſyl. Parthenope clari genus ecce Menecratis
auget. ¶ Menæceus cum eu diphthongo Creontis thebanorꝝ re
gis filius. Sta. vij. theb. video que noſter ſigna Menœceus. Quę no
ſter gerat arma Creon q; celſus aliena Sphynge per ingẽtes homo
laidas exeat hemon. Sphynx thebanorum ſignũ vt aquila Roma Menęce⁹
norum. Homolaides ſeptem thebarũ portæ. hinc vrbs ipſa hepta
pylos dicta eſt, vt docuit Lactantius firmianus Papinij fidiſſim⁹ in
terpres. ¶ Menœtius viri proprium. hinc menœtiades apud
Val. flac. li. vi. ¶ Meneſtheus vide poſitionẽ. ¶ Menenus viri pro
priũ. Catullus. Vxor Meneni ſæpe quã in ſepulchretis. Scazon eſt. Menæti⁹
¶ Meneſes viri propriũ. vide e ante s. ¶ Penes prępoſitio. Horat. Menen⁹.
in arte. Quẽ penes arbitriũ eſt &c. Penu vł penũ, vel penus penit⁹ Meneſes
& penetrare nota ſunt vt Penates. ¶ Pheneum lacus & oppidũ Penes.
arcadiæ, licet Tortellius phœmon per œ diphthõgon legerit. Oui. Pheneũ
xv. met. Eſt lacus arcadiæ Pheneũ dixere priores. ¶ Phreneſis vi phreneſis
deo ſemper corripi. videto e ante s, tamen producitur phreneticus
a Martiale lib. xi. Inuaſit medicus ſica phreneticus eucli.
¶ Xenos. i. hoſpes & peregrinus. hinc xenium munus hoſpitalita
tis. Xenocrates viri propriũ. Mart. in xenijs. Omnis in hoc gracili Xenos
Xeniorũ turba libello. Mantuanũ non imitabor dicentem. De lo Xenium
cuplete manu xenia multa dabat. Xenodochiũ dictum eſt. ſic cor Axenos
ripitur a xenos. i. inhoſpitabilis, eſt quædã maris pars quæ dicta eſt Euxinus
poſtea ꝑ antiphraſin euxinus, cũ i longa in pęnultima, e in ei diph
thongon ỽſa, qa euxeinos græce dicit. ideo Priſcianũ in perihege
ſi cõtra oẽm conſuetudinẽ dicentẽ. Poſt hos cercęi iuxta q̃s euxinus
altis, nolim imitari. Oui. in triſt. Frigida me cohibent euxini littora
põti. Dict⁹ ab antiqs axenus ille fuit. Hic etiã proxeneta vł Proxe
netes. i. negociator & mediator inter venditorẽ & emptorẽ. proxe Proxene
neo. i. cõcilio vel induco ad aliqd faciendũ. Mart. x. Vatiniorꝝ ꝓxe ta.
neta fractorꝝ. Scazon eſt. ſic xenophanes, Xenodorus, philoxen⁹,
ariſtoxenus &c. de quibus etiã in medijs aliquid dicemus.

Zenon. ¶Zenobia zenon & plura per zeta ſcripta aliunde fiunt, ideo non
nulli male exceperũt zenon qđ pænultimã in obliquis ꝓducit cõ
tra indoctos. Mar. lib. ix. ad pannicũ. Democritos zenonas inexpli
citoſq; platonas. Sido. in epithal. pol. Chryſippus zenonq; docẽt
ꝑcepta tenere. ¶Xenodotus certe ꝓducit̃ vt patet in crates a ante
t. ideo xenos videt̃ variari. diſquirant hanc rem diligenter politio
ris litteraturæ ſtudioſi.

æ añ d. Ae ante N æneas vel ænea teſte Neſtore, hinc æneis
Aeneas. æneade. ¶Aenos laus vnde apanæos & parænesis ammonitio
Aenos. ¶Aenus vrbs & fluuius teſte Neſtore. Aeneus. i. æreus. ænobarb⁹
Aenus. viri ꝓpriũ & æneatores tubicines. ¶Aenaria inſula. ¶Aenna
Aeneus. vrbs ſiciliæ ¶Aenea etiam vrbis nomen. Aeni inſula iuxta ſinũ
Aenea. arabicũ. ¶Aenygma ſermo. obſcurus ænygmatiſtes ænygma
Aeni. ton ꝓpoſitor. ¶Bænacus teſte Neſtore cum Tortellio lacus eſt
Aenyg- galliæ ciſalpinę Petrarcha in x. ecloga male corripuit vide latius a
ma. ante r. ¶Cænos. i. nouus, hinc multa ſunt vt cænodoxia noua
Benacus. gloria. cænotaphium nouũ ſepulchrũ. At per œ cœnos cõmunis
Cænos. eſt & cœnodoxia cõmunis gl'ia. cœnothaphiũ cõmune ſepulchrũ
Cœnos. Cenos ſine diphthongo. i. inanis, hinc cenodoxia inanis gloria. ce
Cenos. nothaphiũ vacuum ſepulchrũ. hæc pulchre declarat Tortellius.
¶Cæneus cum eu diphthongo vir qui antea fœmina fuerat & cę-
Cęne. neis dicebatur. ¶Cæne vrbis nomen apđ ſinum laconicũ vnde
Chlęna. cænites portus & cęnęus Iuppiter Oui. victor ab œchalia cænęo ſa
cra parabat vota ioui. ¶Chlęna veſtis quę lęna quoq; dicit̃. at le
Frenum. no & lena ſpurciſſimo℞ hominũ appellatiões diphthongo carẽt.
Lęna. ¶Frenum a frangendo vnde frenare effrenus &c̃. ¶Læna veſtis
Lęnęus. vt dictũ eſt. ¶Lęnęus. i. Bachus a lęnon qđ lacũ ſignat teſte ſeruio
¶Mænas adis. baccha a męnomę. i. furere. Męnal⁹ pluraliter mę
nala orum. mons & vrbs hinc męnalius. a. um. ¶Neniæ arum
Nenię. qđ ſingulariter quoq; lectum eſt nęnia. æ. & in neutro genere plu-
Scęna cũ raliter nænia. orum. quidam tamẽ ſine diphthongo ſcribunt quos
ſuis. non imitor. ¶Scęna ex vete℞ cõſuetudine quia græce per H ſcri-
bitur qđ in æ diphthongon veteres vtebant. ijdem æ diphthõgo
annotabant quicqđ cõtra primitiui naturã e longũ habet vt ſemi
dænus &c. id multis ex Varrone & alijs declarat Tortellius. Scæ-
na inobumbratio eſt a ſcia. i. vmbra. hinc ſcęnic⁹ ꝑ ſcæniũ ſcæno
ma. atis ſcęnos ſcænophegia. orum. ſcænitæ arabiæ populi.
Tęnarus ¶Tænarus locus laconiæ vbi putabat̃ eſſe deſcenſus ad inferos,
Tęnia℞. hinc tęnarius. a. um & tęnarum oppidi nomen. ¶Tęna vel tęnia
Tęna. faſcia & lapis albicans ſub aquis in faſcię ſimilitudinẽ. Verg. v. ęnei.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Puniceis ibant euincti tempora tenis. Idem lib. vij. æneí. Fit longæ tęnia vittę. Tęnia etiā eſt piſciculus quidā. Tęnie pluraliter tantū eſt oppidum. ¶ Vęneo.i. vendor, vęnū vęnundo, author eſt Apu leius teſte Neſtore.

Tęnie. Vęneo.

Oe ante n, Cœnos.i.cōmunis, hinc cœna quod mul torum eſſet cōmunis. vnde cœno as. cœnatio, cœnaculum, Domi cœniū in cœnis. &c̄. ¶ Cœnobium vbi cōis vita eſt, bios vita di citur. Cœnobita pænultima lōga in cœnobio viuens. ¶ Cœnū id eſt lutum, a cœno.i.inquino. ¶ Chœnix icis. & chœnica ę. cum ch aſpirato, mēſura quattuor ſextariorū. Priſ. in libello de ponderi bus. Recipit gemīas ſextarius vnꝰ. Qui quater aſſumptꝰ fit Graio nomine chœnix. ¶ Fœnus oris. diminutiuū eſt fœnuſculū, fœ nero & fœneror, & fœnebris adiectiuū, vt fœnebris lex de fœnore Cœnum quia ſiue cura fœnꝰ prebet, hinc fœniſex, fœniſecus & fœ niſecium, fœniſeca &c. ¶ Fœniculum hęrba cuius ſemē terrę mā datum magno fœnore reddit fructum, græce marathron dicit̃. ¶ Mœnia a muniēdo, nam œ diphthongon ꝓ u veteres poſuerūt & contra quia mœrus pro murus lęctum eſt, hinc ſubmœniū &c. ¶ Oenos.i. vinū, hinc mľta ſunt. Oenopola, œnopoliū, œnopho rum, œnigena, œnipotes, œnophilꝰ, œnāthe. hoc vltimū vrbis no men eſt & floris vuę. Anthos flos cum th aſpirato, flos eſt vuę la bruſcę, vnde ænāthinū vnguentū. ¶ Oeneus ętolię rex, hinc Oe nides ꝓ tydeo. ¶ Oenomaus Hippodamiæ pater, Elidis rex. ¶ Oenochonū theſſalię fluuius. Oenops viri ꝓprium. ¶ Oeno pion viri ꝓpriū. Ci. in arato. Oenopionis auens epulas cœnare ni tentis. ¶ Oenone es. mulieris propriū. ¶ Oenotria italia, œno trij itali. ¶ Oenotrus ſabinorū rex. Oenotrides inſulæ. ¶ Pœne aduerbiū. Luca. x. Vindicta ſenatus pœne data eſt famulo. hinc pœnultimus, Rufinus. Tullius hunc laudat cui ſit pœnultima longa. ergo male legit̃ in Alexandro. An erit is iuncta fietq; pęnul tima longa, expunge encleticā, diphthongon habere pœne docet. Gęor. valla, licet Calepinus inter nō diphthōgata reiecerit, hinc pœ nuria teſte Feſto, ꝙ pœne minus ſit q̃ neceſſe eſt. Claud. li. ij. in ruf. Tanta ne geſtandi fuerit pœnuria ferri. ¶ Pœnula veſtis, teſtis Gęor. valla. ¶ Pœnus Carthaginēſis, diminutiuū eſt Pœnulus, quod eſt nomen fabulę Plautinę. Hinc œ in u verſa aut contra. ¶ Phœnix auis & populus, phœnicia regio, phœnix quoq; viri & arboris nomen, & color rubeus, vnde phœniceus. a. um. i. purpu reus color, neutro genere phœniciū dicit̃. Phœnix etiā fluuius eſt theſſallię in aſopum fluens. phœniſſa fœmina phœnicię. phœnico

Cœnos cū ſuis. Cœnum Chœnix Fœnꝰ cū ſuis. Fœnum. Mœnia. Oenos cū ſuis. Oeneus. Oeno maus. Oenoch onum. Oenops Pœne. Pœnuria Pœnus. Phœnix. Phœni copterꝰ.

pterus auis rubeis alis, nam ptera ala dicit̃. Iu. ſat. xi. Et ſcythicæ volucres & phœnicopterus ingens. Tortellius legit per duas dictiões phœnix opterus & dicit opteꝝ eſſe auem quãdam. ¶ Schœnos cũ ch aſpirato poſit ſ. i. funis, hinc multa ſunt vt ſchœnobates funãbulus, neurobata, funerepus. ¶ Schœnopoclos funarius ſeu reſtio. Item ſchœnos & ſchœniſimos. i. terræ menſura cõtinens quinquaginta ſtadia vt inquit Herodotus lib. ij. ¶ Schœnos oppidũ Bœotię. a ſchœno Atlantis patre nomẽ accepit, hinc atalãta puella vocat̃ ſchœneias. Schœnis idis, & ſchœneis idis. Oui. x. met. Talia dicentẽ molli ſchœneia vultu Aſpicit. Sido. in p̃fa. epithal. pol. Tradit ſchænida ter cadente pomo. phal. eſt. Claudianus in laude Serenæ reginæ. Hippomenes trepidus curſu ferroq; ſecutã. Aurato volucrẽ flexit ſchœneida pomo. ſchœnos ꝓ oppido lẽges in ſeptimo thebaidos Papinij. Schœnꝰ eadẽ ſcriptura eſt arbor ex lẽtiſcorum genere. Schœnꝰ untis. flumẽ athenis proximũ, a iuncis nomẽ habet, ꝓinde iuncarios cãpos in hiſpania ſchœnuntas vocat ſtrabo. ¶ Schœnitia amnis quidam arcadiæ. ¶ Schœnum locus in Bœotia vbi vnguentũ peſſimũ eſſe dicitur. hinc viliores meretriculas vocant ſchœniculas.

ſchœnos cum ſuis. Schœnꝰ.

Añ p corripit̃, vt vepres. Hora. Corna vepres & pruna ferunt. Crepis idis. & crepida, licet apud græcos primã & pænultimã ꝓducant teſte Neſtore. Perſius. Nõ hic qui in crepidas graioꝝ ludere querit. ſic cæteri. Epi in om̃ibꝰ cõpoſitis contra Alexandrũ vt epacta, epiſtola, epiſcopus, ephebus, ab epi & hebe. i. pubertas. nõ a phœbus vt cũ Catholico ſompniat Vgutio. Iu. ſat. ij. Armenius zalates cunctis narrat̃ ephebis. Rufus in arato. Troicus haurit aquas & fundit ephebus ab vrna. hic mẽdoſe legit̃, funditq; ephebus ab vrna. hinc ephebia prima adoleſcẽtiæ ætas authore donato & (ſi Alexandro neq; credimus) locus in quo pueri ꝓſtant, errat tamẽ nequã in prima ſyllaba dicens. Quo proſtant pueri locus eſt ephebia dictus. Epheſus corripit̃ vt videbis in e añ s, ideo peccat Petrarcha dicẽs. x. ecloga. Qui docet epheſios, tyrios qui rumpere cãpos. Epops. i. vpupa. Ouid. vi. met. Nomen epops volucri, facies armata videt̃. Alexander nequã. Cum fulicis vpupiſq; petunt excelſa volando. Errauit in vtroq; Petrus Riga in leuitico dicens. Vpupa quæ melius ita dicit̃ epopa nidum. Idem teſte Neſtore male dixit in li. numeroꝝ. Ollarũ carnes peponum fercula porros. q̃a peponũ corripit̃ ab Homero & alijs.

Vepres. e Crepida Epi. Ephebus Epheſus. Epops.

Exceptio.

Cepus. ¶ Cepus abſq; diphthõgo teſte Neſtore, mõſtroſum q̃ddã aĩal in

æthiopia a babylonijs adoratū Philel.in.vi.quartæ. Adducaſq; li-
cet cepos vulpeſq; lupoſq;. ¶ Cephiſus Bœotiæ fluuius, vñ ce- Cephiſ⁹.
phiſis idis.& cœphiſius.a.um.Luca.Bœoti coiere duces ꝗs impiger
ambit Fatidica cephiſus aq̄. ¶ Cepheus Andromedę pater, vñ Cepheus
cepheni ppꝛ̄i.Oui.v.met.Conāti mittere cephe⁹.Quid facis excla-
mat&c.Et in primo ꝟſu,Dūq; ea cephenū medio danaeius heros
Agmine cōmemorat.ꝓ cephenoꝝ. ¶ Cepio viri ꝓpriū.Sido.in
primo paneg.Haud aliter cæſus ꝗndam quū cepio robur,Dedídit Cepio.
Auſoniū,ſi a cępis deduceꝛ̄ diphthōgo annotabiꝛ̄ cępio,licet id ob
ſeruari nō viderim. ¶ Ephitus viri ꝓpriū. Verg.ij.æneí.Addunt
ſe ſocios rhipheus & maximus armis.Ephitus,oblati ꝑ lunā hypa Ephitus.
niſq; dimaſq;.Et lateri agglomerāt nr̄o iuueniſq; chorebus. Apđ
eundē alibi eſt Iphitus,ſed de altero forſitan loquiꝛ̄. ¶ Epytus cū
y greco viri ꝓpriū.Oui.iiij.faſt.Proxim⁹ eſt titulis epytus alba tuis Epytus.
¶ Epiros vel epirus eſt regio ꝗ Moloſſia,chaonia & albania diciꝛ̄.
hinc epirota,natus in epiro.Luca.in.ij.Prim⁹ in epiꝝ boreas agat. Epirus.
¶ Epytides,ꝓpriū aut patronymicū apđ Vergiliū.v.æneí. ¶ Gępi- Epytides
da ppꝛ̄i nomē.Sido.iij.paneg. Gępida trux ſequiꝛ̄ ſcotū burgūdio Gepida.
cogit. ¶ Hepar atis,græcū ꝗ latini vix vſi ſunt,ſignificat iecur,ſcri
biꝛ̄ teſte Neſtore cū ita aſpirato qđ in e longū ꝟtiꝛ̄,plęrūq; ꝓduciꝛ̄ Hepar.
ab Homero in.xi.Odyſſeę teſte Neſtore,ꝗre peccauit Macer dicēs,
Sumptū curat Hepar.nec ab epi diciꝛ̄ vt cū Catholico ſompniauit
Vgutio.errat ſiꝛ̄r Alexāder cū Macro.errāt quotꝗt hos imitanꝛ̄.
¶ Leponticus viri ꝓpriū.Sil.li.iiij. Occidis & triſti pugnas lepōtice Lepōtic⁹.
fato. ¶ Repo.is.vñ obrepo,ſubrepo.Hora.in arte.Veꝝ opi lō- Repo.
go fas eſt obrepe ſompnū.Germanic⁹ cæſar in arato.Tūc cynoſu
ra alte repit tūc tot⁹ in vndas Mergiꝛ̄,oriō,humeris & ꝟtice cephe
us mēdoſe hn̄t fere oēs libri.Tūc alte cynoſura repit &c.At repens
nomē ꝓ repentin⁹ aut aduerbialiter ꝓ repēte,vndecūq; ſit,ꝓpetuū
corripiꝛ̄.Verg.ęnei.xij.Quo ruitis ꝗ ve iſta repens diſcordia ſurgit
Oui.i.faſt. Bina repens ocuꝛ̄ obtulit ora meis. ¶ Sepia piſcis,ex Sepia.
cui⁹ cruore atramentū fiebat,& ꝓ atramento ſumiꝛ̄ a Perſio dicēte Sepias.
Nigra ꝙ infuſa vaneſcat ſepia lympha.Sepia etiā eſt ſcopul⁹ iuxta
athenienſiū litora. ¶ Sepias adis.loci nomē.Vale.flac.li.ij.Iam ſcia-
thoſ ſubſedit aqs,iam lōga receſſit Sepias attollit&c. ¶ Sepio is.ire
ſeps ſepis & ſepes.is.Verg. Vicino ab limite ſepes, nihil hoꝝ putat Sepio.
Calepin⁹ diphthōgari. Neſtor dicit ſępio & ſępes a veterib⁹ diph-
thōgo æ notari ſolere,ꝗs imitari opꝑpreciū eſt inqꝛ. Neſtor ꝗ teſte
ſeps ꝓ ſerpēte gręcū nomē diphthōgo caret. ¶ Sepum ꝓ ſeuū pin Sepum.
gue illđ in bobus vnde fiunt candelæ,qđ ꝑ b ſebum quoq; diciꝛ̄.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶Sephora mulieris proprium ꝑducitur Riga vide prępūtium ū
Sephora ante t. ¶ Tlepolemus Herculis filius. Oui.xij.met. Pręlia Tlepole
Tlepole- mus pylio referente dolorē Pręteriti alcidæ tacito nō pertulit ore;
mus. ¶Vepicus ꝑducitur, cōpoſitione vt vegrandis & veiouis.

Ae ante p Aepia.æ.teſte Neſtore vrbs ꝓpinqua Pylo

Aepia. ¶Aepolus caprarius, ſic æpole, æpolica, æpolium. ¶Aepitꝰ vi-
Aepolus ri ꝓprium teſte Tortellio, forſan idem de quo Oui. loquitur.
Aepitus. ¶Aepy cum y græco teſte Neſtore vrbs quondā ſub Neſtoris di-
tione in mōtibus ſita, nam ępy ſublime eſt, æpys altus, hinc æpicus
paſtoris nomē apud Petrarchā in ſexta ecloga, & æpy mulieris no
Cæps. men ibidem. Aephitios vrbs quedā. Vnde æphitius.a.um. vide in
Ceps. crementis pſophis idis. ¶Cæps.pis.loci cuiuſdā nomen. at ceps
Cæpi. philoſophi diphthongo caret, author huius eſt Guarinus.
¶ Cæpi præteritū a capio ex veterum cōſuetudine authore Tor-
tellio, cui refragat̄ Guarinꝰ, aſtipulat̄ vero Calepinus, ego veteres
nō inuitus imitabor ſic p̄cępi &c. Guarinū nō damno, cuiꝰ opinio
ne ſequit̄ Regius dicēs in.xij.fabu. Citra diphthōgon cęperamꝰ le-
Cæpe & gēdum, mihi videt̄ vt intelligamꝰ ſumpſeramus. ¶ Cæpe neu-
cæps. trū, & cępa ę.fœmininū teſte Neſtore ex Apuleio, a capitis magni-
tudine. Oui. Cædēda eſt hortis eruta cæpa meis. ſecta ſunt quoq; cæ
Læpheri- pitium & cæpitius vt in heteroclitis declaramus.
gones. ¶Læphęrigones populi quidā teſte Tortellio. ¶Sæpe aduerbiū.
Sæpe. ¶Sæpes & ſæpire teſte Neſtore, vide e ante p, ſepio.

Oe ante p, Cœpi verbum defectiuū eſt, ab ātiquo cœ-
Cœpi. pio, de quo ſatis diximus in eclipticis, hinc cœptus.a.um. & cœptū
id eſt initium, hinc incipio teſte Nebriſſenſi, ergo cum œ diphthō-
go ſcribit̄ teſte Nebriſſenſi incœptus &c.

Ante q corripit̄, vt equidē, qđ Verg. teſte Ser-
e uio tātum primæ ꝑſonæ dedit vt Nō eqdē inuideo &c.
Ideo putarūt eſſe cōpoſitū quaſi ſit ego quidē, ꝓpter qđ
Badius cēſet ætnam nō eſſe Vergilianā in qua dicit̄. Haud eqdem
Equidē. mirū factu qđ cernimꝰ extra, ſic Perſius. Non equidē hoc dubites.
ideo Priſcianꝰ vult equidē eſſe ſimplex, Ego equidē apud Saluſtiū
ſoluerei per regulā æquiualens geminis &c. Neq; , nequeo corripi
untur cum nefas, vt quicquid fit a nec vel neq;. At ꝑducūtur a ne
aduerbio prohibendi veniētia. vt nequis, neq;, nequādo, nequaq;
nequicq; (vt eſt apud Gellium) Oui. Nequitia eſt quæ te non ſinit
eſſe ſenem. Verg. Hic tibi nequa morę.

Exceptio.

¶Sequana fluuius, vnde ſequanici,& ſequani populi huius fluuij
accolę.Luca.li.i. Optima gens flexis in gyrū ſequana frenis. Mart. Sequana
Hanc tibi ſequanicę pinguem textricis alumnā. Sido.in.ij. panæg.
rigidis hunc abluit vndis Rhenus.arar,rhodanꝰ,moſa matrona,
ſequana,ledus,Clitis,claris,arar,&c.Petrarcha li.iij.epiſ.ad Ralnal
dum corripit ſequana,male quidē vt alia multa.

Ae ante q æquus ab aqua, vide primā diphthōgi vo
calem accipit,nam aqua ſædata adęquat,hinc æq̄lis,æquitas,æque æquꝰ cū ſuis.
æquor,æquo as,æquinoctiū,æquamentū,æquanimis æquæuus,
æqualaneū,æquimanus.æquilibriū,æquiparo,æq̄diale,æquipol-
leo,æquocū &c Gęorgius valla vult ex græco ecos deduci,ideoq;
diphthongū non rōne ſed vſu obtinere. ¶Aequicolꝰ forte ab
æquus populus thuſciæ.Sill.lib.viij.raſtriſq; nouāt æquicola rura Aeq̄colꝰ
Equicolus viri ꝓpriū corripit.Verg.ix.ænei.Et pulcer equicolꝰ ar-
mis.Aequimeliū locus quidā romę erat vbi melij domꝰ terræ æq̄
ta erat. ¶Aequana mōtes ſurrentini. hinc æquanus apud Silliū. Equana.
lib.v. ¶Aequotutium oppiduli nomen.

Ante r corripitur, vt eryx eros otis.viri ꝓpriū
e erotion mulieris nomē, erato,peritus.Mart.li.ij.ex hoc E añ R
occiſus ruſe videt eryx.ſic Vergilius & alij tam ꝓ monte Eryx.
q; pro viro,ideo male dixit petrarcha in.vi aphricę Sulcantibus
æquor Inſula iam veneriq; placens a littore portꝰ Exorit̄,cōtraq;
ſedet fortiſſimus eryx.Hora.Agricolam laudat iuris legumq; pe-
ritus.Mart.lib.x.Plorat eros &c. Merula etiam viri cognomen li-
cet ſoranus errore Seruij imbutus aliter locet.

Exceptio.

¶Produc diſſyllaba habētia p ante e,vt pera.pero.peronis calcia-
mentū ruſticum,hinc peronatꝰ.Iu.ſat.xiiij.Nil vetitum feciſſe vo-
let quē nō pudet alto Per glaciē perone tegi,pero.us.nymphę no-
men apud Proꝑtium lib.ij. Produc quecūq; per ve ſyllabā incho
atur,vt Verona.ę.Mart.lib.x.Nec ſua plus debet tenui Verona ca Verona.
tullo.Iterꝫ labat hic Petrarcha dicens ecloga.x.Ecce veronei ꝑ pra
ta virentia martis. Ire duos video. ¶Tollunt̄ vtrinq; quædam
pheres etis.viri ꝓpriū.Papi.viij.theb.Strauit ab ania pheres.Phere Pheres.
oppidū,vnde pheręus.a.um.Oui.ij.de arte.Cinthius admeti vac- Phere.
cas pauiſſe pheręas Fertur,& in parua delituiſſe caſa. Vercor,veru Verędus
verutum vulgo nota.Verædus æquus cum æ diphthōgo in ſecū
da ſyllaba teſte Neſtore.hinc verędarius nuncius qui equo vtitur. Beryllus.
Martialis.Stragula ſuccincti venator ſumme verędi.¶Beryllꝰ la-

pillus. Propert.lib.iiij. Et ſolitum digito Beryllon adderat ignis,ſic
cæteri.ideo Prudentiũ non imitabor dicentem in Pſyco. Hinc tibi
ſapphyꝝ ſociauerat inde beryllon. ſcribit̃ cum y græco , vt quod
ſequit̃ Berytus phœniciæ vrbs. Priſci.in perihegeſi. Antiquãq; ty-
Berytus. ron,beryti & mœnia gratę. ¶ Cleros.i.ſors. hinc clericus & Cle-
Cleros. reta lena in Plautina aſinaria. Sido.li.ix. Clerici nequid maculet ri-
gorem Fama poetæ.ſapphicũ cum adonio.ſcribit̃ græce per κ ita
litterã ꝑpetuo lõgam. ¶ Ceruſa pigmentum, vnde mulieres ce-
Ceruſa. ruſatę dicunt̃ Mart. Et ceruſata candidiora cute. Auſo. de biſſula.
Sandix & ceruſa alias ſimulate puellas. ¶ Cerathus cum th aſpi-
rato Cretę fluuius. Verg.in Ciri. Carpathiũ fugiens & flamina ce-
Cerathus rathea. ¶ Ceretum oppidum a Calepino ſine diphthongo ſcri-
Ceretum bitur,incolæ ceretani dicunt̃,hinc ceretanũ vinum. Mar. Ceretana
nepos ponat,ſetina putabis. Sill.lib.iij. Nec ceretani quondam ty-
rianthia caſtra. ¶ Cherinthus viri ꝓprium apud Tibullum.
cherithꝰ. ¶ Eridanus fluuius. Verg. Fluuioꝝ rex eridanꝰ. ¶ Erigone nym-
Eridanꝰ. pha inter aſtra relata. Idem.i.Gęor. Qua locus erigonen inter che-
Erigone. laſq; ſequẽtes. ¶ Eretum oppidi nomẽ,Idem. vij.æneí. Ereti ma-
Eretum. nus omnis oliuiferæq; mutuſcæ. Eruca vermis græce καμπη cã-
Eruca. pe campes dicit̃. Columella lib.xi. Naſcunt̃ volucres ſerpitq; eruca
per hortos. Mart.li.xi. Erucam male paſcit hortus vnam. phal.eſt.
Eſt hærba quoq;. Oui.lib ij.de remedio. Nec minus erucas iubeo
vitare ſalaces.ab erodendo nomen vtrũq; dicit̃, licet Vgutionem
qui id dixerat nõ primus (vt opinor) Neſtor irrideat ꝟmis nãq;
folia erodit. Hærba vero beſtiolas om̃es corripi innaſcẽtes erodit
& venerem excitat.alij ab vrendo ducunt. Gęorgius Valla huruca
ſcripſit cum u in principio aſpirato. Aliqui ſin r. verſo,& u e,eruca
dicunt ab eſu,alij ab uro. Apuleio teſte Neſtore placet ab hærẽdo
dici,& diphthõgo aſpirata hęruca ſcribi,quoniã rebus quas occu-
pat tenaciter inhęreat. ſic idẽ hęrugo ſcribit ꝓ vitio ferri & ſegetis.
¶ Eriginis. ¶ Ero erus mulieris ꝓpriũ,magis placet aſpirari hero.
us. ¶ Erij colles Veneri ſacri. Marullus. Sancte q memphim pu-
Feralis: er erioſq;. Tẽperas colles & amœna cypri Arua. Sapphici ſunt.
¶ Feralis cõtra primitiui naturã dicitur ꝓduci a fera.i. mors. Luca.
lib.ix. Sic vbi fata caput ferali obduxit amictu.i. nigro & atro qua-
li lugentes vtunt̃. hinc ferale pro infœlici & mali ſignificatiuo, vt fe-
rale carmẽ,ferales dies. At feralia a ferendo,feſti quidã dies ꝗa epu-
læ in ijs ferunt̃ primitiuũ ſequit̃. Oui.ij.faſt. Hanc quia iuſta ferunt
dixere feralia lucem. Vltima placandis manibus iſta dies.
¶ Ferię ꝓducit̃ cõtra primitiui naturã,quia a ferendis epulis dicunt̃
Ferię. feriæ, vel a feriendis victimis teſte Pompeio. Mart.lib.xij. Brumæ

diebus ferijſq; Saturni. Scazon eſt. Idem lib. v. Durum eſt perdere
ferias, rogamus lacturã patiaris hanc feraſq;. phal. ſunt. Hora. ode.
v. lib. iiij. Longas o vtinã dux bone ferias. Aſclep. eſt. hinc ferio. as.
vel ferior aris. i. vaco. vnde feriatus. Mar. lib. iij. de baſſo. Nec feria-
tus ibat ante carrucã. Scazon eſt. Papi. lib. i. Syl. Et muſæ ꝓcul ite fe-
riatę. phal. eſt. ſic Hora. lib. iiij. ode. vi. Sic veteres omnes, quare Ca
pellam non imitabor dicentẽ lib. ix. Feriato linquet arcu. Verſus eſt
Iambicus dimeter catalecticus, vbi ſc'do loco noue ſpondęum de-
dit. Nec Petrarchã ſcribẽtem ſic ad Philippum patriarcham. Sic ti-
bi curarũ ferias pręſtare libelli. & lib. ij. epiſt. ad Gabrielem Zamo
reum. Si tamen aſperior ferias fortuna dediſſet. Errarunt plures in
heteroclitis & alijs, quos nominare non ſinit candor. ¶ Feronia
dea. Hora. ſat. v. Ora manuſq; tua lauimus Feronia lympha. hic la
uimus tertię cõiugationis eſt, feronia quoq; eſt quarundam vrbiũ
nomen ſemper ꝓducito. ¶ Geryones, ę primę. vel is tertiæ, & Ge Geryões.
rion onis. & Geryoneus ei. rex hiſpanorũ ab Hercule peremptus,
hic Geryonaceus Lucre. li. v. Quid ue tripectora tergemini quoq;
geryone vis. Neſtor mendoſe codice deceptus omiſit quoq;. fecit
q; ſpondaicum ſic. Quid ve tripectora tergemini vis geryone. ſe-
cundum quã ſectionem non ſolum tertia eſt cõmunis, vt ipſe ait,
ſed etiã ſecunda qd' ille ſubticuit, nobis placet prior lectio, qa notũ
eſt multa mẽdoſe legi in Lucretio, nam oẽs poetę prima extẽſa cõ-
trahũt, ſecundã tertiãq;. Verg. ęnei. vij. Geryone extincto tirynthiꝰ
attigit arua. ſic cæteri. ¶ Hera ꝓ Iunone (nam herus hera ꝓ dñs
dña, notũ eſt corripi) hinc ꝓducta multa ſunt, vt heracles. i. Hercu Hera cũ
les, vnde heraclęus vide ę ante us. in poſſeſſiuis. heraclea calpe, He ſuis.
raclęę arum. oppidum proximũ Neapolin. heracleopolis pluriũ
vrbiũ nomen. ¶ Heracleon hærba quã Hercules inueniſſe dicit̃
heracleota nux. Heraclitus, heraclides & heracleotes, philoſophorũ
ꝓpria. ¶ Herodes, herodianus, Herodotus virorũ nomina. heros
vñ heroꝰ. a. um. heroicꝰ & herois & heroine. Oui. xiij. met. Vulgiq;
ſecutũ Vltima murmur erat donec Laertiꝰ heros Aſtitit. Mar. li. ix.
Clinicus herodes trullã ſubduxerat ægro. heraclitꝰ vide i añ t. He-
rodotus vide o añ t. cætera ꝑ heraclęus nota ſunt. ¶ Heręũ Iouis Herçum.
fanũ. vnde ipſe heręus dicit̃, ita Omibonus & Sulpitius declarãt ill'd Heræus.
Luca. Heręas monſtrator ait, non reſpicis arces: ſed vide ne dicen-
dum ſit hercęus, nam teſte Calepino hercos dicit̃ ſeptum clauſtrũ-
q;, hinc Iuppiter hercęus eſt, quem intra domus conſeptum quiſq;
colebat. ¶ Heriphile es. vna ſibyllarum. Tibull. lib. ij. Quic- heriphile
quid amalthea, quicquid marpeſia dixit Heriphile phœbo gra-

taq; qđ monuit, at ſine aſpiratione in principio, & cum y græco in
tertia ſyllaba Eriphyle vxor Amphiarai corripit. Verg. lib. vi. His
Phædram, pcumq; locis mœſtamq; eriphylen. Iuue. Occurrēt mul
tę tibi Belides atq; Eriphylę. ¶ Herios loci nomen. vide panos a
ante n. ¶ Merionesis. viri nomen. Oui. xiij. met. Nec magis ido
Herios. meneus patriaq; creatus eadē. Meriones peteret maioris frater atri
Meriões. dæ. ¶ Neritos inſula & mons, vide ſame a ante m. Neritū duo-
rum oppidorū nomen eſt vt Neſtor declarat. ¶ Neris is. mōtis
Neritos. argiui nomen, vt ait Callimachus. Papi. iiij. theb. Neris & ingenti
Neris. turritę mole cleone. ¶ Nerio enis. vis martis. Gellius dicit a mul
Nerio. tis pduci, eos tamē qui probe locuti ſunt corripuiſſe vt Nero, cū
quo ſymbolū habet poteſt ergo corripi. ¶ Neritos (vt pluſcu-
la de hoc dicamus) pro monte Itachæ maſculinū eſt apud Home-
rum teſte Petro Marſo in illud Sillij lib. ij. Haud tibi Neritia cernes
cum prole laborē. i. ſagunthina prole, quia prope zacynthū inſulā
vnde oriundi ſunt ſagunthini, eſt Neritos. hinc Neritius Vlyſſes.
Nericie rates nō naricius aut naricię, nam Vlyſſes Neriton tenuit
non nariciā. notat hoc Bartholomęus Merula in primū Ouidij de
Naricius remedio. Quid tibi pfuerunt Circe pſeides herbę. Quū tibi Neriti-
tias abſtulit aura rates, ne legas per a in prima naricia. ¶ Nereus
ſine diphthōgo in prima ſyllaba teſte Tortellio deus maris. vide
Nereus: latius a ante r. hinc nereis, nerine &c. Mar. li. iiij. nympharū pariter
nereidumq; domus. hic ſcđa manifeſto corripit. ¶ Serus. a. um.
Serus. vnde ſerū extrema pars diei, & ſero aduerbiū. Verg. iiij. æneí. Sera-
q; terrifici cecinerūt omina vates. Cice. in Arato videt corripuiſſe
dicens. Occidit Andromache clarū caput & ſera piſtrix Labit, hor
ribilcis epulas funeſta requirens. Ego puto mēdoſum pro fera, nā
hoc epitheton optime piſtrici cōgruit, vt ex ſequētibus facile oſten
ditur, & omnes pducunt ſerus. a. um. ideo nuſq; dixero variari. ſic
Serum. produc ſerotinus. at ſerum pro aqua lactis corripit ſolum. Tibul.
lib. ij. Raraq; pnexus eſt via facta ſero. corripit quoq; ſolum ſera
ianuæ aut feneſtræ &c. clauſura. Mar. lib. x. Ferrea ppetua clauſtra
Sera. tuere ſera. nec apud Silliū vſq; pducit, quicquid dicat Neſtor, quia
legendū eſt apud Silliū. lib. xiij. Sera. i. tarda. ſic. Obnixi torquent
obices munimina ſera. hoc eſt tarda nec pfutura. videto Silliū &
intelliges multo rectius ſera legi q̄ ſere. ¶ Sera vrbs, ſerum pro-
ducitur. videto ſer eris. in crementis. Serra inſtrumentū dentatum
poſitione producitur vt cerritus. ¶ Seranus viri proprium, cō-
Seranus. tra primitiui naturam, quia a ſerendo dici teſtatur Bergomas. Sill.
lib. vi. Seranus clarum nomen tua regule proles.

¶Serius. a um. i. grauis nõ iocoſus, hinc aduerbiũ ſerio & ſeria oꝝ
i. res ſeriæ. Mart. Parce precor ſocero ſeria forſan amat. ¶ Seria Serius.
vas. Perſius. O ſi ſub raſtro crepet argenti mihi ſeria dextro Hercu Seria.
le. Idem. Seriolę veterẽ metuens deradere limũ. ¶ Tereus variatꝰ Tereus.
vide e ante a primã exceptionẽ, rectius tamẽ ꝓducitꝰ adeo, vt corri
pere vix auſim. ¶ Theridamas cum th aſpirato, viri & canis no Therida-
men, quaſi feras domans. a ther theros. i. fera, ſic ꝓducitꝰ quicqd hĩc mas.
deriuatꝰ. vt theron canis & viri nomẽ. Thero us. nympha. Thera Thero.
quarundã vrbium nomẽ. Oui. iij. meta. Prima melanchętes in ter- Theron.
go vulnera fecit. Proxima Theridamas &c. Theron vide lęlaps æ Thera.
ante l. Callimachꝰ. Nomine caliſto fuerat ſed poſt mõ thera. Dicta
fuit tellus vrbis origo meę. Claudianus in ſcd'o de laudibus ſtilico
nis. Speluncas canibus thero rimatꝰ iberas. ¶ Xeros. i. ſiccus, quo Xeros
in cõpoſitis vtimur ꝓducitꝰ, vt xerolophus ſiccus tumulus, nempe cũ ſuis.
ex lapidibus vt principum viroꝝ, lophos tumulus eſt, xerolibya
ſicca Libya. Xerophagium ſiccoꝝ ciborum comeſtio. Xeropthal
mia ſicca lippitudo. quũ non fluunt oculi ſed graueſcũt. Xeria em-
plaſtra ſicca ſicut hygremplaſtra vocantꝰ liquida emplaſtra. hinc
etiam Xerampelinæ veſtes. i. virides teſte Nebriſſenſi. alij alia dicũt
Videto interpretes Iuue. in illud ſat. vi. Et xerãpelinas veteres dona
uerit ipſi. ¶ Zerinthiꝰ. Oui. i. triſt. Iñ leui vẽto zerĩthia littora nacta.

Ae ante r. Aereus vt æs æris. hinc ærarius, & ęro as.
vnde ſubęro, obęro, ęroſus, ęrificium, ęruſco, ęria inſula, ęra, mone Aereꝰ &
tę nota, ęra. i. lolium, vnde ęrineus. i. loliaceus. ¶ Aerugo inis. ru- cętera ab
bigo in ære vel argento & virideſcit. rubigo vero ꝓprie eſt in fer- æs.
ro & ſegetibus. alij hærugo dicunt ab hærendo, vt dictũ eſt in eru- Aerugo.
ca e ante r. ¶ Aerũna ab æro verbo græco. i. leuo & tollo. i. mi- Aerũna
ſeria. hinc ærumnoſi calamitoſi, necꝫ fit ex e & rumen vt ſompnia
tores dicũt. ¶ Aerope tetraſyllabũ Atrei vxor, diphthongon nõ Aerope.
agnoſcit teſte Calepino. Oui. li. ij. triſt. Si nõ aeropen frater ſceleratꝰ
amaſſet. Conuerſos ſolis nõ legeremꝰ equos. ¶ Cæra ex veteꝝ Cæra cũ
cõſuetudine, nã latini teſte Apuleio plærũcꝫ ſolebant ita in æ diph- ſuis.
thongon ꝑtere. Græci cerion ſine diphthongo fauũ vocant, ſunt
tamen qui velint latinũ eſſe a careo es. eo ꝙ mellis ꝑfuſione careat
Hinc multa deducuntꝰ, vt cæro as. incæro, cæratura, cæreus, cæro-
tum & cæratũ. cærofolium, cæroſus, cærinus, Cærium, cæris, cæro
ma, cærithe es. fœminei generis hærba cum th aſpirato, habet cæ-
rę melle miſtæ ſaporem. Verg. iiij. gęor. Trita meliſphylla & cærin Cærithe.
the ignobile gramen. ¶ Cæruleus & cærulus color qui glaucus Cæruleꝰ

Cærites. Cęrete is. Cęre.

cæſius, venetꝰ & thalaſſicus dicit̃ & cymatilis, nam cymata fluctus ſunt. dictus quaſi cæluleus aut a cæra, hinc cærula orum .i. maria. Oui. i. met. Cæruleum tritona vocat. ſic cæteri. ¶Cęretes lapillꝰ ¶Cærete is. neutrū, vrbis nomen q̄ agylla quocꝫ dicit̃, & cæres itis pænultima correpta. Verg. viij. æneí. Eſt ingens gelidū lucus ꝓpe cæritis amnē. Dicit̃ etiā hoc cære is. Sil. viij. pu. lectos cære viros, hinc patriū nomen cōmunis generis cæres etis, pænultima longa. Verg. lib. x. Qui cærete domo qui ſunt minionis in aruis.

Cęremoniæ. Chæro cū ſuis. Chære. Chærubulus. Chæropolum. Chærea Chęruſci Hæreſis.

¶Cæremonię a cære Hetruriæ oppido, teſte Pompeio. ¶Chæro id eſt gaudeo. chære .i. ſalue, vtrūcꝫ cum ch aſpirato, hīc chęrubulꝰ viri ꝓpriū in epidico plautina, quaſi gaudens cōſulere. bule eſt cōſiliū. ¶Chæropolum hærba. Col. li. xi. Iam breue chæropolum. ¶Chærea aduleſcens. Chæreſtratus, chæremon, chærippus, chęrephon ſunt viroꝝ ꝓpria. Chærelia ꝓpriū mulieris. Chæronia vrbis nomen, ¶Chæruſci populi ꝑ ch aſpirato ſequēte æ diphthōgo teſte Strabone, ſed Lucanus corripit & Claudianus. hæc in q̄rtum Plinij Hermolaus. ¶Hœreſis .i. optio electio & ſecta. dictio eſt græca, ab hęreomę .i. opto vel eligo, nō ab hęreo vt indocti ſōmniant, gtīs eſt hæreſeos Cice. in paradox. Cato in ea eſt hæreſi q̄ nullū ſequit̃ florem orōnis .i. ſecta, ꝑ qua viam inepte dici opinamur, aſpirari oſtendit compoſitū a phæreſis & epaphæreſis. Mar. lib. viij. detonſis epaphæreſis capillis. phal. eſt. Baptiſta in Coſtide hæreſibꝰ varijs idem. Hæreſibus ſacrā legem tritonia pallas. Propter hæc & p̄ſertim ꝓpter Martialis authoritatē non imitabor Prudentiū hic, & in pluſculis hallucinatū, in pſychomachia dicentem. Ruptis hæreſis petit horrida mēbris. Errant item Alexander & plures carpēdi nō imitādi hīc ſūt. hæreticꝰ, hæreſiotes, hæreſiarcha &c

Hęreo cū

¶Hæreo hinc hæreſco, hæſito, hærugo, hæruca teſte Apuleio. vide Eruca e ante r, & hærba ꝙ terræfixa hæreat diphthongon retinet teſte Gęorgio valla, quicqd dicat Tortelliꝰ. hīc hærbare. exhærbare, hærbeſco &c hærbiſander.

Hærba. Hæres.

¶Hæres ædis, qui bonis defuncti adhęret, quia dn̄s fit, licet ſint qui ab herus .i. dn̄s deducāt. hīc hæredipeta &c. Hærediū prediū qđ ex hæreditate ꝓuenit. Hæreſiꝰ viri nomē, addunt quidā Hæremius etiā viri ꝓpriū.

Męreo.

¶Męreo teſte Apuleio vt Neſtor ait, quē ſequit̃ Gęorgius Valla, ꝓ triſtor, a marcendo ſi Varroni credimꝰ, vnde primā diphthōgi vocalē aſſumpſit, hinc męror oris. męſtus, męſtitia, męſtifico, męrare .i. merentē facere. Pacu. qui multis męrauit modis. Inuenimꝰ ſine diphthōgo prima breui mereo, & mereor in alia ſignificatiōe, vt in eclipticis dictū eſt.

Męra.

¶Męra teſte Tortellio cui in dictione murus ſuffragatur

Neſtor, quarta Prœti filia ex Antia vxore, eſt quocꝫ aliaꝝ ꝓpriū
nomen. Papi. viij. theb. Quos mæra ſacerdos Ediderat. Ouid. vij.
meta. Et quos mæra nouo latratu terruit agros. hic eſt mulier in ca
nem vͤſa, Vnde aliquādo canis nomē eſt, illic vͦo ſacerdos veneris
¶ Plæricꝫ, plærecꝫ, plæracꝫ, vnde aduerbiū plærūcꝫ, ſingulare plę Plæricꝫ.
ruſcꝫ & ſimplex plærus, aut plæri in vſu nō eſt. ¶ Quæro, quæ-
ror, quærito, ſed deponens quæror ſine diphthongo corripit. Quæro.
¶ Quærinus viri ꝓprium quidam addunt. ¶ Quęrcus, quern⁹ Quærc⁹.
quęrcerus, quercetū & ſi quid hinc ſit, diphthongon hr̄e vult Cale Sphæra.
pinus. ¶ Sphæra aut ſpęra. Manilius lib. i. Ingenti ſpæra totū pre
cingit olympū. ideo Prudentiū non imitabor dicentē in pſycoma
chia. Cuius ad arbitriū ſpera mobilis atcꝫ rotūda. græca dictio eſt,
ꝓinde ineptiunt qui a ſpacio dictam volunti hinc ſphærociſmus
hemiſperiū, & plura. ¶ Sęrius nomen fluuij, at vͤbum ſpero la- Særius.
tinum ſine diphthongo ꝓducitur.

Oe ante r, Chœrulus ineptiſſimi poetæ nomen. œ añ r.
Hora. lib. ij. epiſt. Grat⁹ Alexandro regi magno fuit ille Chœrulus
incultis q vͤſib⁹ & male natis Retulit acceptos regale numiſma phi chœrul⁹
lippos. peccat in hoc Petrarcha in. ij. lib. epiſt. ad conuiciatorē inter chęrad es
pretat porculus, nā chœrus porc⁹ eſt. ¶ Chœrades & chœrillus chœrill⁹.
viroꝝ ꝓpria. ¶ Mœris viri ꝓprium. Verg. in buco. Quo te mœ-
ri pedes an quo via ducit in vrbem. ¶ Mœrichus & Merecles vi- Mœris.
roꝝ ꝓpria. ¶ Mœreo ita multi ſcribunt, ſed rectius p̱ æ diph thō- Mꝫrich⁹
gon ſcribit mæreo vt dixi. Mꝫrecles.

Ante s producitur. vt Cteſiphon viri ꝓprium, E añ S.
e in quo teſte Hermolao Barbaro peccauit Sidoni⁹ Apol Cteſiphō
linaris in primo panęgyrico dicens. Nec teſſera caſtris In
Cteſiphonta dat, totum hinc tibi ceſſim⁹ axem. Idem de laudibus
Narbonis. Cauſam ſeu Cteſiphontis actitaret. phal. eſt. ¶ Veſan⁹
ſemp̱ ꝓducit. apud Ouid. xiiij. met. mendoſe habet in multis libris
veſana ꝓ inſana. Ieſus huc nō ꝑtinet contra plures vt dixi. Meſana.
¶ Meſana vrbs Siciliæ a latinis ſemp̱ ꝓducit, quos ſequemur, licet
Thomas Pyndari interpres corripuit Meſene teſte Neſtore. Sil. lib.
xiij. Incūbens meſana freto niuibuſcꝫ reuulſa.

Exceptio.

¶ Meſembriaci. Oui. i. li. triſt. Inde meſembriacus portus & opeſon, Meſem-
& arces. Pręterea t, a meſembria oppido dicit. briaci.
¶ Rheſina variatur. Mar. lib. iij. Veterno rheſinacꝫ pigriores. phal.
eſt. vbi iambus eſt primo loco more Catulliano, licet id rariſſimū
ſit apud Martialem. Idem in eodem Rheſina veneto nec reſecare lu

to. Iu. ſat. viij. Nam quid rheſinata iuuentus. Mart. lib. iij. Rheſinata
bibis vina falerna fugis. ꝓpter hæc nõ aſſentior Apuleio qui teſte
Seſoſtris Neſtore vult rhæſina æ diphthongon habere. ¶ Seſoſtris ægy-
pti rex Luca. li. x. Venit ad occaſum mundiq; extrema ſeſoſtris. Au
ſonius oo geminauit dicens ad Pontiũ. Et qui regnauit ſine nomı̃e
mox ſeſooſtris. ¶ Theſis. i. poſitio corripit̃, vt liquet ex compo
Theſis. ſitis, antitheſis, ſyntheſis &c. ¶ Veſagus viri ꝓprium. Sil. lib. iiij.
Veſagus. Demetit auerſi veſagus tum colla iubaq; Suſpenſam portans ga-
Veſulus. leam. ¶ Veſulus viri ꝓprium. Idem lib. x. Tum Veſulum calido
lapſantẽ in ſanguine fratrũ Enſe metit rapido. Eſt etiã Liguriæ mõs
Verg. x. ęnei. Actus aper multos Veſulus quẽ pinifer annos Defen
Veſeris. dit. ¶ Veſeris teſte Sulpitio. ¶ Veſeuus variat̃. Sta. iiij. ſyl. Tibi
Veſeuus. nobile vulgus Creſcit, & inſani ſolat̃ dãna Veſeui. Verg. ij. gęor.
Talem diues arat Capua & vicina Veſeuo Nola iugo. ſic legit Ne
ſtor, dicens Nolam eſſe campaniæ oppidum. alij legunt ora. i. re-
Veſuius gio. Eſt autẽ Veſeuus mons Cãpaniæ qui ꝑ ſyncopã Veſuius dicit̃
appellat̃ quoq; Veſuuius ꝑ quattuor ſyllabas. Sil. li. xij. Mõſtrant̃
veſeua iuga atq; in ỽtice ſummo Depaſti flãmis ſcopuli. Idẽ alibi.
Euomuit paſtus ꝑſęcula Veſuius ignes. ſic Martial̃. Hic eſt pãpineis
viridis modo veſuius vmbris. nomẽ habet a cõflagratione q̃ con
flagratus eſt, nam Veſuiæ ſecundũ veteres fauillæ ſunt.
¶ Eſau. Guaguinus corripuit, vt viſum eſt in vocali añ vocalem.

Ae añ s Aeſagius montis propriũ teſte Tortellio.

ae añ s. ¶ Aeſtus, æſtuo, æſtas & ſi qd hinc deriuet̃. ¶ Aeſacꝰ priami filiꝰ
Aeſagius in mergum ỽſus. ¶ Aeſculus arbor ¶ Aeſculapius ſolis filius.
Aeſtꝰ cũ ſuis. ¶ Aeſchynes orator. ¶ Aeſchylus poeta. ¶ Aeſon Iaſonis pr̃
¶ Aeſopus fabulator phrygius, æſepus vide e ante p. ¶ Aeſar &
Aeſculꝰ. æſarius fluuij nomẽ. Aeſtimo nõ (vt impitiores dicũt) eſtimo. fit-
Aeſcula-pius &c. em teſte Neſtore & Laurẽtio Valla ab æs & timao. i. appcio hic mu
tando diphthõgon in i longũ cum prepoſitiõe ex, fit exiſtimo.
Aeſis. ¶ Aeſis fluuij nomẽ, vñ vrbs quędã Vmbrię dicit̃ æſis vel æſia, in
Aeſqlię colę ỽo æſinates. ¶ Aeſquilię teſte Gęorgio valla, ſed rectius ſcri
Exquilię. bimus exqlię, qa teſte Oui. ab excubijs dicunt̃, nã ait in faſt. Adde
ꝙ excubias vbi rex Romanꝰ agebat. Qui nũc exqlias noĩe collis
æſyrmus habet. mons eſt qui exqlinꝰ quoq; dicit̃. ¶ Aeſyrmꝰ cũ y græco
æſymnꝰ. teſte Totellio, vrbs thrachię. ¶ Aeſymnus cũ y græco teſte eodẽ,
gręcorꝝ pr̃iceps ab Hectore interfectꝰ. ¶ Aeſthatocolicõ. ¶ Blęſꝰ
Blæſus. titubãs, q lr̃as ꝓferre neqt, a blaterare deriuari volũt. ¶ Cęſum ſu
Cæſum pinũ a cædo. hic cæſꝰ, cæſio, cæſim aduerbiũ ꝑ inciſionẽ, cæſar &
cũ ſuis. cęſo onis, cęſoniꝰ & a cęſarea &c. cęſaries, cęſura, cęſpes, cęſpitare.

Cæſtus pugilum arma, a cædẽdo hæc omĩa dicũtur. at ceſtus cin-
gulum diphthõgon nõ agnoſcit. ¶ Cæſęna quoq; vrbs voca- | Cęſtrum
ta eſt ꝙ exiguo amne cæſa.i. diuiſa ſit, incolę cæſęonates dicũtur. | Cæſitum
¶ Cæſtrum inſtrumẽtum quo cauatur ebur. at ꝓ telo quodã ceſtrꝝ | Cæſius.
ſine diphthõgo ſcribit. Cæſitum linteolum circũciſas oras habẽs.
¶ Cæſius color quaſi cælius, hinc cæſulia oculos cæſios habens.
¶ Fræſus.a.um.i.fractus, vetus eſt, hinc fræſę fabe. ¶ Gæſa orũ, | Fræſus.
tela gallica q̃ nõnulli per c.cæſa dicũt, & a cædẽdo fieri putant. | Gæſa.
¶ Hæſi, hæſum, hæſito ſatis patet ex hęreo. ¶ Læſtrygones teſte | Lęſtrygo
Guarino, licet Calepi. inter nõ diphthõgata reiecerit. Guarino aſti- | nes.
pulãtur Tortellius & Neſtor, populi fuerũt in extrẽo italiæ peſſimi
quos humana carne victitaſſe ꝓhibẽt, a læſteias.i. latrocinium.
¶ Mæſolus fluuius Indiæ vt docet Neſtor in dictione mauſolus. | Mæſolꝰ.
¶ Mæſtus, mæſtitia, mæſto as. mæſtifico. vide mæreo æ ante r. | Mæſtus.
¶ Pæſtum oppidũ Lucaniæ. vñ pæſtanus.a.um. ¶ Phæſtus ma | Pæſtum.
ſculini generis, filius Bori, & mons ſiue ꝓmõtorium cretę. Phæſtus | Phæſtus.
feminini generis vrbs in monte phæſto. ¶ Quæſo eclipticũ ver | Quæſo.
bum, quæſiui quæſitum, quæſtio, quæſtor, quæſtus id eſt lucrum. | Quæſiui
at quæſtus.i. quęrela ſine diphthõgo ſcribit. ¶ Apuleius teſte Ne-
ſtore addit theſaurus, verſa ꝶ lr̃a in æ diphthõgon, id in eo nõie vix
inuenio obſeruari. Omiſi in æ añ r Phærgus Alexandri tyrãni co- | Phærgus
gnomẽ, a phærga vrbe, q̃a phęrgus inuenio vbiq; primã corripe.
Oe ante s, Crœſus rex Lydię ditiſſimꝰ a Cyro victus | œ añ s.
¶ Mœſia vrbis & quarũdam regionum nomẽ, mœſtus, mœſtitia, | Crœſus.
vide mœreo œ añ r. Rectius putamꝰ per æ diphthõgon ſcribi mæ | Mœſia.
ſtus &c. ¶ Oeſtrus ab œſtreo.i. inſanio, quia volatile paruum eſt | Oeſtrus.
quod armẽta vexat, & in furorẽ ferme agit. alio nõie aſilus & taba | Tabanꝰ.
nus appellat̃, & aliquãdo in neutro genere œſtrum teſte Tortellio.
Verg. Eſt lucus ſiliari circa ilicibuſq; virẽtem Plurimꝰ alburnũ vo
litans cui nomẽ aſilo. Romanũ eſt. œſtrum graij vertere vocantes
Aſꝑ acerba ſonãs quo tota exterrita ſyluis. Diffugiũt armẽta. Sta.
ꝓ furore poetico ſumit dicẽs. Tempus erit quũ laurigero tua for-
tior œſtro Facta canã. & ꝓ furore diuinaculorꝝ. Iuuenalis cœpit di
cens. ſat.iiij. Planaticus œſtro ꝑcuſſus bellona tuo diuinat. nõnũq;
diphthõgus diuidit. Sta.ij.ſyl. docto pectora cõcituſq; œſtro. phal. | Oeſtros.
eſt. ¶ Oeſtros fluuius Pamphyleæ vt Mela docet. ¶ Oeſypũ | Oeſypũ.
cum y græco teſte Georgio Valla, vnguẽtum quoddã quo mulie
res vtebãtur. Oui.li.i. de remedio. Pyxides inuenies & rerꝝ mille co
lores. Et fluere in tepidos œſypa lapſa ſinus Neſtor male legit ęſo-
pa cum æ diphthõgo in prima ſyllaba & o in ſecũda, dixitq; ſigni

ficare monilia in quo penit⁹ ſompniaſſe videt̃. de hoc nõnihil Ca
lepinus quẽ videre poteris.

E añ T — E ante T producit̃, vt meta, metior, iris.

Exceptio.

¶ Corripe habentia p. vel v. ante e. vt peto, veto. Deme, Petal⁹ vi
Petalus. ri ꝓpriũ. Oui. v. meta. ¶ Pætalus irridẽs ſtygijs cane cætera dixit.
Betulum Præter cũ ſuis diphthongo noſcit̃. ¶ Betulum oppidum hiſpa
niæ. Vergi. vij. æneí. Quiq; rhipas Betulumq; tenent atq; arua ce
Cetheg⁹. lenę. Betulus hiſpanię fluui⁹. Betula arbor ſimiliter ꝓducit̃ teſte Ne
Cletabeni. ſtore. ¶ Cethegus ꝓpriũ viri. vide a ante l talos. ¶ Cletabeni
populi. Priſcia. in perihegeſi. Atq; ſabę poſt hos necnõ habitãt Cle
Cetra. tabeni. ¶ Cetra. i. ſcutũ dicit corripi Neſtor. ¶ Creta ſcythici lo
Creta. ci nomen. Vale. flac. lib. i. Deficiã ſcythicum metuens pontũq; cre
tamq;. Pro Iouis patria, vnde cretenſis & cretęus ꝑpetuum ꝓducit̃
Etiam. ¶ Etiam notũ eſt. ¶ Etheocles is. viri ꝓpriũ. Papi. iij. theb. hæc ſe
Etheocles. nior multũq; nefas etheoclis aceruat. ¶ Ethemon viri ꝓprium.
Oui. v. met. Inſtabat parte ſiniſtra Chaonius molpheus, dextra na
Ethemos batheus ethemon. ¶ Eteſię, arum. flatus aquilonij ante canis ortũ
Eteſiæ. ſpirantes, dicti ꝙ ſingulis annis ſtatuto tp̃e redeunt, etos annus eſt.
eteſias. i. annuus ſecundã ꝓducit, quia p ꝟ ſcribit̃ a græcis. Seneca in
thyeſte. Aeſtas velliferis ſoluit Etheſijs, aſclępiadęũ eſt. ¶ Ethedus
Ethedus. viri ꝓpriũ apud Papi. li. x. theb. ¶ Ethos. i. mos, vñ ethicus mo
Ethos. ralis. ethologus qui de moribus docet. At ethos ꝓ cauſa ꝓducit̃, de
qua re ſic loquit̃ Baptiſta Pius i illũ ꝟſum Sidonij in epithalamio
Polemij. Phyſica vel logico logicũ vel iũgit ad ethnos, ſi nõ ethos
cauſam, ſed morales ſignificat, ꝑperam poſitũ ꝙ prima breui ꝓfe
ratur ethos. Ethia luſit opuſculũ Callimachus de cauſis. ſ. quẽ Serui
us citat, maxĩo errore lapſuq; pudẽdo Domitij Calderini, ꝗ ethia
trãſfert, eo Martialis carmine legas (ethia callimachi) ad mores ſyl
laba refragãte. hæc Baptiſta pius. ab ethos tamẽ ꝓ more pænultia
longa fit. cacoethes tetraſyllabũ non cacethos authore Politiano
in miſcellaneis capite. xlvi. Antonius Mancinellus dicit ethos pro
more ꝓduci, ꝓ cõſuetudine corripi in prima ſyllaba, vt videbis in
vltimis ſyllabis in es. Nec defuerunt qui ethos ꝓ more æ diphthõ
go ſcriberent æthos, ideo nõ iuſte ſatis rep̃hendi videt̃ Sidonius.
Fretum. ¶ Fretũ. i. mare, ab aquarũ fremitu dictum. Oui. in epiſt. Nota mihi
freta ſunt aphrum tangentia littus. Mendoſe legitur nota aphrum
ſunt freta mihi tãgentia littus. Tibul. Lucra petituros patentia per
freta ventis. Mendoſe vulgo habetur. Lucra petituros per freta

patentia ventis. nam fretum ſemper corripitur.
¶ Geta vel getes. ę. gens truculentiſſima dicente Ouidio. Nulla Ge- Geta.
tis toto gens eſt truculẽtior orbe. Idem in Ibide. Inter ſarmaticas in-
ter geticaſq; ſagittas. mendoſe legit̃ getas, quia ineptũ eſt getas ſa-
gittas. Verg. myuro vſus eſt dicens Mortẽ contẽnunt laudato vul-
nere getę. ſextus pes iambus eſt. Iu. ſat. iiij. Tanq; de geticis aliq̄d tor
uiſq; ſycambris. Mãcinellus legit getis, & dicit hic primã ꝓduci qđ
nunq; imiteris. ¶ Heteros. i. alter vel aliter. hinc heteroclitꝰ & (vt Hetruria.
Neſtor declarat) Hetruria licet ſine aſpiratione quidã ſcribi volue-
rũt Etruria, & alij peſſime cum diphthõgo ætruria. Propꝫtius in. i.
Sit mihi p̃cipue puluis hetruſca dolor. Ver. ij Gęor. Sic fortis hetru
ria creuit. ¶ Meta p̄poſitio græca. i. trans. hinc methodus, meta- Meta.
phora &c. Metros. i. mẽſura. vñ metrodorꝰ, metreta, dimetrũ &c. Metros
Mart. li. v. Plurimus hiſpanas mittet mihi nauta metretas. at meter cũ ſuis.
id eſt mater ꝓducit̃, vnde metropolis, ortygometra &c. ¶ Metal- Metallũ :
lum facile occurret teſtimoniũ. ¶ Metaurus vel um. fluuij nomẽ Metaurꝰ.
Hora. iiij. car. ode. iiij. Teſtis metaurum flumen & haſdrubal. Verſus
eſt alcaicus dactylicus. Luca. lib. ij. In læuum cecidere latus veloxq;
Metaurus Cruſtumiũq; rapax & iũctus ſapis Iſauro. ¶ Metiſcus Metiſcus.
ꝓprium viri. Sil. Iamq; hoſcum rutulumq; pholum ingentemq; Metha-
Metiſcum. ¶ Methanœa penitentiæ dea. Auſo. in epig. Nempe nœa.
vt pœniteat ſic methanœa vocor. ¶ Metyllus venefici nomen. Metyllus
Mart. lib. iiij. Iratum calicem mihi metylli. phal. eſt meterę i populi. Meterę i.
vide iazyx in fine libri primi. ¶ Metabus viri proprium. Sil. lib. Metabus
iiij. Non illum Metabus non illum celſior Vfens Euaſere tamen.
¶ Metellus viri proprium in. ij. Martialis & apud Vergilium &c.
¶ Metopon vide in o, ante p. ¶ Meto & metuo nota ſunt. Meto n.
¶ Metõ viri proprium. Rufus in arato. Sed primęna Meton exor Metho-
dia ſumpſit ab arte. ¶ Methone cum th aſpirato vrbis nomen. ne.
Valerius flaccus. li. i. Nelideſq; periclymenus quem parua metho-
ne. Seneca in Hecuba. An frequens riuis leuibus Methone. Quæ
ſub oethę latebroſa ſyluis. Miſit infeſtos troiæ ruinis. Nõ ſemel ar-
cus. ſapphici ſunt cum adonio. vbi oethæ triſſyllabũ prima pro-
ducta, & troiæ triſſyllabum prima correpta.
¶ Retro aduerbiũ, vnde retrorſum &c. Oui. Acta retro naris &c. Retro.
retro prepoſitio non eſt.
¶ Tetricus mons ſabinorum aſprimus. hinc tetricus. a. um. pro Tetricus.
aſpero, triſti, ſeuero. Martia. in apo. Ne mendica ferat barbati prã-
dia nudi Dormiat & tetrico cum cane pera rogat. Sil. lib. viij. A te
trica comitantur rupe cohortes.

¶Tetra.i.quattuor.vnde tetraſyllabum. Tetradorō pęnultima lō
Tetra cū ſuis.
ga quattuor palmarꝫ.doron.i.palmus.Hora.ſat.iij.Habebat ſępe
ducētos Sæpe decem ſeruos modo reges atqꝫ tetrarchas. ¶Te-
Tetrinio.
trinnire anatum eſt quū vocem edunt,ſi authori Philomelæ credi
mus dicēti.In fluuijſqꝫ natans forte tetrinnit anas. ¶Thetis cum
Thetis.
aſpiratiōe in prima ſyllaba & i latio in ſecūda Achillis mater. Oui.
xi.met.Iuppiter æquorę thetidis cōnubia vitat. ¶Tethys cū aſ-
piratione in ſecūda ſyllaba ſequēte y græco, vxor Oceani variat,
ſed rectius ꝓducit,ꝓductionē vide in vltimis. Mart. verſu ſecūdo
libri quinti.Cæſar & hinc triuiā ꝓſpicis inde.Tethyn. Verg.ecloga
iiij.Quę tentare Tethyn ratibus quę cingere muris.Oppida ꝗ iube
ant.legit quoqꝫ actūs tethyia apud Priſcianū in perihegeſi.

Ae ante t Aetas per ſyncopam pro æuitas, hinc æter-
nus,æterno as. ¶Aethia pro cauſa multi diphthōgo notant,vn̄
æ an̄ t.
æthologia cauſæ redditio. ¶Aether & quicquid eſt ab ætho.i.ar
Aethia.
deo, vt æthra mulieris ꝓpriū & ætheris ſplēdor.æthiops Vulcani
Aetho cū ſuis.
filius,& æthiopię populus,a cremato aſpectu.Ops opos aſpectus
dicit. ¶Aethon ſolis equus,ætherius viri nomē.ſcribit autē ætho
Aether.
cum th aſpirato.Aetna mōtis nomē,eiuſdē eſt originis extrita aſpi
æthiops.
ratione. teſte Georgio Alexādrino in epiſtolā Sapphus vbi dicit.
Aetna.
Arua phaon celebrat diuerſa typhoidos ætnę. Aeteus. Aetites.
Aethalia.
¶Aethalia cum th aſpirato & a in ſecūda ſyllaba,inſula in mari Li
Aetolia.
guſtico. ¶Aetolia cum o in ſecunda ſyllaba ſine aſpiratione, vn̄
ætolus regio eſt cōtigua acarnaniæ. ¶Aeta mōs theſſaliæ vt ait
Calepinus,ſed melius ſcribit cum œ œtha vt dicem⁹. ¶Cæteri,cæ
Cæteri.
teræ cætera,in raro vſu eſt ſingulare cæter,cætera, cæterꝫ qđ con-
iunctio etiam eſt. ¶Cœtus vide in œ diphthongo ante t,cœtus.
Dætor.
¶Dætor oris.viri propriū.ponit hoc Tortellius,ex quo nō pauca
Frætus.
ſumpſimus. ¶Fr ætus.i.confiſus,quidā a fruor deducunt,alij ali
Gætula.
unde. ¶Gætula regio aphricæ.cuius incolæ gætuli dicūtur. Mar.
lib.x.Ad maniū.Tecū ego vel ſicci gætula mapalia Pœni,Et pote
ram ſcythicas hoſpes amare caſas.Idē in quarto epigrāmate. Tra-
dita gætulis nec cepitarena nocētes.ita legendum cenſet Sulpitius,
licet vulgo habeat traducta eſt getulis,qđ Georgius Merula ita cre
dit emendādum Traducta eſt geticis aut gyaris Quādo in vtrūqꝫ
locum relegarent nocētes,nam nimis licēter contra rationē gręcā
& vſum latinorꝫ primas ſyllabas poeta corripuiſſet,nulla metri ne
ceſſitate coactus.Eſt tamē ꝗ corrigat tradita gætulis,quā correctio
nem nō improbam⁹,ꝗꝗ vt vera ſic frequēs lectio ſit traducta nō
tradita. hæc Georgius Merula: Neſtori nulla correctio placet,&

dicit diphthongon corripi, vt in mętotis, & ſecundā vt in appulus contra primitiui naturā, nobis magis placet lectio Gęorgiana aut Sulpitiana, licet mendoſe quoq; apud Agręti ū citetur hic ỽſus, vt oſtendať ſignificatio verbi defero quia ſequiť. Et delator habet qđ dabat exiliū. Itaq; ſi mihi auſcultes nunq; corripies primā aut ſecū dam in gætulus, hinc gætulicus tam ꝓprium q̄ appellatiuū. Iu. ſat. viij. Salue gætulice ſeu tu. ¶ Lætor aris. lætus & quicquid hinc fit vt lætamē, quia ſeges lętas facit. Lætus.

¶ Pætus ꝓprium & appellatiuū ꝓ eo qui oblique in altū reſpicit, & qui oculos leuiter verſat, vt laſciui, hinc Veneris oculi Pæti appellanť. Pætus.

¶ Ræte vel rætis, ræticulum, rætiaculum, rætia ę. irrętire &c. teſte Apuleio vt docet Neſtor nam Apuleij grāmaticā non vidi. Ræte.

¶ Tæter a. um. i. malus, fœdꝰ inſuauis. hinc tetrare verbum Neſtor teſtis eſt a veteribus hanc vocem diphthongo annotatā fuiſſe, quos imitari opępręcium eſt. Tæter.

Oe ante t Cœtus. i. conuentus, cōgregatio, at ꝓ piſce cætus æ diphthongo annotať ſecundū Apuleij ſententiā, teſte Neſtore, licet Gaſparinus & Tortellius diphthongon habere negent, quia græce diphthōgon nō agnoſcit. pluraliter cæte dicimꝰ. Auienus in arato. Diſtante andromedam prolixi tramite mūdi Perterret cætus. hoc eſt contra Seruiū, quia putauit ſingularē ntm̄ nō inueniri. œ ant t. Cœtus.

¶ Cœten græci thalamū vocāt, hinc procœtion antithalamū dicunt teſte Calepino. Cœten.

¶ Fœtus fixum quartę, & adiectiuū fœtus. a. um. fœto, fœtifico fœtuoſus non fœtoſus, fœtura. Fœtus.

¶ Fœteo fœtidus &c.

¶ Hœthyni cum th aſpirato ſequente y gręco, populi quidam teſte Tortellio. Hœthyni

¶ Hœtychius teſte eodē, viri ꝓprium, cum t exili ſequente y græco & ch aſpirato. Hœtychius.

¶ Lœtum. i. mors, a luo teſte Apuleio Priſcianus credit latinū eſſe ab antiquo verbo leo les let, quia mors om̄ia delet, ideo ſine diphthongo ſcribimus letum. Varro a lethe quod obliuionē dicit facit lethum ſine diphthongo cum th aſpirato, nec defuerunt qui cum ę lętum ſcriberent per antiphraſin qđ minime lętum ſit, hinc lœtalis &c. Lœtum.

¶ Mœtius vir doctiſſimꝰ tēpore Horatij, de quo in arte ait. Siquid tamen olim Scripſeris in Mœti deſcendat iudicis aures. Mœtius.

¶ Oetha cum th aſpirato theſſalie mons. vnde Hercules œthęus dicitur, quia in illo mortuus eſt. Verg. in Ciri. Poſtera lux vbi lęta diē mortalibus almū. Et gelido veniens mani quatiebat ab œtha. mēdoſe legebať, & gelido veniēte mane vt docet Badius, quia mane ſemꝑ ꝓduciť, ergo mani legiť iuxta dicta Seruij & Sergij. Interdum diuiditť diphthongus. Vale. flac. lib. ij. Phaſin & Oethen ſcythicicq; pericula ponti Redde ait. vide methone e ante t. Oetha.

¶Oetoſyros Apollo dicit̃. ¶Oetus ſine aſpiratione Aolei filius
Oetoſy- pugnauit cum dijs in Creta. vnde œtij campi. dicit hoc Tortellius
rus. Verg. in culice. Nam victus ſedet immanis ſerpẽtibus œtos Deui
Oetus. ctum mœſtus procul aſpiciens ephialtẽ. male plærisq; in libris ha-
betur othos. ¶Prœtus vir cuius filię prœtides dicuntur.
Prætus. ¶Rhœtus mons troię, hinc rhœteus. a. um. ¶ Rhœteus diſſyllabũ
Rhœtus. viri proprium in primo Valerij flacci.
E añ u. Ante u ꝓducitur, vt leuinus, leuina. Mart. lib.
e vi. In Pompeiano dormis leuine theatro. male autẽ Pe-
trarha in vi. aphricę. Illa ſed aſperior ſententia viſa leuini
Optima. Sic leui, leuita, licet nõnulli hæc ꝑuerſe corripuerunt.

Exceptio.

Leuis. ¶Breuis breuiare facile occurret teſtimoniũ. ¶Leuis non grauis
Seuerus. leuitas, leuare, Verg. in buco. Ante leues ergo. ¶ Seuerus a ſequẽ
do verꝫ vt Seuerus iudex. Bebelius dicit inepte dici ſeuerus leo pro
crudelis. Verg. amnẽq; ſeuerꝫ. i. triſtem ait Calepinus.
æ añ u. Ae ante u Aeua vxor Adami ꝓtoplaſti. Aeuum æui-
Læuis. ternus græci ęon dicunt. ¶ Læuis teſte Calepino ꝓ plano non
aſpero. Perſius. Troſſulus exultat tibi per ſubſellia lęuis. ſic lęuor,
læuigo &c. Sta. i. theb. Pars teretes lęuare manu ac diſponere mẽſas
Neſtor & Gęorgius valla negant hęc diphthongon habere, quia
leuo gręce cũ ei diphthõgo ſcribit̃, quã in e longã vertere cõſueui-
Læuus. mus aut in i longã. ¶ Læuus. a. um. i. ſiniſter, hic læua ſiniſtra ma-
Næuus. nus græce lęa dicit̃, hinc lęuorſum. ¶ Næuus corporis macula,
hinc næuoſus, & Næuolus viri ꝓprium, & Næueus, næuia hoĩm
Scæuus. ꝓpria. ¶ Scæuus cum ſc. i. ſiniſter, ſcęa ſiniſtra manꝰ græce dicit̃.
Sæuus. hinc ſcęuola viri cognomẽ & aliquãdo nomen. ¶Sæuus. a. um.
id eſt durus, horridꝰ, crudelis, hic ſæuio is. & ſæuitia es. ſęuio is. &c.
œ ante u non inueni.

Oe ante Z.

œ añ Z ¶Trœzen enis. viri & vrbis nomen, cuius incolæ trœzeni dicunt̃,
Trœzen. diphthõgon habere teſtis eſt Tortellius. Seneca in hecuba. An ma
ris lati ſinuoſa trœzen. ſapphicum eſt, aliquando diphthongus di-
uiditur prima breui. Stat. Et quas vicina trœzen Iungit opes, ita le-
git Hermannus torrentinus an recte neſcio, quia non eſt mihi nũc
Papinius.

I ante conſonantes in primis ſyllabis.

Libya. i Ante b corripit̃ vt libya vel libye. Lucr. li. ij.

Continuo Libye dominis priuata ſuperbis. ita lego licet vulgo ha Liburnũ.
beatur libya cõtinuo &c. Liburnũ vehiculi genus contra Alexan- Liber.
drum vide a ante r baris. ſic Liburni populi apud Hora. & alios.
Iber iberus vt ex crementis liquet, ideo errat Petrarcha in. ij. aphri- Libanus.
cę dicens. Littus ad iberũ reſonet fibra. teſte Neſtore. Libanꝰ mons
Priſcianus in Dionyſio. Aſt humilẽ libanus claudit portentus in
ortum: Non ſequar Seduliũ lib. iiij. dicentem. Semper habens frõ- Tyberiꝰ.
des & tanq; libana cedrus. Tyberius viri ꝓprium in quo errat Lip
pius vt in prefatione ad Mecœnatẽ meum declaraui. Hora. ij. ſat.
lib. ij. Te tyberi nũerare, cauis abſcõdere triſtem Pertimui. vtũs eſt.

Exceptio.

¶ Fibula vñ v̾ba reſibulo, diffibulo. Ver. iiij. ęnei. Aurea purpure Fibula.
am, ſubnectit fibula veſtẽ. Mart. li. ix. Iam pedagogo liberatꝰ & cu
ius reſibulauit turgidũ faber penem. Scazon duplex. Papi. vi. theb.
Torto chlamydem diffibulat auro. ¶ Hybernꝰ ab hyems ſatis
patet hybris teſte Nebriſſen. ¶ Ibis. Iu. ſat. xv. Pars hæc illa pauet Ibis.
ſaturam ſerpentibus ibim. ¶ Ibicus viri proprium. Hora. ij. car. Ibicus.
ode. xv. Vxor pauperis ibici. verſus eſt glyconicus. Ibo, ſcibo, ſci-
bam in crementis patent. ¶ Liber. i. bacchus, & mobile vnde li-
bero, liberaꝰ &c. Verg. Liber & alma ceres. Idẽ. libertas q̃ ſera tñ &c. Liber.
pro cortice & codice corripitur. Hora. Hic meret ęra liber.
¶ Libo as. Vergi. Oſcula libauit. ¶ Libum. Idem. Et adorea liba Libo.
per hærbam, ſed Libo ꝓprium viri corripiť apud Hora. epiſt. xx.
¶ Libra licet Neſtor quodam in loco velit corripi, hinc librare &c Libra.
Lucre. lib. iiij. Et libella aliqua ſi ex parte claudicat hilum. Oĩa mẽ
doſe fieri & obſtypa neceſſum eſt, quare nõ imitabor hymnogra-
phum Paulinum Nolenſem epiſcopum dicentẽ. Nardi maria pi-
ſtici. Sumpſit librã mox optimi verſus ſunt dimetri iambici.
¶ Libethrus vel a. mons & fons magneſię muſis ſacer, vnde ipſe li- Libethrꝰ.
bethrides dicunť cum th aſpirato. Ruſus in arato. Et deuota virum
tegeret libethra peremptũ. Verg. in buco. Nymphę noſter amor li
bethrides. ¶ Phibæ teſte goudano. ¶ Scribo vnde ſcriba ę. &c.
Horat. Scribimus indocti. ¶ Scribonius & ſcribonia hominũ
ꝓpria. Propert. lib. iiij. Nec te dulce caput mater ſcribonia læſi. Scriboni
¶ Scriblita placente ſpecies, Mart. lib. ij. Circũlata diu menſis ſcri- us.
blita ſecundis. Verebat nimio ſæua calore manus. ¶ Scibilis vt ſci Scriblita.
bam & ſcibo. ¶ Sibulus vel um ſibilo. Verg. Veniẽtis ſibulꝰ auſtri.
¶ Sibia. ¶ Tibia. Pap. vij. theb. Tibia cui teneros ſuetũ ꝓducere ma
nes, nequeo excuſare Petrarcham in ſeptima. aphricæ dicentẽ. Im- Tibia.
pleat hic ocreas femori tibiaſq; pedeſq; Armet, hinc tibicen.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tribulum li. & pro eodem tribula læ, vehiculi genus quo frumēta in area terunt. Verg. i. Geor. Tribulaq; trahæq; & iniquo pondere raſtri. hic neutrū eſt. Varro E ſpicis in area excuti grana, quod fit apud alios iumentis iunctis, & tribula hic fœmineū eſt. tribulus autē. i. ſpina corripi notū eſt. Oui. x. met. Lolium tribuliq; fatigant Triticeas meſſes. ¶ Tybur oppidi nomen cū y græco, vide catyllus a ān t

Tyburs. hinc tyburs & tyburtinus & propria tyburtus. vij. æneí. Tyburna Murri vxor apud Sill. li. ij. ¶ Vibius. i. duplicis vitæ, vt anſer anas

Vibius. q; quia tam in terra q; in aqua viuit. Sta. iij. ſyl. Vibia cur magnos æquent animalia diuos? Vibius quoq; viri ꝓpriū eſt. Mart. lib. ix.

Vibidius Vibius hanc Marti ꝓ duce vouit auem. ¶ Vibidius viri nomē. Hora. ſat. vlt. Sūmus ego & ꝓpe me viſcus thurinus & infra (ſi memini) varius cū ſeruilio balatrone Vibidius q̄s mœcenas adduxerat vmbras. ¶ Viburnū breuiſſimū virgultum. Vergi. in buco.

Viburnū Quantū lenta ſolēt inter viburna cupreſſi. ¶ Vibex patet in crementis. ¶ Gibbus poſitiōe ꝓducit̄ a nōnullis male exceptum.

I ante c. Ante c corripitur, vt frico. Mart. lib. iiij. Hinc i oleo corpuſq; frico molliq; paleſtra. Stringo libens. ma

Frico. le in plæriſq; libris omittit̄ priuſq;, quia frico vbiq; corripitur, vti dicax, licet dico producatur.

Exceptio.

¶ Cliciades viri ꝓprium. Oui. in ibin. Cliciadeq; modo circūdat̄

Cliciades ignibus atris. Sed multi libri habent ꝑ t Clitiades. Aliqui tamē hic exceperunt. Cyce es. ꝑ y græcū mulieris nomen. Hero ad Leandrū

Cyce. Lucidaq; alcyone Cyceq; & alimone nata. Cicorea videt̄ ꝓduci in xi. Colu. quū vere corripiat̄. Horat. li. i. car. ode. xxxi. Me cicoræa leueſq; maluæ. verſus alemanius dactylicus tetrameter.

Dico. ¶ Dico is. tertiæ. nam primæ corripit̄ quod indicant cōpoſita dedico, indico, prædico. ¶ Ficus, hinc ficulnus & ficedula. Mar. Res mira

Ficus. eſt ficus nō habet vnus ager. ficedula videbit̄, in e ante d.

Ficeliæ. ¶ Ficeliæ locus in vrbe quidā teſte Calderino Martialē lib. vi. ſic legente. Incolis & veteres tu quoq; ficelias. Merula tamē ficedulas legit & in antiquo codice ſic ſe reppeririſſe dicit. ¶ Icarus Dædali fi-

Icarus. lius. Oui. i. faſt. Icarus Icarias nomine fecit aquas. ¶ Icaria inſula

Icaria. in mari Icario. Luca. Ipſe per icariæ ſcopulos epheſumq; relinquēs. ¶ Icarius mons atticæ & pater Penelopes. qui icariotus quoq; dicit̄, vnde ipſa icariotis idis dicit̄. Proper. Quæq; ferunt faſtus Icarioti tuos. ¶ Icon iconcula, iconius, iconiſmus, iconiū, authores ſunt

Icon. Neſtor & Sulpitius. ¶ Ico is. ꝑcutio tantū ꝓducit̄, contra multos

Ico.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

qui contradixerit afferat contra me veteris poetæ teſtimoniũ. Lu-
cre.lib.iij. Percuſſit corpus extra ꝓpellit & icit. In eodem. Nec radi-
citus eſt vita ſe tollit & icit, ſiq̃s dixerit licet is Caper fuerit icit hic p̃te
ritum eſſe, nugas egerit, quia infinitũ icere manifeſto ꝓducit̃ a Ca-
tullo ad Gelliũ in vltimo epig. Infeſtũ tellis icere, muſca caput. mul
tos decepit grãmatiſtaꝝ ꝑuerſitas. ¶ Licium, vnde trilix.icis.te-
ſtiulicitũ liciatoriũ. Luca.li.x. Vt mos eſt Pharijs miſcẽdi licia telis. Licium.
¶Licianus viri ꝓpriũ. Mar.li.i.epig. videbis altam Liciane bilbilim
Iamb.tri.arch. ¶Licheus viri ꝓprium in.xiiij.Sil. ¶Lichen cũ Licianus.
ch aſpirato vt p̃cedens, morbꝰ qui a mento mentagra latine dicit̃. Licheus.
Mart.lib.xi. Non vlcus acre puſtulę ve lucentes Nec triſte mentũ Lichen.
ſordidi ve lichenes, ſcazontes ſunt. ¶Lychas viri ꝓpriũ variat̃ a Lichas.
Vergilio. vide camers a ante m.at ꝓ Herculis famulo in ſaxũ ꝟſo
ſemꝑ corripit̃. Oui.ix.met. Ecce lycham trepidum cum y græco &
ch aſpirato. ¶Mica fruſtillulũ e pane vel alia re decidens, & cœ-
nationis paruæ nomẽ. Mart.li.ij. Mica vocor quid ſim cernis cœ- Mica.
natio parua. Idẽ li.vij. Nullaq; mica ſalis nec amari fellis in illis.
¶ Micypſa viri ꝓprium apud Fauſtũ de victis Genuenſibus. Iam Micypſa.
tribus exhalans natis Micypſa vocatis. Neſcio an veteꝝ authorita
tem ſequat̃. ¶Micylus cum y græco in ſecũda ꝓpriũ viri. Ouid.
xv.met. Micylus illius dijs acceptiſſimus æui. ¶Nice.i.victoria. Micylus.
Nicao vinco, hinc Nicolaus quaſi populi victor. Nicander, nica- Nice cũ
nor, nicophanes, nicomachus, nicoſtratus. nicoſtrata, niceros otis. ſuis.
Nicocrates & alia multa hoim̃ ꝓpria, quæ om̃ia primã ꝓducunt,
licet ꝟſificatores quidã magis q̃ poetę id non obſeruauerint, inter
quos reperiet̃ Riga. ſic Nicopolis oppidi nomen, quaſi victoriæ
vrbs, qđ nomen primã ꝓducit in Baptiſtæ catharinaria, cuius eſt
& hic verſus. Nicomachi proles ſtellis erimanthidos vrſæ. Philel.
Nicolaum quintũ in decadibus ſuis ſemꝑ nicoleon appellat. quia
nicolaus hexametrũ nequit adire. Iu.ſat.iij. Et cæromatico fert nici-
teria collo. Eſt autem niciteriũ vel per e in ſecũda teſte Mancinello
niceteriũ victoriæ premiũ. ¶ Pica. Mar.in diſtichis. Pica loquax
certa dominũ te voce ſaluto. Me ſi nõ videas eſſe negabis auem. Niceteri-
¶Picus alia auis, & vir in eam auem (vt fabulant̃) ꝟſus. Oui.xiiij. um.
met. Picus in Auſonijs proles ſaturnia terris Rex fuit. ¶Picenum Pica.
oppidum italię, hinc picens tis. & picentinus tam appellatiua q̃ ꝓ- Picus.
pria. Sil.lib.vi. Picenũ diues. Mart. Picentina Ceres niueo ſic necta- Picenum
re creſcit. ¶Phycus untis cum y græco oppidum & ꝓmontoriũ.
Luca.lib.ix. Impulit ac ſæuas meritũ phycunta rapinas. Sparſit.
¶Sica breuior gladius quẽ latrones baculo abſcõdunt, hĩc ſicarius Sica.

vnico c ſcribitur a Nebriſſenſi & Calepino, nec video qui contra-
rium præcipiat. dicit̃ quaſi ſeca a ſecãdo, vt aliqui volunt, videbis
in u ante b. ſubula, & o ante q alioqui. Hinc ſicula diminutiuũ apud
Siciliqu9 Catullum ad ianuam. ¶ Siciliquus menſura cõtinens ſcrupula
ſex volũt dici, ꝙ ſemiũciam ſecet. videto i ante p. Scripulus. Sycos
id eſt ficus. vnde ſycomorus, ſycophanta. vide in medijs ſycomo-
rus, o ante r. ¶ Sicut, ſicuti, ſicubi, ſicunde nota ſunt. Claudi. in. iij.
de raptu ꝓſerpinę. Deſertoſq; choros & ſicubi ſederat olĩ Perlegit.
Spica. ¶ Spica. Verg. in Moreto. Allia cum fractis ſpicis, dicit̃ quoq; ſpic9
Spicus & qđ plurali caret ſpicum. Cice. in arato. Spicũ illuſtre ferẽs inſigni
um. corpore virgo, hinc ſpiceus. a. um. ſpicilegiũ. ſpico as. & inſpico &
ſpiculum haſta in ſpicarꝫ ſpeciẽ, & aculeus. Verg. iiij. Gęor. Et ſpicu-
Sichæus. la cęca relinquunt. de apibus loquit̃. ¶ Sichæus, Didus maritus,
variat̃, licet correptio ſit lõge frequẽtior. Verg. Huic cõiunx Sichę-
us erat. Idem. ille Sichæũ &c. ¶ Sicilia græci ſicelia cũ e in ſecunda
Sicilia. etiam dicunt, hinc ſicelis. Sappho ad phaonẽ. Quid mihi cũ Leſbo
Sicelis. ſicelis eſſe volo. Verg. in buco. Sicelides muſę &c. Hic Sicul9 a. um.
Siculus. qđ contra primitiui naturã corripit̃ tantũ. Idem. iij. æneí. Ore are-
thuſa tuo ſiculis cõfundit̃ vndis. Sicilia inſula eſt q̃ alio nomĩe Sica-
Sicania. nia & Thrinacria & triqueria dicit̃, Sed ſicania vt ſicanus a. um. pri-
Sicanus. mam & ſecundã variat (vt opinor) Verg. æneí. iij. Sicano p̃tenta
ſinu iacet inſula contra. Plenimyriũ vndoſum. Sil. lib. xiiij. Sydera,
eliſęis aderat gens ſicana votis. Idem in eodẽ. Aſtus miſcebant tyri-
os leuitate ſicana. Oui. xiij. met. Sicania tribus hæc excurrit in æq̊ra
linguis. ¶ Sicha viri ꝓpriũ cum ch aſpirato. Sil. ix. At Sicha auxi-
Sicha. lium magno turbante dolore. ¶ Siconius viri ꝓpriũ. Catul. Si-
Siconius coni arbitrio populi tua cana ſenectus. Spurcata impuris morib9
intererat. vtũs eſt. Quidã cc geminant. ¶ Ticinus fluuij nomen.
Ticinus. Sil. lib. i. dũ Romano tuæ ticine cadauera ripæ. ſic cæteri, ideo apud
eundem lib. vi. lego. Adde & ticini ſpumantes ſanguine ripas, licet
vulgo (vt opinor) mendoſe legat̃, adde etiã. hanc opinionẽ nr̃am
adiuuat vir vndecũq; doctiſſimus Baptiſta pius, carpens illud Si-
donij in. iij. paneg. Vltima iam claros quærũt poſt dãna ticini. Cæ-
teri (ait) p̀ma intenta ꝓferunt; quãobrem nollem imitari Serenũ
dicentẽ. Allia p̃cepit ticini ſententia necti. i. ſchola Papienſium, quia
Ticinum Ticinum in neutro genere a fluuio nomen oppidi eſt, quam Papi-
am nunc vocant. Errat ſemper Philel. forte per mendoſam Siluij
lectionem deceptus, vt in. x. octauę. Quoſq; pater ticin9 nitida per-
lucidus vnda. Serenus inter neotericos reijcitur ab ęlio Nebriſſenſi
licet inter hos ſit vetuſtiſſimus, & in paucioribus defecerit a ſupio-

ribus, vt habemus ex Petro Crinito. ¶ Trica ę. vel trice es. vrbs Trica:
Cretę. Sene. in hecu. Parua cortynę ſterilisq; trice. ſapphicus eſt. Eſt Apina.
etiam Apulię oppidum, vt apina quę oppida cũ tanto ignominia
euertit. Diomedes, vt in ꝓuerbia abierint. Nam quoties rem nulliꝰ
ꝑcij nominare volumus, tricas apinaſq; vocamus. Mar. Sunt api
nę tricęq; & ſiquid vilius iſtis. Tricę in eadẽ quantitate, ſunt capilli
aut res aliæ quibus gallinarꝝ pedes inuoluunť. hinc extrico. intrico
verba. ¶ Tricies triceni. Mart. bis tibi triceni &c. ſic triceſimus qđ
trigeſimus quoq; dicitꝛ. ¶ Vicus inde vicinus a. um. vicinia, vici Tricies.
nitas. Hora. Turba impia vici, vicies, viceſimus & vigeſimus vice- Triceni.
ni. Ver. in ętna. Vicenos perſæpe dies iacet obruta moles. Mar. li. i. Vicus.
Non plenũ modo vicies habebas. phal. eſt. Addere potes Bichus Vicinus.
viri proprium apud Philel. in. x. vij.

Ante d producitur, vt idus. Martia. lib. iij Lux I añ D.
i tibi poſt idus numeratꝛ tertia Maias. Neotericorꝝ quidam
male corripuit vt idolatra contra Sulpitiũ & plures, qa
idololatra dicendũ eſt prima ꝓducta, q aliter fecerũt carpanť. Oui.
vi. met. Aequa viro fuerat, lydas tamẽ illa ꝑ vrbes. &c. vulgo male
habetꝛ lydias. idẽ alibi. Riſit amatorẽ lyda puella ſuũ, ſic cæteri, ergo
puto emẽdandũ. Phidias ſtatuarij nomen. Mar. li. ix. Lyſippũ lego Phidias.
phidię putaui. phal. lib. x. quoq;. Phidiacę cuperẽt quã meruiſſe ma
nus. ſic cæteri. ideo nõ imitabor Auſoniũ, niſi forſan mendũ ſit, di-
centem in epig. Cuius opus Phidiæ, qui ſignũ palladis eius &c. Pri
dem pridie contra Sulpitiũ, vide i ante d poſtridie.

Exceptio.

¶ Cnidos vel us, phrygię oppidũ, hinc Cnidius a. um. Neſtor per c
ſcribit qa ꝑ g gnidos non ſcribitꝛ, ſed ꝓferť, vt Caius. Luca. lib. viij. Cnidos.
Paruæ radit ſaxa Sami, ſpirat de littore Coo Aura fluens, Cnidon
inde fugit clarãq; relinquit Sole rhodon magnoſq; ſinus telmeſi-
dos idæ. Compenſat medio pelagi pamphilia puppi- ¶ Cydon Cydon.
cum y græco vrbs cretę, hinc cydon onis. aliquis illius vrbis, & cy
donius. vt cydonia poma, & cydon canis. Stat. vij. theb. Credas e
plebe cydonũ Parthorumq; fuga totidem exiluiſſe ſagittas. Mart.
in diſtichis. Si tibi cecropio ſaturata cydonia melle. Ponẽtur dicas
hæc melimela licet. Sil. ij. Geſaq; latratorq; cydon tectumq; fociq;. Cydoni-
¶ Cydonias adis. contra primitiui naturã primã ꝓducit & ſecundã as.
corripit. Oui. in. i. de arte. Illum Gnoſiades cydoniadeſq; iuuẽcæ, ita
legit Nebriſſenſis. ego vero opinor vitio librariorũq; omiſſum,
& veram lectionẽ eſſe. Illum gnoſiadeſq; cydoniadeſq; iuuencę. ita
habent libri quos ego vidi.

Cydon. ¶Cydon viri ꝓprium variat̃.Sta.ix.theb.Et male dilectum miſe-
ræ cydona ſorori.Idē.v.theb.Quid te flaue cydon &c̄.de quo Ser-
uius in illud Vergi.x.æneí. Dum ſequeris clytiū infœlix noua gau
dia cydon,ſic ait.Sane cydon ꝓprium naturaliter ꝓducit̃.cōmune
corripit̃.Stat.etiam in ꝓprio corripuit,vt. Hęc regi ꝓmiſſa cydon.
Quod fecit abutens licentia qua vtimur in noībus ꝓprijs.hæc Ser
uius.vbi docet ꝓpriorꝝ ſyllabas eſſe cōmunes,in qua re decipit̃ vt
in p̄fatione clare docui.Tu igit̃ dic variari Cydon viri proprium.
Didyme. ¶Didyme es.cum y græco in ſecunda ſyllaba inſula vna ex ęolijs
Didymꝰ Oui.vij.met. At non olearos didymeq; & Tenos & Andros.
¶Didymi orum.etiā cum y græco in ſecunda ſunt montes fœlicis
Arabię. ¶Didymus eadē ſcriptura viri ꝓprium,interpretat̃ ge-
minus,hinc Apollo dictus,ꝙ geminā ſpeciem ſui numinis p̄ferat
illuminādo formandoq; lunam.Mar.lib.iij. Plus habuit didymꝰ
plus philomelus habet. Sedul.lib.v.Cui didymus cognomē erat.
Dindy-mus. de Thoma loquit̃. Dindymus cū y gręco in ſecūda montis nomē
poſitione ꝓducit̃,plurale eſt dindyma orum.Oui.iiij.faſt.Dindy-
mon & cybeleus & amœnā frondibus Iden.Eſt quoq; viri nomē.
Didy-maon. Mart.li.v.Velle tuum nolo dindyme nolle volo. ¶Didymaon
cū y græco in ſecunda viri nomen.Verg.ænei.v. Et clypeū afferri
Fides. iuſſit didymaonis artes.Clypeū artes appoſitio eſt. ¶Fides tertię
& quintę declinatiōis in diuerſis ſignificatiōibus,etiam ſi ꝓpriū fue-
rit.Hora.Muſa dedit fidibus &c̄.Verg.ænei.viij.Accipe daq; fidē
ſic fidelis & ꝑfidus,at verbū fido ꝓducit̃,ſic infidus.fidiculæ corri
pito vt fides vnde deſcēdit,funiculi ſunt quibus extorquet̃ veritas
Fidius. ſic fidicen,fidicina & fidius deus qui fidei preeſt,hinc mediuſfidius
iurandi aduerbiū,quaſi ita medius (.i.deus,vnde dij plurale māſit
in vſu) fidius iuuet,hæc declaratio magis mihi placet ꝙ̃ eoꝝ qui
dicunt fidius dici a filius,verſo l in d vt ſit dius fidius Iouis filius,ga
dios Iuppiter eſt.Oui.vi.faſt.Quęrebā nonas ſancto Fidioq; refer
Fidelia. rem,hic ſanctus etiā eſt cuiuſdā dei nomē. ¶Fidelia.ę.vaſis no-
Fidena. mē.Perſius.Tumet alba fidelia vino. ¶Fidena.ę.vel fidenæ arū
italiæ oppidū variat̃.Iu.ſat.vi.Viuat fidenis & agello cedo paterno
Verg.ænei.vi.Hic tibi nomentū & gabios vrbēq; fidenam.Guido
Hydor. ꝓpriū viri variat̃ a Fauſto. ¶Hydor cum y græco aqua eſt,va-
hydaſpes riatur a græcis teſte Neſtore,hinc hydrops,hydra,hydria.
¶Hydaſpes fluuius Indiæ.Luca.vi.Qua rapidus ganges & qua ny
ſæus hydaſpes,ſimiliter corripit̃.x.ænei.vbi eſt viri proprium.
¶Idem in neutro genere.vnde identidem.Catul.Qui ſedens aduer
Idem. ſus itentidem te.Sap.eſt.Idus.i.viri ꝓprium apud Silliū.lib.ij.
Idus.

¶Idume es.iudeę vrbs. vnde idumeus.a. um.Luca.li.iij.Gazaq̨ꝫ &
arbuſto palmarꝫ diues idume. ¶Ideo n ōconiūctio facile occurret. Idume.
¶Idoneus vide ꝓcuro in.ij.li. ¶Idaſmenꝰ viri ꝓpriū. vide melas Ideo.
e aū l. ¶ Midas.ę. vel mida, rex notiſſimus ob auriculas aſininas. Idaſme-
Sta.ij.ſyl. Viue Midę gazis.& lydo ditior auro. Claudi.in.iij.de ſtili nus.
conis laudibus.ditabat rutilo quicquid Mida tangeret auro apud Midas
eundē mendoſe leges Midæ & midam ꝓ nudæ nudam. Rhidium
¶Quidē cōiunctio Oui.i.meta.Ille quidē obſequit̄ ſed te decor &c̄.
¶Rhidiū. Mar.li.ij.Quum ſint cura tibi ſimulent quæ cornua lunę
In rhidio poteras Phœbe lauare pedes.rhidiū(vt inquit Domitiꝰ)
gęometrie dimēſiōis vas, ab.anguſto fundo in oris latitudinē exi-
ens.Idem ait poſſe legi imbricio. Merulæ neutrū placet ,ſed legen-
dam credit rhytium cū y græco in principio, quod ſignificat vas Sidicini.
lunari ſpecie vt ait. ¶Sidicini populi cāpaniæ,apud quos eſt op Triduū.
pidum theanū.Sil.li.v.Nec ſidicina cohors deſit, viridaſius armat
Mille vires. ¶Sidonius dicunt variari,ergo nec hoc nec ſydon
vſq̨ꝫ notaui corripi ,vide crementū. ¶Tridens,bidens,biduū p
regulam generalē corripiunt̄,vt triduū.Mart. lib.ij. Si totꝰ triduo
tibi legat̄.phal.eſt. vulgo habet̄.Si totus tibi triduo legatur, Video.
¶Video Verg.ij.æneí. Quæ ſit rebus fortuna videtis. Viduus.
¶Viduus a.um. vidulus & quicqd habet u ante i.teſte Sulpitio.

I ante f cotripitur vt triformis, de ſimplicibus exem- I ante f
pla non inuenio.

Ante g breuis eſt,vt migro,contra Alexandrū I aū g.
i M.Manlius.lib.iij. Sed tp̄e ſedes Naſcentū acciperent ꝓ- Migro.
prias,ſigniſq̨ꝫ migrarent.Lucre.lib.ij.Inq̨ꝫ locum quādo
remigrat fit blāda voluptas.Phrygiꝰ a.um.apd̕ Vergiliū & alios.

Exceptio.

¶Digentia ę,riui ꝓpriū.Hora.xix.epiſt. Me quoties reficit gelidus Digentia
digentia riuus.Quē mandela bibit rugoſus frigore pagus. Fligo.
¶Fligo verbū.vnde affligo ,infligo &c.ſic fligę arum.Claudi.Fle- Frigus.
ctit & aſſuetū ſpoliis affligit egeſtas. ¶Frigus frigeo ,frigutio ,fri
gero ,refrigero ,frigil ,friguilla auis.ſed rectius (vt Neſtor ait)frigul
lā poſitione ꝓducit̄.ſic quoq̨ꝫ frigo is. ꝓducit̄ verbū tertię.Rufus in
arato.Si matutino friguilla reſultat ab ore. ¶Gygas lacus Lydię Gygas.
hinc gygęus a.um.Prop.lib.iij.Omphale in tantū formæ proceſſit
honorē Lydia gygęo tincta puella lacu.Etiā cum eſt viri ꝓpriū ꝓ-
ducitur.Verg.ix.æneí.Principio phalarim & ſucciſo poplite Gygē
Excipit.Producit̄ quoq̨ꝫ ꝓ puero formoſo,Hora.lib.ij.car.ode.v.

Luna mari Cnidiuſue gyges. verſus eſt alcmanicus dactylicus tetra
meter. At Gyges nomen immaniſſimi gigantis corripitur. Oui. iiĳ.
faſt. Quid grauius victore Gyge captiua tuliſſet. Et in triſt. Cẽtima
nũq; gygen. Sta. ĳ. theb. Dirçeumq; gygen ſcribit̃ ſemp̱ cũ y grȩco
¶ Pyga ȩ. cum y grȩco. Hora. ſat. ĳ. lib. i. Ne nummi pereant aut py-
ga aut deniq; fama, hinc depygis adiectiuũ. Ibidem, Depygis, naſu
Pyga. ta. breui latere ac pede lõgo eſt. ¶ Pygargus capreæ ſylueſtris ſpe
Pygarg⁹ cies, aut (vt vult Plynius) aquilæ genus albicante cauda, nam py-
ga cum y græco cauda eſt, argos albus, nec dicit̃ per d. pygardus.
Iuue. ſat. xi. Sumine cum magno lepus atq; aper & pygargus. ver
ſus eſt ſpondaicus. ¶ Phrygium lignũ aridum vt vult Badius.
Phrygiũ. ¶ Phrygia viri ꝓpriũ apud Oui. in ibin. ¶ Sigȩum troiȩ ꝓmon
Phrygia. toriũ & vrbs, hic ſigȩus a. um. Luca. lib. ix. Sigȩaſq; petit formȩ mi-
Sigæum. rator arenas. ¶ Sigerius. vide a ante t ſaturius. ¶ Stigo in vſu
Sigærius non eſt ſed bene inſtigo, veſtigo &c. Verg. in ætna. Preſſoſq; inſti-
gant agmine ventos. ¶ Strigilis variat̃. Perſius. I puer & ſtrygi
les Criſpini ad balnea defer. Iu. ſat. iiĳ. Sonat vnctis ſtrigilibus, ple-
no cõponit lintea gutto. de hoc in declinatiõibus dictum eſt.
Trigiинta ¶ Triginta trigeſimus, vide a in vltimis a tris, vt a bis viginti vi-
Viginti. geſſis vt treſſis octuſſis &c̃. Mart. xĳ. Amphora vigeſſis modius
datur ære quaterno.

Hilum. Ante I producitur, vt hilum, nullius precĳ res
Miletus. i & fabæ nigrũ. Rufus in arato. Non eget hui⁹ enim ſedes
ſacra numis hilum. Nihilum tamẽ corripit̃. Miletus Io-
niæ vrbs. Mart. lib. viĳ. Nec miletus erat vellere digna tuo. Huius
conditor Miletus etiã dicit̃. Oui. ix. met. Sponte fugis Mileta tua, ce
leriq; carina. Aegeas metiris aquas & in aſide terra Mœnia cõſtitu-
is poſitoris habentia nomẽ. Iu. ſat. vi. Et ſybaris colles hinc & rho-
dos & miletos, ſpondaicus verſus eſt, ſic cæteri. Ideo non imitabor
Aratorẽ ſæpiuſcule in hanc artem peccantẽ, vt ꝑlegenti totũ opus
frequẽter liquebit, is ait li. ĳ. Sicanio lateri remis vicina Mileti. In eo
dem Menſibus hibernis tribus in regione Mileti. Ilithia tantũ p ro-
duci docui in i ante a. ¶ Mile milia ſubſtantiua, nam mille adiecti
uum poſitione ꝓducit̃, vt Sillius poetȩ nomen, licet frequenter im-
primatur & Silius & ſylius.

Exceptio.

Tilia. ¶ Corripiuntur habẽtia ſ vel t ante i. vt ſtilus, ſileo. tilia. Ouid. viĳ.
met. Quoq; min⁹ dubites teliȩ cõtermina querc⁹. Collib⁹ eſt phry

gijs.ſic cęteri.nec apud Serenũ tilia ſed talea legendũ eſt,vt docui in Pſilotrũ.
talea ante l. Errauit in hoc Neſtor.Hinc tollunt pſilotrũ vnguentũ
quoddam.Mar.lib.iij.Pſilotro faciẽq; leuas & dropace caluam,&
li.vi. Pſilotro nitet aut acida latet oblita creta. ¶Syla cum y græ Syla.
co ſylua & mons Lucanię.Verg.æneí.xij.Ac velut ingẽti ſyla ſum-
mo vel taburno. ¶Silenus Bachi nutritius variat. Verg.in buc. Silenus.
Silenũ pueri &c.Ibidẽ.Cantãte ſileno. ¶Scilicet.Verg.Scilicet is ſu Sylo.
peris labor eſt. ¶Sylo viri ꝓpriũ apud Catullum,video vnico Thyle.
l ſcribi. ¶Thyle es,cum th aſpirato & y græco teſte Neſtore cõ-
tra Tortelliũ, qui cum i.latino ſine aſpiratione tile ſcribi ꝓcipit.dicit
quoq; thule teſte Neſtore,vt cupreſſus ꝓ cypreſſus.Mãcinellus ne
gat ꝑ y ſcribi quia græce habet ου diphthongon,quã in u longum
vertimus,ideo ſolũ ꝑ u thule dicit.Verg.i.Gęor.Tibi ſeruiat vltima
thyle.Sil.Incola thyles.Thylos ſit r ſcriptũ teſte Neſtore cõtra Tor
telliũ,alterius inſulę nomẽ corripit.Priſ.in perihegeſi,id te docebit.
Bilibris corripit cõpoſitione vt trilix,trilinguis. ¶Ciliũ follicu- Cilium.
lus quo oculus integit,a cilere.i.mouere,hinc ſupciliũ qđ pilis obte
gitur.In priapeis.Conueniẽs Latio pone ſupcilium. ¶Cilicia ę.re Cilicia.
gio.vnde cilix,ciliſſa,cilicium ij.vide cilix in crementis.
¶Cylindrus cum y græco in prima ſyllaba,vide a ante r.area.fit a Cylidrus.
cylizo id eſt voluo.eſt lapis.& in Menęchmis coquus. Cylidros
¶Cylydros vel us.cum y gręco vtrobiq;,ſerpentis nomen. Luca.
lib.ix.Cherſydros tractuq; via fumante cylidri.
¶Filix vide crementum. ¶Filimacius & filimacia hominũ pro
pria.Sido.lib.v.Hoc faueat faciem pulcher philimacius vdã.Idem Filimacius
lib.ij.Locarunt matronam Filimaciam ſepulchro.phal.eſt. Filimacia
¶Gilippus proprium viri.Tibul.iiij.Non magni potior ſit fama
Gilippi.ſic apud Vergi.ænei.xij.Gilium loci nomen apud Petrar- Gilippus
cham in ſexto aphricæ.Linquitur ad Læuam Gilium vicinaq; con Gilium.
tra.Stat.iuga.
¶Hilaris hilare &c.græce hilaros dicitur,hinc hilarius & hilarion Hilaris.
propria,& hilarœdus laſciui & delicati carminis cantor.Verg.Et
multo in primis hilarans conuiuia Baccho.
¶Hyle es.Bœotiæ oppidum variatur,quia Nebriſſenſis dicit pro Hyle.
duci ab Homero.Papi.Qui breue littus hyles.pro ſylua & ſarma-
tica gente ꝓducitur.Valerius flaccus.Mouit & hylęa ſupplex cum Hylas.
gente ſyenen. ¶Hylas ę.Herculis puer.Verg.Clamaſſent vt lit-
tus Hyla &c.
¶Hylactor cum y græco vt duo precedentia,canis nomen.vide Hylactor
aglaodos a ante o.

¶ Ilerda ȩ. vrbs hiſpaniæ, vide lamus a añ m. ¶ Ilertes ȩ. cyrenai-
Ilerda. corum dux in ſecũdo bello punico. Sil. lib. iij. Conſilio viridis ſed
Iletes. bello ſerus Ilertes. ¶ Iliſſus fluuius atticȩ, variat᷑ teſte Nebriſſenſi
Iliſſus. & ſcribit᷑ gemino ſſ. ego tamẽ in verſibus quos citat. vidi heliſos,
apud Papiniũ cum e aſpirato & vnico ſ. vide heliſos i ante s.
Ilaris. ¶ Ilaris hilarus &c. ſine aſpiratione nonnulli ſcribunt Apuleius ta-
men aſpiranda cenſet vt dicit Neſtor. ¶ Ilaira mulieris nomen.
vide i ante r. ¶ Lilȩa quarundã vrbium nomen. vide æ ante a.
Lilȩa.
Lilȩus. ¶ Lilæus viri ꝓpriũ. Sil. xiiij. Quã rapidis puppem manibus frȩna
Lilybæũ. re lilȩus Dum tentat ſȩua truncat᷑ mẽbra bipenni. ¶ Lilybȩũ cũ y
græco in ſecũda ſeq̃nte b cũ æ diphthongo Siciliæ ꝓmontoriũ &
vrbs, vide pachynus a ante c. ¶ Milium frumentũ quoddã vo-
Milium. lunt a mille dici, ꝓpter acinoꝝ multitudinẽ. Mart. lib. xij. Frumen-
Milo. tum milium ptiſanãq; fabamq; ſolebas. Vendere pragmatic⁹ nũc
emis agricola. ¶ Milo vel milon athletȩ & alioꝝ nomen, corri-
pitur tantũ a latinis, licet quidã dicãt a græcis ꝓduci. Oui. xv. met.
Robora fletq; Milon ſenior quũ ſpectat inanes. Luca. Põpeiana re
Pila. um clauſerunt ſigna Milonẽ. ¶ Pila ſpærula luſoria. Hora. In-
doctuſq; pilæ. at cum y græco pyla ꝓ colũna ꝓducitur. Verg. viij.
Pilus. æneí. Saxea pyla cadit. Horat. ſat. iiij. Nulla taberna meos habeat
neq; pyla libellos. ¶ Pylus. i. crinis. Catul. Prætor nec faceret pili
cohortẽ, phal. eſt. At pilum ꝓducit᷑ pro telo romano, a perimẽdo
Pilatus. dictũ quaſi perillum, hinc pilat⁹ pilo armatus. Mart. Et pilata redit
iamq; ſubit q; cohors, hinc pilatus cognomẽ infœliciſſimi Pontij,
licet alia ſompnient indoctiſſimi barbariei aſſertores. Sedul. lib. v.
Mox igit᷑ dominũ pilati ad mœnia duci. minus docte corripit᷑ ab
Aratore & nõnullis alijs. ¶ Pylos cũ y græco, vrbs a Nelo Ne-
Pylos. ſtoris prẽ cõdita, vnde Neſtor Pylius dicit᷑. Sta. iiij. theb. Mittit opes
danaaſq; pylos Neleia turmas, Nondũ nota pylos. Oui. li. i. de põ-
to. Crede mihi Pylio Neſtore maior ero, Pileus vndecũq; fiat ꝓ-
ducit᷑. Perſius. Hȩc mera libertas Hanc nobis pilea donant. A pilus
fit verbũ pilare. Mart. Quem præſtas culum quẽ labiene pilas.
Pylene. ¶ Pylene es. cũ y grȩco, vrbs Aetoliȩ. teſte Lactantio. Papi. iiij. theb.
Belli fama viros ſenſit ſcopuloſa pylene. ¶ Philyte apud Valeriũ
Philyte. flaccum. lib. v. vide byzer in crementis. ¶ Philetus vel piletus vi-
Philetus. ri proprium apud Pap. in. ij. ſyl. & in ij. lib. Martiali.
Pylades. ¶ Pylades cum y græco viri propriũ, vide matella a ante t.
¶ Philos. i. amicus, hinc multa ſunt, vt Philoſophus, philoponus,
Philos phileros otis. philomela, philemon, philomelus. philetas, philadel-
cũ ſuis. phus, philippus, philenis, philetes, phillius, œnophilus, philo onis

philodemus, philagrius. philoctetes &c. quæ om̄ia phi ſyllabã cor
ripiunt. Mart. lib. ij. Candide κοιναφιλῶν ſunt hæc tua candide
παντα Quæ tu magniloquus nocte dieq; ſonas, Manilius. lib. i.
Arma philippæos implerent agmine cãpos. Verg. iij ęnei. Parua
philoctetę ſubnixa petilia muro. Proper. lib. ij. Tarda philoctetę ſa
nauit crura machaon. Idem lib. iij. Callimachi manes & Coi ſacra — Philocte
philetę. In veſtrũ quæſo me ſinite ire nemus. Sic philiſteon ꝓprium — tes.
viri. Mart. lib. ij. Mimos ridiculi philiſtionis. ſic hæc & cætera a phi — Philetas,
los ſemꝑ corripiunt, ideo periti poetę nunq̃ in heroicis, elegiacis,
ſapphicis, phaleucijs cæteriſq; generibus tribrachum & ꝓcel eu ma — Philoſo-
ticum reſpuẽtibus, vſi ſunt his dictiõibus philoſophus & philoſo- — phus.
phia, ſed pro ijs ſemꝑ dixerunt ſophus ſophia. quãobrem nolim — Philoſo-
imitari Sidoniũ dicentẽ in epithalamio Polemij. Ilicet ſummi reſi- — phia.
dent ſeptẽ ſapientes. Innumerabiliũ primordia philoſophoꝝ. hic
vnus maiori licentia vſus eſt q̃ cæteri omnes ante eũ. Nec ſequar
vetulum maleferiatũ dicentẽ. Philoſophia exilium patiẽ & philope
cunia regnat Sido. quoq; ꝓduxit philoctetes dicens ad fœlicẽ. Phi
locteta tibi dedit pharetrã. vtũs eſt. verſus aũt phal. vbi in philocte
ta prima male ꝓducit, vt notat Baptiſta pius, ſed forſitan aliqs mo
re Catulliano diceret primũ ped ẽe ſſe iãbum. Phylires populi apd
Priſcianũ in perihegeſi. ¶ Phylæ arum. aut pyle arũ. cũ y græco — Phylæ.
vrbs pluraliter teſte Sulpitio in illud Lucani lib. x. Regni clauſtra — Phylace.
phylæ cum y græco, vt phylace es. oppidũ Theſſaliæ, vbi regna-
uit Proteſilaus. hinc phylacides dictus, producta prima contra pri
mitiui naturã. Oui. in ij de arte. Phylacides aberat Laodamia tuus.
vxor Proteſilai Laodamia. hinc phylacea dicitur vel phylaceria.
Idem in Ponto, Vt viuat fama coniunx phyloceia, cuius Iliacam
celeri vir pede preſſit humum. Luca. li. vi. Quæ tetigit phylace the
leoſq; & dorion ira. ¶ Phylax cuſtos, phylatto cuſtodio. hinc ſi-
quidem corripitur, vt docet arctophylax cum y græco.
¶ Phylira cum y græco in prima, arbor quã latini tiliam appellãt. — Phylax.
hinc phylirę dicũtur tenuiſſimę mẽbranulę inter corticem lignũq; — Phylira.
tiliæ, quibus in coronis oblectabãtur conuiuę. qua de re multa di-
cit Beroaldus in annotationibus, & Politianus in miſcellaneis ca.
lxxij. Ouid. v. faſt. Ebrius incinctis phylira conuiua capillis Saltat.
Hora. i. car. ode. vlt. Diſplicent nexæ phylira coronæ. ſapphicũ eſt.
Pro Chironis matre. ll. duplicat teſte Gęorgio valla. hinc phylliri- — Phyllira.
des chiron, & phyllirius, quod ſecũdam contra primitiui naturam
ꝓducit, aut vnico l phylereius, id rectius credo. Oui. v. faſt. Phylliri
des tenuit ſaxo ſtant antro vetuſto. Ibidem. Excipit hoſpitio iuue-

nem phillirius heros, aut philireius heros. Idem. vij. meta. Non ex-
empta foret pœnæ fugit alta ſuperq;. Pelion vmbroſum phylirę-
acq; tecta ſuperq;. Othryn &c. ſic ſcyllacæum quoq; (vt aſſerit Stra
Scyllacęũ bo lib. viij. teſte Feretto,) ll geminat, tamen Verg. correptionis gra
tia l. vnum abſtulit in. iij. æneid. dicens. Caulonìſq; arces & naufra-
gium ſcylacæum. Scylla quoq; tam mulieris q̃ hærbe nomen l ge
minat, & apud Columellã male vnico l vulgo ſcyla legi putam⁹.

Ante m in diſſyllabis ꝓducitur, vt cimex icis.

I añ m. i Mart. li. xi. Nec toga nec focus eſt, nec tritus cimice lectus.
In eodem lib. Et teges & cimex & nudi ſponda grabati.
Limus hinc ſublimis, illimis, oblimo as. limẽ. hinc elimino as. ſtry-
mon, hinc ſtrymonius a. um. Luca. iij. Deſeritur ſtrymon &c.

Exceptio.

¶ Dimas antis viri proprium. vide ephitus e ante p. Papi. vi. thebi
Dimas. Phædymus atq; Dimas.
¶ Fimus. Verg. i. Gæor, Ne ſaturare fimo pingui pudeat ſola neue
Fimus. Errauit in hoc nomine Petrus riga in exodo dicẽs. Cum fimo vi-
tuli carnes coriumq; cremantur.
Hymen. ¶ Hymen variatur. Catul. Hymen o hymenææ hymen ades o hy
menææ. Oui. in epiſt. Turpia famoſus corpora iungit hymen. Hy-
menæus tantũ corripitur, eſt nuptiarum deus.
¶ Mimas antis. mons in minori aſia. Ouid. ij. met. Et tandem niui-
Mimas. bus rhodope caritura Mimaſq;. Eſt quoq; gigantis nomen, vide
ophias i ante a. de quo Hora. quoq; li. iij. car. ode. iiij. Sed quid Ty
phœus & validus Mimas. verſus eſt alcaicus dactylicus.
¶ Nimis aduerbium. Horat. Sed nimis arcta premunt olidę conui
uia caprę. i. meretrices fœtidæ aut fœtores axillarum.
¶ Simon & ſimo, vt Agamemnon & agamemno, vide cremen-
Simon. tum, ideo gaptiſtam producentem non ſequar, multo minus Se-
Simo. dulium dicentem lib. iiij. Stagna petit paruaq; ſedens in Simonis
alno. ¶ Simul. Vergi. ænei. iiij. Quam ſimul ac tali præſenſit pe
Thymũ. ſte teneri. ¶ Thymum hærba apibus gratiſſima cum th aſpira-
to & y græco. Vergi. i. æneid. Feruet opus redolentq; thymo fra-
grantia mella, ſic cæteri, ideo errat Neſtor qui voluit variari, pro-
pter indoctum Macrum maſculine dicentem. Si deſit thymus pro
thymis ponere tymbram Præcipiũt medici. Errauit Macer in val-
de multis, vt opus noſtrum perlegenti patebit. docti thyma non
thymos dicunt. Ouid. i. de arte, olentia nactæ Paſcua per flores &
thyma ſumma volant.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

I ante m in poliſyllabis corripitur, vt Timãtes tis, pro
prium viri. Vale. lib. iiij. Monitu rediere timantis. fuit etiam pictor
Parrhaſij æmulus vt ait Tortellius, quem niſi vidiſſem, putaſſem
declinari timas antis. vt dimas antis. & ante excepiſſem, hymetus
cum y græco mons Atticæ in. vij. æneí. quidam libri corrupte ha-
bent hymetia pro ſimethia, Timœtes viri proprium. In. ij. æneí.
Chimera ꝗuis a græcis per ei diphthõgon ſcribatur in prima ſyl- Chimera
laba, teſte Hermolao barbaro in. v. Plinij. id notauit Nebriſſenſis
ante me, nam & ipſe Hermolaum in Pliniũ perlegi.

Exceptio.

¶ Chimerinos .i. hyemalis.. Mar. lib. ix. Si daret autumnus mihi no Chimerinos.
men oporinos eſſem Horrida ſi brumę tempora chimerinos, Di-
ctus ab æſtiuo therinos tibi menſe vocarer. Tempora cui nomen
verna dedere quis eſt.

¶ Cymodoce es. vel cymodocea nympha maris, dicta ꝙ vndas Cymodoce.
maris quieſcere faciat, vide i ante o Spio.

¶ Cymothoe cum y græco, vt precedens nomẽ a cyma .i. fluctus Cymothoe.
& thoo curro, etiam eſt nympha maris. Sil. lib. vij. Ad quæ cymo-
thoe nympharum maxima natu, ſi quid eiuſdem ſit originis pro-
ducatur. Cimmerij populi nomen poſitu producitur teſte Neſto-
re, dimidium producitur compoſitione vt nimirum.

¶ Hymera cum y græco fluuius & oppidum. Sil. lib. xiiij. Armaue Hymera
re ſuos qua mergitur hymera ponto.

¶ Limone mulieris proprium. apud Ouid. in Ibin. Limone.

¶ Mimalion viri proprium. Proper. li. i. Mimalion nullos fugien Mimaliõ
do tulle labores Sæuitiam duræ contudit iaſidos. Ouid. in. ij. de ar-
te. Fleſſe ſub arboribus mimaliona ferunt. Mimallones gemino ll
id eſt bacchę corripitur. Perſius. Torua mimalloneis &c.

¶ Simius & ſimia. Iuue. ſat. viij. Cuius ſupplicio nõ debuit vna pa- Simius.
rari Simia nec ſerpens vnus nec culeus vnus. Mart. in apophore- Simia.
tis. Callidus enixas elidere ſimius haſtas. ſic cęteri, nam apud Statiũ
nunꝗ corripitur cõtra Calderinum, Neſtorem, Bebelium, inepte
legentes ſimium pro nimiũ. verba Papinij in fine ſyluarum ſunt.
Infantem lingua nimiũ ſalibuſꝗ proteruum. inſulſiſſimus ſenſus
eſt ſi ſimium legas, vt cum Sulpitio ſentio. Simię inſulę ſunt in Car
pathico mari, & opinor ſimiliter produci.

¶ Similus agricolę nomen. Verg. in Moreto. Similus exigui cul- Similus.
tor quum ruſticus horti.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶Simethus fluuij nomen. Verg. ix. æneí. Genitor quẽ miſerat arcẽs
Similius. Eductum matris luco ſimethia circũ Flumina pinguis vbi & pla-
Simethꝰ. cabilis ara palici, at Simethus viri ꝓpriũ corripitur. Sil. lib. ix. Ar-
ma fuere decus victori bina Simetho. ¶ Timagenis philoſophi
Timage-nes. nomen Hora. epiſt. xx. Cupit hyarbitam Timagenus æmula vir-
tus. ſic quicquid eſt a time. i. honor (licet æſtimo correptũ quidam
hinc eſſe velint, qđ vt corripi notum eſt, ita hinc deriuari incertum
Timæus eſt) vt timæus, timotheus, timarchus. Sedul. Dum reſidens cæcus
Timo-theus. timæi filius illud. errauit more ſuo Riga dicens in Luca. Bartimęus
timæi filius vnus erat. Fortunatꝰ. Et cũ timotheo viuere cura meo
Timarchus viri ꝓprium eſt, in quarta tertiæ philelphi.

I ante n — Ante n producitur, vt Plinius viri proprium:
i — Mar. Facũdo mea Plinio thalia. phal. eſt Auſo. in epig. vi
dit nubentem Plinius androgynũ. Petrarcha in. ij. lib.
epiſt. ad Rainaldum male corripit dicens. hæc iuga Vergilius, Pli-
nius tenet illa ſecundus. Inarime trinacria vinũ, linum licet a græcis
corripiatur teſte Neſtore. Luca. lib. ix. Et tectum lino ſpargam, per
vulgus oſirim Inachus n habet in ſecunda ſyllaba vt inarine.

Exceptio.

¶Corripiuntur habentia purum c vel m vel s ante i ¶ Purum
dico ꝓpter crinis, ſcriniũ, clino, inclino &c. ſpinus ſpina quæ ꝓdu-
cũtur. Exempla ſunt cinamomũ, minus ſino is. poetæ vbi cinamo
Cinamo-mum. mum dicere nõ poterant cinnamũ gemino n. dixere, nam eadem
arbuſcula eſt cinamomũ & cinnamum, necq; a cãna dicitur vt in-
Cinna-mum. docti arbitrãtur Luca. li. x. Infundere comę qđ nõdum euanuit au
ra Cinnamon externæ nec perdidit aera terrę, pro cinamomũ per
ſincopam teſte Omnibono. Mar. lib. iij. Et fluere excuſſo cinnama
fuſa vitro. Tortellius teſte Neſtore errauit dicens cinamomũ n ge
minare. Neſtor affert græcum verſum ex Dionyſio in perihegeſi.
vbi ꝓducitur tertia correptis cæteris in cinamomũ. ¶ Cinnyps
Cinnyps cum duplici n & y græco in ſecũda ſyllaba, teſte Neſtore cõtra Tor
tellium, eſt Libyę fluuius, & in. xij. Silij viri ꝓprium. in obliquis ſu
ſcipit aſpirationem, vt cinnyphis hinc cinnyphius. a. um. Verg. iij.
Gęor. Cinnyphij tondent hirci ¶ Tolluntur ab hac exceptione
Chinea collis Brixiæ apud Catullum ad Ianuam, vt interpretatur
parthenius. Minos cretenſium rex. Ouid. viij. met. Omnia poſſide
Minos. at non poſſidet aera minos. Minotaurus monſtrũ labyrintho in-
Minotau-rus. cluſum. Verg. vi. æneí. Mixtumq; genus proleſq; biformis. Mino
taurus ineſt Veneris monumenta nefandæ.

¶Mineus viri ꝓpriū, vnde mineius & mineis idis. Oui. iiij. met. Fi-
nis erat dictis & adhuc mineia ꝓles. Vrget opus. ¶ Mina ę.i. mna Mineus.
libra, dicunt produci. Minę atum. pro cōminationibus corripi, vt
verbum ipſum minor, at mino as. pro ago ꝓduci petrus Riga in
libro Maccabęorꝝ Ex auro clypeum minarū mille minarū Expēte
In hymno diui Franciſci tam poteſt corripi q; ꝓduci Mina gregē
duc ad regem. non adducit alia teſtimonia ad ꝓductionē Neſtor, Mina.
ideo hæc oīa iuxta corripi credo, quia Priſcianꝰ in libello de pō-
deribus ſemꝑ corripit vt Accipe p̄terea paruo quā nomine Graij
Mnam vocitant noſtriq; minam dixere priores. In eodem. Sexa-
ginta minas ſeu vis ſex milia drachmas Miniꝰ nij. ꝓpriū viri apd'
Beroaldum, & Minæi populi apud Priſ. in perihegeſi.

¶ Sinum. i. vas. Verg in buco. Sinum lactis & hæc te liba priape
quotannis. Expectare ſat eſt. dicit' quoq; ſinus ni. Plautus. Ei ne hic Sinum.
ſinus cum vino fertur. pro alijs ſignificatis corripit'. Verg. Sic effa-
ta ſinus lachrymis impleuit obortis. ¶ Synas adis. cū y græco &
vnico n teſte Neſtore Phrygiæ oppidum fœminini generis. Papi. Synas.
lib. i. Syl. Purpura ſola cano phrigiæ quā ſynados antra, Ipſe cruē-
tauit maculis lucentibus atys. Ibidem pro lapide ſynadico maſculi-
ne dixit. Regula lōga ſynada diſtinctum variat. ¶Sina mons qui
etiā ſinai ſaltē in grō græcanico, ꝓducit' a Baptiſta mantuano.

¶ Ginus viri ꝓprium, corripitur in nona ſeptimę Philelphi dicētis
Et meus iſte Ginus. ¶Hinulus ceruorū pullus, & ex equo & aſi- Ginus.
na mulus, variat' vt oſtendit deductum hinuleus. Proper. Atq; hi- Hinulus.
nuli pellis totos operibat amātes. Hora. in odis Vitas hinuleo me
ſimilis chloe. aſclep. eſt. Gęor. valla aſpirat nomen, licet ſint qui ſine
aſpiratione ſcribi p̄cipiant. Idē ſcribit gemino n hinnulus, qd' mihi
non placet. ¶Inula hærba. Colu. lib. xi. Capparis & triſtes inulæ Inula.
ferulæq; minaces. ¶Inuus Pan, hinc caſtrū inui eſt oppidum qd'
nūc nouū caſtrꝝ dicit', ꝙ ibi colebat' Pan. vt dicit Seruiꝰ in illd' Ver.
vi. ęne. Hi collatinas imponēt montibus arces. Pometios, caſtrūq;
Inui bolam q; coramq;. ¶Linus viri nomē. Oui. Et linon in ſyl- Linus.
uis idem pater edidit altis. Verg. Nec linus huic mater &c. Mart. li. i.
Dimidium donare Lino q; credere totū Qui mauult, mauult per-
dere dimidium. Errat Petrarcha ad conuiciatorē dicens. Orpheus
amphion vel natus Apolline Linus. ¶ Lino & linio is. hinc illi- Lino.
nio, oblino &c. Hora. Incōptis allinet atrum. Verg. Seruataq; mel- Linio.
la theſauris relines. Sedulius. Mēbra operis natale lutum per clau-
ſtra genarum. Illiniens hominē veteri de ſemine ſupplet. Errat mo
re ſuo Riga in Tobia dicens. Linijt hinc oculos, fit medicina patri.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Apud Lucretium lib.iiij.ſenſus facile iudicat non illiniaris nec illi
naris legēdum eſſe, ſed illiciaris ſic. Vt melius vigilare ſit ante. Qua
docui ratione cauereq; ne illiciaris Nam vitare, plagas in amoris
ne iaciamur, Non ita difficile eſt q; captū retibus ipſis Exire & va-
lidos Veneris perrūpere nodos. Notate diligenter hæc verba Lu-
cretij. Apud Verg. in ætna non linitur habetur in emendatis libris
ſed per e lenitur a lenior iris. i. mitigor, & eſt optimus ſenſus vt vi-
debis ex doctiſſimi Badij enarratione. ſic igitur legas. Si lenit opus
Ninis. reſtat magis, vritur illic.

¶ Ninus rex aſſyriorum. Ouid. iiij. met. Conueniant ad buſta Nini
lateantq; ſub vmbra.

Ninos. ¶ Ninos vrbs Aſſyriorum maxima quæ Niniuæ quoq; dicitur,
quo nomine in Flandria oppidulū Brabantiæ conterminū, duo-
bus milibus diſtans a gerardi monte, vbi diuus Hadrianus religio
Niniuæ. ſiſſime colitur. Niniuæ eſt mea patria, vbi vterq; parens Ioannes
deſpauterius ſartor, & Margaretha deſpauteria obſtetrix in domi-
no quieſcunt. pro quorum animis orationem dominicam legere
cum angelica ſalutatione ne pigeat te, quiſquis meis laboribus eua
ſeris doctior, id a diſcipulis exigant præceptores ſi iuſtum peto. A
niniue fit niniuita. vndè Niniuita q; niniuenſis dici malui. Luca. Et
fœlix (ſic fama) ninos, ventoſa Damaſcus.

Pynarus ¶ Pynarus fluuius. Priſcianus in perihegeſi. Cui tamē immenſo flu
uij ſe gurgite miſcent Per longū pyramus. ſpacium pinaruſq; vo-
luti Scribitur cum y græco.

Tinarus. ¶ Tinarus viri proprium. Verg. ix. æneid. Irrumpunt aditus rutu-
li vt videre patentes. Continuo quercens & pulcher equicolus ar-
mis. Et preceps animi Tinarus & mauortius Hæmon. hic s littera
interimitur niſi tollas & vel legas martius.

Tinea. ¶ Tinea vermis. Mart. lib. ij. Non metuas mortē Næuole, ſed tine
as. Iu. ſat. vij. Poſitos tinea pertunde libellos. Ouid. xv. meta. Agre-
ſtes tineæ (res obſeruata colonis) Ferali mutāt cum papilione fi-
guram, ſic cæteri quotquot ſunt fide digni, quo circa variari nō re-
cte dicit Neſtor, neq; em̄ imitabor Serenum dicentē. Natura inter-
na eſt cum viſcere tinea ſerpens. Nec Sedulium lib. iiij. Non mor-
dax ærugo vorat, non tinea ſulcat. Nec Rigam in Luca. In terris
vbi ſunt ærugo, tinea, fures.

Tines. ¶ Tines etis. apud Philelphum in. i. ix. idem tamē in. ij. vi. male pro-
duxit linus. Tinias. ¶ Tinias, cum i ante a, fluuius prope Meuaniam. Sil.
lib. viij. Et lauat ingentem perfundens flumine ſacro Clitumnus
taurum Narq; albeſcentibus vndis In tybrin properans Tiniaq;

inglorius humor. Et clanis & rubico & ſenonum de nomine ſenę.
¶ Tynichus cum y græco & ch aſpirato in tertia, eſt viri nomen.
Marullus. At non ſic Tynichuſq́ ſenex ſpartanaq́ natum Fleuit
eris molli mollior ipſe nuru.
¶ Trinoctius, trinodis & ſimilia compoſitione noſcūtur Auſo. de
numero ternario. Trina tarentino celebrata trinoctia ludo.

i Ante p corripitur, vt Scyphus cum s ante c ſe- *I ante p*
quente y græco nō cyphus, nec vſq́ producitur, vt con
tra Tortellium bene docet Neſtor. nec em̄ apud Vergi.
in emendatis codicibus eſt in. vij. æneid. Hoc pater anchiſes cypho
libabat ad aras ſed auro libabat, cū Tortellio errat Sulpitius. Mar.
lib. viij. Hic ſcyphus eſt in quo miſceri iuſſit amicis Largius æaci-
des & bibit ipſe merum. Deceptus eſt Tortellius (ſi Neſtori credi-
mus) gloſſa interlineari vbi habetur auro. i. cypho expuncta libra
riorum vitio s littera. ¶ Niphates, q̄q́ apud græcos ei diphthō *Niphates*
go ſcribatur teſte Nebriſſenſi. Iuue. Quoſdam facit iſte niphate In
populo cypros. Ouid. x. meta. Telluris Cypriæ pars optima &c. *Cyperus*
¶ Cyperus qđ Sulpitius male dicit produci, pro hoc tamē Neſtor
inepte cyprus legerat apud Sulpitiū. Homerus in. iij. odiſſeę. Ende
kypeiros eſt heroici finis. Theocritus in i. edyllio teſte Neſtore ſimi
liter prima breui ſecundā ꝓduxit, ſcribit per y græcū in prima ſyl
laba & ei diphthōgon in ſecūda ſyllaba quam vertimus in e lon-
gum vel i longum, vt cyperus vel cypirus, arbor eſt dicta a latinis
liguſtrum. Eſt hærba quoq́. in hoc errat Macer dicens. Cum trito
validum cypiro ſi iungis acetū. fructum ꝓducit candidum. Hiero.
in canticis ca. i. Botrus cypiri dilectus meus mihi in vineis engadi.
mendoſe legitur cypri. Cyperus quoq́ eſt viri proprium. Marti.
li. viij. a piſtore Cypere non recedis. phal. eſt. *Hypocrita.*
¶ Hypocrita corripitur vt omnia ab hypo. id eſt ſub, veluti hypo-
cauſtum, hinc hypocritius a Philelpho ſemper corripitur pro ſi-
mulatore. nam hypocriſis ſimulatio, quaſi ſubtectio iudicij, ab hy-
po cum y græco. id eſt ſub, & criſis, id eſt iudiciū, ideo teſte Neſtore
errauit Riga in Leuitico dicens. Aurea facta foris ſimulans hypo-
crita fingit. errat Sulpitius & quotquot putant hoc nomen poſſe
produci, quia optime ſic hexametrū ingreditur. Peſſimus a popu
lo vult ſanctus hypocrita dici. Papi. in ſyluis. Vbi languidus ignis
inerrat Aedibus & tenuem voluunt hypocauſta vaporem. Hypo *Hypocauſta.*
cauſta ſunt vaporaria vbi ſudamus in thermis. Syphax vide cre-
mentum, ideo errat Petrarcha in viij. aphricæ. Nuncius hoſtem

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aduentare refert, ſyphacis filius vltro. aliquando idem corripit, quia putauit propria variari, in quo errat vt docui in prefatione.

Dyſpil9. Cippus, Hippocrates & ab hippos cætera poſitione producuntur vt Dyſphilus malus amicus. Nam dys cum y græco in compoſitione malum indicat. hinc Dyſcholus. Iuue. ſat. iiij. Non eſt Romano cuiq; locus hic vbi regnat Protogenes aliqs vel dyſphilus aut

Diphilus erimantis. Mancinel: tamen Diphilus legit pro Iouis. i. cæſaris amico, nobis prior opinio magis placet.

Exceptio.

Grypus. ¶ Grypus eſt gryps & naſus aduncus & ænygma, Gryphon græci inſolubile dicunt. vide crementum.

Hypates. ¶ Hypates is. fluuius ſiciliæ. Sill xiiij. Hypatem ac facilem ſuperati gurgite parco, Pantagiam cum y græco video ſcribi vt Hypate oppidi nomen.

Iphus. ¶ Iphis viri proprium & puellæ in virum verſæ, dicitur ab iphi. i. robur. quicquid igitur fit ex iphi producatur. Oui. ix. met. Vota puer ſoluit quœ fœmina vouerat Iphis.

Iphigẽia. ¶ Iphigenia & iphianaſſa mulieris proprium, vide i ante a.

¶ Iphitus viri proprium. Verg. ij. ænei. Iphitus & Pelias mecum.

Iphitus. ¶ Iphinous viri proprium. vide danis a ante n.

Iphino9. ¶ Iphinoe es. proprium mulieris. Vale. flaccus lib. ij. Dicta placent portatq; preces ad littora graijs Iphinoe.

Iphiclus. ¶ Iphiclus viri nomen. Proper. lib. ij. Cognitus Iphicli ſurripuiſſe boues.

Iphilus. ¶ Iphilus viri proprium in primo Valerij flacci.

Iphias. ¶ Iphias patronymicum. Ouid. v. triſt. Auſaq; inacceſos iphias ire rogos. propter hæc errauit Petrarcha, quia credidit propria eſſe cõmunia dicens in vi. aphricæ. Cernit Iphim & nimio conſumptã byblida luctu.

Niphe. ¶ Niphe licet nonnulli libri habeant nymphe, nam nymphe cum y græco hic legendum non eſt. cum ſit hic niphe nympha dianæ nomẽ & interpretatur teſte Regio lotrix a potu niphin. i. a lauando, vide rhanis a ante n.

Pipilo. ¶ Pipilo as. paſſerum eſt cum vocem edunt. Catull. de paſſere. Ad ſolam dominam vſq; pipilabat. phal. eſt.

Idem. ¶ Pipo/as. Varro in aboriginibus. mugit bos, ouis balat, gallina pipat. Author philomelæ. Accipiter pipat, miluus hianſq; lepit. Peſſimus at paſſer triſtia flendo pipit. Ego columellæ auſcultandũ puto de gallinaceis pullis dicenti in lib. ix. cap. v. Animaduertat an pulli roſtellis oua percuderint, & auſcultetur ſi pipiant. corripitur quoq; pipinna vndecunq; ſit a Mart. in lib. xi.

¶Rhipęi montes ſcythici, a rhipixo.i.flo, quia ventis perpetuū ob-
noxij ſunt. Verg.Gęor.iij.Gens effrena nimis rhipęo tundit̄ euro.
¶Rhipheus viri nomē. vide ephitus e ante p. ¶Ripa.Verg. Non Ripheus;
bene ripæ credit̄. At rhipæ arum, ꝓ montibus arcadiæ corripitur, Ripa.
vide Betulum e ante t, ſic rhypes cū y græco achiuoꝝ populi, hoc
nomen corripi credimꝰ. ¶Scipio, ꝓpriū & appellatiuū. Sil.xiij. Scipio.
Aſpicit & ſubito turbat̄ Scipio viſu. Hora.i.ſat.lib.ij. Attamē & iu-
ſtum poteras & ſcribere forte Scipiadam. Plautus in aſinaria. Scio
eſſe q̄ꝫ me hunc Scipionē contui. Iambicum trimetrū eſt. ſic cæteri
quotquot fuerūt digni fide, multi in hoc errauerunt, inter quos eſt
Petrarcha dicens vt alibi ſępe in tertia aphricę. Maximꝰ in magno
Scipio notiſſimꝰ orbe. aliquādo tamē ꝓduxit, nec miror, nam ſibi
ꝑſuaſerat ꝓpria variari. ¶Scrypulū quod y in u verſo dicit̄ ſcru-
pulum, ponderis genus eſt. Mar.lib.v. Saturnalitię ligulā miſiſſe ſe
libræ Flāmariſue togę ſcrypula tota decem. Luxuria eſt. Idem li.x.
libras ſcrypula ſextulaſq̄ꝫ dicit. phal eſt. Oui. aut alius de medicamīe
faciei. Quinq̄ꝫ parant marathri ſcrypula, myrrha nouem, ſic cęteri
quibus fides habenda eſt. Errat igitur Macer dicens, Quattuor aut
ſcrypulos mihi ſignificare videt̄. & Priſcianus in carmine de pon-
deribus (ſi Priſciani ſit, quia pluſcula ſunt in hoc carmīe doctis nō
imitanda) vbi dicitur. Siciliquus drachmę ſcrypuli ſi adiectio fiet.
Sæpe idem nomē ponit & ſemper corripit. maſculinū apud vete-
res non legi. ¶Sipho onis. fiſtula aut canalis tubus, ꝑ quē vrgē-
te ſpiritu aqua vel alius liquor omittit̄, hinc diminutiuū eſt ſiphun Sipho:
culus.i. exigua fiſtula ex ære, plūbo aut marmore, ex qua exilit aq̄
e fonte. Iu.ſat.vi. Effigiemq̄ꝫ deę longis ſiphonibus implent. Sipus.
¶Sipus untis. oppidum a multitudine ſepiaꝝ. ſepius prius dictum
hinc ſipōtinus vt Nicolaus perottus Sipontinus. Sil.lib.viij. Quę-
ſiuit calaber ſubducta luce repēte Immēſis tenebris & terrā & litto-
ra Sipus. li.v. Quas recipit ſalpina palus & ſubdita Sipus Mōtibus
¶Sypharīū cum y gręco, ſunt qui dicant eſſe mimoꝝ p̄mium, alij Syphari-
velamē eſſe putant ſcænaꝝ, vide grāmaticoꝝ diſſenſiones in illđ um.
Iuue.ſat.viij. Conſumptis opibus vocē damaſippe locuſti Sypha
rio clamoſum ageres vt phaſma Catulli. ¶Stypendium cum y
græco teſte Neſtore contra primitiui naturam corripitur, quia a
ſtype dicitur teſte Varrone, Catullus, Indomito nec dira ferens ſty- Stypen-
pendia tauro. Sido. Quæ captiua dedit quondam ſtypendia bar- dium.
chę, Idem contra oīm authoritatē corripuit lib.viij dicens. Poſſit
fœdere ſub ſtypendiali. phal. eſt. hoc non imitandū eſt teſte Bapti-
ſta pio. ¶Stipes, itis. Vergi. Stipitibus duris agitur, ſunt ꝗ deriuēt Stipes;

a ſtyps & cum y græco ſtypes ſcribunt. ¶Stypa vnico s teſte Ne
Stypa. ſtore & y in u verſa ſtupa dicitur, hinc ſtupeus.a.um. Verg.ij. æneí.
Subijciunt lapſus & ſtupea vincula collo Innectunt. Geor gius val
la vult pp geminare ſtyppa, ſtuppa, ſtyppeus, ſtuppeus.
¶Stypo as.i.cōdenſo & rimas obturo, qa in hoc ſtypa vti ſolem?
Oui.iij.met. Quęq́; comitū turba eſt ſtypata ſuarū.at corripiunt
ſtipula & ſtipulor.aris. Verg. ſtridenti ſtipula &c. Iu. Quantū vis ſti
Tiphata. pulare & ꝓtinus accipe quid do. ¶Tiphata orum. collis ꝓpe Ca
puam. Sil.xij. Arduus ipſe tiphata Inuadit propior.
Tiphys. ¶Typhys cum y gręco in ſecūda ſyllaba nautę nomen. Vale.flac.
Typhon lib.i. Peruigil arcadio tiphys pendebat ab aſtro. ¶Typhon onis.
gigas & impetuoſa ventorū rotatio. Manlius lib.iiij. Quum fuge
ret typhona Venus ſubſedit in vndis. Oui.ij.faſt. Terribilē quondā
fugiens typhona dione. Iterū Manilius lib.ij. Merito typhonis ha
bent Horrendæ ſedes quē tellus ſæua ꝓfudit Quū bellum cęlo pe
perit. Pro vento autē Luca.li.vij. Et trabibus mixtis auidas typho
nas aquarū Detulit, mēdoſe legebat phytonas teſte fidiſſimo inter
prete Lucani Verulano. nullos inueni veteres qui Typhon corri
puerint, ideo nolim imitari Martianū Capellam in hoc, cōtra oīm
authoritatem corripientem in ſecūdo lib. quum dicit. Diſſona ſa
cra mitram ditemq́; ferumq́; typhonē. Neq́; Philelphum dicentē
in iij. vi. Redderer inferior fieremq́; typhonis amator. & in v. viij.
Dicta typhonæo crepitent tua grandius ore. Typhœus eiuſdē gi
gantis nomen, primā ſemper corripit, vt in ſynalœpha & hyp̄me
tris viſum eſt. ¶Triphillis apud Priſcianū in perihegeſi.
¶Vipera. Ouid.x.meta. venenū Vipera diffundit creſcenteſq́; ab
ſtulit annos.

I añ Q Ante q corripitur, vt ſiquidem, etiam vbi ora
Sigdem. i tio eſt licet tūc quoq́; ꝓduci poſſet. Oui.iiij.faſt. Sed ſi for
te tibi non eſt mutabile pectus Statq́; ſemel iuncti rūpere
vincla thori. Hoc quoq́; tentemus ſiquidem ieiuna remanſit Sin
minus inferni coniugis vxor erit. Idem li.iij. ſine titulo. Quæ mihi
ventura eſt ſiquidem eſt ventura ſenectus. Cum deſit numeris ipſa
iuuenta ſuis. in qua correptione videtur liberiore vſus licentia, ne
mo enim ſi vnq́; corripuit, at compoſita vox ꝑpetuū corripitur,
ſed vnde cōpoſita eſt ſignificationē nō gerit. Eſt em̄ ſiquidem idem
quod nam, in qua ſignificatione inquit Lucanus lib.iiij. Hoc ſiqui
dem ſolo ciuilis crimine belli. Dux cauſæ melior es eas.

Exceptio.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶Liquetius Venetiæ fluuius, hinc adiectiuū liquetius a.um. vt apd' Vergiliū æneí ix. teste Seruio Quales aereæ liquetia flumina circū Imperitiores teste Seruio legunt liquentia. Liquetius

¶Liquor eris. deponens tertiæ. Verg.i. Gæor. Liquitur & zephyro putris ſe glæba reſoluit, Liquor nomen rectius corripitur, quia ſolus Lucretius produxit vt lib.i. Pōdus vti ſaxis, calor ignis, liquor aquarum. Et ibidem. Fiet vti cibus omnis & aridus & liquor ipſe. Liquens a liquor. Verg. aut quum liquentia mella. Liqueo es. hinc liqueſco corripit̃. Perſius. Tot tibi quum in flāmas iunicum omēta liqueſcant. Verg. Campoſq; liquentes. At a liquor liqueſco producitur. Ouid.i. de ponto. Sic mea perpetuis liqueſcunt pectora curis. Iterum liquo as. corripitur. Luca. lib. vij. Ereptaq; tela liquauit. ab his liquidus variatur, quia poteſt eſſe tam a liquo q̄ liquor, eadem tamen eſt ſignificatio. Lucre. lib.i. In ſaxis ac ſpeluncis permanat aquarum liquidus humor &c. Idem in.ij. Illa quidem debēt ex læuibus atq; rotūdis Eſſe magis fluido quæ corpora liquida conſtant. Idem in.iiij. Craſſaq; cōueniunt liquidis & liquida craſſis. Liquor. Liquens ī Liqueſco Liquo. Liquidus

i Ante r in diſſyllabis producitur, vt ciris cum i latino interpretatur tonſa, cirin em̄ græce ſignificat tondere, dicit̃ ſcylla Niſi filia, ob tonſum patris crimē in auem alaudam verſa. Verg. in ciri. Candida conceſſos aſcendat ciris honores. Oui. viij. met. In auē mutata vocat̃ Ciris & a tōſo eſt hoc nomen adepta capillo, ſic cæteri oēs. Quāobrem nō verebor dicere mēdoſum eſſe locū hunc in ætna Vergiliana. Mētiti vates ſtygias, vndaſq; canētes. Hi tityon ſeptē ſtrauere in iugera fœdū. Sollicitāt magna te circū Tantale pœna. Sollicitātq; cirin, minos tuaq; Aeace in vmbris. Iura canūt ĳdēq; rotant Ixionis orbē. Omēs libri q̄s videre licuit habent p̄ s litterā ſirim Calderin⁹ id quid ſit minime declarat. Eſt qui dicat ſirim.i. puellam, de qua in ciri Vergil loquit̃. Eſt quidem hic doctiſſimus, cui tamen cogente veritate ſuffragari nequeo, forſan non ille. ſed ego fallor, qui primus audeo (quantum ſcio) hūnc locum vt mendoſum reſtituere priſtinæ & ſyncære lectioni, itaq; puto legendum eſſe Scinim. ſollicitantq; ſcinim. id eſt immanem illum gigantem & latronem. de quo incredibilia poetæ fabulantur, vt de Tityo, Tantalo, Ixione cæteriſq; gigantibus & crudeliſſimis latronibus, quorum hic paucis meminit Vergilius. Itaque auſim iurare legendum eſſe ſollicitantq; ſcinim, licet id ante me nemo dixerit quod ſciam. Fuit autem Scinis gigas & latro immaniſſimus a Theſeo tandem interfectus, hic I añ R. Ciris. Scinis.

iſthmum obſidens (vt in quīto refert Diodorus) duas pinus fle-
ctebat, ac vtriq; hoīs brachia alligabat, deinde ſurſum emittens
corpus diſcerptū maxīo cruciatu afficiebat. Quod oſtendit Ouid.
vij. met. dicens. Occidit ille Scinis magnis male viribus vſus. Qui
poterat curuare trabes & agebat ab alto. Ad terram late ſparſuras
corpora pinus. Claud. in i. lib. cōtra Rufinū Quis ꝓdere tanta relā
tu Funera? qs cædes poſſet deflere nefandas? Quid tale imanes
vnq̄; geſſiſſe ferūtur. Vel Scinis iſthmiaca pinu? vel rupe ꝓfunda:
Syron vel phalaris tauro? vel carcere ſylla? Syron latro etiā fuit a
theſeo interfectus. hic Syronia ſaxa, & ſyronides petræ. Oui. i epiſt:
Phyllidis. Quum fuerit Syron lectus toruuſq; procuſtes. Et Scinis
& tauri mixtaq; forma viri. Proper. lib. iij. Arboreaſq; cruces Sci-
nis & non hoſpita graijs Saxa & curuatas in ſua fata trabes, nemo
iam mediocriter eruditus dubitabit (vt opinor) non ponēdam
eſſe nihili voculā Sirim per s lr̄am, nec cirin ꝑ c lr̄am, refragante cū
ſenſu quātitate, ſed (vt dixi) ſcinim ꝑ ſc lr̄as & i latino ſequente n
non r, vel forſan nō male (vt q̃dam libri habent) ſiti, ſed q̄ dixi-
mus magis placent, neq; id mirꝫ videri debet, quum in opuſculis
Vergilianis pluſcula vulgo repiantur mēdoſa, vt ſirenes prīa bre-
ni, quū Horatius vt cæteri dicat. Vitāda eſt improba ſiren Deſidia
ſic ſtymphalides ꝑ ſtymphali, & alia quæ opus hoc ꝑlegenti occur

Miror. rent. ¶ Miror, miraculum, nemo ignorat ꝓduci. Mart. Barbara
pyramidum taceat miracula Mēphis. id cōſyderaſſet Nebriſſenſis
nunq̄; dixiſſet vocalē ante vocalem ꝓduci in dehinc apud Horat.
in arte. Cogitat vt dehinc ſpecioſa miracl̄a promat, vbi bis peccat
nam vera lectio eſt, Cogitat vt ſpecioſa dehinc miracula promat.
dicit idē in deeſt vocalē ante vocalē ꝓduci in illo Papinij. xi. theb:
Deeſt ſeruitio plæbes hoc ignis egētes. verꝫ nō dubito hoc quoq;
mendoſe legi, nō eſt mihi nunc Papinij copia, ideo quo pacto legē

Scyros. dum ſit nequeo hariolari, ¶ Scyros cum ſc lr̄is ſequēte y græco
vna ex cycladibus. Papi. i. Achil. Palladi littoreę celebrabat ſcyros
honorꝫ Forte diem. hic ſcyrius a. um. & ſcyrias adis. Verg. Armi-
ger automedon vna oēs Scyria pubes. Sidonius ad fœlicē. Inde
ſcyriadum datus patenti. phal. eſt. vbi de ſyllaba poſitione ꝓducit̄
niſi forte Catullū affectauerit imitari, quē huic generi in ꝓpria regio
ne nonnūq̄; trocheū dediſſe, in poſitionis regula ꝓbauimꝰ. idem
Sidoniꝰ (vt in quartū Plinij notauit Hermolaus) peccauit in hoc
noīe dicens in burgo. Vel ſcyrius vacuaſſe colus vel ſerica fila Per

Nireus. cannas torſiſſe leues. ¶ Nireus viri ꝓpriū. Nebriſſenſis male cre
dit triſſyllabū eſſe prima correpta, quia diſſyllabū eſt vt Orpheus,

& ſi per dięreſin triſyllabum fiat, prima ꝓducitur. Horat. in epodō
ad Neęram. Nec te Pythagorę fallant arcana renati. Formaq̧ vin
cas nirea. ſecundus verſus eſt iambicus dimeter, vbi actūs nirea pri
mam producit.

Exceptio.

¶ Lyra cum y græco. Oui. xi. met. Flebile neſcio quid queriť lyra. fle
bile lingua. Murmurat exanimis, reſpōdent flebile ripę. inſtrumen Lyra.
tum muſicū eſt a lyrin. i. canere, hinc forte Lyris impudicæ mulier- Lyris.
culæ nomen. Mart. lib. ij. Quod faciat vult ſcire Lyris quod ſobria
fellat, nam Liris fluuij nomen cum i noſtro, etiā in prima ꝓduciť.
Idem lib. x. Deſyderanť nec marica nec liris. Scazon eſt, ſic ꝓduciť
tantum lira ꝑ i noſtrū & ſulcum ſignificat, hinc deliro as. i. inſanio
& erro, nam delirat qui nō recto ſulco ſemen tegēdo incedit, hinc Deliro.
delirus a. um. pro inſano & a recto recedente, hinc ꝑdelirus. i. valde Perdelirus.
delirus. Lirare eſt liras facere. Sunt qui deliro e græco lirin. i. inepti-
re deriuent, hinc liras ineptias & nugas dicimus. Plautus. Nam tuę
blanditię mihi ſunt (quod dici ſolet) gerrę germanæ ędepol liræ.
Vnū eſt nuſq̧ corripiunť deliro, delirus, ꝑdelirus neq̧ ꝑ y gręcum
vnq̧ ſcribenda ſunt, a lyra muſico inſtrumēto quicqđ Neſtor &
multi alij dicant. Nam ineptiſſime legunt ꝑdelyrus penultima bre
ui, ꝓ diſſono & abſono apud Lucre. lib. i. Quod facit hic idem ꝑde
lyrus eſſe videť. Nam nō in maſculino genere legēdum eſt ꝑdely-
rus, ſed in neutro ꝑdelirum. id qđ ſenſus facile indicat, ſic em̄ Dice-
re rem nullā in numero cōſtare nec ignem Qđ facit hic idem per-
delirum eſſe videť. Senſus hic eſt dicere rem nullā in numero con-
ſtare nec ignē quod facit. i. dicit hic idem Heraclitus, iđ videť ꝑdeli-
rum. i. valde falſum & fatuū. ſi ꝑdelirus legas ineptiſſimus erit ſen-
ſus, nam quorſum referes dicere &c. ſed quid verbis opus eſt? quū
ipſe Lucretius paulopoſt id manifeſtet dicēs, Qđ mihi quū vanū
tum delirū eſſe videtur. Horat. ad Lolliū. Quicquid delirant reges
plectunť Achiui. Idē ſat. iiij. li. ij. Auerſus mercaturis delirus & amēs
ſic cæteri. ¶ Myrō vel myro onis. ſtatuarij nomē. Sta. i. ſyl. Quic- Myron.
quid & argento primū vel in ære Myronis Luſit. Auſo. in epig.
Bucula ſum cœlo genitoris facta Myronis. ſcribiť cum y græco vt
myron. i. vnguentū, quod ſimiliter corripiť. Hinc myropola vn-
guentarius. myron myri, quia ꝓ vnguento eſt neutrū ſecundę de-
clinationis. ¶ Pyra cum y græco lignorꝫ congeries. Verg. Innu- Pyra.
meras ſtruxere pyras. ſic pyrus pyrum arbor & fructus, om̄ia hæc Pyrus.
a pyr. i. ignis ducunť. Verg. Inſere nunc Melibœe pyros pone ordi
ne vites. ¶ Quiris ſingulare in raro vſu eſt. Perſius. Heu ſteriles Quiris.

veri quibus vna quiritem Vertigo facit. ¶ Syrus cum y græco
Syrus. vt ſyria, rectius corripitur. Iuue. ſat. vi. Qꝫ quæ lõgorum vehitur
ceruice ſyrorum. Horatius. ſat. vi. Tu ne ſyri, damę aut Dionyſi fi-
lius audes Deijcere e ſaxo ciues aut tradere Cadmo. notũ eſt hic pri
mã corripi, quia ne interrogandi dictio corripit̃. Ideo quidã male
putarunt ſyridamas vnicã eſſe dictionẽ prima ꝓducta, quũ potius
dicere potuiſſent prima correpta, ſecundã & tertiam ꝓduci. Catul
lus. Hoc miſſo in ſyriã requierant omĩb⁹ aures. ſic cæteri, ſolus aũt
Iuuenalis in tertia ſat. ꝓduxit ſyrus dicens. Iam pridẽ in tyberim ſy-
Styrax. rus defluxit Orontes. at ſyria ſemꝑ corripiat̃, nec ſequamur Petrar
cham dicentẽ. Syria mollis Porrigat ipſa manũ. ¶ Styrax tantũ
corripit̃, vide crementũ.
Tyros. ¶ Styrus Medeæ ſponſus, teſte Bebelio.
¶ Tyros vel tyrus inſula & vrbs. Tibul. li. i. Prima ratẽ ventis cre-
dere docta tyros. Oui iij. met. A tyro hac ꝓfugos poſuiſtis ſede pe
nates, ablatiuus corripit̃ ꝓpter vocalẽ ſequentẽ, vt ſub ilio alto, ty-
ros etiã caſeus interpretat̃, vnde butyrꝫ, de quo in medijs agemus.
Tyra. ¶ Tyra ę. cum y græco vt pͨcedens, loci nomen. Vale. flac. li. vi. Lin
Tyres quitur abruptis pelago tyra, linquit̃ & mons Embolus. ¶ Tyres
cum y græco gtõ tyrę. Verg. æneí. x. Te fugiens fratrẽqꝫ tyren cur-
ruqꝫ volutus. Sil. vi. Exanimũ naſamona tyren ſuper ipſe iacebat.
Tyras. viri nomen eſt.
¶ Tyras ę. cum y græco fluuij nomen, vide halis. a ante l. Tyro
quoqꝫ per y græcum ſcribitur ſed producitur tantum, contra in-
eptulum quendã, vt Tyro. us. nymphæ nomen. vide a ante e Pa-
ſiphae & Tyrocinium. o ante c.
I ante r I ante r in põliſyllabis corripit̃, vt Pyreneus viri ꝓpriũ
Pyreneꝰ. per eu diphthongon nõ per æ contra Tortelliũ. Oui. v. met. Clau-
ſit ſua tecta Pyreneus. Notent̃ e lõgis deriuata, vt viroſus a virus
nam a vir corripit̃. Tyrinthius a tiryns. vireſco a vires, qđ verbũ
ſignificat vires acquirere & fortiorẽ fieri. Furius antias apud Gel. li.
xviij. ca. xi. Increſcunt animi vireſcit vulnere virtus, hoc a vireo
corripit̃. Sta. lib. i. ſyl. Exuit atqꝫ alios melius reuireſcit in annos. ſpi-
ritus a ſpiro &c.

Exceptio.

¶ Chironomon ontis. vt Leon ontis. vel chironomas antis. vt
Chirono adamas antis. teſte Mancinel. in hunc verſum ſat. v. Iu. Saltantẽ ſpe
mon. ctas & chironomõta volanti Cultello donec peragat dictata ma-
giſtri. Dicitur quoqꝫ cheronomos cheronomi. Eſt autem is qui ad
menſam edenda incidit, certa lege manus, nam chier manus eſt, &

nomos lex, ars hæc chironomia dicit̃. chiromantia eſt ex manuū
inſpectione diuinatio, cheir græce per ei diphthongon ſcribitur,
ideo in compoſitis ꝓducitur. Mart. Chirurgus fuerat nunc eſt Ve- Chirurgus.
ſpillo Diaulus. ſic chirocrates, chirographus vel um. Iuue. ſat. xiij.
vana ſuperuacui dicunt chirographa ligni. vnū eſt chiragra a lati Cirographum.
nis correptū. Perſius. Lapidoſa chiragra. Mart. lib. i. Sed nil patro-
no porrigit hæc chiragra eſt. Philelphus ſecutus deriuationē græ- Chiragra.
cam auſus eſt hoc nomen ꝓducere, vt in iij. ix. dicens. Num te chi-
ragra fatigat. ¶ Cyrios cum y græco in prima. i. ꝓprius, authen Cyrios.
ticus & dn̄s, hinc cyriacus & cyrinꝰ viroꝝ ꝓpria. & acyros impro Cyriacus
prius, vnde acyrologia. Cyrinius viri ꝓpriū. Mart. lib. viij. Sic tua Cyrinius
cyrini promas epigrāmata vulgo vocatiuus eſt. ¶ Cyrene es. & Cyrene.
cyrenæ arum. cum y græco, vrbs Libyes. hinc cyrenia dicta eſt to-
ta Libya. Eſt alterius quoq; oppidi nomen. hinc cyrenæus & cyre-
naicus. Luca. lib. ix. Aphrica cyrenis etiam tunc bruma rigebat. Sil.
lib. iiij. Nec nō cyrene pelopęi ſtirpe nepotis. interdum corripit̃. Ca-
tul. Laſerpiciferis iacet cyrenis. phal. eſt. ideo non male dixit Petrar-
cha in. iij. aphricæ. Plura cyrenęo cecidiſſent milia campo.
¶ Cyrene Ariſtei mater ꝓducitur tantum, vt ex Gæor. iiij. diſces. Cyrene.
¶ Ironia id eſt ſimulatio vel illuſio, tam in prima q̄ in tertia, græ- Ironia.
ce per ei diphthōgon ſcribitur. ¶ Liriope nympha. Oui. iij. met. Liriope.
Cęrula Liriope quā quondā flumine curuo Implicuit &c. fuit Nar
ciſſi mater. ¶ Myriones viri nomen. Horat. lib. i. car. ode. vi. Ni-
grum Myrionem aut ope palladis. Aſclep. eſt. habet y græcum in Myriōes
prima ſyllaba, aliqui tamē Merionen legūt, vide quæ in hunc ver
ſum affert Badius. Miritenes vide e ante n. ¶ Pirata. Luca. lib. ij.
Omne fretum metuens pelagi pirata reliquit. ¶ Pirithous viri Pirata.
proprium. vide matella a ante t. ¶ Pirene es. cum i noſtro mōs Pirithoꝰ.
& fons muſis ſacer. apd' Corinthum. Perſius in prefatione, Helico Pirene.
niadaſq; pallidāq; pirenen. ſcazon eſt. Stat. i. ſyl. Nec conſcia detur
Pirene, largos potius mihi gurges inhauſtus.
¶ Pyrene cum y græco, mons Hiſpaniæ a Pyrene puella, quam Pyrene.
Hercules compreſſerat, quæ illic a feris lacerata dicitur & ſepulta.
alij deriuāt a pyr. id eſt ignis propter crebra fulmina. Variatur hoc
nomen ſed productio eſt longe frequentior. Sill. lib. xiiij. Pyrene
miſit populos qui nomen amore &c. Luca. lib. i. Nubiferos colles
atq; aeream pyrenen. verſus eſt ſpondaicus. vt apud Iuuena. ſat. x.
Additur imperijs hiſpania, Pyreneq; tranſilit. Tortellius male
legit pyreneumq;, quia (vt recte dixit Neſtor) pyrenæus penul-
timam diphthongo producit, vt pyrenæi montes. Tibul. lib. i.

Non ſine me eſt tibi partus honos tua bella pyrene. Teſtis & ocea-
ni littora ſantonici. Sido.in.iij.paneg. Tyrrheni Rheniq́ꝫ liquor vł
longa pyrene.ſic Petrarcha.iiij.aphricȩ. Tum filius vltor Et patris
& patrui nomen dedit iſq́ꝫ pyrenen Tranſgreſſus &c.

Piroma. ¶Piroma & pirula ꝓducunť teſte Sulpitio. ¶Pyramus cū y grȩ
Pyram⁹. co viri & fluuij nomen. Oui.iiij.meta.Pyrame reſpōde,Pro fluuio
in oraculo. Tūc erit vndiſonus late quū pyramus olim Littora ꝑ-
fundens cyprū labetur in almā.Priſ.tamē corripuit. Vide pynari⁹
I ante N. ¶Pyramis cum y græco,a ſimilitudine flammȩ nomē
Pyramis accepit.Latini metam dicūt. Mart.Barbara pyramidū taceat mira-
cula mēphis. ¶Pyræus Athenienſiū portus.&ꝓmontoriū cum
Pyræus. y græco.Oui.vi.met.Portus cecropios intrat pyrȩaq́ꝫ littora tāgit.
¶Pyralis ꝓduciť teſte Nebriſſenſi cū y græco. eſt em̄ beſtiola pen-
Pyralis. nata muſcȩ magnitudine ex igne ꝑueniens. ¶Pyrites. ꝓducunť
Pyrites. huius nois omnes ſyllabȩ ap ď Priſcianū in perihegeſi,& eſt lapil-
lus,cui plurimus ignis eſt,ſed multa a pyr corripiunť vt pyro is:
pyropus,pyracmon,pyretrum &c̄. ¶Phthiriaſis morbus pedi
cularis a phthiron.i.a pediculis cum ph & th aſpiratis in eadē ſylla-
Phthiria- ba.hinc phthirophagi homines ſolis piſcibus victitātes,a tenuita-
ſis. te victus quaſi pediculis veſcantur,ſcribiť græce ꝑ ei diphthōgon.
¶Pyreicus pictor in.iij.Propertij.Pyreicus parua vendicat arte lo
Pyreicus cum.cum y grȩco ſic legit Beroaldus. ¶Sirius ſtella in ore canis
Sirius. cœleſtis.Sil.lib.i.Nec puluere feſſum Agminis ardenti labefecit Si-
rius aſtro. ¶Stiria ſtiricidiū. Mart.lib.vij.Turpis ab inuiſo pēde-
bat ſtiria naſo. Clau.aſtringit ſtiria ſetas. ¶Tireſias cum i latino
Stiria. in prima, quia græce ſcribi ꝑ ei diphthongon teſte Calepino,fuit
augur thebanus.Proper.lib.iiij.Magnā tireſias aſpexit pallida va-
Tireſias. tes.diciť etiā tireſia in ntō. ¶Tyridates Armenȩ rex. Hora.lib.i.
car.ode.xxvi.Quis tyridatē terreat vnice:verſus eſt alcaic⁹ dactilic⁹

Tyrida-tes.

I ante s

i Ante s ꝓducitur,vt Chryſos cum ch aſpirato
& y græco,hinc Chryſoſtom⁹ & chryſeus a.um.id eſt au
reus. Mar.li.x.Chalcea donanti chryſea qd dederas,chal
cea.i.ærea. chalcon.i.æs. Piſæ arū.hinc piſæus.a.um.Oui.li.v.met.
Eſt mediū cyanes & piſȩȩ arethuſȩ. Errauit hic Petrarcha ecloga.x.

Exceptio.

Biſon. ¶Biſon ontis. anial iubarꝫ ꝓlixitate deforme, naſciť in germania.
Mar.Illi ceſſit atrox bubal⁹ atq́ꝫ biſon.Idē.Turpes eſſeda ꝙ trahūt
biſontes.phal.eſt. ¶Criſis cum i noſtro ſine aſpiratione.i.iudiciū
hinc hypocriſis,catacriſis.i.diiudicatio,at cathacreſis cum ch aſpira

to in tertia ſyllaba dicitur abuſus.hoc Neſtor. ¶ Ciſium vehicu-
lum.Ciſiarius qui ciſium regit.Auſo.in epiſt.i.vel ciſio triiugiſi pla Ciſium:
cet inſilias,Idem ad amicū quendam.Sed ciſium aut pigrum cautꝰ
conſcende verędum. ¶ Hyſopus vel um.hærba cū y græco & Hyſopus
vnico ſ apud Latinos quia corripit licet apud græcos ſſ geminet
hyſſopus ſcribiturq́ per o magnū & eſt hyſopus feminini generis
nec mirꝫ eſt(inquit Neſtor ex quo hoc ſumpſimus) vnū ſ a latinis
abiici in hyſopus quia ſimile in multis factū videmus,vt grabatus
ſyracuſæ gothia lacus,& nōnulla alia apud nos corripiunt primā
quā apud illos poſitu extendūt,recte igit dixit Alanus lib.iiij.Se cę
lum terrę cōformat cędrꝰ hyſopo. male aūt Macer.Eſt hyſopū ſic-
cum,calidum quoq́,tertius illi Eſt in vtroq́ gradus,In eodē luto
hęſitat Riga in libro regū dicēs: Aut hyſopꝰ ſignat hūiles,cedruſq́
ſuperbos. ¶ Iſara ę.fluuius gallię in rhodanū fluens Luca.li.i.Hi Iſara.
vada liquerunt iſarę qui gurgite ductus. ¶ Iſaurus fluuius vide Iſaurus.
metaurus e ante t. ¶ Iſaurū oppidum qd pluraliter iſaura.orum Iſaurum.
Amianꝰ dixit.Hinc iſauricꝰ dictus eſt Seruilius qui iſaurꝫ vicit,iſau Iſauri.
ri & iſaurę populi ſunt.Oui.Aphrica victorē de ſe vocat alter iſau-
rum.Sido in.i.paneg.Adieci ſerie quos nunc moderaris iſauros.
¶ Iſalces viri ꝓpriū.Sil.lib.v.Optabat pugnā ante oculos ſpe lau- Iſalces.
dis iſalces. ¶ Iſoerates viri nomen.Rufinus Laudamus iſocratis Iſocrates.
artem. ¶ Iſerus teſte Bebelio. ¶ Iſidius contra primitiui naturā Iſerus.
ab iſis.vide Io.in i ante o. ¶ Lyſias viri nomē corripuit Arator in Iſidius.
ſecūdo libro. ¶ Miſer Perſius.O miſer inq́ dies &c.hinc miſeri Lyſias:
cors miſericordia miſeror miſereor miſeret &c. ¶ Niſantes viri Miſer,
nomen.Valerius flaccus li.i.O ſi mihi ſanguis Quātus erat quū ſi- Niſantes.
gnifero cratere niſantē.Nō leuiore tholum manus hæc cōpeſcuit
auro. ¶ Niſi cōiunctio paſſim legit niſus ſi nomē ſine dubio ꝓ-
ducitur. ¶ Phthiſis cum phth aſpiratis in eadē ſyllaba eſt pulmo Niſi.
nis exulceratio a phthinin.i.tabeſcere,phthiſici ſunt qui eo morbo Phthiſis.
laborant.Iu.ſat.xiij.Et phthiſis & vomicę putres & dimidiū crus.Se
renus.Si vero phthiſis annoſo ſedet improba morbo,inepte ſcri
bit Vgutio tiſis teſte Neſtore ſine p & aſpiratiōe. ¶ Phthyſis cum
phth aſpiratis ſequente y græco ante ſ eſt ſpuitio.a phthyzo.i ſpuo
verbū eſt doricum nam cōis lingua ptyſis ſine aſpiratione dicit cū
y græco in prima ꝓ ſpuitione a ptyo.i.ſpuo. ¶ Phyſis cū y græ-
co in prima.i.natura,vnde phyſicꝰ phyſiologus &c.Auſonius de Phyſis:
numero ternario In phyſicis tria prima,deus,mūdus.data forma,
quare bene dixit alexāder nequā Corrūpit natura phyſin curſuq́
rotatoq́.Sidonius in græcis negligentior male ꝓduxit vt videre

potes in ethos e ante t. ¶ Piſidæ populi Claudi.in.ij. libro cōtra
Piſidæ. Eutropium. Vtriq; propinqui Finibus obliquis lydi piſidæq; fero
ces. Priſcianus a ſupioꝝ vſu ſæpe deficiens primā & ſecundā ꝓdu
xit dicens in perihegeſi. Poſt hos piſidum pinguiſſima rura colunt̃
id eſt piſidarum. ¶Piſaurus fluuius piceni a quo piſauꝝ oppidū
Piſaurus. nomē habet. Catul. ad iuuenciū. Pręterq; iſte tuus moribunda a ſe
de piſauri Hoſpes. ¶Ptiſana vnico ſ licet græci geminēt teſte Ca
Ptiſana. lepino confectio quædā ex ſucco vł farina hordei. vide miliū.i añ
l. hinc ptiſanariū vas in quo coquit̃ vel tūditur ptiſana. Horat.ſat.
iiij.lib.ij. agedum ſume hoc ptiſanariū Orize. ¶Siſer eris. hærba
Siſer. Hora.ſat.xviij. Peruellūt ſtomachū ſiſer, halec. fercula coa. Colu.
lib.xi. Iam ſiſer. aſſyrioq; venit quæ ſemine radix. ¶ Siſymbriū
Siſym- cum y græco in ſecūda ſyllaba. Oui.iiij.faſt. Cūq; ſua dominę, da-
brium. ta grata ſiſymbria myrto. Textaq; compoſita iuncea vincla rota.
¶Viſellius viri ꝓpriū. Hora.ſat.i. Eſt inter tanain quiddā ſocerūq;
Viſellius. viſelli ꝓ viſellij. ¶ Viſurgis fluuij nomen apud Apollinarē in
Viſurgꝰ. laudibus narbonis. Adde prædictis Friſius populi germanici no-
Friſius. men apud Baptiſtā mantuanū in exhortatione contra infideles, &
apud Hermolaum in epitaphio Agricolę.

Ante t corripit̃, vt Scythia, ſcytha cōtra Sul-
i pitium niſi mentiat̃ Neſtor. Verg. in buc. Pars ſcythiā &c.
I ante t Luca.lib.x. Nō ſcytha nō fixo qui ludit in hoſpite mau-
Scytha. rus. ſic cæteri. verū neſcio quō nemo neoterico ꝝ vetuſtatē inuio
latam cuſtodire potuerit, de doctiſſimis loquor, nam plæbem poe
tarorū carpere nulla eſt gloria. Petrus itaq; crinitus homo facile
doctiſſimus, vt homo interim lapſus eſt veluti lib.ij.car. dicens. Et
calent ſcythę genꝰ efferatū ad Cypridis ignes. Sap. eſt cum adonio
Idem contra veteꝝ vſum corripuit dacus & clio. in q̄bus & paux-
illulis alijs per negligentiā contra veteꝝ authoritatē aut correptis
aut ꝓductis imitandus nō eſt, q̄q̄ doctiſſime reliqua ſcripſerit.

Exceptio.

¶Producunt̃ habētia m vel r vel v añ i vt mitis, ritus, vita. ſic ex-
ceptionem ponit alexāder, ego illius exceptiones raro mutaui ſed
excipienda diligēter notaui q̄q̄ forſan nō pauciora ſunt exceptis.
Mitylene ¶Tollunt̃ igitur ab hac exceptione permulta vt Mitylene es. cum
y græco in ſecunda vrbis & inſulæ nomen. Mart.li.x. Quum tibi
Mitilo. non epheſos nec ſit rhodos aut mitylene Sed domus in vico lęlia
patricio. ¶Mitilo as. cicadaꝝ eſt cantantiū in carmine de philo-
mela. Vere calente nouos componit acredula cantus. Matutinali

tempore tūc mitilās. ¶ Mitra.i.ſol apđ perſas vide tiphon i aū p in verſu Capellæ.ſic teſte Lactātio in vltimo verſu.i.theb. Indigna ta ſequi torquentē cornua mitrā. Etiam eſt pilei genus, vt apud eū dem in primo achil. Bacchęaq; terga mitraſq; Huc tuleris. Sic Pru dentius in pſycomachia. Vt mitra cæſariem cohibens aurata viri lem. Vergi.in coppa. Coppa ſyriſca caput graia redimita mitella. hoc diminutiuū eſt a mitra. ¶ Mithridates rex, vnde mithridati cus a.um. Mart.lib.v. Profecit poto Mithridates ſæpe veneno. ¶ Mitio paſtoris nomen in.vij.ecloga Petrarchæ, ſi a mitis deriuet male corripit. ¶ Britannia regio, Britanni populi. Vergi. Et pe nitus toto diuiſos orbe Britannos. Mart. Dicit & noſtros cantare britannia verſus. Quid pdeſt neſcit ſacculus iſta meus. Lucre. etiā pduxit in.vi. Nam quid britannis cęlum differre putamus. Ergo variatur ſed corripit ſæpius.ſic britannicus pprium & appellatiuū Briton vero ſemp opinor pduci, in quo errat Alexander dicens britoniſq; brito caro carnis, vide crementum.

Mitra. Mithridates. Mitio. Britānia.

¶ Britomartis nympha quā Minos pſequebatur. Verg.in ciri. Te erepta britomartis ſpes eſt vna ſepulchri Te britomarti diem po tui pducere vitæ. Claudi.in.iij.de laudibus ſtiliconis. Sparſa comā britomartis agit. ¶ Criticus id eſt iudicans ſiue arguens, a crino delibero ac iudico, variatur. Hora. vt critici dicunt. Iuue.ſat.ij Criti ce pelluces &c. vbi per e aliqui cretice legunt. Mar.lib.vij. Aequalis liber eſt critice qui malus eſt. Critias viri nomē. Apul.in apol.ora tione prima. Carmina vti critias lux hæc optata canatur.

Britomartis. Criticus.

¶ Criton onis. Mart.lib.xi. Quod ſanare criton non quod hygea poteſt.fuit medicus. ¶ Fritillus tabula luſoria, de qua multa leges in annotatōib9 Beroaldinis. Mar.in xenijs. Hęc mihi charta nuces hęc eſt mihi charta fritillus Alea nec damnum nec facit iſta lucrum ¶ Pritanis viri proprium. Ouid.xiij met. Quid Lyni referam Sar pedonis agmina ferro Deuaſtata meo, cum multo ſanguine fudi. Cæranon Iphitidemq; alaſtora q̄ chromiūq; Alcandrumq; hali umq; noemona q̄ pritanimq; Pœnultimū quæ in verſu penulti mo vltimoq; producitur aut cæſura aut poſitu more Vergiliano Rhytium vide Rhidium i ante d.

Criton. Fritillus. Pritanis.

¶ Vitium cōtra primitiui naturā, quia vito pducitur. Hora. Dum vitant ſtulti vitia in contraria currunt.

Vitium.

¶ Vitellus cōtra primitiui naturam, quia a vita dici volunt. eſt em oui pars ex qua viuit pullus. Hora.ſat.iiij.li.ij. Quatinus ima petit voluens aliena vitellus, aliena actūs eſt, ne credas (vt quidam) vi tellus eſſe fœminini generis.

Vitellus.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitellius. ¶Vitellius viri nomen. Auſo. de cæſaribus. Nec regno dignus nec
Vitelliāi. morte vitellius vt vir. ¶Vitelliani lrę viroꝝ ad amicas. Mar. in
apo. Nōdum legerit hos licet puella Nouit quid cupiant vitelliani
ꝑhal. ſunt. ¶Vitulus vitula. Verg. Quum faciam vitula &c.
¶Vitrum, vide i ante n. Cinnamum. ¶Bitus viri nomen, vide
Bitus. i ante t bacchius. ¶Bitonia teſte Sulpitio. ¶Bithynia, bithynꝰ,
Bitonia. hithynicus cū th aſpirato & y græco in ſecūda ſyllaba bithynia ea-
Bithynia dem eſt quæ bebricia. mygdonia, pontus prima rectius ꝓducitur,
quā Iuuenalis corripuit, etiā Petrarcha in. ij. aphricæ ſecundā male
corripuit. Manilius li. iiij. Cappadocū armeniq́ꝫ iugis Bithynia di-
ues. Claud. lib. ij. in eutrop. Thyni thraces erant quæ nūc bithynia
fertur. Vale. flac. lib. iij. Aut cererem lætūq́ꝫ pecus nec palmite Bac-
chum Bithyno phrygione ſatum. Iu. ſat. x. Donec bithyno libeat
iugulare tyrāno. Idem ſat. vij. Qꝫ q́ꝫ & cappadoces faciant eqteſq́ꝫ
bithyni. Mart. Iam te rem factam bithynice credis habere. bithynꝰ
Clitella. itaq́ꝫ primā variat. ¶Clitella. Hora. ſat. v. Hinc muli capuę clitel-
las tēpore ponunt. Clitiades viri ꝓprium, vide cliciades i ante c.
Clitorius ¶Clitorius arcadię fons, bibenti vini odiū ingerens. Oui. xv. met.
Clitorio quicūq́ꝫ ſitim de fonte leuauit Vina fugit gaudetq́ꝫ meris
abſtemius vndis. ¶Cliton onis. arcadiæ fluuius teſte Lactantio.
Cliton. Papi. iiij. theb. Et rapidus Cliton & qui tibi pythię ladon.
¶Clitis fluuij nomen, vide e ante q Sequana. ¶Clitumnus, Vm
Clitis. briæ fluuius, vide i ante n. Tinias, ſi etymologiæ ꝑſcrutator es, vi-
Clitūnus deto Tortelliū & Neſtorem. ¶Dito as. & diteſcere nota ſunt, q̄a
Dito. fiunt a dis ditis. Hora. Qua rōne quęas diteſcere. ¶Dithyrambꝰ
Dithyrā viri nomen, vnde hymnos quoſdā in Bacchi honorē cantatos di
bus. thyrambos dixere. Verūtamen ipſe Bacchus dithyrābus dicit, q̄a
dia diothyron. i. ꝑ duas portas tranſierit. nempe ꝑ vteꝝ Semeles
& femur Iouis. ſcribit in prima ſyllaba cū i noſtro, in ſecūda vero
cum th aſpirato & y græco. Hora. lib. ij. car. ode. ij. Seu per audaces
noua dithyrābos, Verba deuoluit, numeriſq́ꝫ fertur Lege ſolutis.
ſapphici ſunt cū adonico. ¶Italia variat, quia oīm grāmaticoꝝ
Italia: cōmuni aſtipulatu corripit, & ꝑ ectaſin a poetis ꝓducit, quia aliter
ſtare non potuit, quia vero oēs poetę ꝓducunt, nemo vereat ꝓdu
Italus: cere. Sic italus variat. Sic Italis. idis. Lucret. lib. i. Italiæ terraꝝ oras a
finibus eius. Verg. Italiā fato &c̄. Oui. xv. Grata quis italicis author
poſuiſſet in oris. Verg. in. xij. æneí. Italides quas ipſa decꝰ ſibi dia ca
milla. Sil. lib. vi. Nec tamē aduerſis fuerat fracta itala virtus. Mart.
Mutauere meas itala regna comas. Vergi. ix. æneí. Cōiecto ſternit
iaculo, volat itala cornꝰ. Idē æneí. viij. Hinc Auguſtus agēs italos

in prælia cæſar. Horat.ſat.vij. At græcus poſtq; eſt italo perfuſus
aceto. ¶Litigo vel lis litis, vnde litigium, litigioſus. Mart. Ah mi- Litigo.
ſer & demens viginti litigat annos. ¶Lithorius fluuij nomen.
apud Sidoniū in.iij.paneg.cum th aſpirato. ¶Littus putamus in Lithoriꝰ.
omni ſignificatione tt geminare cū Georgio valla, vt oblittero as. Littus.
quicquid grāmatici plurimi dicant. Vide tamē ſi cordi eſt Neſtorē
¶Nitor eris. Ouid. Nitimur in vetitum. hinc obnitor, enitor &c. Nitor
¶Nitella (teſte Calderino) pulueris auri mica, cōtra primitiui na- Nitella
turam. Mart.li.v. Rheniq; nodos aureāq; nitellam. Scazon eſt. nec
mitellam legere potes teſte Calderino, quia id nomen primā corri
pere oſtendimus. ¶Pituita variat. Catullus ad Furium. A te ſu- Pituita.
dor abeſt, abeſt ſaliua Mucuſq; & mala pituita naſi. phal.ſunt. vbi
prima cū penultima manifeſte ꝓducit, vnde dep̄hendit error eo-
rum qui putarunt penultimā ſemꝑ corripi. Hora.ſat.xij. Stoma-
choq; tumultū. Lenta feret pituita vides vt pallidus omnis Cœna
deſurgat dubia. & in epiſt.i. Præcipue ſanus niſi quū pituita mole-
ſta eſt. fruſtra recurrunt ad ꝓceleumaticū, in Perſio autē eſt ſynære-
ſis vt ſit pituita triſyllabū. Sōpnia pituita qui purgatiſſima mittunt
itaq; prima variat, penultima ſemꝑ ꝓducitur, author meꝰ Neſtor
Sunt tamē qui apud Perſiū legant. Sompnia qui, eſt autem pituita
morbus ex catarrho ꝓueniens. ¶Pithenor viri ꝓpriū cum th
aſpirato. Oui.xiiij.met. Hunc lycus hunc idas & cū pithenore ny- Pithenor
cteus. Hunc miratur abas. ¶Pitheus teſte Nebriſſenſi ſed video fe- Pithæus.
re pittheus, gemio tt ſcribi, vt philoſophi nomē pittachus vt teſte
Neſtore pſittacus. ¶Pytiſma cū y græco in prima ſyllaba, eſt le- Pytiſma.
uis ſputi irroratio, a pytizo. ſ. ſputo leui & crebro irroro. Iu.ſat.xi.
Qui lacedæmoniū pytiſmate lubricat orbē. Mancinello nō placet
opinio Politiani dicentis in.xxxviij.ca.miſcel. pityliſma dicēdum pytiliſma
eſſe non pytiſma. pityzin græcis ſpuere ſignificat. ¶Python vel
pytho cū y græco & th aſpirato, vt pythagoras, pythius.a.um, py Python.
thias, pytheleon, & quicquid eſt a pytho.i.putredo, ex qua ſerpens
python poſt Deucalionis diluuiū natus dicit, eſt aūt python dubi-
um inter maſculinū fœmininūq;. Oui.i.met. Strauimꝰ innumeris Pythius.
tumidū pythona ſagittis. Tibul.lib.ij. vbi delphica python. Hora. Pythias.
Qui pythia cantat. Idem ꝓducit pythias, Verg. Littera pythagoræ. Pytheleō
¶Hora. Rhodio qđ pythelonti. ¶Scython onis. viri in fœminā
verſi nomen cū ſc. & y græco & th aſpirato. Oui.iiij.meta. Nec lo- Scython
quar vt quondā naturæ iure nouato Ambiguus fuerit modo vir
modo fœmina Scython. ¶Sithonia regio, vñ ſithonius.a.um.
cum th aſpirato a ſithon onis. Macedoniæ monte. Verg.in buco. Sithonia

Sithoniaſq; niues hiemis ſubeamus aquoſę. ¶Sithon cum i no-
Sithon. ſtro vt præcedens & th aſpirato, olim erat quæ nunc thracia, hinc
ſithonius.i.thracius.Ouid. Et ſithonio aquiloni. Sene.in vlti.tragœ
dia Dextera nati date ſithoniæ, verſus eſt anapeſticus dimeter.
¶Scitor aris. verbum vt ſupinũ ſcitum. Verg.ij.ęneid. Tum vero
Scitor. ardem⁹ ſcitari & quærere cauſas. ¶Thita cum th aſpirato in pri
Thita. ma ſyllaba cum i noſtro, aut melius per e vocalē theta græce literę
nomen eſt θ, & valet th, eſtq; mortis ſignum, quia prima littera in
θανατοσ thanatos.i.mors θ eſt. Perſius. Et potis es nigrũ vitio pręfigere thita. Mart. Eſt operępretiũ diſcere thita nouum. ¶Titillo
Titillo. as. pruritũ prouoco. Lucret. lib.ij. Titillare magis ſenſus q̃ lædere
poſſunt. ¶Titan. Ouid. Nullus adhuc titan ꝓbebat lumina mũ-
Titan. do, ſic pro eodem titanus & titanius a.um.& titanis idis. At loci no
men titanus corripit̃. vnde adiectiua titanus a.um. titanæus a.um.
Rufus in Arato. Qualia deuexo nectunt̃ ab ordine cuncta, Vrgen
turq; viam similē noctesq; dieſq;. Lucis ab exortu procul in vada
calpe titana. Nãq; titanæo quũ ſunt elata profundo, Rurſus in oc-
ciduos mergunt̃ ſingula fluctus. ¶Tityrus cum y græco in ſecũ
Tityrus. da ſyllaba, paſtoris nomen, interp̄tatur hircus. Verg. Tityre tu pa
tule &c. ¶Tithonus cum th aſpirato in ſecũda ſyllaba, auroræ
Tithon⁹ maritus. Propert.in.ij. At nõ tithoni ſpernens aurora ſenectã, De-
ſertum eoa paſſa iacere domo eſt. Hora. Longa tithonũ minuit ſe-
Zythus. nectus. ſapphicus eſt. ¶Zythus cũ y & th aſpirato, genus eſt po-
tionis ex hordeo, inuenio quoſdã maſculine zythus ponẽtes. alios
vero in neutro zythum cum y, & th aſpirato. Colu. lib. xi. Vt Pelu-
ſiaci ꝓritet pocula zythi.

I ante u Ante u conſonans ꝓducitur, vt priuus a.um.
i priuilegiũ, priuernũ Volſcorum oppidum, male in Bebe
lio excipit̃. Sil. lib. vi. Leuinus ab alto Priuerno vitis La-
tiæ p̄ſignis honore. Priuernus viri ꝓpriũ apud Verg. æнei.ix. Liui
Liuinus. nus ꝑ i in prima multi ſcribunt, vt primũ fuerit a Liuius poſſeſſiuũ
Liuius. veluti a Plautus plautin⁹, inde alicui⁹ cognomẽ. dehinc nomẽ vt
in plæriſq; alijs, veluti Quintilius Quintilian⁹. Iulius Iulianus &c.
Siue autē Leuin⁹, ſiue liuinus ſcribat̃, iam manifeſte oſtēdi ꝓduci tã
tum. vt Liuius. Hora. ad Auguſtũ. Non ego dẽ inſector delẽdaq; car
mina Liui. Eſſe reor. Errat igit̃ Petrarcha in vi. aphricæ dicens, Ma
ieſtate deus Latia Liuiuſq; morandi. Author erat reditus.

Exceptio.

Triuicus. ¶Triuicus pagi italici nomen. vide i ante c. ſed forte a tris fit, vt tri-
uium, qđ corripit̃ ꝑ generalē regulam, vt biuium Niuis ænix cre-

menta indicant. Triuia diana a triuiјs nomen habere creditur.

O in primis ſyllabis.

Ante b producitur, vt Gobius & gobio onis. O añ b
piſcis nomē. Sobrius a.um. Mart.in xenіјs. Principium
cęne gobius eſſe ſolet. Iu.ſat.xi. Nec mullum cupias quū
ſit tibi gobio tantum In loculis.

Exceptio.

¶ Corripe habētia duas cōſonantes ante o, vt probus, probrum,
globus. Verg. Lucenteꝗ globū &c. apd' Lucre.li.іј.legendū eſt. Sci-
licet eſt glomeroſa tamē &c. nō globoſa. Vnicū a Gaudano excipi- Crobia-
tur. Crobialus viri ꝓpriū. Notanť vbiꝗ cōpoſita a pro, quæ ſatis lus.
patuerūt, ideo nō repetenť ¶ Obelus dicit veru quo latini vtunť Obelus.
metaphoricos pro virgula quadā inter puncta, ſic iacente, hac vſi Obeliſc⁹
ſunt eccleſiaſtici interpretes, quotiens ſignificant, aliquid additū in
tranſlatione, qđ in ꝓtotypis nō habeť. Hinc obeliſcus magis voce
ꝗ re diminutiuū. Vergi. de Roſis Hæc peperit primi veſtigia celſa
obeliſci. Mucronē abſoluens purpurei capitis, ſic teſte Neſtore. Ho
merus pri. Iliados. Petrarcha in lib.іј.epiſto. ad Andreā poetam.
Venit ariſtarchus obelis armatus acutis. ¶ Obex variať, ſed qui- Obex.
dam volunt, ꝓductum ſcribi ꝑ i ante e. ſic obiex & in obliquis eſſe
geminū іј. alterꝝ cōſonans, alterꝝ vocale. Correptū vero ſine i. ſcri-
bi obex, & in obliquis vnicū i retinere, qđ fieri diximus in obіјcio
ſubіјcio. Sil. lib. xіј. Tum cardine verſo Obnixi torquent obices.
Idem li.iiіј. Et fidos certant obices arceſcere ſylua. Sido. in. i. paneg.
Cætera deſtituit reſolutis axibus obiex. Verg. æneid. x. Ecce maris
magna claudit nos obіјce pontus. ¶ Obolus cū o in ſecūda, pō- Obolus.
dus quoddā. Priſ. de ponderib⁹. Semioboli duplū eſt. obolus quē
pondere duplo. Gramma vocāt. Ibidem. Nam nihil his obolo ve
nimus maiuſue talento. ¶ Phobetor oris. ſompnifilius, & inter-
pretatur teſte Regio terrefactor. multi inepte dederunt primæ ſylla Phobe-
be œ diphthōgon. Oui. xi. meta. Hunc icelon ſuperi mortale pho- tor.
betora vulgus Nominat. ¶ Robertus viri propriū, neotericis Robert⁹.
dumtaxat notum, qui perſuaſerunt ſibi ꝓpriorū primas ſyllabas
eſſe cōmunes, ideo hoc nomē variarūt. Petrarcha in fine ix. aphri-
cæ. Aphrica dum creſcis, dum te relegenſꝗ comēſꝗ. Mulceo, ma-
gnanimū mors importuna Robertum. Intempeſtiue mūdo ſub-
traxit egenti. Hic comens participium male corripitur. Idem in. i. li.
epiſt. Progenies Roberte tuas &c. ſic cæteri variant, quos ſequeris,
quia veterum authoritas non obeſt.

¶ Sobarus. aum. vehemens, ſi vera eſt lectio Domitij Calderini
Sobarus apud Vergiliū in ætna ſic legentis. Tum ſiquis lapidū ſummo ꝑta-
buit igni, Aſperior ſobaris & quædā ſordida fax eſt. Cȩterum teſte
Badio ſæpius ſopita ꝙ ſobaris legiť, & ſenſus bonus eſt, vt ipſe de
Soboles. clarat. ¶ Soboles. Verg. Chara deum ſoboles &c.

Ante c corripitur, vt Cocles, procneſſos, voco,
O añ c. o vocabulū, at produc vocula, voculatio, vociferor, q̄a
fluūt a vox vocis. Corripiunť rurſus procus, proco, ꝓ-
cas, procax. reliqua a pro ſatis patent, ꝓducunť, vt ꝓcerus, ſed acta
agimus. Brocardus viri ꝓpriū ꝓduxit Philelphus, nec miror, nā
neotericis oībus ꝑſuaſum eſt ꝓpria ad placitū poni, quod nō pe-
nitus improbo in his, quȩ e barbaris ſumimus. dūmodo ea q̄ apd᷑
veteres repiunť, nō violemus, aut etiā apud neotericos imitatione
dignos, quales ſunt, Baptiſta. Politianus, Fauſtus, Heraſmus, Ma-
rullus, Crinitus. Pluresq́ʒ in his quæ ipſi nō contra veterꝫ authori-
tatem ponunt, nam ſi contra veterꝫ authoritatē quid effutiuerint,
nollem imitari, qui ſi animaduertiſſent ipſi (vt mea fert ſententia)
Cocalus; emendaſſent. ¶ Cocalus viri ꝓprium. Oui. viij. met. Iamq́ʒ fati-
gatum tellus ætnȩa tenebat, Dædalon & ſumptis ꝓ ſupplice Coca-
lus armis Mitis habebať. hinc cocalidæ arum. Sil. iiij. Cocalidū in-
ſidijs, ¶ Coceius viri ꝓprium, ſed aliqui gemino cc cocceius ſcri
Cocceius bunt. Hora. ſat. v. lib. i. Huc venturus erat Mecœnas optimus, atq́ʒ
Coceius &c. ¶ Cocytus cum y infernalis fluuius. Verg. vi. æneі.
Cocytus. Cocyti ſtagna alta vides, ſtygiāq́ʒ paludem. ¶ Dochimus cū ch
Dochi- aſpirato, pes metricus ex bacchio & iambo, vt doceremini. Rufinꝰ
mus. Tullius orator ceu multi dochimon ornat. Idem. Rhetoricas pul-
chre ſtructuras dochimus ornat. ¶ Focale a faucibus diciť, au in
Focale. o lōgum verſa, vt fit in ſuffoco & p̄foco apud idoneos authores
nunq́ʒ correptis, ideo ridemus verſiculū. Suffocat extinguēs, ſuffo
cat guttura ſtringens. Mar. in apophoretis. Si recitaturus dedero ti-
bi forte libellū. Hoc focale tuas aſſerat auriculas. Focale erat capitis
tegmentū ad aures promiſſum, quo recitaturi oratores vtebantur
delicatiores & valitudinarij. Eſt etiā focale (vt Calepinꝰ declarat)
ferrū quo ignito criſpanť crines, corripitq́ʒ primā, quia a foco no-
men habet Hora. ſer. xiij. Quæro facias ne quod olim Mutatꝰ po
Suffoco. lemon. ponas inſignia morbi. Faſciolas cubitale focalia potus, vt
Prȩfoco. ille &c. Oui. in Ibin. Præfocent animȩ Gnoſia mella viam. Et alibi.
Suffocent animā dira venena tuam. Lucret. li. iij. Aut re melle ſitū
ſuffocari, atq́ʒ rigere. Ver. in ætna. Pugnātes ſuffocāt intꝰ, vt vnda
ꝓfūdo, at corripe focillo refocillo, & ſiq̄d māifeſto a focꝰ deriueť.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶Iocundus Alexander cæteriq; ꝓduci volunt, præter Bebeliū qui
vult a ioco eſſe, ſignificareq; iocoſum, & proinde corripi. Ego nec Iocūdus.
huic nec illis credo, quia opinor iocūdus per o male dici, & ſolum Iucūdus.
per u iucundus inueniri a iuuat. i. delectat, quaſi iuuicūdus, teſte Gel
lio. Producit̃ autē, quia conſonantē primitiui mutat. Hora. Aut ſi
mul et iucunda & idonea dicere vitæ. ¶ Locuſta mulieris ꝓpriū. Locuſta.
Iu. ſat. i. Inſtituitq; rudes melior Locuſta ꝓpinquas. Per famā & po
pulum nigros efferre maritos. Appellatiuū quoq; Iuuencus ꝓdu
cit dicens. Mādere locuſtas ſolitus ruralibus aruis. hymnographꝰ
vero in hymno Ioānis corripuit dicens. Mella locuſtis, verſus eſt
adonicus. Forſitan legi ſimiliter apud poetam aliquē veterem, ſed
nō notaui, quia regulæ nō aduerſabatur, quæ res me frequēter de
cepit, ergo ſiquis inuenerit locuſta appellatiuū apđ veterem aliquē
poetam, ne dedignet̃ noſtris addere. Nempe ipſe addidiſſem ſi oc
curriſſet. ¶ Ocyor, ocyus, ocyſſime, ocyum, ocyari, ocyter, ocyo
ſus, & quicquid eſt ab ocys. i. velox, vt ocymū hærba. Ocyalus vi Ocyor.
ri ꝓpriū, quaſi velox vt mare, hals mare eſt, ſic dicit Tortel. Ocy Ocyalus.
roe Chironis filia, & ſcribunt̃ oīa per y grecum. Ouid. i. meta. Fu Ocyroe.
git ocyor aura. Idē. Ocya ſi tollas periere cupidinis arcus. Idem. ij. Ocymū.
meta. ꝓducit ocyroe. Colu. lib. xi. Ocyma cōprimite & grauibus
denſate cylindris. nomen deductū a naſcendi velocitate. at per z &
ĩ noſtrū ozimū eſt teſte Neſtore, edulium quoddā redolēs, ab ozo
id eſt redoleo. non ab oza viri hæbrei nomine cōtra Vgutionem. Ozimū.
& reliquos barbariei magiſtros, ſic legit Neſtor Perſium. Quū be
ne diſcincto cātauerit ozima vernæ, ſed hic quoq; nōnulli ocyma
legunt. ¶ Oceanus vnde oceanis idis. & oceanitis. idis. vulgo pa Oceanus
tent, & quidā ab ocys. i. velox deducūt. apud Martialem viri pro
priū eſt. Et quereris ſi te ſuſcitat Oceanus. ¶ Ocheus per eu diph Ocheus.
thongon viri nomē, ch aſpirat. Vale. flac. lib. vi. Mixta perit virtus
neſcit cui debeat Ocheus, Aut cui fata tyres. Ibidem. Impulit aduer
ſus præceps equus ochea conto. ¶ Ochus cum ch aſpirato viri
nomen. Vale. flac. lib. iij. Grauis inuenit ochum. Phœas & trepido Ochus.
pollux impingit̃ hebro. ¶ Ochenius viri nomē cum ch aſpira
to, vt in eodem lib. Subit ilia cuſpis Ochenij. ¶ Ocha pro aucha Ocheniꝰ
quidā ꝓducunt. at latini nec ocha nec aucha, ſed latina voce anſer Ocha.
vtuntur. ¶ Ocyron fluuij nomē, teſte Tortellio cū y. opinor ꝓdu Ocyron.
ci, vt ocyroe. ¶ Phoca piſcis & hominis nomē. Verg. Oui. i. met.
Nunc ibi deformes ponunt ſua corpora phocæ. ¶ Phoce es. & Phoca.
phocea oppidum. ¶ Phocis regio. Phoces populi, ſic phocæi, Phocis et
phocēſes, phocaicus, phocais, phocides. Luca. lib. v. Maſſiliæq; ſuæ ſimilia.

donat̃ libera phocis. Sic phocilides, vt opinor. ¶Phocus Aeaci filius. Ouid. vij. meta. Excipit æacides illos in limine phocus ¶Phoceus cū eu diphthōgo viri nomē. Luca. lib. iij. Eximius phoceus animā ſeruare ſub vndis.

Phocion ¶Phocion viri ꝓpriū apud Philelphum in. v. vij.

Poculū. ¶Poculum vas potoriū. vide e ante b, hebe. ſic pocillum, pocillator.

Procopius. ¶Procopius viri nomē. Sido. in. i. paneg. Procopio genitore micas cui priſca ꝓpago. nota ſunt ex ꝓ cōpoſita, quia latina ꝓducunt̃, vt ꝓcedo. Græca corripiunt̃, vt ꝓcyon,

Procyō. ſtella eſt ante canem, vt deriuatio indicat, ſcribit̃ cum y græco, vt cynos. i. canis. Manil. li. i. Tum procyon veloxq; lepus, tum nobilis argo. Et li. v. At procyon oriens, quū iam viceſima cancro eſt. Cic. in Arato. Ante canē graio procyon qui nomine fert̃. Rufus in arato. Vltimus eſt procyon geminoꝝ ſubditus aſtro. ſic Hora, cum cæteris. Baptiſta in mariana. Cœperat & claros procyon abſcondere vultus. Idem in eodē contra omniū authoritatē ꝓduxit, inqua re & pauxillulis alijs nō imitabor Baptiſtam dicentē. Poſt rapidum leporē, iugulas & ꝓcyon vſtum, neſcio an examuſſim actō ꝓcyon vſusſit, quū ab omibꝰ ntūs ꝓcyon poni cōſpiciatur. ¶Socrates ꝓducit̃ tantum a doctis, quia græce per ω mega inſcribitur σωκρατης licet Petrarcha corripuerit, ſic ſocration onis. Catullus. Porci & ſocration duæ ſiniſtræ, phal. eſt.

O an̄ d o — Ante d in diſſyllabis producitur, vt nodus & Codrus apd' ſolū Philelphū (quantū memini) correptū in ſexta primę. Oīa Codrus habet, nouit codrꝰ oīa ſolꝰ.

Exceptio.

Modus. Modo. Odor. Rhodos. ¶Modus Hora. Eſt modus in rebus. modo. Naſo. Et modo qua graciles &c. ¶Odor & odos. vnde odorus. Verg. Et odora canum vis. ¶Rhodos inſula & vrbs. vide i ante d. Cnidos. Eſt etiā nymphæ nomē et interp̄tat̃ roſa. Oui. iiij. met. Diligis hāc vnā nec te clymeneq; rhodoſq;. Nec tenet ęæ genitrix pulcherrima Circes.

O ante d in poliſyllabis corripitur, vt odium ſodalis. Mart. lib. xij. Nulli te facias nimis ſodalem. ſic podium &c.

Exceptio.

Clodius. Clodoueus. ¶Clodius viri nomē a claudius, vt a caurꝰ corus. a caudex codex &c, Inuenies apd' Iuuenalē ſic. Clodoueus vltia dūtaxat correpta in veteri epigrāmate apd' Gaguinū in hiſtoria francoꝝ.

Dodona ¶Dodona ſylua & oppidū Epiri. vnde Dodonæus, Dodonꝰ, vt ꝓbauimus. Verg. i. Geor. Deficerent ſyluæ & victum dodona negaret.

Zodaicꝰ ¶Zodiacus circulꝰ dici poteſt anīalis. Auſo. ad Vrſulū. Quotq;

ſuper terrā ſydera zodiaci. Cice. in Arato. Zodiacum hunc græci vocitant noſtriq; latini. Orbem ſignifer̄ phibebunt noīe vero.

Ante f corripitur, vt ofella. Mar. Me meus ad ſubitas inuitet amicus ofellas. primitiuū offa poſitu extenditur. Ofellius viri ꝓprium corripit̄ ab Horatio. Tophus græcum eſt p ph ſcribendū. Profugio ꝓducit̄ tantū contra Alexandrum Sulpitiūq;, ſed acta agimus, quia pro ſatis patuit. O añ f

o

Ante g producitur, vt cogo. Cogiſantra licet nōnulli dicant corripi, q̄bus ſine teſtimonio nihil credo. Mart. li. vi. Sobolē fatet̄ eſſe ſe cogiſantrę. ſcazon eſt, ex q̄ nō poſſum᷒, q̄cq̄ colligere, q̄a quintus pes tā pōt ſpōdęus eſſe, q̄ iambus. Eſt aūt cogiſantra viri nomen. Ogyges rex Thebanoꝝ. Hinc ogycus a. um. Ogyris inſula quædā, vtrumq; cum y græco in ſecunda ſyllaba. O añ g. Cogiſantra.

o

Exceptio.

¶Bogus augur Hānibalis. Sil. lib. iiij. Contra læta bogus tyrio canit om̄ia regi. ſic bogud a grāmaticis corripit̄. ¶Logos maſculini generis contra Alexandrū, correptio patet ex cōpoſitis, aretalogus dialogus &c. ſic logica logicus. ¶Phlogis mulieris nomē a phlox. i. flāma. Mart. lib. xi. pulchrior eſt chione, ſed phlogis hulcus habet. ¶Phlogius viri nomen. Vale. flac. li. v. Aut olycum phlogiūq; & deuleonta ſecutos Herculis arma viros. ¶Rogo. vnde interrogo. arrogo &c, notū eſt. Rogus. Oui. iiij. meta. Qd'q; rogis ſupereſt vna requieſcit in vrna. ¶Toga. vnde togatus, togatulus corripit̄, tantū quicq̄d dixerit Porphirion grāmaticus, cui ſine teſtimonio non credimus. Propert. lib. ij. Sine togis illam fulgentem incedere coīs. male aliqui hanc lectionē ꝑuerterunt, quia Tibul. Ouid. cæteriq; corripuerunt tantū, & deriuatiuū coūs ꝓduxerunt. Mart. lib. x. Sic maior numerus togatuloꝝ. phal. eſt. ¶Vogeſus mons. Luca. li. i. Deſeruere cano tentoria fixa Lemanno Caſtraq;, quæ Vogeſi curuā ſuper ardua ripam. Pugnaces pictis ꝓhibebant lingones armis. male quidā omiſerunt, quæ nomē putantes ſecundā produci cum prima in Vogeſus, quod eſt contra veritatem & poetæ ſenſum. Logos. Phlogis. Phlogi᷒. Rogo. Rogus. Toga. Vogeſus

Ante l corripitur, vt ſtola contra Alexādrum etiam ſi Porphyrio dicat variari, cui ſine poeta nō credimus, quia omnes hoc nomen corripiunt. Ouid. in ſecundo triſtium. Ecquid ab hac omnes rigidas ſummouimus arte. O añ l. Stola.

o

Quas ſtola cōtingi, vittaq; ſumpta vetat, ſic cæteri quotquot ſunt imitatione digni. Solariū vectigal quod ꝑ ſolo ſoluit. Solanus ꝓprium viri apud Oui. in. ij. de ponto. Eadē a ſol deducta ꝓducent. Poliſyllabū & cætera a poly. i. multū. Exceptis duobus quæ ꝓductionis gratia a græcis per ου diphthōgum ſcribunt, quā in u longum vertimus, ergo ꝑ u dicimus pulydamas pulypus teſte Marino Berichemo, & ita inuenio in optimis impreſſioib⁹, licet Neſtor velit ꝓductionis gratia. ll. geminari pollydamas pollyppus. prior opinio videt mihi nō abſona, quia idem fieri dicit Neſtor in cole⁹ & culeus. opilio & vpilio, vtut eſt hæc duo iam dicta ſemꝑ ꝓducemus, quoniā id ab omibus factū videmus, ideo Nicolaū vallam nō imitabor dicentē in Heſiodo. Tum Polypo dur eſt gelidis habitare ſub vndis, errauit idem ſæpius emēdaturus. ſi fata ſiuiſſent. Perlege illius carmina & me verū eſſe cognoſces. Oui. iiij. meta. Vt ue ſub æquoribus deprenſum pulypus hoſtē. Continet ex omi dimiſſis parte flagellis, piſcis eſt a multitudine pedum, dictus a poly cum y græco multū & pus podis. i. pes pedis. Eſt etiā naſi vitium. Horat. in. iij. ſaty. delectat veluti balbinū pulypus hagnç. gtūs eſt pulypi, vel pulypodis. Perſius. Ne mihi pulydamas viri nomē, ſic cæteri. Coleus corripit ꝑ teſticulo, alij a colendo, alij a cole ꝑ caulæ, alij aliunde deducūt. Hinc coleatus, vt a muto mutoniat⁹. a mētula mentulatus. Gel. lib. ix. ca. ix. Paſce adamate mihi pulchre heus Tityre capras. Et potū ad fonteis age tityre, ſed coleatū hunc aphrrufumq; caue, ne cornua vibret. ſæpiſſime ꝓducitur, nec niſi apud hunc correptū legi, & tum volunt per u ſcribi culeus, quia tūc græci per ου diphthōgum ſcribunt, licet ſemꝑ fere videamus per o impreſſum. Mar. li. xij. Omnes quē modo culei timebāt. Author priaꝑorum. Stamus ſub Ioue culeis aptis. phal. ſunt. plura videbis in u ante l.

Polydamas. Pulydamas. Pollyp⁹. Pulypus. Coleus. Culeus.

Dolon. ¶ Dolon onis. viri nomē puto corripi tantū, licet a Mācinello inter cōmunia reijciat, & vnicū locum (qui illi ꝓductionis teſtimonio eſt) deprauatū eſſe librarioꝶ incuria in epiſt. Penelopes Rettulit & ferro Rheſum Dolonaq; cæſos. hariolor legendū eē ꝑ enclyticam geminatā. Rettulit & ferro rheſumq; dolonaq; cæſos. id ideo ſuſpicor quia alibi ſemꝑ video corripi. Oui. xiij. meta. Cōferat his ithac⁹ rheſum imbelleq; dolona. Ibidē. Auſuz eadē q nos phrygia de gēte dolona. Interimo. Ver. li. xij. Antiqui ꝓles bello ꝑclara dolonis, ſic cæteri. tolero ne cū ineptis tollero dicendū putes dolo onis. teli gen⁹. Ver. vij. ęnei. Sęuoſq; gerūt i bella dolones.

Exceptio.

Bola. ¶ Bola ç. oppidū Italię. vide i ante n. inuus. Hinc Bolanus ꝓpriū et

appellatiuũ. Hora.ſat.ix.li.i. O te bolane cerebri fœlicẽ aiebam. hic Bolanus
fœlix genitiuũ habet. ſic Papi. in v.ſyl. ¶Boletus fungi genus. Boletus.
Mar.lib.i. Boletũ qualem Claudius edit, edas. hoc eſt venenatũ, vt
intereas. ¶Colis idis. inſulæ nomẽ in Oceano indico. Priſ. in pe
rihegeſi. Deuoluens hypaniſq; trahit, rapiduſq; Megarus. Quos Colis.
capite modo miſſos gangetica mõte. Tellus porrigit̃ quę ad terrę
Colidis auſtros, Colis quoq; ꝓ caule ꝑducit̃, & capit̃ metaphori-
cos ꝓ mẽtula. Hinc coliculus. ¶Colon.i. membrũ, quia teſte Ca- Colon.
lepino ſcribit̃ ꝑ ω mega. Hinc dicolon, tricolon &c. Credo Calepi
no ꝓpter eſchatocolicõ & coliphiũ. Magis autẽ ꝓpter Terentianũ
dicentẽ. Idcirco & verbo nũq; vno cola ligari, vt cõſtet parti finis
colum vtriq; ſuus. Nebriſſenſis dicit corripi, cui non aſtipulor, vt
neq; quũ dicit diptotõ ſecundã corripe. At colon.i. ꝓ inteſtinis. vñ
colica paſſio corripit̃. Serenus. Quum colon inuiſum morbi ge-
nus intima carpit. Mande galeritã volucrem quã nomine dicunt.
Colum vaſculũ ꝑ qđ lac vel alius liquor purgat̃, & id facere dici-
mus colare. Mart. in apo. Frigidior colo nõ ſalit vnda tuo. Vergi.
Colaq; prelo℞ fumoſis deripe tectis. Manilius. Et colare vagos in
ductis retibꝰ amnes. Colus quo nent, & colo colis corripiunt̃. Co Colos.
los.i. oppidum Græcie ꝑducit̃ a Papi. in. vij. theb. Legito & diligen
tiam nr̃am ꝓbabis. ¶Coliphiũ panis luctato℞, quia mẽbra for
tificat a colon.i. membrũ & iphi robur. teſte Domitio in illud vij. Coliphi-
Mart. Quũ coliphia ſedecim comedit, phal. eſt. Iu.ſat.ij. Luctantur um.
paucę, comedunt coliphia paucę. Georgius Merula vult gemio ll.
colliphia dici, vt ſit diminutiuũ a collix, qđ panẽ ſubcinericiũ ſigni
ficat, ſed ſic colliciũ nõ colliphiũ dicet̃, ideo aſtipulor Domitio nõ
Merulę. ¶Choliãbus.i. ſcazon q̃ſi claudus iãbus, ꝑduceret̃ ſi vera
eſſet Domitiana lectio apud Mart.li.ij. Nec dictat mihi luculẽtus Choliã-
Atys Mollẽ debilitate choliãbũ. falſum eſt a Martiale nõ ſcribi ſca- bus.
zontes, ideo nõ choliambũ hoc loco leges, ſed (vt recte docet Me-
rula) Galliambũ qualẽ de cybele & Aty ſcribit Catullus, vt in li.v.
pulchrius q̃ Merula declarabo. ¶Doliũ. Iu.ſat.ix. Nam qs plu-
ra linit victuro dolia muſto. ¶Folia ę. venefica Hora. in epodo Dolium
ode.v. ariminẽſem foliã. Iãbicus dimeter eſt, ſem fo. Hic tertius pes Folia.
ſpõdęus eſt. ¶Moles vnde molior deponẽs. Verg. mirat̃ molẽ.
Idem moliriq; arcẽ. At mollis mollio. ll. geminãt. Moly cũ y græ-
co & vnico l vt cõtra Tortelliũ docet Neſtor gtĩs molyos, & eſt
herba quędã & flos. Oui.xiiij. met. Pacifer huic dederat florẽ cylle-
nius albũ Moly vocant ſuperi nigra radice tenet̃ &c. ¶Nolo is.
Mart. Vxori nubere nolo meę, pentametri finis eſt. Nola cãpanię Nola.

oppidum. vide e ante ſ. Veſeuus. Sil. li. viij. Illic parthenope & pœne nõ peruia nola. Et li. xiiij. Hic ad chalcidicã tranſfert citus agmina nolam, authoritas neſtoriana ſuſpecta eſt, quia alij ora legunt, ideo plura adduxi. ¶ Olim. Verg. Hæc olim meminiſſe iuuabit. ¶ Olearos inſulæ nomẽ. vide i ante d. didyme. ¶ Olenus vel os

Olearos. ætoliẹ vrbs, & alia Bœotiæ. Hinc olenius aum, vide hædus, æ ante d. Sta. x. theb. Olenos Ionijs & fluctibns hoſpita portu. ſic Olenius

Olenus. viri ꝓprium. ¶ Olenus viri ꝓpriũ. Oui. x. meta. Voluitq́; videri

Olea. olenus eſſe nocens. ¶ Olea menſuræ nomẽ. nam ꝓ arbore notum eſt corripi. Priſ. de ponderibus. Oleaq́; a drachma non re ſed nomine differt. ¶ Proles. Verg. Pulchra faciet te prole parentẽ. hinc proletarij qui in plẹbe romana pauprimi erant, qui ob egeſta

Proletarij. tem militare nõ valentes, proli gignẽdẹ domi vacabant. Hinc pletarius ſumit̃ pro vili rudi & ꝓ trito vulgariq́;, vt pletaria doctrina, proletarius grãmatiſta, ¶ Prolixus, quia a pro & laxus. Pſole. i. preputiũ. vide Calepinũ. pſoleõ ꝓducit̃ in priapẹis. ¶ Solus

Solus. ſolitudo. Ver. Solus hic inflexit. Solũ. i. ſuſtentaculũ corripit̃. hinc ſolidus. Oui. Aſtra teneat cæleſte ſolum. ¶ Solor aris. ſolamen,

Solor. ſolaciũ, cõſolor. Verg. i. æneí. Solabar fatis cõtraria fata repẽdens.

Solers. ¶ Solennis & ſolers alij aliunde deriuant, ſuntq́; qui vnico l ſunt q gemino ſcribi velint, vtut eſt ſemꝑ ꝓducũtur. Certe Martianus li. i. ca. de faſtigio vult ſollers vtrãq́; poſitu ꝓducere, plene de hoc in orthographia (ſi chrs vitam dederit) dicam. Oui. lib. ix. Huc licet ex toto ſolertia confluat orbe. Verg. v. æneí. Annua vota tamẽ ſolẽneſq́; ex ordine põpas. ¶ Spoletiũ cum i in tertia ſyllaba, Hinc

Spoletiũ ſpoletinns. vt ab arretiũ arretinus, nõ per a. Spoletanus oppidum Vmbriẹ eſt. Mar. in xenijs. De ſpoletinis quæ ſunt carioſa lagœnis Nunq́; vidi gemino ll ſpolletũ, ideo merito excepi. ¶ Tmolus mons Ciliciæ, de quo plene diximus in lib. ij. ca. de poſitione dicit̃,

Tmolus quouſq́; timolus, vt ibi docui.

Ante m producitur, vt tomentũ, licet a tome,

o. añ m — o — id eſt inciſio, deriuari videat̃. Mart. in diſtichis. Tomentũ

Tomẽtũ. cõciſa palus circẽſe vocat̃. Vomer vel vomis cõtra primitiui naturam, quia a vomendo dicitur.

Exceptio.

Bromi⁹. ¶ Bromius. i. Bacchus a bremin. i. a fremẽdo, qđ bacchantibus cõuenit. Hinc bromia ancilla apud Plautũ in Amphitryone, & ſimiliter corripit̃, vt Bromus viri propriũ. Oui. iiij. met. Thuraq́; dant Bacchũq́; vocant Bromiũq́; lyẹũq́;, Ignigenãq́; &c. Hypmeter eſt Idem. xij. meta. Quinq́; neci cẹneus dederat, Stiphelũq́; Bromũq́;.

¶ Coma ę. Oui. te coma te cytharę, hinc comatus & como as. ver-
bum primę. Verg. iiij. Geor. Nec ſerta comantē narciſſum. At co- Coma.
mo is. i. orno tertię verbū ꝓducit. Oui. Ecquid ſi comantur ait. Como.
¶ Cometa vel cometes ę. ſtella crinita. Manil. lib. i. Talia ſignificant Cometa
lucentes ſæpe cometę. ¶ Cometes viri ꝓpriū. Oui. xij. meta, So-
cium quoq; ſaxea moles. Oppreſſit ſpacio ſtantē ꝓpiore cometen.
¶ Comes itis. ſic comitor aris. Ver. ij. æneï. Sit comes & lōge ſeruet
veſtigia cōiunx. Comedo, qa a cō & edo. at ꝓducit comeſſor aris
qa grȩcū eſt, vt vult Merula in illd' Mar. ad Fabianū. Qui nec leno
potes nec comeſſator hri. ¶ Cromis is. chrom⁹ i & chromi⁹ ij. vi- Comeſ-
rorꝫ ꝓpria cū ch aſpirato. Pap. iij. theb. Et Chromis & dorylas. Idē ſor.
iiij theb. Cernis Chromiūq; chromūq;. Sic chromion. vide on in Chro-
cremētis. ¶ Dñs, dñor, dñium, Dñicus nota ſunt. Domus. Verg. mis.
Ite domū, ſed doma grȩcū ꝓducit, teſte Neſtore. Domo as. Ver. in Chromi
vi. Os rabidū fera corda domās. Domiti⁹ in ꝑfatiōe patuit, ſic Do us'
tianus. Mar. li. ix. Dū Ianus hiemes Domitianus autūnos, ſcazō eſt Chrom⁹
¶ Dromos. i. curſus, & locus in q̊ currit. hinc Dromedarius & dro
mo dromonis, & dromas adis. canis. Oui. iij. met. Et dromas & ca Domitia
nace, ſic hippodromus via lata, p quā multi equi pñt currere, cor- nus.
ripit in. xij. li. Marti. ¶ Glomus & vbū glomerare. Oui. i. met. ma Dromas
gni ſpēm glomerauit in orbis. In Lucretio male legit glomere, p Glomus.
pōdere. ¶ Gomor vt Sulpitius notat, ſic gomorra. ¶ Homelia, Homelia
teſte Neſtore, ſic qcqd eſt ab homos. i. ſilis, vt hōgloſſus. i. ſilis lin- Homos
guę. Homœomeria partiū ſilitudo. vide i añ a. Homœoſis, homo cum ſuis
phonos &c. Homonęa ꝓpriū mulieris, vt in epitaphio apd' Cale Homo-
pinū. Hoc homonęa breui cōdita ſum tumulo. Homo. Oui. Nat⁹ laides
hō eſt. Homer⁹. Hora. dormitat Homer⁹. Homolaides, dū. The-
barꝫ ſeptē portę. vñ vrbs ipſa heptapylos dicta, vt docet Lactā. fir Homole
mian⁹ Papinij interꝑs. vide menœceus e añ n. Homole les. theſſa-
lię mons. Ver. vij. ęnei. Deſcēdunt cētauri homolen othrinq; niua
lem. ¶ Nomas adis. i. Numida. Sil. li. v. Erūpunt multuſq; Maces Nomas
Garamaſq; Nomaſq;. Eſt & q; fœmineū, vt apd' eundē li. ij. Eury-
damas nomanos dextra &c. i. haſbyte. Nomas etiā eſt fluuij nomē
ſimiliter correptū apud Vale. flac. lib. iiij. Capit quoq; p ipſa Nu-
midia. Mart. Cui diadema daret marmore picta nomas. Eſt ſagæ
nomen ſimiliter correptū apud Propert. lib. iiij. ¶ Omaſum. Ho-
rat. Seu pingui tentus omaſo. ¶ Omitto idem. Plæraq; differat, Omaſū
& pſens in tēpus omittat. ¶ Promethe⁹. Oui. Inde ꝓmethides &c. Prome-
Male aūt Petrarcha in vij. aphricę. Quis feruor in illo Par fuit, ex theus
ꝓmetheus ſubduxit ab aſtris, Particulam.

Promu/lus. ¶Promulus viri ꝓprium apud Verg. in.ix.ænei ¶Pomilo,po
milio,pomilus variātur,vide pumilus u ante m. ¶Stomachus
Stoma/chus. vnde ſtomachor.Hora.Ieiunus ſtomachus &c. ¶Tome.i.inciſio
hinc quędā deriuata latini ſumunt,vt tomaculū edulium ex inteſti
Tome cū ſuis,e nis porci.Iu.ſat.x.Exta & candiduli diuina tomacula porci,ꝑ ſyn/
copam tomaclū dicit̄.Mart.lib.i.epig. Q̄ď fumantia qui tomacla
Toma/culum. raucis.phal.eſt. ¶Tomi orum.& tomos.i.vrbs ponti,vbi Me/
dea fert̄ fratrē ſecuiſſe.hinc tomita & tomitanus.Ouid.Inde tomos
Tomos. dictus locus hic,quia fert̄ in illo,Mēbra ſoror fratris cōſecuiſſe ſui.
Sido.in laudibus Narbonis.Et te carmina ꝑlibidinoſa.Notū Na/
ſo tener tomoſq; miſſum. Quōdam cæſareæ nimis puellæ Ficto
nomine ſubditū Corinnę.phal.ſunt. ¶Tomus liber imꝑfectus
Tomus. ſiue libri ꝑticula abſciſſa,teſte Calderino.Mart.lib.i.Scriptura q̄nti
Tomy/ris. cōſtet & tomus vilis.ſcazon eſt.Tomyris cū y in ſecunda tantū,re
gina Maſſagetaꝝ,quę cyꝝ interemit. Tibul.li.iiij. Nec quę regina
vago tomyris finiuit Araxe. ¶Vomo.Iu.Cōuomit hæc inter
Vomica nautas & prādet & errat. ¶Vomica tumor excreſcens ſaniē vo/
mens ſiue reijciens,corripit̄ a Iuue.vide phthiſis.Iuuenalē libentius
Voma/nus. imitabor,q̄ Serenū qui dixit.Vomica qualis erit. ¶Vomanus
fluuij nomen.Sill.lib.viij.Statq; humectata vomano hadria.

O añ n O ante n corripitur,vt ſonus,tonus,bonus &c.

Exceptio.

Clonius. ¶Produc habentia c d vel p ante o,vt conor,dono,pono,apud
Cōnō. Manill.lege Enconor dignos &c.ſine &. Hic tolluntur. Clonius
viri ꝓpriū in.ix.ænei.Chronius viri nomē in.vij.Mar.Chthoni/
Donyſa. us viri nomē.xij.met.Conō onis.viri nomē.Prop.li.iiij. Me creat
architę ſoboles babylonius horops.Horon & a ꝑauo ducta Co
none domus.Donyſa cū y gręco inſula in mari ægęo. Ver.in cyri.
Donace. Marmoreāq; Paron viridēq; allapſa Donyſam Argiuāq; ſil' &c.
¶Donace es.mulieris ꝓpriū.Calphur.eclo.ix.Quid merui cur me
Donace formoſa reliquit.Phonaſcus apud Sido.tu ꝓducito tantū,
qa gręce ꝑ ω mega ſcribit̄.vide o añ n in medijs.Neſtor excipit do
nus qď qdā(vt inqt Neſtor)volūt eſſe viri ꝓpriū,alij ꝓ dño acci/
Donus. pi apď Luc.li.vi.dicētē.At quū mēbra Donus &c.vt ſit viri ꝓpriū,
Dōnus. ſēſus eſt ineptiſſim⁹,iō meli⁹ illi q volūt donū ꝓ dño dictū,ſed,nec
his aſſētior,qa opior legēdū eſſe dōnus ꝑ m añ n,ꝓ dñs,vt lāna ꝓ
lamina ſępi⁹ legit̄.Oui.i.iiij.de pōto.At tibi,ꝓgenies alti fortiſſima
domni.Luc.li.vi. At quū mēbra dōnus ꝑtexit feruida ꝓuis,hic aūt
corripit̄,qa n intēdū liq̄ſcit,vt ichneumō,terapnę &c. aliq libri hñt
dñs,ſʒ nō ſtat v̄ſus.dōnus aūt extra v̄ſū barbariſm⁹ ē,& i v̄ſu ra

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

renter admittiť, quocirca ridiculi ſunt qui domni non domini ap-
pellari volunt. Et iube domne non domine cantant. ¶ Gonos.
id eſt angulus patebit in medijs. hinc forte gonophius, & ſi qd ſiť.
¶ Monychus centauri nomen, & alioꝝ forte viroꝝ. Vale. flac. li. i.
argo. Fert grauis inuito victorē neſtora tergo. Monychus, ardenti Monychus.
pagit clarus antora quercu, quicquid aliud eſt a monos. i. ſolus cor
ripitur tantū. Siquis ex Sulpitio vel alio grāmatico aſſerat variari Monos cū ſuis.
niſi ex veterne poeta fide digno probauerit, nugas egerit. Mart. in
apo. Sæpe duas pariter ſæpe monaulon habet. Sido. li. iiij. Quā to
tam monachus virente in æuo. phal. eſt. Cur aūt monychus ꝓdu
citur, hæc ratio mihi videť, quia cōtractę ſunt duæ breues in vnam
longā, dicendū fuerat mononychus a monos ſolus & onyx cū y
græco. i. vnguis, qđ in gtō aſpirationē capit, quia dicit onychis, hic
monychus cū y gręco, & ch aſpirato ſcribiť. ¶ Nonus, nonagin-
ta &c. Nonæ arum. Nonacria ſunt hæc. nam nonę eſt in. i. faſt. At
pri. meta. Inter hamadriadas celeberrima nonacrinas. ¶ Noniꝰ Nonius.
viri ꝓpriū. videbis in ſtruma v ante m. ¶ Thonites cum th aſpi
rato apud Priſ. in perihe. Atq; lacu medius thonites intrat & exit.
¶ Zona. Hora. Ibit eo quo vis qui zonā ꝑdidit & rem.

O Ante p corripiť, vt ſophron. i. caſtus. vnde So
phroniꝰ viri ꝓpriū. Sophroniū ꝓpriū mulieris. ſophro- O an̄ p.
nicus, ſophroſynæ contra q̄ſdā docētes græce per ω me- Sophronius.
ga ſcribi in prima ſyllaba. Mart. lib. xi. Tanta tibi eſt animi probi-
tas oriſq; ſophroni, vt tūs eſt. ¶ Tropis inuerſio. Idem lib. xij. Fu
moſę feret ipſe tropin. de fęce lagoenę. Opilio. nā teſte Seruio in illđ Tropis.
eclogæ. x. Venit & vpilio tardi venere ſubulci. vpilio ꝓpter metrū Vpilio.
dixit græce, vt vnoma qui onoma, nam omicron productionis
gratia vertiť aliqn̄ in ου diphthōgon, quā vertimus in u lōgum. Hęc
vba doctiſſimi Seruij faciūt ad opinionē nr̄am de polypus & pu-
lypus. Poples naturaliter ꝓduci credūt Nebriſſenſis & Verulanus,
quia correptionē nequerūt inuenire. Seruius dicit in. ix. æneid. po- Poples.
ples naturaliter corripi, & dicit corripi a Sereno, ego inuenio idem
apđ lōge doctiorē Lucre. ī li. iiij. dicentē. Brachia palpebręq; cadūt,
poplitesq; cubanti. Nemo igiť poſthac vereať corripe poples, me
authore, quia eā dubitationē primꝰ clare enodaui vt illā de febris
et alias ꝓpe īnūeras. Opobalſamū ſuccꝰ balſami. ops opos ſuccꝰ ē
Noteť geminātia p, vt poppyſma, poppyſmꝰ, q̄ ī orthographia
declaro, oppidū, opportunꝰ, oppior, deponēs. Oppianꝰ viri ꝓ-
priū. facile apđ Mar. repies ētiā huiꝰ nois ſyllabā. Lippiꝰ īepte cor-
ripuit hoplomachꝰ, Mart. ī. viij. ꝓducit, ſed puto naturaľr corripi.

Exceptio.

¶Producunt̃ habẽtia c ante o, vt copia, cophes, ſcropha, cophos.
id eſt ſurdus vt videbis in ꝓſopõ o ante p. Tollunt̃ hinc copos in
Scopus. cõpoſitis, vt artocopus, ſcopus ſagittarioꝝ ſignũ, hinc ſcopulus a
Scopulꝰ. ſcopin.i.ſpectari, hinc ep̃us. Scopas ę. cęlatoris doctiſſimi nomen.
Scopas. Mart.lib.iiij. Solus praxitelis manes ſcopęq;. Solꝰ phidiaci toreu-
Cophinus. ma cœli. Solꝰ mẽtoreos habes labores. phal. ſunt. Cophinus.i.cor
bis. Iu.ſat.iij. Quoꝝ cophinus fœnũq; ſupellex. ¶Dropax vide
pſilotrũ & crementa. ¶Opis is, nympha. Claud.in.ij. de laudibꝰ
ſtiliconis. Et ſoror optatũ numen venatibus opis, ſic apud Vergi.
Opis. in.iiij.Gęor.&.xi.æneí. ¶Opoclope mulieris ꝓpriũ. Philelphus
Opoclope. in.vij.primę. Aſpicit opoclopẽ paritereq; exurit̃ igni. ¶Populus
arbor. Vergi. Populus in ſyluis. ¶Pſophis vide crementum:
Populus ¶Propago vide cõpoſita a pro ſipetides ſimiliter ꝓduces.
Popea. ¶Popea Neronis vxor, vnde popeanũ vnguentũ, cuius ſecundã
Popeanum. & tertiã ſyllabã quidam nõ docte corripuit. Iu.ſat.vi. Pane tumet
facies aut pinguia popeana ſpirat, verſus eſt ſpõdaicus. male putãt
quidã popeanũ a popa dici. vide Mancinellũ interpretẽ Iuuenalis.
Seneca in Octa. Iungatq; nr̃is igne popeã thoris. hic pr̃ia noſcit̃ ꝓ-
duci, quia eſt iambicus trimeter in eadẽ tragœdia. Popea tenet, ceſ-
ſat pietas. Anapeſticus dimeter eſt. vt petit amplexus popęa tuos.
Qui dixere poppea pp gemĩo ſcribi, idẽ debuiſſent dicere de pop-
peanũ, vidi aliqñ vtrũq; pp geminare. ſæpius vnico p ſcribi. Præ
ceptum nõdum habeo. ¶Sopio is.i. dormire facio. Oui.in.vij.
Sopio. meta. Peruigilẽ ſupereſt hærbis ſopire draconẽ. Verg.lib.i.æneid.
Hunc ego ſopitũ ſompno ſup̱ alta Cythera. At ſemiſopitꝰ video
ſemp̱ corripi. Oui.in.ij. Amoꝝ. Purpureo iacui ſemiſopita thoro
Et in epiſt. Ariadnes. Theſea preſſuras ſemiſopita manꝰ, ex q̃ ſuſpi
camur (inq̃t Nebriſſenſis) ꝑmã hr̃e indifferentẽ, itaq; de induſtria
dicit ſe breuiauiſſe q̃dã in loco, vbi patriã ſalutauit dicẽs. Hic fuerãt
cunę, q̃ me ſopiere iacentẽ. Ego mallẽ ꝓducere At corripito ſopor
ſoporo as. ¶Stlopus vnico p a Nebriſſenſi ſcribit̃, q̃a excipit id
Stlopus. nomẽ, ſonꝰ eſt q̃ ex inflatiõe buccaꝝ erũpit. Perſius. Nec ſtlopo tu
midas intẽdis rũp̱e buccas. aliqui cũ c ſclopus ſcribũt. ¶Tophus
græcũ, teſte Neſtore. Verg. Et tophus ſcaber & nigris exeſa cylin-
Tophus. dris. Oui.iij. met. Et leuibꝰ tophis natiuũ duxerat arcum. Lapis eſt
aſp̱ qui facile in arenã ſoluit̃, hinc tophaceus & tophinus.

O añ q — Ante q corripit̃, vt quoq; cõiũctio, loquor, &c.
o — Ablatiui ꝓducunt̃, vt notum eſt, veluti quoq; a q̃ſq; &c.
que vbi aduerbia ſcũt nominũ quantitatem retinent.

O añ r. — Ante r corripit̃, vt ſcoria. Verg. in Ciri. Sordi-

bus & ſcoria patiar tabeſcere tali, ita legit cũ Calderino Badi⁹. Baptiſta in exhortatiõe cõtra infideles. Sub Decio cedi meli⁹ fuit atq; cruorẽ Fundere q̃ ſcelerũ ſcoria tabeſcere tãta. q̃dã dixere ꝓduci, & apd' Verg. eſſe mendũ. vellẽ ꝓductiõis afferrẽt teſtimoniũ, & quõ Verg. emẽdand⁹ eſt, ediſſertarẽt. ¶ Corithus. Claud. in. ij. de raptu ꝓſerpinę. Criſpat' gemio veſtiſq; corithia cictu. Poplite fuſa ten⁹.

Scoria.

Exceptio.

¶ Producunt' habentia l vel r ante o, vt gloria, florus, rora, prora, q̃re nõ ſatis docte dixit Arator. Nõis ore tui iam Floriane tenes. fit em̃ a flos floris, flora, flor⁹, florian⁹. ¶ Choreus cũ eu diphthõgo ſacerdotis ꝓpriũ. Verg. xi. æneі. Forte ſacer cybelę choreus olimq; ſacerdos. ¶ Corus ſine aſpiratiõe, vent⁹ q etiã caur⁹ dr̃, & argeſtes ę. Luca. li. vij. vict⁹ violẽto nauita coro Dat regimẽ vẽtis. at chor⁹ cũ ch aſpirato ꝓ cœtu corripit'. ¶ Corã ꝓpoſitio. Ver. i. ęnei. Poſtq; introgreſſi & corã data copia fandi. ¶ Coryc⁹ cũ y gręco vrbs, port⁹ & mõs Cilicię. hinc corycius a. um. Verg. gęor. iiij. Nãq; ſub œbaliæ memini me turrib⁹ altis. Qua niger humectat flauẽtia culta galeſus Corycium vidiſſe ſenẽ. ¶ Corytus cũ y gręco & t exilia gręcis cũ g ſcribit' gorytos, neq; a corio dr̃, vt barbari docẽt pharetra eſt. Noni⁹ vult eẽ miſſile in ſagittarũ modũ. Ver. x. æneі. Corytiq; leues hũeris & letifer arc⁹. Sil. li. ij. Coryti fratrũ ex hũeris calamiq; paterni, Pẽdebãt, Sido. in epithalamio ruricij & iberię. Cui fax arc⁹ coryt⁹ pẽdebat, at ille &c. ita legit Baptiſta pius, ne Sidoni⁹ duas lõgas cõtra oĩm authoritatẽ corripuiſſe cẽſeat', ſi (vt codices hñt oẽs q̃s Baptiſta vidit) legerem⁹ in gtõ cui⁹, ſic. Cui⁹ fax, arc⁹, corytus pẽdebat, vt ille &c. ¶ Coritha ę. vl' corithe es. cũ th aſpirato, nobiliſſimę equę nomẽ, vt hirpin⁹ nobiliſſimi equi nomẽ. Iu. ſat. viij. Sed venale pec⁹ Corithę poſteritas & Hirpini &c. ¶ Coraliũ variatur, ſed ꝓductio ẽ acceptabilior. Oui. iiij. met. Nũc q̃q; coralijs eadẽ natura remãſit. Idẽ. xv. met. Sic & coraliũ q̃ primũ cõtigit auras, ſic cęteri ꝓter Claud. dicentẽ in nuptijs honorij. Mergit ſe ſubito, velitq; corallia clocho. Sido. in epithal. ruricij. Lactea puniceo ſumãt' colla corallo. puto ntm̃ eẽ corall⁹, licet Bebeli⁹ noluerit latie dici ꝓ lapillo. Corall⁹ ꝓpꝛ' nomẽ, corripit' tantũ. Oui. in. iiij. de põto. Hic mea cui recitẽ niſi flauis ſcripta corall'. ¶ Corãbla ę. herba q̃ ocl'os retũdat, & hebetes faciat. a cora. i. pupula et amphly retuſum, ac hebes. Col. xi. Prodit & aſparagi corãbla ſimillia filo, ita legit Beroal. expũgens dictionẽ ſubdititiã corruba, vbi alij q̃q; corruda legere, q̃ eſt ſylueſtris aſparag⁹. ¶ Choraſmij ꝓpꝛ' apd' Priſ. in perihegeſi. ¶ Doron. i. donũ vel palm⁹, ꝓducit', hic dorothe⁹ &c. ſic dor⁹, dorias, vt opinor. At dory. i. lãcea corripit', hic doryphor⁹, dorycl⁹,

Florian⁹ Choreus Corus. Corycus Corytus Coritha. Coraliũ. Bebelius. Corãbla Doron.

Doris. ¶ Doris idis. filia Oceani & tethyos, interpretať amaritudo & po-
Doriſc⁹. nit̃ ꝑ mari. Verg. in gallo. Doris amara ſuam nõ intermiſceat vn-
Dorus. dam. ¶ Doriſcus a doride appellata, vrbs thraciæ. ¶ Dorus
Dores. Neptuni fili⁹, vñ appellati ſunt dores, teſte Seruio in ſecundũ ȩnei.
hinc doricus. a. um. & dorius. a. um. Verg. in. ij. æneí. Pandũtur por
tæ, iuuat ire, & dorica caſtra Deſertoſq; videre locos. Auſo. ad Pau
linũ. Nam glorioſum græculus nomẽ putat, Quod ſermo fucat
dorius. eſt iambicus trimeter cũ dimetro. Dorion. i. Meſſeniæ op-
Dorion. pidum. Papi. iiij. theb. Getico quos flebile vati, dorion. vide etiam
phylace i ante l. Argumenta librorꝫ Papinij, aut valde mendoſa
ſunt, aut ab indocto aliquo cõpoſita, nam in argumẽto ſexti libri
corripiť male dorion & plura. ¶ Hora. Oui. nec quæ p̃terijt ho-
ra redire poteſt. ¶ Horoſcopus. Perſius in vi. ſat. Geminos horo
ſcope varo Producis genio, ſic horologiũ, & v̾bũ horoſcopo as.
Manil. lib. iij. Iam facile eſt ſi quod qñq; horoſcopet aſtrũ Noſcere
Horops. ¶ Horops & horus virorꝫ noĩa, vide o ante n. conon.
Horus. ¶ Morari ꝑ inſanire & ſtulte agere. apud Suetoniũ in Nerone, nã
Morari. ꝑ expectare vel in mora tenere, corripiť. Prius diciť a moros. i. fa-
tuus, quo Plautus in truculento vſus eſt dicẽs. Amor mores hoĩm
moros & moroſos efficit, ſi moroſus a mora repiať, corripieť. nã
a moribus ꝓduciť. ¶ Morio onis. fatuus qui naturali quodã ſto
Morio. liditate, & oris deformitate oblectat. Mar. li. viij. Morio dictus erat
viginti milibus emi. ¶ Morus ꝑ mauro & arbore, cuius fructus
Morus. morũ eſt, negamus a mora dici. Oui. Ardua morus erat. Idẽ. Pen-
Moricũ. dentia mora rubetis. ¶ Moricũ apd̾ Nebriſſenſem in vltima edi
Noris. tione nuſq; eſt. Moram ꝑ mouerã, ſic noram norim, & ſiquid tale
eſt aliud ex p̃teritorꝫ regulis patet. ¶ Noricum regio europȩ. hĩc
noricus. a. um. Sido in. i. paneg. Noric⁹ oſtrogothũ qui cõtinet ille
timetur, ſic cæteri. Noris vrbs, teſte Neſtore. ¶ Ora appellatiuũ
Ora. Verg. Troiæ qui primus ab oris. ꝑ dea Quirini vxore, quæ ante
mortẽ Herſia dicebať, corripiť. Oui xiiij. meta. Excipit & priſcũ pa-
riter cũ corpore nomen. Mutat oramq; vocat, quæ nũc dea iũcta
Oro. Quirino eſt. ¶ Oro as. oratio, orator. Verg. Oramus prohibe:
Orome- ¶ Oromedon viri nomẽ. Proper. li. iij. Cœum & phlegreis Oro-
don. medonta iugis. ¶ Oricos. i. vrbs ætoliȩ. Sil. lib. xv. Ille & noctur
Oricos. nis cõterruit oricon armis. Hora. li. iij. car. ode. vij. Gygen: Ille no-
Orata. tis actus ad oricum. Aſclepia. ¶ Orata piſcis quaſi aurata a colo
re auri. Mart. Non omnis laudẽ pretiumq; orata mereť. ꝓducitur
Orithos. ſimiliter ꝑ viro a piſce ſic dicto. ¶ Orithos i. cũ th aſpirato vrbs
Epiri, teſte Seruio, hinc orithius a. um. Prop. li. i. Vt te fœlici vectã

per cærula remo, Accipiat placidis orithos æquoribus. Vergi.x. ænei.Incluſam buxo aut orithia terebyntho. ¶ Orion viri nomen poſt mortē inter aſtra relati. variat̄, ſed ꝓductum volunt p u vrion quidā dici, gt̄us eſt orionis, cuius penultima ſimiliter variat̄ Sta. vij.theb. Atq; auro rude fulmē habent orionis alti, hoc loco fabulā orionis enarrat pulcherrime Lactantius. Luca.in.i. Armatumq; auro circūſpicit oriona, verſus eſt ſpondaicus, vt apđ eundem lib.ix. Teſte tulit cœlo victi decus orionis. Oui. vij. meta. Aut helicen iubeo nitidūq; orionis enſem. Vale.flac.li.i. Nō meus orion aut ſæuus pleiade taurus, ſic frequētiſſime inuenies, ſed nec rarē ter corripit̄. Oui.in.i.de arte. Pallidus in lyncē ſyluis errabat orion Verg.i.ænei. Quū ſubito aſſurgens fluctu nymboſus orion. Idem in.iiij.ęnei. Dum pelago deſęuit hyems & aquoſus orion. Hora in epodo.ode.xv. Dū pecori lupus & nautis infeſtus orion. Stat.in.i. ſyl. Noctibus hybernis & ſydera terret orion. Hic nonnulli dicunt auem ſignificare, quę ſonoro cantu ſydera terrere putat̄. Vale.flac. lib.ij. Tantus orion iam cadit, irato iam ſtridet in æquore perſeus. Oui.in.xiij.met. Ecce facit medijs natas ab orione thebis. ne verearis hoc nomē variare, vel in minimo carmine, quicqd aliq dicant Orion dicit̄ quoq; aoriō teſte Neſtore. Ab aor.i.enſis, quia enſifer dicit̄, vt in.ij.de arte apud Oui. Enſifer orion aſpiciendus erit. Catul. Proximus hydrocho fulguret aorion. hydrochous.i.actuarius Pollitianus nō putat aorion legendū eſſe, ſed cū o ante a oarion, vide Miſcel.ca.lxix. ¶ Orithius. Sido.in epithal. Ruricij. Inter cyaneas ephyręa cacumina cautes. Qua ſup Idaliū teneat orithion in æthrā. Exeſiſale montis apex. ¶ Origanū Calderinus vult ꝓducı, Merula corripi, vide i ante g. Orops ſed multi horopes ſcribūt, vt viſum eſt, ſic alij horus alij orus. ¶ Orificiū, quia fit ab os, vt orea æ.frenū dictum ꝙ ori inferat̄. ¶ Oritæ arum. populi. Priſcianus in perihegeſi. Oritas aribaſq; ſimul liniq; arachotas. ¶ Orithia, vide i ante a. puto in hoc errare Petrū Crinitū in.ij.lib. car. Blandius ſpirant zephyri, calentes, Dūq; te ſolers orithyia q̄rit Frigidus pennis boreas niuoſis, Suſcipit ignē. Sap. ſunt cū adonio ¶ Phora loci nomē, vñ britomartis nympha dicit̄ phorea. Verg. in ciri. Vnde alij fugiſſe ferunt, & numina phorę. Virginis aſſignāt Phoreus p eu diphthōgon viri ꝓpriū apud Vale.flaccū in iij.lib. Legito flaccū ne de noſtra diligētia quicq; dubites. ¶ Sora ę. Italiæ oppidū. Sil.lib. viij. Ducebat ſimul excitos, ſoreq; iuuentus, Ful gebat telis, Sora etiā Arabiæ vrbs eſt, & ſoræ quidā Mauritaniæ populi ſunt. ¶ Soracte Apulię mons qui ſoractes tis. maſculine,

Orion. Orithius Origanū Horops. Orithæ. Orithya. Phora. Sora. Soracte.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

& ſorax aliquando dictus eſt. Verg. æneí. xi. Summe deum ſancti
cuſtos ſoractis Apollo. Sil. lib. viij. Et ſacrū Phœbo ſoracte freq̄n
tant. Titubauit hic Petrarcha in. i. epiſt. ad Benedictū. Si dubitas nō
paruus adeſt mons ille ſoractis Teſtis &c. ¶ Sorex mus. Serenꝰ
Si pregnans artus captiui ſoricis edit. ¶ Soros. i. cumulus græce
ſcribit̃ ꝑ ω mega, hinc ſoritæ ſunt argumentatiões cōnexę, q̄s vul-
Soritæ. gus de primo ad vltimū vocat. Capella li. ij. Soritas cumuli acceſ-
ſibus aggerans. Aſclepiadeū eſt. Idem. Pellax ſoritas cuncꝗ ſenſim
cōgeris. Iambicus trimeter habens more Comico in. ij. loco ſpon
dęum, vt apud Apuleiū in prima orõne apologię. Nitelas oris ex
Thorax. arabico frugibus, mallem extra comœdiā iambum. ¶ Thorax
cū th aſpirato. Ver. in. vi. æneí. Bis ſex thoraca petitū Perfoſſumcꝗ
Toraniꝰ locis. ¶ Toranius viri ꝓprium. Martia. lib. v. Torani potes eſu-
Voraptꝰ rire mecū, phal. eſt. ¶ Voraptus viri nomē. Vale. flac. lib. vi. San
cte mihi vorapte pater tua pectora nato Suggere.

Ante ſ ꝓducitur, vt Ptoſis. i. caſus, hinc anti-
O añ s. o ptoſis, patebit in medijs. Proſa, Sulpitius dicit variari,
Proſa. cui nō credo, quia puto a nemine fide digno corripi. Au
ſon. de numero ternario. Proſa Aſię in cauſis nūeros mutata cho
rorum. Cum Auſonio dixit bene Gamfredus in arte poetica. Le-
gibus arctat̃ metrū ſed proſa vagat̃. Moſes in ſat. xiiij. Iuue.

Exceptio.

Coſæ. ¶ Coſæ arum. vrbs Thuſciæ. Verg. x. ęnei. Quicꝗ vrbē liquere Co
Coſira. ſas, quis tela ſagittæ. Salu. teſte Seruio ſingulariter dixit coſa.
¶ Coſira vrbs Aphricę, & inſula variat̃. Sil. xiiij. Et bellare tabas
Doſis docilis coſiracꝗ parua. Ouid. faſt. iij. Fertilis eſt melite ſterili vicina
Coſiræ. ¶ Doſis. i. datio excipit̃ a Nebriſſenſi, quia ſcribit̃ græce
per o micron, vt ait. ¶ Moſas æ. viri ꝓprium. Sil. xv. Decidit en
Moſas. Moſa ſe Moſæ, Moſa ſæ. fluuij nomē, vide ſequana e ante q. Moſella etiā
fluuij nomen. Auſo. Largus tranquillo ꝑlabitur amne Moſella.
¶ Moſini populi quidā Aſię. Tibul. li. iiij. Quacꝗ hebrus Tanaiſcꝗ
Getas rigat atcꝗ Moſinos, nec latet me a quibuſdā legi magiuos.
At Priſ. in perihe. ait, Moſſynicꝗ domos prebent, quis lignea tecta.
Oſiris. Potior eſt Tibullus. ¶ Oſiris is. vel idis. Iouis filius ex Niobe. Iu.
Popanū. ſat. xi. Scilicet & tenui popano correptus Oſiris, hic Tortellius ma-
Oſius. le legit, pepono teſte Neſtore, nam popanū genus placẽte eſt tenu-
Oſinius. is, vt apud græcos teſtis eſt Suidas. ¶ Oſius viri ꝓpriū. Claud. in
ij. lib. cōtra Eutropiū, Hinc oſius ſtetit, inde leo fiducia creuit. Oſini
us viri ꝓpriū. Ver. x. æneí. Qua rex Cluſinis aduectus Oſiniꝰ oris.
¶ Poſui præteritū, Oui. Hęc ſuꝑ impoſuit. ¶ Poſides, vide i añ d

Pros corripit̃ & ſignificat ad, hinc ꝓſodia, ꝓſeucha cũ ch aſpirato.
Oratio q̃ fit ad deũ, & locus vbi mendici rogãt, vt in plęriſqꝫ locis Proſœ/
templi veſtibulũ. Proſeucho ſignificat intendo, attendo, adhibeo. dia.
Iu. ſat. iĳ. Ede vbi cõſiſtas in qua te quęro ꝓſeucha. ¶ Proſym[illegible] cũ Proſeu/
y græco vrbs Argiuoꝝ. Stat. theb. iiĳ. Hinc armat Lariſſa viros, cha.
hinc celſa ꝓſymna, in hac multũ colebat̃ Iuno. Idẽ. theb. i. Iunonia ꝓſymna.
templa ꝓſymnę. ¶ Proſopon, ꝓſopopeia, video ante p in me/
diĳs. ¶ Proſerpina Plutonis vxor variat̃, licet ꝓductio ſit acce/ Proſopõ
ptabilior. Verg. i. Gęor. Nec repetita ſequi curet ꝓſerpina matrẽ, ſic Proſerpi
cæteri pṫer Horatiũ ſemel tantũ lib. ĳ. car. ode. xiĳ. Q̃ꝫ pœne furuę na.
regna ꝓſerpinę. Et iudicantẽ vidimus Aeacũ, v̾ſus ſunt alcaici da/
ctylici. Et pręter Senecã ſemel tantũ in Hercule furente. Vidiſti ſicu/
læ regna ꝓſerpinę. Aſclepiadeũ eſt. ¶ Roſa. Oui. vrticæ ꝓxima
ſępe roſa eſt, hinc Roſeus qđ a ros ꝓducit̃, vi roſidus. Ver. vĳ. ęnei.
Qui roſea rura velini. ¶ Soſius bybliopolę nomen, fuerunt aũt Roſa.
ſoſĳ plures. Hora. in vlti. epiſt. lib. i. Scilicet vt ꝓſtes ſoſioꝝ pumice Roſius.
mundus. Idem in arte. Hic meret æra liber ſoſĳs &c. At Soſia ſerui
comici nomẽ ꝓducit̃, contra quorũdam doctrinã, quia teſte Tor/ Soſia.
tellio ſcribit̃ ꝑ ω mega, idqꝫ verum eſſe facile dep̄henditur ex Terẽ
tio & Plauto, vt in argumẽto amphitryonis. Habitu Mercurius ei
ſubſeruit ſoſię. Sic ſoſides Moſchi filius, qui poſtea ab auo Menęch
mus dictus eſt. Dicit̃ vtrũqꝫ a ſoſo. i. cõſeruo & cuſtodio.

O Ante t corripit̃, vt quotus, quotannis, quotiẽs
quotidie, q̃tidianꝰ, q̃ duo tt ꝓductiõis gr̃a q̃nqꝫ admittũt O añ t.
vide reg̃lam cõpoſitoꝝ de i & o. Philel. in. iiĳ. vi. Quotti/
die doctis poſſunt ſermonibꝰ vti. Notus vẽtus ſine aſpiratiõe, no
thus cum th aſpirato, quẽ indocti baſtardũ vocant, Nota notę. i. ſi
gnũ, hinc notare cõtra primitiui naturã, ſi a noſco fiat, nã ſupinũ Nothus.
notum ꝑ generalẽ regulã ꝓducunt, vt quę hinc fiunt notus partici
pium. Noteo tes. noteſco & notifico as. verba. Propert. lib. ĳ. Nec
minus hęc nr̃i noteſcet fama ſepulchri, q̃ꝫ fuerũt phthĳ buſta cruẽ/
ta viri. Oui. in. i. de põto. Atqꝫ modũ pœnę notificare meę. Vergi.
vĳ. æneí. q̊s dędala circe Suppoſitos de matre nothos furata crea/
uit. Corripe itẽ Coturnix, otho, photinus tñ teſte goudano. Lucre.
in. iiĳ. niſi mẽda ſit ait. At capris adipes & coturnicibꝰ auget Otho.
vide i añ t. Vitelliꝰ, Botrꝰ, botrys, botryo teſte Neſtore in Sulpitiũ Gothus
Gothꝰ, gothia licet gręce tt geminẽt, & ita poſſumꝰ (vt opior) ꝓdu
cere. Auſo. Hic poſſũ victos iñ referre gothos. ꝓpꝛ̃i nomẽ eſt cũ th
Exceptio. (aſpirato.

¶Produc habẽtia duas cõſonantes ante o vt clotho, plotę, plotiꝰ,
plotia, ꝓton.i.caſus, cõtra Nebriſſenſem, vide o ante t in medijs.
Martia. Caluo plotia cũ melanchione, phal eſt. & mulieris nomẽ.
Hora.ſat.v.lib.i. Plotius & varius ſinuiſſę Vergiliuſq;. viri nomẽ
eſt. puto deduci a Plautio, vt clodius a claudio. Proteus. Horat
Proteus. Quo teneã vultus mutantẽ protea nodo. ſic cęteri pręter ſenecã in
hecuba dicentẽ Pelion regnũ protei ſupbum. Sap.eſt. fuit deus ma
Protoge/ nes. rinus. ¶Protogenes viri ꝓpriũ vel appellatiuũ, ꝓ generis primo
ꝓtotomi, ꝓ caulibus qui primo ſuccidunt̃, ſic cætera a protos.i.pri
Prototo mi. mus contra Alexandrũ & Sulpitium qui ex Riga vel alio neoteri
co nõ ſatis docto erroris occaſionẽ ſumpſere. Iuue. Protogenes ali
Proto/ plauſtꝰ. quis &c. Colu.li.xi. Sed iam ꝓtotomos tẽpus decidere caules. Mar.
lib.x. Et faba fabrorꝶ prototomicq; rudes. Scotꝰ ꝓducit̃ apd' Clau
Bebelius. dianum & Sidoniũ. Bebelius dicit ſcotinus corripi. ¶Tollũtur
Broteas. hinc Broteas viri propriũ, vide e ante a. ¶Crotus.i. vir quidã
Crotus. inter aſtra relatus, de quo multa dicit Baptiſta Pius in Sido. in epi/
thala. polemij vbi dicit̃. Falciferi Croton ireſenis ꝑ ſumma polo/
rum. Colu.lib.xi. Sed trepidus profugit chelas & ſpicula phœbus,
Dira negat tergoq; croti feſtinat equino. ¶Crotõ onis. vrbs in
Croton. ſinu Tarentino a viro eiuſdẽ noĩs dicta. Oui.xv.met. Inuenit æſa/
rei fatalia flumĩs ora. Nec ꝓcul hinc tumulũ ſub quo ſacrata Cro/
tonis Oſſa tegebat humus iuſſaq; ibi mœnia terra. Condidit & no
men tumulati traxit in vrbem. Sil.lib.xi. Patefecit amicas alta cro/
Crotalũ. ton portas. ¶Crotalũ.i. crepitaculũ, inſtrumentũ muſicum quo
in ſacris vtebant̃ ægyptij teſte Tortellio. Calderinus in Martialem
vult eſſe margaritas, quas in auribus portabãt mulieres vt ſonitu
delectarent̃, crotõ græcis plauſum ſignificat, cronin pulſare. Ver.
in coppa. Criſpum ſub crotalo docta mouere latus. In priapęis.
Cymbala cũ crotalis pruriginis arma priapo. ¶Crotopus vi/
crotopꝰ. ri nomen, vide o ante p. ¶Crotiorus, vide o ante r. Proteruus
Cotilus. dictum eſt in cõpoſitis a pro, Proteros in Mar. ¶Cotilꝰ viri no
Cote. men apud Martia.lib.ij. & alibi ſæpe. ¶Cote es. vel cotes is. quia
Iota. ſcribit̃ ꝑ ω mega teſte Nebriſſenſi. Eſt aũt Mauritaniæ oppidum.
¶Iota lr̃æ græce nomen. Mart in fine ſecũdi. Vnũ de titulo tolle/
re iota potes. poteſt tamẽ eſſe triſyllabũ. ¶Lotos arbor, & in eã
Lotos. arborem verſa nympha. dicit̃ quoq; lotis idis, ſunt qui velint her/
bam eſſe, notũ eſt loti fructũ eſſe ſuauiſſimũ, quo victitãtes populi
quidã lotophagi dicũtur. Mar.lib.iiij. Nec plus lotos aquas littora
myrtus amat. Priſ. in ſitu orbis. Hoſpitijs gaudens gens degere lo/
Lotium. tophagorꝶ. ¶Lotium.i. vrina, a lotus cõtra primitiui naturã cor/

ripitur teſte Laurentio Valla lib.i.ca.ij. Catul.tamen ꝓduxit in hoc
ſcazonte ad ægnatiū. Hoc te amplius bibiſſe pręddicet loti pro lotij,
ita legunt doctiſſimi, & eſt ſenſus melior ꝙ legendo lotus, licet ita
habeant nōnulli libri. Si ꝑ t ſcriberemus cū Philelpho otium exci-
piendū foret, œtos ꝑ œ dicit̃ diphthōgon nō otos contra quoſdā. Otium.
¶ Poto notum, hinc cōpoto &c. ¶ Potilianus viri nomē in.vi. Potilianꝰ
lib. Martia. ¶ Photis idis, teſte Bebelio. ¶ Soter eris.i.ſaluator Soter.
ꝑ ω magnū ſcribit̃, & eſt quoq; viri ꝓpriū, hinc ſoteria ę.ſalus ſoteri Soteria.
ō n ſalutare, ſoteria orum. dona amico data, quæ ipſe ꝓ ſalute dijs Sotes.
vouit. Mart.lib.xij. Nam q̃ties ſurgis ſoteria poſcis amicos.
¶ Sotes ę viri nomen interpretat̃ parcus. Aſotos vero ꝓdigꝰ eſt.
Mart.lib.iiij. Sote filia clinici labulla Deſerto ſequeris clytū marito
Et donas & amas echis aſotos.i.es ꝓdiga, phal.eſt. Sotades viri ꝓ-
prium & carminis genus qđ ſotadeū & ſotadicū dicit̃. Mart. lib.ij.
Nec retro lego ſotadem cinędū, phal.eſt. Idem lib. vi. Reum puta- Sotades.
tis eſſe ſotadem nō eſt. Scazō eſt. Auſonius ſic hexametrū inchoat.
Sotadicon. ¶ Totus Mart. Tota quidē ponat̃ anas. Verg.in.iiij.
gęor. ſynęreſi vſus eſt dicens. Magnanimoſq; duces totiuſq; ex or
dine gentis Mores & ſtudia & ppłos & pręlia dicā. ita legit & decla
rat Badius. at corripiunt̃ toties & totidē, teſtimonia facile occurrēt.
¶ Votienus viri nomen. Mar.lib. viij. docti patria narbo Votieni.
votum nomen vt ſupinū a voueo notum eſt. Votienꝰ

Ante u corripitur, vt ouis. Ouidius. Mar.li.vij

o O nullis Ouidi tacende linguis, phal.eſt. Prouincia ꝓduci
tur quia a ꝓuinco eſt, ꝙ eam ppłus romanus ꝓuicit.i.an̄ O an̄ u
vicit, teſte Feſto. Ouare corripitur, hinc ouatus. Perſius. Hinc illud
ſubijt auro ſacras ꝙ ouato Perducis facies, non accedo ijs qui ab
ouū hic deduci volunt.

Exceptio.

¶ Ouum. Horat.ſat.iiij.lib.ij. Longa quibus facies ouis erit illa me-
mento &c. Nouara ꝓducit̃ a Mantuano.

Ante b corripitur, vt rubet, rubeo & teſte Neſto

v re rubrica, quia authoritas veterꝝ nō obeſt. dicit hoc con- V an̄ b
tra Sulpitiū, nec mirꝝ ſi apud poetas nōdum breue legat̃, Rubrica.
quia raro inuenit̃ & ꝓduci ſempꝫ potuit. Claudianus li.iij. de raptu Rubeo.
ꝓſerpinę. En ora fatiſcunt Vulneribus grādiſq; rubent in pectore
ſulci. Ideo Sabellicus docet corrupte legi apud Papi.lib.iij.ſyl. Qua
lia pallentes declināt libya culmos. Rubenteſq; roſę primos mori-
untur ad auſtros, ita etiā habet̃ in Papi. Haloini nobiliſſimi, ſed mē

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

doſe quia vt recte docet Sabellicus legendũ eſt. Rumpenteſq; roſæ
id eſt tum primũ erumpentes & florere incipiẽtes .rubus. Serenus:
Rubi. Mandit̃ apta rubus gingiuis & bona labris. Rubi orum. italię vic⁹
vel oppidulũ. Hora. Inde rubos feſſi ꝑuenimus, hinc rubea vimi-
na ꝓ fiſcellis afferebant̃. Verg. Nunc facilis rubea texat̃ fiſcina vir-
ga. Hora. quidã male hñt in rubos &c. ¶ Iubar. Ver. de ortu ſo-
Iubar. lis. Et clarꝫ emicuit ſole oriente iubar. Menda eſt ibidẽ quũ dicit̃. Ti
thoni cõiunx roſeo ſub lumĩe iubar. Inficit & cęlum luthea ſyd ereũ
recte. oret ſolem Phœbũ aut ꝗd ſimile. Notat id Badius grãmati-
Subuc̃la cus diligẽtiſſimus & doctiſſimus. Subucula. Hora. Occurri rides ſi
forte ſubucula pexę Trita ſubeſt tunicę.

Exceptio.

¶ Produc b vel n ante u. vt Bubo, nubo, ſed corripe bubulcus &
Connu- q̃ ante docuimus ꝓnubus, innubus. Connubiũ ꝟo variat̃ a Ver-
bium. gilio & alijs. Verg. in. i. æneí. Cõnubio iungã. Oui. i. met. Nec ꝗd hy
Glubo. men, ꝗd amor, ꝗd ſint cõnubia curat. ¶ Glubo is. verbũ tertię. i.
corticẽ detraho, vnde & pecus glubi dicit̃ quũ pellis detrahit̃. Cato
de re ruſt. ſalictũ ſuo tp̃e cędite glubito atq; alligato, librũ cõſerua-
to, hinc deglubo. Sueto. in Tyberio. Boni paſtoris eſſe tõdere pec⁹
nõ deglubere. Auſo. metaphoricos de impudiciſſima muliercula
dixit. Deglubit, fellat, molit̃ ꝑ vtrãq; cauernã, hic molit̃ paſſiuũ
Hubere eſt a molo, qđ aliq̃n metaphoricos capit̃ in venereis. ¶ Huber
cum ſuis fixum & mobile, hubertas inhuber, huberare, exhuberare, huber-
Hubert⁹ tus. i. abũdans, aliq̃n eſt viri ꝓpriũ, oĩa cũ aſpiratione teſte Gęor.
Iubilum. valla. Verg. binos alit hubere fœtus. ¶ Iubilũ qđ ex gaudio vo
Iubilo ce nec tamẽ verbis exprimit̃, hinc iubilo as. verbũ. Sil. lib. xiiij. Et lę
tus ſcopulis audiuit iubila cyclops. Calphur. eclo. i. Non mõtana
ſacros diſtingũt iubila ꝟſus. Fauſtus eclo. iiij. Iubilat oĩs ager vo
cemq; ad ſydera iactat. Iubileus & ꝑ o iobileus aliunde eſt. vt in. i.
æneí. docet Sabellicus, ideo non rep̃hendo Petrarchã dicentẽ in. ij:
epiſt. ad Clęmentẽ ſextum. Et iubileus erit ſcis ꝗd loquor annue tã-
dem. ¶ Lubricus & lubrico as. teſtib⁹ Neſtore, Sulpitio & Nebriſ
Lubricus ſenſi quia correptionẽ nondũ inuenerunt, nec corripiã donec inue
nero. ¶ Pubes, pubeſco, pubertas, vnde impubis &c. Verg. Pu-
Pubes. betenus virgo. ¶ Rubigo ferri & ſegetis vitium. Hora. Iuppiter
Rubigo. vt pereat poſitũ rubigine ferrꝫ. Verg. i. gęor. Exeſa inuenies ſcabra
rubigine pila. Claud. in. ij. de raptu ꝓſerpinę. Deficiunt riui ſqua-
lent rubigine prata. Sic rubigus ꝗ & robigus apđ Martialem, nõ
rubigine cũ Neſtore, ſed erugine cũ Sulpitio lego in. ij. li. ſic. Vteris

ore aliter nimiaqꝫ ęrugine captus Allatras nomen qđ tibi cūqꝫ da
tum eſt, quãobrem cenſeo nõ imitandū nec in hoc nec in pluſcuł
viꝝ alioqui doctiſſimū Prudentiū dicentẽ in pſyco. Condere va-
gina gladiū ne tecta rubigo. ¶ Suber. Perſius. Vt ramale vetus Suber.
vegrandi ſubere coctū. ¶ Subula inſtrumentū cerdonū. Mart. li. Subula.
iij. Qđqꝫ tibi tribuit ſubula ſica rapit. ¶ Subulo onis. lingua thu Subulo.
ſca ſignificat tibicinẽ. Auſo. Peruerſę veneris poſtico vulnere foſ-
ſor. Lucilli vatis ſubulo pullo primor. Subulones q̊qꝫ cerui qbus
ſunt cornua ſimplicia mimeqꝫ ramoſa ad ſubulaꝝ ſimilitudinem.
¶ Tuber neutri generis fūgi ſpēs. Iu. ſat. v. Fumat aper poſt hūc ra- Tuber.
dūť tubera ſi ver Tūc erit, metaphoricos tubera dicūť tumores ro
tundi in q̊cūqꝫ corpore, diminutiuū eſt tuberculū, hinc nomen &
ꝟbū tubero, vñ extubero as. Tuber ꝟo tuberis feminini generis
arbor q̃dã eſt & illiꝰ pomū. Mar. in xenijs. Lecta ſuburbanis mit-
tūť a pyrina ramis, Et ꝟnę tuberes, qđ tibi cū Libycis. Neſtor dixit
maſculinū eſſe. Ego iuenio vbiqꝫ in fœminio genere ꝟnę nõ ꝟni.

v Ante c ꝓducitur, vt mucus, lucania, Lucanus V añ c.
apud Horatiū, & alios. quare minus perite dixit Petrar-
cha in. iij. aphricę. Fama dedit nomen ſimili pietate Luca
nas Strauit opes Lucilius &c.

Exceptio.

¶ Corripe hñtia c vel n vel r añ u. vt cuculus, nucleus, trucido qđ
cõpoſitione notū eſt, ſit em̃ e trux trucis & cędo. Lucre. li. vi. Ignẽ cõ
tinuo magno clamore trucidat. ¶ Tolluntꝛ hinc Cucubo as. qđ
noctuaꝝ eſt. autor philomelę. Noctua lucifuga cucubat ĩ tenebris. Cucubo.
Cucurio is. qđ galloꝝ. Idem. Cucurire ſolet gallꝰ gallina gracillat Cucurio
Nuceria cãpanię oppidū. Sil. li. viij. Illic nuceria &c. ¶ Ducarius Nuceria.
viri ꝓpriū, forſan a dux ducis. Sil. li. v. Aduolat ora ferox menteqꝫ Ducariꝰ.
ducarius acri &c. Duco as. vñ educo nutrio. Catul. Nūqꝫ ſe extol- Educo.
lit nūqꝫ mitẽ educat vuã. Duco tertię ꝓduciť, ſed dux ducis corripi
tur. ¶ Ducenti, duceni. Mar. li. xij. Deinde ducẽta ſonas & ais nõ Ducenti.
eſſe minoris. Neſcio an mẽda ſit apđ Mantuanū, quẽ certe nõ imi
tabor, vbi ait. Ducẽtos quadraginta ſup (niſi fallimur) annos.
¶ Fuca ę. Colu. lib. xi. Poniť & lactis guſtus q̃ condiat hęrba Deie-
ctura quidẽ fronti data ſigna fucaꝝ. de hęrba lepido loquiť deijciẽ Fuca.
te ſigna & hulcera cicatricū, hęc & plura in Columellã Fortunatus.
Fucus ſine dubio ꝓduciť. ¶ Lucrū. Verg. Sperne lucrū, ſic lucror
lucellū. ¶ Lucrinus lacus Campanię a lucro dictus, ꝓpter multitu- Lucrum.
dinẽ piſciū qui ibi capiebanť. Mart. li. iij. Oſtrea tu ſumis ſtagno ſa- Lucrinus
turata lucrino. Sugitur inciſo mytilus ore mihi.

Lucretius ¶Lucretius viri nomen. Oui. in amoribus. Carmina ſublimis tūc
Lucretia. ſunt peritura Lucreti. Exitio terras quū dabit vna dies. ¶ Lucre-
tia mulieris nomē maſculini menſum ſeruat, ideo recte dixit in. iij.
Lucerna. aphricȩ Petrarcha. Quis fuerat celebri ſpectata Lucretia phama.
¶Lucerna cōtra primitiui naturā quia a lucendo dicit̄. Mart. lib. x.
Lucretilis Seras tutior ibis ad lucernas, phal. eſt. ¶ Lucretilis mons in Sabi-
Luceres. nis. Hora. i. car. ode. xvij. Velox amœnū ſæpe lucretilem, v̄ſus eſt
alcaicus dactylicus. ¶Luceres romuli milites, variat̄. Oui. iij. faſt.
Quoſq; vocant rhamnes luceribuſq; dedit. Proper. li. iiij. Hinc ta-
ties rhamneſq; viri lucereſq; coloni. at Luceria oppidum ꝓducit̄.
Hora. lib. car. iij. ode. xv. Tonſȩ luceriā nō cytharȩ decē. Aſclep. eſt.
Mucro. ¶Lucumo vide u ante m. ¶ Mucro cuſpis, & acumē enſis & telo-
rum, & ipſe enſis. Neſtor dicit corripi.

V añ d Ante d ꝓducitur, vt rudus apud Colu. in. xi.
v Cudo cōtra Alexandrū. Verg. iiij. Gȩor. Excudunt cȩras
& mella tenacia fingunt, in eodē lib. menda eſt. Omīa tē-
tanti excuderat, ꝓ extuderat, ab extūdo vt notauit Badius. ſimiliter
in viij. æneí. Excuderat ſcilicet ꝓ extuderat.

Exceptio.

Ludoui- ¶Pudet, pudor, pudens, cōmune & ꝓpriū pudicus, pudicitia. Oui.
cus. rapuitq; pudorem. ¶ Ludouicus a neotericis variat̄ ¶ Rudis
Rudis. mobile & fixū, vt Ennius ingenio maximꝰ arte rudis. hoc eſt apd̄
Oui. in. ij. de triſt. Hora. Spectatū ſatis & donatū iam rude quȩris.
Rudens ¶Rudens funis nauticꝰ. Ver. in. i. Inſequit̄ clamorq; viꝝ ſtridorq;
Rudo rudentū. ¶Rudo is. Seruius vult naturaliter ꝓduci, tu ꝓpter au-
thoritatē Vergilianā dicas variari. Verg. vij. æneí. Sera ſub nocte
rudentum. Oui. in iij. de arte. Vt rudis a ſcabra turpis aſella mola.
Rudiæ. Perſius. Findit̄ arcadiæ pecuaria rudere credas. ¶ Rudiæ arum.
Rudinus Ennij patria. Sil. lib. xij. rudiȩ genuere vetuſtȩ. Nunc rudiȩ ſolo me-
morabile nomē alūno. ¶ Rudinus viri ꝓpriū apud Auſoniū.
¶Sudes vide ſtypes i ante p. ¶Studeo ſtudiū. Hora. in arte. Qui
ſtudet optatā &c. ¶ Trudes is. cōtra primitiui naturā quia a tru-
dendo dicit̄. Ver. v. ȩnei. Cōſurgunt nautȩ & magno clamore mo-
rant̄. Ferrataſq; trudes & acuta cuſpide contos. Expediūt, fractoſq;
legūt in gurgite remos. Perticȩ ſunt ferro munitȩ quibus naues de-
Tudito trudere ſolent, vt videbis apud Vergiliū Badiana diligētia illuſtra-
Tuder tum. Tudito. as. lucri gratia negocyū ago. Ennius. Nec tuditan-
tes rem ceſſant extrinſecus vllam. ¶ Tuder eris. oppidū Vmbriæ
neutri generis. Sil. li. vi. Vertice mōtis Deiecxū lateri pendet tuder

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

atq; vbi latis. Dicitur etiã tudertum i. hinc adiectiuũ ſeu denominatiuũ tuders tis, vt a tyburs, qđ male quidã putarunt ipſum oppidum ſignificare tacentes de tuder. Idem lib. iiij. Et gradiuicolã cęlſo de colle tudertẽ. ¶ Præteritũ contudi in generalibus patuit.

Ante f ꝑducitur, vt bufo, rufus, rufinus, Mart. V añ f.
v Roma magis fuſcis veſtitur gallia rufis, vbi autẽ Neſtor Rufæ.
legit. Quiq; rhipas betulumq; tenent, impreſſio badiana (quã cæteris ſolemus preferre) habet tam in lrã q; in cõmentarijs. Quiq; rufas batulũq; tenent quæ lectio an vera ſit nihil aſſero, ſi vera eſt, neceſſe eſt hic excipe rufę arum. ꝓ caſtello italię, nec exciperetur betulum in e ante t. quia hic batulũ legit̃ cum a ante t.

Ante g ꝑducitur, vt rugio, qđ propter philo V añ g
v melę authorem corripi nõ decet, eſt em̃ indignus quẽ cõ Rugio.
tra oĩm veterꝝ authoritatẽ ſequamur dicentẽ, Tygres indomitę rancant rugiuntq; leones. Bugloſſa ꝑducit̃ tantũ, teſte Neſtore. Mugilis piſcis. Catul. Percurrẽt rhaphaniq; mugileſq;, phal. eſt. Lugeo, Oui. i. met. Luget vt amiſſam, mẽdum eſt in viij. aphricæ. Qꝫ noſtrę vulnera gentis Nunc lugeo ꝓ doleo.

Exceptio.

¶ Corripe habentia f vel i vel p ante u. vt fugo, fugio, iugũ, pugil, pugillus. Tollunt̃ hinc fruges, frugi, frugalitas, quicqd hinc fit. Iu. ſat. v. Ventre nihil noui frugalius. ¶ Iugerꝫ iugere in heteroclitis patebit. Sedul. lib. ij. Iugibus hoc votis hoc nocte dieq; ꝓcemus, ſic cæteri. Ideo eundẽ non ſequar hoc nomẽ ſæpe corripientẽ, vt li. i. Sceptrũ iuge grĩa cõſors. & li. iij. Quę dño miſerante iuges. In eodẽ. Et quotquot tetigere iugem ſenſere ſalutẽ, Pugio teli genus. Marti. in apo. Pugio quẽ curuis &c. ¶ Pugillaris & hoc pugillare vel pugillar variat̃, qa nõ ſolũ Prudẽtius corripuit, vt male dixit Bebelius. Iu. xi. ſat. Nec pugillares defert in balnea raucus. Teſticlos, hic adiectiuũ eſt. Auſoni9 ad notariũ. Bipatẽs pugillar expedi. hic corripit̃ qa vſus eſt iãbicus dimeter. Prudentius. Vñ pugillares ſoliti ꝑcurrere cęras. Sunt pugillares tabellæ in qbus ſcribimus. ¶ Tuguriũ. Verg. in buco. Pauperis & tuguri cõgeſtũ ceſpite culmẽ. Tuguriũ

Ante l corripit̃, vt hululo as. vlula auis nomẽ. V añ l.
v Notentur geminata vt bulla, quod tamẽ Georgius vnico l ſcribit bula.

Exceptio.

¶ Produc habentia f vel g vel m ante u. vt fuligo, gulioce, iuglandiũ putamina. Mulus mula. Sed corripe fulix vł fulica auis nomẽ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

gula & mulier. Anienus in Arato. Et quū parua fulix trepido vo-
lat arua volatu Stagna ſinens. Verg. In ſicco ludunt fulicę, cætera
ſatis nota ſunt. ¶Bulimeon fluuij nomē, Priſ. in perihegeſi. Buli
Bulimeō meon pariter p̄ſtringens littora currit. ¶ Bule. i. conſilium.
Bule. ¶Culus author priapęorꝫ. Et qđ nos culū culion ille vocat. hic cu
Culus. leus eſt teſticulus vel teſticulorꝫ ſacculus, veluti apud Mar. Quum
Culeus. depilatos chreſte culeos portas, ſcazon eſt, quādo corripit̄ coleus
dicit̄, vt in o ante l diximꝰ. Culeus etiā eſt vter in q̄ ſceleſtiſſimi clau
debant̄ cum ſimia ſerpente & gallo, vt apud Iuue. vide ſimia i ante
m. interp̄tat̄ apđ nos. vagina. Dicit̄ quoqꝫ ꝑ o coleus, & ſic prima
corripit̄ vt docet Neſtor ꝑ Homerꝫ in. i. iliados. Idem cōtra Tor-
telliū & Gaſparinū docet vnico l ſcribi, & græcū eſſe, cōtra ineptu-
los qui crediderant a claudo deriuari. ¶Dulia & quicq̄d eſt a du
Dulia los. i. ſeruus quia græce δουλεια per ου diphthongon ſcribit̄ teſte
Calepino, vide in medijs i ante l. ¶Dulichiū cum ch aſpirato in
Dulichi- maleaco mari inſula, hinc Dulichius. a. um. vide ſame a ante m. di-
um. citur quoqꝫ dulichia ę. Proper. lib. ij. Quū tetigit charę littora duli-
Iulius. chiæ. ¶Iulius. Vergi. Iulius a magno &c. ¶ Iulianus & Iuliana
Iulianus. hominū ꝓpria, & poteſt a Iulius eſſe poſſeſſiuū Iulius a. um. vt lex
iulia, & iulianus a. um. Mart. lib. iij. Si tēperari balneū cupis feruens
Fauſtine qđ vix Iulianꝰ intraret. Scazontes duo ſunt. Quidā male
corripuit, emēdabit ſi ſapit. ¶Pulex tantū ꝓducitur a doctis, nā
Pulex. qui corripuerūt indigni ſunt quos imitemur contra Neſtorē, Sul-
pitium, cęteroſqꝫ neotericos. Mar. in apo. Defendit manus hęc ſca
pulas mordēte moleſto Pulice vel ſiq̄d pulice ſordidiꝰ. Pulex etiā
vermiculus eſt braſſicis infeſtus ac alijs quoqꝫ hærbis. Colu. lib. xi.
Paruulus aut pulex irrepens dente laceſſet. In quinto Manilij ſimili
ter ꝓducit̄, licet mēdoſe videat̄ corripi. Nunc videamus qui corri-
puerunt, an ne vt ignaui chœruli ſint e poetarꝫ cœtu abigēdi: ſunt
certe, nā pulicis authorē nō Ouidiū, ſed alium nō poetam, ſed ne
idoneū quidem ſatis verſificatorē fuiſſe in confeſſo eſt. is male ait.
Parue pulex & amara lues inimica puellis. Macer de viribus hær-
barū. Non metuet pulices iſtoqꝫ fugant̄ odore. Sic plures indocti
quorꝫ ineptijs etiā doctiſſimi quidā decepti ſunt, nam Philelphus
in vi. iiij. pulex corripuit, & Fauſtus Philelpho nō indoctior ecloga
Pulus. iiij. Quid breuis iſte pulex, quid vilis homūcio poſſit. ¶Pulypꝰ
Thule. & pulydamas vide o ante l. Polypus, pulus, pulaſtra teſte Gęorgio
valla, nam pullus. i. niger l geminat. ¶Thule. Iu. ſat. xv. de cōdu-
cendo loquit̄. Iam rhetore thule. inſula eſt de qua nō nihil in i ante l
Vligo. thyle dictum eſt. ¶Vligo inis. humor terræ. Sil. viij. Et quos pe-

ſtifera pōtini vligine campi. Maro. ij. Geor. At quę ping. iis hum⁹,
dulciq; vligine lęta. Sulpiti⁹ dicit apd' eundē corripi cui⁹ nō occur
rit teſtimoniū, ne corripias niſi inueneris. Bebeli⁹ dicit vlus ꝓduci. Bebelius

Ante m ꝓducitur, vt humanus, humor, humeo,
v humecto, & quæcunq; hinc fiunt. v añ m.

Exceptio.

¶ Corripe habētia c vel n vel ti ante u, vt cumulus, numantia, licet
a Petrarcha in. ij. lib. epi. ꝓducat Numiſma. Marti. Cur data ſunt
equitibus qnq; numiſmata quare. Male igit dixit Riga in Luca. Cę Numiſma.
ſareū numiſma videns qd' mōſtrat hebræus. Græce nomiſma di
citur a nomos. i. lex. Nūmus vndecūq; dicat poſitu ꝓducit tantū,
licet quidā ſine veterꝝ authoritate ꝓpter grāmaticorꝝ deriuatiūcu
las auſus eſt corripe, apud me ꝑfecto nihil valuerit grāmaticorū
voluntas, contra poetarꝝ cōem vſum. Numa Numanus, tumeo,
tumulus, tumultus. ¶ Tollunt huc Cume es. vel Cumę arum. Cume
cāpanię vrbs. Horat. Non mihi cumas eſt iter. Stat. v. ſyl. Collis et
auſonij pridē laris hoſpita cume. ¶ Numen. Oui. ſi flumina nu
men habetis. Numacius, Mar, lib. x. Simplicior priſcis numaci gal Numen.
le ſabinis. vtūs eſt ꝓprij nois. ¶ Struma, tumor & morbus, qui a Numacius.
ſcrophis eū frequenter patientib⁹ ſcrophula dicit, hinc ſtrumoſus
Iu. Strumoſum atq; vtero pariter gibboq; tumentē. Eſt etiam viri Struma.
ꝓpriū aut de viro ꝑ opprobriū dictum. Catul. Sella in curuli ſtru
ma nonius ſedet. iambicus trimeter. ¶ Numella vinculi genus Numella
Lucre. lib. vi. hæc numella videt, eſt finis verſus.

Subexceptio.

¶ Humus, humilis, humerus notata ſunt cū deriuatis. ¶ Pumilo
vel pumilio & pumilus, cuius fœmininū pumila. i. pygme⁹ & pyg Pumilo,
męa inuenit quoq; hic & hæc pumilis. Papi. ſyl, i. hic audax ſubit vel io &
ordo pumilonū. Ibidē. Mirāt pumilos ferociores. phal. ſunt. Mar. pumilus.
in apo. Parma tibi ſcutū pumilionis erat. Colu. Pumiles aues niſi
quē humilitas earꝝ delectat nō probo. dicunt quoq; ꝑo pomilo.
pomilus &c. ¶ Rumex hærba. Verg. in Moreto. Fœcūduſq; ru
mex malue violæq; virebāt. alij habent inulę nō violę. Eſt quoq; Rumex.
teli gen⁹ teſte Feſto apud Lucilliū. Tum ſparatū rumices portant
tragula porro. Petrar. corripit ſecūdam cū prima in rumentum.

Ante n producit, vt munio, cunæ &c. male er
v go qui dixit. Dic patribus muniant vrbē dic mœnia fir v añ n.
ment. Idem male ait. Frater & hūc iuxta iunior, frons ipa
fatetur Argutū. Guneus, funis, luna &c.

Exceptio.

¶Cuneus inſtrumentū quod ad ſcindēda ligna adhiberi ſolet, huius prima pars acutior eſt. Verg. Nam primi cuneis ſcindebāt fiſſile lignū. ꝑ tranſlationē Cuneus eſt peditum multitudo in cunei formā redacta, hinc cuneatus a. um. excuneatꝰ &c. vt cuneatum theatrum &c.

Cuniculus. ¶Cuniculus anial notū, & foramen ſubterraneū, ex q̄ vapor trahit in balnearibus vaporibus, qđ Feſtus neutro genere cuniculum dicit. Mart. in xenijs. Gaudet in effoſſis habitare cuniculus antris, ſic cæteri in quouis carminis genere. ¶Tunica notum eſt. Mart. Et laxas ſcombris ſæpe dabis tunicas.

V añ p

v Ante p corripitur, vt duplex, ſtuprum. Iuppiter autē geminat pp. vt ſupparus, & ſi Gȩorgio vallȩ credas ſtuppa. tu videto quæ diximus in ſtyppa i ante p.

Exceptio.

¶Produc habētia vel n vel p vel r ante u. vt nuper, pupus, rupes.

Pupus. Pupa. Pupulus Pupillus. Pupula. Pupilla.

¶Pupus eſt puer paruulus ac tenerior. & pupa ſimilis puella, hinc imagūculas puellares pupas vocamus, diminutiua ſunt pupulus, pupula, hinc iterꝫ pupillus pupilla, ꝓ ijs qui extra poteſtatē pr̄is ſub tutoribus eſſe ceperunt, hinc quoqꝫ pupula & pupilla ob paruitatem dicta eſt oculi particula, ſcribunt oīa vnico p. vt videbis ex Neſtore & Calepino, & deriuatio ſatis declarat. Nihil autē horum corripit a fide dignis, licet grāmatici dicāt pupilla variari. vellē Sulpitius aut alius dicta ſua reiectis chœrulis, ex dulciſſimo veterꝫ auctoritate ꝓbaret.

Auſoniꝰ

Auſoniꝰ in cōpoſitis a pes & gonos atqꝫ nōnulli alijs, a doctiſſimis defecit, ideo nō imitabor hunc dicentē. Barbara quæ latias vincis alumna pupas. Mart. Pupam ſe dicit Gellia quū ſit anus. Perſius. Dicite pontifices in ſacro quid facit aurꝫ. Nempe hoc qđ Veneri donatȩ a virgine pupæ. Catul. Deprēdi modo pupulum puellȩ. phal. eſt. Varro. mammā lactantis ſugentē paſcere pupum. Hora. in. i. epiſt. Piger annus Pupillis quos dura p̄mit cuſtodia matrū. Perſius. O ſi ſub raſtro crepet argenti mihi ſeria dextro Hercule pupillū ve vtinā quē proximus hæres. Impello expūgam, ſic cæteri poetȩ. Nam Rigā reliquoſqꝫ latinitatis euerſores nō pili facimus. Manil. lib. iiij. Paruula ſic totū ꝑuiſit pupula cœlum Verg. in culice. Ac ſenioris erat naturȩ pupula telo Icta leui. Lucre. lib. ij. Et quoniā plagȩ quoddā genus excipit in ſe. Pupula quū ſentire colorē dicit albū. Idem lib. iiij. Et quaſi ꝑterget pupillas atqꝫ ita

Bebelius.

tranſit, ſic cȩteri quotquot ſunt fide digni, ergo cōtra Bebeliū & alios dicas tantū ꝓduci, qđ ſi Baptiſta vel alius inter neotericos egre

gius corripuerit, non imitabor, quia per grãmaticos deceptus eſt, aut neotericos poetaſtros nõ veteres imitatus, ſiqui cõtra ſentiant vincant me veterꝝ authoritate, qui puritatẽ latinę linguę cuſtodie-runt, & auxerunt nõ violauerunt, id ſi nequeant mecũ ſentiant neceſſe eſt. ¶ Scrupulum quoq; ꝓduci tantũ contra Neſtorem docuimus in ſcrypulũ i ante p, quia ꝑ correptiõe citat Neſtor ridiculos poetraſtos vt illic vidim⁹. Scrupus lapillus breuis, qui preſſus ſollicitudinẽ creat, vnde ſcrupulus ꝓ difficultate & ſollicitudine capitur, hinc ſcrupeus, ſcruposus & ſcrupuloſus, quæ oĩa ꝓduci tãtum dicimus, licet neotericoꝝ forſan nõnulli corripuerint, q̃s carpendos dicimus nõ imitandos. Luca. li. v. Scruposiſq; anguſta vocant vbi littora ſaxis. i. aſperis. Verg. li. vi. Spelũca alta fuit vaſtoq; immanis hiatu Scrupea tuta lacu nigro. ſic Seneca rufus & c. vnicũ corripit̃ Rupilius viri ꝓpriũ. Horat. ſat. vij. Proſcripti regis Rupili pus atq; venenũ, ꝓ rupilij per apocopen. ¶ Cupa vnico p teſte Nebriſſenſi olim dicebat̃ caupa, hinc caupo onis. vide Calepi. & interpretes Lucani in hũc verſum lib. iiij. Nãq; ratem vacuæ ſuſtẽtant vndiq; cupæ. ¶ Cupennius viri ꝓpriũ. Hora. ſat. ij. Nolim laudarier inqui. Sic me mirator cunni cupẽnius albi. ¶ Stupa, vide i ante p. ¶ Vpilio, vide o ante p. opilio. ¶ Vpupa tamen corripit̃ contra Bebeliũ & plures, vide e ante p. Epos. ¶ Vfens ad f ꝑtinet quia latinũ eſt. Verg. atq; in mare cõdit̃ vfens. fluuij nomen eſt & viri. Pupugi ꝑ regulã generalem corripit̃.

Scrupulum. Scrupus. Scrupulus. Rupilius. Cupa. Cupẽni⁹ Vpupa.

V ante r.

V Ante r ꝓducitur, vt curia, curio onis. Luca. li. i. Audax venali comitat̃ curio lingua. Furius viri nomẽ. Catul. furi & aureli comites catuli. Sap. eſt. Nõ credo Bebelio qui dicit variari, niſi correptiõis egregiũ teſtimoniũ videro; nam Mart. etiã in vi. ait. Tu ſi furius antedictus eſſes, phal. eſt.

Exceptio.

¶ Curius viri optimi nomẽ. Iu. Qui curios ſimulãt & bachanalia viuunt. Apud Propert. in quibuſdã libris mendoſe legit̃ Curius ꝓ curtius li. iij. Curtius expletis ſtatuit monumẽta lacunis, hic Curtius teſte Beroaldo interprete, lacũ ſignificat qui erat in foro romano, a Curtio viro forti dictus. ¶ Cures ſabinoꝝ oppidũ. Perſi⁹ Diues arat Curib⁹ q̃tũ nũ miluus oberrat, hinc curetis teſte Beroaldo in illd' Prop. li. iiij. Quid tũ roma fuit tubicen vicina curetis, Quũ quateret lento murmure ſaxa Iouis, hinc q̃rites dicti putant̃ Itaq; dic tubicẽ curetis. i. a curib⁹, nõ curetis iouis, nã curetes ꝓ Cretę populis & Iouis ſacerdotib⁹ ꝓducit̃ tantũ. Ver. iiij. geor. Curetũ ſonit⁹ crepitãtiaq; ora ſecutę. Mar. li. ix. Curetes texere Iouẽ crepi-

Cures Curetis Curetes

tantibus armis. Sil.lib.ij. Cres erat çriſonis curetũ aduectus ab antris. Oui.iiij.met. Vult natos eſſe e largo imbri dicens, largoq; ſatos curetas ab imbri. puto ſingłare eſſe cures ętis. Curetes quoq; ppłi ſunt Dalmatię, & ſic curetes corripit̃. Luca.li.iiij. Illic bellaci cõfiſus

Curulis. gente Curetũ. ¶ Curulis. Stat.iiij.ſyl. Exultent leges latię gaudete curules. hic fœmininũ eſt ꝑ ſedibus qbus in curru mgr̃atus vehebant̃. maſculine q̃q; ipſi mgr̃atus aliq̃n curules dicti ſunt, dicit̃ q̃q; in neutro genere curule. Hora. Cuilibet hic faſces dabit eripietq; curule. hoc alij a curru extrito, alij a curibus deducũt, nobis ſatis eſt recte mẽſum docuiſſe.

Duratõ Durius. ¶ Duratõn onis. montis ꝓpriũ. Mar.li.iiij. Et ſcm̃ duratõis ilicetũ, phal. eſt. ¶ Durius luſitaniæ fluuius. Sil. lib.i. hinc certant pactole tibi duriuſq; taguſq;. Strabo duriã appellat multi doriam.

Furo. ¶ Furo is. furio is. furio as. furor furia ę. Luca. Quis furor o ciues.

Murio. Murius Murinꝰ ¶ Muria genus liquaminis. Perſius. Tingit holus ſiccum muria vafer in calice empta, dicit̃ etiã muries ei. ¶ Murius murio teſte Badio in Sulpitiũ. Murinꝰ a.um. puto ꝓduci tantũ vtſit poſſeſſiuũ a mus muris. Martialis tamẽ corripuit cõtra primitiui naturã ſi vera eſt lectio Domitiana li.ix. Cãpis diues Apollo ſis Murinis, ṽſus eſt phaleucius, vide Domitiũ, quia multa dicit, caute ꝑſpicias priuſq; imiteris, vide annotatiões Beroaldi, Politiani &c. an huic lectioni cõtradicant, illoꝝ ſcripta nunc apud me nõ ſunt, ideo ad illos remitto ſtudioſum lectorẽ. Eplurimis ṽbis Domitij ſufficit nũc hæc ſubiecíſſe. Cãpi murini dicunt̃ campi Apollinis ſminthei, ſyllabã a primitiuo mutat a mure murinꝰ corripit̃ qđ dandũ eſt poetæ in ṽbo qđ recens ꝑ ſminthęo deriuauit q̃uis Plinius hordeũ murinũ dixerit a muribus, hæc & plura Domitius, q̃ diligẽs videre volet, nõ cõtẽtus nr̃is, id qđ ſumme laudo.

Nurus. ¶ Nurus. Oui.xi.met. Ecce nurus ciconũ &c. Maſſęus videt̃ ꝑduxiſſe ſed in pluribꝰ a veteribꝰ receſſit. Nolito igit̃ imitari, quia forſan mendoſus eſt eo loco li. quẽ xiij. æneí. eſſe voluit. Hæc inter matrũ innũera nurũq; caterua &c. ſed legendũ eſt nuruũ.

Spurius ¶ Spurius qui incerte patre natus, eſt a ſpirin .i. ſeminare q̃a ſcilicet nihil aliud de prẽ q̃; ſemen affert, gręcũ eſt nec a ſpurcꝰ deriuat̃, vt indocti ſompniarũt. hinc ṽſiculos incerti authoris ſpurios vocamꝰ. Auſo. ad Vrſulum grãmaticũ. Quiq; notas ſpurijs ṽſibus appoſuit.

Turius Thuris ¶ Turius viri nomẽ. Hora. ſat.i.lib.ij. Grande malũ Turius ſi qs ſe iudice certet. ¶ Thuris is. viri ꝓprium. vide Maris. a ante r.

V ante s producitur. vt Puſio, muſa &c.

Exceptio.

Fuſino. ¶ Fruſino onis. italiæ oppidũ & illius ppłus. Iu. ſat. iij. Optima ſo

rę aut fabrateriæ dom⁹ aut fruſinōe parat. Sil. xij. bellator fruſino.
¶Puſillus licet puſio & puſus, vnde putat deduci, pducatur. Iu. ſat. nec vnq̄ Sanguine cauſidici maduerūt roſtra puſilli. apud Hora. Rufam aut puſillā appellet &c. puto legendū, rufam aut rufillā &c Puſillus
¶Suſanna æ. ppriū mulieris quā falſo adulterij accuſatā liberauit Daniel. Claud. ad Iacobū mgrm equitum. Sic tibi det vires ſancta Suſanna ſuas. Suſanna
¶Suſurrus velum. vnde ſuſurro nomē & verbū. Hora lib. i. car. ode. ix. Leneſq; ſub noctem ſuſurri. Iambicus dimeter hypercatalecticus. Ouid. lib. vij. meta. Procrin adit linguaq; refert audita ſuſurra. Suſurr⁹.

V Ante t in diſſyllabis pducitur, vt brutū anial rōnis expers, hinc brutus a. um. p ſtolido & beluto. hinc brutij quidā Italię populi q̄ſi bruti & oſceni. Perſius. Aſt vocat officiū trabe rupta brutia ſaxa. Prendit amic⁹ inops Sic brutianus, Brutus etiā ppria viror: & verbū bruteſcere, obbruteſcere V ant. Brutij
Scutū tamē vndecūq; ſunt ſcutula, ſcutulatus corripiunt. Iu. Cerulea indut⁹ ſcutulata & galbana raſa. Tutor aris. vnde tutela etiā p oppido q̄dā pducit a Mart. li. iiij. epig Nuto as. apd Sill. in. i. male ponit nutātia p micātia, qđ nō poetę ſed chalcographor vitiū eſt.

Exceptio.

¶Cutis. Perſius ego te intus & in cute noui. Petrar. Non venit cutis e vitio q̄ ruga ſenilis Canicieſq; premat. Cutis.
¶Frutex. vnde fru tico &c. Oui. i. met. Domus antra fuerūt, Et denſi frutices & iunctæ cortice virgę. Frutex
¶Lutum cœnū. vide e ante s rheſina. hinc luteus & lutoſus & lutatus. At luthū cum th aſpirato nomen græcū coloris pducit. hinc lutheus & lutheolus. de ſignificatiōe & deriuatione vide Neſtorē. Verg. in Buco. Croceo mutauit vellera lutho. Idem Mollia lutheola pingit vaccinia caltha. Perſius. Surgit tacite tibi luthea pellis. Iuue. aūt ſyneresi vſus eſt dicēs. Gladioſq; parante Incude & lutheo vulcano ad rhetora miſit. Sunt qui putāt apud Tibullum lutheū corripi ſed ſyneresin nō attendunt, tantū ergo pducamus. Lutum Luthum
¶Muto onis. mēbrum virile, non aūt (vt indocti credūt) aries, & variat quia mutoniatus. i. mentulatus inuenit corripi. Horat. ſat. ij. Huic ſi mutonis verbis mala tāta videnti Diceret hęc animus. Lucil. Mutoni lachrymas tum læua abſterſit amica. Mar. lib. iij. Dormis cum pueris mutoniatis, phal. eſt. ſic in priapeis &c. Muto
¶Puto verbū, puta verbum & aduerbiū. Catul. ad Furium. Noli ſpernere nec putare parui, phal. eſt. nota conſtructionem.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶Putris.Papi.i.theb.lacera ora putreſcꝫ Sāguineo videt imbre ge
Putris nas.hinc putres,putror nomē&c.Idem.iiij.ſyl. Deterges ſterilis ſo
Putror li putrorē, phal.eſt. At putor.i.fetor ꝓducit̃ vt primitiuū puteo.A
putreo quoqꝫ fit putredo.Oui.in.i.de ponto.Eſtur vt occulta vitia
ta putredine nauis. ¶Vter vtra vtrū, vnde aduerbiū vtrum ꝑ
Vter an,ſimiliter correptū,nota ſunt hæc. ſed dubiū eſt de vter ſubſtan-
tiuo tertię declinatiōis. Nebriſſenſis (cui ſuffragor) credit corripi,
quia vterus hinc deductum corripit̃. ¶Vti pro vt aduerbiū eſt
& corripitur,vti ab vtor ꝓducitur.

Vti. Ante t in poliſyllabis corripit̃, vt Ruteni po-,
v puli notent̃ e lōgis,quia ꝓducunt̃ vt vtilis ab vtor ,glu-
V añ t. tinū,glutino as.a gluten.brutidus a bruteo,& hoc a bru-
trus,hinc Brutidius ſecūdę declinatiōis, viri ꝓpriū in.x.Iu.

Exceptio.

¶But eo onis.auis ex accipitrū genere quā græci a numero teſtiū
triorchen appellant.Orchis apud græcos teſticulus eſt author Phi
Buteo lomelę. Atqꝫ paludiferis buteo bubit aquis,nō eſt mihi alteri⁹ poe
tæ teſtimoniū. ¶Futio is,hinc effutio & nomē futilis. Hora. Effu
tire leues indigna tragœdia verſus. Manil.li.i. Nuncꝗ futilibus ex-
Futio. canduit ignibus æther.nota pētemimerim. ¶Glutio is. vnde de-
Futilis glutio.i.deuoro.Iu.ſat.iiij. Quales tunc epulas ipſum glutiſſe puta
Glutio mus Induperatorem. ¶Glutius viri ꝓpriū in.vij.v.Philelphi.
Glutius ¶Iuturna ę,Turni ſoror.Oui.i.faſt.Circa Iuturnę cōpoſuere lac⁹.
Iuturna Idē.ij.faſt. Iuppiter immodico Iuturnę victus amore. Multa tulit
tanto nō patienda deo.ſic Verg.&c. ¶Mutuo aduerbiū,mutu⁹
nomē,mutuo & mutuor vƀa. Mart. Mutua qđ nobis ter qnqua-
ginta dediſti. ¶Mutius viri ꝓpriū.Iu.ſat.i.Quid refert dictis igno-
Mutius ſcat Mutius an non. ¶Puteo es.fœteo,inde putidus,puteſco,pu
Puteo tor.Perſius. Diſce nec inuideas ꝙ mꝯta fidelia putet In locuplete pe
Plutarch nu. ¶Plutarchus viri ꝓpriū.Philel.in.vi.ij.Plutarchi valido fœ
us. cundū nectare pectus. ¶Puteus aūt corripit̃ licet e puteo verbo
Puteus fiat. ¶Rutilius viri ꝓpriū variat̃.Mart.lib.v. Famę rutiliū ſuę re
Rutilius linquat,phal.eſt. Ouid.in.i.de ponto.Et graue magnanimi robur
Struthi⁹. mirare rutili.Idem.vi.faſt.Hāc tibi ꝓpoſito memorāt dixiſſe rutili.
Tutia ¶Struthius auis ꝓducit̃ teſte Neſtore,quia ſcribit̃ græce p ου diph-
Tutius thongō,in prima ſyllaba ſequente th aſpirato,& dicit̃ etiā ſtruthio.
Tutica- ¶Tutia ę.riuulus in via appia.Sil.in.xiij. Tutia deducit tenuem ſi
nus nomīe riuū. ¶Tutius viri ꝓpriū. Mar.lib.iij.Romā petebat eſu
Nutrio ritor Tutius.Iambic⁹ trimeter. ¶Tuticanus viri ꝓpriū ꝓducit̃ au
thoritate Ouidij, vt in ꝓfatione ꝓbaui. ¶Nutrio Sulpitius dicit

ꝓduci tantū, quē Neſtor carpit ꝓpter authoritatē Claudiani dicentis. Sæpe nutrit ducitq́ʒ ſimul refouetq́ʒ leonē. Neſtorē feſellit Bebelius volens legendū eſſe, Spe nutrit nō ſæpe nutrit. vtut eſt video Philelpho correptionē placuiſſe, vt in prima decade. Hunc ſoror hunc vxor nutrit, illum filia pellex. ego libentius ꝓduxero.

Bebelius

Ante u ꝓducitur ſi cōſonans nulla precedat, vt vua, ſecus corripit̃ vt luuo, pluuia. Vnicū tollit̃ Iuuerna, qđ ꝓducit̃, & eſt regio inter Hiſpaniā & Britanniā. Iu. ſat. ij. Arma quid vltra Littora Iuuernę ꝓmouimus & modo captas Orchadas & minima contentos nocte britannos.

v — V an̄ u — Iuuerna.

Mediarum ſyllabarum quantitas.

¶ Media ſyllaba eſt quæcunq́ʒ eſt inter primā & vltimā. Ea noſcit̃ poſitu, vt poteſtis diphthongo, vt Mattheus. Vocali ante vocalē, vt pluuia. accentu longo vel breui, cremento, exemplo & regula, de generalibus regulis ſatis dictū. De diphthongo ante cōſonantē dicemus in e littera, vt in primis fecimus, ſed ne in notis morer deſino prefari, rem aggredior.

Ante B corripitur, vt cannabis.

Exceptio.

A an̄ B

a ¶ Producuntur verbalia a prima cōiugatione in bilis & bundus, & omnia nomina in abulum, vt amabilis, lætabundus, venabulum, acetabulum &c. inſtabilis corripitur vt ſtabilis, ſic inhabilis &c. ¶ Atabulus ventus apuliæ peculiaris, vide a ante p. apulia. ¶ Barabbas non ſatis docte quidam excipiunt quia poſitu ꝓducitur vt Neſtor docet, fit em̄ a bar. id eſt filius & abba. id eſt pater. vocabulū eſt ſyrum teſte Hierony. Sedul. li. iij. Tunc coluere Baal nūc elegere Barabbam. Errauit igitur Riga in Luca. Sed ſolui Barabam non chr̄m poſcit hebræus. ¶ Amabo nōnulli ſcioli voluere corripi quādo eſt blandiendi interiectio, ſed nugant̃ quia ſiue v̾bum ſit ſiue interiectio, ꝓducitur ſolum. Catul. Amabo mea dulcis Ipſithilla. Mart. lib. viij. Dic verum mihi marce dic amabo. Sido. ad Fœlicē. Dic dic qđ peto magne dic amabo. ¶ Dolabra puto naturaliter ꝓduci ꝓpter diminutiuū dolabella, qđ in viri nomen abijt, licet cū o in ſecūda dolobella vulgo dicat̃ Certe ſecunda ꝓducit̃ ergo vel hic, vel in o ante b excipiendū, nomen fuit qđ ante me nemo fecit qđ ſciam. Iu. ſat. viij. Inde dolabella eſt atq́ʒ hinc Antonius, inde Sacrileg⁹ Verres. Addit Aldus Manutius vir facile doctiſſimus Candelabrū & volutabrū, quia e longis ſunt. Sic etiam ventilabrum & (vt opinor) velabrum.

Atabul⁹ — Barabbas. — Amabo — Dolabra — Dolabella.

A an̄ c. Ante c corripit, vt ſcylacęū, ęacus, dyrrachiū.
a Exceptio.

¶Producūtur nomina in aculus a.um. tam adiectiua q̄ ſubſtātiua. vt vernaculus, nouacula, habitaculū. Et in aceus a.um. vt hærbaceus, vinacea orum. & in acius, gallinacius. Cōpoſita a brachys vt tribrachus, dicta ſunt in lib. i. vbi de pedibus loquebamur. Producūtur quoq; deducta e barbaris, vt dordracū, cameracum, garlacus &c. quę accētu noſcūtur. ¶Anchaces ę. cum ch aſpirato populi nomē eſt. Vale. flac. lib. vi. Doctus & anchaces patulo vaga vincla gyro Spargere & extremas laqueis adducere turmas. ¶Bęnacus. vide Larius a ante r in primis. ¶Bonifacius viri nomen cōtra primitiui naturā. Sido. ad Fœlicem. Quorꝫ vnꝰ Bonifacium ſecutus. ¶Cloaca. Iu. pinguis torrente cloaca. ¶Coclacha cum ch aſpirato in ſecūda ſyllaba veluti cochlea vnde dicit̄, eſt nāq; lapillus ex flumine rotūdus ad cochlearꝫ ſimilitudinem, ꝓducitur teſte Neſtore, fatetur tamē ſe nondū exemplum metricū inueniſſe, nec ipſe inueni, nihilominus Neſtori aſtipulor. ¶Eumacus viri ꝓpriū in. ij. ſyl. Pap. Filimacius & a. vide i ante l. ¶Iracūdus. Hora. Impiger, iracūdus, inexorabilis acer. ſiquid aliud ſit in acūdus ꝓducat̄. ¶Lumaca. Laudace es. ꝓpriū mulieris in priapęis. ¶Meracus. Perſius. Anticyras melior ſorbere meracas. hinc meracior meraciſſimꝰ. i. merus, ſolus, purus, oēs ꝓducūt. Calepinus putans etiā corripi citat verſiculū. Cōſtitui meracas edidiciq; notas. quē male credit eſſe Vergilij, vt Badius notat, & id q̄dē mime iniuria, quia opuſcula plæraq; Vergilij eſſe dicūtur nec ſunt Cæterꝫ dictū ṽſum inueni in Priapęis quę Badius nō cenſet Vergiliana, vbi priapi ṽba ſunt. Sed rudis hic dn̄m toties audire, legentē Conſtitui, meracas edidiciq; notas. Quiſq̄s priapęa cōpoſuit, licet impudicꝰ, tamē doctiſſimꝰ fuit omino imitād9. ſed priapęa temporꝫ incuria plærūꝫ mendoſa ſunt, & hic mendū eſſe ſuſpicor, licet nō ſtatim liqueat quo pacto reſtituendū ſit, ſic in eodem opere. Quædam ſenior hectoris parente, ꝑ annoſior, phal. eſt vt poſtea. Vnde tenedos ęquoriſq; regi. & in Catalecto. Si laudē aſpirem humilis ſed adire ſirenas, ergo meracus ſolū ꝓducito. Idem Calepinꝰ dicit verbū Hippaco as. mediā ꝓducere, q̄d teſte Feſto ſignificat celeriter ducere. ¶Muſtacius vel um. libi genus ad conciliandum ſtomachū, a muſto vł a muſtare lauro (vt q̄dā volūt) nomē deductū eſt. Iu. ſa. vi. Cauſa nec eſt q̄re cœnā & muſtacea ꝑdas. Pap. i. ſyl. maſculinū ꝓducit. Cato de re ruſt. Muſtaceas ſic facito.

Margin notes: Anchaces. Bęnacus. Bonifacius. Cloaca Cochlea. Eumacꝰ. Laudace. Menacꝰ. Hippaco Muſtaciꝰ

¶ Mumacius, vide u ante m. ¶ Opacus vnde verbũ opacare. Verg. Frigus captabis opacũ. ¶ Otacilius viri nomẽ. Mart. li. x. Torquat⁹ nitidas vario de marmore thermas, Extruxit, cucumã fecit otacilius. ¶ Paſtinaca herba pix & piſcis trigõ ac turtur. Macer. Et paſtinacæ virt⁹ i ſemie tãtũ, nõdũ iueni apđ aliũ. ¶ Piſtaciũ ex nucũ genere arbor. Palladius. Quin & amygdaleos ſubeũt piſtacia ramos. Pittaciũ gemino tt corripiť teſte Neſtore, at petacius ꝑduciť. Rufus in Arato, Gramina ſi carpit ſemeſa petacius anſer. ¶ Portulaca herba. Macer. Andrachnes græce, q̃ portulaca latine diciť apud aliũ non legi. ¶ Pediacia viri ꝓpriũ. Hora. ſat. viij. Iulius & fragilis pediacia furq; voranus. nõnulli p t ſcribũt pediatia. ¶ Pheatia regio, populi pheaces ſunt & pheaci & pheacij, ſemp q; ꝑducitur, nã apđ Propert. phæacas optimi libri hñt. vbi Bebelius mendoſe offendit pheacias. ¶ Sarracũ gemino rr vehiculi gen⁹ ſine aſpiratõe, quia teſte Placentino phœniciũ eſt non græcum. Iu. ſa. v. Frigida circũagunt pigri ſarraca bootę. Sarraca duarꝫ vrbiũ nomẽ eſt, quarꝫ vna eſt in Media altera in arabia. ¶ Sampſacum hærba quędã teſte Goudano cũ Bebelio q dicit heraclius a græcis corripi. ergo nos corripere poſſum⁹ ſi opus fuerit, quia nulla authoritas obſtat quũ poſitu nõ natura ꝑduciť. ¶ Syracuſę arum. vrbs Sicilię cũ y gręco variať, ſed ꝑductio eſt freq̃ntior. Sil. li. xiiij. Ipſa ſyracuſæ patulos vrbs inclyta muros. Auſonius de ſyracuſis & catina. Quis catinã ſileat aut quadruplices ſyracuſas. Sil. lib. xiiij. Inde ſyracuſias caſtris circũdedit arces. Verg. in Buco. Prima ſyracuſio dignata eſt ludere verſu. hic tertia cõtra primitiui naturã corripiť, q a græce ſcribiť p ou diphthõgon. Sed (vt bñ dicit Ferettus) quãdo corripitur merito ſcribitur p o ſyracoſi⁹ vt dixim⁹ de pulypus & polypus, culeus & coleus, vrion & orion, id diligẽtiſſime cõſyderandũ eſſe docet Ferett⁹, q a ou diphthõg⁹ ſemp vertitur in a longũ & correptiõis grã aliq̃n in omicron. Ergo (vt cũ Feretto ſentio) p u ſcribim⁹ ꝑducẽdo ſyracuſius vrion, p o tantũ vbi corripimus ſyracoſius, orion. ¶ Valaci populi apud Baptiſtam in exhortatione contra infideles.

Ante d corripiť, vt Carneades philoſophi nomen. Fœlix li. iiij. Carneadeſq; parẽ vim gerat helleboro Academia opinor corripi ſolũ. vide a añ c vt troiades cõtra q̃ſdã q putauerĩt variari. Ver. At ꝓcul in ſola ſecretę troiades acta. Perſi⁹. Ne mihi pulydamas Aut troiades labeonẽ Prętulerit. hic putãt troiades ꝑduci q a p treis ſyllabas legũt, quũ p diereſin ſit tetraſyllabũ. vt troia aliquãdo triſyllabũ veluti alibi mõſtrauim⁹.

Mumacius. Opacus. Otacilius. Paſtinaca. Piſtaciũ. Petacius. Portulaca. Pediacia. Pheatia. Bebelius. Sarracũ. Sampſacum. Syracuſę. Valaci.

a — A añ d. Carneades. troiades.

¶ In adus ex barbaris propria producuntur.

Exceptio.

¶ Ageladas ę. egregij ſculptoris nomē. Colu. li. xi. Nec polycletea
Agela- das. vel phragmonis aut agelade Arte laboret. Abaddir poſitu exten
ditur, eſt lapis quē Saturnus glutiſſe dicit. ¶ Cicada a cito cadēda
Abaddir dicta (vt volunt) nos hanc rem parui facimꝰ. Mart. in. i. Sed quā-
Cicada. dā volo nocte nigriorē Formica pice, gracchulo cicada, phal. ſūt.
Iader ¶ Iader vnico d. fluuius in Hadriacū mare fluens, vnde oppidum
Iadra nō ꝑcul ab eo eſt Iadra appellatū, qđ ꝓducit tantū. Luca. li. iiij. Et te
pidū in molles zephyros excurrit Iader, hic Omibonꝰ ait Tepidū
Iader nō ꝙ iader ſit generis neutri, ſed retulit ad flumen tepidum.

A añ F. A ante f ſi inueniatur in ſimplicibus corripiet vt mul
ti dicunt. Venafrū tamen & venafranum tantū ꝓducta legi.

A añ g a Ante g ꝓducit, vt virago, quadraginta & ſilia
Quadra- ginta. vide a in vltimis, ideo nō ad normā poeticam corripuit
Baptiſta q̄draginta, vide in u ante c ducēti. Cuiuſmōi tā
tum ꝓducas vt veteres vniuerſi bethphage teſte Bergomate repa
gulū, contagio, ambages, q̄ cōpoſita ſunt vt coagulū. Tibul. lib. ij.
Et miſcere nouo docuiſſe coagula lacte.

Exceptio.

Agoge ¶ Cōpoſita p̄ſertim gręca libētius in medijs docemꝰ q̄ꝫ in primis
ꝙ horꝫ cōpoſitio plerosq; lateat. Cōpoſita igit ab agoge .i. ductio
corripiunt cōtra Bebeliū & plures. Mataratius recte ſenſit, ſed ſine
teſtimonio rem egit. Tollā igit ego primꝰ vt multos alios & hūc
ſcrupulū. Itaq; aſſeuero hęc corripiēda eſſe iſagoge, paragoge, ſy-
Pędago- gus &c. nagoga, pędagogus &c. in iſagoge puto primā ꝓduci, qa graece
eſt ei diphthōgus. Mar. li. xij. Crinitę line pędagoge turbę, phal. eſt.
vbi pęda eſt trochęus. qd adhuc egemꝰ teſtibus: Idē li. viij. Sub pæ
dagogo cœporis licet ſerꝫ eſt. Et li. iij. Et pędagogo nō iubēte laſci-
ui. Parere gaudēt villici capillati, ſcazontes ſunt. ſic ſynagoga apđ
Seduliū recte corripit, Audi qd addo. Agoge venit ab ago ṽbo
gręco, ab eodē fit apage, ergo hoc q̄q; corripit vt choragꝰ chora-
giū, q ab eodē deducunt, ideo Pōtanus ꝑ grāmaticos (q̄s iam iure
Apage optimo taxaui) deceptus, male dixit ante q̄ddā opuſculū Baptiſte
Chora- gus. Mātuani, Diuorꝫ poſita fiet maieſtate choragꝰ, ſiqui ꝓduci p̄cepe
rint taxādi ſunt non imitādi, qa Martiali credendū eſt donec eq̄lē
Martiali doceāt ꝓduxiſſe, & ſic variabit. quod quū oſtendere ne-
queant mecū ſentiant neceſſe eſt, hoc eſt iam dicta tantū corripiāt.
¶ Corripiunt quoq; noia ſecūdę, vt Lucagꝰ, ṽtagꝰ, pamphagus,

& quicqd eſt a phagin.i.comeſſe. Onager, meleager, lanager, quę ſi
quādo videant̃ ꝓduci menda eſt ꝓ onagrus, meleagrus &c. nam
& ſic quocꝫ dicitur, ſuffragiū a frāgo corripit̃, a ſuffragor ꝓducit̃. Suffragium.
Oui. de Nuce. Quid niſi ſuffragiū nimbos vitantibus eſſem. Petro
nius arbiter. Ad ſonitū ſtrepitūqꝫ lucri ſuffragia vendunt. Sic ver- Suffragor.
ba ſuffragor, refragor, ideo nō probo verſiculū. Suffragor & re-
fragor patrocinor auxiliorqꝫ. Ouid. in priapęis. Copia ius pgit tu
ſuffragare rogatus, ſic nomē ſuffrago inis. ꝓducit̃, vt contagium.
Verg. Nec mala vicini pecoris cōtagia lędent. Comagenꝰ quocꝫ Comagenus.
viri ꝓpriū ꝓducit̃, apud Iuue. At corripiūtur ſine dubio naufra-
gus, naufragiū ideo ſuſpicor mendā eſſe in v. Manilij dicētis. Incu-
buit pōtus, timuit naufragia tellus. ¶ Corripiūtur om̄ia ab ago Agora:
ra.i.forū, vt Pythagoras, anaxagoras, hermagoras, athenagoras Pythagoras &c.
&c. quæ ſunt viroꝝ ꝓpria. ab eodē eſt (vt opinor) Mandragora
hærbę nomē. Colu. lib. xi. Quis ſemihoīs veſano gramine fœta. Mādrag:
Mandragoræ pariat flores mœſtāqꝫ Cicutā. Mart. lib. vi. Inuentꝰ Agria.
mane eſt mortuus andragoras &c. Corripiūtur quocꝫ ab agria.
id eſt dolor & atrocitas, vt ciragra, podagra. Mart. lib. ix. Tortorē
metuis podagra chiragraqꝫ ſecat̃. Caiꝰ & mallet vbera mille pati.
¶ Acragas mons & oppidū. Verg. iij. æneí. Arduus inde acragas
oſtendit maxima lōge Mœnia, hūc libentius ſequar ꝙ Priſcianū Acragas
qui in pluſculis puritatē romanā minus cuſtodiuit, vt quū dixit in
perihegeſi (ſi tamē Priſcianus author eſt) Hic ſalis acragas miracu
la poſſidet vnus, gtūs eſt acragantis. ¶ Abdenago teſte Sulpitio.
Allage.i. mutatio, hinc hypallage &c. ¶ Aſtyages viri nomē. Si
do. in. i. paneg. Aſtyages cyro pellēdus forte nepoti. Ouid. v. meta. Aſtyages
Quē ratus Aſtyages etiā nunc viuere lōgo Enſe ferit, ſcribit̃ cum y
græco. ¶ Arpiages viri ꝓpriū in Ibin. ¶ Attagen attagena pa
tent in a ante t. ¶ Cartilago teſte Calepino & Bebelio, & eſt circa Carthilago.
aureis cōcauitas. ¶ Lalage es. nymphæ & mulieris nomē. Mart.
lib. ij. Deſine iam lalage triſtes ornare capillos. ¶ Maſſagetę arū. Lalage.
ſcythię populi. Luca. lib. iij. Maſſagetes quo fugit ęquo volucreſqꝫ Maſſagetæ.
geloni. ¶ Pantagia fluuij nomē, vide patagia in a añ t. ¶ Papha
gones Paphagonia vide a ante p. ¶ Thyrſagetes æ. populꝰ ſcy- Pantagia
thię cum th aſpirato & y græco. Fuit aūt is populus Orgijs Bacchi Paphagones.
deditꝰ, vñ nomē habet a thyrſis ducēdis ſiue agēdis, ꝙd ſatis repro
bat eos, q a page pędagogꝰ & ſiꝑia putarūt ꝓduci. Vale. flac. lib. vi. Thyſagetes.
Nō ego ſanguineis geſtantē tympana bellis Thyrſagetē cinctūqꝫ
vagis poſt terga ſilebo, Pellibus & nexas viridantē floribꝰ haſtas
Birrhaginus viri ꝓpriū ꝓducit̃ a Philelpho in. xviij.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

A añ l. a Ante l corripitur, vt coralum, licet productio nis grã, & noue quidẽ Claudianus ll geminauit. Merdale us. in priapeis. Italus, tantalus, vnde italis, tantalis &c.

Exceptio.

¶ Produc deriuatiua in alis & ale, vt anĩalis. Manil. li. ij. Omĩa peruolitans corpuſq; anĩale figuret. ſic aqualis vnde aqualiculus. Perſius. Pinguis aqualiculus &c. Grãmaticus a. um. melius dicit̃, q̃ grãmaticalis. Sidonius tamẽ ingt in laudibus Narbonis. Quicqd rhetorice inſtitutionis. Quicqd grãmaticalis aut paleſtrę, phal. Vitalis ꝑducit̃, ſic vitalianus (vt opinor) licet corripiat Philel. in. ij. vij.

¶ Abeſalom dictio tetraſſyllaba nõ abſalon, interroga chaldęos & græcos & hebręos cũ e ſcilicet ante ſ, & m, non n in fine, pęnultima ꝑducta. dicit hoc contra Sulpitiũ Neſtor, qđ ſi verꝫ eſt nõ recte dixit Philel. in. iij. ij. Pœnas Abſalon horrendas dederat, Darij q; vocarũt. Idcirco ſatrapas. Peccat itẽ in Dariꝰ, vt alibi oñſum eſt

Abeſalõ. Aretalogus. Aſcalon Caramalus. Cephalenia. Ialyſij

¶ Aretalogus. vide e ante t. ¶ Aſcalon, teſte Sulpitio ſic aſcaloniũ, licet aliter videat̃ ſentire Calepinus. ¶ Canalis vide a an re n

¶ Caramalus viri ꝓpriũ apud Sidoniũ in laudibus Narbonis.

¶ Cephalenia inſula Ionij maris, hinc cephalenus a. um. Sil. xv. Saxa cephalenũ & ſcopuloſis neriton aruis. ¶ Focale, vide o añ c.

¶ Ialyſij cũ y græco in tertia ſyllaba populi ab Ialyſo rhodi vrbe, aliqui tamẽ ſcribunt per e in ſecunda ſyllaba, vt notat Tortellius. Oui. vij. met. Phœbęãq; rhodon & Ialyſios telchinas. Ntũs oppidi eſt Ialyſus. ¶ Magalia, vide a ante g. ¶ Mapalia, vide a añ p.

Meſſala. Omphale. Pharſalos.

¶ Meſſala viri ꝓpriũ, vnde meſſalinus & meſſalina poſſeſſiua, & hoĩm ꝓpria. Perſius, Meſſalę lippa ꝓpago. ¶ Omphale herculꝭ amica. vide i añ g. gyges. Omphalos appellatiuũ. corripit̃ ab Auſonio ¶ Pharſalos oppidi nomẽ. Pharſalus viri nomẽ q oppido nomẽ dedit, hinc pharſalus a. um. & pharſalius a. um. & pharſia. i. theſſalia, omĩa ꝑducunt̃, pręter pharſalia quod variat̃, ſed rectius ꝑducit̃. Luca. lib. vi. Emathis ęquorei regnũ pharſalos achilꝭ Ibidẽ. Exire e medijs potuit pharſalia campis, ſic idem ſemp. Oui. xv. meta. Obſeſſæ mœnia pacem Victa petent Mutinæ, pharſalia ſentiet illum. Catul. Pharſaliã coeunt & pharſala tecta frequentant Alij habent ſine cõiunctione pharſalia tecta frequentãt. Hunc imitatꝰ Petrar. in. ij. aphricę dicit. Hęc & pharſalicas mortes ephyreiaq; arma. Et Alcimus. Mãtua da veni ãfato ſacrata penni. Sit fas pharſaliã poſt ſimoenta legi. ¶ Sandaliũ. i. ſolea, & ſandaliotis inſula,

Sandaliũ ſic ob formã dicta. Verg. (vt Domitio placet) Lactantius in obi-

tu Mecœnatis Argentata tuos etiam ſandalia talos. Vinxerūt cer-
te, nec puto Bacchę negas. ¶ Sardanapalus vltim⁹ aſſyrioꝝ rex — Sardana
vide i ante uſcaphiū. ¶ Sodalis vndecūq; fiat. ¶ Stymphal⁹ — palus.
cum y grȩco, lacus Arcadiæ, in cuius ripis erat ſtymphalum oppi — Stym-
dum, hinc ſtymphalius a. um. & ſtymphalis idis. Mart. lib. ix. Aeri- — phal⁹
pedem ſyluis ceruū, ſtymphalidas vndis Abſtulit. Ouid. lib. ij. faſt.
Teſtis erit pholoe teſtes ſtymphalides vndæ. Vergi. de laboribus
hercul. Deijcit horriſono qnto ſtymphalidas arcu. ſic cæteri, ideo
apud eūdem & Auſoniū in monoſtichis, vbi idē eſt verſus mēdo
ſe, ſic legit. Stymphalides pepulit volucres diſcrimine qnto, legē-
dū eſt pfecto. Stymphali pepulit volucres diſcrimine quinto, qd
ante me neminē animaduertiſſe vehemēter miror præſertim quū
plæraq; in Vergilij opuſculis librarioꝝ vitio ſint mendoſa.

Ante m corripit, vt ſalamis. Vergi. viij. æneid. — A añ m
a Laomedontiadem Priamū ſalamina petentē, ſic cæteri. — Salanis.
Bebelius dicit in perihegeſi contra oīm conſuetudinem
produci in hoc verſu. Fertilis æginę tellus & opima ſalami. id non
imitabimur, verūtamen diligenter quæſiui hunc verſum, quē in
pihegeſi inuenire nequi. Notēt vbiq; e barbaris ſyllabæ extenſiōe — NOTA
deducta, qa (vt in prefatiōe teſtati ſum⁹) fere pducit, veluti robo-
rā roboamus. Aminadab aminadam⁹. Iob iobus. Eſrom eſro-
mus. Phicol phicolus. Abeſalom abeſalom⁹. Henric henric⁹ &c.

Exceptio.

¶ Produc nomina in amen & amentum, vt examen, vnde exa-
mino firmamē, calceamen calceamentū. in quo & in pluribus hal — Calcea-
lucinatur Arator. dicens lib ij. Tangere nō ſum Calciamenta pe- — men.
dum dignus, neq; ſoluere ſummā, Quę ligat excelſas humilis cor
rigia plantas, hic teſte Neſtore producit male ſecūda in corrigia
quia dicitur a corrigo is. ¶ Calamus philoſophi nomen pdu- — Calam⁹.
citur, teſte Calepino. at appellatiuū calam⁹ nemo ignorat corripi. — Conta-
¶ Contamino as. & intamino, quia cōpoſita ſunt ab antiquo ver- — mino.
bo tamino, & hoc a tama, vide Calepinū. Mart. li. i. epiſt. Sic inter- — Dicta-
poſito vilis cōtaminat vnco. ¶ Dictamus vel dictamū vtrūq; — mū.
dicitur, teſte Neſtore, vide e ante t creta. eſt hærba, & cretę oppidū. — Philamō
¶ Philamon proprium viri in. xi. meta. dicitur quoq; per e phile- — thymia-
mon, ſed alterius nomen. — na.
¶ Thimiama teſte Sulpitio ſcribitur cum y grȩco, vt thymū, vnde
fit. odor eſt ſuauiſſimus thymi naturam referens, hinc thymateria
ſunt acerræ, quia thymiama incendebat in ſacrificijs.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

A añ n
Balanus.

a Ante n corripit̃, vt galbanũ, lachanum, & contra Alexandrũ Balanus. Hora. lib. iij. car. ode. xxix. Preſſa tuis Balanus capillis. verſus eſt alcmanius dactylicus tetrameter, genꝰ eſt nucis, vel glandis, & ab Horatio ꝓ vnguẽto myrobalano capit̃. Acron dicit eſſe hærbam vnguentariã, Balanus quoqꝫ a glandis ſimilitudine dicit̃ id genꝰ alui ſubducẽdæ, qđ clyſteris loco ſubditur. Balanus item vrbs eſt Epiri. ¶ Myrobalanum dicit̃ quaſi vnguẽtaria nux vel glans, nam balanus glans eſt myron vnguentũ. Arbor eſt fructũ glandi ſimilẽ ferens, corripit omẽs ſyllabas, ideo carmĩbus Homeri, Vergilijqꝫ mĩme cõuenit, qđ pulchre ſignificauit. Mart. in apophoretis dicens. Qđ nec Vergilius nec carmine dixit Homerus. Hoc ex vnguẽto conſtat & ex balano. i. myrobalanũ. Inepta ſane videt̃ mihi Calderini declaratio dicentis id Vergiliũ non dixiſſe, quia balanus græcũ eſt. Vergilius aũt latine ſcripſit, nec Homeꝝ, quia vnguentũ non dixit, nam græce ſcripſit. Inſulſa eſt hæc enarratio ſiquidẽ, vt ego qui hæc primus animaduerti (quantũ ſciam) ſic declaro hoc nomẽ myrobalanum, qđ ꝑpter tot breues, nec Vergilius, nec Homerꝰ dixit. Cõſtat ex vnguẽto. i. cõponitur ex dictione quę vnguentũ ſignificat, vt ex hac dictione græca myron, & ex balano diciturqꝫ myrobalanum, Neqꝫ em̃ ſignificat Martialis nomẽ aliquod ex græco latinoqꝫ confectum. Miror id Merulam nõ animaduertiſſe, qui tam auide Domitium ſugillare ſolet.

Myrobalanũ.

Exceptio.

Deriuatiua.

¶ Produc deriuatiua in anus, in anius, aneus & anis, vt phaſianus, extraneus, immanis, inanis, & habẽtia vocalẽ ante a, vt mathiana, vitelliani. Mart. lib. iij. Et impioꝝ phaſiani colchoꝝ. Scazon eſt. In priapęis aũt ſynęreſis eſt vbi dicit̃. Nec tamẽ extraneũ facias pecus omne priape. Horti ſit facias ianua clauſa tui. ¶ Produc etiã quarũcunqꝫ reꝝ ꝓpria. vt bolanus, nicanor, vomanus, numanũ, laletania, meuania, garganus mons & Scipionis equus. Lecania mulieris nomen, vt theano. Cætera mulieꝝ ꝓpria corripiũtur, niſi e maſculiuis ꝓductis fiant. Corripit̃ itaqꝫ ſagana, ſic abrotanũ & ſi q̃ ſint alia hærbaꝝ noĩa, niſi forte ex deriuatiõe ꝓductionẽ habeant Cyane & cyanę liquẽt ex vocali ante vocalẽ. Tollunt̃ ab hac exceptione quę corripiunt̃, hæc & forſan plura, ſed difficulter tot nobis addideris, qđ nos Sulpitio Neſtoriqꝫ. ¶ Ariſtophanes, epiphanes, metrophanes, diophanes, & ſimilia cõtra Calepinũ, niſi liber mẽdoſus ſit, vide a ante n in primis. ¶ Aſtyanax & ſiqđ eiuſdem ſit originis. ¶ Arane, Ananias apud Aratorẽ, Aſcanius,

Extraneum.
Propria.

Apidanus. Abana Damaſci fluuius, teſte Calepino. Bethania apd Sedulium. Capaneus. Catane. Conchani. Cæranus viri ꝓprium, vide pritanis i ante t. Caranus viri propriũ in Auſonio. Drepanũ promontoriũ ſiue oppidum Siciliæ a curuo ſitu inſtar falcis. drepanos em̃ falx dicit̃. Oui. in faſt. Quicq; locus curuę nomina falcis habet. ¶ Dardanus dardania. Diſſimanus apud Oui. in Ibin. viri propriũ. ¶ Ecbatana ſiue egbatana pluralis numeri vrbs Mediæ, & regio corripit̃, teſte Calepino. ¶ Eridanus. Hippanis fluuius, vide a ante l. halys, ſimiliter eſt viri nomẽ. vide e añ p ephitus. ¶ Illibanus apud Auſoniũ. Libanus vide i ante b. ſimile eſt, vbi viri propriũ eſt. ¶ Marcomanes populus. apud Claudianũ in laudibus ſtiliconis. ¶ Manganus viri nomẽ in viij. vi. Philel. Oceanus. ¶ Pelicanus auis, teſte Sulpitio. Multi tamẽ cenſent producendum. peccãt qui gemino ll pellicanus ſcribunt. Pauſanias apd Philel. in. vi. v. ¶ Peutanei populi apud Priſcianũ in perihe. Pytane. Pytanus propriũ viri in Auſonio pritanis. vide i ante t. Rhodanus. Stephanus. Mar. lib. xi. Scis qua ſint ſtephani balnea iuncta mihi. Sequana, vide e ante q. Sardanapalus. vide a ante l. ¶ Suſana oppidi nomen. Sil. lib. iij. At nõ ſarmaticos attollens ſuſana muros. Sicania at ſicanus variat̃, vide hęc in i añ c. ¶ Taprobane vel a. Teſſimanus. Vranius, ſic vranie, vt vranos. i. cœlum. ¶ Aranea vel araneus. Oui. Antiquas exercet aranea telas. ¶ Sathanas quia fit a ſathan (vt alibi diximus), ꝓducitur.

Drepanos | Diſſimanus | Marcomanes. | Suſana. | Araneus

Ante p corripit̃, vt catapulta. Sido. in burgo.
a Non quæ ſtridentes torquet catapulta molares.

A añ p

Exceptio.

¶ Anapus vel is. fluuius Siciliȩ, vide i ante a Cyane. ¶ Cynapes cum y, fluuij nomẽ. vide halys a ante l. Caiaphas ſcd'm quoſdam. nam ipſe nuſq; notaui. ¶ Iapis. idis, medici nomẽ (vt Serui⁹ ait) ab iape. i. curare. Verg. xij. æneі. Iamq; aderat Phœbo ante alios dilectus Iapis. ſcribit̃, cum i latino vtrobiq;. Fuit item vir ætolus, vñ Iapidia apud Venetiã ea pars vbi Timauus fluuius eſt, nunc Forũ iulium dicit̃. Verg. Geor. iij. Caſtella in tumulis & Iapidis arua Timaui. ¶ Iapetides lyricẽ. v. meta. Tu quoq; Iapetide nõ hos adhibendus ad vſus. At Iapetus corripit̃, vt alibi patet. Iapyx cũ y græco in tertia ſyllaba filius Dędali, vnde Iapygia Calabria dicta eſt. Oui. xv. meta. Præterit & ſybarim ſalentinũq; niethũ, Thurinoſq; ſinus temeſenq; & Iapygis arua. Ibidem. linquit iapygiã &c. Eſt q̃q; aliorũ viroꝝ nomen. vide helops e ante l. ¶ Iapix igis. cũ i nr̃o in tertia ſyllaba vẽtus ex Apulia, ꝓficiſcens, qui Circius dicit̃. Luca,

Anapus. | Cynapes | Caiaphas. | Iapis | Iapetides | Iapyx | Iapix.

Iſapis. lib.vi.Excipit auerſos zephiros & Iapiga Pindus. ¶Iſapis fluuij
Meſapus nomē,teſte Calepino,cui aſtipulat̃ Bebelius. ¶Meſapus vir,vñ
Apulia dicta eſt meſapia. Verg æneı.vij. At Meſapus equũ domi
tor neptunia ꝓles. ¶Neapolis,oppidi nomē quaſi noua vrbs,
Neapol̃. nam neos nouus eſt, polis vrbs.Verg.in ætna.Nunc extincta ſu-
pertectiſq; neapolin inter. Mart.li.v.Et quas docta neapolis crea-
uit.phal.eſt.Stat.iiij.ſyl. Nec ſolũ feſtas ſecreta Neapolis aras Am-
biat.ſic cæteri.Ergo nõ recte dixit Petrarcha in.ij.epiſt.ad Luchinũ
Neapolis ſuræ mediũ,femur occupat altũ Ianua,vbi etiã ianua di
cit,video doctiſſimis placere genua. prima breui ,& Genuẽſis dici
non ianua nec ianuẽſis. ¶ Priapus oı̃m deoꝝ quos miſeranda
Priapus. gentilitas coluit fœdiſſimus,vide ſinũ i añ n. ¶Serapis is.vel idis
Serapis. fuit Oſiris cognomē,qui primũ apis,poſtea ſerapis quaſi ſoroſa-
pis dictus eſt.i.apidis ſepulchrũ,nam ſoros dicit̃ cumulꝰ,arca,vel
aceruus in quo mortuus ponit̃,iam ſarcophagũ oẽs vocant,ꝙ
ibi Oſirim colere cœperũt anteq; templũ eius extructũ eſſet. Mar.
lib.ix.Heu q̃ lingua ſilet non illã mille cataſtȩ Vincebant,nec quȩ
turba ſerapin amat.ſic cæteri ꝑter Martianũ Capellam.Fœlicē qui
legendus quidē totus eſt,imitãdus nõ totꝰ,quia male dixit achilles
& ſimilia vltimã corripe.& quædã contra veteꝝ authoritatē,aut
ꝓduxit,aut corripuit,vt liquet hoc opus noſtrũ ꝑlegenti. Martia-
nus itaq; ſolus auſus eſt ſerapis corripe dicens in.ij.lib. Te ſerapin
Nilus,Mẽphis venerat̃ Oſirim.Caue imiteris. Magnũ ꝑfecto ne
gociũ exhibuit mihi Neſtor Nouariẽſis,qui vbi ad ꝓductionē ci-
tauerat Martialem,ſubiecit hæc verba.Idem.Iſæum ſerapin,Ninꝰ
venerat̃ Oſirim,& hoc quidē in a ante p.Eundē verſum adducit in
dictiõe iſæus ſiue iſæum,qđ eſt fluuij nomē. Poſtea legi artē Bebe-
Ars Bebelij. lij qui recte dixit Capellã prȩter alioꝝ morē corripuiſſe,ꝓpter hȩc
dubius relegi totũ Martialem,quē tum bis ꝑlegerã, veꝝ hũc ver-
ſum nuſq; inueni,nempe quē Martialis nũq; effutiuerat,nec tamē
ꝑdidi operã,quia ex Martiale,ex Domitio,ex Gȩorgio multa ſci-
tu digna obiter notaui,neq; vnq; ſine fructu quẽlibet librũ,quotı̃
enſcũq; lectũ relegi.Capellam ante aliquot annos legerã,ſed ex co
paꝝ notauerã, vt q tum carminũ genera,nõ adeo callebã. Itaq;
Capellã Dorpij nr̃i ꝑ eloq̃ntiſſimũ p̃ceptorē meũ Ioannē Nȩuiũ
huc datũ diligēter ꝑlegi,& iteꝝ iterũq; relegi.nõ ſine maxı̃a vtilita-
te & artis nr̃ȩ ornamẽto,veꝝ nuſq; ē apđ Capellã Iſȩũ ſerapin &c.
ſed Te ſerapin Nilꝰ &c.Ergo nõ iniuria Neſtori obiectat Sulpitiꝰ
authoꝝ inuerſionē ſiue corruptionē. Sirapion ſir̃r ꝓducit̃,vt ſera
pis,quod quidã etiam aſpiratum ſeraphis dicũt. ¶Sinapi vel ſi-
Sinapi. napis vel ſinapeis. Colu.lib.xi.Seq; laceſſenti fletũ factura ſinapis,

Ante q corripitur, vt Tanaquil, ilis. mulieris
a nomen. Iu. Ante tamē de te Tanaquil tua quando ſororē V añ q
Ablatiui, & hinc aduerbia ꝓducuntur, vt vtraqꝫ &c.
Ante r corripit̃, vt Catharina, apꝺ Baptiſtam
a freq̄ns, cui magis accēdo q̃ꝫ Philelpho, q in. iij. ix. ꝓduxit A añ r.
Sypharīū, lazarus, demochares, timochares, tęnarus &c.

Nota e longis cōpoſita, vt. Apparent rari nantes in gurgite vaſto ideo male aut mēdoſe in ſexto aphricæ dicit̃. Nullis oculis ſol clarior vnq̃ꝫ Apparuit pro illuxit, vel aliquo ſimili.

Exceptio.

¶ Produc deriuatiua in aris & are, vt molaris, cochcleare, altaria, pugillaria &c. Atqꝫ in arius a, um. vt aquarius, ſtlataria, panariū. binarius, denarius, phalarica, helciarius, cauſarius, & ſilr̃ia deriuatiua, ſic ducariꝰ viri ꝓpriū a dux, vt opinor, Marti. Hāc volo quā redimit totā denarius alter. Idem tamē corripuit, malim ſyncopā Denariꝰ ſiue ſinęreſim eſſe q̄lis eſt in veſtigijs apꝺ Seduliū. Dicit itaqꝫ Mar. li. ix. denarijs tn̄ hanc nō emo baſſe tribꝰ. ſagittarij & aq̄rij ne corripi dicant̃ ꝑ apocopen in Manilio & Auieno ꝓferes, vt ærarij in priapęis. Neſarius vndecūqꝫ fiat p̄ria breui, ſecundā ꝓducit, q a ſi a Nefarius nefas ſit id manifeſtū eſt. ſi (vt Aſconius vult) a farre etiā poſitu ꝓducet̃ nefarriꝰ. Catul. ad fſtdū. Nec deꝑcor iā ſi nefaria ſcripta. ſcazon eſt. Prop. aūt lib. iiij. penitꝰ cōtrario mō dixit, niſi forſitā liber mēdoſus ſit, tamē oēs libri ita hn̄t & ſic legit & interp̄tat̃ Beroaldꝰ. Dixit, & incerto ꝑmiſit brachia ſōpno. Neſcia nefarijs accubuiſſe nouis. Nō auſim emēdare aut reſtituendū eē dicere neſcia ſe varijs accubuiſſe nouis, Beroaldꝰ āt legit nefarijs ꝑ flagitijs. Nefarriū em̄ eſt (inq̄t) qꝺ ſacra polluit farre pio ſolita celebrare, ergo nefarrij ſacrilegi dicunt̃ nomē a farre deductū. q̊ ſcelerati vti nō debeāt, & iñ q indigni ſūt q viuāt, nefarrij dicūt̃, vt docet Varro, ſi hęc Beroaldi declaratio v̾a ſit, nefarriꝰ correptiōis grā vnū r amiſit, vt de farreus & fareus alibi diximꝰ. Solēt pleriqꝫ ea in qbꝰ hęſitant p̄terire, ne qcq̃ꝫ ignorare videant̃, ſed re facili ſupſediſſe. Ego v̾o malo videri indoctꝰ q̃ꝫ ſtudioſos fallere. ¶ Amaracꝰ, vn̄ amaracinꝰ a. um hęrba q̄ vulgo maiorana dr̄, & puer cynarę in eā v̾ſus. Col. li. xi. Sicvbi odoratas p̄texit amaracꝰ vmbras. ¶ Amarꝰ, amareo, ama Amarus reſco, amaricare, amaror, ris. Ver. ij. gęor. Triſtia tentatū ſēſu torq̄ Auarus. bit amaror. ¶ Auarꝰ auaricia. Hora. Semꝑ auarꝰ eget. ¶ Auraricꝰ Aurari- ꝓpriū viri, vbi u cōſonans eſt niſi putes dicendū araricus aut auaricus. cus. Sil. li. v. Terga dabat leuibꝰ diffiſus auaricus armis Angario chriſtianoꝝ quidā ꝓtraxere.

Baleares ¶Baleares inſulæ Hiſpaniæ a Baleo herculis comite, aut vt quidā volunt a ballo. i. iacio, extrito altero l correptiōis gratia, nam fundæ peritiſſimi ſunt harꝝ incolæ, hinc adiectiuū balearis, baleare & balearicus a. um. Luca. lib. iij. Lygdamus excuſſę balearis tortor habenæ. ¶ Caphareus ꝑ eu diphthōgon Eubœe mons altiſſimus

Caphareus. verſus helleſpontū, apud quē plurima græcorꝝ claſſis afflicta eſt, ꝓpter Palamedis necē, vnde & capharęū mare dictū. Stat. ix. theb. Qui ſæpe caphareos arcem. gtūs eſt. ¶ Cochleare cum ch in ſe

Cochleare. cunda ſyllaba aſpirato. nā fit a cochlea Mart. Nunquid ſcis potius cur cochleare vocer. ¶ Hilarius viri ꝓpriū, licet videat̄ eſſe ab hilaris, ꝓducit̄ a Sidonio Apollinari in euchariſtico. Eucherij venietis

Hilarius. iter, redeūtis hilari. idē corripuit viri ꝓpriū. hilariō atq; macharius.

Longarenus. ¶ Lōgarenꝰ. Hora. ſa. ij. Lōgarenꝰ foret intꝰ, viri ꝓpriū ē. ¶ Larua diſſyllabū eſt vt ſylua. hic laruat̄ triſſyllabū, qđ priapęorꝝ author

Larualis. tetraſſyllabū fecit ꝑ mutationē u cōſonantis in vocalē, qđ interdū fieri oſtendimus in ſylua, voluo, ſoluo, primā tamē ꝓduxit cū naturaliter videat̄ eſſe breuis, quia fit a lar laris. Ait aūt. Ad me nocte ſolet venire & affert Pallorē maciēq; larualē. hendecaſyllabi ſunt. ¶ Margarita rectius corripiendū putant. Prudentius in pſycoma

Margarita. chia. Quod mille talentis Margaritarꝝ ingens opibuſq; & viribꝰ arcę. Arator tamē ait in. ij. li. In margaritas vertant cōtagia porci. Neuter aūt recte. habet em̄ breuē inter longas, ſic recte dixit Heraſmus. Placet pudore margarita lacteo. verſus eſt iambicꝰ trimeter. ¶ Magarus fluuij nomē vide o aū l colis. ¶ Nouara apđ Man

Magarꝰ tuanum. ¶ Pinarius, viri ꝓpriū. viij. æneī. ¶ Tiara vel tiaras æ.

Pinarius hoc maſculinū illud fœmineū. Iu. ſat. vi. phrygia veſtit̄ bucca tiara

Tiara. Vergi. vij. æneī. ſceptrūq; ſacerq; tiaras. Erat autē pileus phrygius. ¶ Zodoara iungitur a Sulpitio.

zodoara

A añ s. a Ante s corripitur, vt Iaſius, Damaſus, Sulpitius & Bebelius plureſq; dicunt hic propria cōmunia eſſe, qđ mihi nō placet, qa correpta a poetis volo tantū corripi, vt Iaſion. Producta tantū ꝓduci, vt Iaſon &c. Nam falſa eſt regula propria ponūtur ad placitū, vt plene docui in prefatiōe totiꝰ operis. Gymnaſiū. Mar. li. iij. Gymaſium, thermę, ſtadiū eſt hac par

Gymnaſium te recede. Errat in hoc Riga in geneſi dicēs. Mitilogi cedant. & apđ gymnaſia vatū. Hæc habeant primū precipuūq; locum. Nunc vt plane dicā quantū errauerit Riga hæc mea eſt ſentētia. Malo ſequi regulas q̄ Rigę cōtra regulas authoritatē, dum idem apud veteres non inueniat̄, ſiquidem toties errat Riga, vt multo p̄ſtet hoc ſemel dixiſſe, q̄ toties illius ineptijs opus noſtrum imbuiſſe, q̄q; pro

pter Neſtorem neceſſe eſt illius interim meminiſſe. Gymnaſiæ inſu laæ ſunt, nomen eſt (vt opinor) eiuſdē originis cum gymnaſiū, et puto corripi, licet in perihe. ꝓducat. Gelaſinus corripit. Mar. lib. vij. Nec grata eſt facies cui Gelaſinus abeſt. i. riſus, & cōtracta ex riſu non iniucūda rugula. hinc dentes anteriores, quos ridēdo oſtēdimus, gelaſini appellant a gelao. i. rideo, & gelos otis i. riſus, Sunt quoqꝫ gelaſini qui geſticulatiōe facetoſa, corporiſqꝫ roratu ridicl'o ſeu venuſtulis, & ſubinde oſcenis ꝟbis ꝓlectant, hinc gelaſinus ille Plautinus riſionibus & falſis dicterijs & morologijs populū oblectat, & dum facit vt nemo a riſu tēperet, irridet, fitqꝫ eius riſus deriſus, vnde eſt Plautinū ill d'. Caue ex gelaſino fiat catagelaſinꝰ. id eſt deridiculus. Gelaſini a Sidonio dicunt Gelaſiani ꝓtracta ſecūda ſyllaba nō recte, vt opinor, quia in græcis ſæpe errauit, nam eadē eſt vtriqꝫ origo. Dicit aūt Sidoniꝰ in laudibꝰ narbonis. Mimos ſchœnobatas gelaſianos, phal. eſt.

Gymnaſiæ. Gelaſinꝰ. gelaſianꝰ

Exceptio.

¶ Agaſo. Perſius. nō treſſis agaſo. ¶ Amaſis ęgptiorꝫ rex. Luca. li. ix. Non mihi pyramidū tumulis euulſus amaſis. ¶ Albumaſar vt q̄dā notauerūt ꝓducit. ¶ Colocaſia æ. apd' Plyniū. Vergilius ꝟo & plures p multitudis nūerꝫ, Colocaſia dixere, vt in Buc. Mixtaqꝫ ridēti colocaſia fūdet acātho. ¶ Capraſiꝰ viri nomē. Apol. i eucha. Miſerit in cœlum mōtes quę ſancta capraſi, Vita ſenis, ꝓ capraſij. ¶ Iaſon ęſonis filius. Oui. vij. met. Pelle morā, tibi ſe ſemꝑ debebit iaſon. ¶ Naaſon viri nomē. Baptiſta. Eſromuſqꝫ arā genuit, Salmona Naaſon. ¶ Omaſum. Horat. in epiſt. xvi. Patinas cœnabat omaſi. ¶ Orbaſius viri nomē apud Macrum. ¶ Parnaſus teſtibꝰ Sulpitio & Nebriſſenſi, Sed Mataracius dicit gemino ſſ parnaſſus ſcribi, hinc muſę parnaſſides dicunt. Ouid. i. meta. Nomine parnaſus &c. ¶ Paſcaſius apd' Baptiſtā in agone Lucię. ¶ Viridaſius Sidicinorꝫ dux. vide i ante d ſidicini. Eleazar poſitu ꝓducitur.

Amaſis. Coloca ſia Capraſiꝰ Iaſon. Naaſon. Omaſū Orbaſiꝰ. Parnaſꝰ. Paſcaſius Viridaſiꝰ

Ante t corripit, vt barathrū, cyathus, calathus pragmaticus, affatim, teſte Gellio. Nabathęus. Oui. i. met. Eurus ad aurorā nabathęaqꝫ regna receſſit. Apollinaris cōtra veterꝫ authoritatē, hoc vt plæraqꝫ alia ꝓduxit, in qua re hūc nō imitabimur, vt notat doctiſſimꝰ vir Ioānes Baptiſta pius Bononienſis. Ait aūt Apollinaris in. ij. paneg. Texta nabathęū ꝑ remo ſulcat hydaſpen, Notent e longis deriuata, vt aratrū, optimates, larinates. de aratrū ſatis ante diximꝰ, & opinamur rectius ꝓduci. Quidā tamē corripuerūt, quos nō ſequemur, nec hos imitatum

a

A ant. Nabathęus. Aratrū

Bartholomęũ Colonienſem in fabula de coruo & vulpe dicẽtem.
Terram ꝑſcindunt vomere adunco aratri. Notentur geminata
haliattes, viriattus &c.

Exceptio.

¶ Producanť deriuatiua in atus a.um. in atius a.um. in atic⁹ a.um.
in ator &c. deriuatiua aduerbia in atim vt tunicatus, palatiũ ſic pa-
latinus, viaticũ, aleator, paludatus, ſenat⁹, ſenator, vicatim, bouatí,
ſic oppidi nomẽ Collatia a collata pecunia, vt volunt. ſic collatin⁹
¶ Producunť quoq; in ates noĩa vt Teutates ę.i. mercurius, Nipha
tes, achates &c. hinc tollunť ſocrates, xenocrates, hippocrates, & cę
Hippocrates & alios a crates. Bates. tera ex cratos.i. robur, & ſiqd tale ſit. a ſtratos.i. exercitus, aut a ba-
tes.i. ambulans, vt ſchœnobates, ichnobates, eurybates &c. Iu. Au
gur ſchœnobates &c. Oui. iij. met. Ichnobateſq; ſagax &c. Idem in
epiſt. Eurybati data ſum thaltibioq; comes, cũ y græco. Mart. Os
homis mulſum me rogat Hippocrates. Auſo. in monoſyllabis:
Cincta mari quęnã tellus creat Hippocratẽ: Co. Hora. Rem tibi ſo
craticę poterunt oſtendere chartę. In Gaguino male diciť ſocrates
ꝓduci. Macer ineptiſſime dixit hipocras, vt vbi de alliȷs loquiť. Ipe
Errata macri refert hipocras educi poſſe ſecũdas. Et de elleboro albo. Inq; ſuis
hipocras aphoriſmis iſtius hærbę Solius meminit. Ex his ſolis iu-
dicare poſſumus hunc Macrũ indoctiſſimũ poeticę artis fuiſſe diu
poſt Macrũ Ouidianũ, qď patet ex ipſius verbis, nam Plyniȷ teſti-
monio pſæpe vtiť, vt de Abſynthio. Plynius attollit magnis hãc
laudib⁹ hęrbã, ſic alibi ſępe. ¶ Sane ſunt Macri errata vt nihil ex
eo ſolo auſim affirmare. Subiȷciã aliquot Macri ỽſus in ɋbus ma
nifeſto deprehenditur erraſſe, & ſunt hi.

Hærbarum matrem dedit arthemiſia nomen.
Arthemis græce quæ dicitur indeq; nomen
Et ſic ſub dio prius infrigidata bibatur
Non metuat pulices &c. ſed quidã libri habent culices.
Curat epar ſibi iungatur ſi gallica nardus
Incauſtum vino quo ſit macerata reſolue
Pleureticos pectus pulmones adiuuat eius.
Reprimit. dicit galienus, doctiores galenus dicunt.
Hydropicis vt olus decocta comeſtaq; prodeſt
Parotidas vulnuſq; recens hoc adiuuat vnguem.
Parotis eſt hulcus ſecundũ aurẽ, a para, ergo pria corripiť & ωτιο
ρω mega.i. auris ergo ſcďa ꝓduciť. Macer hoc ſemp male ponit.
Hoc vnguentũ clyſterio ſi fundiť intus, Hoc Mithridates rex põti
ſæpe ꝓbauit. Rũpit vel ſpargit ſic apoſtemata dura. Appoſitus di-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

gitis aut intus clyeſtre fuſus. Sumpta hac cum tepida purgatˀ vomica dira. Dicitˀ Hipocras medicinę maximꝰ author. Aſclepius in ſecũda variat qa pſuaſit ſibi ꝑpria poni ad carminatorꝫ nutum. Ac oleo cocta fouea ſi febricitantẽ. Hæc decocta virẽs oleo camomilla repellit. Spleneticis multũ ſupaddita cũ ſale ꝓdeſt Dicimꝰ acidulam quã græcus dicit ozion. Hãc oculis ſtrabꝰ potuqꝫ & odore nõciuã Aſſerit. Lingua bouis gręco ſermone bugloſſa vocatˀ. Idẽ corripit iugulãs in qbus vel Macer vel Neſtor hallucinatˀ vt patet ex ijs q̃ in u añ g dixi. Et ſtomachi morboſqꝫ creat tuſſimqꝫ phthiſimqꝫ. Qđ pſępe ſolet tuſſimqꝫ phthiſimqꝫ creare. mali ſũt v̈ſus ſi Priſciano credimus, quoniã nec p nec t liqueſcit, vide in poſitionis regulam. Idem a mando fecit pręteritũ gemino di, mandidi vt

Qui paſtinacam fert aut qui mandidit illam.
Origani vires calidæ ſiccæqꝫ leguntˀ. vide i ante g
Origeron græci nos ſenecion vocitamus
Inſanis melancholicis valet atqꝫ caducis.
Philo compoſito fertur ſcripſiſſe libello.
Iuſquiamũ græci quã noſtri caniculatã Dicunt
Hac ſumpta magnus ſocrates fuit exanimatus.
Aeſtiuas mirę iuuat epiphoras oculorum.
Ante febris typum reddas a frigore tutum
Si fricentur eo cum vino melleqꝫ trito.

Sunt in eodẽ plęraqꝫ contra regulas noſtras, q̃ repręhendere non auſim nec ꝓbare, quia apud veteres nõ inuenio, ſed dubito dumtaxat, & optimũ fuerit in ijs gręcos cõſulere, vt in his v̈ſibus.

Diximus vrticam quã græcus acaliſe dicit
Iuuabit hic dyſentericos melius cibus & ciliacos
Sedat quos intus dat dyſenteria morſus
Maiori queat vt veluti cauteria corpus
Arteticos ciaſinqꝫ iuuat febriqꝫ medetur
Medici dicunt diapiganon illud.
Piganon in græca lingua quia ruta vocatur
Vſtum curat eas & condilomata ſoluit
Empicos tuſſimqꝫ iuuat ſuſpiria ſedat
Omnibus antidotis memacus eam ſociari p̃cepit
Brateos græce ſauina vocata latine
In medicamentis iubet vriſ baſius author
Et leucathemenũ folijs deprenditur albis
Hulcera ꝓducit vocat exantimata græcus
Morbum (quem græci ſciroſin dixere) repellit
Iſtud a lopitijs iuuat vnguem ſæpe fricando

Ani ſixuras quas appellant ragadias
Ariſtologiȩ ſpecies tres dicimus eſſe
Tertia clematis græco ſermone vocatur
Enula quam grȩcus eluam vocat eleniumq;
Mire nephreticis renes inuoluere prodeſt
Et ſcotoſim ſic illa iuuat ſtomachiq; dolorem
Hærbā quā grȩci dixerūt meliſophilos Barrocū nr̄i dicunt vulga
rit̄ illā. In priore certe vitiū nō abeſt vt neq; in dctōne ariſtologia.
Origeron græci nos ſenecion vocitamus
Emundat lepram tetauū fugat atq; podagram
Et medicamento ſoluetur tetauus iſto
Verbenam gerobotanū periſterionq;. Appellāt græci Gamedre-
os græce quæ germandrȩa latine dicitur.
Hi ſuperappoſitis ſacer ignis & herpeta mordax
Cum ſemine mixtus Miconis pariter cum mulſa ſumitur illis.
Tradit anaſilla s ſi ſucco ſæpius eius
Quodq; mouere ſolet frigus ꝑiodica febris.
Flegmonē ſtomachi ſumptum galanga reſoluit.
Gariophilum dicunt calidum ſiccūq; ſecundo. ¶Vncia betoni-
cæ cum vino ſumpta tepenti. Hæc de Macro quē vt indignū prȩ-
teriſſem niſi illi nimium tribuiſſet Neſtor, id quoq; de Riga dicen-
dum eſt, ſed ꝑgamus. Corripiunt̄ quoq; alia quȩdā ꝓpria. Mart.
Sum fateor, ſempq; fui Calliſtrate paup. ſic chȩreſtratus apud Per
ſium, & ſoſtratus apd' Ouidiū, ideo piſiſtratus impite ꝓducit̄ a Pe
trarcha lib. ij. epiſt. ad Benedictū. Lithoſtratū non dicit̄ ſed p ω me
ga lithoſtrotū, vide o añ t. ¶Antiphates ꝓpriū viri, vide lamus
Antiphates — a añ m. ¶Pelates viri ꝓpriū. Oui. v. met. Cynipheus pelātes &c.
¶Zalates viri ꝓpriū, vide e ante p. epheb⁹. Pherecrates viri ꝓpriū
Pelates. — opinamur corripi, vt hippocrates, quia ſimiliter eſt a cratos, ideo
Zalates — nec in hoc Apollinarē imitabor dicentē. Necnō alcaico vel phere-
Pherecrates. — cratio. aſclep. eſt. ¶Lapathes variat̄, vide a ante p. Sarmates cor
ripitur vt ſarmata.
Lapathes

Exceptio.

Aratus — ¶Aratus græci poetȩ nomē. Germanicus in Arato. Ab Ioue prin
Bullatius — cipiū magno deduxit aratus. ¶Bullatius viri ꝓpriū apd' Hora.
Curatius — in epiſt. xi. & deductū eſt a pullatus vt. ¶Curatius a curatus viri
propriū. Mart. lib. iiij. Quū tyburtinas damnet Curatius auras.
¶Cerathus vide e ante r. ¶Cicatrix vt alij quidā excipio donec
correptionē inuenero, hinc cicatrico v̾bum penultima ꝓducta.
Egnatius — ¶Egates, vide e ante g. ¶Egnatius viri nomen. Catul. Egnatius

qđ candidos habet dentes. ¶ Erymathus fluuij nomen. Oui. ij. Eryma-
met. Et celer iſmenos cū phocaico Erymatho. ¶ Fabrateria op- thus.
pidum italię. Iu. ſat. iij. Optima ſorę Aut fabrateriæ domus aut fru- Fabrate-
ſione parat, niſi dicas ſcđam pduci, oportebit cū tertia quartā pdu ria.
ci qđ nō ſatis placet, ver: ante me nulli nec de hoc nec de illo me-
minerūt. ¶ Grabatus lectica ſiue lectulus cū fulcro. Verg. in Mo
reto. Mēbra leuat ſenſim vili demiſſa grabato. Mar. li. ij. Ibat tripes Grabat⁹.
grabatus & bipes mēſa, ſcazon eſt. Idē li. i. Sed ſi nec foc⁹ nodi nec
ſpōda grabati, ſic ceteri, nec vſq: p gremio legi, Quare rideam⁹ ca
catū Grecismū cum ineptijs eius dicentē. Pro gremio grabatū, p
lecto dico grabatū. ¶ Hypates fluuius. vide i ante p. ſic hypate es.
vel hypata ę. oppidū & ſcribunt hæc p y grecū. ¶ Horatius. Oui. Hypates.
in. iiij. de triſt. Detinuit nr̄as meroſus Horatius aures. male Alexā- Horatius
der dicens. Tu tñ Oratius &c. ¶ Leucate es. mōtis nomē. Claudi.
de victoria ſtiliconis cōtra Alaricū. Littora leucates, hic gtūs eſt, di Leucatæ.
citur quoq: leucates ę. Ver. Mox & leucatę nimboſa cacumina mō
tis. ¶ Lupatū frenū acerrimū. Ver. Preſſiſq: negabūt Verbera du
ra pati, & duris parere lupatis, ſed hoc deriuatiuū eſt a lupus &c.
¶ Palatus vel palatū. vide a ante r. naris. ¶ Pilatus, vide i ante l.
¶ Palatiū palatinus, vide a añ l. ¶ Pediatia alij p c, alij p t ſcribūt Pediacia.
vide a ante c pediacia. ¶ Reate is. Vmbrię oppidū ex q̊ Veſpa-
ſianus originē duxit. Sil. li. viij. Magneq: reate dicatū Cælicolū ma Reate.
tri. ¶ Phabaton viri nomē eſt apud Sidoniū. ¶ Trebatius, vi-
de e ante b. ¶ Tiphata vide i ante p. ſic teathus, tegeaticus. Thea- Trebati⁹
trum, amphiteatrū puto pduci tantū, vt Ferettus veratrum. Tiphata.

a Ante u producit, vt Octauius. Vergi. in culi-
ce. Luſimus Octaui gracili modulante thalia. Male autē A añ u
Petrarcha. in. viij. aphricæ. Duxerat Octauius &c.

Exceptio.

¶ Bathauia regio, vnde bathauus. a. um. variat & p th aſpiratum
ſcribitur. Luca. lib. i. Vangiones bathauiq: truces quos ęre recuruo Bathauia
Stridentes acuere tubę. Iuue. ſat. viij. Hic petit euphratē iuuenis do-
mitiq: bathaui. Mart. Et mutat Latias ſpuma bathaua comas. vo-
lunt a bathy. i. altum dici. ¶ Patauium vrbs Italiæ Titi Liuij pa- Patauiū.
tria, eam Antenor cōdidit, nunc Padua dicitur, hinc patauinus a.
um. Verg. æneid. i. Hic tamē ille vrbem patauí ſedeſq: locauit. pro
patauij, licet Petrar. patauū triſſyllabum nominatiuū extulit. Ca-
rauagini corripit primā ſecundamq:, & tertiam quartamq: pro-
ducit. Philel. in ſexta decimæ. Tetauus primam ſecūdamq: apud
Macrum variat.

E añ B — e Ante b corripitur, vt muliebris, dercebij, cerebrum, fœnebris, phunebris &c. nota e lōgis vt ephebus vide e ante p.

Exceptio.

Alebes. ¶ Alebes viri ꝓpriū. Oui. in Ibin. Quoſcꝫ putas fidos vt lariſſęus Alebes. Vulnere nō fidos experiare tuos. inepte credit̃ ab alo legē dum eſſe alebas. Ibidem eſt Alebus alteriꝰ viri ꝓpriū. Delebilis ꝓducitur ꝑ regulā generalem quā ponam in i ante b.

Ae añ b. Perrhębe Perrhæbus. Ae diphthongus ante b. Perrhębe es. vrbs Theſſaliæ hinc perrhæbus a. um. mecū eſt Nebriſſenſis. Oui. xij. met. Corpore nō læſo perrhæbū cænea vidi. Propert. lib. iij. Aut cur Perrhæbi tremuere cacumina Pindi?

Oe añ b. Amœbæus. Oe diphthongus ante b, Amœbæus in ſecūda ſyllaba cum œ diphthōgo & cū æ in tertia, interpretat̃ mutuꝰ & viciſſitudinarius, ab amœbomę. i. ad inuicē reſpondeo & retribuo, genꝰ eſt carminis, in quo qui canūt vtunt̃ æquali numero verſuū, & ita ſe habet ipſa reſpōſio, vt aut maius aut contrariū aliquid dicat. vt eſt apud Verg. Vis ergo inter nos &c. vide ibi Seruiū & poſt hunc Calep. ¶ Corœbus viri nomē de quo Verg. in. ij. æneí. Et lateri

Corœbꝰ glomerant nr̃o iuueniſcꝫ Corœbus. Neſtor vult ſcribi ꝑ c. exile & cum œ diphthōgo in ſecūda ſyllaba rep̄hendens Tortelliū ꝙ dixerit per ch aſpiratū ſcribi ſine aliqua diphthongo chorebus.

E añ c. — e Ante c ꝓducitur, vt imbecillus. vide in primis verecūdus & verbū verecundari. Mar. lib. viij. Diſce verecundo ſanctius ore loqui. ſic cęteri p̄ter neotericoꝝ nōnullos carpendos nō imitādos quia decepti ſunt. Inter quos eſt Angelus Politianus dicens ad Innocentiū pontificem maximū: Spōte ſublatis venerāda faſces. verſus eſt ſapphicus. Sicꝙ dixit (licet in Syntaxi nō aniaduerti) Triſtor cū lætor queror iraſcor verecundor. Notentur e breuibus deriuata vt altrinſecus, extrinſecꝰ quindecim, hendecaſyllabum.

Exceptio.

Acerſecomes. ¶ Acerſecomes interp̄tat̃ capillatꝰ. ab a. i. ſine & certo. i. tondeo, come. i. coma. q̄ſi ſine tōſura comaꝝ, vt inq̄t Mācinellꝰ in. viij. ſat. Iu. Si nemo tribunal Vendit acerſecomes ſi nullū in cōiuge crimē. ¶ Berecynthos vel berecynthꝰ cū y gręco & ph aſpirato, mōs. vñ Cybele berecynthia dr̃, vide Atys a añ t. Ezechias etiā corripit̃, vi-

Berecynthus. de i añ a, ſic Pherecles, & in. viij. met. Oeclides viri ꝓpriū. ¶ Romechiū cū ch aſpirato. Oui. xv. met. Romechiūcꝫ legit caulonacꝫ na-

Oeclides. ritiamcꝫ. ¶ Seneca. Iu. ſat. viij. q̄s tam Perditus vt dubitet Senecā

p̄ferre Neroni. ¶ Senecio teſte Nebriſſenſi. Suffecius viri nomẽ.
Catul. Tito & ſuffecio ſeni recocto, phal. eſt. ¶ Telecoõ vide e añ l. Suffecius
¶ Aechius viri ꝓpriũ apd' Sidoniũ ſine diphthõgo tetraſyllabũ,
niſi dicas triſſyllabũ eſſe penultima ꝓducta æthius vel echius.

Ae ante c Chamæcyſſos genus hederæ, a chamæ cũ
ch aſpirato & ę. diphthõgo. i. humꝰ vł infimꝰ, & cyſſus cũ y gręco
& gemĩo ſſ. i. hedera, ſic Tortellius. ¶ Gynęcia bona dea, a nr̃is di- ae añ c.
cta gynęces mulieres. Gynęciũ mulieꝝ diuerſoriũ hęc ꝑ y græcũ Chame-
Oe añ c Diœceſis penultĩa lõga (ſcribunt. ¶ Pyręchines. cyſſos
id eſt gubernatio, admĩſtratio, diſpoſitio ſiue iuriſdictio. a diœco. i. Gynęcia.
guberno, tutor. Sũt aũt diœceſes Põtificũ in q̃s admĩſtrãdi officij Gynęciũ.
ſui liberã hñt poteſtatẽ, ꝓpť qd' diœceſani ep̃i vocañ. hęc cũ Neſto œ añ c.
re Calepinꝰ. Errãt Vgutio & Catholicõ, cęteriq; barbariei milites. Diœceſis
dicẽtes dioceſis a de & cęſio vt ſit deciſio. ¶ Monœcꝰ portꝰ & ſtatio
q̃dã Ligurię, a monos & œcos, q̃ſi ſola domꝰ, & dr̃ portꝰ Hercuł
ga teſte Seruio i. vi ęnei. Illic Hercules ſolꝰ hĩtabat aut ſolꝰ colebať monœcꝰ
¶ Menœci vide o añ n. ¶ Menęceꝰ filiꝰ Creõtis teſte Gęorgio valla
¶ Parœcia. i. incolatꝰ, & vulgo dicunť oẽs domꝰ vni aĩaꝝ paſtori Menęceꝰ
ſubiectę parœcia, a para. i. iuxta & œcos domꝰ, nec recte dr̃ paroch Parœcia.
ia cũ ch aſpirato ſine aliq̃ diphthõgo, licet vtrũq; ponat Calepinꝰ
neutrũ reprobet. ¶ Parœcꝰ cõturbernał, q nõ lõge a me habitat,
ſi quid ſit aliud ab œcos. i. domꝰ iungať, vt ſcd'm aliquos gynœci
um. nos opinionẽ Tortellij & Guarini ſecuti per æ ſcribimus. Parœcus
¶ Solœciſmꝰ. ſolœcus, ſolœciſſare. ¶ Stœchõ cũ ch aſpirato lr̃am
dicimꝰ. Antiſthœchon ꝓ lr̃a, vt ſella ꝓ ſedda. dicit hoc Tortel.

Ante d ꝓducitur, vt Diomedes, Lycomedes, Solœciſ-
e Aedon, Sarpedon ſiue onis. ſiue ontis. gtũs obtineat, qc-
quid grãmatici dicant, quibus credã vbi ex latino vel ex
gręco poeta fide digno, dicti ſui teſtimoniũ attulerint.

Exceptio.

¶ Alcimedõ viri ꝓpriũ, & q̃ in medõ deſinũt (q̃ntũ notare potui)
cętera. vt in ãphimedõ, automedõ, daomedõ, Eurymedõ, cũ y gręco viri & fluuij nomẽ. Euthymedõ cũ th aſpirato & y gręco vt Ca alcimedõ
lepi. notat, viri nomẽ. idẽ dic Tortel. Hippomedõ viri nomẽ in. i. & alia in
theb. Laomedõ apd' Oui. & Ver. Oromedõ vide o añ r. therome- medon.
don. Sũt nõnulla origĩs eiuſdẽ termĩatõis diuerſę, ſiłr correpta, ve
luti Alcimedes viri nomẽ, alcimede es. Iaſonis mater. Vale. flac. li. i. alcimede
Vox tñ alcimedes plãctus ſupeminet oẽs. Ver. in buc. Et nobis idẽ
Alcimedõ &c. Oui. v met. Et libys amphymedõ &c. Idẽ. iiij. meta.

Protinus andromedem &c. Idem in. i. de arte. Tiphys & Autome
Andro-meda. dem dicar amoris ego. Priſcianus in perihe. Eurymedō amnis ra-
dit vicina ꝓfundo. at viri nomen in. vij. theb. Oui. in. i de ponto.
Non tibi theromedon cruduſq; rogabit̃ Atreus. ¶ Cathedra &
cathedra. quicqd eſt ab hedra. i ſedes, vt exhedra, ſynhedra. Mar. Illic ęra ſo
Ephedra nant at circū pulpita noſtra Et ſteriles cathedras baſia ſola crepant
ſynhedra ¶ Celedō viri nomē. v. met. ſed aliq dicūt ꝑ a celadō vt apd' Papi.
Celedon in. i. ſyl. alij veleda, alij velada legūt. ¶ Democedes medici nomē
Democe- corripit̃ teſte Calepino. ¶ Empedocles. Hora. Dū cupit empedo
des. cles &c. ¶ Eſſedum, vide biſon i ante s. ¶ Ficedula variat̃. Iu.
Ficedula. Mergere ficedulas didicit nebulone parente. Mart. in xenijs. Cęrea
Lacedæ- quę patulo lucet ficedula lumbo. Quū tibi forte datur (ſi ſapis) ad-
mon. de piper. auis quędā eſt. ¶ Lacedęmon vrbs dicta a Lacedęmone
Iouis filio, incolæ Lacedęmonij & lacedæmones dicunt̃, vt docet
Baptiſta pius in illud Sidonij in. ij. paneg. Fert indus ebur, chaldæꝰ
amomū, Aſſyriꝰ gēmas, Ser vellera, thura ſabęus, Attis mel, Phœ
nix palmas, Lacedęmon oliuū. hic notet̃ vltima ſyllaba in lacedæ-
mon. i. lacedęmonius licet excuſari poſſet vt qd' ſequit̃. Argos eq̄s
epirus equa. Item ſardinia argentū &c. Veget. li. iij. Athenienſes &
Lacedæmones ac macedonas rerꝫ potitos priſci teſtant̃ annales.
bene igit̃ in obitu regis Caroli dixit feſtiuiſſimꝰ Fauſtus. Quū dux
Lebedus. occubuit Lacedæmone foſſus ab hoſte. ¶ Lebedus oppidi no-
men. Hora. epiſt. xi. Scis lebedus q̄ ſit gabijs deſertior atq; Fidenis
Macedō. vicis. ¶ Laomedon dictū eſt. ¶ Macedō a Macedone filio Io-
uis. vel (vt alij volūt) Macedoniæ regina, populi nomē qui etiā
maceta dicit̃, & ipſa regio Macedonia. Luca. li. vi. Quū tibi ſacrato
macedo ſeruet̃ in antro, dicit̃ nāq; macedo vel macedon, hinc ma
cedonius & macedonicꝰ a. um. cuius ſcd'am ꝓpter tot breues Oui-
dius auſus eſt ꝓducere, dignus certe quē ſequamur in. xij. met. Qui
clypeo gladioq; macedoniaq; ſariſſa. Non ſequar autē Aratorē,
cui nec eadē authoritas, nec neceſſitas opitulat̃ in. ij. lib. Vir quippe
macedo. In ſompnis hęc viſus ait miſerere p̄camur. Et in eodē, fru
ctuq; loq̄lę Veſcit̃ eſuriēs macedonia perq; ſoporis Dona &c.
Melchiſe-dech ¶ Melchiſedech, vide cremēta. ¶ Oromedon dictū eſt. ¶ Peuce-
danū hęrbę nomen. Luca. lib. ix. Peucedanūq; ſonans flāmis &c.
Peuceda-num. ¶ Remediū. Lucre. li. vi. Nec ratio remedi cōis certa dabat̃, ꝓ reme
dij ꝑ apocopen. ¶ Tenedos inſula. Ver. in. ij. æneí. Eſt in cōſpectu
Tenedos Tenedos notiſſima fama. Theromedon iā patuit. ¶ Vagedruſa
Vage-druſa. Sicilię flumē apud Sil. li. xiiij. Punicorꝫ. Vnedo arboris nomē cor-
ripit̃ teſte Nebriſſenſi, quia (vt ait) ex vnus & verbo edo es eſt cō-
Vnedo ponit̃. ¶ Zebedeus vide c ante u vocalem.

Ae añ d.

Ae ante d Cauædiũ quia fit ab ędes. Cinędus puer pathicus a κινω .i. moueo & αιδοια ædia .i. verenda, non aũt κυνω q eſt canis, vt Vgutio ſompniauit, quia tunc cũ y græco ſcribi oporteret, ita docet cũ Tortellio Neſtor. Iu. ſat. ij. Inter ſocraticos notiſſima foſſa cinædos ¶ Verdæus veredarius.

Cinędus.

Oe añ d.

Oe ante d Comœdia, tragœdia, pſalmœdia, proſœdia teſte Gęorgio Valla. ¶ Hodœdocus latro & viaꝝ obſeſſor. ¶ Obœdio .i. obtempero ſic Neſtor ex Apuleio.

E añ F.

e Ante f corripitur, vt dicũt, ſed difficulter inuenies exemplũ quia elephas per f ſcribitur.

Exceptio.

Liq̃fatio.

¶ Varianť infinita cũ facio & fio cõpoſita, veluti liquefacio, liq̃fio, patefacio, ſic rarefacio, expgefacio, tepefacio. Oui. vij. meta. Thura liq̃faciũt indutaq; cornib⁹ auꝝ. Catul. Omentũ in flãma pingue liq̃faciẽs. Hora. ſer. xiij. In mr̃is iugulo ferꝝ tepefecit acutũ. Catul. Alta tepefaciet pmixta flumĩa cęde. Prop. Nec fleti dn̄ę patefiãt nocte feneſtrę. Lucr. li. vi. Cauſa patefiet &c. Idẽ li. iiij. Atq; patefecit q̃s añ obſederat ater, Idẽ in eodẽ li. Expgefactiq; ſequũť inania ſæpe. Idẽ lib. vi. Et rarefecit calido miſcente vapore. Idem li. ij. Iure igiť pereunt quũ rarefacta fluendo ſunt. Calphurnius ecloga .i. Læta patefactis incidere carmina fagis. ¶ Veneficus venefica veneficiũ pducimus, quia venenũ ſcd'am extẽdit. Oui. in .i. de remedio. Deme veneficijs carminibuſq; fidem. Idem in epiſt. Barbara narrať veniſſe venefica tecum, ſic cæteri.

E añ G

e Ante g corripitur, vt elegia ſemp correptũ, vt in i ante a. plurimis pbaui. Noteńť deriuata e lõgis vt collega, collegiũ, triſtega vel triſtegũ qd' Pompilius voluit a tegẽdo dici & corripi. Calepi. vero a ſtega et dicit variari. Ego hic poetaꝝ teſtimonio carens hęſito dictiũculę huius mẽſum, vide interpretes plautinos in illd' bacchidũ. Forte vt aſſedi in ſtega magis credo pduci. Allego, relego, primę inflexionis verba.

Triſtega.

Exceptio.

Cetheg⁹

Symplegas.

¶ Cethegus, vide e ante t. Calepinus dicit etiam pduci naupegus. ¶ Symplegas adis. inſulæ & ſcopuli nomẽ, ſunt autẽ ſymplegades plures ſic dictę, ꝙ inter ſe aliquãdo cõcurriſſe fabulis dicunť, a ſyn id eſt con & plito .i. collido, appellantur quoq; cyaneę. Luca. lib. ij. Vana repercuſſit pontum ſymplegas inanem. Mart. lib. xi. Si conſtringanť gemina ſymplegade culi. Et minyas intrẽt cyaneaſq; na-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tes. Symplega opus in q̊ luctātes ac omĩno cōcertatores ſpectant̃.
Ae ante g Cinægyrus viri nomen. ¶ Panægiris laus
Ae añ G. & ſolennitas, hinc panægyrici verſus quibus aliquid laudamus, &
Cinęgirꝰ dicitur panęgyris cum y græco in tertia ſyllaba, quaſi vndiqꝫ con-
gregatio, quia pan omne ſignificat, a gyro me congrego. eſt quoqꝫ
puellæ nomen in Plautina ſticho.

E añ L Ante l ꝓducit̃, vt Philomela non philomena
e (vt imperiti dicũt) philomelus Eumelus licet a melos de
duci videant̃. Tortellius interp̃tatur philomela. i. amica
Gandela-brum. pomoꝝ, quia mela ſunt mala, perimele, cādela, candelabrũ. Mart.
in apo. De candelabro magna lucerna tibi. Mala corripit̃ in hym-
no de diuo Martino. Cunctis candelabrum luminis extitit. Fameli
cus in priapæis &c.

Exceptio.

Ariſtoteles. ¶ Corripiũtur compoſita a telos. vt pyrgoteles, praxiteles, ariſtote
les, cōtra durę ceruicis nebulones, q nulla authoritate a ſtultitia ſua
Praxiteles. poſſunt depelli. Iu. ſat. ij. Si qs Ariſtotelẽ ſimilẽ vel Pittacō emit. Ca
pella li. iiij. Pallens afflictim verſat Ariſtoteles. Author priapæoꝝ
Monoſceli. Nō me praxiteles ſcopaſue fecit, phal. eſt. Auſo. in epig. Praxiteles
manibus viuo iterꝫ Niobe. Corripe etiā a ſcelos. i. crus deducta, vt
Periſcelis monoſceli hoĩes indici ſingulis cruribus. ¶ Periſcelis idis. cruris
ageladas vel brachij ornamẽtũ. Hora. in. vi. epiſt. Nota refert meretricis acu
mina ſæpe catellā. Nā ſæpe periſcelidẽ raptam ſibi flentis vti mox.
¶ Ageladas ę. nō agelas dicit̃, licet id Calepinꝰ ponat. vide a añ d.
¶ Achelous viri & fluuij nomẽ. Oui. viij. met. vincas alios acheloe
Acheloꝰ dracones. ¶ Albimelech: ¶ Alleluia apud Sidoniũ in. ij. li. epiſt.
Alleluia. ſed rectius oratio eſt qꝫ dictio. ¶ Arele apud Auſoniũ in fine ope
Arelas. ris. ¶ Arelas viri nomẽ. ¶ Angelus, euangeliũ apud Iuuencũ
& alios. ¶ Ampelus viri nomẽ, ſignificat quoqꝫ vitẽ ſiue vineā.
Ampelꝰ Oui. iij. faſt. Ampelon intonſum ſatyro nymphaqꝫ creatũ Fert̃ in
Ardelio. Iſmarijs Bacchus amaſſe iugis. ¶ Ameletis. ¶ Ardelio qui ſtu
Ampeliꝰ dio quodā oẽm in rem ardet, nihil ꝑficit. Mar. li. ij. Vis dicam quid
ſis magnus es ardelio: ¶ Ampelius viri nomẽ. Sido. ad Fœlicem
Paulinũ ampeliũqꝫ ſymmachũqꝫ, phal. eſt. ſed ꝓducit̃ Ampelus ꝓ
montoriũ, vt Calepinus notauit. ¶ Auelis gentis nomẽ. Auſo.
Auelis ad Pontiũ. Illibanum munidāqꝫ auelim partumqꝫ vononem.
¶ Cybele es. vel cybeles is. ſi Neſtori credimus deoꝝ mater. Clau
Cybele dianus in. iij. de raptu ꝓſerpinę. Procul irrita vẽti Dicta ferāt ſubij-
cit Cybele nō tanta tonāti Segnities, ſic cæteri ſæpiſſime, neqꝫ tamẽ
Cybelle raro geminato ll Cybelle dicunt. Idem in eodem lib. penetralibus

amens Proſilit & tali cõpellat voce Cybellem. Sil. xvij. Iamq; petita aderat Latia portante Cybellem, ſic cęteri, modo pducũt modo corripiunt. ¶ Cybelus ſacerdotis nomen, vnde cybelem dictã volunt, ſimiliter corripias. ¶ Cypſelus cũ y græco vt cybele & cybelus Ixionis & Iadę filius, vnde corinthij cypſelidę dicti ſunt. dictꝰ autẽ cypſelus a cypſela frumẽtaria menſura, in qua abſcõditus fuit a matre querẽtibꝰ eum corinthijs vt interficeret. Vide Domitiũ in Cirin Vergilianã, vbi dicit Cypſelidæ magni florẽtia regna corinthi Pręterit. ¶ Eleleus bacchus. Oui. iiij. met. Nyctiliuſq; Eleleuſq; pater. ¶ Eutrapelus viri nomẽ, interpretat̃ vrbanus, eutrapelia vrbanitas eſt. Sunt quoq; eutrapeli qui ſupra annoꝝ rationẽ grãdi corpore creſcunt citoq; moriunt̃, in quo voce latina caremꝰ & græca vtimur. Apud Martialẽ lib. vij. tonſoris nomẽ eſt. Eutrapelus tõſor dũ circuit ora lupci. Expũgitq; genas altera barba ſubit. ¶ Encheladus gigãtis nomẽ apud Luca. li. vi. Encheladum &c. ſic apd' Papi. Vergiliũ &c. eſt quoq; grãmatici nomẽ. Iu. ſat. vij. Quis gremio encheladi doctiq; palæmonis affert. ¶ Encheliæ oppidi nomẽ. Luca. li. iij. Enchelię verſi teſtantes funera Cadmi. ¶ Ficeliæ locus quidã romę teſte Calderino, cui refragat̃ Merula, vide in primis. ¶ Hedymeles cantoris nomẽ, vide e ante d. ſiqd aliud manifeſtũ fiat a melos corripiat̃, nam philomelus, philomela Tortellius deducit a philos. amicꝰ & mela. i. mala ſiue poma vt dictũ eſt, licet aliqui a melos deriuent. ¶ Icelos ſomni filius. Oui. xi. meta. Hũc Icelon ſupi mortale phobetora vulgꝰ Nominat. ¶ Menelaus. Oui. i. de reme. Redde Parin nobis Helenã Menelaus habebit. ¶ Meneleus canis nomẽ, interi etiã viri. Oui. iij. met. harpalos & Menelus hirſutaq; corpe Lachnę. ¶ Marcellianũ vnguentũ dictum a marcello vnico l correptiõis grã extrito, ita em̃ legit Domitiꝰ illud Mar. li. iij. Cuius olet toto piguis coma marcelliano. ¶ Nephele es. Helles mater, vnde ipſa nepheleias dicit̃. Luca. li. ix. Qua pelago nomẽ nepheleias abſtulit helle. ¶ Nyctelius. i. Bacchus. ſed qdã p i nyctilius dicũt, habet in pria y gręcũ, vide eleleus. ¶ Obelus. i. veru, gręce ſcribit̃ p ε tenue ergo corripit̃, hĩc obeliſcus, vide in primis o ante b. ¶ Penelope. Ouid. Penelope cõiunx ſemp Vlyſſis ero. in priapęis penelopea dicit̃. ¶ Pterelas ę. viri nomẽ & canis, vide æ ante l. lęlaps. ¶ Semele Bacchi mater, & lucus q ſtimele quoq; dicit̃. Oui. iij. met. limẽ adit Semeles. Idem. vi. faſt. Lucus erat dubiũ ſemele ſtimele ne vocet̃. ¶ Sepelio. Mecœnas. Nec tumulũ curo ſepelit natura relictos. ¶ Stenelus viri nomẽ. Ver. x. æneí. hinc ſtenelũ petit & Rhœti de gẽte vetuſta Anchemolum.

Cybelus. Cypſelꝰ Eleleus. Eutrapelus. Enchеladus. Encheliæ Ficeliæ. Hedrymeles Icelos. Menelaꝰ Meneleꝰ. Marcellianum Nephele. Obelus Pterelas Semele Stimele Stenelus.

¶ Stipelus vel ſtiphelus centauri nomen, vide bromus o ante m.
thymele. ¶ Sicelis, vide i ante c. ¶ Thymele es. mulieris nomẽ. Iu. Diues et
a trepido thymele ſuppoſita latino. interpretat̃ pulpitum. Auſo. in
epiſt. ad lectorẽ. Seria contractis expende poemata rugis. Nos thy
melen, ſequimur. hoc eſt pulpitũ & hiſtrionicã artem, vnde thyme
lici ſunt hiſtriones vt. ff. de his q notant̃ infamia, vbi ſic dicit̃. Neq;
thymelici neq; xyſtici ignominioſi habeant̃, vbi ineptiſſime legit̃
theomilici & xeſuſtici. ſunt autẽ xyſtici athelęte qui p hyberna tẽpo
Xyſtos. ra in porticibus exercent̃, nam xyſtos per x ſequente y græco por
tus eſt. thymele autẽ per th aſpiratũ & y græcũ ſcribit̃. Multa de his
vindelici Beroaldus in annotatiõibus. ¶ Vindelici populi. Mart. lib. ix. Me
tibi Vindelicis raptũ narrabat in oris. ¶ Xerampelinę, vide e añ r.

Ae añ L. Ae ante l. Chamælęa hærba. ¶ Chamęlæon anĩal, cha
Chamæ memæla hærba, oĩa ſcribunt̃ p ch aſpiratũ, vt contra Tortelliũ
læa. dicit Neſtor. ¶ Mantęle is. & mantęlũ & per i longũ mantile eſt
Mantęle. id quo man⁹ abſtergunt̃, a manus & tęla vt vult Neſtor. Lucillius
Mappas mãtęla meriũq;. Oui. in faſt. Dixerat ad dextrã villis mã-
tęle ſolutis. Plautus. Nec his ſycophantijs, nec phucis vllum mantę
lum obuiũ eſt. Mart. mantile e mẽſa ſurripit Hermogenes.

E añ m
diaſtema

e Ante m pducitur, vt diaſtema. i. ſpaciũ græce
ſcribitur p η, ergo pducitur teſte Ioanne Pio & Calepino
ideo (vt vterq; teſtatur) errauit Sidonius in epithalamio
Polemij dicens. Sic placidã paphien ſeruare diaſtema quintum.
Euphe-mia. ¶ Euphemia mulieris nomen interpretat̃ bona fama, nam eu bo-
num indicat, pheme fama eſt. vnde per ph aſpiratũ multi nõ irra-
tionabiliter phama ſcribunt, apud græcos aũt in prima ſyllaba p
η φημη pheme ſcribitur. hinc polyphemus. quare errauit Sidonius
in. i. paneg. dicens. Gaudeat, euphemiã ſidus diuale parentis. errat ſi-
militer poeta doctiſſim⁹ baptiſta Mantuanus in Catharinaria dicẽs
Eleemo-ſina. Funus Anaſtaſiæ vidi euphemiæq; dolores. ¶ Eleemoſyna hexa
ſyllaba dictio eſt, cuius tertia ſyllaba pducit̃. quicquid Verulanus
Henricus & alij quidam dicant. ſcribitur nanq; tertia ſyllaba per η quam in e
Bebelius. longum vertimus, in pænultima habet y græcũ, mecum ſentit do
ctiſſimus vir Henricus Bebelius, interpretat̃ aũt miſericordia, nam
eleos miſeratio eſt, & dicitur munus qđ amore dei pauperi datur.
¶ Erotema. i. interrogatio. Vindemia. Ver. ij. gęor. Floret ager ſpu-
Vinde-mia. mat plenis vindemia labris, ſic cæteri. hinc vindemiator qđ p ſyn
copam Horatius vindemator dixit ſat. vij. li. i. Vindemator & in-
Vinde-mator. uictus quũ ſæpe viator. Oui. detraxit a lr̃am dicens in faſtis. At nõ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

effugit vindemitor hoc quocꝫ cauſam. Sic Seneca in Claudiũ. Car
pebat raras ſerus vindemitor vuas, vbicũcꝫ correptionis aut pro
ductionis gratia aliqua fit additio vel remotio vel mutatio, tantũ
inuentis vtemur, inuenienda niſi ꝑciſſime in maximo ope iam ex-
tra inuidiæ aleam poſiti nuncꝫ admittemꝰ talia ſunt ficedula, mar-
cellianũ, cybellē, cuticula &c. ¶ Abſtemius (vt in. i. Fabius memi- Abſtemius.
nit) grãmatici deducũt ab abſtinentia temeti, ideo quidã putant va
riari vt temetũ, nos ꝓduci tantũ, quia correptionē nuſcꝫ inuenimꝰ
adde ꝙ nõ abſurde aphthemiꝰ ſcribit̃ vt e græco deriuet̃ teſte Cale
pino, qđ ſi verꝫ eſt, certum erit ꝓduci tantũ. Sidonius in euchariſti
co. Vix coctos capture cibus abſtemius æuũ ducis, ſic cæteri. acade
mia dicas ꝓduci tantũ, vide a ante c. ¶ Eremus ſine aſpiratione Academia.
ꝓducitur tantũ contra Alexandrũ, Sulpitium & alios plurimos.
ſcribit̃ nãcꝫ græce ꝑ η in ſecũda ſyllaba ερημοσ η in e longũ vertimꝰ Eremus.
& os in us dicimuſcꝫ eremus, vnde eremita. hæc eſt veriſſima Ne-
ſtoris doctrina quã ꝓbat ꝑ Dionyſiũ in perihe. Bebelius quocꝫ di-
ligentiſſimus grãmaticus v̈ſum græcũ ex. iiij. Lactantij hunc citat. Bebelius
Andron chiliadas en eremo pente coreſi. pulchre id obſeruauit di diligẽtiſſ.
uinus poeta Baptiſta Mantuanus dicens ecloga x. Sola qđ in va- grãmaticus.
ſtam nondũ diſceſſit eremũ. Errauit itacꝫ hic vt in alijs cõpluſculis
Prudentius in pſycomachia dicens. Excidit ergo animis eremi ſitis
& Maffeus in antoniade. Expediam primãcꝫ eremũ primoſcꝫ re-
ceſſus. & hymnographus, Præpotens martyr eremicꝫ cultor. Errãt
ꝓterea quotqt hos imitant̃. Mamotrectus & Vgutio plureſcꝫ bar-
barei milites inepciſſime dicunt ab hæreo deriuari vel a remoueo,
eſt enim græcum fœmininum &c.

Exceptio.

¶ Anathema teſte Valla in Matthæũ licet Prudentius vt plures alij
dixerit. Dũ vetitis anathema legẽs anathema fauillis. hinc tamẽ aſti Anathẽa
pulatur Calepinus in q̃ multa aut mẽdoſa aut falſa deprehendi.
¶ Alemania regio vnde alemanꝰ. Claud. in. iiij. cõſulatu Honorij. Alemãia
Imploratcꝫ tuũ ſupplex alemania nomẽ. ¶ Anchemolus cũ ch aſ- Anchemolus.
pirato viri nomẽ. vide e añ l, ſthenelus. ¶ Archemorꝰ viri nomẽ
xvij. Sillij & ſæpe apđ Papi. cũ ch aſpirato ſcribat̃. ¶ Anemos vẽ Archemorus.
tus teſte Calepino, at anæmos cũ æ diphthõgo dicit̃ exanguis teſte
eodẽ, ab a priuatiã ꝑticľa & hęma. i. ſanguis. n euphoniæ cauſa inter
poſitũ eſt extrita aſpiratiõe. ¶ Authemiꝰ ſiue anchemius viri nomẽ
apđ Sidoniũ & Claudianũ. ¶ Artemis idis. i. Diana, hinc artemiſia
hærba, in qbus errauit Macer vt etiã ex cõpoſito artemidorꝰ ꝑſpi Artemis

cere poſſumus. Mar.li.vij. Quū vinceret artemidorus. ¶Themis
idis. cū th aſpirato dea quedā, & interpretat̃ fas, hinc chryſothemis
& plura forſitā q̄ corripiūtur. Anaximenes & Autolem⁹ viri no-
men. Marullus. Dixerat taurolemo flāmas cōſultus aruſpex.
¶Elementū. Oui. Denſior his tellus elementaq; grādia traxit.
¶Gethſemani chriani in penultima & ante penultima corripiunt.
Neopto lemus. ¶Neoptolemus viri nomē, interp̄tat̃ nouus miles, ſic em̄ dictus eſt
Pyrrhus Achillis filius apd̄ Verg. in. ij. æneí. ¶Polemos & inter
polemos poſita t lr̃a ptolemus interp̄tat̃ miles, q̄cq̄d hinc eſt corripit̃ vt ne-
optolemus, triptolemus, ptolemeus, polemō, philopolemus in ca
ptiuis Plauti. ¶Polemon igit̃ viri nomē. vide o an̄ c. focale. Luca.
ix. Te ptolemęe ferā &c. regis egyptij nomē, aliter vſi carpant̃. Po-
lemius viri nomē. Sido. in polemij epithalamio. Hoc in gymnaſio
Polemi⁹ polemi ſapiētia vitā excolit. p polemij p apocopen. ¶Ploxemū
Ploxe- mū. trāſpadani vocāt capſam. Catul. de ęmilio. Gingiuas ℣o ploxemi
habet veteris. ¶Solemus viri nomē. Oui. iiij. faſt. Huius erat Sole
Solemus mus phrygia comes, vnus ab Ida. ¶Telemachus viri nomē, vi-
Telema- chus. de e ante l. ¶Telemus, vide e ante l. ¶Tlepolemus, vide e ante p.
¶Triptolemus viri nomē. Oui. iiij. faſt. Triptolemū gremio ſuſtu-
Triptole mus. lit ille ſuo. ¶Vehemēs qd̄ freq̄nter p ſynęreſin eſt diſſyllabū. Lucre.
li. ij. Nā tibi vehemētes noua res molit̃ ad aures, ſic ibidē ptulit ea℞
vehemēs Vt noſcas referre ea℞ p̄mordia re℞. Cice. in Arato. Geſſit iam ℣o
clinata eſt vngula vehemēs, vbi nota ſimplex clinata q̄ Cice. in eo
ope identidē vtit̃, hos imitatus eſt Horatius in vltima ep̄la dicens.
Vehemēs & liquidus puroq; ſimillimus amni Fundit opes. ppter
dictū Ciceronis verſum malo ſynęreſin eſſe q̄; primo loco anapę
ſtum, vt Fluuiorū rex &c. & puto cuiq; licere vehemēs ſic vſurpa-
re parce tamē ne affectare videatur.

Ae an̄ m Achæmenes primus Perſarū rex, vn̄ Perſæ

Ae an̄ m. achæmenidę & achæmenij dicunt̃. Prop. li. ij. Non tot achęmenijs
Achęme nes armant̃ fuſa ſagittis Spicula. ¶Achæmenides comes Vliſſis teſte
Tortellio p æ diphthōgon ſcribit̃ in ſcd̄a ſyllaba non cū i achime
Achęme nides. nides, ergo in i ante m ab aliq̄bus male excipit̃. Ouid. xiiij. met. No
ſcit achæmenidē &c. ¶Adræmon Thoātis pr̄ teſte Tortel. ¶Cha-
Achęme nij. męmellū hęrba q̄ male camomilla dr̄, vt ait Calepinus, ſcribit̃ aūt
cū ch aſpirato. ¶Calodæmō cacodæmon vt dęmon. ¶Diadęma
Adręmō ¶Euæmō & eudæmonidas viro℞ ppria. ¶Lacedæmō lacedęmo
Chamæ- mellum. nius. ¶Palæmō viri nomē. ¶Pylæmenes cū y græco viri nomē.
¶Talæmeneus viri nomē q troianis auxiliū dedit, vt dicit Tortel.

Oę an̄ m Oe an̄ m. Parœmia, pœmiū, Philopœmō viri nomē.

Ante n ꝑducit̃,vt Galenus triſſyllabū,licet cū E añ n.
e indoctis aliter dixerit Macer,euen⁹,agenor,antenor,aga
theni,&apd' Bapt.in exhortatiōe cōtra infideles legendū
puto Semen agarenū trinacria, nō agarenicū niſi dicatur hic vt in
pluſculis a veterꝝ obſeruatiōe defeciſſe,dindymene.i.Cybele.

Exceptio.

¶ Corripe cōpoſita a genos.i.genus veluti ꝓtogenes &c. Auſo.in
epig. Diogenes obijt nō obijt ſed abit,eadē rōne corripit̃ origenes. Genos
ideo plurimorꝝ deceptor Riga male dixit in Luca. Scripſit origenes Dioge-
q̈ nō tenebroſa fuerūt. Idem. Ecce nouū mirū Diogenes cornua nes.
perdit. Mart. Mantile e mēſa ſurripit Hermogenes. Verg.in Buco. origenes
Non tulit Antigenes. Iu. Aduocat archigenē. Idem Protogenes ali Sthenos.
quis. Corripiunt̃ quoq; cōpoſita a ſthenos cū ſth aſpirato.i.robur
vt demoſthenes,boryſthenes cum y græco fluuius,inſula & oppi
dum. vñ boryſthenidæ ſcythæ, & boryſthenius a.um. & boryſthe-
nis idis. Priſcianus in perihe. Hic vbi deſcēdit porrecta boryſthenis
vnda. Porpert.lib.ij. Gloria ad hibernos lata boryſtenidas,ſic an- Boryſthe
tiſthenes,calliſthenes,Pliſthenes virorꝝ noīa,hinc antiſthenius,cali nes.
ſthenius. Oui.ij.de reme. Illā pliſthenio gaudia ferre viro. Corripe Pliſthe-
cōpoſita a xenos.i.hoſpes vel ꝑegrinus, vt philoxenus.i.hoſpitał. nes.
philoxena talis fœmina.philoxenia hoſpitalitas,ariſtoxenus opti-
mus hoſpes. Nā ariſtos optimus eſt. Axenus inhoſpitabilis,po-
lyxena cū y græco Priami filia interp̄tat̃ multorꝝ ꝑegrina.a poly
cum y grȩco & xenos.ita dicit Cale. Tortellius autē a poly & zene
admirāda hic Calepino libētius accedo. Oui.iij.met. Placet achillæ
os mactata Polyxena manes. Proxeneta vt in xeniū e ante n dictū
eſt. Quare indocte qdā dixit. Tā demens vt ſis ariſtoxenus inepte.
Qui viuentē aīam diſputat eſſe nihil. ¶ Armenia regio. Papi.i.ſyl. armenia.
Armenia & patiēs Latij iā pōtis Araxes.ſic cȩteri p̄ter Rigā & nōnul Aſenech.
los riga indoctiores,q̄s male imitat⁹ Petrar.dixit in.ij.aphricȩ Vin-
cet̃ iudȩa tenax Armenia duplex. Placētin⁹ aſpirat harmēia. Iu. Ar-
menius zalates &c. aſenech hebrȩū nomē. ¶ Achæmenes, vide æ
diphthōgō añ m. ¶ Achȩmenides vide ibidē. ¶ Amben⁹ ꝓpriū vi amben⁹.
ri apd' Val.flac.li.vi. ¶ Alcamenes teſte Calepio ſculptoris nomē. Alcame-
¶ Ariaſmen⁹ viri nomē in.vi.Val.flac. ¶ Amphigenia,vide i añ a nes
¶ Alimen⁹ viri nomē in.x.theb. Abdenago teſte Sulpitio. ¶ Bere- Ariaſme
nice es.nō ꝑ o beronice q̄c q̄d dicat Neſtor authore Antonio par- nus.
thenio interprete Catulli. Iu. Deiñ adamas notiſſimus & berenices Alimen⁹
in digito factus p̄cioſior. fuit ægypti regina & alia Herodis filia, & Berenice.
quarumcunq; nomen fuerit corripietur, aliqui excipiunt berenix,

	quod nuſqꝫ inueni, & puto eos decipi. ¶ Berenicis, vide i ante c
Carme-	¶ Carmenion viri nomē. Mar.li.x. Ne te carmenion vocē ſororē
nion.	phal.eſt. ¶ Ceteneus viri nomē. ¶ Clymene Phętōtis mater, vide o
clymene	añ d. rhodos. ¶ Clymenus viri nomē apd' Oui.in.v.met. Vtrūqꝫ
Clazo-	ꝑ y grecū ſcribit. ¶ Clazomenę arū. oppidi nomē. Hora.ſa.vij. Per
mene.	ſius hic ꝓ magna negocia diues habebat Clazomenis etiā lites cū re
Diadu-	ge moleſtas. in Galepino male dicit penultia ꝓduci. ¶ Diadumenꝰ
menus,	viri nomē. Mar.li.iij. Hoc tua ſæue puer diadumene baſia flagrant
eumenis.	¶ Echeneis vide echinꝰ e añ c. Eumenis furia. Sil.li.ij. Eumenis ī me
eumeniꝰ	dios irrūpit turbida cœtꝰ. ¶ Eumenius viri ꝓpriū in.xi. ænei. eume
	nes tñ ꝓducit vt quidā volūt, poeticū teſtimoniū deſydero, qa vi
	det eſſe eiuſdē deriuatiōis. ¶ Eurimenę arū. cū y greco. Val.flac.li.ij.
Hebenus	Inde ſalutant Eurymenas. ¶ Eugenius eugenia vt amphigenia.
Helena.	¶ Hebenus & hebenū arbor. Ver.i.geor. Fert hebenū, ſolis eſt thu
Hypo-	rea virga ſabęis. ¶ Helena vel helene etiā diuæ auguſtæ nomē, licet
menes.	indocti tū velint ꝓduci, vide menelaus. ¶ Helenꝰ viri nomē. Ver.
Idaſme-	iiij.geor. hos helenus monitꝰ. ¶ Herenius teſte Bebelio. ¶ Hippo-
nus.	menes viri nomē apd' Oui.in.x.met. ¶ Idaſmenꝰ viri nomē, vide
Idome-	i ante d. ¶ Idomeneus viri nomē.iij. ænei ¶ Iphigenia, vide i ante a,
neus.	ſic ageniꝰ & eiuſdē origīs cetera. ¶ Iuuenis. Hora. Imberbis iuuenis,
Melpo-	¶ Ingeniū & ingenꝰ vt ingenitꝰ, & cōpoſita aduena alienigena &c.
mene.	¶ Melpomene muſarū vna apd' Ver. & alios. ¶ Miſſumenos odio
Miſſume	dignꝰ & diſplicēs, ſed diſexapothos dicit iucūdiſſimꝰ & maxīe op
nos	tatus. Mar. in apo. Nō erit in turba qſqꝫ miſſumenos iſta. Sed pote
Mirite-	rit quis eſſe diſexapothos. ¶ Miritenes lapis ꝑcioſus. Priſ. in perihe.
nes.	Miritenēqꝫ bonū nardi quū reddat odorē. ¶ Nyctimene es. puella
Nycti-	in noctuā verſa, cū y greco in pria ſyllaba. Oui.ij.met. Crimine Ny
mene.	ctimene nr̄o ſucceſſit honori. Poteſt p noctua cape. ¶ Olenos & ole
Olenos	nus, vide o añ l. ¶ Orchomenꝰ Theſſalię mōs, vñ orchomenū op
Olenus	pidū, & orchomenō fluuiꝰ, vñ adiectiuū orchomeniꝰ a.um. Oui.
Orcho-	v.met. Vſqꝫ ſub orchomenō. ¶ Ormenꝰ viri nomē apd' Papi. in
menus	x.theb. Ormenis nympha in epiſt. Deianirę. ¶ Parmeno vt teſtat
Ormenꝰ	doctiſſimꝰ amicꝰ nr̄ Badius, cui ſuffragat Bebelius. Heraſmus ad
Parme-	Gaguinū. Nec nō Parmeno vti Terētianus, phal.eſt. ¶ Pœmenis
no.	vide œ diphthōgō añ m. ¶ Parthenos th aſpirato.i. virgo, vñ par-
Parthe-	thenice, ꝑtheniꝰ viri mōtis et fluuij nomē. Appellatiuū vo ꝓpe cū
nos.	ſignificat q ex ea q̄ virgo nupſit natꝰ eſt, vt dic Mācinellꝰ in illd'. Iu.
Pericly-	ſat.xij. Mittere lances parthenio factas. ¶ Periclymenus cū y greco
menus.	in.iij.ſyllaba viri nomē eſt apd' Oui.in.xij.met. ¶ Porſena Roma
Porſena.	norū rex. Mart.lib.i. Vrere quā potuit contēpto Mutius igne, Hāc

ſpectare manũ Porſena non potuit. ſic cæteri ferme. Verg. tamen metri gratia ꝑ geminũ nn Porſenna dixit in. viij. æneí. Necnõ Tarquiniũ eiectum Porſenna iubebat Accipe. Adde dictis Ariſtomenes viri nomen apud Marullum. Stelenus & telomeneus atq; qđ Auſonius dixit. Nobiſcũ inuenies catenantia ſi libet vti non penna ſed græca fide.

Ae ante n, Balæna, marina bælua. ¶ Celæno harpyiarum vna, & etiã Pleiadum. Celænę arum. oppidum Phrygię. dicit quoq; ſingulariter celæna teſte Neſtore Cæſena vrbs teſte Tortellio. ¶ Dracęna draconis fœmina. ¶ Encęnia & quicqd eſt a cænos. i. nouus. ¶ Hyæna cũ y græco. ¶ Lacæna leæna. ¶ Muręna. ¶ Nazaręnus. ¶ Pareneſis admonitio, ſic apæneos. Proſcęnium quia eſt a ſcæna. æ añ n

Oe ante n. Amœnus amœnitas &c. ¶ Apœninus vt vult Seruius quia a pœnis nomẽ habere putat Neſtor, & aliꝭ ꝑ geminũ nn ſine diphthõgo apenninus ſcribũt. ¶ Buthœnus cũ th aſpirato. i. Hercules teſte Georgio valla, camœna. ¶ Calœnũ vinum optimũ. ¶ Lagœna & quicqd eſt ab œnos, vt philœnus, & a cœnos. i. cõis, vt epicœnum, & a ſchœnos. i. funis, vt oxyſchœnos iuncus marinus, quaſi acutus funis, oxys acutus eſt, cũ y gręco holoſchœnos etiã marinus iuncus, quaſi totus funis, nam holos totus eſt. ¶ Prothęnor. œ añ n Apœninus.

Ante p corripitur, vt Telephus, elephas.

e Exceptio. Eañ p.

¶ Aeſepus fluuꝭ nomen, hinc æſepius a. um. Vale. flac. li. iij. Ampycides petit aduerſis æſepia ſyluis, Flumina & ęquoreas pariter decurrit ad vndas. Ego video in prima habere æ diphthõgon. Neſtor ꝟo legit aſepus, quia putauit corripi apud Priſcianũ in perihe. Atq; malos lemures qđ pellit munꝰ aſepi. notũ eſt apđ Flaccũ ꝑduci, & opinor Neſtorẽ decipi, quia apđ Priſcianũ in oĩbus libris q̃s vidi, etiã diuerſaꝶ impreſſionũ, habet iaſpi nõ aſepi ſic. Atq; malos lemures qđ pellit munus iaſpi. Itaq; q̃ntũ ad diphthongon attinet, Tortellio ſuffragor. ¶ Aſclepius viri nomen græce habet in ſecũda ſyllaba H quã in e longã ꝟtimus, author eſt Neſtor. Macer vt eſt quantitatũ indiligẽtiſſimꝰ id nomẽ variauit. Corripit quidẽ vbi de Camomilla ſua loquit, recte vero ꝑduxit. vbi de cępis loqt dicens. Non modicũ ſanas aſclepius aſſerit illas ¶ Ioſephus ſimiliter græce ſcribit ꝑ H quã in e longũ ꝟtimus, teſtibus Neſtore & Antonio nebriſſenſi, in q̃ nõ optime ſenſit Sulpitiꝰ Aeſepus. Ioſephus

vt in epodo, anate, eremo. muliere, ſcrypilo in quibus tamē dicit ſe tritum vſum ſequi, quod verū non eſt ſi de doctiſſimorū vſu loquatur. Inepte itaq; dixit Riga in lib. regum. Inde refert Ioſephus qđ mira gerens Eleazar, vide finē primi libri noſtri.

Ae añ p. Hypæpę. Ae ante p. Hypæpę. arum. cum y græco Lydię vrbs monti adiacens, ab hypo. i. ſub & hępos cacumē, & vertex hoc eſt ſub cacumīe. Oui. vi. met. Orta domo parua paruis habitabat hypæpis. ¶ Præſępe. p̄ſæpio is. & qcquid hinc ſit aliud apud antiqs diph thongon habere cōſueuit teſte Neſtore.

Oe añ p. Hodœpori. Oe ante p Hodœporus viator. ¶ Hodœporicū. i. itinerarium hoc eſt liber aliquid iter deſcribens nomē itinerariū. Bebelius credit eſſe barbar℞, licet itineror v̄bū nō ſatis elegans in Apuleio legat̄, & Calepinus ponat itinerariū, ſi tñ in Hieronymo vſq; inueniat̄, nō multū dānauero, ſed hodœporicū libentius dixero. ¶ Synalœpha, epiſynalœpha, & ſiqd ſit ab alœphe aliud, p œ diph thōgon ante p ſcribat̄, teſtibus Tortellio & Neſtore cū Gęor. Val.

E añ q. e Ante q corripit̄, vt die quīti, die quarti, vel die quinte, die quarte, aduerbia tēporis cōtra primitiui naturam corripiunt̄, teſte Gel. lib. ix. noct. attica℞.

E añ r. e Ante r corripitur, vt magiſteriū. Tibul. Quū mea ridebunt vana magiſteria. Miniſterium, bucerus, quercerus, inferus, ſuperus, poſterus.

Exceptio.

¶ Propria fere pducunt̄ vt Homerus, ſaleranus, cythera o℞. cythere es. i. venus. Auſo. in epig. Nec bis cincta Diana placet nec nu

Cythere. da cythere. at p Venere cytherea contra primitiui naturā corripit̄.

Cytherea Verg. in. i. æneí. Parce metu cytherea. manēt immota tuo℞ Fata tibi. ſic cythereius corripit̄. Cythera orū. cum y græco vrbs in q̄ Ven⁹ plurimū colebat̄. Abdera, acheras viri nomē. Sil. li. iij. habytes nup cæſę germanus achæras. Iberus iberia &c. ¶ Plurima tamē corripiunt̄, e qbus multa hic ſubieci. ¶ Acheron. Luca. li. iij. Pręparat innumeras puppes acherōtis aduſti Portitor. male habet̄ in

Acherō. Calepino id nomē æ diphthongo debere annotari, & eſſe fœminini generis quū ſit maſculini. fluuius eſt infernalis. ¶ Aſterie, aſteris aſterion & qcquid eſt ab aſtris. i. ſtella, vt aſteriſcus. ¶ Bructęrus, bellerophon. ¶ Cerberus, craterus, Cicero, cremera, camere, camerius, caſperula, caſperia. ¶ Eucherius. eleutherius. ¶ Glycere glyceriū. ¶ Hiero, Hieronymus. hieroſolyma & quicquid eſt ab

Hiera. hieros. i. ſacer, niſi p ſynæreſin proferat̄, Manilius, Hiera ſyracuſas.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſalamis nãqꝫ vrget athenas, inſulæ nomẽ eſt, apud Vergilium eſt
triſſyllabũ ſecunda ꝓducta, nymphæ nomẽ.ix.æneí. Quos Iouis
eduxit luco ſylueſtris hiera. Sil.lib.xiiij. Hic mtris Hieronis opes hic
ſancta vetuſtas, ſynæreſis eſt. Baptiſta in hiericus ſynæreſin fecit, &
nihilominus corripuit dicẽs in ecloga.x. Vnda coit rurſum tandẽ
hiericunte relicta. Iuuẽcus. Hieremiã dixere alij pars eſſe ꝓphetam.
¶Hymera. ¶Laberius. Mart.li.vi. Affirmas laberi ꝗd ergo non
vis. ꝓ laberij, phal.eſt. ¶Mermeros viri nomẽ in.xij.met. Nuce-
ria. ¶Pierus. ¶Proteros loci nomẽ in.iij. Martia. ¶Silerius flu
uius qui & ſiler. Sil.li.viij. Nunc ſilerus q nutrit aquis. ¶Sigerius.
Staberius apd' Hora.in.ij.ſat.li.ij. ¶Tyberis, tyberinus, tyberius
Hora.ſat.iij.li.ij. Te tyberi numerare cauis abſcõdere triſtẽ Extimui
vtũs eſt a Tyberiꝰ, ideo indocte dixit Sido.in.iij.panęg. Capreaſqꝫ
tyberi. ¶Tripherus viri nomẽ apd' Iuue.ſat xi. ¶Valerus viri no
men.x.æneid. Quem tamẽ haud expers Valerus virtutis auite.
¶Valerius viri nomẽ. Hora.ſat.vi. Cõtra leuini Valeri genus vn
de ſupbus Tarquinius regno pulſus fuit vnius aſſis. apocope eſt
ꝓ Valerij. Ergo nõ recte dixit Petrarcha in.iij.li.epiſt. Inſigne exem
plum Marcuſqꝫ Valerius offert. Adde dictis nicerotes pigmẽtarij
nomẽ, vnde nicerotianũ vnguentũ appellaṫ. Mart.lib.x. Nimbis Nicero-
ebria nicerotianis, phal.eſt. & ab heros.i.amor compoſita, vt phile tes.
ros otis. & ab ceros cornu vt rhynoceros, Aegoceros & q̃ nõ oc-
currunt plura, notenṫ cõpoſita quia ꝓducunṫ e lõgis vt enimuero
Seuerus ſequẽs verꝫ ſed etymologia potius qꝫ cõpoſitio videtur, Seuerus.
hinc aſſeuero as. ꝑſeuero as. Papi.iiij.ſyl. Nam ſi ludere Grippe pſe
ueras, phal.eſt. quãobrem errauit Auſonius niſi mẽdum ſit vbi de
Caſtore & Polluce loquiṫ. Patribus ambiguis & matribus aſſeue-
ratos. ¶Arteria orũ, pluraliter. Lucre.li.iiij. Pręterea radit vox fau
ces ſæpefacitqꝫ Aſpiora foris gradiens arteria clamor. diciṫ quoqꝫ Arteria
arteria ę, ſingulariter. Cicero lędunṫ arteriæ. Gel. Arteria eſt cõcepta
culũ ſpiritus naturalis. Baptiſta in libello quodã nõ recte corripuit
vt notat etiã Calepinus ſed ex Lucretio teſtimoniũ nr̃m eſt nõ Ca-
lepini. ¶Auſterus apud Hora.ſat.ij. ¶Cyperus, vide e ante p.
¶Cratera. ¶Cauteria Macer ꝓducit, idẽ tamẽ male corripuit cly-
ſterium. ¶Dicterium breuiter acute ſalſeqꝫ dictũ, græce ſcõma &
apophthegma diciṫ. Mart.li.vi. Omibꝰ arrides dicteria dicis in oẽs Dicteriũ.
Sic te conuiuã poſſe placere putas. ¶Galerus capitis tegmen. Iu. Galerus.
ſat.vi. Et nigrũ flauo crinem abſcõdente galero, diminutiuũ eſt ga
lericulus. hinc galerita alauda, a galeri ſimilitudine propter plumã
elatam in capite. vide colon o ante l.

¶Myſterium. Auſonius ad theonē. Accipe congeſtas myſteria fri
Myſteriū uola nugas. ſic Oui. cæteriq́;. ¶ Niceteriū, vide i ante c. ¶Po
Niceriū. deris veſtis quædā. male dicit̃ in Calepino corripi, qa teſte Neſto
Poderis. re, cui ſuffragant̃ doctiſſimi viri Badius & Anto. Nebriſſeñ. græce
Pſalteriū ſcribit̃ ꝑ η quā in e longū vertimus. male corripit̃ a Riga. Panthera
facile reperies teſtimoniū. ¶Pſalteriū organum muſicū, hebrai
ce nablon dicit̃. Verg. in ciri. Nō arguta ſonāt tenui pſalteria chor
da. Errauit in hoc, vt in pluſculis Arator ad Vigiliū papā, ita ſcri
bens. Metrica vis ſacris nō eſt incognita libris. Pſalteriū lyrici com
poſuere pedes. ¶Soteria, vide o ante t. Seuerus iam dictum eſt.
¶Statera. Mar. lib. x. Non ergo eſt manus iſta, ſed ſtatera. Papi. lib.
Statera iiij. ſyl. Repit languida quadrupes ſtatera, phal. ſunt. apud Papin.
teſte Domitio. ſignificat lignū, vnde vincto fune & alligata mula
trahebat̃ currus, a ſimilitudīe ſtateræ quæ eſt inſtrumentū quo res
ſine bilancibus pōderant̃. ¶ Trieteris trium annoꝝ ſpaciū, hinc
Trieteris trieterica ſacra q̃ tertio q̃q́; anno fiunt, ſic dieteris bienniū eſt. etos
annus eſt. Sta. iiij. theb. Ludis & atra ſacrū recolet trieteris Opheltē
Verg. Vbi audito ſtimulāt trieterica baccho. Sil. lib. iiij. Edonis vt
pangæa ſuꝑ trieteride motu. ¶ Trieris teſte Neſtore ꝑ η ſcribit̃,
& ꝓducitur, nauis eſt triremis cuius præfectus Trierarchus dicitur,
ſecunda itidem producta.

Ae ante r, Arcæra currus vndiq́; clauſus. Arcæris ſe
Ae añ r curis ærea, qua in ſacrificijs vtebant̃ ſacerdotes. ¶Aphæreſis,
ephæreſis, epaphæreſis, diæreſis, ſynæreſis, & quicqd eſt ab hæreſis.
¶Cimera. ¶Cithæron cū i latino viri & mōtis nomen. ¶Me
Megera. gæra furia, at ꝓ Herculis vxore, nec ꝑ æ diphthōgon Megæra, nec
ꝑ ſecundā vocalē megera, ſed ꝑ a primā vocalē megara dicendū
eſt, teſte Domitio in illud. Mar. lib. xi. Tu megarā credis nō habu
iſſe nates. fuit Creontis filia. ¶Machæra cū ch aſpirato. i. gladius.
¶Neæra. Procærus, ſyncærus, & quicquid eiuſdē eſt originis.

Oe añ r Oe ante r, pomœrium, quaſi poſtmœnium, locus eſt
intra extraq́; muros, vbi ædificare nō licet, inepte capit̃ ꝓ poma
rio. Luca. Longa ꝑ extremos pomœria iungere fines.

E añ s. e Ante s corripit̃, vt epheſus. Notentur compo
ſita obeſus, adeſ⁹. Arator li. ij. Iam ſermone potēs Ephe
ſi conuerterat vrbem, ſic cæteri docti contra indoctos.

Exceptio.

¶Producunt̃ numeralia quæcūq́; habent e ante ſimus a. um. vt vi
ceſim⁹ &c. Sido. in p̄fatiōe de laudib⁹ Narbonis. Nā qd̕ carmīe ꝓ
tuo repēdo, Hoc cētēſima laudiū tuaꝝ, phal. eſt. vide gtm̄ laudiū.

¶Arceſius Vlyſſis auus, vide a ante e. Laertes. ¶Carcheſium cū Arceſius
ch aſpirato poculū. Vale. flac. lib. i. Ipſe ter æquoreo libans carche- Carche-
ſia patri. Sic ait Eſonides. Eſt quoq; naualis veli pars ſumma eadē ſium.
ſeruata quantitate. ¶Catachreſis abuſio ſcribit. teſte Neſtore grę Catha-
ce per η ita, vt anachoreſis, teſt. Goudano. ¶Diœceſis, quia teſte creſis
Neſtore (cui ſuffragātur Calepinus & Antonius Nebriſſenſis cū Diœceſis
cæteris doctis) ſcribit græce cum œ diphthōgon in ſecūda ſyllaba,
& η quā in e longū vtimus in tertia ſyllaba, ineptiſſime itaq; dicit
dioceſis penultima breui. ¶Diaporeſis dubitatio teſte Calepino.
¶Eccleſia græce ꝑ η ſcribit, ideo optime dixit Baptiſta. Flumina & Eccleſia.
ablutos genitrix eccleſ. a lacte. Eccl'iaſtici ſcriptores plurimi hoc no
men corripuere, quos nec in hoc nec in pluribus imitādos credo.
nec ipſum Lactantiū alioqui doctiſſimū dicentē. Eccleſię paſtos, hu
bere, lacte, ſinu. Etheſiæ, vide e ante s ¶Galeſus fluuij & viri no- Etheſiæ
men. Papi iij. ſyl. Et Lacedæmonij pecuaria culta galeſi. ꝓ viro ꝓ- Galeſus
ducitur in. vij. ænei. ¶Geneſa oppidum eſt teſte Goudano.
¶Haleſus fluuius & mons nō longe ab æthna. Colum. lib. xi. Et q̄ Haleſus.
ſicanij flores legiſtis haleſi, ꝓducit pro viro quodā in. vij. æneid. & Herbo-
in. xij. met. ¶Herboſos oppidum ꝓpe hyblam. Sil. lib. xiiij. Nō ſos.
herboſos iners. ¶Haleſinus fons. Priſcia. in perihe. Hic & haleſi- Haleſinꝰ
nus fons eſt mitiſſimus vndis. ¶Ieſus græce ſcribit ιησουσ ꝑ η ita Ieſus
quā lr̄am in e longū vertimus, nec vllam obtinet aſpirationē, vi-
de finem primi libri. Prudētius licenter iſus ꝓ ieſus dixit, id ego nol
lem imitari, vt Bile ſub obliqua ꝑtioſam ꝓderit iſu, nō ſinit poſitio
vocali in i conſonantē verſa ieſu dicere. ¶Lycabeſos cum y grę Lycabe-
co mons atticus, vide helageos e ante g. ¶Larnæſus, teſte Gou- ſos.
dano, eſt quoddā oppidum. ¶Lyrneſus oppidū Phrygiæ. Ver. Lyrneſus
xij. ænei. Lyrneſi domus alta ſolo laurente ſepulchrū, cum y gręco
vt quod gemino ſſ ſcribit Lyrneſſus theſſaliæ oppidū. ¶Marpe
ſus mōs Pari, vt Seruius inquit. hinc marpeſius a. um. Ver. vi. ęnei. Marpeſꝰ
Q, ſi dura ſilex aut ſtet marpeſia cautes. ¶Magneſia & regio & Magne-
vrbs & ꝓmontoriū, teſte Neſtore, hinc magneſij aut magnetes po ſia.
puli. ¶Matheſis, quia vt Nebriſſenſis ait græce ꝑ ita η ſcribitur. Matheſis
μαθησισ idem dicunt Badius, Calepinꝰ, Bebelius, & ſenſit Baptiſta
Mantuanus dicens, Sunt ſophię partes, eſt ingenioſa matheſis. Ma
taratius & Goudanus dixerunt corripi, moti forſitan authoritate
Apollinaris in. ij. paneg. dictis. Percurrit matheſim, numeris inter-
rogat vmbras, ſed is plærūq; errauit, ꝓpter ignorantiā græce lin-
gue, vt ꝑ Hermolaū ꝓbauimus, ideo melius puto ꝓducēdum eſſe
hoc nomen cū Baptiſta &c. ¶Megaleſia feſta & ludi magnæ deæ. Megale-

Oui.iiij.faſt. Inſtiterã quare primi megaleſia ludi Vrbe forent nrã.
¶ Maleſus teſtibus Badio & Bebelio. ¶ Mileſius miletus poſſeſſi
uum. Verg.Geor.iij. Milleſia vellera nymphæ Carpebãt. ¶ Mica
Micaleſos. leſos ꝓmontoriũ oncheſti ciuitatis, vt ait Lactãtius ĩ vij.theb.Pa.
vbi ꝓducit̃. ¶ Moneſus viri ꝓpriũ.Sil.lib.vij.Emimus hos gla
Moneſus dio, ſaphaꝝ gladioq; moneſum, Et morinũ. ¶ Moneſes æ.viri
Moneſes nomẽ in.vi. Valerij flacci. ¶ Myndeſos cũ y græco. vrbs ſyriæ,
Myndeſos. vnde myndeſius a.um.Oui.v.met.Occidit & celadon, Myndeſius
occidit aſtreus. ¶ Meneſis, vt vulgo apd' Horatiũ legit̃ ꝑ e in pri
Meneſis. ma & in ſecũda ſyllaba, aut ꝑ u in prima ſyllaba muneſis, vt eſt in
Muneſis. Apiano, teſte Antonio Mancinello, fuit viri potẽtis & clari nomẽ
Hora.ode.vi.lib.iij.car. Iam bis Meneſis & pacori manus. Verſus eſt
alcaicus dactylicus. ¶ Opeſos, vide e ante s. meſembriacũ, oppi
Opeſus. di nomẽ eſt. ¶ Oneſimus viri nomẽ, interꝑtat̃ vtilis, oneſis eſt iu
uamen, vtilitas, ſed inuenio vulgo per e in prima, & æ diphthõgõ
oneſimus in ſecũda ſyllaba eneſimus. Oui.viij.met. At nõ lethiferos effugit eneſimus ictus. ¶ Poeſis. Hora.in arte. Vt pictura poeſis erit.
Poeſis ¶ Pleureſis q̃a græce ꝑ η ſcribit̃, ſed illi pleuritis idis. ſæpius dicunt,
nos pleuritis a pleuras.i.latus.eſt em̃ lateꝝ dolor. hinc pleureticus,
cuius ſecũda male corripit̃ a Macro qui recte dixit. Coſtaꝝ quam
phreneſis pleureſim vocat attica lingua. ¶ Phreneſis. Iu.ſat.xiiij. Quũ furor
haud dubius quũ ſit manifeſta phreneſis.i.furor & amentia. quidã
phrenetis legũt. teſte Mãcinel. Mart.lib.iiij. Declamas in febre ma
thon hãc eſſe phreneſin, Si neſcis nõ es ſanus amice mathon. Serenus
licẽter corripuit dicẽs. Ex vitio cerebri phreneſis furioſa mouet̃, me
cum eſt doctiſſimus Nebriſſenſis, & ante oñdi Serenũ quantitatũ
interim fuiſſe indiligentẽ, ergo eũ iam nõ ſequemur. ¶ Syntereſis,
Syntereſis. teſte Neſtore & ꝑ t in ſecũda ſyllaba nõ cum d ſcribit̃, dici poteſt at
tentio ſeu cõſeruatio. Nã a ſyntereo.i.cõſeruo deriuat̃. Eſt animæ ꝑs
q̃ vitijs aduerſat̃, & ſeſe ſemꝑ immaculatã cupit a peccato ſeruare.
¶ Synœceſis ꝑ œ diphthõgon in ſecũda ſyllaba.i.cohabitatio, ꝓdu
Synœceſis. citur, teſte Neſtore cũ y græco in prima ſyllaba. fit em̃ a ſyn.i.con et
œcos domus. ¶ Sperchеſiades patronymicũ a ſpercheſius viri
Sperchеſiades. ꝓprio ꝓducit̃ in lib.v.met, Ouidij. ¶ Theumeſus, oppidũ, regio
mons & fluuius cũ th. Sta.i.ſyl. Nil ibi plæbeũ nuſq̃ theumeſa nota
Theumeſus. bis Aera ſed argẽto fœlix ꝓpellit̃ vnda, Sic in Priſciano de ſitu or
bis. ¶ Theoreſis cũ th aſpirato.i.contẽplatio ꝓducit̃, teſte Neſtore
Theoreſus. theomæ contẽplari. ¶ Telmeſis oppidum, vide i ante d. Cnidos.
¶ Titareſus fluuius quẽ orchon etiã dicunt. Luca.li.vi. Defendit tita
Titareſus. reſus aq̃s. male legebat̃ cytharœdus, vt notauit Anto. Sabellicus.

¶ Vogeſus viri nomen in. x. Sillij, ſed vogeſus corripiť, vide o añ Vogeſus
g. montis nomen.

Ae ante s, anapæſtus. Ancæſa vaſa cęlata, qđ circũci Ae añ s:
dendo fiant, ipſumqꝫ cælare hinc dictũ eſt, d in l verſo. ¶ Clytemne
ſtra mulieris ꝓpriũ. Diocęſaria a Cæſare, vt neocæſarea. ¶ Ephe
ſtion viri nomen. ¶ Palæſtra palæſtrita palæſtina. Et apđ Priſcia
num in perihe. Maſæſylij populi nomen.

Oe ante s. Argirœſſa, teſte Tortellio, vrbs ęolię. Oe añ s:

e Ante t ꝓducitur, vt ortygometra. i. coturnix, E añ T
vel mater ortygũ. i. coturnicũ, vt tettigometra cicadę ge-
nus. interp̄tať cicadarꝫ mater. tettix cicada eſt. meter mater
qđ ꝑ η ſcribiť, teſte etiã Neſtore. Paracletꝰ teſte cũ cęteris doctis Phi
lelpho, a paracleo. i. hortor, rogo, cõſolor, vñ paacletus cõſolator Paracle-
diciť. Baptiſta Mãtuanꝰ in agone Margarethę ſumit ꝓ angelo quo tus.
dam dicẽs. Cui nomẽ paacletus erat, deſcẽdere mãdat. Multi inepte
corripuerũt paaclitus, q̄a ſcribiť gręce ꝑ ei diphthõgon παράκλει-
τος. nos aũt verſtimꝰ ei diphthõgon in e longũ, vt κυθέρεια cythe-
rea, ſic paacleitos paacleius, nõnunqꝫ tamẽ ꝓpter euphoniã verſtimꝰ ei
in i longũ. vt thaleia thalia author Seruius in illđ Vergilij. Noſtra
nec erubuit ſyluas habitare thalia Muſa, & gręce ait thalia, nã latine
thalea debuit dicere, ſicut κυθέρεια cytherea ſed ꝓpter euphoniã cõ
tẽpſit ius regulę, & ideo in gręcitate ꝑmãſit. hęc Seruius. quãobrem
Tortellius ait ꝑ e paacletus quidẽ dicendũ fuiſſe, maluerũt tamẽ nr̃i
paaclitus, vt idẽ ſit ſonꝰ apđ nos qui fuit apđ gręcos, Et forte ꝓpter
euphoniã, ſic agapitus dixere nõ agapetus. Propterea vir doctiſſi-
mus Curius Lancilotus ait Paracletus nõ paaclitus mera eſt oſtẽta-
tio, vt brabiũ non brauiũ. Gaſparꝫ. Hamilciarꝫ &c. vtut eſt pęnulti Paraclitꝰ
ma ꝓduceť tantũ, licet Prudentius & alij multi corripuerũt, nec dici
tur cũ y græco a clytos. i. inſignis paraclytus. Nam vt ait Philel. in
xiij. lib. epiſt. Si hoc nomẽ vſqꝫ inueniret, ſignificaret infamẽ, aut p̄-
ter famã, nam para aliq̄n ſignificat preter & diminutionẽ rep̄ſentat
Clytos famã & inſignẽ, vnde inclytus. Hoc aũt dictu abſurdum &
impiũ eſt de ſpiritu ſancto, igiť &c. ¶ Curetes nunqꝫ puto corripi
quicquid dicat Bebelius. ¶ Pleureticus, ſpleneticus, & ſimilia, licet
Macer corripiat hæreticus, vt opinor. licet Arator dixerit in lib. ij.
Quum tamen hæretica nigredine plenus auerni. Notentur e cor-
reptis compoſita, vt pedetentim in. v. Lucretij. Impeto impetus &
ſimilia quæ corripiuntur.

Exceptio.

¶Corripe denoĩatiua in etas, vt pietas, ſatietas, varietas, & compo
ſita a metron, monometrũ, dimetrũ &c. & a theton cum th aſpira-
to in prima dũtaxat ſyllaba.i. poſitũ, vt ſyntheton aſynthetõ, An-
titheton, epitheton. Figurarꝫ noĩa agonotheta.i. certamis diſpoſi-
Theton. tor, latine munerarius dicitᷣ, alleotheta aliter poſita. Perſius. Crimi
na raſis Librat in antithetis, doctas poſuiſſe figuras Laudatur.

Arete ¶Arete.i. virtus penultimã corripit. vtimur in quibuſdã com po-
Panaret⁹ ſitis, vt panarctus viri nomẽ. ¶Anaxarete mulieris nomen. hoc
Anaxa- interpretatᷣ tutrix virtutis, illud vero oẽm virtutẽ continẽs, q̄ noĩe
rete dictus eſt liber Ieſu filij ſyrac. Hiero. in ꝓlogo ſuꝑ parabolas Solo
monis. Fertur & panaretus Ieſu filij ſyrac liber. Mart. li. vi. Quũ pe-
teret ſerã media iam nocte matellã, Arguto madidus pollice pana
retus. Spoletina data eſt ſed quã ſiccauerat ipſe. Oui. xiiij. met. Vide
rat a veteris generoſam ſanguine teucri Iphis anaxaretẽ humili de
ſtirpe creatus. ¶Aretalogus. teſte Mãcinello in illud. Iu. ſaty. xv.
Aretalo- Riſum fortaſſe quibuſdã Mouerat, vt mẽdax aretalogus, in mare
gus nemo Hũc abijcit ſæua dignũ veracꝫ charybdi. dicitᷣ ab arete.i. ars
virtus, ſermo, oratio, ratio, verbũ, ſtudium. Eſt itacꝫ iactans virtu
tem, tum ſuam, tum alienã, ac fabuloſus & garrulus. Neſtor cõtra
Domitiũ negat ab arete dici, quȩ eſt virtus, ſed deducit ab aretos.i.
placitus Tortellius legit arȩtelogus, vt ſit oratio veluti mẽdax eſſet
ſermo, qui Arȩte vxori Alcinoi dirigebatᷣ, ſed nugatᷣ Tortel, q̄a vt
Neſtor docet ex Apollonio & Homero græcis poetis Areta ȩ. vł
arete ȩs. ꝓ Alcinoi vxore primã ſyllabam & tertiã ꝓducit.

¶Arethuſa cũ th aſpirato nympha in fontẽ ſui noĩs verſa, vel in
arethuſa. fluuiũ potius. Oui. v. met. Cur ſis arethuſa ſacer fons. ¶Acenet⁹
Acenet⁹. pædagogi nomẽ interp̄tatur. teſte Mãcinello ſine cõmunitate, ab a
id eſt ſine, & cenetes.i. cõmunitas. ꝓpriũ em̄ ſpectabat vtilitatẽ. Iuue.
aſchetos. ſat. vij. Diſcipuli cuſtos p̄mordet acenetus ipſe. ¶Aſchetos cum
archety- ch aſpirato equi nomẽ in. vi theb. Papi. ¶Archetypus a.um. cũ
pus. ch aſpirato & y grȩco.i. exẽplaris, vt ſit archetypũ vetus exẽplar, ve
luti qđ ipſe author fecit ad ſimilitudinẽ conamur ſimilia efficere, ſic
dicim⁹ archetypus liber. archetypa epiſtola, archetypa vaſa &c. ab
archeos.i. antiquus, vet⁹, teſte Mãcinello, & typos forma, archeos
tñ penultimã ꝓducit, alij deducũt ab archos.i. princeps, vt ſit prin-
cipalis forma. Iu. ſat. ij. Et iubet archetypos pluteũ ſeruare cleãthas.
¶Amethyſtus lapis cõtra ebrietatẽ valens. Calepinus vult hoc no
men ſcribi cũ th aſpirato in. iij. ſyllaba & y græco, atcꝫ cũ th in vlti
ma ſyllaba ab a.i. ſine, & methyſtis.i. ebri⁹, vel methe.i. ebrietas. Ne

ſtor dicit vltimā ſyllabā eſſe ſus. ſine th ab a.i.ſine, & methyſos .i.
ebrius. hanc amethyſthinus vel amethyſinus. Neſtor carpit Tor-
tellium qui dixerat hoc nomē in.iij.ſyllaba habere i latinū. Marti.
Quū potes amethyſtinos triētes, phal. eſt. Prudētius in pſyco. Sar-
donychē pingunt, amethyſtina pigitiaſpis. ¶ Archetius viri no
men. Verg. æneí.xij. Ferit enſe grauē tymbręus Oſirim. Archetium — Archetiꝰ
Mneſtheus, epulonē obtrūcat Achates. ¶ Arteticus apud Macrū
cui plurima ꝓpter errata nullā fidem habeo. ¶ Calpetus viri no- — Calpetꝰ.
men. Oui.iiij.faſt. Et tuus eſt idē Calpete factus auus. ¶ Capetus vi — Capetus.
ri nomē, Oui.xiiij.met. Clarus ſubit ecce latino Epytus ex illo, poſt — Chaletus
hunc Capetuſq; capyſq;. ¶ Chaletus cū ch aſpirato, viri nomē — Chryſen
apud Papi.lib.ix.theb. ¶ Chryſendetū cum ch aſpirato & y grę- — detum.
co, vt chryſos.i.auꝝ dicit vas aureū vł in auro ligatū. chryſodetū
vero eſt auro ligatū. Mart. in fine. vi. libri. Ponūtur ſemꝑ chryſen-
deta calpetiano Siue foris ſeu quū cœnat in vrbe domi. ¶ Calpe — Calpetia
tianus viri nomē, vide chryſendetū. ¶ Chremetaon viri ꝓpriū — nus.
apd' Papi. vij. theb. Phylea falcato chromin & chremetaona curru.
¶ Cynetes cū y græco tertię declinatiōis muſca minutiſſima longis
cruribꝰ in capite hn̄s roſtrū, q̊ ꝑforat pellē hoīs. naſcit ex hūore, & — Cynetes.
iuxta aq̄s abūdat. Corripit teſte Calepino. mallē aliud teſtimoniū.
¶ Darcetis fœmina in piſcē verſa. Oui.iiij.met. Cogitat & dubia eſt — Darcetis.
de te babylonia narre. Darceti, quā v̄ſa ſquamis velātibus artus
Stagna paleſtini credunt coluiſſe figura, vtūs eſt & corripit, ſiſr in
vij. theb. ¶ Eteretes. i. creteſes. Sil. xiiij. Mœnibus eteretū nō fauſta
ad prœlia minos. ¶ Eetion vide e ante e. ¶ Feretrius Iuppiter a
fero, aut ferio, vt docet Propert. li.iiij. vbi poſt multa dicit. Hinc fe- — Eteretes.
retri dicta eſt ara ſuꝑba Iouis. apocope eſt ꝓ feretrij. Feretrū a ferē- — Feretrius
do, capulus quo mortui efferūtur, vel etiā in capitoliū captiui, ꝑin — Feretrū
de ac mortui. Seruius & Varro dicūt pheretrū eſſe græcū, & ꝓinde
ꝑ ph aſpiratū ſcribi, nam gręci pheretra vocāt auꝝ, argentū, gem
mas principū imagines, hoſtiū ſpolia, & cætera quæ in pōpa fere-
bātur. Sil. li. v. Dona Ioui portet pheretro ſuſpēſa cruēto. Idē. Ante
ſyphax pheretro reſidens captiua p̄mebat Lumina. Verg. æneí. xi.
Sed venit in mediū, pheretro pallāte repoſto. Procubuit ſuꝑ. neu-
tram opinionē improbādam cēſeo. ¶ Hicetaon viri nomē. vi-
de in primis a an̄ s Iaſius, ergo in. iij. Iliados Homeri recte dixit Ni
colaus. Bello præſtans hicetaon. ¶ Herpeta morbus apud Ma- — Hicetaō
trum. Hipetaon viri ꝓpriū. Vale. flac. li. vi. Et nunc magnanimos
Hipetaona Geſſominūq; Nunc Arimen Nolbūq; notat. — Herpeta.

 — Hipetaō.

Heluetij Iapetus ¶ Heluetij populi. Mantuanus in exhortatione cōtra infideles. Hel
uetij tibi dura acuunt venabula & enſes. ¶ Iapetus viri ꝓprium.
Oui. in. i. met. Quā ſatus Iapeto mixtā fluuialibus vndis &c. Iapeti-
Lāpetiæ des, vide a ante p. ¶ Lampetie es. Solis filia. Prop. lib. iij. Pauerat
Lucetius. hos Phœbo filia Lampetie. ¶ Lucetia Venetię oppidū. teſte Sulpi
tio in illud Lucani li. ij. Tu quoq; cōmiſſę nudatū deſeris arcem Sci-
pio Lucetię. ¶ Lucetius lingua thuſca Iouē ſignificat, q lucē dat, qd
nomē apud Verg. ſolū legit, teſte Seruio in illud æneı. ix. Lucetiū
portę ſubeuntē igneſq; ferentē, ſed hic viri nomē eſt. ¶ Macetes ę.
Macetes. vel maceta ę. i. macedo. Sta. in achil. Quo macete ſua tela cient, quo
Magetæ. turbine cæſtū. ¶ Magetæ ſcythiæ populi apud eundē in. ij. Achil.
Maſſagetes. ¶ Maſſageta æ. vel maſſagetes æ. ſcythicus populus. Sil. li. iij. Nec q
maſſagetē monſtrās feritate parentē. ¶ Meretrix notū eſt, vt mere
tricor. ¶ Nemeta fontis nomē. Mart. li. i. Et nemeta quę vincit ni-
Nemeta. ues. Iamb. dimeter. hic primus pes dactylic. eſt. ¶ Obſtetrix ab ob
Oretæ ſtando. vide pactumeius in u ante m. ¶ Oretę populi apud Pri-
ſcianū in perihe. Poſt hos Cercetij iuxta, quos Axenus altis Fluctu
Phæton. at æquorib⁹, necnō Oretęq; feroces. ¶ Phæton, vide a an̄ e. Tor-
Phaetuſa tel. male credidit ꝑ œ diphthōgon phœton ſcribi. ¶ Phaetuſa phae
tontis ſoror. Oui. ij. met. Plangorē dederant equis phætuſa ſororꝝ.
Maxima. hoc quoq; Tortel. male ꝑ œ ſcribit phœtuſa. ¶ Penetro
cum ſuis notū eſt. ¶ Pharetra. Oui. ij. met. Exuit hic humero pha
Penetro. retrā lentoſq; tetendit Arcus. ¶ Pheretrū dictum eſt in feretrum:
Pyretrū. ¶ Pyretrū cum y græco, hærba apud Macrū. ¶ Palpetus viri no-
Palpetus men, teſte Goudano. ¶ Phlegeton fluuius infernalis ſemp̄ ardēs.
Phlegetō Claud. in. i. de raptu ꝓſerpinę. Aequora gurgitibus phlegeton plu-
ſtrat anhelis. ¶ Peuceti⁹. Oui. xiiij. met. Peucetioſq; ſin⁹ Meſapiaq;
arua relinqt, ſed Regius puteolos legit. ¶ Pometij orū. vel ſingu
Pometij. lariter pometia æ. Italię oppidū, vide i ante n. Inuus. ¶ Suffeti⁹ ali-
qui ꝑ t ſcribunt. multi ꝑ c. vide ſuffecius e ante c. ¶ Taygetus & tay
gete, vide a ante i. ¶ Temetū, opinor rectius ꝓduci quia apud Iu-
uenalē quidā duxerat, nō deduxerat legunt ¶ Theletuſa mulieris
Theletuſa. ꝓpriū. Mart. lib. viij. Si Theletuſa venit ꝓmiſſaq; gaudia portat.
¶ Trieteris, dieteris, trietericus, dietericus, vide e ante r. ¶ Triquetra
Triqtra. ſicilia. a figura. nam triquetius triangularis eſt. Sil. lib. v. Huc ætnęa
cohors triquetris quā miſerat oris. ¶ Thyrſagetes, vide a ante g.
¶ Vegetus & vegeto as. teſtimonia facile occurrent. ¶ Venetus ve
Venetus. netiæ, venetia, ſic viri nomē henetus vnde hæc deriuata dicunt, vt
ab heſperus veſperus. vide e. an̄ s. rheſina, nec auſim ꝓducere vene
tia cū Petrar. in. iij. li. epiſt. dicente. Alterq; venetia mūdus. Neſtor

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tamẽ ꝑpter tot breues Petrarchæ ſuffragaꝛ, nec multũ refragandũ
cenſeo. ¶ Vietus variatur & eſt naturalibus deſtitutus viribus. a Vietus
vieo es. Lucret. lib. iij. Nec ſupra caput eiuſdẽ cecidiſſe vietum. Ve-
ſtem ſentimus. Hora. in epodo. Ode. xij. Quis ſudor vietis & ꝗ̃ ma
lus vndiq; mẽbris Creſcit odor.

Ae ante t. agrętius teſte Agretio. Cynetha cum y gre- Ae añ T.
co, & th aſpirato, caprę nomẽ. ¶ Diæthus hiſtoricus cũ th aſpira-
to, teſte eodẽ. Diæta cœnandi locus eſt, & victus a diapoamę. i. vi
uo & cõuerſor. diæta quoq; eſt iudicij locus. Nam dięteo. i. iudico,
vt arbiter, Dietarij qui dięte ſeruant. Diętitę. i. arbitri. Indocti diætã
putẽt eſſe vnius diei iter. ¶ Melanchętes canis nomẽ. interpretaꝛ ni
gram iubam habens. Chęten cũ ch aſpirato iubã dicimus, melã ni
gram. Oui. iij. met. Prima melanchętes in tergo vulnera fecit.
¶ Menelætus aquilæ ſpecies. ¶ Nięthus cũ i latino, fluuij nomen.
¶ Panętius philoſophus. Philetas poeta. Panętolium Aetolię
maximus mons, tanq; totam cõtines ætoliam.

Oe ante t Damœtas viri nomẽ. Menœtius, vnde me- Oe añ T.
nœtiades. ¶ Orętes æ. ſardiũ pręfectus. Propetides Deucalion.
Polypetes Pirithoi filius. Timœtes Priami filius. Timœtas vi
ri nomẽ, teſte Tortellio, ad quẽ & Gęorgiũ vallam cũ Guarino &
Neſtore recurres, vbi Deſpauteriana diligẽtia quicq; dubitabis.

e Ante v producitur, vt paraſceue præparatio, a E añ v.
paraſceuaſo. i. ꝑparo. nõ vt indocti dicunt a para, & ſcæ-
ua, primã corripit tantũ, ideo (vt notauit Neſtor) male
dixit Riga in Luca. Poſt paraſceuẽ lux quæ ſeqtur phariſęos, vbi ſe
cunda in phariſęus male corripitur, quia rectiſſime ſcribitur gemi-
no ſſ phariſſęus. Beneuentum oppidi nomen cõpoſitione noſcitur
& per compoſitionẽ longęuus diphthongon obtinet

i Ante b corripitur, vt delibutus contra multos I añ B.
vide e ante l. ſenſibilis corripitur a Lucretio. alia in bilis a
verbis quartæ, vt ipſum ſenſibile volunt variari. Sed me
lius dicit Aldus, Nomina in bilis & bundus a ſupinis formata pæ
nultimam ſupini imitari, vt deletum delebilis. ſcitum ſcibilis. cupi-
tum cupibilis, petitum petibilis, notum nobilis, volutum volubi-
lis, ſolutum ſolubilis, ſititum ſitibundus, quæ producuntur. Con-
tra corripiũtur territum terribilis. moritum moribundus. ſtatum
ſtabilis, quod Priſcianus cõtra primitiui naturã dicit corripi, quia
ſtatum a ſto putat produci.

Exceptio.

oribaſus. ¶Oribaſus nomẽ canis, vide Lælaps æañ l. interpretat̃ mõtes aſcẽdens. Nam oros mons eſt, bęno. i. aſcẽdo, & ita videtur ꝑduci cõtra regulã de I in compoſitione.

I añ C. Ante c corripit̃, vt Epicurus, quod Petrarcha in. ij. li. epiſt. ad Gulielmũ Veronẽſem male ꝑduxit. Orichalcum in arte Horatij, licet græce p ei diphthõgon ſcribatur teſte Politiano li. i. epiſt. Aedicula. Iu. ſat. viij. Siquis in ædicula deus vnicus. Notentur e longis deducta fœlicito, cornicula, cornicor, radicitus.

Exceptio.

In icus ¶Produc ex barbaris deducta nomĩa in icus, qualia ſunt plurima Gotthoꝝ, Vandalorũ, germanoꝝ & aliorum barbaroꝝ nomĩa. apud veteres latinos vix repta. vt Henricus, Vlricus, Alaricus, Federicus, Lodouicus, Athanaricus, Rodoricus, Genſericus, & cętera quæ nõ minus ꝑducẽda ſunt, ꝙ Iacobus Ioſephus Adamus &c. licet nõnulli male auſi ſunt corripe. Claudianus in. vi. cõſolatu Honorij. En Alaricus ait nõ qualem nuꝑ ouãtem Vidimus. Mantua: in exhortatiõe cõtra infideles. Henrice ſilebo, finis ꝟſus eſt. Philelp. ix. ij. Qui finẽ in vita nullũ nec rebus agẽdis Cõſtituit Frederice ſibi rõne carere Arbitror. Neſtor ſcribit Fœdericus p œ diphthongon in prima ſyllaba a fœdus, & ideo dicit penultimã corripe. Bebelius credit a fœdus & ico dici. Ego facile crediderim Fredericꝰ dici ex barbaro frideric. Nebriſſenſis vult ſimiliter Theodoricus penultima lõga dici a theodoric. Ego puto etſi Gotthoꝝ regis nomẽ fuerit, a latino, vel ſi mauis græco theodorus vel theodoros deduci, vt a gallus gallicus &c. & ꝓinde penultimã corripi, Licet li. viij. dicat Sidonius Theodorice tuæ manus rogant̃, phal. eſt. vt in laudibus Narbonis Theodoricus amat ſibiq; fidum Aduerſos ꝓbat ante ꝑ tumultus, in quibus ſynæreſi vſus eſt. Quæ aũt e latinis aut græcis deducũtur, ꝓpria in icus corripiũtur, ideo male de oĩbus intelligit̃ illud Alexandri. In ꝓprijs icus ꝑducit̃, vt fredericus. Corripiũtur itaq; hæc & lõge plura. Mylicus, melicus, ruſticus, monycus, ibycus, eutychus, autolicus, ſtoicus, vrbicus, gallicus, germanicus, dñicus, garricus, atticus, perſicus, getulicꝰ, põticꝰ &c. Teſtimonia facillima inuẽtu ſunt, lege ſi dubites Neſtorẽ. Mart. lib. viij. Qui ꝓpter cœnã Ruſtice cędo cocũ. hic ruſticus viri ꝓpriũ eſt, ideo ꝑ diui Dionyſij ſocio turpiſſime ꝑducitur. At pulchre ſunt differẽtiæ (inquiet aliqs) Ruſticus arua colit, Ruſticus ad æthera ſcãdit. Eſt He

Margin notes: fredericꝰ; Theodericus

ſena meretrix, crucis inuentrix ſit Helena. Aequora ſunt maria, eſt
virgo materq; maria. Cur nõ itidem recipitis hos verſiculos? Do-
natus eſt doctor, ſed donatus datus extat. Vrbanus eſt ſanctus, vr-
banus habet̃ honeſtus. Mobile fœlicis, fixũ ſibi fœlicis optat Si has
& ſimiles mille nugas effutiuiſſet Grecismus aliquis vel Alexander
iam eſſent barbaris tanq̃ delphica oracula, ideo tenaciter inherent
ſemel male recepta. Profecto hæ nugæ, etiã viros alioqui doctiſſi-
mos in errorem duxere, veluti Gaguinũ cum quodam non indo-
ctiore dicentẽ. Sic me (crede) tui verſus dñice leuarũt, Vt ſolet egro-
tos dum venit alma ſalus. potuiſſet recte dicere Mancine. ad mãci-
num em̃ ſcripſit. Quæ tamẽ e longis ſunt, ꝓducunt̃, vt a nice .i. vi-
ctoria philonicus, ſtratonicus, olympionices, polynices, hipponi-
cus &c. que ſunt fere viroꝝ ꝓpria, vt Berenice & Veronica mulie- Theſſalo
rum, & theſſalonica oppidi cum th aſpirato, vt theſſalus, Clau. lib. nica.
ij. in Rufinũ Tangebat macedũ fines muroſq; ſubibat Theſſaloni-
ca tuos. Papi. lib. x. theb. Cõmendat honorẽ Frontis & oblatã Po- Polyni-
lynicis munere grato Loricã. fit a poly ideo in ſecũda y græcũ ſer- ces.
uat. Iu. ſat. vi. Grandia tollunt̃ cryſtallina, maxĩa rurſus Myrrhina
deinde adamas notiſſimus & berenices In digito factus precioſior
¶ Berenicis idis. oppidũ. Sil. lib. iij. Affuit vndoſa cretus berenicide Berenice.
miles, ſic eunicæ &c. ¶ Amicus inimicus & q̃ hinc fiunt. Perſius. Berenicis
Es modicus voti, preſſo lare, dulcis amicis. Amicio hic nõ eſt ideo Amicus.
corripit̃, vnde amictus &c. Amycus viri ꝓpriũ cum y græco natu Amycus
raliter corripit̃. Verg. Nũc Amyci caſum gemit. frequẽs eſt in Va-
lerio flacco, nec corripit̃ ad differẽtiã appellatiui amicꝰ, eſt em̃ hoc
latinũ, illud græcũ a græcis noſtri amicus nullã rationẽ habentibꝰ
ꝓcul dubio ſemꝑ correptũ, vt ab Homero &c. Nã eiuſmodi diffe-
rentiã ponere, ſapit neſcio quid triuiale, quale inter ruſticꝰ cõmune
& ruſticus ꝓpriũ, barbariei primipili excogitarũt, quæ res doctiſſi
mos quoq; decepit vt frequẽter notaui. Ergo ſi quiſpiã ab amicitia
nomen aut cognomẽ nanciſceret̃, is amicꝰ penultima lõga diceret̃
veluti in multis factũ tam longis q̃ breuibus, veluti Ruſticus, Seue
rus, Maximus, Barbara, Regina &c. ¶ Anticus ꝓducit̃ vt poſticus.
¶ Apricus apricari, ſole gaudens & ſole gaudere. Perſius ſat. v. Ci Apricus.
cer ingere large Rixanti populo nr̃a vt floralia poſſint Aprici me
miniſſe ſenes. ¶ Apicius viri ꝓpriũ. Mart. lib. iij. De nullo quere Apicius.
ris, nulli maledicis Apici. ¶ Aricia hinc aricinus a. um. vrbs italie Aricia.
Ver. vij. enei. Virbiꝰ inſignẽ quẽ mater aricia miſit. Hora. vlt. epiſt.
Emptor aricini quondã Veientis & arui. ¶ Aequicolus, vide æ
diphthõgon ante q & ſine diphthõgo equicolus, vide ibidem.

Caicus. ¶Caicus fluuius. Ouid.in.iij.de arte. Quæq; bibunt vndas Myſe
Caice tuas.pro monte ſimiliter ꝓductū legi & ꝑ viro apud Verg.
æneí.i. Caici quoq; populi ſunt germaniæ. Luca.in.i.Et vos crini-
geros bellis arcere Caicos. ¶Craticula a cratis diminutiuū. Mar.
in apo. Parua tibi incurua craticula ſudet offella. Petrarcha nō ma-
le corripuit teſte Neſtore dicēs. Craticulā & gemino fœcundū mar
tyre buſtum. ¶Canicula.Perſius.Sed quid agis ſiccas inſana ca-
nicula meſſes Iamdudū coquit, ſic cæteri. ¶Clauicula neſcio an
vſq; corripiat̃, Producit̃ certe a Germanico in Arato. Qualis ferra
tos ſubicit clauicula dētes. ¶Cuticula.Iu.ſat xi. Noſtra bibat ver
num cōtracta cuticula ſolē. Perſius.Semꝑ & aſſiduo curata cuticſa
caprific⁹ ſole. ¶Caprificus quia a ficus eſt, hinc caprificari, caprificatio &c.
Perſius rupto iecore exierit caprificus. Caprifici ſunt etiā canicula-
res dies. ¶Cuniculus vide u ante n. ¶Corycus certe corripit̃,
vt patet in o ante r. Priſcianus tamē in perihegeſi auſus eſt ꝓducere
¶Cuticus. Conuiciū a vicis dictum in q̄bus plurimū fit, vel a
conuiciū vocū multitudine (vt Feſto placet) quaſi conuociū. Mart. lib.iij.
Lis erit ingenti faciet cōuicia voce, hinc cōuiciari verbū. ¶Ceruical
extrico, fœliculus, meretricula ex primitiuis noſcunt̃. ¶Embric⁹
febricito teſte Sulpitio. ¶Equicolus vide ȩquicolus: ¶Febricito neſcio
an veteꝝ quiſq; corripuerit, notaui nuꝑ ꝓductionē apud Mart.li.
xi. Febricitantē baſiabit & flentē Scazō eſt, quare cū Macro nō cor
ripiam, donec correptio ex veteꝝ aliquo nota fuerit. ¶Febricu-
loſus q̄q; ꝓducit̃, ergo & febricula vt opinor. vide e ante b febris.
Iunicēs. ¶Formica, vide a ante d Cicada. ¶Iunices ꝓducit̃ ꝑ crementū;
quia puto ſingulare eſſe iunix, & ſunt iunices iuuencȩ adhuc tenere
ȩtatis q̄ vitulȩ eſſe deſierūt. Perſius. Tot tibi quū in flāmas iunicum
omenta liqueſcāt. ¶Labicū & labicus, labica, vide a añ b. Lorica
Oui.iij.met. Loricȩq; mō ſquamis defenſus & atrȩ Duricia pellis.
Lectica ¶Lectica lecticula. Mar.li.ix. Dat tibi ſecuros vilis lecticula ſōpnos
Peruigil in pluma Caius ecce iacet, ſic eſt in libris q̄s vidi. Neſtor tñ
Lūbric⁹. legit tegeticula. ¶Lumbric⁹ ꝟmis terrenus a lubricitate dictus. Se
renus. Lumbrici quoq; terreſtres naſcent̃ oliuo. Macer, Lūbricos
Marica. ventris hāc ſæpe bibendo necabis. ¶Laſerpicium, vide a ante ſ.
¶Marica mater Latini. Verg.vij.æneí. Hunc Fauno & nympha ge
nitum laurente Marica Accipimus. Et etiā oppidi nomen vt dicūt
Lucani interpretes in illud lib.ij. Per regna marice, eſt finis ꝟſus.
¶ Matricida neceſſitate quadā apud Auſoniū vt dictum eſt.
Mauric⁹ ¶Mauricus viri ꝓpriū iuſtiſſimi. Mart.lib.v. Probitate Marcos, ȩq
Myrica tate Mauricos. ſcazon eſt. ¶Myrica cum y græco in prima humi-

le virgultū naſcitur in italia alio nomine dicitur tamarica. Vergil.
Non om̄es arbuſta iuuant humileſq; myricę. ¶Mendicus & ver
bum mēdico as. vide tetricus e ante t. ¶Multicium veſtis. Iu.ſat.
ij. Quæro an deceant multicia teſtem. nōnulli p̄ t multitiū ſcribunt
& dicit̄ a multus &c. ¶Naſica viri nomen. Hora. ſat. xv. Filia Na Naſica
ſicæ metuētis reddere ſoldū. Naſica etiā vrbs Indię eſt, at p̄ au diph
thongō Nauſicaa fuit Alcinoi filia, vide a ante a. ¶Nouici⁹ ſed Nouici⁹
multi p̄ t nouitius ſcribūt. Iu. ſat. iij. Tetrūq; nouici⁹ horret Porth- numici⁹
mea. ¶Numicius viri & fluuij nomē rectius p̄ducit̄, tetraſyllabū
eſt non (vt quidā putant) triſſyllabū Numicus. Oui. iiij. met. In fre
ta flumineis vicina Numicius vndis, ſic recte tredecimi ęneidos au
thor ex Ouidio dixit. Vicina Numicius vndis. Verg. æneí. vij. tyr-
rhemū ad tybrim & fōtis vada ſacra Numici. p̄ numicij apocope,
vt apd' Horatiū in xix. epiſt. Brunduſiū Numici melior via ducat
an appi, at in alia epiſt. apd' eundē vtūs eſt. Nil admirari prope res
eſt vna Numici. Nutrico as. p̄ducit̄ ab Heraſmo dicēte. Atq; eadē
tellus ſucco nutricet̄ eodē. ¶Pædico nomē & verbū a pæs pæ- Pædico
dos. i. puer, in priapęis dicit̄ habere primā ſyllabam quę eſt in pęne
lope, ergo pęnelope in prima videt̄ habere æ diphthōgon. Mart.
Pædicat̄ oros, fellat linus, olle quid ad te: Idem. Conciſis natib⁹ nō
eſt pædico maritus. ¶Palicus, ethnicus deus, fuerunt autē palici Palicus
duo quorū mater Thalia ex Ioue grauida, metu Iunonis optauit
ſibi terrā dehiſcere, qd' factū eſt, ſed tp̄e partus rurſus exhibiti ſunt
filij quos ob id palicos dixere, de qb⁹ pulchre Macrob. in. v. li. ſat.
Dicunt̄ autē palici a palin. i. rurſus, & ikin venire author Seruius in
ix. ænei. Oui. v. met. Stagna palicorū rupta feruētia terra. Sil. Et qui
pręſentes domitant p̄ iura Palici. ¶Poſtic⁹. Perſius. Poſticę occur-
re ſannę ¶Pudicus. Oui. Lis eſt cū forma magna pudicitię. ¶Phe
ricus & p̄dicus vt quidā volunt. ¶Phœnicopterus, vide œ añ n.
¶Periculū. Ouid. iiij. met. Quantaq; vitarit narrare pericula geſtit,
pro experimēto putant corripi, teſtimoniū deſydero, & dum id de
tur p̄ducere audebo. In priapęis legit̄ inepte pudicitior p̄ pudicior
in hoc ſcazonte. Licebit ipſa ſis pudicior Veſta.
¶Pediculus a multitudine pedum vermiculus capitis, nec a pæs. i. Pedicul⁹
puer dicitur contra multos, quia prima corripit̄, hinc pediculoſus,
p̄ quo apd' Martialē ineptiſſime legit̄ periculoſus, vt cū Nebriſſen
ſi ſentio, q̄ in nom̄iato libro attulit hunc v̄ſum. Et menti dn̄s pedi
culoſi, quē magno labore quęſiui, quia q̄uis legerā Martialē, tamē
hūc v̄ſum non animaduerti, tandē repperi in li. xij. Hinc mēti do-
minus periculoſi, vbi legi debet hinc mēti dn̄s pediculoſi, phal. eſt.

Subijciam totum pœne Epigrãma ne quis dubitet pediculoſi ve-nuſte, periculoſi vero inſulſiſſime legi.

¶De importunis Baſiatoribus.

Tantũ dat tibi roma baſiorꝝ Poſt annos mõ qndecim reuerſo, Quantũ Leſbia nõ dedit Catullo. Te vicinia tota, te piloſus Hir-coſo premit oſculo colonꝰ. Hic inſtat tibi textor, inde fullo Hic ſutor. mõ pelle baſiata, Hinc menti dñs pediculoſi, Hinc defio-culus & inde lippus, Iam tanti tibi nõ fuit redire. Pœnultimũ ỽſum pueris indignũ reliqui. ¶ Petricoſus. i. moleſtus a petris di-ctum nomen, nõ auſculto Domitio qui a tricis dici putat. Mar. lib. iij. Res petricoſa eſt Cotile bellus homo. ¶Rubrica, vide v añ r. maſurius. ¶Redimiculũ & ſiquid aliud in iculum eſt a ỽbis qr-tç. Iu. Paulatim qui lõga domi redimicula ſumunt. ¶Saticulus cã-paniæ populus, vide arunci a ante r. ¶Sophopichion. Catul. dij magni ſophopichion diſertũ Othonis caput oppido puſillũ. Pha-leuci ſunt. alij legũt holopichiũ qđ interpretat̃ totus cubitalis, nam Pichys cubitus eſt, alij ſalapentiũ, atq; alij aliter. ¶Siticula ſiticu-loſus. Hora. in epodo ode. iiij. Siticuloſç apuliç. Iambicus dimeter. primus pes iambus eſt quia pyrrhiciũ non admittit ratio carmĩs in prima regiõe, ſed nec vſq;, quia Vltima cuiuſq; eſt cõmunis ſyl-laba verſus. Manifeſtũ eſt qđ dico ex Priapçis. Non ſturnus mihi gracchuluſue raptor, Aut cornix anus aut aquoſus anſer, Aut cor-uus nocuit ſiticuloſus. Phaleucij ſunt. ¶Sompniculoſus. Mar. li. iij. Sompniculoſos ille porrigit glires. Scazon eſt. ¶ Tegeticula, vide i ante c lectica. ¶Triuicus pagus italiæ, vide a ante p. apulia Tibicen patet. ¶Vaicus viri nomẽ. Sil. lib. i. Stantem ꝑ muro & mutantẽ mẽbra Vaicum. ¶Vaticanus variat̃. Mar. lib. i. In vati-canis cõdita muſta cadis. Iu. ſat. vi. Et vaticano fragiles de mõte pa-tellas. Hora. i. car. ode. xx. Redderet laudes tibi vaticani Mõtis ima-go. ſap. cum adonico. Petrarcha inepte etiã primã corripuit dicens ad Benedictũ. Diceris & clauſtro vaticani corpus humandum. In multis iam dictis q̃ vident̃ ꝑ naturã corripi, vt canicula, cuniculus craticula, clauicula, ſiticuloſus, pediculoſus &c. mallẽ veterꝝ autho-ritatem ſequi q̃ grãmaticorꝝ p̃cepta, ſiquis tamẽ hçc corripuerit to-lerabit̃, ſi in cæteris vetuſtatẽ inuiolatã cuſtodiuerit. ¶ Veronica dictum eſt. ¶Vmbilicus. In Priapçis. Ne quicq; ſibi pulſet Vm-bilicum, phal. ẽ. Horat. in epo. ode. xiiij. Ad vmbilicũ ducere. ỽſus eſt iambicus dimeter. ¶Vepicus quia a picus eſt. Sil. viij. Vepicꝰ quondã venerabile nomen ab alto Saturno. ¶Viticula a vitis, ſed forte vitecula legendum eſt a vites vt Badius ait. Verg. In diris.

Redimiculum. Saticulus Sophopichion Siticula Siticuloſus. Sompniculoſus Triuicus Vaicus. vaticanꝰ Vepicus. Viticula.

Placentino, Sidonius ad Fœlicem: Orcheſtram quatit ater Euripi-
dis. & in laudibꝰ Narbōis. Ceſſiſſent Sophocles & Euripides, phal.
ſunt. ſic idem ſemp. Petrarcha tamē & Philelphus auſi ſunt corripe
re, ſed hi vt ille interim a veteribus deficiunt. Sidoniū tamen nunc
imitādum credo. ¶ Faſtidio faſtidium vtrūq; eſt in ſecunda eclo
ga Vergilij, apud quē (niſi codex mendoſus ſit vt eſſe ſuſpicor) in Faſtidio.
Ciri, frigidulus cōtra primitiui naturā ꝓducitur. Hinc magno ge-
nerata Ioui frigidula ſacra, notat hoc Badius. ergo vt frigidꝰ ita fri
gidulus tantū corripe. ¶ Formido as. verbū notum de nomie
dictum eſt. ¶ Godofridus aut Godofredus viri nomē. ¶ Iſidi- Godofri
us ab iſis, vide i ante o. Io. ¶ Laydes per y græcum viri nomen, dus.
teſte Calepino dicente heraclides corripi quod Bebelius vult pro- Iſidius
duci quod placet. ¶ Meridies dictū eſt in reg'a cōpoſitionis de i.
¶ Neſidę populi in perihegeſi. ¶ Poſides ſpadonis nomē, Iu. ſat.
xiiij. Vt ſpado vincebat capitolia noſtra poſides. ¶ Piſidei po- Neſidæ
puli apud Priſcianū in Dionyſio. ¶ Phaſides viri nomen ſcio Poſides
produci licet teſtimoniū mihi exciderit. ¶ Pherecydes cū y græ- Poſidei
co poeta græcus phthiriaſi interijt. Serenus. Sed qs nō paueat Phe Phaſides
recydis fata tragœdi, Qui nimio ſudore fluens aīalia tetra. Eduxit Pherecy-
turpi miſerū quę morte tulerūt. ¶ Poſtridie vt pridie cōtra Sul- des.
pitium & plures qui aut neſciuerūt aut dubitauerūt harum dictio- Poſtridie
num mēſus. Ego itaq; primus hāc rem enucleabo ex oratore cele- Pridie
berrimo Quintiliano, cuius verba in li. ix. de cōpoſitione hęc ſunt.
Creticus eſt initijs optimꝰ. Qđ ꝑcatus a dijs immortalibꝰ Et clau-
ſulis. In cōſpectu popl'i romani vomere poſtridie, hic ſtridie eſt cre
ticus. i. amphimacrus pes ex breui inter duas lōgas. Quod autē cre-
ticus ſit amphimacrus patet ex eodē lib. vbi dicit. Media inter lon-
gas breuis faciet amphimacrū, ſed frequētius eius nomē eſt creticꝰ.
Et ex Apuleio prima apologiæ orōne vbi hic eſt iambicus trime-
ter Cōuerrito rem pridianę reliquię. vbi reliquię ſingulare eſt.
¶ Thucydides cum th aſpirato & y græco in ſcđa ſyllaba. Catul.
Thucydides tyrānus atticę febris. Scazon. neſcio tamē eum vſum Thucydi
apud Catul. repire, hiſtorici nomē eſt. ¶ Vectidius viri nomen. des
Perſius. Quæſieris, noſtin vectidi prędia? cuius. ꝑ vectidij ꝑ apo- Vectidiꝰ
copen. ¶ I ante f nō inueni niſi in cōpoſitis quę corripiunt. vt ſcę
nifactor licet Arator produxerit. I ante F.

Ante g corripitur, vt corrigia male productū I añ G.
i ab Aratore. Vide a ante m. calciamentum. mitigo, leuigo
clarigo, litigo. porrigo verba quia videntur eſſe oīa
ab ago. vt mite ago, clarū ago, litē ago, porro vel procul ago &c.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Notentur e lōgis compoſita, vt affligo, infligo: ꝓfligo etiā prime
verbū infrigido, refrigero, infigo, de pygis & phylopygiſta, vide i
ante g pyga. bene ꝑfecto dixit Petrar. in. i. aphri. At captum primo
ꝓfligatumqꝫ ſecundo Eſt bellum, male autē dixit Macer Et ſic ſub
dio prius infrigidata bibatur.

Exceptio.

Igo. ¶Producunt᷑ in igo noīa, vt porrigo morbus & minutus furfur.
Iuue. ſat. ij. grex totus in agris Vnius ſcabie cadit & porrigine porci
Siligo inis. tantū fœminini generis vt recte docuit Badiꝰ noſter cō
Siligo tra ſintheniū, male dicit᷑ in Calepino corripi. Iu. ſat. v. Sed tener &
niueus molliqꝫ ſilgine factus. Idem. Tot medicamibus coctęqꝫ ſili
ginis offas. Mar. lib. ix. Illa ſiligineis pingueſcit adultera cunnis. Fal
ſus itaqꝫ eſt ꝟſiculus. Si bona ſit ſiligo veniet bonus ille ſiligo Sic
Auriga origo, lolligo, vertigo, vligo, fuligo, caligo. ¶Auriga œ. & ꝟbū
aurigor aris. Oui. ij. met. Hic ſitus eſt Phaeton currꝰ auriga paterni
Caligo ¶Caligo as. obſcurus ſum. Verg. ij. ęnei. Caligat, nubem eripiā &c.
ideo Petrarcha hallucinat᷑ in. vij. aphricę dicēs. Eſt mihi ꝓpoſitum
quoniā caligātia mūdo Lumia ſunt ꝓpius veſtris accedere terris.
Caliga autē & hinc ꝟbum caligo corripi notiſſimū eſt. ¶Diapi
Diapiganon. ganon ex ruta medicamentū apud Macrū de ruta. Ex hac antido
tum nō paucis vtile cauſis. Conficit᷑, medici dicūt diapiganō illud,
Eryginꝰ Piganō in græca ligua quia ruta vocat᷑. ¶Eryginus viri nomē,
Caſtigo. teſte Goudano. ¶Caſtigo ꝟbum p̄tereundū nō eſt. Iu. Triſtibus
Faſtigiū. obſcęnis caſtigas turpia quū ſis. ¶Faſtigiū rei ſummitas. Iu. ſat.
iij. Ex humili magna ad faſtigia reꝝ Extollit, quoties voluit fortu
Fatigo. na iocari. hic faſtigiare verbū. ¶Fatigo. Verg. Terga fatigamus
Læſtrygones. haſta &c. in. ix æneí. ¶Lęſtrygones Italię populi quōdam, quoꝝ
rex antiphates fuiſſe dicit᷑, hinc lęſtrygonius a. um. Sil. li. vij. Littora
Caietæ lęſtrygonioſqꝫ receſſus. Tibul. lib. iiij. Incultos adijt lęſtrygo
nes antiphatēqꝫ. Sido. ad Fœlicē. Et lęſtrygonij famē tyrāni, ſic cæte
ri. Ideo idem minꝰ docte dixit ad Maioranū. Lęſtrygones nos eſſe
putat monſtrūqꝫ tributū. ſcribit᷑ aūt ꝑ y græcū in ſecūda ſyllaba &
æ diphthōgon in prima. In correptiōe ne Sidoniū imiteris.
¶Origanū hærba, nam græce ſcribit᷑ ꝑ ei diphthongū, quæ in e lō
Origanū gam vel in i longā vertitur. Itaqꝫ origanū correptis prima & tertia
ſecundā ꝓducit, vt ex græcis poetis Nicādro & Atheneo docet Gę
orgius Merula cōtra Calderinū, qui teſte etiā Nebriſſen ſi male le
git apud Mart. lib. iij. Depoſui ſoleas: affertur ꝓtinus ingens Inter
lactucas origanūqꝫ liber. quia recta lectio eſt oxygaꝝ. i. acutū gaꝝ

Dulci nãq; tumet nõdum viticula Bacchi. ¶ Vrtica, vide o añ ſ. rosa. ¶ Veſica vel venſica a vento vt Capro placet, vide pepedi in preterito rꝫ geminatiõe. ¶ Vſtica mõs in ſabinis, & inſula iuxta ſiciliã atq; in ea vrbs. Hora. lib. i. car. ode. xvij. Valles & vſticę cubantis leuia Perſonuere ſaxa duo ſunt vſus prior. Iam. di. hyp. catalecticus, ſecũdus alemanius dactylicus tetrameter. Vſtica.

I añ D.

Ante d corripitur, vt præſidium, & compoſita
i bifidus, trifidus, recidiuus, pfidus a fides, ſed a fido infid⁹ pducitur. Notẽtur e lõgis compoſita, occido, trucido a cędo, cõſydero, deſydero, deſyderiũ & pprium Deſyderius. Hora. Tu quid ego & popul⁹ mecũ deſyderat audi. reliquoꝝ teſtimonia facile occurrent. Catul. Cum deſyderio meo nitenti. phal.

Exceptio. Ido.

¶ Produc in ido denoĩatiua, quia ſunt formido, libido, cupido tã p cupiditate q̃ p deo amoris, Myrmidon corripit etiã ſi myrmido dicat, quia de latinis intelligimus quoꝝ gtĩs in inis deſinit.

¶ Produc maſculinũ in ides ab eus, vt Pelides, Achillides, phoronides, pmethides, Neoclides, dryanthides, coronides, theſides, Tytides &c. ab us vero pauca pducũtur vt Lycurgides, Belides & (vt Neſtor vult) bacchides æ. ſed teſtimoniũ deſydero. Bacchides is. viri ppriũ corripit a Riga dicẽte. Alcimus hoc ſpatio rediens cũ Bacchide pugnat. Reliqua patronymica in ides nõ ab eus corripiũtur, pter forſan pauciſſima. corripe itaq; priamides, Iapetides &c. Oui. li. iiij faſt. Nulla Coronide cauſa doloris, erat, a coroneus. Indocte dicit Bebelius hoc nomẽ aliquãdo corripi vt in. ij. met. Cum iuuene Hæmonio vidiſſe Coronide narrat. vbi dupliciter fallit Bebelius homo alioqui doctiſſim⁹, neq; em̃ Coronide legendũ eſt a coronides vt ſit cũ coronide iuuene hęmonio, quia nõ ſolum pęnultima p ſyſtolen corriperet ſed etiã vltima, ideo recte legendũ eſt coronida in accuſatiuo a coronis. Cũ iuuene hęmonio vidiſſe coronida narrat. hoc eſt, coruus dicit ſe vidiſſe coronida amicã Phœbi cũ iuuene quodã hęmonio, nominatiuũ ante poſuit. Pulchrior in tota q̃ Lariſſęa coronis Nõ fuit hęmonia placuit tibi delphice certe Ait idem Bebelius qd' de pductione ides ab eus dicit intelligi debet niſi fiat ſynęreſis, aliter em̃ corripit, vt illud rauci Theſeide codri. Tollit pręterea Phoronides, ppter illud Ouidij. ij. met. Vendicet antiquã faciem, vultuſq; ferinos Detrahat, argolica qd' in ante phoronide fecit. In vtroq; fuit indiligẽs Bebelius quia hi ablatiui theſeide & phoronide nõ ſunt a maſculinis in des, ſed a noiatiuis in is q̃ pęnultimã gti ſemp corripiũt, ſiue ſynęreſis ſit ſiue nõ, ſiue ab eus ſi-

Ides.

Coronides. Bebelius

at ſiue aliunde. vt phoronis idis.i. Io ide qua in verſibus iam dictis
meminit Ouid. ab phoroneus vnde maſculinũ penultima longa
phoronides. Theſeis idis. vt Aeneis idis. poema de theſeo &c. Oui.
in Ibin. Vtqꝫ lycurgidem iactauit ab æquore natum. Apud Verg.
in.ix. Sit ſatis Oenide telis impũe Numanũ Oppetijſſe tuis. œnides
ab œneus eſt nõ ab ęneas, vt etiam memĩt Seruius. Verg. Belidę no
men palamedis &c. belides plurale corripitur quia eſt a belis idis.
Abydos ¶ Abydos vel abydus cũ y græco Aſię vrbs. Verg i.Gæor. Pon-
tus & oſtriferi fauces tentantur Abydi. hinc abydenus a.um. &c.
Acidia. ¶ Acidia.i. ignauia, inertia, tædiũ, quod per e acedia rectius dici po-
Acidalꝰ. tuiſſet, vide a ante c. ¶ Acidalus fons in Orchomeno Veneri ſa
cer, vnde Venus Acidalia dicitur. hinc acidalius a.um.i. venereus.
Alcides. Mar. lib.ix. Nomen acidalia meruit quod arũdine pingi. ¶ Alci
des.i. Hercules, vide e ante p. Tlepolemus, forſan ab alceus patro-
Alybide. nymicũ eſt, vt adirmachides & acarnides. ¶ Alybides cum y grę
co in ſecũda ſyllaba populi quidã, vnde priapus dictus eſt alybida
Calidon Verg. in coppa. Huc Alybida veni, feſſus iam ſudat aſellus. ¶ Ca-
lidon vel per e. potius caledon ſylua Britãnię vt docet Omibonus
in illď Lucani. vi. Vnda Caledonios fallit turbata Britãnos, penul
timã genitiui corripit quã ꝓducit per y grecũ calydon quod ſecun
dam corripit, & eſt ætolorũ vrbs. Verg. Quod genus aut Lapithis
Chelidõ. tantũ aut Calydone merente. ¶ Chelidon onis. penultima geni-
Chelido- ui correpta.i. hirundo, vnde dicta eſt hærba chelidonia quã oculis
nia. eſſe ſalubrẽ oſtendere dum venenatis pullorũ oculis illa medetur.
Macer dum alterũ recte ponit, alterꝝ maculat dicens, Indeqꝫ nomẽ
habet chelidonia, nãqꝫ chelidon Dicit̃ hæc volucris græcorꝝ mo-
re vocari. longe libẽtius ſequar doctiſſimũ Columellã lib.xi. dicẽ-
tem. Purpureęqꝫ chelidonię, pingueſqꝫ mariſcę. Serenũ quoqꝫ dicẽ
tem. Sæpe chelidoniã cum ſucco lapathis addes. Eſt quoqꝫ chelido
nia lapillus ꝓciosus, & quędã regio eadẽ ſemꝑ quantitate retenta.
Priſcianus in perihe. Partibus extremis pãphylia clauditur Iſtro.
Atqꝫ chelidoniæ rupes cingũtur eodẽ. ¶ Crepida licet a græcis
ꝓducatur, tamẽ latini quos ſequemur qui latine ſcribere volumus
tantũ corripiunt. vt Perſius &c. ¶ Dauides æ.i. dauid iudeorꝝ rex
Dauides. Fortunatus. De magno magnꝰ dauides ſcripta reliquit. ¶ Eucli
des Sido. in laudibꝰ Narbonis. Euclides ſpaciũ ſciẽs olympi. phal.
Elegidiũ. eſt. Mart. lib. v. Ducenta clamat coccinatus Euclides. Scazon eſt.
¶ Elegidium diminutiuũ ab elegia, vt epiſtoliũ ab epiſtola. Perſius
Non hic eſt ilias acti Ebria veratro non ſiqua elegidia crudi Dicta
euripides runt proceres. ¶ Euripides vtrobiqꝫ cum i latino, teſte Gęorgio

quia græci alyba dicūt teſte Calepino, variat̃. & eſt hiſpanię mons.
¶ Acilius viri nomē Iu.ſat.iiij. Proxim⁹ eiuſdē ꝓperabat acilius ꝗui Acilius
Male vero Petrarcha in li.iij.epiſt. velut appius alter Aciliuſue fo-
rem, vbi etiā prima male ꝓducit̃. ¶ Auſilenus viri nomē. Auſi Auſilen⁹
lena mulieris nomē. Catul. Auſilena bonæ ſemꝑ laudant̃ amicæ, Auſilena
prius eſt apud eūdem, Attilius viri nomē, ſcio in Martiale corripi.
Calepinus dicit ꝓ piſce quodā ꝓduci. ¶ Cobylū ꝑ y græcū, vide
o ante p inopus. ¶ Conchyliū vel conchyle is. cū y græco in ſcd'a
ſyllaba. Iu.ſat.iij. Hoꝝ ego nō fugiā cōchylia. ¶ Crocodil⁹ vnico Crocodi
l, teſte Neſtore contra Gaſparinū, belua Nili, ſcribit̃ gręce ꝑ æ diph-
thongon. Iu.ſaty.xv. Aegyptus portēta colat, crocodilon adoret.
Eſt quoq; ægypti oppidū pęnultima ſit̃r ꝓducta. ¶ Cōdyloma
ꝓducit̃ apud Macrū cum y græco morb⁹ ꝗdam. vide (ſi Celſo ca
reas) Calepinū, ait autē Macer, Vſtum curat eas & cōdylomata ſol
uit. ¶ Duilius viri nomē. Sil.lib.vi. Exuuias Marti donūq; duilius Duilius.
alto. Ante oēs merſa Pœnoꝝ claſſe dicabat. ¶ Eriphyle, vide e añ
r. heriphile. ¶ Fœnilia æ. ſit̃r ꝓducit̃. ¶ Galilęa variat̃ a Iuu̇eco. de
ꝓductiōe. Inde galilęā repetēs ſaluator Ieſus. ¶ Lucilius vnico l vi-
deo ſcribi & plures ante me excęperūt. Perſius. Secuit Lucilius vr- Lucilius.
bem &c. ſiqs cōtendat gemīo ll. Lucillus debere ſcribi. nō multū re-
pugno. ¶ Manilius & manilia, vide a ante n. ¶ Maſſylia cū y gręco in ſcd'a ſyllaba vrbs Libyę, teſte Seruio, hinc maſſyl⁹ a.um. Sil. Maſſylia
lib.iij. Quin & maſſyli fulgentia ſigna tulere. Idem lib.ij. Hic medius
iuuenū Maſſylæ gentis in agmen. ¶ Maſylianus cum y græco in Maſylia-
ſcd'a viri ꝓpriū. Mart.lib.iiij. Quū ſis improbior maſſyliane, phal. nus.
eſt. ſcribit̃ hoc nomē vnico s, ꝗa prima corripit̃ vulgo tamē ꝑ er-
rorē aliter ſcribit̃. At maſſilia gemīo ſſ & ꝑ i noſtrū vtrobiq; vrbs
Narbonēſis galliæ corripit̃, & vulgo inepte marſilia dicit̃. Luca.li.
iij. Maſſiliā delere vacat. ¶ Oileus viri nomē, vn̄ eſt patronymi-
cum Oilides. Verg. Furias aiacis Oilei. Sene.in Medea. Fulmīe & pō Oileus
to moriēs Oileus. ſap.eſt. Prop.li.iiij. Victor oilide rape nūc & dili-
ge vatē. Odilia mulieris ꝓpriū, apud Heraſmū. ¶ Pāphylia, vide
i ante l allophylus. ¶ Pantilius viri nomē. Hora.lib.i.ſat.vlt. Men
moueat cimex pantilius? aut crucier ꝙ Vellicet abſentē Demetrius
¶ Petilia vrbis nomē. Sil.li.xij. Fumabat ꝟſis incēſa pectilia tectis.
hinc petilian⁹ tā ꝓpriū ꝙ̃ appellatiuū. Mar.li.xij. Petilianis delicat⁹
in regnis. ſcazō ē. ¶ Phaſil̃ aut ꝑ e. poti⁹ phaſel̃ nomē oppidi. Luca. Phaſilis
li.viij. Auſ⁹ adhuc vl̃ te primū ꝑua phaſel̃. ¶ Palilis, vide a añ l. pa
les notū ē vt viril̃, gētilis & c. ſic ſubtil̃, exil̃. ¶ Rutili⁹ variat̃, vide u
añ. ¶ Seruili⁹ viri nomē, vt Seruilia mulieris variat̃, ſed ꝓductio Seruilius

eſt frequentior. Sil. lib. v. Interea rapidis aderat ſeruilius armis. Ser- uilia eſt ꝑductū in. x ſat. Iu. Corripit̃ ſeruilius ab Hora. in vlt. ſat. Si memi varius cū Seruilio balatrone. ¶ Sextilus viri nomē. Mar. lib. ij. Ex iſtis nihil es, fateor ſextile, qd ergo es? ¶ Venilia Turni mater. Verg. lib. x. Cui Pilumnus auus cui diua Venilia mater. ſi al- terius fœminæ nomen repiatur, adhuc ꝑducetur. ¶ Addito lō- gis qđ Mart. lib. vi. dixit. Caluam triphylē ſegmentatus vnguento Scazon eſt. Triphylus cum y græco in ſecūda ſyllaba Domiti⁹ vt interpretat̃ ſignificat trium capilloꝝ. hædile ꝑducit̃ vt ouile, & tñ (niſi vehemēter erro) Hora. corripuit lib. i. car. ode. xvij. dicēs. Nec Martial' hædilia lupos. verſus eſt alcaicus dactylicus, & in hædilia ꝑducit̃ vltia rõne cęſure. ¶ Addes q̄q; ꝑductis antiqua verba ſed nõ adeo refugiēda, in incilare, occilare. Lucre. li. iij. Iure vt opinor agat iure increpet inciletq; Trochilos quoq; regulus auis produci tur, teſte Calepino.

Marginalia: Sextilus. Venilia. Triphy- lus. Hędile

Ante m corripitur ſpecimen, patrimus, matri- mus. Bebelius & quidā alij volunt ꝑduci. Ego vͦo corri- pi donec ex veterib⁹ aliud conſtet qbus nõ inuitus cede re ſolet Politianus, q in primę centurię cap. lviij. hæc corripit dicēs Concelebrāto choros verū hæc ſit patrima proles. Matrimaq; at nuptæ genib⁹ iunonis ad aram. Oranto. hunc vnq; imitabor do nec aliter apud veteres inueniam.

Marginalia: I añ m. i Patrim⁹. matrim⁹ politian⁹

Exceptio.

¶ Productio a time. i. honor cõpoſita vt theotimus, polytim⁹ vi- rorum noīa. Catulus (cuius carmīa puto nõ extare præter paucos verſus apđ Gel. & crinitum) Aufugit mi animus credo vt ſolet ad theotimum. Mart. li. xij. Feſtinat polytimus ad puellas Theotim⁹ & alterius viri nomen. Timotheus vt Theodorus & Dorotheus interpretatur dei honor. polytimus a poly. cum y græco interpre tatur vir magni honoris vel ęſtimatōis. Eſtimo verbū vndecūq; eſt corripitur. Produc item verbalia in men. vel mentum a verbis quartę, vt lenimē, rudimentū, pauimentū, experimentū cum diſcri men licet a verbo tertię diſcerno, & (vt nõnulli notauerūt) detrimē tum. Heraſmus de fuga vitę hūanę. Detrimēta nocent age iam me liora ſequamur. Verg. lib. xi. æneí. Dura rudimēta & nulli exaudita deoꝝ. q̄propter nõ auſim imitari Mantuanū dicentē. Poſt igit̃ tāto rum operꝝ experimēta laborꝝ. Iu. Verre pauimentū &c. Siqd extē- ſiōe ſyllabę e barbaris fiat notet̃. vt Ioachim⁹. Cõſyderato e lõgis deducta, vt diſcrimīo as. apprime oblīo as, illimis, ſublimis, elimi no as. Hora. ſa. ij. Bonā deꝑdere famā, Rem pr̃is oblimare malum

Marginalia: Theoti- mus. in mē & tum. Oblimo

vt pote ex aceto & oleo, cum quo lactucę ſumunt̃, & eſt periphra-
ſis principij cœnę. Macer igit̃ male dicit, Origani vires &c. ¶Qua quadrigę
drigę ꝓduci notũ eſt vt bigę. ¶Salpiga ſerpentis nomẽ. Luca.li.ix. Salpiga.
Quis calcare tuas metuat ſalpiga latebras. ¶Vectigal. Hora.i.ſer.
Iurgat̃ verbis ego vectigalia magna. ¶Veſtigo as. & veſtigiũ, ſic Veſtigat.
inueſtigo, ꝑueſtigo. Verg. in moreto. Veſtigatq; focũ &c. Sedulius
in fine ꝑ ſyncopã veſtigis ꝑ veſtigijs dixit, nõ auſim imitari.

Ante l corripitur. vt conſilium, peſtilens, herſi I añ L.
i lia, inquilinus. Vergili, vigili, põpil., & alij a breuibus voca
tiui quos rõne accẽtus nuncq; opinor nõ corripi, contra
Sulpitium, donec ex fide digno contra me proferãtur teſtimonia. Ili in vo-
Oui. in priapęis. Si pauꝑ mihi ſit vel inquilinus, phal. eſt. Mart.li.x. catiuis.
Pro pudor herſilię ciuis & ægerię. Horat. lib. i. car. ode. xxiiij. Nulli
flebilior q̃ tibi Vergili, & alibi. Adduxere ſitim tẽpora Vergili aſcle
piadęa ſunt, ideo teſte etiam Neſtore nõ recte dixit Arator. Publica
libertas ſanctiſſime papa Vigili Aduenit. Nam vigilius a vigil di-
citur & proinde corripitur, ſic Baſilius corripitur vt opinor, velu-
ti Baſilius viri propriũ apud Iuuenalẽ. Mãtuanus tamẽ vocatiuũ
baſili ꝓduxit, forſan ꝓpter dictum Verulani, ego tamẽ nõ auſim
imitari. ¶Notetur e longis cõpoſita, vt primipilus dux quadrin- Primipi-
gentorũ militum in prima acię, ſiue quibus cẽtutio primę cohortis lus.
hinc primipilaris. Heraſmus, Primipilari duce quo triũphant, Ar-
giletũ locus romæ ab Argi morte dictus. Mart. lib. i. epig. Argi nẽ Argiletũ
pe ſoles ſubire lętũ, phal. eſt. Cõpilo, ſuppilo, expilo, oppilo, a græ
co verbo pileo. i. cõplano & ęquo pro diripere & ſurripere, nã qui
diripiunt domũ vel quid aliud. videntur rem ęquare ac cõplanare
nam quo pacto pulchrius domũ complanaueris q̃ quicquid in oppilare
ea eſt auferendo? Lucre. lib. vi. Fluctibus aduerſis oppilare oſtia cõ
tra. i. occludere. Oui. xiiij. met. Expilatq; genis oculos. i. deripit, ſpo- Expilo.
liat, non autẽ eſt hic pilos extrahere, vnde expilare hæreditatẽ vel
ſuppellectilẽ, vnde eſt titulus de crimine expilate hæreditatis. Cice.
Si ſocium ſpolias, ærarium expilas. Horat. ſat. i. Iam ſatis eſt ne me
criſpini ſcrinia lippi. Cõpilaſſe putes verbum nõ amplius addam, Cõpilo
indocti capiunt pro colligere. Quæ a verbo pilo. i pilos extraho,
fiunt corripiuntur. vt depilo. Mart. Cui preſtas culum quẽ labiene
pilas. Idem lib. ix. Quũ depilatos chreſte culeos portes. Scazon eſt, Depilo
notent̃ geminata, cordilla, agilla, põpillus, põpilla, mnaſillus &c.

Exceptio.

¶Producunt̃ ſubſtãtiua in ile & a nomĩbus formata in ilis, vt bo- Ile.

uile,caprile,ſuile,equile,quintilis,ſextilis,aprilis,teſtilis ſi z erſta vſqꝫ
legatur. at ꝑ th aſpiratū & y græcum in ſecunda ſyllaba Theſtylis
mulieris nomē corripit̃. Verg. Theſtylis & rapido feſſis meſſorib⁹
æſtu &c. ſenilis, virilis, ſic etiā cubile, ſedile, ancyle quod y græcū ha
bet mātile, ſubtilis, & vndecūqꝫ eſt exilis, at corripit̃ Quintilius vi-
ri nomē, licet e quintil⁹ videat̃ deduci. Corripe autē quę in atilis deſi
nunt, fluuiatilis, aquatilis, & a verbis vel participijs in tilis, ſilis, vel
xilis. vt ſolutilis, textilis, ſeſſilis, nexilis, ſutilis. fertilis, miſſilis, ſic neu-
trum miſſile, docilis, vtilis, ſic amicabilis &c. cum parilis, humilis,
dapſilis. Lucre. li. i. Diuidere & noctes parileis agitare diebus. quidā
inepte ꝓduxerūt. Luca. li. vij. Spargit̃ innumeꝶ diuerſis miſſile vo
Aſylum. tis. ¶ Aſylum cū y greco locus cōfugij. ſcribit̃ teſte Neſtore vni
co l a ſylao. i. ſpolio, rapio, aufero, violo, & a priuatiua particula ꝙ
inde auferri neminē licet, aſyla ſunt oīa dei templa, & per principa
le priuilegiū quedā loca ꝓphana. Tortellius vult etiā vnico l ſcribi
& cū Seruio a ſyro. i. traho deducit r in l vſo, qđ in plæriſqꝫ vide-
mus. vt pellex, pellucidus, intelligo. Iu. ſaty. viij. Nomen ab infami
gentē deducis aſylo. Luca. lib. i. Exiguū dños cōmiſit aſylū. hæc opi
nio placet, licet non ignorē Placentinū gemino ll aſyllum ſcribere
ab a priuatiua particula & ſyllo. i. rapio, vnde petroſyllum hærba
deducit̃. ¶ Aſylus vnico l & i nr̃o vt Neſtor ait, quo teſte ꝗdam
gemio ll aſillus ſcribūt, inter quos eſt Gęor. vall. volatile eſt paruū
dictū Tabanus eſt œſtrus vel œſtrum, vide œ diphthōgon ante ſ.
œſtrus. ¶ Aſilas æ cū vnico l & i nr̃o teſte Neſtore viri nomen.
Verg. li. ix. Coryneū ſternit aſilas. ¶ Aſilus viri nomē. Iu. ſat. vi.
Aſilas
Aſilus ad palū gemit vxor aſili. Sunt quoqꝫ aſili populi Sil. lib. viij. Quis
æſis regnator erat, fluuioqꝫ reliqt Nomen, & a ſeſe populos tum
dixit aſilos. ¶ Achilus qđ ꝑ e quoqꝫ recte diceret̃ achelus, dicit̃ ſine
Aſili labijs. nā χειλοσ labiū eſt ꝑ ei diphthōgon. ¶ Allophylus. i. alie-
Achil⁹ nigena, ꝓducit̃ teſte Neſtore, qa recte dicit in hoc errauiſſe Rigā in
Allophy aurora dicentē. Crine. ꝙ allophyl⁹ hoſtibus ille dat̃. Errauit quoqꝫ
lus ante hunc, vt in idolū paraclitus, & pluſcul⁹, doctiſſim⁹ alioq poe-
ta Prudētius dicēs. Allophylos ſegeteſqꝫ cremat ſic callida vulpes.
ſic Mātuan⁹. In qbus elato ſternebat vulnere ſanſon. Allophylos
malāqꝫ manu vibrabat onagri. Cōpoſitio facit ne credā hos imi-
tandos. Fitem ex allo. i. aliud. & phylon cū y græco. i. gens, genus
natio, vnde etiā Pāphylia regionis nomen q̄ multū populoſa eſt.
Stat. i. ſyl. Hunc quoqꝫ ꝑqꝫ nouē tenuit Pāphilia meſſes, vide etiā i
añ d. chelidonia. Allophyli in ſacris ſunt philiſtęi, nec dicit̃ a philos
Abyla. id eſt amic⁹, vt indocti ſōpniāt. ¶ Abyla cū y gręco ꝑ metatheſim

ſic apud Claudianũ in.iij. de raptu proſerpinæ. Luxus & humanas oblimat copia mentes. Hora. ad Torquatũ. Ne fidos inter amicos Sit qui dicta foras eliminet. Oui. iij. met. Fons erat illimis nitidis argenteus vndis. Idem in.i. met. Os homini ſublime dedit cęlũq; videre Iuſſit &c. ¶Alimenus viri nomẽ in. x theb. Papi ¶Archimedes philoſophus. Capel. lib. vi. Archimedęa aſtrificante manu. hic vocalis non interimit̃, quod ſæpius apud Capellam reperio q̃ velim imitari. ¶Ariminũ oppidi nomen. Luca. li.i. Vicinũq; minax inuadit ariminũ & ignes, errauit in hoc vt in alijs plurimis Petrarcha hinc ariminenſis, vide o ante l. folia. ¶Alimon viri nomen, vide Cyce i ante c. Adimãtus viri nomen apud Oui. in Ibin. ¶Amimone es, fons & mulier. Propert. lib. ij. Teſtis amimone lati quũ ferret in aruis Compreſſa &c. ¶Enthymema argumẽtationis ſpecies cũ th aſpirato & y græco. Iu. ſat. vi. Torqueat enthymema nec hiſtorias ſciat oẽs. ¶Epithima teſte Calepino. Epimeris vel p e potius in ſecũda ſyllaba ephemeris. i. diariũ hoc eſt libellus in quo acta quotidiana cõtinent̃, nam ephimeros quotidianus eſt ab epi. i. de vel ſupra & himera dies, ſic amphimeros, ephimerinos Propert. lib. iij. Et ponit duras inter ephimeridas. Iu. ſat. vi. Cernis ephimeridas. ¶Opimus a. um. Verg. æneí. i. Genitor tunc belus opimã &c. ¶Opimius viri nomẽ apud Horat. ſat. iij. lib. ij. Opimianum vinũ apud Martialẽ. ¶Pentimemeris multi dicunt, ſed in ſecũda ſyllaba rectius ſecũda vocalis ponit̃, & in tertia vocalis tertia ſic pentemimeris vt in. i. li. dixim⁹. Auſo. ad theonẽ. Iſtos cõpoſuit phaleucus olim. Qui pẽtemimeri tenẽt priorẽ. ¶Quadrimus. Mar. li. xij. Quadrima nigri nec corona pulei. Scazon eſt.

alimen⁹. archimedes. ariminũ. Alimon Adimantus. Aminõe enthymema. epithima Ephemeris. vel ephimeris. Opimi⁹. Pentimemeris.

i Ante n corripitur, vt itiner. Manilius lib. i. Fecit & ignotis inter cõmertia terris. Ergo quidã in plurali itinera imprudenter ꝑduxit. Claud. in. iiij. cõſulatu honorij. Inquinat egregios adiuncta ſupbia mores. Iu. Quoꝝ cophin⁹ fœnũq; ſupellex. Luca. Par geminis Chirõ & idem qđ carcinos ardens. i. cancer. Mar. lib. vij. Luſcinię tumulũ ſi theleſina dedit. Nõ ſequar igit̃ Philel. i. ij. vij. dicentẽ. Nec culices elephas pia nec luſcinia coruos, philomela eſt, corripe item pãpinus, lancino, circino, faſcinum, lenocinor. Tintino apđ Catullum licet tintinabulũ neceſſitate quadã a Iuuenale ꝑducat̃, ſuccinum, dñs &c.

I añ N Itiner. Luſcinia:

Exceptiones quattuor ſunt.

Prima exceptio eſt. ¶Producunt̃ deſinẽtia in ina vel ine vel inæ, vt rapina, nerine, heroine, adraſtinę. Sagina. Iu. ſaty. iiij.

Propera ſtomachum laxare ſaginis. Propertius lib.iiij. Qui dabit immundæ vænalia farta ſaginæ. hos recte imitant Thobias. Ventre ſaginato veneris ſuſpirat ad vſum. Arator. Nam quid corporeæ proſunt alimenta ſaginæ. Propert. lib. iiij. Parua ſaginati luſtrabant cōpita porci. In hac re Calphur. ſiculus a veteribus defecit, quē hic imitandū non credo, ait itaq; in. iiij. ecloga. Vt quoq; turba bono plaudat ſaginata mgr̄o. hic decepit diuinū poetam Fauſtū dicētem in ecloga cōtra balbū. Sola reſumebat pīgui ſaginata popina.

Demuntur hinc.

Aſina. ¶ Aſina ę. vel aſine es. oppidum. Luca. lib. viij. Quas aſinę cautes, & q̄s Chios aſpirat vndas.
Apinæ. ¶ Apinæ arum. res viliſſimę & apina oppidū, vide i ante c tricæ.
Catinæ. ¶ Buccina notū eſt. ¶ Catina æ. vel catine es. ſed aliquando ꝑ a in ſecunda ſyllaba dicendū eſſe catanæ volūt. ſiciliæ oppidū eſt. Sil. xiiij. Tum Atine nimiū ardenti vicina typhœo. ¶ Euphroſyne vel euphroſyna ſic elęemoſyna, & vtrūq;
Euphroſyne. ꝑ y græcū ſcribitur, prius eſt mulieris & vnius gratiarū nomen.
¶ Fœmina notum eſt. ¶ Felſina puto me legiſſe in lu. ¶ Fiſcina
Elęemoſyna naſſa ex iunco vimineo. Colum. lib. xi. Preſſaq; flameola rumpat fiſcina calta. ¶ Fuſcina tridens. Marti. Fuſcina dente minax, nexu
Felſina. fuit anchora curuo. ¶ Gauſapina veſtis quedā. Mart. Menſe vel
Fiſcina. auguſto ſumere gauſapinas. ¶ Lamina notū eſt machina, vide a
Gauſapīa ante c. ¶ Mnemoſine vide e ante m. ¶ Mutina æ. oppidū. vide a ante l pharſalos ¶ Nundinę notum eſt. ¶ Patina in. ij. ſat. Perſij.
Mutina. ¶ Pagina in. v. eiuſdē. ¶ Proſerpina, video ān s. ¶ Ruſpina vrbs
Ruſpina. aphricę. Sil. lib. iij. Quæq; ꝓcul cernit nō æquos Ruſpina fluctus.
Sophroſyna ¶ Rheſina variat vt hic rheſinatus vide e ante ſ. ¶ Sophroſyna cū y græco mulieris ꝓprium. ¶ Sarcina per c lr̄am vnde ſarcino as.
Sarſina verbū ſatis notum eſt. ¶ Sarſina ꝑ ſ. lr̄am in ſecūda ſyllaba Vmbriæ oppidū, Plauti patria. Vnde Sarſinas atis. Sil. lib. viij. Vel raſtris laudande Camers his ſarſina diues Lactis. ¶ Statina æ. vel
Statina ſtatinæ arum. inſula in littore cāpano. Stat. circa finē li. iij. ſyl. Aena-
Sibina. riæq; lacus medicos, ſtatinaſq; renatas. ¶ Sibina telum quoddā. Ennius apud Feſtum Illirici reſtant ſicis ſibiniſq; fodantes. ¶ Trutina æ. Trutino as. Perſius. Caſtiges trutina &c. ¶ Xerampelinæ natura mobile eſt vt gauſapina. ¶ Fœmininū maſculini regulam ſeruat vt domina, aſina, fidicina.

Secunda exceptio.

¶ Propria fere ꝓducūtur vt Leuinus, lupinus, altinū, arpinum, virginia mulieris nomē in. xiij. li. Sil. ſic virginius. Gabinus, Charinus, cōtra quendā alioqui doctiſſimū. Mart. lib. iij. Quare non habeas

charine purum, phal. eſt. ſic carphinia, cebrinia, matrinia, gabinia, & quę piſciũ ſunt. Coracinus, echinus & hærbe nomẽ ſtaphilinus. Volſcini, Leontini &c. gentilia. ¶ Tolluntˀ hinc quędã ex prima exceptiõe nota vt ruſpina &c. cum his Ariminũ, vide i ante m. ¶ Alemonius vt quidam nõtarũt. Arſinoe mulieris nomẽ apud Flaccũ lib. v. ¶ Alcinous apud Martialẽ, & alios. ¶ Albinouanus apd' Hora. ¶ Cælinus ꝑ æ diphthõgon aut vt alij habent ꝑ i Cilinꝰ viri nomẽ. Sil. li. vij. Cęlinꝰ arreti tyrthenis oritꝰ in oris. Cyminꝰ cũ y gręco in pria ſyllaba a cymę nomę i. fluctuare & exęſtuare. Eſt lacꝰ & mõs hetrurię. Ver. li. vij. ęnei. Hi ſoractis hñt arces flauiniaꝗ arua. Et cymicij cũ mõte lacũ lucoſq; capenos. Sil. li. viij. Stagna tenẽt cyminiq; lacũ. ¶ Euxinꝰ ꝓducitˀ tm̃, licet in perihe. corripiatˀ, vbi forſã axenꝰ nõ euxinꝰ legendũ eſt, vide e añ n xeniũ. Earinus vide p̃fationẽ totiꝰ opis vbi de ꝓpis loqmur. Fucinis duplex italię lacꝰ, vnꝰ Marſorꝝ, altˀ Volſcorꝝ. Sil. li. iiij. Viridi quẽ fucinꝰ antro nutrierat. ¶ Fulginia vrbis nomẽ in eo. li. ¶ Fuſcinꝰ viri nomẽ Iu. ſat. xiiij. Pluria fuſcine ſũt & fama digna ſiniſtra. ¶ Fruſino, vide u añ ſ. ¶ Gallicinꝰ viri nomẽ. Sido. li. viij. Sancti & gallicini manu oſcłata, phal. ẽ. ¶ Geſſominꝰ viri nomẽ. vide e añ t. hyppetaon. Hebrinꝰ viri nomẽ. Sil. xiiij. Troianuſq; hebrinꝰ ſtructis ꝗ noĩa muris. ¶ Herminius viri nomẽ in. xi. ænei. Licinus viri nomẽ cum y gręco in. i. Hora. Tonſori lycino &c. ſic Licinius viri nomẽ. Lauinium variatˀ, vide ante u. Matineſſa loci nomẽ apud Mar. lib. iiij. Morinus vir & gens gallica ꝗ vulgo Morinẽſis dicitˀ. Sil. Et morinum pugnas ęris ſtridore cientẽ. Verg. ænei. viij. Extremiq; hoĩm morini rhenuſq; bicornis. Myrinus cũ y græco in prima ſyllaba viri nomẽ. Mart. in xenijs. Nuper quũ Myrino peteretˀ miſſio læſo. Pachynus (licet Priſcianus corripiat) ſolũ ꝓduces, vide a ante c. Stertineus viri nomẽ apud Hora. ſic ſtatineus corripi quidã notauit. Scatinia rectius ꝓducitˀ, vide a ante t. Sardinia regio Mart. lib. iiij. Nullo fata loco poſſis excludere quũ mors Venerit in medio tybure. ſardinia eſt. Petrarcha in. vi. aphri cę. Sardinięq; latus medijs diſcrimĩat vndis. Idem errore grãmaticorꝝ circa ꝓpria imbutꝰ, male idẽ nomẽ ꝓduxit in. ij. aphricę dicẽs, Trinacrię & craſſo diues ſardinia cœlo. Tarquiniꝰ viri nomẽ, Oui. ij. faſt. Hoc cupiunt frẽs Tarqniuſq; pater, aliqñ eſt triſſyllabũ Tarqnus & tũ ꝓducitˀ. Manil. li. v. Aut Brutũ atq; parẽ Tarquinũ & Horatia facta. Titinius cuiuſdã medici nomẽ, vt vult Bebel. Taurominũ mons aſꝑrimꝰ in ſicilia, ſuꝑ quẽ & oppidũ taurominũ eſt, hic tauromínita et tauromitanꝰ. Lu. li. iiij. Tauromitanã vicũt feruore carybdin.

Alemonius. Arſinoe. Cælinus. Cyminꝰ. Fucinus. Fulginia. Fuſcinus. Gallicinꝰ. Geſſominus. Hebrinꝰ. herminiꝰ. Licinus. Matineſſa. Morinꝰ. Myrinus. Stertineꝰ. Sardinia. Targniꝰ. Titinius. Taurominum.

Errauit igitur teſte etiam Baptiſta Pio, Apollinaris, & id quidem in
Torini. eodem noīe bis, dicēs. Vel taurominitana quod carybdis, phal. eſt.
Ticinus. ¶ Torini quidā populi. Vale. flac. lib. vi. Mellis honor torinis ditat
ſua mulctra ſatarchen. ¶ Ticinus a doctis ꝓducitur tantū, vide i
ante c. ¶ Vtinum oppidi nomen, teſte Neſtore. Vatineſſa. vide a
ante t. ¶ Aſinius viri ꝓpriū etiam corripit, ſic ſine dubio plura vł
deriuatiua vel primitia, at nō capit oēs piſces ſup̄ q̄s funda cōijcit.

Tertia exceptio.

¶ Producunt deriuatiua in inus a. um. vt bouinus, peruſinus, ve-
Inꝯ in de nuſinus, feſceninus a Feſcenio vrbe cāpaniæ, vnde verſus feſceni-
riuatiuis. ni qui in nuptijs canebant quos alij a faſcino dici putant, quia incā
tamenta arcere putātur, & ſic contra primitiui naturā ꝓduceretur.
Sene in Medea. Exute ſolēnes digitis marcentibus ignē, Feſta dicax
fundat cōuiuia feſceninus, verſus eſt ſpōdaicus. Matuta. i. aurora,
vnde matutinꝯ, veſper veſp̄tinus, iuſtus iuſtinus, vnde Iuſtinianꝯ
quod cū Philelpho nollē corripe, vt vulgus ineptū dicēs. Dat Ga-
lienus opes & ſanctio Iuſtiniana. Auguſtus, Auguſtinus, elephan-
Clande- tinus, muſtelinus. formicinus, ouinus, mediaſtinus, clandeſtinus, q̄
ſtinus. duo ab aſtu vrbe deducūtur, in q̄bus Alexāder, Sulpitius, Tortel-
Mediaſti lius cū multis alijs hallucinant. Eſt itaq; clandeſtinus occultꝯ quaſi
nus. clam de aſtu, hoc eſt vrbe, hinc verbū clandeſtinare. Lucil. Clande
ſtino tibi qđ cōmiſſum fuerat, mediaſtini vident dici a medio vr-
bis, famuli viliſſimi qui in medio ſunt nutus oīm obſeruantes, vt
omibus pareant, quos hodie lignarios & bacularios dicimꝯ, vide
Calepinū, qui multa bene de hoc dicit. Lucre. lib. i. Oportet naturā
clandeſtinā cęcamq; adhibere. Idem lib. ij. Significat clandeſtinos
cęcoſq; ſubeſſe. Manil. li. i. Et clandeſtinis ſurgentia fraudibꝯ arma,
ſic cū cæteris, Sil. Hora. ad Villicū. Tu mediaſtinꝯ tacita p̄ce rura pe
tebas. Lucil. li. xvij. Villicū Ariſtocratē mediaſtinū atq; bubulcum.

Demuntur hinc.

¶ Craſtinus, diutinus, ſerotinus. perendinus, priſtinus, hornotinus
protinus, quatinus, ſed hæc duo aduerbia ſunt, & q̄ fiūt a nomibꝯ
materiarꝝ, lapillorꝝ, vel gēmarꝝ, vnguentorū, odorum, colorūq;
vt gauſapinus, faginus, oleaginus, cedrinus, adamātiuus, ianthinꝯ
hiacynthinus, amethyſthinꝯ, criſtallinus, amaracinꝯ, amygdalinꝯ
bōbycinus, byſſinus, carbaſinus, myrrhinus, murrha, gēma, vnde
fiunt vaſa murrhea vel murrhina, teſte Beroaldo, crocinus, glau-
cinus, praſinus, ſmaragdinus, ſandicinus, ſpadicinus, onychinus,
tyrianthinus, xerāpelinus. corripe itē hiccine cū chimerinos, opo-
rinos, therinos, earinos, vide i ante m. chimerinos. Martia. lib. ix.

Cryſtallinus.

Et turbata breui queſtus criſtallina vitro myrrhina ſignauit, ſepo-
ſuitq; decẽ. ſic idẽ cum cæteris frequẽter. Ideo male dixit Riga. Cry-
ſtallina fuit facta feneſtra decens, male quoq; hunc imitatus eſt Pe-
trarcha dicens in. ij. aphricę, hanc gorgonis ora Criſtallinus habẽs
clypeus tegit inq; tenebris. Lucre. lib. ij. Sicut amaracini blandũ ſta-
ctęq; liquorẽ. Idẽ alibi Deniq; amaracinũ fugitat ſus, & timet om̃e

Amaracinus.

vnguentũ. ſic in adagio, nihil cũ amaricino ſui. ab amaraco hęr-
ba vnguẽtaria. Idem in. ij. lib. In quo iam genere in primis adamã-

Adamãtinus.

tina ſaxa. Prima acie cõſtant ictus contẽnere ſueta. Proper. li. iij. Col
chis flagranteis adamãtina ſub iuga tauros. Horati⁹. i. car. ode. vi.
Quis martẽ tunica tectũ adamãtina. Aſclep. eſt. Ergo indocte dix-
it Petrarcha lib. ij. epiſt. ad Bernardũ Rutenẽſem, Vox adamantina
eſt, calamus quoq; ferreus, om̃is prõptus ad inſulſus. dicere potuiſ
ſet vox adamantęa eſt &c. vt Oui. vij. met. Ecce adamãteis Vulcanũ
naribus efflant, & ſic pęnultima p̨ æ diphthõgon ſcribit̃. Prudẽtius
in pſycomachia. Has inter ſpecies ſmaragdina gramĩe verno, ma-

Smaragdinus.

le autẽ Riga in li. Heſter. Secq; ſmaragdinus miſcet vtriq; color. ma-
le quoq; Gualterus in arte poetica dicens. Luce ſmaragdina vel ſy-
deris inſtar ocelli. Catul. Fulgebat crocina cãdidus in tunica. Mart.

Crocina.

lib. ix. Pallia donauit glaucina Coſme tibi. Idem lib. x. Quũ potes
amethyſtinos trientos, phal. eſt. Sidonius in propentico, Narciſſos
hiacynthinoſq; flores, phal. eſt. Oui. x. met. Annua prælata redeũt
hiacynthina pompa. Perſius. Hic aliquis cui circa humeros hiacin
thina lęna eſt, aliqui legunt & ianthina lęna eſt, vt Britãnicus, qui ſi
eo cõmento voluerit hiacynthinus ꝓduci ei nõ credimus ſine vete
rum teſtimonio, neq; em̃ Alexandrũ nequã dignũ puto imitatio
ne in cõpluſculis, veluti vti dicit. Pelle hiacynthina cęli color emi-
net alti. Iacobus goudanus vt diceret tantũ ꝓduci teſtatus eſt apud
poetas qui vident̃ corripe, legi debere hiacynth⁹ a. um. Mar. li. viij.
Fœmineũ lucet ſic p̨ bõbycina corpus. Idem lib. i. Vilis cõtaminat
vnco Vibica lingonicus tyrianthina bardocucullus. Idem Coc-
cina famoſæ donas & ianthina mœchę. Verg. Q̃m tibi pocula po
nam. Fagina &c. Idẽ. ij. gęor. Trudit̃ e ſicco radix oleagina ligno.
Serenus. Fertur amygdalinæ ſuccus micis eſſe bibendus.

Quarta exceptio.

Aginor. Acynacis. Architriclinus.

¶ Aginor, teſte Calepino verbũ primæ deponens. i. vilia negoci-
or. Aginator qui paruo precio ſeu lucro mouet̃ ¶ Acynacis cũ
y græco in ſcd'a ſyllaba gladius pſicus. Val. flac. lib. vi. Inſignis ma
nicis inſignis acynace dextra. ¶ Architriclinus magiſter triclinij
qui cœnationi pręeſt om̃ia curãdo, & dicit̃ a cline. i. lectus ſup̨ quem

diſcumbitur. vnde hexaclinos & quicquid hinc eſt ꝑducit. Manil.
Tricliniū li. v. Nunc iam luxurię pars & triclinia tēplis Concertant. Ideo mē
Hexacli- dum eſt apud Vergiliū in coppa. Triclinia vmbroſis frigida ha-
nos. rundibus. aut ꝑ ſyncopā triclina legendū eſt. ¶ Caminꝰ fornax
Caminꝰ non infumabulū vt indocti tradūt, nota eſt ꝑductio. ¶ Catinū,
Cyminū vide a ante g. laganū. Cyminū vel y græco in v ꝟſo cuminū. Per
Couinus ſius. Et pallentis grana cymini. ¶ Couinus currus britannicus
apud Mart. lib. xij. ¶ Deſtinatꝰ ꝑducit neceſſitate quadā a Iuue-
nale in ſat. iiij. dicēte. Et domini gladijs iam deſtinata ſed olim. Pro
digio par eſt in nobilitate ſenectus. alij corripiunt vt deſtino & ob
ſtinatꝰ ſemp. Ver. ij. æneí. Et me deſtinat aris. Hora. ij. car. ode ante
pęnultima. Rapacis horchi fine deſtinata. ꝟſus eſt iambicus trime-
ter catalecticꝰ. Catul. Sed obſtinata mente ꝑfer obdura. Scazō eſt.
¶ Echinus vtcūq; capias, vide e ante c. ¶ Feſtinus feſtino. ¶ Ge-
laſinus catagelaſcinus, Inquilinus, morticinū. ¶ Opinor, inopi-
nus, opinio, omino. ¶ Paſtinaca. Propino, Popino. Puluinar,
puluinus. Supinare ſupinus, ſagino, ſalinū. ¶ Telchines. tintina-
bulum ex dictis nota ſunt.

I añ P. i Ante p corripit, vt Antiphus viri nomē, ſic An
tipho adoleſcentis nomen apud Terentiū. Sunt qui dicāt
antiphos ꝑduci. Ego teſtimoniū deſydero. Sta. ix. theb.
Sternit hyona chromis, chromin Antiphus, antiphon Hypſeus.

Exceptio.

¶ Aliphæ hinc aliphanus, vide a ante l. ¶ Caiphas variat. Iuuē-
Caiphas cus. Pulchra caiphę collucent atria ſedis. Sedul. li. v. Protinus ad tri-
ſtes Caiphę deducit ędes. ¶ Coliphiū, vide o añ l. ¶ Enipeus vel
Euripus. enipheus, vide e añ n. ¶ Euripus interpꝛtat irrequietꝰ, mare eſt int̄
Bœotiā & Eubœam qđ fluit refluitq;, fuit hoc noie philoſophus
quidā eadē q̄ntitate ſeruata. Luca. li. v. Euripuſq; trahit curſum mu
tantibus vndis. Sil. lib. xiiij. Euripi magis vnda fluit pontuſq; ſonā-
tem Eijcit anguſto violentius ore ꝑpontis. Sido. in laudibus Nar-
Maniplꝰ bonis. Euripus ſibi machinā tetendit, phal. eſt. ¶ Maniplus, ꝑducit
tantū, teſte Martiano Capella, quē Ferettus imitat q̄bus credo do-
nec correptio liqueat, licet Seruius author ſit variari in illđ. xi. ęnei.
Tu Voluſe armari Volſcoꝝ edice maniplis, Edice ꝑ edic.
¶ Obſtipus a. um. obſtipo as. cōſtipo & cætera a ſtipo as. vide in
primis i ante p. Hora. Stes capite obſtipo multū ſimilis metuenti.
¶ Quidam geminant p vt notat Nebriſſenſis. ¶ Racipalis, vide a
Seriphoſ ante c. ¶ Seriphos vna cycladū, Seriphum oppidum eſt. Papi. in
i. ſyl. Cyclades hinc ſpretæ myconoſq; humiliſq; ſeriphos.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

I Ante q corripit̃,vt antiquus, obliquus , ꝙa ab equus
eſt. excipitur ſiliqua, vnde verbum ſiliquare vide e ante n,ganeo, I añ Q.
aliquis,aliquãdo ,vtiq;,reliquus,reliquię,vndiq;,deniq; ,& ſiquid
ab his ſit corripiemus. Siliqua.

Ante r corripitur,vt anticyra. Horat.Nauiget I añ R.
I anticyrã .almyrotes.i.marinus.Mar.li.x. Cideſtare puta
bis almyrotẽ,phal.eſt.Ephyre es.i. corinthus.ſcribit̃ cũ y
græco teſte Neſtore.Oui.in epiſt. Medeę.Hic Ephyren Bimarem.
ſcythia tenus ille niuoſa Omne tenet ponti qua plaga læua iacet.In
his nõnullos erraſſe comperies quiſquis grãmaticoꝝ volumina
diligenter diſcuties.Notent̃ cõpoſita.ſuſpiro nimirũ &c.

Exceptio.

¶Apyrinũ cum y græco in ſecũda ſyllaba vide u ante b tuber. Sũt Apyrinũ
autẽ apyrina poma quædã. ¶Archimagirus coquoꝝ princeps archima-
archos princeps eſt,& magirus cocus.Iu.ſat.ix. Finxerũt pariter li- girus.
brarius achimagirus,nec dicit̃ a machęra vt Vgutio ſompniat. Buſiris.
¶Buſiris deus quidã gentiliũ. vide a añ s thraſius. vbi Oui.ꝑdux
it vt cæteri.Calepin⁹ putat variari ꝑ correptiõe citans Papi.in xij.
theb.Non trucib⁹ mõſtris Buſirim infandũq; dediſti.diligẽter ꝑle
gi Papiniũ,nec iſtud vſq; notaui,nõ dubito eſſe mendã ꝙa etiã pri
ma variat̃. Tu itaq; ne corripias niſi exploratior fuerit tibi hic loc⁹
Papinij. ¶Butyrum cũ y græco interp̃tat̃ bouis caſeus. nã tyros Butyrũ.
caſeus eſt, a græcis ꝑducit̃ teſte Neſtore, latini variant. Valgius lac
niueũ butyrũq; nouum cum melle comedit, hunc ſecuti ſunt Ma-
cer & Serenus.Egnatius,Molliq; ſubacta butyro.Sido. ad Catulli
num.Infundens acido comã butyro,phal.eſt. ¶Bechyres in peri.
¶Collyriũ cum y græco in ſecũda ſyllaba,medicamentũ oculoꝝ, Collyriũ
& apud Columel.etiam ventris. Hora.ſat.v. Hic oculis ego nigra
meis collyria lippus Illinere. ¶Coſira vide o añ s. ¶Camyros camyros
vrbs ,græce habet ei diphthõgon,ꝑductionem oſtẽdit Neſtor ex
Homero. ¶Cypirus,vide i ante p. ¶Corcyra cũ y græco in- Corcyra
ſula Dalmatiæ adiacens.Luca.lib.ij.In portus corcyra tuos ſeu læ- Cercyra.
ua parat̃.Cercyra cũ e ſecunda vocali in prima & y græco in ſecũ Deianira
da.i.corinthus,ꝑducit̃ teſte Neſtore. ¶Deianira mulieris nomẽ.
Oui.ix.met.Nomine ſiqua ſuo tandẽ ꝑuenit ad aures. Deianira tu
as quondã pulcherrima virgo. ¶Deliro,delirus,ꝑdelirus,ꝑdu
cuntur tantũ,vide i ante r lira & lyra.
¶Epirus epirota,vide e ante r. ¶Equiria.Oui iij.faſt. Altera gra-
mineo ſpectabis equiria campo.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶ Ilaira Leucippi filia quā pollux deperijt, ſoror eius Phœbe dice-
Ilaira. batur quā Caſtor amauit. Proper. lib. i. Non ſic Leucippus ſuccen-
dit Caſtora phœbe Pollucē cultu non Ilaira ſoror. ita legit Beroal-
dus, qdam tn̄ libri habent thelaira ꝑ th aſpiratū. ¶ Magirus, vide
archimagirus. ¶ Lairus viri nomen, a lair ideo recte dixit Riga
Lairus. teſte Neſtore Mente leui ſplendet curata nata lairi. Notauit hoc Ne-
ſtor. Ithyrei populi dicunẗ etiā y gręco in uſ́ſo Ithurei, vide u añ r.
Papyrus ¶ Papyrus cum y græco hinc papyrius & papyrianus. Iu. Creſcit
multa dānoſa papyro. Mar. lib. viij. Heu q̃ bene nunc papyriane
Annæi faceret manus ſereni, phal. ſunt. Manil. lib. i. Conditor vt
pyrrhi per bella papyrius vltor. ¶ Petoſiris aſtrologi nomen.
Iu. ſat. vi. Nulla videẗ aptior hora cibo niſi quā dederit Petoſiris.
Podaliri ¶ Podalirius medici nomē apud Ouid. in fine. ij. de ar. aman.
us. ¶ Phillirius, vide i ante l. ¶ Rabirius viri nomen. Mart. lib. vij.
Rabirius Aſtrapolumq; tua cepiſti mente Rabiri. ¶ Sapphirus lapillus, vi
ſapphirꝰ de e ante r. beryllus. ¶ Semiramis idis Nini vxor. Oui. iiij. meta.
Semira- vbi diciẗ altā Coctilibus muris cinxiſſe Semiramis vrbem.
mis. ¶ Stantyra cum y græco orum. plurale tantū vrbs. Oui. i. triſt. Sal-
Stantyra tus ab hac terra breuis eſt ſtantyra petēti. ſic habēt plurimi libri, ſed
Neſtor legit tenthyra cū aſpiratione in ſecūda ſyllaba, qđ nomen
dicit variari, ꝓductio iam patet, de correptiōe. Iu. ſat. pęnultīa. Qui
vicina colunt vmbroſę tenthyra palmę, ꝓpter dubiā lectionē mal
lem cū Iuuenale corripe. ¶ Tenthyra iam dictum eſt in ſtantyra.
¶ Thelaira in Ilaira. ¶ Vechires cū ch aſpirato populi. Priſcianꝰ
Vechires in perihe. Byzeres primi iuxta quos terra vechirum.

Ante s corripitur, vt Acriſius viri nomē. Oui.

I añ s. i iij. met. An ſatis acriſio eſt, notanẗ gemīata vt pharisſęus,
teſte Gęorgio valla. Iuuēcꝰ. Ecce pharisſęi ſadducęiq; do-
loſi. Idem alibi, Inde ſaducęi tali cinxere latratu. Riga, Seduliꝰ & plu-
res male corripiunt pharisſęus.

Exceptio.

¶ Amethyſus, vide e ante t. amethyſthus. ¶ Amphiſa vrbs Pho-
Amphi- cidis. Luca. lib. iij. Phocaicas Amphiſa manus, ſcopuloſaq; cyrrha.
ſa. ¶ Amphryſos vel us. fluuij nomē, vide i ante u ſperchius. Am-
amphry phiſus Dryopes filius apud Naſonē in. ix. met. ¶ Anchiſes no-
ſus. men ex Vergilio notiſſimū. ¶ Aruiſium Chij ꝓmontoriū, vn̄
aruiſius. a. um. Verg. in Daphnide. Vina nouū fundam calathis ar-
uiſia nectar. ¶ Amiſon vrbs ponti, teſte Calep. ¶ Cambyſes pa-
Cābyſes. ter Darij dictus Nabucodonoſor. Luca. li. x. Cambyſes longi po-

pulos ꝓuenit ad æui. ¶Cariſianus viri nomen, ergo etiã cariſius
vt ego opinor, quia ſe habent vt Iulius iulianus, quintilius quinti- Cariſia-
lianꝰ, vbi poſſeſſiua tranſierũt in ꝓpria. Mar. lib. vi. Nil laſciuiꝰ eſt nus.
cariſiano, phal. eſt. ¶Criniſus fluuij nomen. Verg. v. ęnei. Troia Cariſius.
Criniſo conceptũ flumię mať quę genuit. ¶ Cæphiſus, vide e ãn Criniſus
p. Cogiſantra ſed multi per e cogeſantra dicũt, vide o ante g.
¶Donyſa, vide o ante n. ¶Dionyſius bacchus & vir, vide i ãn
r ſyrus, hinc dionyſęus a. um. cuius ſecundã contra alioꝝ morem
videť mihi ꝓduxiſſe. Sil. lib. iij. Ac nebriſſa dionyſęis concita thyr- Dionyſę-
ſis, habet y græcũ in tertia ſyllaba. ¶Diuiſi diuiſum diuiſio. us.
¶Eliſa dido, vnico s, teſte Neſtore. Oui. in epiſt. Nec cõſumpta ro-
gis inſcribar eliſa ſichę. Claudianꝰ cõtra oĩm morẽ corripuit, ideo Eliſa.
ipſum nõ imitabor dicentẽ in. i. lib. contra Rufinũ, Inuadit muros
eliſę notiſſima dudum Tecta petit, ſed forſan locus eſt mendoſus.
¶ Eliſæus ꝓphetæ nomẽ. Sidonius in euchariſtico ꝓduxit dicens. Eliſæus
Quicq; duplex quõdam veniſti in pectus eliſæi, hic ſynæreſi vſus ẽ.
¶Gauiſus vt notũ eſt. ¶Heliſos ꝓ quo mľti legũt iliſſos fluuius Heliſos
atticę regionis. Papi. iiij. theb. Quos pigra vado langia tacẽti Lam
bit & anfractu ripaꝝ incuruus heliſos. Idem. xij. theb. Celauit geti-
cos criſpis heliſeos amores. ¶Lariſa vnico s teſte Neſtore, vrbs Lariſa
ætolię. Sta. ij. theb. Poſthabita eſt lariſa iugis. lariſſa autẽ gemino ſſ
eſt Theſſalię oppidũ, hinc lariſſęus a. um. Luca. lib. vi. Atq; olim La
riſſa potens. ¶Laliſio onager adhuc paruus. Mart. in xenijs. Dũ
tener eſt onager ſolaq; Laliſio matre Paſciť hoc infans, ſed breue Laliſio.
nomen habet. ¶ Moyſes. Sedulius. Clarum videre Moyſen.
¶Ocriſia mulieris nomen. Oui. vi. faſt. Nãq; pater Tulli Vulcanꝰ Moyſes.
Ocriſia mater. ¶Paradiſus etiã vrbis nomẽ. Sido. lib. vij. Iam te Ocriſia.
circũſtant paradiſi milia ſacri, hic maſculinũ eſt ¶ Paralyſis cũ y Paradiſꝰ
græco in tertia a paralyo. i. diſſoluo, nec fit a læſio vt inepte dixit Paralyſis
Alexander. Præcedente para breuiať læſio longa.

Ante t corripitur, vt conditio Mar. lib. ix. Acci I ãn C.
i pe & hoc munus cõditione mala. Natalitius, ſaturnaliti-
us, prætoritius &c. Idem lib. vij. Ad natalitias dapes vo-
cabar, phal. eſt. prochyta inſula. Ammodites ſerpentis nomẽ, naui
ta, orbita &c. Adytũ cum y græco licet græci ꝓducant. ſi Calepino
credimus. Verg. ij. æneí. Iſq; adytis hæc triſtia dicta reportat. ſic cæ-
teri. Polymitus a. um. oẽs ſyllabas corripit teſte Neſtore cõtra Ri
gam dicentẽ in geneſi. Quæ polymita fuit oſcľa dãdo patri, ſic Mo
nomita, dimita, trimita. Eſt autẽ veſtis polymita varioꝝ colorũ,

polymitarius qui polymitas facit. hexamita ſex colorꝝ &c. Idē dicit
Polymitus. Calepinus. Mitos cum i noſtro ſine aſpiratōe filum eſt qđ liciū dici
tur. poly cum y grǫco multū, mithos autē cum th aſpirato & ſimi-
Mitos. liter cum i nr̄o tabula dicit̃, & priorē ꝑducit. Capella lib. ij. Nūc er-
Mithos go mithos terminat̃ in fiunt. Iambic⁹ eſt trimeter archilochius, hoc
Lecythus vt plurima alia meū eſt, nam ante me cǫteri omino in his & alijs vt̃
errauerūt vel dubitauerunt. Alphita viri ꝓpriū Neophitus, pſely-
tus, blanditiæ licet ex blanditū deducat̃. Lecythus contra Alexan-
drum Sulpitiūq̧, quia corripit̃ ab Homero. viij. odyſſǫæ teſte Ne-
ſtore Funditus &c. Notent̃ ex generalib⁹ nota vt laceſſitū etiā, licet
quidā dicant preteritū eſſe tam laceſſi q̄ꝫ laceſſiui.

Exceptio.

¶ Producuntur deriuatiuǫ formǫ græca in itis & ites & ita, vt leui-
tes leuitis, ſamarites ſamaritis idis, moabita moabitis idis. anacho-
rita, eremita, margarita, licet quidā chr̄ianorꝝ corripuerint palǫſtri-
ta, mēphitis, taurominita & hinc taurominitan⁹, vt ſamarita ſama
ritanus, tomito tomitanus, ſybarita vnde ſybariticus, haſbita haſ-
bytes gentile nomē, ſic Haſbyte es. mulieris nomen; Gadites gadita
Itus. gaditis gaditan⁹. Oceanitis idis. Argitis andromitis &c. ¶ Pro-
ducūtur quoq̧ in itas, hm̄oi nomina e nomīb⁹ formata, auritus,
Cerritus. auitus, patritus, mellitus, recutitus, maritus, vnde maritare. Cerrit⁹
gemino rr. teſte Neſtore quaſi cereritus. i. inſanus & cereris ira vexa
tus. Hora. ſat. xiij. Cerritus fuit an cōmotus crimine mētis. Claudia
nus, cōcutit & glæbas fœcundo rore maritat. ſeruitus vt ſeruitium
corripit. Ex dictis liquet Seduliū in lib. iiij. Præterienſq̧ viæ dn̄s lo
ca ſamaritanǫ, nō recte ſamaritanus a. um. corripuiſſe, nec Sidoniū
recte corripuiſſe tauromitanus, vide i ante n in ſecūda exceptione
ſic prouidendū ne corripiamus abderites abderitanus &c. ¶ Pro-
Titius. ducuntur noīa a verbis in titius, veluti ſuppoſititius, arreptitius, cō
mentitius, fictitius, ſurreptitius &c. a nomibus corripitur vt patriti
us. Mar. lib. v. Hermes ſuppoſititius ſibijpſi eſt, phal. eſt. ſic in argu-
mento Menechmorꝝ. Hic fuerat auitus ille ſurreptitius. Iābicus tri.
Archilo. ſic in ꝓlogo eiuſdē fabulǫ. Adoptat illum puerꝝ ſubrepti
tium. ſimiliter eſt iambicus trimeter archilochius, hæc & ſimilia cau
te cōſyderanda ſunt, vt tanaitic⁹ a tanaitis idis. vel a tanaites & hoc
a tanais. Sido. in. ij. panægy. Caucaſus & ſcythicǫ potor tanaiticus
Itim. vndǫ. ¶ Produc quoq̧ in itim. aduerbia a nomībus viritim. Sil.
li. xvij. Lux atrox micat & preſens aſtare viritim. Creditur. Nomi-
na lapidū in ites quia deriuatiua ſunt, ex dictis liquet ꝑduci, veluti
pyrites, thonites, actites, ſelenites, q̄ & plura apud Priſcianū in peri

hegeſi legũtur. Eadem ratione ꝑducitur ſorita vel ſorites argumẽ
tationis ſpecies, vide o ante r. ¶ Aquitania regio gallię cuius po. Aq̃tania
puli aquitani ſunt. Tibul. lib. i. Hunc fore aquitanas poſſet qui fun
dere gentes. Bapt. mantuanus in exhortatiõe contra infideles hoc
vt alia cõpluſcula per indiligentiã corripuit, ideo eum nec in hoc
nec in pluribus imitabor, licet alioqui fuerit doctiſſimus. ¶ Aco
nitum hærba venenifera. Oui. i. met. Lurida terribiles miſcent aco- Aconitũ
nita nouercę. ¶ Amphitrite es. Neptuni vxor, pro mari ponit̃ Amphi-
vt in eodẽ libro. Margine terrarꝝ porrexerat amphitrite. ¶ Archi trite arch
tas philoſophus. Propert. lib. iiij. Me creat architę ſoboles babylo- itas vel a
nius orops, ideo teſte Bapt. Pio indocte dixit Sidoni. in. i. panęgy.
Quicquid anaximenes, euclides, archita, zenon, Archeſilas, chry-
ſippus, anaxagoraſq; dederũt. ¶ Amithone. Sappho Phaoni. Vi
lis Amithone, vilis mihi candida cidno. ¶ Agapitus quia gręce
ꝑ η αγαπητοσ ſcribitur ideo rectiſſime dicendũ fuerat agapetus Amitho
teſtis eſt Valla in Ioannẽ. ¶ Anitia mulieris nomẽ, ergo etiã ani ne.
tius ſi vſq̃ ſit. Auſo. lib. i. epig. Ante quater plenũ conſumpſit ani- Agapitꝰ
tia luſtrum. ¶ Architectus corripit̃ vt opinor veluti archimagi- Anitia
rus. Arator tamẽ auſus eſt ꝑducere lib. ij. dicens. Qui fundamentis
manet architectus in illis. verũ in pluſculis mĩme imitãdus eſt.
¶ Aphrodite vel a. i. Venus, ab aphros. i. ſpuma ex qua nata puta
batur ꝑducit̃ vt reliqua in ites itis, & ita a noĩbus formata. ¶ Ali-
thyia nymphę nomẽ a gręcis ꝑducit̃ tm̃, licet Theodulus corripue Aprodi-
rit, inepte ꝑfecto vt multa alia inter q̃ eſt ꝑtoplaſtus, cuiꝰ primã ꝑ- te.
duci liq̃t ex elegãtiſſimo hymno. Pãgæ ligua glorioſi pręliũ certa Alithyia.
mis Alites ę. populi nomẽ. vide ballonoti o añ n. ¶ Berytus, vi
de e ante r. ¶ Corytus, vide o ante r. at corythus cũ y græco ſit r Berytus.
ſed cũ th aſpirato oppidi nomẽ corripit̃ ſic Neſtor cõtra Tortelliũ Corytus
q̃ a ſine aliq̃ aſpiratiõe cũ i noſtro coritus ꝑ oppido ſcribi voluit.
Verg. æneí. vij. Hic illũ corythi tyrrhena a ſede ꝑfectũ. ¶ Coritha
æ. vel corithe es. equę nomẽ. vide o añ r. ¶ Catamithus cũ i nr̃o Catami-
& th aſpirato in vltia ſyllaba puer quo q̃s abutit̃. a cata. i. pro & mi thus.
ſthon pręciũ, quaſi ꝑ p̄cio vel mercede, ideo puer meretorius dicit̃
hęc Calepinꝰ volẽs pęnultimã ꝑduci. Ego teſtimoniũ qđ ille omi
ſit afferã. Auſo. in epig. Aut Iouis Elyſij tu catamitius eris. ¶ Co-
cytus, vide o añ c. In pãpęis videt̃ corripi, ſed ſuſpicor eſſe mendã. Cocytus
¶ Caſtritius viri nomẽ Petrarcha ꝑduxit dicẽs. Si dulcis ager Liber Caſtritiꝰ
tas aĩm Marcus Caſtritius armet. ¶ Corbitę teſte Calepio naues Corbitæ
ſunt onerarię, quę in ſummo malo ꝑ ſigno Corbes hr̃e ſolebant.
Plautus. Tardiores q̃ corbitę ſunt etiã in tranquillo mari.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶ Damaſitho viri nomen apud Ouid. in Ibin. ¶ Eboſita mel ex
Damaſi- arundinibus, vide e ante b. ¶ Eritus. Sidonius ad Fœlicem. Mu-
tho. ſas ſat venerabiles eriti, phal. eſt. viri nomē eſt. ¶ Fortuitus a. um.
Eboſita. variatur. Papi. xij. theb. Aequa & fortuito ductȩ quater aggerȩ pin
Eritus. nȩ. Hora. li. ij. car. ode. xv. Nec fortuitū cernere cȩſpitem, verſus eſt
Fortuit⁹ alcaicus dactylicus, cui ſecūdus pes eſt iambus. ¶ Gallita mulieris
Gallita nomen apud Iu. ſat. xij. Galerita. i. alauda, vide colō o ante l nec mi
Galerita. rum, fit eī a galerus. ¶ Hermaphroditus Mercurij ex Venere fi
Herma- lius. Hermes Mercurius, aphroditus Venus. Mar. lib. x. Odit ama
phrodit⁹ trices hermaphroditus aquas. ¶ Hyarbita viri nomen. ¶ Ha ſ-
Hyarby- byte mulieris nomē apd' Silliū legunt, prius habet y grȩcū in pria
ta. & poſterius in ſecūda ſyllaba. ¶ Heraclitus philoſophi nomen,
qa græce ſcribit p ei diphthōgon ηρακλειτοσ teſtibus Hermolao
Barbaro & cū Ioāne Baptiſta Pio cæteris doctis vt Calepino &c.
Heraclit⁹ nec authoritate carent, Lucretius ſyllabariȩ ſtructurȩ obſeruantiſſi-
mus vt ait Bapt. Pius, is inq in. i. lib. ait. Heraclitus init quoq dux
agmina primus. adducit Pius apud Sidoniū vbi huius nomis me
minit. carmen græcū. in quo heraclitus pducit. Sidoni⁹ in. i. paneg.
Quicqd Pythagoras Democritus Heraclitus Defleuit, riſit, tacuit,
ita legit Pius quia cōiunctio quȩ (quā Hermolaus barbarus hic p-
perā offendit) eſt tollēda, qppe quū nō legat in bonis exēplarib⁹,
& ſenſui ſupuacanea ſit aſyntheto venuſti⁹ & modificati⁹ decurrē
te. Fefellerūt igit Hermolaū Barbar (quē ſequut⁹ eſt Aelius Nebri
ſenſis) bonar lrar columē, praua exēplaria. ¶ Ilithyia, vide i aū a.
Idolothy ¶ Idolothytus cū th aſpirato ſequēte y græco dici poteſt idolo im-
tus. molatus vel ſacrificat⁹. & melius ponit in neutro genere idolothy
tum, pducit teſte Neſtore. ¶ Inuitus a. um. ſic inuitare nota ſunt.
¶ Irrito prorito as. Verg. li. x. Irritatq vir telis. i. laceſſit & puocat
Irrito ſed irritus. i. nō ratus corripit. vt verbū, hinc factū irrito as. de quo
vulgat hic vſiculus. Irritat euacuat ſed puocat irritat iras.
Luſitania ¶ Luſitania hiſpanię regio. Sil. lib. iij. Hos variatus agit, luſitanūq
remotis Extractum luſtris &c. ¶ Mephitis terre putor eſt ex aqs
Mephitis ſulphuratis & corruptis. hinc adiectiuū mephiticus a. um. Verg. li.
vij. Sæuāq exhalat opaca mephitim. ¶ Miſitius viri nomen:
Mar. lib. iij. Quū peteret patrie Miſitius arua rauēnæ. ¶ Nouitius
Miſitius. vide i ante c. quia per c aliqui ſcribunt quū rectius p t exaretur.
¶ Niciterium, vide i ante c. ¶ Nutritius, quia a lōgo ſupino deri
uatur ideo recte dixit architrenius. Languida ſegnities Veneris nu-
Odites. tritia tractat. ¶ Odites viri nomen vt onytes, ſed exciderūt teſti-
monia. ¶ Ophites, quia deriuatiuū eſt in ites. ¶ Oritȩ vide o aū r.

¶ Orithyia, vide i ante a. ¶ Paraclitus, vide e ante t paracletus.
¶ Pampitius viri nomē in Euchariſtico. Sido. ¶ Polites viri no- men apud Papi. vij. theb. ¶ Pituita, vide in primis i ante t. ¶ Po- titius viri nomē. Verg. æneí. viij. Lætiq; minores Seruauere diē pri- muſq; Potitius author. ¶ Polygiton viri nomē. Auſo. Therma- um in ſolio ſiquis Polygitona vidit. ¶ Paraſitus paraſitaſter, & verbū paraſitor aris. Iu. Ad cœnā quoties paraſitus venerit infans dicitur a para. i. ad vel iuxta, & ſiton. i. cibus vel frumentū, ſiteia. i. ſa- gina, nam paraſiti ſunt adulatores qui diuitū menſas vētris gratia ſequūtur. ¶ Paralyticus cum y græco in tertia ſyllaba ſolutis ner- uis homo eſt, & ab Aratore ꝓducitur. Surgens paralytice dixit Ve- ctorem cōpone tuum. ¶ Sciblita, vide i ante b. ¶ Therſites æ. viri nomen apud Iu. & alios. ¶ Valitudo quidā hic excipiunt ſed p̄ e rectius ſcribit̄ valetudo a valeo vt dicit Geor. valla. lib. xiij. cap̄. xij. de denomiatiuis. Hora. Gratia, phama, valetudo cōtingat abunde. M. Manil. lib. i. Quæq; valetudo veniat. concordia quan- ta Bella facit.

Pāpitius · Polites · Potitus · Polygitō · Paraſitus · Paralyticus. · Therſites

i Ante u producitur, vt ſaliua, cōniueo, Perſius Veh niſi cōniues. Male aūt Nebriſſenſis p̄ indiligentiā in p̄teritis dicit. In. xi. prætereunt hæc. frigeo cōniueo. Sic de- riuo. ¶ Duo corripiūtur vt niniue vrbis nomen, & ſymbriuiū y græcū in prima habens, flumē apud ęquicolos qui ſunt ſupra ty- bur, & adhuc retinent nomen vt Marſus ait in illud. Sillij lib. viij. Symbriuio raſtriſq; domant ęquicola rura. Rediuiuus ſecundam ſyllabam corripit.

I añ u. · Niniue. · Symbriuium.

o Ante b corripitur, vt taprobane in perihegeſi, licet Bapt. Mantuanus in quodam loco ꝓduxit.

O añ b

Exceptio.

¶ Iacobus Iobus. October, virrobon, vtrobiq;, & canobus vnde canobita, nūc canopuſ & canopita dicimus, teſte Quintil. in. i. de in- ſtitut. ora. Catul. Grata canobitis incola littoribus. Petrarcha in. iiij. aphricę. Vnus vtrobiq; eſt, eadē mens p̄manet & frons. de Virro- bon teſtis eſt Goudanus longobardi ꝓducitur a Mantuano in ex- hortatione contra infideles. Iobus quia fit ex iob vt Iacobus ex Ia- cob, ambobus, duobus ſatis patet.

Canob9

o Ante c corripitur, vt apocope, quia græce per o micron ſcribit̄, ideo errauit in figuris Alexander dicēs Quod fini tollit apocopa dat paragoge, ſed excuſat̄ in fi- guris. Notēt̄ e lōgis negocyū, p̄ſoco, ſuffoco &c. qn̄qdem qn̄cūq;

O añ c

variant̄ vt quando, atq̄n̄q; tantū ꝑducā vt vbiq;. Produc quoq;
ꝓpria in ocus e barbaris, qualia ſunt Iodocus, Guinnocus &c. at q̄
Ocus in proprijs. græca ſunt corripiuntur, veluti Laodocus, demodocus &c.
¶ Produc quoq; deriuatiua in ociniū, qualia ſunt latrociniū, patro
Ociniū. cinium, tyrociniū, lenociniū & ſiqua ſunt ſimilia, cū verbis hinc de
Ocinor. riuatis, aut cōtra. veluti patrocinor, latrocinor, lenocinor &c. Ho-
Latrocinium. ra. ſat. iij. lib. i. Quū dicas eſſe pares res Furta latrocinijs & magnis
parua mineris. Falce reciſurū ſimili te. Oui. ij. de arte. Siue latocinij
ſub imagine calculus ibit. Manil. lib. v. Et lenociniū vitę pręſenſq;
voluptas. Oui. i. triſt. Cauſa patrocinio non bona maior erat. Ma-
nil. lib. i. Nec tyrocinio peccet circūq; feratur. ¶ Iannocius viri
nomen ꝑducit̄ a Philelpho. ¶ Macrobius puto corripi ꝑ regu
Iannoci9 lam de id cōpoſitione græca. Petrarcha tamē dixit in. ij. lib. epiſt. ad
conuiciatorē. Parma æuo collapſa ſui monumēta Macrobi Oſtē-
tat. ¶ Triochala ꝑducitur in. xiiij. lib. Sillij.

Triochala.

Ante d corripitur, vt exodus.

O ant̄ d

o Exceptio.

¶ Produc deriuatiua græca ab ode. i. cantus facta, veluti
gęodes. i. terren9. capnodes fumoſus, thiodes ſulphureus, melodes
Melodes & rectius forſan ꝑ œ diphthōgon melœdes veluti melœdia & me-
hilarod9 lodia. Et eſt melœdes dulcia carmīa canens poeta. Sido. lib. ix. Pro-
Palinodia. culus melœdes inſonare pulſibus. Iambicus trimeter. Hilarodus hi
laris cātor, ſic palinodia, ſic ꝓſodia ſed ꝑ œ diphthōgon ꝓſœdia re-
cti9 dr̄, vt recti9 pſalmœdia dr̄ q̄ pſalmodia. Philel. ix. v. Liber eris
ſatyra, tres palinodia, meme Steſichoꝝ facies. Eſt cōtrari9 cantus a
palin. i. rurſum, hinc eſt adagiū. Palinodiam canere. Epodus cōtra
Sulpitiū, nam tritū abuſum nō vſum ſequit̄, nam (vt recte ait Ne-
Epodos. ſtor) græce ꝑ ω mega ſcribit̄. Authoritatē a Neſtore omiſſam ego
ſufficiam. Sidonius ad Fœlicē. Sermonūq; ſales nouūq; epodon,
phal. eſt. Terentianus. Pręmiſſo hexametro dulcē ſubnectit epodō
Auſo. in epig. Dactylicos, elegos choriambū carmē. epodos ſocci
& cothurni muſicā carpentis impone tuis, nā tota ſupellex. Vatū
pioꝝ chartea eſt. dicit̄ ab epi & ode carmīs gen9 eſt, de quo videbis
apud Horatij interꝓtes. Exodiū hinc nō eſt ſed ab exo. i. extra & ho
dos. i. via, extrita aſpiratione vt in periodus, ſynęreſis, argyrippus,
Exodiū. ariſtippus &c. Eſt em̄ exodium ab exodus imminutū, & ſignificat
exitū actionis. i. cantū vel ridiculū aliq̄d, vel geſtum quē hiſtriōes
in fine comœdię vel tragœdię, vel etiā ſcęnę cuiuſcūq; exhibent, vt
populo riſum moueāt, id qd̄ q̄ttidie fieri videmus a barbaris, nec
aliud videt̄ mihi voluiſſe. Iu. in vi. ſat. dicēs. Vrbic9 exodio riſum

mouet atellanę Geſtibus autonoes &c multi crediderũt ab ode de-
duci, nõnulli qbꝰ ipſe ſuffragor ab exodos. Exodijs pcipue in atel
lanis vtebant̃. Neſtor vult etiã erogationẽ ſignificare, ab exodra-
zo.i.erogo, m̃ta dicit Neſtor vide ſi libet. nos q̃ntitatẽ rite docui-
mus. ¶Botrodũ celtiberię oppidũ. Mar.lib.i.epi. Et delicati dulce Botrodũ
botrodi nemꝰ. Iãbicus trimeter eſt ex q̃ q̃ntitas mĩme liq̃t. Idẽ li.xij
botrodũ plateamq; celtiberis, phal.eſt. ¶ Cuſtodio is. vt cuſtos
odis.cuſtodia. ¶Erodio vel erodius auis, p ω mega ſcribit̃, teſtę Erodius.
Neſtore. ¶Emoda ę.oppidi nomẽ. Val.flac.li.vi. Iũgit opes Emo Emoda.
da ſuas, ſua ſigna ſecuti Axamatę. ¶ Emodus mõtis nomẽ, vide Emodus
colis o ante l. ¶Glycerodes.i.melodes.patet. ¶Herodes. Perſius.
Herodis venere dies. ¶ Hierodę ſacri cãtores, patet, vt melodes.
At herodotus corripit̃. ¶Herodion & herodianus vt herodes.
¶Laodocꝰ, vide a ante o. ¶Nebrodes mõticuli nomẽ ex q̃ naſcit̃
hymera. Sil.xiiij. Nebrodes gemini nutrit diuortia fontis. ¶Oro- Nebrodes.
des viri nomẽ. Verg.x.ænei. Iacet altus Orodes. ¶Thermodon
cũ th aſpirato fluuij nomen eſt. Verg. ænei.ix. Quales thręcię quũ Orodes.
flumina Thermodõtis, hic Seruius ait thermodoon & p ſyncopã Thermodon.
thermodon. Ego vo nondũ inueni vſum in q̃ neceſſario ſit tetra
ſyllabũ, nam pdictus vſus eſt ſpõdaicus, ideo nũq; dixero ſcd'am
corripi. Priſ.in perihe. Int̃ Amazonidas thermodõ martiꝰ amnis.
eodẽ mõ Oui. vt videre potes in halys a añ l. Sil.li.ij. Thermodon
tiaca munita in plia pelta. Idẽ li.viij. Perſtrepit & tellus & Amazoni
us thermodon. ¶O ante f nõ inueni ſi inueniat̃ volũt corripi.

Ante g corripit̃, vt ſyllogiſmus a Sidonio in- O añ g
o docte productũ dicente in.i.paneg. Quæ vel Ariſtoteles Syllogiſmus.
partitus mẽbra loquendi Argumentoſis dat retia ſyllo-
giſmis, Author huius rei eſt Hermolaus Barbarus vt in præfatiõe
vidimꝰ. Technologꝰ de artibꝰ loq̃ns, hũc ineptũ vulgꝰ artiſtam
(vocat.

Exceptio.

¶Produc agoge.i.ductio, vñ iſagoge, ſynagoga, pagoga, pędago
gus &c. qbꝰ adde Bagogꝰ viri nomẽ teſte Goudano. Octogita fa Bagogꝰ.
cile occurret. Toloſtobogi teſte Hermolao ĩ qntũ Plinij ca.xxxij.

Ante l corripitur, vt Neapolis, & quicquid eſt O añ L
o a polis.i.vrbs. cõſulor autẽ, pducitur vt ſimplex ſolor.

Exceptio.

¶Producunt̃ deducta a poleo.i. vendo qualia ſunt bybliopola, li
broꝝ vẽditor, byblios cũ y gręco in pria.i.liber. Pharmacopola,
myropola medicamẽtoꝝ vnguẽtorũq; vẽditor. ſic ychthyopola

lachanopola &c. Mart.in apophoretis de Lucano. Sunt quidā qui
me dicunt nō eſſe poetā. Sed q me vēdit bybliopola puta t. Horat.
Ambubaiarū collegia pharmocopolę. Produc ſimiliter monoco
Byblio-pola. lon.dicolon,tricolon & cætera a colon .i.membrū. vide in primis
o ante l errauit in his Nebriſſenſis. ¶ Aetolia ætolus & quicqd
Pharmocopola. hinc eſt. Oui.in.iij.amorꝝ. Nec tanti Calidon nec tota ætolia tanti.
Ver.ænei xi. Non erit auxilio nobis ætolus & arpi. Hora.epiſt.xix.
Aetolia. Aetolis onerata plagis, mendoſe legit̄ ætolijs. Sil.lib.xiij. Aetolos
interfuit haud ignobile nomē, mēdoſe vulgo habet̄ ætolidas, licet
ita Marſus legat,ꝑ appulis qbus Diomedes impauit. ætolus. Stat.
vi.theb. Ergo vbi luctandi iuuenes anioſa citauit Gloria terrificos
humeris ætolus amictus. Exuit̄, de Tydeo loquit̄ Diomedis patrē.
¶ Aeſchatocolicon vltimā paginā & libri finem dicim9, teſte Do-
Aeſchatocolicō mitio. Mart.li.ij. Spectas æſchatocolicon ſeuere, phal. eſt. ſcribit̄ cū
æ diphthongo & ch aſpirato in ſcd'a ſyllaba, fit ꝑculdubio a colō,
id eſt membrū. ¶ Capitoliū vnde capitolinus tā ꝓprium ꝙ ap-
pellatiuū. Oui.xv.me. Fruſtraq; erit illa minata. Seruitura ſuo capi
tolia noſtra canopo. ¶ Cymolus cū y græco vrbis nomen, vñ
Cymol9 cymolius a.um. Oui.vij.me. Hinc humilē myconō cretoſaq; rura
cymoli. Florentēq; cythnon. ſcyrō, planāq; ſeriphon. hic n in cyth-
non liqueſcit. ¶ Deolis nymphę nomē, teſte Goudano. ¶ Gęo-
Deolis. lophus dictū eſt in regula de o in cōpoſitione, ꝓducit̄ teſte Neſtore
Gęolophus. apud Theocritum in.i.edyllio, & interpretat̄ terrę tumulus, gęa eſt
terra, lophos vero tumulus. ¶ Idolum qa græce ꝑ ω ſcribit̄ vt
Idolum doctiſſimi qq; teſtant̄, & (vt Neſtor ait) ꝓducit̄ ab Homero.xxiij.
iliados, & (vt Bebelius notauit apd' Lactantiū) in v̾ſu ſibyllæ ꝓdu
Bebelius. citur, id rectiſſime cuſtodit diuinus poeta Bapt. Mantuanus in pa-
negy. Roberti dicens. Verūetiam qui vana ſacris idola ꝓphanis Et
fragiles coluere deos, græce habet ei diphthōgon in prima ſyllaba
ideo cū Alexandro male cōceſſit Verulanus primā idolatra corri-
pi, nā ꝑ ſyllabas quinq; idololatra dicendū eſt, multi chrianorꝝ in
his defecerunt a lingua græca. Sedulius vir doctiſſimus recte dixit.
lib.v. Nec mirꝝ ſi iura dei gens impia vitet. Imperiūq; neget ſemꝑ
quæ idola adamauit, Lucos dilexit, ſimili nam more furentes. Tūc
coluere Baal nunc elegere Barrabā. Ita eſt in Sedulio quē ego vidi,
non (vt Nebriſſenſis offendit) Idola dilexit &c. non recte autē Pru
dentius in pſycomachia. Quoſq; viros nō ira fremens non idola
bello. Cedere cōpulerant ſaltatrix ebria flectit, & Alexander. Idola
dicta dei. Et Riga in libris Numerorꝝ. In terram ſanctā deus impat
idola tolli. Et Arator li.i. Idola tot Romæ mūdo collecta ſubacto.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶ Iollas viri nomẽ opinor ll geminare. At Iole es. mulieris nomẽ
corripit̃, vt hieroſolyma, licet Petrarcha auſus ſit ꝓducere, nã corri
pitur vt ſimplex ſolęmi. ¶ Mauſolus vir cuius ſepulchrũ mauſo Mauſol⁹
lęum dicit̃. vide cares a ante r. ¶ Mediolanũ. Auſonius. Et me
diolani mira omĩa copia rerũ. ¶ Neobole mulieris nomẽ, dicit̃ neobole
autẽ a neos. i. nouus, & bolos p ω mega. i. glæba vel fundus dicit
hoc Mãcinellus in illud Hora. li. iij. ode. xij. Studiũ aufert neobole
liparęi nitor hebri, verſus eſt Ionicus a minori, habens. iiij. ionicos
a minori. ¶ Pactolus fluuius, vide durius u ante r. ¶ Phicolus Pactolus
viri nomẽ a phicoli teſte Nebriſſenſi. ¶ Præſtolor (vt Bebelius
Goudanuſq; cũ alijs multis voluit) author eſt nõ ſatis idoneus Ri
ga quẽ ſequar dum doctiorẽ inuenero dicẽtem in vita Criſpini &
Criſpiniani. Non præſtolat̃ habitũ priuatio per quẽ. ſic Sulpitius
in quẽ ait Badius. Et ſubſolanus pręſtolor clauſaq; pola, ideo non
imitabor eũ qui dicit. Præſtolor interdũ meditorq; exordior atq;
Ordior. Calepinus niſi liber mẽdoſus ſit voluit corripi, tu ꝓducito
tantum. ¶ Subſolanus ventus ꝓducitur quia dicit̃ ſic nam ſole Subſola-
oriente ſubnaſci videtur. ¶ Timolus, vide regulã poſitionis. nus.

O Ante m corripitur, vt Ptolomęus, a Petrarcha o añ m.
male productũ. Hebdomas, Riga in Daniele. Septem ſic
annos hebdomas vna facit. Idẽ alibi male dicit Septima
lux celebris, hebdomada ſeptima feſtis.

Exceptio.

¶ Produc noĩa neutri generis veluti amomũ, cinamomũ. vt patet
ex græco verſu quẽ ex Dionyſio citat Neſtor apud Mart li. vi. vbi
quidã male habẽt. Qd' ſemp caſia cinamomoq;, legi debet. Quod
ſemp caſiaq; cinnamoq;, phal. eſt. Abdomẽ. Axioma. i. enunciatio
ſcribit̃ eñ græce p ω mega. ideo nec in hoc nec in pluſculis imita- Axioma
bor Capellã dicentẽ lib. iiij. Aduenit & ſcholicũ preſtruit axioma.
Tolle hippomanes, ſodomũ, epitoma vt ſodoma, epitome, ꝓto-
tomus & qcqd eſt a tome. i. inciſio. Notent̃ cõpoſita e longis agno
mẽ, ignomis, ignomina, & e barbaris deducta Abeſalomus, Eſro
mus &c. ¶ Cenomani apud iuniores tantũ inuenio qui variant
Gaguinus. Ah fruſtra obloq̃ris cenomani principis aulã Ibis &c. Ceno-
Bapt. cõtra infideles. Cenomani acres, & nõ ignobile ſemen, Euga- mani.
nei veteris, & gens antiqua Liburni. Carni & Medoaci q̃ꝝ cogno
mina ſeruat Flumẽ &c. ¶ Ithome es. cũ th aſpirato arx Meſſeniæ Ithome
vrbis teſte Neſtore, licet nõnulli libri p n. ithone habeãt nõ ithome
Papi. iiij. theb. Planaq; Meſſenæ mõtanaq; nutrit ithome. ¶ Itho- Ithomus
mus cũ th aſpirato mõtis nomẽ, quẽ alij ithonũ alij ithymũ cum y

græco in ſcd'a vocāt,ſed optimi & correctiſſimi codices hn̄t itho‑
mū,apud Catul.in Argonaut. Qd' tibi ſi ſcti cōſeſſerit incola itho‑
mi. Ibidem. Vnigenaq; ſimul cultricem montis ithomi. ¶ Geo‑
metra, vide æ diphthongon ante o.

O añn
o

Ante n producit̃, vt Hieronymus, contractis duabus breuibꝰ in vnā longā vt ſit in monychus,ſiqdē interp̄tat̃ ſacrū nomē. Politianus, Tertius aonijs ſatur ille Hieronymus vndis. Coucionor qa fit a cōcio onis. noīe. Perſona licet ꝑſono verbū corripiat̃. Obſoniū & ꝓinde verbū obſono vel or. cōtra Sulpi. pluresq;. Hora. in. ij. ſat. lib. i. Om̄ia cōductis coemēs obſonia nūmis. ſic Iuue. Mart. &c ¶ Antiphona cōtra indoctos qd' patet ex ſil'r cōpoſitis, euphonia, ſymphonia, qa phone. i. vox ſcribit̃ grȩce ꝑ ω mega. Hora. in arte poetica, Vt gratas inter mēſas ſymphonia diſcors. Eſt aūt antiphona vox reciproca duobꝰ choris alternatim canētibus. Ergo vt recte notauit vir doctiſſimꝰ Antonius Nebriſ. nō docte ſatis Sidonius corripuit phonaſcus dicens in morte Claud. lib. iiij. epiſt. Pſalmoꝝ hic moderator & phonaſcus, phal. eſt. Phonaſcus autē is dicit̃ q ꝓnunciatiōis eſt magiſter & vocis moderator a phoneo. i. loquor. Trigonus, tetragonus, agonus, & quicqd eſt a gonia. i. angulus, nā grȩce ꝑ ω mega ſcribūtur. Itaq; recte dixit diuinꝰ poeta Fauſtus de ſcd'a victoria Neapolitana. Corpora ſeu ſteterint tetragonis ducta figuris. M. Manil. lib. i. Lanigeriq; notat fines clarūq; trigonū. Idem li. ij. Eſt quȩcūq; tamē dicunt̃ ſigna trigona. ſic alibi ſȩpe, hic fuit tp̄e Ouidij, Propertij &c. qa ſcripſit ad Octauiū Auguſtū, ideo nō imitabor Auſoniū gallū a latinis interī deficientē. Vt in his libris manifeſte declaro, vt quū de nūero ternario dīc. Per trinas ſpecies trigonoꝝ linea currit. Nec ſeq̄r Capellā in. ij. lib. dicentē. Trigonꝰ recuruet, circuluſq; torq̄at. Eſt iābicꝰ trimeter. Iu. Antoni gladios &c. apocope eſt, Inepte autē Petrar. in. iij. epiſt, li. de ortu Marci iunioris. Cui ſe lux tertia Marcꝰ Aggregat Antoniꝰ. Ibidē. Antonius Marcuſq; pium &c. Heu q̄n tos errores ſemīauit vnꝰ de ꝓprijs error. ¶ Hipponax poetȩ nomen, vn̄ carmē hipponactiū dicit̃. Rufinꝰ vtit̃ hipponax hoc metro ſȩpiꝰ author. Notent̃ obliq, nā alij ꝓducunt̃, alij corripiūt̃. Producunt̃ qdē, croton onis. trigon onis. & cȩtera in cremētis declarata. Mar. li. iiij. Seu teutū cæroma teris trepidū ve trigona. Variant̃ orion, egȩonq; añ enucleata. Corripiunt̃ yo pluria vt dixi veluti theutō onis. vn̄ theutonici. Calepinꝰ principiū aſpirat, biſton onis, vn̄ biſtonia, & adiectiuū biſtonius. ia. iū. Agmō onis. vn̄ agmonides patronymicū & viri nomen apud Oui. in. iiij. faſt. Cion onis, thraciæ populus, Mygdon onis, cum y græco vn̄ Mygdo‑

Anti‑
phona‑

Phona‑
ſcus.

Tetrago
nus.
Trigonꝰ

Hippo‑
nax

Ex obli‑
qs corre
ptis deri‑
uata.

nia regio, macedon onis. vn̄ Macedonia regio. Auſon onis. vnde
Auſonia & auſonius, ꝓpriū & appellatiuū. ¶ Chelidon onis. vn̄
Chelidonia. Paphagon onis. vn̄ paphagonia. Thelegon onis.
Mæon onis. vn̄ Męonia. Pęon onis. vnde Pæonia regio & hęrba
Aemō vel Hęmō vn̄ hæmonia, vel æmonia recti⁹ ſine aſpiratōe.
Aragō onis. vn̄ Aragonia. Lingō onis. vn̄ Lingonia, lingonicus,
talia ſunt innūera, nō regl'a ſed authoritate verꝫ noſcēda. Pepon — Pepones
onis, etiā corripit̃ a Philel. in. iij. ix. Spirit⁹ ac crepit⁹ peponū ficoſ
(qꝫ recentes.

Exceptio.

¶ Corripiunt̃ a phone vl' phonos qn̄ ſignificat cædē, vt Tiſiphōe — Phonos in cōpoſitis.
vna furiarꝫ ab vltiōe mortis dicta, nā tiſis eſt vltio vel pœna. Oui.
iiij. me. Tiſiphōe canos vt erat turbata capillos Mouit, Nebropho
nos canis nomē, interp̄tat̃ ceruorꝫ occiſor, Nebris ceru⁹ ē. vide æ — Tiſiphōe
an̄ l. Lælaps. Perſephone. i. ꝓſerpina &c. Corripe q̊qꝫ cōpoſita a go — Nebrophonos.
ny. i. genu vel gen⁹, & filius vel fœt⁹. vt chryſogon⁹ aureus filius.
Antigon⁹ aduerſus & cōtrarius fili⁹, ſic Antigone, Erigone, Calli — Gony in cōpoſitis
gone &c. Iu. ſat. vi. Sunt q̄ Chryſogonū cātare vetēt. viri nomē eſt
¶ Aponus Venetię vicus iuxta Patauiū Liuij patria. Mar. li. i. Cēſet — Aponus
apona Liuio ſuo tellus, Scazō eſt. adiectiuū eſt aponus a. um. Luca.
li. vij. Colle ſedēs aponus terris vbi fumiger exit. ¶ Autonoe es. — autonoe.
Cadmi filia. Oui. iij. met. Saucius ille tamē ſer opem matertera dix-
it Autonoe. ¶ Aphronitrū p̱ regulā generalē de o incōpoſitis vt — Aphronitrum.
pędonom⁹. Sardomyx licet hic breues duę in vnā coeāt, chirono-
mos dionyſius mazonom⁹ & plura. Mar. in apop. Spuma vocor
nitrū dicor & aphronitrū. ¶ Apolloni⁹ rhetoris nomē apd' Mar. — Apollonius.
li. v. Ante ſalutabat rhetor Apollonius, ita hn̄t libri q̊s vidi, licet cū
Calderino Neſtor Apollodorus legat, qd' mihi nō ſit veriſil'e, qa
hoc nomē a Martiale ꝓducit̃ li. i. Apollodoro plaudit imbifer Ni-
lus. Scazon eſt, q̄ re inepte dixit Macer dicit Apollodorus qd' pelle
re poſſet abortū. Itaqꝫ apd' Mart. diuerſi ſunt rhetores Apollodo-
rus & Apollonius. Apollodorꝫ rhetorē vel poetā Martial' laudat
Apolloniū deridet &c. Alit̃ dixit Bapt. Tu q̊qꝫ cęleſtes imitās Apol — atronius
lonia nymphā. ¶ Atroni⁹ viri nomē in. x. ęnei. vide e an̄ a nealces. — Arſione.
¶ Arſione mulieris nomē apd' Luca. li. x. ¶ Aconitū, vide i ante t. — Alcyone
¶ Alcyone ſine aſpiratiōe teſte cū Merula Neſtore, & ſi cū aſpiratio
ne principij Tortellius ſcribi rectius putet, mulier eſt & auis, q̄ etiā
hæc alcion onis. dicit̃ & alcedo. m'ta dicit Neſtor. Oui. xi. met. Incu
bat alcyone pendētibus eq̊re nidis. Idē. Cęycis in ore nulla niſi Al- — Ballonoti.
cyone eſt. ¶ Ballonoti vel bellonoti ppl'i. Sido. in. ij. paneg. Ballo-
notus, rugus, burgūdio veſus, alites. ſic apd' Vale. flac. lib. vi.

Cocto/ ¶Coctonum ſed pluraliter magis dicit̃ coctona orum. & ſunt fici
num. quidã. Mart. Paruaq́ cum canis venerunt coctona prunis.
Chione ¶Chione meretricis nomẽ apd' Mart. frequẽs. ¶Eurymone mu
achion.i. lieris nomẽ cum y grȩco. iiij. met. ¶Epimone figuræ nomẽ teſte
nix. Calepino. ¶Erichthonius interpretat̃ lis terræ. eris lis eſt, chtho/
Eurymo nos cum ch & th. aſpiratis in vna ſyllaba terra dicit̃, hinc Chtho/
ne. nius viri nomen apud Oui. xij. met. qui in met. ij. ait. Pallas Erich/
Epimõe. thonium prolem ſine matre creatã. Clauſerat Actȩo texta de vimi
Erichtho ne ciſta. ¶Edonis vt ſidonis in cremẽtis patet. ¶Heſione mu/
nius. lieris nomẽ. viij. æneí. ¶Hermione mulieris nomen. Mar. lib. iij.
Heſione. Dic mihi quid ſimile eſt Thais & Hermione. Hermonia vͦo vrbs
Hermiõe in mari ȩgȩo vt dicit Calderinus, ſine dubio ꝓducit̃. Verg. in ciri.
hinc ſinus hinc ſtatio contra patet Hermiona. ¶Halcyone vide
Hylonõe alcyone. ¶Hipona, vide in. ij. li. regulã de re in cõpoſitis. ¶Hico/
nus. ¶Hylonome es. ꝓprium mulieris apud Ouid. xij. met. Ab/
ſtulit Hylonome &c. cum y græco. ¶Harmonia vide i ante a.
¶Harmonicus cõmune & ꝓpriũ. ¶Ilioneus viri nomen apud
Ilioneus. Verg. frequẽs vt Ilione mulieris nomẽ. ¶Ioniũ, vide i ante o.
¶Leuconia quia a leucon vt Macedonia a macedon. ¶Mando/
nius viri nomẽ cuius ſocius cȩſo fuit. Sil. li. iij. Mandonius populis,
domitorq́ inſignis equoꝵ. Imperitat cȩſo. Meriones, vide e, ante r.
Mando/ ¶Mycone es. vel myconos i. cum y græco vna cycladũ, vide i añ
nius. p ſeriphos. ¶Matrona fluuij nomẽ, vide e ante q. ſequana. pro
muliere maritata notum eſt produci. ¶Mãmona. ¶Manonyx
Mycone. vtrũq́ ponit Verulanus. ¶Pleione Atlantis vxor, vide i ante a
matrona pliades. ¶Paretoniũ oppidum & portus ægipti, hinc paretoniꝰ
Pleione. a, um. i. egyptius. Sil. li. iij. Quaſq́ paretonio glomerarit littore tur/
Paretoni mas. ¶Peletroniũ oppidum, vnde peletronius cõe & ꝓpriũ. vi/
um. de u ante p. Erygdupus. ¶Pannonia regio, forſitan a viri noĩe
Peletro/ pannon onis. hinc pãnonus pãnonicus pannonis idis. Stat. v. ſyl:
nium. An iuga pãnoniȩ, mutatoreſq́ domoꝵ. Sauromatas quaties. Idẽ:
Pãnonia pri. ſyl. Pannoniuſq́ ferox. ¶Phœmonoe, vide œ ante m.

O añ p o Ante p corripit̃, vt atropos parcȩ nomen. Me
rope es. inſule nomen, licet in Calepino dicat̃ ꝓduci. Iope
puelle nomen, at Ioppe portꝰ & vrbs poſitu ꝓducit̃, teſte
Tortellio.

Exceptio.

Antro/ ¶Antropos. i. homo, græce p ω mega in ſcd'a ſyllaba ſcribit̃. hinc
pos. vtimur antropophagi cũ th aſpirato in ſcd'a ſyllaba. homĩes ſunt
hũana carne victitantes. Apãthropos inhumanus, apanthropia
inhumanitas, anthropophormitȩ, heretici qui deũ in ſua eſſentia

mẽbra habere putant, vnde anthropophormitica hæreſis. ¶ Mi-
ſanthropus hoĩm oſor qui hoĩm congreſſionẽ fugit, miſus odiũ
eſt. Miſogyneia mulierũ odium. ¶ Aſopus aſopiũ, vide a añ s.
¶ Aeſopus. Hora. Filius Aeſopi. ridendus eſt verſiculus. Aeſopus
vel Iſopus eſt hærba ſed eſopus dat bona verba. ¶ Aerope ſine
diphthongo tetraſyllabũ non ꝑducit̃ contra quendã, vide ę diph
thongon ante r. ¶ Cleophas viri apoſtolici nomẽ qͣ teſte Gou cleophas
dano græce ꝑ ω mega ſcribit̃. ¶ Canopus aſtrũ & ęgypti vrbs, canopus
vnde canopita. Proper. lib. iij. Scilicet inceſti meretrix regina cano-
pi Vna Philippęo ſanguine aduſta nota. Capella lib. viij. cõtra ve-
terũ authoritatẽ ſolus auſus eſt corripe, mĩme in hoc & in pluſcu-
lis imitandus dicens. Ignoto canopes ſeſe infert fulgidus aſtro, nec
poteſt accẽtus gręcus iuuare, rõne cuius Sulpitius cũ nõnullis alijs
inepte credit ſyllabã natura breuẽ poſſe interdũ ꝑduci, vt in Verg.
&c. an audebũt epiros corripe, audebũt opinor, ſed rem ſine vete-
rum authoritate edunt, ideo eiuſmodi grãmaticis minime credo.
¶ Conopęum a conops vt in crementis dictũ eſt, ſed hoc adden- conopęũ
dum eſt conopiũ pęnultima breui etiã dici, vt dędalęũ & dędalium
Proper. li. iij. Fœdaq; tarpeio conopia tradere ſaxo, hic Beroaldus
ait conopeũ gen⁹ retis ſiue tentorij ad culices arcendos, qͥbus plu-
rimũ vtunt̃ ægyptij. Aliqui libri male habent canopęa. Canopus
aũt Menelai claſſis gubernator ſi r ꝑducit̃, qͣ inde prius dictũ vo-
lunt. ¶ Crotopus argiuorꝫ rex. Papi. theb. i. Pergrens nr̃i tecta
haud opulẽta Crotopi. ¶ Europa mulier & terræ ꝑs, vide a añ e. crotop⁹.
Paſiphae. Epopeus nauta in delphinũ ꝟſus a Baccho. Oui. iij. met.
Aniorꝫ hortator epopeus. ¶ Hyſopus velum. vide in primis. Europa.
¶ Hydropiſis hydropicus, vide cremẽta hydropsis. ¶ Inopus flu Epopeus
uij nomẽ. Val. flac. Tũ fugit oẽ Cobyli lat⁹ & fatis tibi Tiphy nega
tum. Partheniũ ante alios, triuię q credit̃ amnis Fid⁹ & inopis ma- Inopus
terna gratior vnda. vbi mẽdoſe legit̃ inopię teſte Hermolao in pri
mũ caput ſexti libri Plinij de naturali hiſtoria. ¶ Iopas cytharœdi
nomẽ, Verg. i. ęnei. Cythara crinit⁹ Iopas Perſonat aurata, ſcribit̃
vnico p teſte Tortellio. ¶ Leucopetra. Priſ. in perihe. Ad leucope Iopas.
tram lõgiſſima rura tenẽtes. loci nomẽ interꝑtat̃ alba petra. ¶ Me- Leucope tra.
tropon rupis nomẽ interꝑtat̃ frõs. In eo. lib. Pro merito grai criu
dixere metopõ. ¶ Rhodopis nymphę nomẽ teſte Bebelio. At rho Metopõ.
dope mõtis nomẽ corripit. ¶ Proſopos. i. ꝑſona. Proſopopæia
ꝑſonę fictio. Mar. li. vi. Comœdi tres ſũt, ſed amat tua Paula lupce Proſo-
Quatuor & cophõ paula ꝑſopõ amat. i. occultã ꝑſonã, multa dicit pos.
Merula. ¶ Pyropus lapis. Oui. li. ij. me. Clara micãte auro flãmaſq; Pyrop⁹:

imitante pyropo. ¶ Sinope es. cum ĩ noſtro vrbs cappadociæ:
Sinope. hinc ſinopis idis. terra quędam rubea & ſinopica rubica apud Vi-
Sinopis. ctruuium lib. vij. Hierony. in Hieremia facit laquearia cedrina pin
gitq́ʒ ſinopide. interpretes quid ſit nõ explicant vt in annotationi-
bus docuit Beroaldus. Vale. flac. lib. v. Aſſyrios complexa ſinus
ſtat opima ſinope Nympha prius. Sinopeus viri nomẽ. Oui. in. i.
Sinope9. de ponto. Non doluit patria cynicus procul eſſe ſynopeus. Legit
ẽm ſedes attica terra tuas. ¶ Siope es. ſilentium, hinc apoſiopiſis
Siope. vide maria in vocali ante vocalem. ¶ Theophilus theophila,
theophorus naturaliter corripiuntur, vt theodorus &c. aliquãdo
tamẽ ꝓducuntur, quia h cõſonantis vim interim putat̃ obtinere.
Mart. lib. vij. Hęc eſt illa tibi ꝓmiſſa theophili cani. vocatiuus eſt a
canius. Idem lib. x. Inter ſplendophorũ theophorũq́ʒ phal. eſt.

O añ q O ante q corripitur, ſi inueniat̃, producitur vero ſi alio
qui. Lucre. lib. iij. Incolumis q̃uis alioqui candidus orbis. ſic Hora.
ſat. iiij. lib. i. Siquis erat dignus deſcribi ꝙ malus aut fur. Qꝫ mœch
us foret aut ſicarius aut alioqui Famoſus multa cum libertate nota
bant, vtroq́ʒ ꝓducitur quia abltũs eſt, vel ex hoc aduerbiũ. Preco-
quus autẽ corripitur vt coquo. Mart. in xenijs. Vilia maternis fura
mus pręcoqua ramis, ſic alloquor vt loquor &c.

Ante r corripitur, vt roboro as. promõtorium
O añ r. o Ouid. xv. met. Inde legit capreas ꝓmõtoriũq́ʒ Mineruæ.

Exceptio.

¶ Producuntur deriuata a lõgis vt Maioranus viri ꝓprium apđ
Sidoniũ. adoreus, olorinus & deriuatiua in orus a. um. & orius a.
um. vt ſonorus cõſiſtoriũ apud Sidoniũ in laude Narbonis, pre-
torius, ſenatorius quia a prętoris ſenatoris gt̃is fiunt. ¶ Produ-
Doron cuntur cõpoſita a doron. i. palmus vel donũ cõtra indoctos, inter
quos eſt Macer veluti Apollodorus, iſidorus, caſſidorus, heliodo
Iſidorus. rus, ideo male dicit pantheõ. Corpus Heliodori fodiunt abeuntq́ʒ
latenter, vbi in gt̃õ heliodori ter peccat ineptiſſimę. Iuue. ſat. vi. Tõ-
ſoris damno tantũ rapit Heliodorus, ſic eudora, pandora, metro-
dorus, tetradorõ, pentadorõ &c. Iuue. ſat. vij. Artem ſcindẽs theo-
dori. Clau. Nil iam theodore relictũ eſt. Sido. in. iij. paneg. Tu theo
dore venis quoniã pietate ꝓpinqui. Idem corripuit licẽter theodo-
re in quo eum nõ imitabor, q̃a in multis a veteribus defecit. Au
Dio. ſonius in epig. Languenti Marco dixit Diodorus aruſpex. Ad vi-
tam nõ plus ſex ſupereſſe dies. Verg. iij. æneí. Nam polidorus ego
Mart. Artemidorus amat calliodorus arat &c.

¶ Achoreus cum eu diphthongo poſt ch aſpiratum viri nomen
Luca.lib.viij. Pellææ coiere domus quos inter Achoreus. ¶ An Achores
thores per n cõſonantem ante th aſpiratum viri nomen. Verg.x. Anthores.
æneí. Herculis authorem comitẽ qui miſſus ab argis. Heſerat Euan
dro. ¶ Aurora notũ eſt. Ouid Eurus ad auroram &c. ¶ Cy Cyterus.
terus cum y græco ſine aſpiratiõe, mons aſiæ minoris teſte Solino
nõ Macedoniæ europeæ, vt cõtra Seruium docet Beroaldus. Eſt
etiam Phryxi filius, vnde Cytorũ oppidum nomẽ accepit. Verg.
ij.geor. Et iuuat vndantem buxo ſpectare Cytorũ. ¶ Crotiorus
viri nomen in.v. Vale.flacci prima ſyllaba correpta. ¶ Chry Crotiorus
ſoloras apud Philel. in quinta primę correptis prima & ſecũda nõ
recte ſi a chryſos.i.aurum deriuetur. ¶ Cyboriũ cum y græco in Cyboriũ
prima vt cybus teſte Neſtore, a cybiſis.i.pera, quia cybũ pera feri
mus, nõ a capio vt indocti putant. Hora.lib.ij.car.ode.vij. Cybo
ria exple Funde capacibus. verſus eſt alcaicus dactylicus. Quidam
volunt ipſos cibos eſſe, alij poma quedã alexandrina. ¶ Diotes
viri nomẽ. Verg.æneí.v. Regius egregia Priami de ſtirpe Diores. Diotes.
¶ Helorus fluuius e Pachyno fluẽs inter ſaxa, ideo clamoſus dicit. Helorus.
Sil.li.xiiij. Clamoſus helorus. Finis eſt hexametri, Helorus etiã vr
bis nomẽ eſt teſte Ptolomęo. ¶ Lycoras viri nomen. Calphur. Lycoras.
ecloga vij. O piger o duro iam durior axe lycora, cum y græco. Lycoris.
¶ Lycoris idis. nomẽ mulieris cũ y græco in prima. Mart.li.viij. In Lycoreus
genium galli pulchra Lycoris erat. ¶ Lycoreus cũ y græco & eu Lycorias
diphthõgo, vnde lycorides actũs lycorea ꝑducit apud Papi. in vij.
theb. ¶ Lycorias etiã cum y græco in pria gtõ adis. ꝑducit apud
Verg.iiij.geor. nymphę nomẽ eſt. ¶ Meteorus a.um.i.ſublimis,
ſuſpenſus, ſubleuatus. vnde meteora orum. libri quidã Ariſtotelis Meteorus
vbi de rebus in aere ſuſpẽſis & accẽſis agit. Meteorologus q de hu
iuſmodi rebus tractat, ſcribit p ω mega teſte Calepino. ¶ Opori
nos, vide i ante m chimerinos. ¶ Pelorus mõs, vide a ante c pa
chynus. ¶ Pelorus viri nomẽ apud Sil.lib.xvi. ¶ Peloris idis. Peloris
piſcis. Mart.lib.x. Et fatuã ſumma cœnare pelorida mẽſa. ¶ Riſa risamori
mori celtiberiæ populi vt ait Domitius in hũc phaleuciũ Mar.lib.
iiij. Tutelãq; choroſq; riſamorum. Ergo ſyncopa eſt ꝑ riſamororũ
niſi ntũs ſit riſami. ¶ Sertorius viri nomẽ. Luca.lib.ij. Quiq; feros Sertorius
mouit Sertorius exul iberos. ¶ Sycomorus cum y græco arbor Sycomorus.
interp̄tat ficus facua, ſycos cũ y gręco ficus eſt, moros fatuus, vnde
morio. ſycos aũt primã ꝑducit, ergo etiã ſycomorus & ſycophan
ta. Mart. Quadringenta ſecat qui dicit ſycamerice.i.ficos, diuide.
¶ Trichora orum. ſunt ædificia tribus pinnis ſurgẽtia, teſte Domi trichora.
tio in primũ ſyl. Papinij vbi ꝑducitur.

O añ s o Ante s producitur, vt metamorphoſis, quia te
ſte Nebriſſenſi per ω mega ſcribitur, vt antiptoſis, teſte
Mancinel. Ioſeph apud Iuuencũ a Riga male correptũ.

Exceptio.

Ambro ¶ Ambroſia & Ambroſius interpretaẗ immortalitas vel immor
ſius. talis quod dei ꝓpriũ eſt, a.i. ſine brotos mortalis, m euphonię cau-
ſa interponiẗ. Mart. Iuppiter ambroſia ſatur eſt & nectare viuit. Iu.
ſat. vi. Accipis vxorẽ de qua cytharœdus Echion, Aut glaphyrus
fiat pater Ambroſiuſue choraules. ſic apud Vale. flac. li. iij.
¶ Amboſius viri nomẽ aut cognomen apud Fauſtum. ¶ Cy-
Ambo- noſura huc non pertinet, quia s in ſecũda ſyllaba ſeruat cum y græ
ſius. co, interꝑtatur canis cauda, cynos canis eſt, vra cauda. Eſt autẽ vr-
Cynoſu- ſa minor. Luca. lib. viij. Arctophylax ꝓpiorq; mari cynoſura fe-
ra. retur. ¶ Eboſita vide e ante b. Eleemoſyna. ¶ Ennoſigęus Ne
ptunus quia terram concutit. enno. i. quatio. gęa eſt terra. Iu. ſaty. x.
Genoſus Ipſum cõpedibus qui vinxerat Ennoſigęũ. ¶ Genoſus epiri flu
uius. Luca. lib. v. Aut genoſum nunc ſole niues Nunc imbre ſolu-
Leucoſia tæ precipitant. ¶ Leucoſia inſulę nomẽ corripitur a Sillio li. viij.
Oui. xv. met. Leucoſiamq; petit. ¶ Mnemoſyne, vide e ante m.
¶ Pandroſos puellæ nomẽ ſecundę declinatiõis apud Ouid. in. ij.
Pandro- met. Pãdroſos atq; herſe &c. ¶ Petoſiris, vide i ante r. ¶ Sym
ſos. poſium, vide o ante t ſympotes. ¶ Sophroſyne & euphroſyne
quia græce per o micron ſcribũtur. ¶ Syracoſius, vide e ante c.
¶ Theodoſius Mantuanus quodam in loco ꝓduxit Claudianus
corripit duabus primis ſyllabis per ſynæreſin in vnã longam cõ-
tractis vt lib. i. in Ruſinũ. Quas cęlo Iuppiter arcet Theodoſius ter
ris en aurea naſcitur ætas, ſic idem alibi ſemper. Sic quoq; Sidoni⁹
in. ij. paneg. Ex quo theodoſius cõmunia iura fugato reddit autho
ris fratri ergo variatur, niſi Claudianũ preferas Baptiſtę.

O añ t. o Ante t producitur, vt aptotum, diptotum, mo
noptoton, homœoptoton & cętera aptoſis. i. caſus, con-
tra Verulanũ Nebriſſenſem & Tubingenſem, quia ſcri-
buntur græce per ω mega, teſte doctiſſimo viro Antonio Manci
nello cui mecum aſtipulantur doctiſſimi grãmatici Calepinus, Ba
diuſq;. ¶ Deltoton ſignum cęleſte triangulũ a littera delta ſic di-
Deltotõ. ctum. M. Manil. lib. i. Cõſpicitur paribus deltoton nomine ſidus.
Cæſar in Arato. Hunc aries iuxta medium deltoton habebit. Ma-
le itaque Bartholomæus Colonienſis ad Theodoricum Vlſeni-
um ita ſcribens. Et puer anguitenens & deltoton atque ſagitta.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Errauit idem pluribus veluti philoſophia, pulices philoſophus ru
dimenta preſtet. Intra procyon argo gęometria Aratrū. Nimium
forem lōgus ſi oīm neotericoꝝ vitia vellem ꝑſequi, quiſq; ꝑ ſe fa-
cile deprehēdet, ſi cognouerit hos noſtros libellos. ¶ Lithoſtro-
tos vel lithoſtrothon cū i latino in prima ſyllaba & th aſpirato in ſe lithoſtro
cunda ſyllaba, a lithos. i. lapis, & ſtrotos ſine aſpiratiōe vlla. i. ſtratꝰ tos.
per ω mega teſte Neſtore, dicit̃ pauimentū lapideum, nec fit ex grę
co lithos & latino ſtratū contra Tortelliū, nec dicit̃ lycoſtratos vt
inepti legūt in euāgelio, quia hoc ſi vſq; repiret̃ ſignificaret lupoꝝ
exercitū, nam lycos ꝑ y græcū lupus eſt. ſtratos exercitus. Scriptu-
ra itaq; recta eſt. Et ſedit pro tribunali in loco qui dicit̃ lithoſtrotos
contra Vgutionē Mamotrectū &c. Varro. Citrū auꝝ, miniū, em-
blema aut lithoſtroton aſpiciebatur.

Exceptio.

¶ Corripe cōpoſita a dotos. i. datus, vt herodotus, eudotus, zeno-
dotus, quę ſunt viroꝝ ꝓpria. Antidotū cōtra venena medicamē
tum. Auſo. in epi. Antidotū ſumet qui ſociata bibet. Sido. in laude
Narbonis. Torrēs Herodotus tonans Homerus, phal. eſt. Teudo Herodo-
tus apdꝰ Oui. ī Ibide, ſic theodotus. ¶ Corripe a græco potes. i. po tus.
tor, vt ſympotes, cōpotor, œnopotes, hydropotes. Archipotes & antidotū
quicq̇d eſt tale aliud. Mart. lib. i. Miſo mnemoma ſympoten ꝓcille.
phal. eſt. i. odi memorē compotorem o ꝓcille Philel. in. ij. ij. Me ni- Archi-
mis extollis, nimiū me laudibus ornas, ſic ſimilis deriuatiōis noīa potes.
habētia o añ s vt ſympoſiū, conuiuiū, ſympoſiarcha princeps vel
dn̄s cōuiuij. Archipoſia idem. ſympoſiaſtes cōuiuator. ¶ Notē-
tur ꝑ regulā generalē de o in cōpoſitis nota, veluti ꝓtotomus, leu-
cothoe, zelotypus, dorotheus, timotheus, tymothoe, idothee &c.
¶ Acrota viri nomē. Oui. xiiij. met. de quo remuluſq; ferox Acro
ta ſunt geniti. ¶ Abrotanū hærba. Luca. lib. ix. Abrotanū & lō-
genaſcētis cornua cerui. Ballonoti, vide o ante n. ¶ Coprotinus Acrota
id eſt ſtercorarius teſte Goudano. ¶ Deiotarus, vide racipalis a Abrota-
ante c. euronotus, quia fit a notus, vt oſtrogothus & veſogothus num
a gothus. ¶ Golgata apud diuum Cyprianū in carmīe de cruce Ballo.
Hippotas viri nomē teſte Goudano. ¶ Oenotria, œnotri, œno-
trij, œnotrius. Verg. Oenotrij coluere viri. ¶ Onocrotalus auis
quędā. Mar. li. xi. Turpe rauēnatis guttur onocrotali. ¶ Sibotes
viri nomē. Vale. flac. li. vi. Suſtulit & gladio ſibotes ferit vltīa teli. Oeno-
O ante u raro inuenio preterq̄ȝ in ꝓprijs apud chriſtia tria.
nos tm̄ inuēta, vt Lodouicus, Genoueſa q̄ pęnultimā ſolū ꝓducūt. Onocro
talus.

Clodoueus in epigrãmate quodam in hiſtoria francorũ quã Gaguinus cõpoſuit vltimã ſolum corripuit.

V añ b — Añ b corripit, vt lugubris. Hora. li. ij. car. ode. i.
v — Qui gurges aut q̃ flumina lugubris. alcaicus dactylicus eſt. Delubrũ vt quidam volunt, Sed Aldus vult tantũ ꝑduci. qđ tutius eſt donec correptio inueniatur.

Exceptio.

Ambubaiæ. ¶ Ambubaiæ tibicinæ lingua ſyroꝝ, alij dici volunt ab an. i. circũ quaſi circum baias locum amœniſſimũ verſari ſolitę. Hora. ſat. ij. Ambubaiarũ collegia pharmacopolæ. ¶ Anubis is. vel idis.
Anubis. interpretat̃ canis, fuit ægyptioꝝ deus, & (vt volunt) Mercurij co-
Inſuber. gnomen. Nec a nubes dicit̃ vt ſompniat Vgutio. Verg. Omnigenumq; deum mõſtra & latrator Anubis. ¶ Inſuber teſte Bebelio Badioq; amnis eſt. ¶ Connubiũ variat̃ vt dictũ eſt Corruba. vide o ante r corãbla. ¶ Saluber cõtra ineptos. Alexander. Syluester celeber acerq; celerq; ſaluber. Oui. in. ij. li. de arte aman. Vt faueas cœptis Phœbe ſaluber ades. Solubilis & volubilis etiã ꝑducunt̃ ꝑ regulam quã poſuimus in medijs in i ante b. Oui. Paſſibus ambiguis fortuna volubilis errat.

V añ c — Ante c producitur, vt pann utius, ſambacus &
v — ſabucus. Nanſerenus ait. Cõueniet tenerę radix decocta ſabuci. Patucius. i. Ianus a patẽdo apud Ouid. in. i. faſt.

Exceptio.

¶ Volucer volucris tam fixũ q̃ mobile & apud Philel. viri nomẽ.
Volucris Petrucius. Sed marullus ꝑducit, & credo ꝑ t petrutius citius ſcribi. Enucleo, bardocuculus, educare, corripim⁹ qa e breuibus ſunt.

V añ d — Ante d producitur, vt teſtudo notent̃ e breui-
v — bus, Diſpudet. repudiũ. i. ob rem pudendã recuſatio. Seneca in Medea Repudia thalamis q̊ viꝝ linques modo. Eſt iãbicus trimeter. Erudo, erudio, eadẽ de cauſa corripiũtur cõtudi alibi dictũ eſt. V ante f in ſimplici nõ reperio, ſi vſq; eſt dicunt corripi, vt carnufex vetuſte pro carnifex.

V añ g — Ante g producit̃, vt lanugo, ſanguiſuga a nľo
v — docto corripit̃, qa ẽ a ſugo, notent̃ ę breuib⁹, vt cõiugiũ.

V añ L — Ante l corripit̃, vt ſingulus a. um. vnde ſingu-
v — lati & ſingillati. i. ꝑ ſingľa, prius hexametrũ non ingredit̃ ideo apđ Lucretiũ, mẽdoſe legit̃ ſingulati ꝑ ſingillati, veluti li. ij. Nec ſingillati corpuſcľa queq; vapores. Idẽ li. iiij. Nec ſingillatim pñt ſecreta videri. at ſine n ſigillatim a ſigillũ eſt, vt rem prin-

ceps ſigillatī mādauit ingrere. Notent̄ gemīata vt Catullus, Lucul-
lus, autullus, pactullus, culullus vas, cucullus veſtis & auis quæ cu- Cuculus
culus ſæpius dicit̄. Mart. Quis pplures cuculus cantauerit annos. Cucullus

Exceptio

¶ Produc noīa deriuatiua in vlis, q̄lia ſunt tribulis, cōtribulis, edul-
curul, ſic eduliū. Hora. ſat. iiij. li. ij. Vinea ſūmittit capreas nec ſemp
edulos &c. ¶ Producunt̄ a dulos. i. ſeru9, q a grœce p ου diphthōgō
ſcribit̄, vt hieroduli, philodul9, theodul9, pſeudodulus, nā pſeudu- Dulos.
lus iminutū eſt nō cōpoſitū, hieroduli ſunt ſacrorꝝ miſtri &c. Pro-
duc q̄q; cōpoſita a bule. i. conſiliū, vt hęc ppa cherobul9, archibul9
paſibul9, paſia. i. oīs, thraſybul9, cleobul9. Auſo. in epig. Arma ſup Bule ī cō
ueheris qd' thraſybl'e tua. Sido. in. i. paneg. Lindię q̄ cleobule canis poſitis.
modus optim9 eſto. Baptiſt. Pius affert hexametrū grœcū vbi pdu
citur, Metron men cleobl'os olindios eipen ariſton, id ſic tranſfert.
Optima mēſura eſt Cleobulus Lindius infit. ¶ Apulia, vide a añ
p, ſed appulus corripit̄. ¶ Amulius viri nomē, Ouid. iij. faſt. Hoc
vbi cognouit cōtemptor Amulius æqui. ¶ Adulor qd' veteres Amuli9.
adulo as. dixere. Auienus in Arato vetuſte locut9 eſt dicēs. Cæru-
lus accedēs diti loca flumīe adulat. ¶ Aduleſcens p adoleſcens, ſed
libentius p u dixero, licet forſan ita dicat̄ vt vpilio p opilio. Nota- Adule-
uit id ante me Politian9, licet putauerā me primū locum vbi pdu ſcens.
cit̄ notauiſſe. Ver. i ciri, At leuis ille de9 cui ſemp aduleſcētū. Quęrit̄
ex oī v̄borꝝ iiuria dicto, v̄ſus por ē ſpōdaic9. At. ij. gęor. Ac dū p-
ma nouis adoleſcit frōdib9 ętas. ¶ Gętulia gętul9, vide æ diphthō-
gon añ t. ¶ Iulus, vide finē li. i. ¶ Peculiū vñ peculiaris Ver. nec cu
ra pecl'i. ¶ Portula, vide a añ c. ¶ Torcular. Riga in Luca. Erexit tur
rim torcl'ar fodit in illa, ppter hūc mīme authoritatis virꝝ Neſtor
vult pduci. Sulpiti9 v̄o q a torculū fit vult corripi, ſic Ferett9 ve- Torcl'ar
luti a ſpeculū ſpecl'ar, his libēti9 credo q̄ Petro Rigę, qcq̄d vſq; di-
cant Priſcianus, Tortellis & Antonius Nebriſſen.

Ante m producitur, vt legumen, argumentum

v **Exceptio.** v añ m.

¶ Corripiunt̄ noīa in mentū a v̄bis ſcd'e documētū, no
cumentū, monumentū, & antiq̄ in qb9 u p i locat̄, veluti optum9
maxum9, decum9, & māifeſto e breuib9 deducta, vt a tumeo cōtu
max cōtumelia. Oui. i. met. Et documēta dam9 q̄ ſum9 origīe nati.
Verg. vi. æneí. Illa hæc monumēta reliquit. Mart. lib. ix. Sed tu ſyl-
laba contumax repugnas, phal. eſt. Hora. in epodo ode. xi. Nec cō
tumeliæ graues. iāb. di. ¶ Autumo vndecūq; ſit. Autumat hęc po
pulos hæc magnos formula reges, hoc dicit Hora. ſaty. iij. lib. ij. autumo.

Nigidius figulus voluit eſſe a pⁿpoſitione ab & verbo ęſtimo. Automedō nō autumedon dicit, licet ita nōnulli dicāt. author Tortel.

Columella. ¶Columella viri nomē, & apud veteres appellatiuū ꝓ ſeruo maioris dn̄i, vt docet Merula apud Martialē li. xi. Afferentē illud Lucillij Lucilli Columella hic ſitus metrophanes. pētameter v̄ſus eſt, & eliditur ſ in ſitus.

Columē. ¶Columē, ꝓ colmen hinc incolumis. i. ſanus. Sil. lib. xv. Auſonij columen regni. Iu. Incolumi troia Priamus veniſſet ad vmbras. ¶Cucuma, vide a ante c. otacilius. ¶Cucumis, Verg. in coppa. Et pendet iūco cæruleus cucumis.

Cruſtumium. ¶Cruſtumiū oppidi nomen apud Sil. lib. viij. & fluuij nomē apud Luca. lib. ij. vide metaurus, e ante t ab oppido dicūtur cruſtumia poma. Verg. lib. ij. Gęor. Cruſtumijs ſyrijſq; piris grauibuſq; volemis.

¶Cruſtumeꝝ & pluraliter tantū cruſtumeri orum, teſte Seruio, oppidi nomen, vide atina a ante t.

Emolumētum. ¶Emolumentū. i. fructus & vtilitas. Iu. ſat. iij. Honeſtis nullus in vrbe locus, nulla emolumenta laborū.

Irrumo. ¶Irrumo as. inhoneſte rei verbū. ab in & rima, teſte Merula vel in & ruma vt vult Calderinus Mart. lib. ij. Quę faciat duo ſunt irrumat aut futuit. Incolumis vide columen.

Lucumo. ¶Lucumo viri nomē, vnde Lucumedi & lucumones Thuſci ſunt, Etiā eſt fluuij nomen. Auſo. ad theonē. Anticyrāq; bibas Samij Lucumonis ad amnē. Ibidem ꝓduxit priores in notiuitalę & ſecundā in bellicani & trihorra orum.

Pactumeius. ¶Pactumeius pueri nomē. Hora. in epodo. ode. xvij. Tuus venter Pactumeius & tuo cruore rubros obſtetrix pannos lauit. Sunt iābici trimetri. ¶Poſthumus ꝓpriū & appellatiuū, ſic poſthumius, poſthumianꝰ. Mar. Dic mihi cras iſtď Poſthume quando venit. (vide e ante a.

Vañ N. V ante n producitur, vt lacuna, ſed corripitur albunea

V añ p. Ante p corripit, vt Centurupe oppidum Siciliæ. Sil. li. xiij. Necnon e vertice largo Centurupe.

Exceptio.

Arupinꝰ. ¶Arupinus. Tibul. lib. iiij. Teſtis arupinus & paup natus in armis populi nomē.

Erigdupus. ¶Erigdupus viri nomē. Oui. xij. met. Vecte pelletronius macareus in pectus adacta Strauit Erigdupum memini et venabula condi

Marſupium. ¶Marſupiū. Prudētius in pſyco. Tineis etiam marſupia crebris. Exeſa & virides obducta ærugine nummos.

V añ r. Ante r ꝓducit. vt Ituręi populi Syriæ malefici Verg. ij. gęor. bona bello Cornus Ituręos taxi torquent in arcus. Goudanus male credidit ituręi primā ꝓducere. Hetruria vide e ante t. ergo indocte dixit Petrarcha in vi. aphricæ:

Hetruriæq; latus ſpatioq; breuiſſima gorgon. Pœnuria cōtra quē
dam, vide œ diphthōgon ante n.

Exceptio.

¶ Corripe verba meditatiuæ formę, & in vrio ſimilia, veluti dictu Vrio.
rio, luxurio & quicq̄d ſimile eſt, vnde luxuria, luxuries &c. eſuries
eſuritio &c. Sed produc ligurio is. abligurio, ſcaturio. Hora. ſat. iiij.
li. ij. Puer vnctis Tractauit calicē manibus dum furta ligurit. Auſo.
in epig. Eunus ſyriſcus niguinū liguritor. Scazō eſt. Ligurire ꝓprie
teſte Donato in Eunuchū Terentij, eſt eleganter & more ſenū mul
to faſtidio ſuauiora quæq; deguſtare, a ligy. i. ſuaue apud græcos, Ligurio.
hinc abligurire, & abliguritare. Author priapeioꝝ. Cuni vermiculo
ſcaturientes, phal. eſt. Recte itaq; Prudētius ait. Petra dei iuſſu potū
largita ſcaturit. Alanus & Matthæus cum pluribus inepte corripi
unt. ¶ Anxurus Iuppiter apud Cāpanos, quia illic imberbis iu-
uenis colebat᷑. quaſi ſine raſura, a ſine eſt, pyreno rado, n littera eu-
phonię cauſa interponit᷑. Ibidem colebatur Feronia. i. Iuno adhuc
virguncula. Poteſt q̄q; dici ab aneu. i. ſine & pyros nouacula. Ver.
vij. æneï. Quis Iuppiter anxurus aruis, Pręſidet & viridi gaudens.
Feronia luco. hinc anxur oppidum, anxuro Ioui dicatū. ¶ Bitu- Anxur⁹.
riges vel bituri populi gallię, vide in cremētis ſaxo. onis. ¶ Camu Bituriges
rus. i. curuus. Anienus in Arato. Sic camuris ardet ꝑtractib⁹ haud Camur⁹
tibi ſignis Perquirēda alijs, ſic Vergilius cæteriq;. ¶ Centurupe
exemplū fuit in u ante p. ¶ Centuria, centurio onis. ſic vt ego pu
to Decurio. ideo nō docte ait vir alioqui peritiſſimus Sedulius in
hymno. Orat ſalutē ſeruulo Flexus genu centurio, Iambici dimetri
ſunt. Mart. Encolpus domini cēturionis amor. Perſius. hic aliq̄s de
gente hircoſa centurionū. Sido. in. iij. paneg. Non tibi cēturias auꝝ
populare parauit. ¶ Lemures, vide e ante p. Aeſep⁹ ſed lemuria
ꝓduces. Oui. faſt. v. Ritus erat veteris nocturna lemuria ſacri, dice-
bant primo Remurra a Remo Romuli fratre vt Oui. ait inde r m l. Lemuria.
verſo lemuria. Erant autē quędam quiritiū viſiones. ¶ Luxuria
iam dictū eſt. ¶ Liguria vt ligus vel ligur uris. ſic viri ꝓpriū ligu-
rinus. Mart. lib. iij. Circa te ligurine ſolitudo, phal. eſt. ¶ Mamuri Ligurin⁹
us viri nōmen variat᷑, correptionē vide in a ante m. Proper. li. viij. Mamuri
At tibi Mamuri formę cęlator athenę. hinc mamurianus cōmune us.
& ꝓpriū. ¶ Maſurius iuriſcōſulti nomen. Perſius. Excepto ſiq̄d
maſuri rubrica vetauit. Bebelius teſtat᷑ gręce dici μανσυειοσ. māſu- Maſuri⁹.
rius per oy diphthōgon, ideo ſecundā ſyllabam apud Athenęum
ꝓducit, q̄ circa nōnulli legunt. Excepto q̄d manſuri rubrica vetauit
Eſt aūt apocope maſurij vel māſurij. ¶ Myuron apd' Terentianū.

Palphurius. ¶Palphurius viri nomen.Iu.ſat.iiij.Si quid Palphurio ſi credimus
armillato. ¶Purpura.Idem.purpura vendit Cauſidicũ. ¶Sa
Sabura. bura viri nomẽ, vide a ante b. ¶ Satura oppidũ apud Sil.li.viij.
Satura. ¶Saturea hærba eſt ſingulare primæ, vel plurale ſecũdæ quidã pu
tãt eſſe thymbrã, ſed fallunt̃, vt liquet ex xi.lib.Colu.dic.Et ſaturea
thymi referens thymbręq; saporẽ. Mar.lib.iij. Sed nihil erucæ faci
untbulliq; ſalaces.Improba nec ꝓſunt iam ſaturea tibi nomẽ.ſum
ptũ eſt a petulcis ſatyris vt canit Macer. ¶ Saturo as. vt ſatur vri.
¶Saturio, vide a ante t. ¶Sciurus contra primitiui naturã, quia
Sciurus. eſt animal cauda totũ corpus tegens.ſcia.i. vmbra, & vra cauda, ꝙ
hac ſibi vmbrã faciat. Mart.lib. v.Inamabilis ſciurus & infrequens
phœnix.Scazon eſt, ſed forte abſumit̃ s veterꝝ more. ¶ Tuguriũ.
Vulturi9 Verg.Pauperis & tuguri congeſtũ ceſpite culmen. ¶Vulturius et
vulturis is.i. vultur. Catul.Suſcitat & cano vulturiũ capiti.Ennius
Vulturis in ſyluis miſerum mandebat homonem.

Ante s ꝓducit̃ vt Meduſa, Creuſa. Exceptio:

V añ ſ. v ¶Blanduſia ȩ. tegiũcula Sabinoꝝ, vbĩ erat Horatij agel
Blãduſia. lus.Hora.li.iij.car.ode.xiij.O fons blanduſiæ ſplẽdidior
Brunduſium. vitro.aſclep.eſt. ¶ Brunduſiũ Italiæ oppidũ.Hora.ſat.v.Brun
duſium longe finis chartęq; vięq;. ¶Canuſiũ italię oppidũ, hinc
Canuſiũ canuſinus & canuſinatus. Hora.ſat.v.lib.i. Nam canuſi lapidoſus
aquę non ditior vrna, apocope ꝓ.canuſij. Iuue.ſat.vi. Paſtores &
ouem canuſinã vlmoſq; falernas. Mart.lib.ix. vt canuſinatus no
ſtro ſyrus aſſere ſudet. ¶ Caduſij, vide a ante d. ¶ Ebuſus viri
Ebuſus. nomen. Vergi.xij.ęnei. Venienti Ebuſo plagamq; ferẽti Occupat,
os flãmis. ¶Ebuſus inſula variatur, ſed rectius ꝓducitur, quia in
perihegeſi vbi dicit̃. Hinc frãgitur æquore ebuſos, plura ſunt cõtra
veterum authoritatẽ nimis licẽter vſurpata, vt ſæpe indicaui, Itaq;
rectius imitabimur Silliũ italicũ dicentẽ in li.iij. Iamq; ebuſus phœ
Peruſin9 niſſa mouet, mouet artabrus arma. ¶ Peruſinus cõtra primitiui
naturam, nam Peruſia Hetrurię oppidũ ꝓducitur. Propert.lib.i.Si
Peruſina tibi patriæ ſint nota ſepulchra, Italiæ duris funera tẽpori
bus. Mart.lib.iiij. Turgentiſq; lacus Peruſięq;, phal.eſt. ¶Syracu
ſius non corripit̃, ſed ſyracoſius vide a ante c. ¶ Venuſinus a ve
venuſin9 nuſia Dauniorũ colonia variat̃.Iuue.ſat.i.Hæc ego nõ credam ve
nuſina digna lucerna. Hora.ſat.i.lib.ij.Nam venuſinus arat finem
ſub vtrũq; colonus. Iu.ſat.vi. Malo Venuſinã ꝙ̃ te Cornelia ma
Voluſi9. ter Gracchorũ. ¶Voluſius viri nomẽ.Iu.ſat.xv.Quis neſcit Vo
luſi bithynice qualia demens Aegyptus portenta colat, vtũs eſt.
¶ Voluſus viri nomẽ, vide i ante p. miplus.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ante t producitur,vt actutum præputium.Iu. V añ t.
v ſat.vi.Impatienſq; more pauet & preputia ducit. Arator lib.ij.Præputia ferro Circumcide libens & fœdera necte ſupna. Male autē Riga.Nato p̄putium mox aufert ſephora dicēs. ¶Confuto, refuto cōtra imperitos.Verg.lib.xij.Quid cetera dicet Italia,ad mortē ſi te (fors dicta refutet) Prodiderim, natam & cōnubia nr̄a petentē.Sidoni⁹ ad Fœlicē.Noſtrę Terpſichores iocū refutās,phal.eſt. Lucre.lib.ij. Ne fingere motus Obliq̄s videamur & id res vera refutet. Idē li.iiij.An cōfutabunt nares oculi q̄cq; vincēt. notent̄ e breuib⁹ cōpoſita,vt cōcutio,ꝑcutio,recutit⁹,obrutus &c.

Exceptio. Arbutus

¶Arbutus arbor,vnde arbuteus a.um.Oui.i.met.Arbuteos fœt⁹ montanaq; fraga legebāt. ¶Defrutū.Papi.iiij.ſyl. Dulci defruta vel lutoſa cœno,phal.eſt. ¶Diuturnus a.um:Oui.in Ibin.Corpore luſtrauit nō diuturna ſuo. At cōparatiuus diutius ꝑducitur a Vergilio niſi mendoſus eſt liber in Diris,vbi dicit̄.Iſtius atq; vtinā facti mea culpa magiſtra Prima foret,letho mihi vita diutius eſſet. Quā mea non vllo morere t̄ tēpore phama. ¶Minutius viri nomen. Sil.lib.vij. Si factis nondū minutio te canta ꝓbare. Erudiet fortuna meis. Diutius Minuti⁹.

Ante v corripit̄,vt Pacuuius viri nomē.Mart. V añ u
v li.xi.Attonituſq; legis terrai frugiferai,Actius & quicq̄d Pacuuiuſq; vomunt. Perſius. Sunt quos Pacuuioſq; & verrucoſa moret̄ Antiopa.Petrarcha nullā ꝓpriorū rationē hn̄s indocte dixit in ortu Marci Iunioris li.epiſt.iij.Sin ardua rura videre Pieridūq; audire modos,pacuuius almū Sinet iter Marc⁹. ¶Lanuuiū oppidum Latij,vide a ante n.hinc lanuuinus a.um,ꝑquib⁹ in Catullo & Propertio ineptiſſime legit̄ lauiniū & lauinus.author eſt Philip.Beroaldus in Proptiū. Et tantū de primis medijſq; ſyllabis ꝑ dei noſtri Ieſu chriſti gratiā dixiſſe ſufficiat. Nūc eodem duce de vltimis,vt poterimus,acutiſſime & breuiſſime dicemus.

Vltimarum ſyllabarum quantitas.

A in vltimis.

Declinatum breuia.ſed protrahe ſextū
Et quintum cuius rectus producitur,& mna
a Producunt noſtri quædam muliebria græca
In recto,vt tegea, ſine teſte nihil volo tale.
Non declinatum produc.ita cum quia demptis

Et puta non verbo Ginta melius loco longum
Poſtea & vltra leges cum contra curta licenter.

¶Vltima ſyllaba noſcitur poſitu vt poſt, aſt, eſt, amant. Diphthon-
go vt heu, muſę. Regula vt a declinatũ corripiť, vt muſa, arma, ntĩ
& vtĩ caſus, loquimur de declinatiõe per caſus nõ ꝑ tẽpora quę cõ-
iugatio diciť. Si nomẽ poetice ꝓ aduerbio ſumať, nois quantitatẽ
ſeruat. Verg. in buco. Nouimus & qui te tranſuerſa tuẽtibus hircis,
trãſuerſe aliud eſt ſi penitus fuerit aduerbiũ vt vna. ¶Ab hac re-
gula tollũtur abltĩ quia ꝓducunť, vt muſa, mea, lecta, & vtĩ a ntĩs
ꝓductis veluti æneã, anchiſa, atla, teſtis eſt Seruius in illď Verg. Cla
maſſent vt littus hyla. hyla omne ſonarẽt. Verg. iij. ænei. Cõiugio
Anchiſa Veneris dignate ſupꝰbo. Eiuſmodi vtũs in a, ab es. rarus
eſt in prima declinatione, quia poteſt ntũs in a deſinere & ita vtũs
corripi, de vtõ. Hora. in ſat. Ne ꝗs hũauiſſe velit Aiacẽ Atrida ve
tas, cur de ntõ. Proper. Non ita Dardanio gauiſus atrida triũpho.
Verg. x. ænei. Aenea vigilia & velis immitte rudẽtes. Oui. meta. iiij.
Tempus atla veniet &c. Abltũs ora videť corripi apud Sil. italicũ.
Ora. lib. iij. At puer obeſſę generatꝰ in ora ſaguntbi Bis ſenos lunæ nõ-
dum cõpleuerat orbes. Petrus Marſus ait, in ora. i. in regiõe ſagun
thina. Ego autẽ opinor ora eſſe actĩ caſus pl'is nũeri ab os oris &c.
& ita ſenſus eſt puer generatus in. i. ad, hoc eſt iuxta ora ſagũthi ob
ſeſſę. i. natus ꝓpe Sagũthum. ¶Mna monoſyllabũ cuiuſcũꝗ ca
ſus ſit ꝓduciť, teſte Sulpitio, mallem poeticũ teſtimoniũ, at diſſylla-
bum mina normã cuſtodit. ¶Gęometra, poeta, planeta & ſiľes
vocatiui tantũ corripimꝰ, licet gęometres, poetes, planetes &c. le-
gantur, quia ab es vtm̃ in a nullũ corripimus ſine latini poetę teſti-
monio. ¶A in ntõ græco fœminini generis a nr̃is corripiť, licet
A in ntõ græco. illi ꝓducãt, veluti ſcylla, medea, lerna &c. quoſdã tamẽ ntõs nr̃i ꝓ-
duxerũt ad imitationẽ græcoꝝ, ſic tamẽ vt aliqu:: cęſuraꝝ locum
habeat, ideo nihil tale ꝓducemus ſine authoritate, idꝗ faciemꝰ ra-
riſſime, quia poterũt in e termiari, vt tegea vel tegee, nemea vel ne
mee. Sta. iiij. theb. Dat nemea comites. Ibidẽ. Non tegea nõ ipſa deo
vocat alite fœlix Cyllenę. Idẽ in vi. Te plãgeret argos Te Nemea
tibi lerna comas Lariſſaꝗ ſupplex. Iterꝝ i. iiij. Quos pylos & dubijs
Malea vitata carinis. Oui in epiſt. Mittit hypermeſtra de tot modo
fratribus vni. Cice. in Arato. Electra Steropeꝗ ſimul ſanctiſſima
Maia. Iuuẽcus. Nõ maria genitrix nõ fratrũ nota ꝓpago eſt. A in
omĩbus ꝑ caſum nõ declinatis ꝓduciť, vt clama, fruſtra, ꝑterea, ſu-
Fruſtra. pra. Luca. lib. ij. Fruſtraꝗ rogatus tãtum ꝓduciť, nam apud lu. nõ
aduerbiũ fruſtra ſed nomẽ fruſtra legẽdum eſt cõtra Neſtorem, ſic

in ſat.iij. Quod nudũ ac fruſtra rogãtem, Nemo cibo, nemo hoſ-
pitio tectoq; iuuabit. Nebriſſẽſis tamẽ dicit in Auieno corripi. Imã
vehunt cęli luxit dum fruſtra frequẽter, vereor ne mẽdum, q̃a ipſe
Auienum diligẽter ꝑlegi, nec tñ hoc notaui. Tu igit̃ ſemꝑ ꝓducito.
¶Corripiũtur autẽ ita, & quia vt notũ eſt, Bebelius dicit quia a Nę-
nio ꝓduci, is poeta intercidit ante Horatij ſæculũ, ideo dictum Be-
belij dubiũ eſt, nam cæteri corripiũt quos ſeq̃mur, puta aduerbiũ.
Perſius hoc puta nõ iuſtũ eſt. ¶Numeralia in ginta rectius ꝓdu-
cũtur, nam vbi vidẽtur corripi Nebriſſenſis credit mẽdam eſſe, ve- Ginta.
luti apud Marti. lib. xij. Sexaginta teras quũ limina mane ſenator,
ꝓ ſexagena. Et apd' eũdem. Mutua quod nobis ter q̃nquaginta de-
diſti, ꝓ q̃nquagena, & apud Iuue. Quadringẽta dedit Gracchus ſe-
ſtertia dotẽ. Manifeſta eſt mẽda ꝓ quadraginta, hæc dicta Nebriſ-
ſenſis ſi vera ſunt oportebit multos poetas emẽdare, nam triginta
videt̃ corripi apud Maniliũ, vide a ante d. quadra. Bapti. Mant. ei-
uſmodi noia ſine dubio corripuit, vide v ante c ducẽti, ſed ꝑ neote-
ricos grãmaticos forſan deceptus eſt. Sulpitius etiã credidit hęc ſo-
lum ꝓduci, Neſtor autẽ variari, ſed teſtimoniũ eius friuolũ eſt, q̃a
ex Macro dicẽte. De folijs eius triginta recẽtia tolles. Propter dicta
placet mihi ginta tãtum ꝓduci vt cętęra indeclinabilia. Genta & ge-
na tantum corripi. Iuue. Quadringenta tibi ſiquis deus aut ſimilis
dijs. Martia. Quadringenta tibi non ſunt chęreſtrate ſurge. Idem.
Quadringẽta ſecat qui dicat ſycamerice. i. ficos diuide. ¶ Eadem
abltĩs tantũ ꝓducit̃, vide in lib. i. circa ſynalœphã. Verg. i. ænei. Tri-
ginta magnos voluẽdis menſibus orbes. vij. ęnei. Triginta capitũ
fœtus enixa iacebit. Petronius arbiter. Sãguine romano ſexagitaq;
triũphos. Produc quoq; p̃terea, interea, antea, poſtea, contra, vltra.
bis tamẽ inuenio cõtra corripi, vereor ne mẽda ſit, tu ſolũ ꝓducito
Lucre. lib. i. Ne forte hæc ꝑ ſe cogãt nos cõtra fateri. M. Manil. li. ij. Cõtra.
Contra iacet cãcer patulã diſtent⁹ in aluũ. Iu. Vltra ſauromatas & e. Vltra.
ſic cæteri, ideo nõ imitabor Serenũ nec in hoc nec in pluſculis dicẽ-
tem. Cura nihil ꝓdeſt nec ducit̃ vltra cicatrix. dico hoc ex grãmati-
cis. quia Serenum & Petroniũ nõ legi. ¶Poſtea, frequẽs eſt apd'
Ouidiũ & ſemꝑ corripit̃, ſed voluit eſſe orõnẽ veluti. i. faſt. Poſtea Poſtea.
mirabar cur nõ ſine litibus eſſet Ille dies. ¶Antea in. i. ęnei. nõ ad-
uerbiũ vel coniũctio eſt, ſed actũs ab Anteus viri ꝓprio, cõtra q̃ſ-
dam vt recte docet Seruius grãmaticoꝝ princeps. Ah vah ꝓduci-
(to ſolum.

E in vltimis.

e Breuia, primę produc & nomina quintę

Cum natis, addes pluralia cuncta ſecundæ.
Iunge doce & ſocias, monaſyllaba longa repono,
Inclinatiuas præter, male cum bene dempto.
Omnia produces aduerbia ſi qua ſecunda
Præſtiterit, ſummiq; gradus aduerbia quæuis
Sunt ferme atq; fere producta, quibus dabis ohe.

E in vtis & abltis tertiæ.

¶ E corripit. vt docere, ganymede, Oreſte, Hercule, achille, Vlyſſe, & ſimiles vocatiui & ablti tertiæ contra ęlium Nebriſſenſem & alios plurimos. Mart. lib. v. Cur mitis apto Reſpicis ore Iouē. De ganymede loquor. Perſius. O ſi ſub raſtro crepet argenti mihi ſeria dextro Hercule pupillū ne vtinam quē proximus hæres Impello expūgā. Proper. lib. i. Quiq; tuas pauis fregit achille domos. Mar. lib. ij. Humane facis hermenō ſuperbe, phal. eſt. Oui. i. triſt. Fecerūt furię triſtis Oreſte tuæ. vbi aliqui habēt Oreſta, nuſq; certe eiuſmōi ablatiui & vocatiui tertię declinatiōis pducūtur, quicquid dicāt Sulpitius & Ferettus, atq; ipſe deniq; Priſcian⁹. Etem hi omes vnico argumēto, eoq; adeo infirmo tutātur ſe. Luca. li. viij. Signaq; ab Euphrate cum parthis capta ſequentē. id inq; valde debile eſt, quia (vt Neſtor ait) euphrates ę. primę declinatiōis eſſe poteſt vel euphrates is. tertiæ vel euphrate, es. teſte Calepino. Adde q̄ cæſurę licētia locum habere poſſet vt apud Verg. in grauia, & apud Ouid. Nil opus eſt morte p me ſed amore fideq;. Et Tibullum. Et canis arēte terreat arua ſiti, ita dicit ſe legiſſe in emēdatiſſimis codicibus Bebelius, adducēs quoq; illud ex Moreto. Et referat clauſa q̄ puidet oſtia claue. Sic defendi poteſt illud Lucretij. Imbribus aut tabe mēbro⁊

Tabe.

ambuſta vacillent, nam apud veteres tabe extra cæſurā nuſq; pducitur, ideo non variari ſed corripi tātum dixero. Luca. lib. viij. Tabe fouens buſtū. Idem lib. vi. Tracta dureſcunt tabe medullę, ſic cæteri. Cæſurę autē licentia & ſi vitāda ſit frequēs, iuxta illud Terentiā. Nec tanta in metris venia conceditꝰ vti, nō eſt tamē penitus refugienda ſi parce fiat in magnis opib⁹, etiā ſi in vocalē deſinat, vt iam patuit. multo autē magis in pentemimeri ſi in conſonantē deſinat, vt patet ex li. i. noſtro, nō pigebit pluſcula teſtimonia afferre. Verg. Si pereo manibus hominū perijſſe iuuabit. Idem. Ecce trahebatꝰ a templo adytiſq; Mineruę. Luca. iiij. Ethiopūq; teris alieno gurgite campos. Iterū Verg. Emicat Euryalus & munere lætus amici. Sil. Palladio betis vmbratus tēpora lauro. Hora. Ne quis humaſſe velit Aiacem, Atrida vetas cur. Oui. Atq; vtinā viuat & nō moriatꝰ in illis. Idem. Et qua tu biberis, hac ego parte bibam. Idem. Mentis

inops rapitur vt quos audire ſolemus. Idem. Arte lęuis currus, arte
regendus amor. Verg. Nō te nullius exercent numinis iræ. Prop.
Nunc tu ſiuę legis vmbroſæ flumina ſyluę. ſic multe alia leges, etiā
in alio carmīs genere. Hora. Angulus ridet vbi nō hymetto. Sap-
phicū eſt, vt apud eūdem. Docte ſermonis vtriuſq; linguæ. Idem.
Q; ſi quicqd arat impiger appulus. Aſclepiadęū eſt. Ergo vt ſum-
matim dicā, ablatiui & vocatiui tertiæ in e deſinētes tantū corripi-
untur, vt hermogene, ariſtotele &c. Euphrate in Lucano vel primę
declinatiōis eſt, vel cæſurę licentia excuſat. ¶ E in prima & qnta
declinatiōe in quocūq; caſu reperit, pducit. vt paraſceue, anchiſe Noīa ī e
vtūs & abltūs ſpecie, die, re. hinc hodie, pridie, poſtridie, quottidie, primę &
quare. Oui. i. met. Officioq; pedū nymphe cōtenta duorū Erigitur quintæ.
nam dicit nymphe es. vel nympha ę. Oui. viij. met. Cūq; pheretia
de & hyanteo Iolao. Ideo indocte dixit Sido. in epitha. Polemij. Tu
Mitylene ſatus cognoſcis Pittace tēpus. Luca. lib. i. Heſperiam calpe mitylene
ſummoue impleuit atlante. abltūs eſt a ntō calpe es. qd' nomē mō- Calpe.
tis, vrbis, & inſulæ eſt, ſed de monte loquūtur fere poetę. Pro codē
dicit. hæc calpes huius calpis per tertiā teſte Gęorgio valla. lib. xxxi.
cap. xxi. & hinc abltūs calpe corripit apud Rufum feſtū, vide titā in
i ante t. Et apd' Iuue. xiiij. ſat. Aequora trāſilijt ſed lōge calpe relicta
Placet hæc Placentini opinio magis q̃ Priſciani & aliorꝝ qui puta-
runt apud Iuue. eſſe ſyſtolen. ¶ Produc quoq; pluralia in e. vt ce
te, tempe, mele, Catul. Cōfeſtim pęneos adit viridantia tēpe, Tēpe E plurale
quę ſyluę cingūt ſup impēdentes. Secūdus v̾ſus eſt ſpōdaicus. Val. Tempe.
flac. lib. viij. Cerneret & tempe viridi luctantia fumo. Hora. li. i. car.
ode. xxi. vos tempe totidē tollite laudibus. aſclep. eſt. Oui. i. met. Syl
ua, vocāt tempe p quę Peneus ab imo &c. Sil. li xi. Subito emicue-
re per vndas. Ad murmur cete toto exultantia ponto. Lucre. lib. ij.
Ne tu forte putes ſerrę ſtridentis acerbū, Horrorē conſtare clemen Cete.
tis leuibus æque. Atq; mele muſæ p chordas organicaq;. Idem in
eodē. Et cygnæa mele phœbeaq; dedala chordis Carmina cōſimi
li oppreſſa rōne ſilerent. Martianus Capella a melos in plura, me- Mele.
la ptulit dicēs lib. ij. Tu vatū mela dulcibus camœnis, phal. eſt. Hęc
qualiacūq; mea ſunt quia de his ante me nullus meminit, vt neq; Mel.
de multis alijs, quod vehemēter miror, de nomibus quintæ notio
ra ſunt teſtimonia q̃ quę a nobis pbent. Mar. lib. i. Cœnares hodie
Procille mecum, phal. eſt. Idem alibi. Vxorē quare locupletē duce-
re nolim Quæritis, vxori nubere nolo meæ. Auſonius. Niſi liber
mendoſus ſit corripuit ablatiuū die dicens. Hoc die mercatus cras
cytharœdus eris, nolito imitari.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶Fames nunc tertiæ eſt, olim fuit quitȩ. vt Gel. lib. viij. docuit. Hinc
māſit abltīuſ fame quē corripe potes, ꝓductio tamē eſt frequētior.
Fame. Tibul. li. i. Ipſa fame ſtimulāte furens. Oui. viij. met. Iamq; fame pa
trias altiq; voragine vētris Attenuarat opes. Verg. æneι. vi. Obij-
cit, ille fame rapida terra guttura pandēs. ¶Producit̃ om̄is ſcd'a
ꝑſona vocis actiuȩ, ſingularis numeri, ꝑſentis tēporis, ſecūdæ cōiu
Doce & ſimilis gatiōis, impatiui modi, vt doce mone &c. Q; autē caue frequētius
Caue. corripi q̄ ꝓduci in om̄i fere poeta inueniat̃ ideo eſt, qa olim cauo,
vido, vulgo & alia quædā dicebāt ꝑ tertiā, nūc fulgeo, video, ca-
ueo, ꝑ ſecūdam dicimus. A tertia tamē aliquæ ꝑſonæ māſere, nam
caue quilibet corripe poteſt, adeo eſt frequēs Horatius. Vale vale
caue ne titubes mādataq; frāgas. Oui. i. triſt. Tu caue defendas. Pro
pertius. Tu caue ne triſti cupias pugnare puellȩ. Cice. in Arato hoc.
Caue te pōto ſtudeas cōmittere menſæ, ſic cæteri. Perſius. Sed quid
opus teneras mordaci radere vero Auriculas vide ſis ne maiorū
tibi forte Limina frigeſcāt. Cato. Hoc vide ne rurſum leuitatis cri-
mine damnes, ſic ſcato ꝓ ſcateo quōdam dixere. Lucre. li. v. Et par-
Vale. tim pleno ſcatere atq; erūpere campo. Vale dico etiā hanc ob cau-
ſam variat̃. Oui. i. triſt. Sæpe valedicto rurſus ſum multa locutus.
In eodem. Idq; qd' ignoti faciūt valedicere ſaltē. ¶Monoſyllaba
Monoſyllaba. ꝓducūtur, vt me, te, ſe, de. Hinc demūtur coniūctiones encleticȩ q;,
ve, ne, & in cōpoſitis quiſq;, nōne &c. Quȩ nomē & vꝫh interiectio
per diphthōgon ꝓducūtur, vt næ ꝓ vtiq; & certe, ne ꝓhibēdi ꝓdu
citur, vt etiā in cōpoſitis nequis, nequādo. Syllabicæ adiectiōes nō
dictiones monoſyllabȩ ſunt, ſed vltimȩ dictionū ſyllabæ, ideo cor
ripiunt̃ veluti huiuſce, illice, tute, tuapte. Lucret. lib. i. Accipe p̄terea
quæ corpora tute neceſſe eſt. ¶Producūtur aduerbia in e ab ad-
Aduerbia in e. iectiuis ſecūdȩ declinatiōis, ſiue cōparent̃ ſiue nō. vt pie, egregiȩ, eq̄
ꝓpere, ſumme, eximie &c. Tibul. lib. i. Quid ve pie dum ſacra colis
pureq; lauari. Te memini & puro ſecubuiſſe thoro. Ideo non ſatis
docte, pie corripit̃ in hymno de diuo Laurētio. Intulit cælo pie' lau
reandū. Sap. eſt. Iu. Atticus eximie ſi cœnat laut⁹ habet̃, Min⁹ egrē
giæ cordatus homo. Val. flac. lib. v. dixerat. At illi ꝓpere mōſtrata
capeſſunt Lumina, a properus a. um. qd' ſæpe leges. ſimiliter ꝓdu-
ces apprime. Verg. autē correptionis gratia apprima ꝑ a dixit vt
torua ꝓ torue. Flos apprima tenax. author eſt Seruius licet refrage
tur Neſtor. Corripiūtur tamē bene & male atq; mage pro magis.
Male. Oui. Nō bene cōueniūt. Idem putat̃ male ſemel ꝓduxiſſe vt in. i. de
arte. Sȩpe male dixit &c. id verꝫ nō eſt quia mane legēdum eſt a ma
nēo licet ꝑ mēdoſos codices decepti plurimi aliter legerint, nō ſine

peruerſitate ſenſus.lege itaqꝫ.Sępe mane dixit quũ iam properaret
Achilles.& ipſa Achillis amica ſæpe dixit.O Achilles mane,quum
Achilles ꝓperaret ad bellũ troianũ &c impreſſio Aldina vt quędã
aliæ mane habet nõ male. ¶Aduerbia ſuplatiui gradus vñcunqꝫ
fiunt ꝓducunt̃,vt maxime,minime,licet ꝓ nõ ſumatur fortiſſime,
pœniſſime a pœne qđ corripit̃.Proper. Sic erepta mihi pœne pu-
ella mea eſt. apud Ouidiũ vbi pœne videtur ꝓduci poni legendũ
eſt teſte Bebelio Cõtiguos poni Scipio magne tuis. ¶Aeque ꝓ- Aeque.
ducitur tantũ.Hora.in.i.epiſt.Aeque pauperibus ꝓdeſt locupletibꝰ
æquę. Aeque neglectũ pueris ſenibuſqꝫ nocebit. Bebelius putauit
eam corripi,ſed fallitur quia apud Lucanũ ęque eſt prepoſitio.E&
cõiunctio q̃ in lib.vi.Debitus eque tuo venit hæc iniuria voto.i.et
hæc iniuria venit e tuo voto. ¶Produc fere,ferme & ohe,vide Ferme.
vocalem ante vocalẽ.Iu.Mobilis & varia eſt ferme natura maloꝝ
Idem.Nulla fere cauſa eſt in qua nõ fœmĩa litem Mouerit. Bacche
vocatiuus ſeu potius interiectio bacchantis ꝓduci inuenit̃. Horat.
lib.iij.Vſqꝫ ad mala citaret io Bacche modo ſumma voce &c.

I in vltimis. I

I longum pono, vocitantem contraho ternæ
Sæpeqꝫ græcorum ternum, Minoidi teſtis,
Sed niſi ſiuequaſi, mihi,ibi,ſibi,vbi variabis,
Et tibi iunge cui, Tantum breue moli locatur.

¶I corripitur.Mar.lib.viij.Q̃z vellem fieri meus libellus,phal.eſt.
Corripit̃ vero cunctus tertiæ vocatiuꝰ.Verg.O crudelis Al.xi ni-
hil mea carmina curas.Mirabar quid mœſta deos amarylli voca-
res.Oui.Non tibi ſic dices phylli ſequẽdus eram.Papi.achil.i.Quo
rapis ingentẽ magni Chironis alumnũ Fœminis nerei dolis. Sul-
pitius male credidit hic vltimã in nerei ꝓduci quia ſic ꝓduceret̃ pri
ma indolis qđ manifeſto falſum eſt.Corripite itaqꝫ ſine vlla exce-
ptione oẽm vocatiuũ tertiæ. vt Pari,tethy,theti,themi &c. Datiuꝰ Vtũs t̃tię
tertię gręcus ſępius ꝓduci q̃ corripi inuenit̃,ideo ſine teſtimonio Dtũs t̃tię
nullũ corripies datiuũ,nam quẽ correptũ offendis,potes etiã ꝓdu
cere vt teſtat̃ Gęor.Valla lib.xxxviij.cap̃.xxiij.At quõ ꝓduci offẽ
dero,ego tantũ ꝓduxero,p̃ſertim in opuſculis.Papi.i.achil.Palla-
di littorę celebrabat ſcyros honorũ Forte diẽ. Catul.de coma be
renices.Luce autẽ canę tethyi reſtituor.Val.flac.lib.ij.per duas ſylla Palladi.
bas tethy in datiuo extulit dicẽs,vnde,Quam tethy lõginqua dies Tethyi.
glaucoqꝫ repoſtã Solibus & canis vrebat luna pruinis.Catul.in ar Tethy.
go.Tum thetidi pater ipſe iugandũ Pelea ſenſit,hic datiuus ꝓducit̃

Ibidem. Morte ferox theſeus qualē Minoidi luctum Obtulerat mē
Minoidi tę immemori. Sabinus in epiſt. Demophoontis ad Phyllida. Phyl
Phyllidi. lidi Demophoon patria dimittit ab vrbe. Proper. Tindaridi pote
rant gaudia ferre ſua. Propter hæc puto non multũ erratuꝝ ſiquis
datiuos ab as. adis & is, dis, vel ys, yos græcos variauerit, vt arca
di lampadi, amaryllidi &c. Sed quid dico me putare, cũ eiuſmodi
datiuos a genitiuis creſcētibus Aldus credat nō poſſe ꝓduci niſi ra
Aldus. tione cæſurę, ¶ Variabis in littera poſita inter quę niſi, quaſiq; re
ctius corripiũtur, cui ſæpius monoſyllabũ eſt, & ſic ſemp̱ ꝓducit.
Aliquando diſſyllabũ eſt & variat, licet ꝓductio ſit tutior. Ouid. Et
Quaſi. quaſi diſcedens oſcula ſumma dedi. Lucre. lib. ij. Et deuicta quaſi co
gatur fere patiq;. Rufus in Arato. Vt nec curua quaſi declinet cor
nua nec tũ, melius corripit, quia cæſurę licētia videri poteſt. vt apd̄
Sidoniũ in epitha. polemij. Sint tantũ penituſq; niſi nihil eſſe ꝓbē
tur. Peritiſſimi tamē grāmatici adeo refugerũt cæſurę licentiā, vt p̄
principiũ tertij pedis ſępe ꝓbauerint quantitates, veluti cōiugio an
Niſi. chiſa Veneris dignate ſup̱bo &c. Oui. Si niſi quę facit poterit te di
gna videri. Nulla futura tua eſt nulla futura tua eſt. Corripito liben
Cui. tius quaſi & niſi. ¶ De cui aliquid diximus in. i. lib. Mar. lib. xij. Et
credit cui poſthumilla diues, phal. eſt. Poſthumilla a poſthum⁹ de
ductum fœminę nomē eſt. Idem lib. xi. Collatus cui gallus eſt pria
pus, phal. eſt. Capella li. ij. Et cōpar ſtudio ſed cui terreus Ortus, ꝓ
poſitũ in ſydera tendere, duo ſunt aſclepiadei verſus. Idem in eo. li.
Cui panditur aula tonātis, v̄ſus eſt anapeſticus dimeter catalectic⁹
Moly. De reliqs teſtimonia facile occurrent. Oui. Moly vocāt ſuperi Au
thor priapeoꝝ. Quæ cur moli vocat mētula moly fuit. Eſt hærbe
nomē. ¶ Epy ferettus dicit variari Pompilius teſte Bebelio dicit
variari indeclinata gũmi, nauci. Ego teſtimonia poetaꝝ veteꝝ de
ſydero, meli id eſt mel corripitur in cōpoſitis vt melimela. Lucret.
lib. ij. Sicuti quadrupedum dixit niſi liber mēdoſus eſt. Corripitur
vti in cōpoſito aduerbio vtiq;.

O in vltimis.

O cōmune datur, produc monoſyllaba, iungens
O Cum terno ſextum. Atq; aduerbia nomine nata.
At variabo cito cum ſedulo, mutuo, crebro,
Seroq;, ſit curtum modo ſolum ſed breuiari
Ergo pro cauſa non vult, produco quaterno
In caſu nomen ſit cuius in us genitiuus

O patrij produc, variaq́; gerundia vera.

¶ O variat vt cato, leo, apollo, agamẽno, licet græce in on per ω mega ſcribant κάτων λέων &c. ſcribo & cętera verba, ſed Seruio teſte, ſcio, neſcio, ego & duo ſolũ corripitur & in his ꝑfecto (vt cum Seruio ſentio) correptio eſt melior. Ego aũt interim ꝑducit. Verg. in diris. Auſus ego primus caſtos violare pudores. Sta. hinc etiam funeſtus ego videt iſta deorũ. Idem in. i. Achilleidos. Sed quid ego feſſos optatis demoror vndis. Auſo. Sicut ego ſol⁹ me quoq́; pauperior. Idem ſeparor vn⁹ ego ſed partẽ ſumo minorẽ. Neſtor plura teſtimonia affert, ſed ſuſpecta. Propert. lib. iiij. Thuſcus ego, thuſcis orior nec pœnitet inter, Prælia Volſcinos deſeruiſſe focos, correctiſſimi libri habẽt thuſcus ego & thuſcis. Idẽ in. ij. Frater ego tibi ſum filius vnus ego. Emendatiores libri habent frater ego & tibi ſum filius vnus ego. Ouid. in epiſt. Sed quid ego reuoco, dictis his o meu abeſto, aliqui libri habent. Sed quid ego hæc reuoco. Sic eñ legit Aldus & dicit apud Papiniũ legi. Sed quid ego hæc, feſſoſq́ optatis demoror vndis? Sic alij libri forte mendoſi ſunt. Ergo cũ Aldo ſolum corripe. ¶ Producũtur tantũ monoſyllaba vt ſto do, flo, o, pro prepoſitio & interiectio. ¶ Producuntur tantum datiui & ablatiui, vt domino, meo, amato, tydeo, quem datiuũ (niſi mẽda ſit pro tydi vt orphi pro orpheo corripuit Papi. viij. theb. dicens. Vos præda ruenti tydeo. In ſido. iij. paneg. mendoſe legitur Iam tybrim tremuere meũ me, teutono iuncto ꝑ teutone, quia recte teutoni & teutones dicimus. ¶ Producũtur tantũ aduerbia ex nominibus ducta. vt tanto, quãto, tanto, falſo, manifeſto, primo qđ tamẽ corripitur apud Aratorẽ vt vero coniunctio apud Macrũ. Pondere vero fabę puluis cum melle voratus, variantur autẽ cito ſedulo, mutuo, crebro, ſero & ꝑfecto, teſte Sulpitio, ſed modo tantum corripitur. Cito etiã vix productũ reperies veluti homo, ambo & duo, teſtimonia correptiõis facile occurrent. Sta. i. theb. Sero memor thalami męſtę ſolatia matris. Idẽ. i. ſyl. Pectora ſero videt. Tibul. heu ſero reuocat amor ſeroq́; iuuẽtas. ¶ Quomodo aduerbiũ corripi inuenio. Mar. lib. x. ad Caium, Quicqđ habent oẽs accipe quo modo das. Idem li. iij. Quũ ſit tam pauper quomodo cæcus amat. ¶ Ergo pro cauſa veluti, Illius ergo, tantum ꝑduci grãmatici omnes teſtantur, alioqui variatur. Auguſtus. Ergo ne ſup̃ mis &c. Hora. Nil tanti eſt ergo fungar vice cotis acutum &c. ¶ Grecũ in o faciẽs gtm̃ i, us, ꝑducit tm̃ o in ntõ, dtõ, actõ, abltõ vt di do, clotho, argo, clio, drymo, pãtho, xãtho, alecto, echo, hero, ſappho. Ver. li. iiij. geor. drymo q́; xãtho q́; ligea q́; philodoce q́; p mũ

Ego. Tydeo. Quõ. Ergo. Grecũ i o Xantho.

que ratione cæſurę ꝓducit̃ veluti. Liminaq; lauruſq; dei, Pectori-
businhians ſpirãtia conſulit exta. Luca. dum ſanguis inerat &c. q̃d
notandũ magis q̃ imitandũ eſſe diximꝰ. Neſtor dixit. x. more græ
co illic facere poſitionẽ. Sil. lib. iiij. At nõ dabat vltra Clotho dura
Clotho. lacus. Neſtor dicit ſe apud Lactantiũ reperiſſe recitatum hunc ver-
ſum. Clotho colum baiulat, lacheſis net & atropos occat. Sine du-
bio verſus eſt ineptus ab imperito aliquo Lactantij libris adiectus.
quia baiula primã ꝓducere alibi oſtendimus, & clotho græce ꝑ ω
Sappho mega in vltima ſcribit̃ vt ſappho, quare ineptus eſt verſus citatus
a Bebelio ſine certo authore. Quid niſi laſciuas cãtauit ſappho, pu
ellas, Ouid. in. ij. de remedio. Me certe ſappho meliorẽ fecit amicæ.
Iuno variat̃ quia latinũ eſt. ¶ Gtũs in o ꝓducit̃ tantũ vt apollos
apollo. Androgeos androgeo. athos atho, & ſimilia ꝑ tertiã decli
nationẽ atticã. Verg. Androgeo galeam &c. Idem gęor. i. ꝓpter ſe-
quentẽ vocalẽ corripit actm̃ atho teſte Neſtore. Aut atho aut rho
dopen &c. ¶ Variabis vera gerũdia quæ verbi conſtructionẽ
Cerũdia. ſeruant. Productio tamẽ eſt frequentior. Adiectiua autẽ gerundiua
tantũ ꝓducunt̃, q̃a nõia ſunt nõ verba. Verg. Cãtando tu illũ &c.
Iu. ſat. iij. Plurimus hic ęger morit̃ vigilando ſed illum. Languentẽ
pepit cibus impfectus & hęres Ardẽti ſtomacho. Tibul. lib. iij. Au-
fer & ipſe meũ pariter medicando dolorẽ. Mart. lib ij. ad Zoilum
Fœlicẽ Cœnã zoile dãdo tuã. ita legit Tibulli interpres Bernardus
Veroneñ. ſed minꝰ recte vt opinor, quia libri quos ego vidi lõge
aliter habent in meliore ſenſu, vt mihi videt̃, ſic Fœlicẽ fieri credis
me zoile cœna, fœlicẽ cœna zoile deinde tua. Alphitus auitus apd̃
Priſcianũ lib. viij. Spatiando paulatim trahit. Eſt Iambicum dime-
trum. Auſonius de ſtudio puerili. Et melicos lyricoſq; modos prę
fando nouabis, Verg. in catalecto, ſi Vergilius ſit author. Sæpe au
dẽdo mare & vicere ſæpe hyemẽ. Calph. ecloga. ix. Formoſior ida
Dicor, & hoc ipm mihi tu narrare ſolebas, Purpureas laudãdo ge
nas & lactea colla. Sedul. lib. i. Sperãdo tepeſcit, ſic ecc̃liaſtici ſepiſſię.

V & B.

V ſemper produc, B contrahe, barbara deme.

V & b ¶ V produc vt Ieſu. ¶ B corripitur vt ab ob. verſus. Arma vi-
Ab, rũq; cano troiæ qui primus ab oris. Sedulius ꝓduxit quia ſequit̃ h,
quæ cõſonantis vim aliquãdo credit̃ hr̃e, qđ notandũ eſt nõ imi-
tandũ. ait ergo in lib. iij. Ab hac ergo pedem retro faciamus & ar-
ctum Corde petamus iter, ſic nõ imitaberis ſimili cauſa defenſum
eodẽ li. Vir humilis &c. ¶ Barbara in b ꝓducunt̃ teſte Nebriſſenſi
vt Iob, iacob, aminadab, qđ penultia longa latine aminadabus eſ-

fert teſte eodem. Iuuencus. Hoc Iacob etẽ̄ puteo cum prole bibe-
bat. Geor. valla. li. xxxviij. cap̄. xxv. dicit tu in cõpoſito tumet cor-
ripi a Lucre. dicente. Tum tumet a nobis &c. ſed fallit(vt opinor)
Placentinus, quia libri quos vidi habent tutemet in meliore ſenſu. Tumet.
Lucret. lib. i. Tutemet a nobis iam quouis tẽpore, vatum terriloqs Tutemet
victus dictis deſciſcere queres. Caſu, memoratu, tantũ producun-
tur quicquid quidam dicant. C

C in vltimis.

C produc, niſi nec, lac, donec. Sed variabis
Hic bene Pronomen, fac verbum iungimus iſti

¶ C ꝓducitur. vt ſic. Verg. iij. æneí. Sic oculos, ſic ille manus, ſic ora
ferebat. Mart. lib. vij. Sic ad letheas niſi Neſtore ſerior vndas Non
eat optabis quẽ ſupeſſe tibi. Idem ſemel corripuit. vt li. ij. ad Sextũ.
Et ſecũ ſic vt audiã ſuſurrat, phal. eſt. nõ auſim tñ imitari qa ſemel
tantũ & forſan mẽdoſe corripit. veluti ac (vt Bebeli9 notat) apd'
Papi. in. iij. theb. Sed gelidis ac inertibus æuo, puto mendã eſſe, ꝓ &
Ideo ac ſolũ ꝓduxero. ¶ Corripiunt aũt nec, lac, donec, de lac te
ſtimoniũ mihi nullum eſt niſi oĩm grãmaticoꝝ. Mart. lib. iij. Quã-
ta nec in libycis debuit eſſe iugis, alibi apud eundẽ. Nec armata ma-
nus hydræ mors vna fuiſſet. mẽda eſt ꝓ nõ armata &c. vt apd' Sil.
lib. viij. Cælicolũ matri nec hoc habitata pruinis, menda eſt ꝓ non
Sil. lib. v. Donec abũdanter diffuſo ſanguine late. Procubuit mo-
riens. ¶ Hic aduerbiũ ꝓducit tantũ, & a veteribus diphthõgo ei Hic ad-
annotabat heic, Valla in Matthæũ dicit ſe id in antiquo marmore uerbiũ.
notaſſe. Verg. i. æneí. Poſthabita coluiſſe Samo hic illius arma.
¶ Hic ꝓnomẽ variat, ſed rectius corripit, variari teſtat Ser. in illud
viij. æneí. Eſt hic eſt anim9 lucis contẽptor. Idem in buco. Et vitula
tu dign9 & hic & quiſqs amores &c. Idem in. ij. æneí. Hæc finis Pria
mi fatoꝝ hic exit9 illum Sorte tulit. Hora. Stultus & improbus hic
amor eſt dignuſqꝫ notari. Mart. Hic eſt quẽ legis ille quẽ requiris,
phal. ẽ. Oui Phyllidis hic idẽ teneræqꝫ amaryllidis ignes. Idẽ. xij. me.
Aſt ego dum parat hic armis nudare iacentẽ. Regius corrigẽdum
credit hicce, quia Priſcianus & Donatus dicũt hic ꝓnomẽ corripi,
aduerbiũ ꝓduci. mihi placet, ꝓpter iam dicta cũ Seruio hic ꝓnomẽ
variari. ¶ Matarantius & Ferettus ex Priſciano credunt ꝓnomẽ Hoc.
hoc variari qa in vetuſtis libris apd' Verg. Hocce erat alma parẽs
legit. qd' ꝓductiõis gratia factũ autumant. Ego aũt opinor hoc tã-
tum ꝓduci & hocce feſtiuitatis gratia veterib9 placuiſſe, nam qd
dicent de hæcce, hiſce, hoſce, haſce. ¶ Non grãmaticoꝝ ratiuncu
lis quãtitates ſyllabaꝝ ꝓbari volo, ſed veteꝝ authoritate poetaꝝ,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

apud quos nondum inueni hoc corripi, igitur tantum ꝓducam; Mart.lib.v. Conſequor hoc vt me nec timeas nec ames. Oui.i.faſt. Hoc ego pro vobis hoc vos orate coloni. Sed ad hic reuertor vt correptionē oſtendā. Verg.ænei.iiij. Solus hic inflexit ſenſus animū labantē. Idem in vi. Hic vir hic eſt tibi ꝓmitti quē ſepiꝰ audis

Fac. ¶ Fac, contentiōes grāmaticorꝫ faciunt vt Badius dixerit variari, ſic Bebelius quoqꝫ. Nam Sulpitius vult ꝓduci tantū, teſtimonio Ouidij in.i.de remed. Durius incedit fac ambulet oēs papillȩ Pectus habent tumidȩ faſcia nulla tegat. Vbicūqꝫ vero ꝓduci videt̃ ipſe legendū dicit face ꝓ fac. At Neſtor, Aelius Nebriſſenſis & Nicolaus Ferettꝰ dicūt fac corripi tantū, quia fit a face vbi a corripit̃ vt ſit fac ꝓ face, veluti fer ꝓ fere, & apud Ouidiū teſte Feretto, vbi Sulpitius putat ꝓduci corripit̃, quia ita legit Ferettus. Durius incedit fac obambulet. Neſtor autē Rigā carpit quia ꝓduxerat fac, dicens in geneſi. Tu prior egreſſum fac & cōiunx tua nati. Oui.in.iij.de arte. Millȩ fac eſſe iocos, turpe eſt neſcire puellā. Idem in epiſt. Proteſelai. Et dicet referas arma fac iſta Ioui. Idem. Phylli fac expectes Demophoonta tuum. Auſo.in epig. Aut tranſire iube, vel fac vtrūqꝫ parem. Mar.li.v. Signa rarius aut ſemel fac illud, phal.eſt. ſic in multis alijs locis, nec veriſimile videt̃ oēs libros eſſe mēdoſos. Verūtamen vnicum locū repperi in.i.de arte, qui magnū mihi iniecit ſcrupulū Nam videtur manifeſto ꝓduci, niſi ſit menda. Hos fac armenios, hæc eſt Daneia Perſis.

D & T.

D D breue ponatur, ceu T, niſi ſincopa fiat.

T ¶ D corripit̃, vt apd' Bogud. Sic noīa in t vt caput, amat, docet &c corripiunt̃ tantū licet Capella dixerit variari. Ego ſine poetarꝫ veterum teſtimonio nihil credo grāmaticis, ideo nunqꝫ ꝓduxero, & at caput legit &c. niſi fuerit ſyncopa, & tūc certe libētius corripuero licet ꝓducentē non multū reprehendero, vt fumat ꝓ fumauit. obit ꝓ obiuit &c. que ꝓducunt̃ quidē, ſed nūqꝫ extra cæſurā. Verg.in.ix. Audijt & cœli genitor &c. At Oui.iij.met. Pro fontibus ille lacuqꝫ Interijt, at vos pro fama vincite vr̄a. Idem.iiij.faſt. Nox abijt oriturqꝫ aurora palilia poſcor. Idem lib.ix.meta. Non adijt apte &c. Iuuena. Quis neſcit aut quis nō vidit vulnera pali. Ouid.iiij.meta. Arduus in nubes abijt, & in æquore ſummo Vmbra viri viſa eſt. Hora.ſat.ix. Quū grauius dorſo ſubijt onus, incipit ille. Iuue. Ma-

Petit gnus ciuis obit, & formidatus Othoni. Verg.lib.ix.ænei. Sceptra palatini ſedemqꝫ petit Euandri, ꝓ petiuit, quod ante mēdoſe legebatur, vt bene docet Politianus in Miſcel.cap.lxxi. & eſt v̄ſus ſpōdai-

Ferettus. cus, cui ſententiȩ male refragat̃ Nicolaus Ferettus argumento ni-

mis friuolo vſus credens, ſcilicet euander primā poſſe corripere,
quia Seruius dicit ꝓpria variari, quod falſum eſſe contra Seruium
manifeſto declaraui. Et ſi aliquo modo id foret, verūtamē nō dix/
iſſet Seruius. In ꝓpriȷs etiā regulas generales cōfundi, hoc eſt non
cōcederet in ꝓpriȷs poſitionē corripi, veluti anchiſes, aut dipthon/
gō, vt autolicus, autonoe, eutychus, euāder, æneas, æacus, œagrus.
Miror Ferettū hoīem alioqui doctiſſimū tam pueriliter erraſſe, ſed
multi carpendi ſtudio hallucinant. Plura ſyncopata aliqn̄ etiā ſine
ſyncopa inuenies ꝑducta, ſed nunq̄ niſi vbi aliqua cęſurarū adeſt.
Ergo conſiliū meū eſt, vt alibi nō ꝑducant, q̄a ſiꝑia inuenim⁹, etiā
vbi nō eſt. Hora. lib. i. car. ode. iȷ. Perrupit achērōta Herculeus la/
bor, aſclep. eſt. Verg. Pectoribus inhians ſpirātia cōſulit exta. Vale.
flac. Sed qualis & quāta viris inſultet enyo. Verg. Muneribus tibi
pāpineo grauidus autumno. Floret ager. Ergo tutior eſt etiā, in ſyn Volup/
copatis correptio. M. olim corripiebat, nunc interimit. In h ad vo
cales ꝑtinent, vt vah, ah, quę ꝑducunt vt dictū eſt. In p vnicū eſt
vetus, vt volup. i. voluptas. & ꝑducit quicq̄d dicant cęteri. Ennius
apud Gel. li. xiȷ. cap̄. iiȷ. Quocū multa volup, ac gaudia clamq; pa/
lamq;. ¶ Producit quoq; Ioſeph, vt cetera barbara q̄ extenſiōe
ſyllabæ fiunt latina, aut græca pęnultima longa, teſte Nebriſſenſi,
veluti alaric, Iſabel, Leonor, Guiomar &c. vñ Alacris Iſabela, leo/
nora, guiomara &c.

L L

L breue ſit, Cum ſol & nil tolluntur hebręa.

¶ L corripit, vt ſal, Hānibal, Hiempſal, mel, fel, Tanaquil. licet Ca/
pella (ſi Bebelio credim⁹) ꝑduxerit. Mar. li. viȷ. Illi tu dabis hęc vl
occupato. Idem ſemel ꝑduxit dicēs. Nō niſi vel oſtro madida vel Vel;
murice tincta. Dicit hoc Gęor. val. li. xxxviȷ. cap̄. xxvi. Vereor ne
mēdoſum codicē nactus fuerit, ideo vel ſolū corripito. Producū/
tur ſol & nil. q̄bus Aldus addit Pol. Oui. ȷȷ. met. Vlterius ſpaciū me
dio ſol alt⁹ habebat. Hora. ad Auguſtū. Nil intra eſt oleā, nil extra
eſt in nuce duri. Ideo errauit inter neotericos poetas doctiſſim⁹ di/
cens. Qd̄ ſcit in occulta turpe nil eſſe domo. Nihil aūt corripit. Per
ſius. Gigni de nihilo nihil in nihilū nil poſſe reuerti. ¶ Hebręa ꝑdu
cunt vt cū aliȷs docet Nebriſſenſis, veluti Michael, Iſrael, in q̄ Sido
niū errauiſſe in a añ e oſtēdim⁹ Nicol, Phicol, Baal &c. Herasmus
ſal ꝑduxit dicēs. Virginitas nitor argēti ſapiētia ſal eſt. noli imitari.

N

N produc. demas an in & prolem, tamen atq;
Forſitan & forſan, viden, huic conformia iunges;

Quod dat inis curtum eſt, velut on, quod tertia neſcit
Corripitur quartus, quando breuis vltima tecti eſt.

On tertię ¶N producit, vt hymen tytan, delphin, & oĩa nomina tertię in
on, quia græce p ω ſcribũtur, nec apud veteres poetas quibꝰ fides
habẽda eſt, illud o corripiũt, niſi dempta n littera in o deſinant, vt
cato, leo, agamẽno, apollo &c. nec refert an gtũs ĩ ontis deſinat, an
in onis pęnultima lõga, an breui, nec facit fidem Sidonius qui cor-
ripuit lacedęmon, vide e ante d. nec hunc ſecutus Bapt. Mãtuanus
dic. Extulit aduerſum celebres Lacedęmon athęnas. Nec Capella in
dictione ammon, vide a ante d adon. Nec Arator lib. i. dicens. Hic
fuerat Simon ille magus. Et lib. ij. Quid tunc dęmon agit, nec plu-
res item neoterici fidem faciũt, quia hi omnes a puritate linguæ la-
tine interim aberrarunt. Mecũ in hac opinione eſt doctiſſimus vir
Nicolaus Ferettus. Verg. i. æneí. Sarpedon vbi tot Simois corre-
pta ſub vndis. Oui. iij. meta. Acteon ego ſum dominũ cognoſcite
veſtrũ. Idem lib. vi. Quem ſibi Pandion opibuſq; viriſq; potentẽ
Hora. in arte. Perfidus ixion, io vaga, triſtis Oreſtes. Ouid. in Ibin.
Vt Macedon icta eſt rapidis cum cõiuge flãmis. Sic pręco r ętherei,
vindicis igne cadas. Propriũ eſt mulieris, vnde macedoniã dictã
putant. In his certe pęnultima genitiui corripit̃, & tamẽ on nomina
tiui apud veteres poetas nunq; corripit̃, nõ opus eſt verbis, ſiquis
Deſpauteriũ conuincere temeritatis vel mendacij volet. id veterũ
poetarum teſtimonio faciat neceſſum eſt, ſecus nugas egerit. Mart.
Præter aquas Helicon & ſerta lyraſq; ſororũ. Manil. At procyon
oriens quum iam viceſima cancro eſt. Errauit in hoc nomine du-
pliciter Bapt. Mant. vide o ante c procyon. Verg. in buco. Formo
ſum paſtor Corydon ardebat Alexim. Et alibi. Cõpulerantq; gre-
ges Corydon & thyrſis in vnũ. Idem. Te corydon o Alexi trahit
ſua quęq; voluptas. Seruius inqt donoa, antibacchius, ſed o breuis
eſt propter vocalem ſequẽtem, quaſi dicat Seruius. donoa ex natu
ra vocaliũ eſt antibacchius. i. ille pes ex duabus lõgis & breui, ſed
quia aduerbiũ o. hic ꝓpter vocalem corripitur, ideo fit dactylus.
Quocirca errant Tortel. & Calep. in dictione tribrachus, dicentes,
tribrachus pes eſt ex tribus breuibꝰ ſyllabis, vt Te corydõ o Alexi
vbi donoa tribrachus eſt, quũ vocalis ante vocalẽ breuis fiat, dice
re debuiſſent donoa dactylus eſt. Mirum eſt tãtos viros tam pue-
Erotion. riliter erraſſe. Sed obijcient forte mihi Erotion puellæ nomẽ. Mar.
lib. v. Pallida nec nigras horreſcat Erotion vmbras. Idẽ lib. x. Hic
feſtinata requieſcit Erotion vmbra. vulgo Tituli ita habent̃ de he-
rotionte puella, Epitaphiũ herotionis, & per tertiam declinationẽ

declinat hoc nomẽ Calderinus dicen. Martialem nomen finxiſſe a ſuauitate amoris, quia eros erotis amor eſt. Ego puto Calderinũ decipi, & quotquot illi ſuffragãtur. Nam opinor Erotion ſine aſpiratione (licet aliter vulgo fiat) eſſe ſecũdę declinatiõis, vt ilion, glycerion, planeſion, & alia multa quæ ſæpius apud latinos in um deſinunt, vt ilium, phileniũ, glycerium, & in Menęchmis Erotium, Martialis autẽ in græcitate permãſit, quia carmini magis cõueniebat erotion ꝙ erotium. in deriuatiõe nihil errauit Calderinus.

Calderinus.

On gti pluralis

¶ Omne igitur nomẽ in on tertiæ ꝓducatur. Produc etiam oẽm genitiuũ pluralem cuiuſcũq; declinationis fuerit, vt logon, cimmerion, epigrãmaton. Tibul. lib. iiij. Cimmerion etiam obſcuras acceſſit ad auras. Quis nunc; candente dies apparuit ortu. Siue ſuper terras Phœbus ſeu curreret infra. Nominatiuus eſt cimmerij, cuius gtĩs ſecũdum latinam formã eſt cimmeriorũ, ſecundũ græcam cimmerion. Sunt autẽ Cimmerij populi, quibus eſt aer caliginoſiſſimus. Hinc eſt adagium cimmerię tenebre. Lactã. iiij. diui. inſtit. O cæcũ pectus, o mentẽ Cimerijs (vt aiunt) tenebris atriorẽ. Hiero. contra Ioannẽ hieroſolymitanũ. Rogo quæ tanta eſt cæcitas cimmerijs (ſicuti aiunt) tenebris inuoluta. Indocti (vt Beroaldus notauit) cineritijs ſcripſerũt iudicio ſane cinericio, & oĩmi penitus ſcintilla viduato.

Cimmerij.

¶ Tollũtur a regula An, in, cum prole, dein, exin, ſubin, proin, tamen, attamẽ. forſan, forſitan. An vide a ante t. ater. hinc an ne. Claudianus. An ne ego terrigenas &c. Reliqua facile occurrent. addam hoc Ouidij a Verulano citatũ. Nec tamẽ emendãdo labor ꝙ ſcribere maior. Nota gerundiũ.

¶ Viden & q̃cunq; per apocopon ne habent, vt men, ꝓ mene, ten, ſcin, vin, am, ſatin, egon, nemon, dixin &c. Licet Sulpitius velit men & ten ꝓduci, nemon variari, & Seruius cũ Lactantio dicat viden naturaliter produci. licet Verg. & Papi. corripiant. Seruius quidẽ in illud æneí. vi. Educet viden vt geminę ſtant vertice criſtę. Viden inqt naturaliter longa eſt. breuẽ tamen eam poſuit ſecutus Enniũ. Lactantius vero in illud. Papi. x. theb. Ipſa dedi viden, vt iugulo cõſumpſerit enſem Viden (inquit) ſyllaba cũ naturaliter longa ſit, tamẽ eam corripuit ſecutus authoritatẽ Maronis, Mecum ſentit Nicolaus Ferettus. Tibul. Si vereare precor viden vt fœlicius extis. Ego itaq; credo in omibus naturã interrogatiui ne ſeruari, & oẽs eiuſmodi dictiones corripi, donec ex veteribus poetis contrariũ conſtet.

Viden & ſimilia.

¶ Corripe en habens inis in gtõ, vt pecten, crimen &c. Manil. lib. iiij. Crimen vbiq; frequẽs & laudi noxia iuncta eſt. hoc eſt contra doctiſſimũ q̃ndã credentẽ nuſq; reperiri noxia ſubſtantiuũ. Idem in eodẽ lib.

En inis.

Quinetiam infœlix virtꝰ & noxia fœlix, Et male cõſultis preciũ eſt.
On ſcdę ¶Corripit̃ quoqꝫ in on ſecũdę declinatiõis, quod latini in um vertere ſolent, vt erotion, ilion, pelion, barbiton &c. Oui. Ilion & tenedos, Simoiſqꝫ & Xanthus & Ida. Idem in epiſt. Pelion in tyriã trãſfer fœlicius vrbẽ. Luca. Pelion opponit radijs naſcẽtibus vmbras. ¶Corripit̃ actũs cuiꝰ noĩatiui vltima corripit̃, vt Medean, maian
actũs in. & ſimilia a noĩatiuo in a. menelaon, orpheon, priamon, iacobon, & omnis alius actũs in on ab os vel us correpto, parin, ibin, ityn, tethin & tethyn, licet aliqui dicant vltimũ ꝓduci tantũ, quia tethys etiã legit̃ vltimã corripe, vt docebo in is. Papi. vij. theb. Nãqꝫ ferũt raptã patrijs reginã ab vndis. Idem ſcd'o achil Quid ſi nunc aliqs patrijs rapturus ab oris, Deidamiã eat. Ouid. in ibide. Strymoniæ matres orpheon eſſe ratę. Idem in epiſt. Tu fore tam lentũ iuſta Menelaon in ira. Et geminos fratres Tyndareũqꝫ puta. Idem vij. met. Procrin habe dixit. In eodem. Tantaqꝫ nox animi eſt Ityn huc acerſite dixit. Idẽ in ibide. Et fletu madidis ibin adite genis. Papi. in achil. Et thetin & comites & quos ſuppreſſerat ignes. ¶Accuſatiui a lõgis noĩatiuis ꝓducunt̃ tantũ, vt ęneam, anchiſen, helenen, & reliqui
En & an ab as es & e, de qbus omĩbus nimis frigide & incerte loquũtur Ve
actĩ lõgi. rulanus & Nebriſſenſis. Ouid. Aeneam animo nocte dieqꝫ refert. Idem. Reſpice Laertem, vt iam ſua lumina cõdas. Priſ. in perihe. Europen aſiæ Tanais diſiũgit ab oris. Oui. in vi. met. Fecit & aſterien aquila luctante teneri. Idẽ in epiſt. Deianire. Mittor ad alciden e cõiuge cõſcia mentis. Littera ſi cõiuux deianira ſua eſt. Sic cæteri q̃tq̃t ſunt fide digni, ideo nõ recte dixit Sulpitius hæc variari. Sidonius in græcis plærũqꝫ errauit vt ſæpe oſtẽdimus, & nunc errat in actõ alciden dicens in p̃fatione tertij panęgy. Nec quę Cadmęis pariens Alciden in oris. Suſpendit triplici nocte puerperiũ. Mart. Te fingẽte nefas Piladen odiſſet Oreſtes. Cum Sulpitio titubat Bebelius. Hymen ꝓducitur. licet vltima genitiui hymenis corripiat̃. Catul. Hy-
Hymen: men o hymenęe hymenades o hymenęe.

R

R breuies, produc cuius dat patrius eris,
R Addito iber, aer, æther. Sit celtiber anceps.
Vt cor non longum melius producito tantum,
Cur, far, lar, fur, nar, par, nec prolem breuiabo.

¶R corripitur, vt mulier, pater, mater, hector, neſtor, licet a græcis ꝓducãtur πατηρ ματηρ εκτωρ &c. teſte Neſtore, quia videndũ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

eſt quid latinis placuerit, nō quid græci fecerint, ſiquidē velim⁹ lati- ne ſcribere. Oui. xij. met. Inferias dederat cū fratrib⁹ Hector inanes Papi. x. theb. Non ora viꝶ non pectora flectit Imber atrox, rectoſ que tenent in mœnia vultus, ſic Verg. cæteriq́. in hoc errauit Alexā der. Verg. in ætna. Purpureaq́ rubens ſurgat iubar aureus oſtro. Mart. lib. i. Ecce vir eſt nūquid paula negare potes? Et lib. ij. Grādia ꝟba vbi ſunt. ſi vir es ecce nega. Oui. i. met. De grege nūc tibi vir & de grege natus habēdus, cæſuræ licētia eſt. Verg. Hic vir hic eſt &c. ſic reliqui. quocirca nolim imitari. Petrarchā, hoc nomē admodū ſæpe ꝓducentē, vt in. iij. aphricæ. Hæc tibi cura dat̃ vir optime, nā tibi ſermo Dulcis adeſt. Oui. ix. met. Et paulū blandita fer has fidiſſi me dixit. ¶ Producunt̃ noīa in er habentia eris pænultima lōga in genitiuo, vt crater, character, clyſter &c. quæ græca ſunt oīa p̃- ter ver veris. Oui. Ver erat æternum. Manil. lib. i. Crater & duplici centaurus imagine fulget. Idem lib. v. Vltima pars magni cū tollit̃ ore leonis. Crater auratis ſurgit ſtellatus ab aſtris. vulgo mendoſe legit̃ Crater & auratis &c. Proper. lib. iij. Ante fores tēpli crater anti ſtitis auro Libatū fundens in tua ſacra merū. Luca. lib. vi. Si tibi du- rus iber, aut ſi tibi terga dediſſet. Cantaber exiguis aut longis teuto nus armis. Iber. i. hiſpanus. Iberes in armenia ſunt. Vale. flac. lib. v. Quos nec Iber aut tuta ſuis aurora pharetris Suſtīeat, Celtiber va riatur. Nam Priſcia. lib. vij. ait vnicū nomen ſecūdæ declinationis ꝓducere er, quod eſt iber cum ſuo cōpoſito celtiber. de correptiōe ſatiſfacit Martia. dicens lib. x. Ducit ad auriferas, quod me ſalo celti ber oras. Ideo nō male dixit Alexander, Celtiber atq́ lacer, dicitur quoq́ celtiberus pænultima lōga. Catul. ad Egnatiū. Nunc celtibe rus celtiberia in terra, ſcazon eſt. ¶ Celtiber pænultima obliqui ſemꝑ ꝓducit, vt in cremētis recte ꝓbauimus. Verg. lib. vi. Largior hic cāpos æther & lumine veſtit. Oui. vi. met. Audiat hoc æther & ſi deus vllus in illo eſt, ſic cæteri. Lucre. lib. v. Inde mare, inde aer, in- de æther ignifer ipſe, vide etiam a ante e. Multi credunt aer a Clau- diano licenter corripi in pri. de raptu Proſerpinæ dicente. Lucidus vmbroſo miſcebit̃ axis auerno, ſed vt recte docet Calepinus, mē- doſe legunt, & pulchrum poetæ ſenſum peruertunt, quia axis nō aer, legendum eſt. Aer itaq́ nuſq́ corripitur a doctis. Cor rectius corripit̃, quia ſemel tantū inuenio ꝓduci. Oui. in epiſt. ſaphus. Mol le meū leuib⁹ cor eſt violabile telis. Idem. v. met. Inq́ cor hamata ꝑcuſſit arundine ditem. Idem. v. triſt. Strāgulat incluſus dolor, atq́ cor æſtuat intus. Ibidem. Molle cor ad timidas, ſic habet ille preces Idem in primo de ponto. Confiteor miſero molle cor eſſe mihi.

Imber.

Crater.

Iber.

Celtiber.

Aeter

Aera.

Cor.

Auſo.in epig. Qui remiſco putat ſe dicere poſſe latine. hic vbi cor ſcriptum eſt, faceret cor ſi cor haberet. Nota, pnomen hic, hic, pduci. Mar.lib.x. Dotatę vxori cor arũdine fixit acuta, ſic cæteri. Hora. Cur ego ſi nequeo ignoroq; poeta ſalutor. Ouid.i.faſt. Ante deos homini quod conciliare valeret, Far erat & puri lucida mica ſalis. Idem. v.faſt. Exagitant & lar & turba Diania fures Peruigilãtq; canes puigilãtq; lares Turba diania.i.canes, quia Diana eſt venatrix Perſius. Fur es ait pedio. Verg.in.vij. Sulphurea Nar albus aqua, fonteſq; Velini. Val.flac.lib.i. Par oneri clauęq; capax. Sil.xiiij. Par omes ſimul ira rapit Catul.ad Leſbiam. Ille mi par eſſe deo videt. ſap.eſt. Ver.in ętna. Nã ppe naturę par eſt violẽtia ſemp. Lucre.in.i Hęc ſolitiſum⁹ vt par eſt euẽta vocare. Idẽ dices de cõpoſitis. Hora.ſat.ij.lib.ij. Ludere par impar equitare in arũdine lõga. Idem Vt matrona meretrici diſpar erit atq;. Sic cęteri, q puritatẽ illã lĩguæ latinę veterẽ obſeruarũt. Quocirca nõ imitabor Auſoniũ Gallũ de ternario numero dicentẽ. Tris primus par impar habet, mediũq; ſed ipſe &c. Nec Auianũ dicentẽ, diſpar erat fragili & ſolidi cõcordia motus. Oui.in ponto. Hei mihi q̃ diſpar eſt locus ille Getis. nec ſequar Petrarchã in vij. aphricę dicentẽ. Aſt aliũ timuiſſe par eſt ab origine rerũ. Bebelius ait. Impar. Caius Suetonius trãquillus corripit præter morẽ. vellẽ v̾ſum adduxiſſet. Tu igit̃ par, impar, diſpar cõpar &c. ſemp pduc. Bebelio vix credo, quia dictis verbis ſtatim ſubiecit mendacium, dicens. Lynter vltima longa &c. Tibul.lib.ij. Exiguus pulla per vada lynter aqua.

Cur. Par. Lar. Fur. Nar. Par cum ſuis compoſitis. NOTA Lynter.

As.

As. As produc, ſed addis que dant patrio breuiantur,
Et ternę quarto, vates bonus helias inquit.

¶ As pducit̃ vt foras. Hora. Ne fidos inter amicos ſit, qui dicta foras elimiet. Bebelius dicit a Lucretio corripi. Perlegi diligẽter libros Lucretij nec iſtud notare valui, ideo puto Bebelium nactum fuiſſe mẽdoſos libros. Vellem verſum Lucretij citaſſet. Foras itaq; tantũ pduc. ¶ Corripiunt̃ tñ oĩa noĩa tertiæ, q̃r; gtũs in adis vel ados definit. Perſius. Hoc natat in labris, & in vdo eſt menas & atys. Hora in arte. Pythias emũcto lucrata ſimone talentũ. Ouid.ij.de arte. I procul hinc dixit, non eſt mihi tibia tanti, Vt vidit vultus Pallas in amne ſuos. Idem vi.meta. Pallas anum ſimulat. Papi. viij.theb. Pallas ad hunc præſens illum Tirinthius implet, ſic cæteri quotquot ſunt fide digni corripiunt hoc nomen. Oui.ſcd'o metamor. Arcas adeſt ter quinque ferens natalibus annos. Capella lib.pri.

As adis. Arcas.

Arcas in thalamos venire iuſſus, phal. eſt. habẽs in prima regione
trocheum, in qua re imitatus eſt Catul. id ſæpicule facientẽ, vt in. i.
carmĩe. Quare habe tibi quicqd eſt libelli. Qualicũq; quidem ora
per virorꝫ, ſic alibi frequẽter, vt ante meminimus, quę res Bebeliũ
& plures decepit. ¶ Corripe quoq; actm̃ pluralis numeri tertiæ
declinatiõis. Mar. lib. ix. Phineas inuites apher & ædipodas. Papi. in — As i acti- uo tertiæ
xi. theb. Vota deis cæco, nec erinnyas ore rogaui, ſed libri fere hñt
erinnas p ſyncopã, & ſic pducit vt dicit Gęor. Valla. li. xxxviij. ca.
xxix. Oui. in epiſt. In te fingebam violentos troas ituros. Perſius.
Phyllidas Hypſiphilas vatũ & plorabile ſiquid. Verg. Permixtos
heroas & ipſe videbit illis. Idem Aonas in mõtes vt duxerit vna ſo
rorꝫ. Idẽ. x. æneı. Indulgent vino vertunt crateras anhelos. ¶ Au-
ſonius & Bapt. Mantuanus corripiunt helias. vide i ante a.

Es. — Es.

Ponitur es longum, pluralia corripe græca
Quæ creſcunt, velut es de ſum, penes, inquies adde
Cum neutris, & ſi patrio eſt pœnultima curta
Ternę, tolle ceres, aries, paries, abies, pes.

¶ Es pducit, vt anchiſes, dares, &c. contra Martianũ Capel. q falſe
ait, es in græcis corripit, vt anchiſes. Verg. in. v. ænei. Anchiſes ala-
cris palmas vtraſq; tetendit, facile occurrent plura teſtimonia in. i.
lib. Sillij mendoſe chromes, p chremis legit. Tum frontẽ chremes
intonſam &c. tu legito, Tum frontẽ chromis intonſam vibrãte ca
pillo Septus, & horrentes effingens crine galeros. In hac re errauit
Sidonius, teſte etiã viro doctiſſimo Io. Bapt. Pio, vt lib. viij. epiſt.
Aut quo tu Latium beas Hora. Alcęo potior lyriſtes ipſo, phal. eſt — Lyriſtes.
vt in laudib[9] Narbonis. Siue Aeetes & inclyt[9] Iaſon. vltimã in his — Aeetes.
corripi ſyllabã iudicamus cũ Pio menſui modulorꝫ diſſentaneũ q a
per η græce ſcribunt. ποιητησ ψαλτησ αιητησ &c. poetes pſaltes
lyriſtes æetes &c. ¶ Corripiunt antẽ om̃ia græca pluralis nume-
ri tertię declinatiõis, creſcentia in ſingulari, veluti dęmones, vaſco-
nes, britones, & om̃ia ab on, pæanes, ſirenes, delphines, & quęcũq;
additione is ſyllabæ faciunt gtm̃ ab n. ¶ Om̃ia ab er pducto vt — Es plura- le.
præſteres, crateres. Om̃ia ab or pęnultima genitiui correpta vt he-
ctores, caſtores. At latina ſunt arbores, memores. ¶ Om̃ia ab as
antis vel adis. vt gigantes, arcades. Om̃ia ab es etis. penultima lon-
ga pręter inquies, locuples, quia latina ſunt, vt lebetes, tapetes, dare
tes, magnetes, cretes. Om̃ia ab is, idis, vel entis, vel ios aut eos, vl ys
yos, vt pyxides, iaſpides, erinnyes, ſed lapis & cuſpis latina ſunt.

Omĩa ab os ois, vt heroes troes, & a ceros, vt rhinocerotes, & eros vt philerotes. ¶ Omĩa ab vs odis & untis, vt tripodes opuntes. Quædã ex abs, yps, aps, ops, vt arabes, chalybes, lælapes, dolopes cyclopes, hydropes &c. Opes autẽ latinũ eſt vt dapes. ¶ Oĩa maſculina ab ex, vt thoraces, & quæcũq; habent gis, vt leleges &c. prę ter rex, grex, remex, lex cõiunx, frux. Sunt alia quoq; de quibus nõ eſt certa regľa, vt cares, cilices &c. quoꝝ tamẽ nõnulla latinoꝝ mo re ꝓduci cernes. id nunq̃ ꝓmiſero ſine authoritate, adeo rara eſt ꝓductio & tam frequẽs correptio. Papi. theb. iij. Nocturnęq; gemũt

Striges. ſtriges & feralia bubo, Dãna canẽs. Ver. xij. ęnei. Iam vo Rutili cer tatũ, & troes & oẽs. Idem. Troes agũt &c. Idem. x. ęnei. Arcades inſuetos acies inferre pedeſtres. Luca. lib. i. Pugnaces pictis ꝓhibebant lingones armis. Iu. Quo nec terribiles cimbri, neq; britones vnq̃. Idem in. xv. ſat. vaſcones, vt fama eſt alimẽtis talibus vſi. Claudianus in. iij. de raptu ꝓſerpinę. Iam cœlum titanes habent. Verg. ęnei v. At ꝓcul in ſola ſecrete troades acta. Oui. x. met. Vrnisq; vacarũt Belides, inq; tuo ſediſti Siſyphe ſaxo. Proper. Tunc me vel tragicę vexetis Erinnyes & me. Sic cyclopes, nereides, delphines & cætera quę omĩa puto melius corripiẽda eſſe. Nam apud Iuue. ſat. vij. Stãtib⁹ Cenophoꝝ, tripodes armaria, ciſtas, cæſurę licentia videri poteſt. Eſto tamẽ ꝓducat tripodes nõ facile obid cõceſſero cętera ꝓduci poſſe. At lõga ſunt gades, ſyrtes, carybdes, q̃a nõ creſcunt. Verg. Quid ſyrtes aut Scylla mihi quid vaſta carybdis Profuit. ¶ Es a

Es vbũ. ſum corripit̃, ab edo ꝓducitur, author Priſcianus. Ouid. in. i. meta. Quiſq; es hoc poteris mecũ conſidere ſaxo. Verg. Huc ades o formoſe puer. Ouid. Nec potes in verſum Tuticani more venire &c. Horat. Quem penes arbitriũ eſt &c. ¶ Inquies contra primitiui

Penes. naturã authore Priſciano ex Probo, quẽ ſecutus Alexander dixit.

Inquies. Inquies eſt curta, tamẽ etis erit ſibi longa. Mallem poeticũ teſtimonium, quia Probus mľta dixit a nullis poetis obſeruata, vt pes corripi. Et ideo Bebelius recte dixit inquies melius ꝓduci. ¶ Corripiũtur noĩa neutri generis, vt hippomanes, cacoethes &c. Author eſt Geor. Val. Placentinus lib. xxxviij. cap. iij. ſat vij. Tenet inſanabile multos Scribendi cacoethes, & ęgro in corde ſeneſcit, ita dicit

Es neutri generis. ſe in antiquo codice longobardis exarato litteris legiſſe linguæ latinæ columẽ. Ang. Politianus, ꝓ quo inepte legit cacethos nihili dictio, vtpote nec latina, nec gręca. Mancinellus. Iuue. interpres ſic ait Cacoethes neutri generis tetraſyllabũ eſt. cacon malum eſt ἦθοσ p. η

Cacoethes. id eſt ethos p e longũ mos dicitur, ſed ἔθοσ per e tenue. i. ethos per e breue conſuetudo dicitur, vide plura in e antec. ¶ Corripiuntur nomina tertiæ in es penultima genitiui corripiẽtia, vtpote quæ itis,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

etis, aut idis penultĩa breui obtinent vt miles, terès, deſes &c. Horat.
Hæc ſeges ingratos tulit, & feret omnibus annis. Verg. in. vij. ænei. Es breue
Diues inacceſſos vbi Solis filia lucos. Verg. in vi. ænei. Obuius ar tertiæ.
mato ceu quum pedes iret in hoſtem. Verg. de viro bono. Securus
mundi inſtar habens teres, atq; rotundus. Non credo teres ꝓduci,
licet id teſtetur Ferettus interpres corripitur, licet Bapt. quodam in Ceres.
loco videat̃ ꝓducere. At ſolũ ꝓducunt̃ ceres, abies. paries, aries, &
pes cũ ſuis cõpoſitis. Verg. Flaua Ceres alto neq̃q̃ ſpectat olym-
po. Mart. lib. iij. Hic farta premit̃ angulo ceres omni. Scazon eſt, ſic
cæteri (licet Ferettus putet variari) niſi forte Boetius in li. iij. ode. i.
Vt noua fruge grauis ceres eat. ꝟſus eſt ithyphallic⁹ cõſtans dacty
lis tribus & pyrrhicio, ſed forte s eliditur. vt in palus apud Horatiũ
& in cerneres apđ Capellã lib vi. dicentẽ. Hic igit̃ furuę oculos ſplẽ
deſcere noctis Cerneres ex auro vt ſacra flãma micat. Ego hoꝝ ni
hil imitari auſim, Pręterea nimis frequẽs eſt apud Capellã vocalis
ante vocalem nõ interempta. Verg. in buco. Populus in ſyluis, abi
es in mõtibus altis. Idem in opuſculis. Quã fixam paries illos ſerua
bat in vſus. Luca. Extruitur qđ nõ aries impellere poſſit. Vergi. iij.
Geor. Pes etiã & camuris hirtę ſub cornibus aures. Feſtus in Arato
Deſuper aurigę dexter pes imminet aſtro. Proper. lib. ij. Quę nũq̃
ſupra pes inimicus eat. Hora. ſaty. iij. Om̃ia magna loquens mõ ſit
mihi menſa tripes & Concha ſalis puri. Iuue. ſat. xi. Hinc ſtomacho
bilis nã pes argenteus illis. Oui. vi. met. Nec pes ire poteſt, intra q̃q̃
viſcera ſaxũ eſt. Luca. in. i. Primus in obliquũ ſonipes opponitur
amni. Verg. Stat ſonipes & fręna ferox ſpumãtia mãdit. Idem in. x.
Tollit ſe abreptum q̃q̃ diu pes & calcibus auras. Verberat. Sil. lib. iij. Pes.
Et doctus virgę ſonipes in caſtra ruebat. Verg. Quales apes æſtate
noua ꝑ florea rura, ſic cæteri quotquot puritatẽ linguæ latinæ in-
uiolatã cuſtodiere, licet Probus voluerit pes corripi, cui quantũuis
vetuſto grãmatico ſine veteꝝ teſtimonijs poetaꝝ nihil credimus
& multo minus Alexandro Gallo, nec fidẽ facit Auſonius Gallus. Auſoni⁹
Hic em̃ licet optime multa dixerit, quædã tamẽ contra veterũ au-
thoritatẽ nimis audacter, aut ex induſtria, aut per ignorantiã dixit,
vt libros noſtros perlegenti patet. nolim itaq; Auſoniũ imitari, di
cẽtem de numero ternario. Qui bipes & quadrupes foret, & tripes
omnia ſolus. Terruit aoniam volucris leo &c.

Is. Is

Is breuio, verum plurales protraho caſus,
Iſq; quod in patrio mutatur in itis & inis,

Aut entis, Tethys vario. Glis vis quoq; nomen
Cum verbo longum eſt, veluti perſona ſecunda
Protrahit is quoties itis plurale reponit.

¶ Is corripitur. Mart. lib. x. Donaui tamē inquis amico milia qnq; Quis bis, mis, tis, gti antiqui, & teſte Feretto cis prepoſitio, ſed recte obſeruauit Petrarcha dicens in. iiij. aphricę. Flēda ciſalpinis iam gallica rura colonis. Verg. Quiſquis es hoc poteris &c. Idē. Conſtituit menſes quinq; bis eſſe ſuo. Idem. Hectora quiſqs is eſt ſi ſum tibi cura caueto. Producito oēm caſum pluralē in is. Verg. Quis ante ora patrū &c. Idem. Omis vt tecū meritis ꝓ talibus annos Exigat. Eiuſmodi actōs doctiſſimus quiſq; ꝑ ei diphthōgon oēis parteis & treis &c. Scribit dominis, poematis, ſardis, ſyrtis, gadis pluralia, quoꝝ memit Gęor. Valla Placētinus lib. xxxviij. cap. xxxi.

Is ſingl'are longū ¶ Producunt noīa in is quę pęnultima lōga faciunt gtm̄ creſcentē in itis vel inis, vt lis, dis, ſamnis, aut in entis, vt ſimois, pyrois, opois. Oui. Lis eſt cū forma magna pudicitiæ. Idem in epiſt. Penelopes, Hac ibat Simois, hic eſt Sigeia tellus. Oui. Interea volucres pyrois eous & æthon, vide vocalē o ante i. Priſcianus vult etiā ꝓduci tethys & multa ſimilia, in qbus teſtimonia poetaꝝ deſydero. Nam vnicus Vergilij verſus, quē ſolum ꝓ cōfirmatione opinionis ſuæ Priſcian⁹ habet, mihi nō ſatiſfecit in. i. Gęor. Teq; ſibi generꝝ tethys

Tethys. emat omībus vndis, nam Verg. ſimili loco cæſurę licentiā aliquādo manifeſto vſus eſt. Eſto tamē ꝓducat vnicū nomen tethys, nō cōtinuo idē dixeris de itys, atys, chelys, capys &c. Cōcedam⁹ itaq; nōnihil grāmaticis & Tethys ꝓ Oceani vxore, nam aliud nomen thetis cum i latino notū eſt corripi tātum. Corripit itaq; prius nomen ab Ouid in. v. faſt. Et latus oceano quiſq; deus aduena iunxit, Tethys & extremo ſæpe recepta loco eſt. Feſtus in Arato. Eſt chelys illa dehinc &c. Oui. xiiij. met, Sed Capys ante fuit. ¶ Producito

Glis. Vis. glis & vis ſiue nomē ſiue verbū cum ſuis, vt ſis pro ſi vis, quāuis, vteruis, quiuis. Oui. Vis ea ſi verbi eſt cur nō ego Veiouis ædē &c. Verg. Quāuis elyſios miret græcia cāpos, apud Senecā de ꝓuidētia diuina. Ardua prima via eſt, qͣuis & inane recētes. Inepte vulgo habet, & qͣuis &c. Hora. Cuilibet argilla quiduis imitabit vda. Idē. Non cuiuis homini contingit adire corinthū. ¶ Memphis (ne

Mēphis. quiſq; te fallat) corripit. Habet em̄ memphios in gtō, non (vt male Sedulius credidit qui cū Baptiſta errauit) memphitis, ſed a memphis eſt mēphitis adiectiuū. Tibul. lib. i. Te canit atq; ſuū pubes miratur Oſirim Barbara, memphitē plangere docta bouē. Gtīs eſt mēphitidis. Sedulius nō recte ait li. iiij. Tēpore Moſis Carminibus

vanis quidam mēphitis in oris, Signa dabant. Mart. lib. vij. Nec te
Roma minus ꝗ̄ tua mēphis amet. Idē lib. viij. Iam tacet eoum bar-
bara mēphis opus. Sic in xi. Sillij. Ais corripit̄ a Sidonio in epitha. Ais.
Polemij. Prienę bia pluris ais eſſe malignos. Perſius. hunc ais hūc Is. ſecūdę
&c. aliqui ain ꝓ ais ne, apud Perſiū legunt. Ego puto corripi licet ai ꝑſonæ.
videatur quartā olere. ¶ Producunt̄ ſecundę ꝑſonę ſingulares,
quādo plurale habet itis pęnultimā lōga, vt ſis, velis &c. Mart. Ne-
ſcis heu neſcis dn̄ę faſtidia romæ. Oui. xiij. meta. Decedit & timido
poſſis ignoſcere fratri. Verg. i. æneí. Aſſis o tegete fauens. Ouid. Tu
quoq; fac proſis intra tua clauſtra iacenti. Mar. Eſſe velis oro ſerus
cōuiua tonātis. Proper. lib. ij. Non audis & verba ſinis mea ludite
quū iam. Oui. Triſtis abis, oculis abeuntē ꝓſequor vdis. Idem in. i.
faſt. Da mihi te placidū dederis in carmina vires. Vale. flac. lib. v.
Aſtiteris impune trabes. Tibul. li. iiij. Reſpueris etiā Phœbo gratiſſi
ma dona. Hora. ode. vij. lib. iiij. Cuncta manus auidas fugiunt hæ-
redis amico Quæ dederis animo. Ibidem ꝓducit̄ occideris hæc ꝑ̄te
rita eſſe volunt, & in plurali ꝓduci dederitis &c. Secus eſt de futuro
Hora. Dixeris egregie. Verg. Iuueris auxilio neſcis; quidā male cre Neſcis.
diderūt corripi ab Ouid. in epiſt. Vbi in optimo ſenſu & in corre- Dormis.
ctiſſimis codicibus in prima ꝑſona neſcio legit̄, ſic Neſcio an exci-
derint mecū loca venimus illuc. Apud Propertiū quoq; non dor-
mis in ſecūda ꝑſona, ſed in tertia dormit in bono ſenſu. legendū eſt Nutris.
teſte Feretto, ſic in. ij. li. Et ſoror & cū qua dormit amica, ſimul. apd'
eundē lib. iij. nutrit in tertia ꝑſona, leges non nutris, licet vulgo ita Poſcis.
habeat̄. Te ſcel⁹ accepto thracis polymneſtoris auro. Nutrit in ho
ſpitio non Polydore pio. ſic quidā libri habent, nam & ſcelus acce-
pto &c. quæ lectio Bebeliū & plures decepit. Et apud Iuuenalē legē-
dum eſt poſcis a poſco, vt doctiſſime docet Badius. Non poſſis a
poſſim contra Mancinel. & plures ſic ſat. v. Tanti ne iniuria cœnæ,
Tam ieiuna fames, quū poſcis honeſtius illic. Et tremere, & ſordes
farris mordere canini. Gęor. val. li. xxxviij. vult S. perimi, vt in pa
lus apud Horatiū, ſed predicta placent. vide oro acutiſſimā Badij
interpretationē, & videbis poſcis a poſco legendū. Non (vt legit
Mancinellus) poſſis a poſſim. Ex his liquet Rigam, Seduliū, Ara-
torē, pluresq; grauiter erraſſe. Riga in Luca. Dum venis in regnū
chriſte memēto mei. Arator lib. vi. Niſi diligis inquit Cernere quē
potēs es fratrē, quem cernere non eſt Neſcis amare deū. Idem. Nul
laſq; volens contingere menſas. Eſuris ad facinus. Idem. Aduenis
incluſo ſoluere vincula gregi. Sedul. Peruenis ad chriſtū non chri-
ſtus peruenit ad te. Auianus fabulator nō imitādus. Siue decus bu-

ſti ſeu velis eſſe dec⁹. Licet autē venis, excuſare poſſet, quia olim ve
no in tertia dicebatur, tamē quia apud doctiſſimos nō reperitur in
vſu, ideo nuncq; corripiam, ſed imitabor Verg. di. in. ij. æneí. Expe
ctate venis, vt te poſt multa tuoꝝ. Itē. Seu dextra læuaq; velis oc-
currere pugnę. Errauit cum Aratore Petrarcha corripiens venis,
ſentis, neſcis, & plura quibus ſuperſedeo.

Os.

Os Os produc, patruis breuis eſt & compos & impos.
Oſq; oſſis præbens, rectos breuiato ſecundę.
Os recti produc quoties tibi patrius o dat.

¶ Os producitur. Perſius. vt tuus iſte nepos olim ſatur anſeris extis
Bebelius male dicit corripi, quia Sidonius male corripuit. Vide ꝑ-
os in gtō nepos in regula de pro in cōpoſitis. Ouid. vij. meta. Auro Hæros
æſonius potitur. Idē. viij. Doleo ꝙ Minos hoſtis amanti eſt. Verg.
Tros ait ænea &c. ¶ Corripitur quicūq; gtūs in os, non ſolum
ados abas cōtra quoſdā, nec credo Georgio vallę qui dixit eiuſmo
di gtōs variari, quia ſemp̄ correptos inuenio, ſiquis aliter inuene-
rit apud veteres poetas oſtēdat, & cedemꝰ. ꝑ ſolos grāmaticos ni
hil ꝓbauerit. Ouid. i. met. Arcados hinc ſedes & inhoſpita tecta ty-
ranni. Ingredior. Papi. viij. theb. Tydeos haſta tui. Oui. faſt. v. Pars
credidit eſſe Tethyos has neptes oceaniq; ſenis: Mar. li. ij. Peleos &
Priami trāſit vel Neſtoris ętas. Idem li. iiij. Ille magis ludit qui ſcri-
bit prādia ſęui. Tereos aut cœnā crude Thyeſte tuā. Oui. in. i. de arte
Cōpos. amādi. Qđ rogat illa timet, qđ nō rogat optat, vt inſtes. Inſequere
& voti poſtmodo cōpos eris. Aldus cū nonnullis alijs male dixit
ꝓduci cōpos impoſq;. necnō teres vt in es ꝓbaui, ſed nemo tā dili
gens qui non aliquādo erret. ¶ Os oſſis qđ ſcimus ex adiectiuo
Os. hinc deducto exos. i. ſine oſſibus. Lucre. li iij. Exos & exanguis tumi
Exos. dos ꝑfluctuat artus, os oris ꝓducit̄. Oui. Os homini ſublime dedit.
Os ſcđæ Corripitur omne nomē in os ſecundę declinationis, vt ſamos, ſy-
nodos, diphthōgos, leſbos, lemnos, logos, melos, cahos, epos, ar
gos &c. Oui. in epiſt. Leādri. Soluerit in ſpeculis omīs abydos erat
Idem. nō ſenis ętę regia lēnos erat. Verg. vi. ænei. Et chaos & Phle
geton loca nocte ſilentia late. ¶ Producunt̄ autē nomina quæ ꝑ
tertiam declinationē atticam faciunt genitiuū in o, vt androgeos,
Andro- athos, Cos, apollos, demoleos, nicoleos. Verg. ij. ęneid. Androge
geos. os offert nobis ſocia agmina credens. Neſtor ait, ſi androgeo dix-
iſſet. vſus non ſtaret, id negat Mancinel. dicens, eiuſmodi os longū

in us longū vti, vt apd' Ouidiū. Viueret androgeus vtinā. Cęterū Seruius in illud Verg. Gęor. ij. Caſtaneę fagos ornuſq; incanuit albo Flore pyri. dicit hic os produci æolico more. nā ſi fagus dixiſſet verſus non ſtaret, ſic in Ciri ꝑducitur halyetos. Corripit vero halyetus. Eoles certe pro ω ſæpe ponūt o & contra, nos nihil eiuſmodi ſine veterū poetarum teſtimonio immutabimus, ſed inuētis hic libentius ꝙ̄ inueniēdis vtemur. Val. flac. lib. ij. Cōgeminat qua primus Athos & pōtus & ingens Thraca palus. Verg. ęnei. xij. Quātus Athos aut quātus Erix. Serui⁹ vult hic athon legi, quia ſi athos legeret, verſus ſtare nō poſſet, vt ipſe putat, ſed fallitur teſte Neſtore, quia oēs codices athos habent, & optime. Scribitur eñ græce per ω mega ἄθως, quod gtm̄ facit atho. Seneca in Medea. Hæmonias ille cōtulit peſtes athos. Iuue. Velificatus Athos, & quicqd gręcia mendax. Genitiuus atho eſt in Apollonio & Theocrito, vt Neſtor declarat. actūs eſt atho vel athon. Atho quidē apud Vergil. i. Gęor. Aut Atho aut Rhodope, vbi atho corripit ꝓpter ſequentē vocalem vt alibi. Sub Ilio alto. Nec athon legi poteſt, quia ꝑducit teſte Neſtore. Eſt autē apud Ouidiū, ex quo quātitas haberi nequit, metamor. xi. Nec leuius ꝙ̄ ſiquis Athon Pindūq; reuulſos. Dicit quoq; athon onis. nō vt credidit Priſcianus athos onis. & eſt mōs Macedoniæ. Cice. li. iij. de repub. Quid ergo illa ſibi vult abſurda exceptio, niſi quis athonē ꝓ monumēto vult penitus efficere. Paulus ad Titum. cap̄. vlt. zenam legiſperitū & Apollo ſollicite ꝓmitte vt nihil illis deſit. Actūs eſt ab apollos, ꝑ apollona ab apollon. Idē ad Corint. i. cap̄. i. Ego quidē ſum pauli. ego apollo. hic gtūs eſt. Ibidem ca. vlti. de Apollo autē fratre notū vobis facio. Abltūs eſt ab apollos. barbari vt Mamotrectus, cæteriq; putauerūt in dictis locis Apollo nomen eſſe indeclinabile. Athos.

Vs

Vs correpta datur. monoſyllaba cum genitiuis
Ternæ vel quartæ produc, numeriq; ſecundi.
In quarta primum, quartum, quintumq;, & in uris
Dum ve utis patrius vel in udis, & untis odiſue
Aut quintus ſit in u, longus tum rectus habetur.
Ergo produces venerabile nomen Ieſus.

¶ Vs corripit, vt tpus, pec⁹, interc⁹. ¶ Producunt vero monoſyllaba, vt rus, thus, ius, mus. Horat ſat. vij. Proſcripti regis Rupili pus atq; venenū. Iu. Plus aloes ꝙ̄ mellis habet. Produc etiā gtōs tertię.

vt clius, didus. Verg. Fatidicę Mantus & thuſci filius amnis, & gtõs quartæ, & in plurali eiuſdem declinationis noiatiuũ accuſatiuũ & vocatiuũ. Ouid. Adde manus in vincula meas meruere cathenas.

¶ Producitur us in noiatiuo ſingulari, vbi genitiuus terminat̃ in utis vel udis vel uris pęnultima lõga. Horat. Virtus eſt vitiũ fugere, & ſapientia prima Stultitia caruiſſe. Ouid. i. meta. Mox etiam fruges tellus inarata ferebat. Et lib. ij. Alma tamẽ tellus, vt erat circũdata ponto. Verg. Fata obſtãt triſtiq; palus inamabilis vnda. Horat. S. interemit aut ſyſtolen fecit, dicẽs in arte. Regis opus ſteriliſq; diu palus aptaq; remis. Idẽ fecit Capella lib. vi. dicens. Interriuata marmore tell9 erat. Neutrũ imitabimur, quia doctiſſimi eos in hoc nõ imitantur. Simile eſt vbi genitiuus deſinit in untis, vt ceraſus, opus amathus, ſipus, trapezus, phicus oppidorũ, aut locorum nomia. Verg. lib. x. Eſt amathus, eſt celſa mihi Paphus atq; Cythera.

¶ Græca quoq; a pus ꝓducũtur, quia per ου diphthongon ſcribũtur, vt ſciopus, tripus, melampus, œdipus, ideo dicit Gęor. Val. lib. xxxi. cap̃. xxij. Oedipodes poeticũ eſt, quia œdipus ꝓpter breuem inter duas longas dicere non licuit. Eſt tamẽ vbi ου diphthongus in o micron vertitur, vt ſyracoſius, orion, ſic polypos, ꝓ polypoys, & a polypos corripitur polypus vt viſum eſt in o añ l. Androgeus in precedenti lectione patuit. Produc quoq; vbi vocatiu9 in u deſinit, quia ſimilter ꝑ ου diphthõgon gręce ſcribit̃. Verg. ij. ęnei. (licet Donatus pentheus legerit) Panthus otriades, areis Phœbiq; ſacerdos, ſic quia per ου diphthõgon ſcribit̃, doctiſſimi produci teſtantur dulciſſimũ dei noſtri nomen Ieſus.

¶ Finis Tertij.

Artis verſificatoriæ Liber quartus de accentibus & punctis.

¶ Ioannes Deſpauterius Niniuita venerabilibus ſacerdotibus Iacobo Bueno & Euſtathio Scoto Haſebrocanis, moribus & doctrina præclaris & Paſcaſio Valcrauio Hondiſcotano, muſico excellentiſſimo chriſti ſacerdoti vitę probitate inſigni. S.P.D.

d E accentibus punctiſq; libellum vobis nuncupatũ deſydero amici cãdidiſſimi, non eo quidẽ animo vt ſperem per hunc veſtro honori aut famę quicq̃ additũ iri, ſed vt meum in vos non vulgarẽ amorem patefaciã, & ipſi libello contra maleferiatos omnis politioris doctrinę contẽptores, cõparem vos patronos minime proletarios. Neq; em̃ me latet hunc libellũ multis diſpliciturũ. Siquidem ſenes valde indignãtur dedoceri, & contra ſuũ abuſum aliquid a nobis dici ferunt ęgerrime. Nuſq; vero tam inſigniter errant, vt in accẽtibus, veluti hoc opuſculũ perlegentib9 patebit. Nolim eccleſiaſticũ cantum immutari, quãdoquidem cõſecratis vtendũ eſſe Fabius recte admonuit, at in his quę leguntur potius q̃ cantãtur, qualia ſunt euãgelia, epiſtolæ, lectiones, orationeſq;, quis rectũ accentũ ſeruare vetuerit, præterq̃ plane indoctus? deridebor (inquiet aliquis) ab indoctiſq; preſbyteris, aut tumidis canonicis, ſi recte pnũciare voluero. Iacobus Simonis, Ieſus, Paraclytus, Maria, Ruſticus, Helena &c. At iſtud ſi om̃es veremur actum eſt de linguæ latinæ reſtauratione, quã tam ardẽter cupio, vt ne pili quidẽ fecerim ab aſellis bipedibus nihili fieri, dum doctiſſimis placere me intelligã. Valete & Niniuitã veſtrum alio culpante defendite. Ex bergis diui Guinnoci. Calẽdis Maijs. Anno ſalutis ſupra milleſimũ quingenteſimo vndecimo.

a Ccentus eſt certa lex ſiue regula ad eleuandã deprimendam ve ſyllabã vniuſcuiuſq; pticulæ orationis accõmodata. Accentus triptitus eſt, acutus, grauis, circumflexus. Acutus quidẽ quo ſyllaba eleuat̃, vt es a ſum. Grauis quo ſyllaba deprimit̃ vt pęnultima & vltima in dñs. Circũflexus eſt quo ſyllaba eleuata deprimit̃, vt dos. Hunc hoĩm inſcitia nõ ratio aliqua in tantas tenebras depulit, vt nemo ſit hodie qui illũ aut enunciet, aut ab aliquo enũciatũ auditu pcipiat, ſenſuq; diiudicet. Nos illũ omino obſeruandũ eſſe dicim9, q̃a a Priſciano & quotq̃t añ Priſcianũ

fuere, diligenter docetur. Accentũ autem moderatũ (quē Alexan-
der barbariei aſſertor intulit) doctiſſimi execrant̃, ideo hũc ad Go-
Accẽtus. thos relegamus. ¶ Accentus a græcis proſœdia dicit̃. pros. i. ad,
œdo, cano, latine dicit̃ vocis nota, voculatio, moderamentũ, & fa-
ſtigium tenorq̨. Quoties autē de accentu loquimur per excellentiã,
acutum circũflexum ve intelligimus, quē predominantē principa-
lemq̨ appellamus. Eſtq̨ in qualibet dictione cuiuſcũq̨ linguę vni-
cus accentus p̄dominans. Cæteros graues dicimus.

Accentuũ regulæ quinq̨. Prima.

¶ Omnis dictio monoſyllaba naturaliter breuis, licet poſitiōe ꝓ-
ducatur, acuitur. vt ſum, es, eſt, nux, nix, fax.

Secunda.

Monoſyllaba dictio naturaliter ꝓducta circũflectit̃, vt dos, ros,
res, ſpes, vbi naturaliter ꝓduci nō conſtiterit ad acutum cōfugito.

Tertia.

Diſſyllaba dictio cuius prior ſyllaba tantũ naturaliter ꝓducit̃, cir-
cumflectit priorem, vt ntũs ara. Alioqui priorem acuet, vt abltũs
ara. Item Hara, eſtis, reges &c.

Quarta.

¶ Poliſyllaba dictio cuius pænultima ꝓducit̃. vltima vero corri-
pitur, circumflectit pœnultimã, vt romanus. Qđ ſi vltima produ-
catur, acuet pænultimã, vt ſacerdos, athenę. ¶ Poteſtis & cętera q̄
pænultimã non naturaliter, ſed poſitiōe ꝓducũt, candē acuunt, nō
circumflectũt. nam circũflexus ſemꝑ eſt in ſyllaba naturaliter lōga
¶ Poliſyllaba dictio hic dicit̃, quę plures ſyllabas q̄ duas cōtinet.

Quinta.

¶ Poliſyllaba dictio cuiꝰ pęnultima corripit̃, antepænultimã acuit
vt affatim teſte Gel. li. vij. cap̄. vij. ſophia, philoſophia, mulieris, ſca-
tebra, volucris, & reliqua naturaliter correpta, vt in liqueſcẽtia dixi-
mus. Deprōptę ſunt hæ regulæ ex Capella, ex Priſciano, & doctiſſi-
mis quibuſq̨. vt reliqua quę ſequũtur omnia.

Exceptiones a dictis regulis ſex.

¶ Prima exceptio eſt. Interrogatio accentũ mutat, quia vltima in-
Interro-gatio. terrogationis ſemꝑ acuit̃, vt egone? Quis furor o ciues. ¶ Secun-
da diſtinctionis gratia mutat̃ accentus, vt vna aduerbium vltimã
Diſtictio acuit ne videat̃ eſſe nomen, ſic pone ꝑpoſitio vel aduerbiũ, ſic eo,
vel diffe-rentia. alio, illo, falſo, ſedulo, repente, palã, porro, forte, ea. aliqua &c. vlti-
mã acuunt dum aduerbia ſunt, ne putent̃ eſſe nōia vel v̄ba, vel ꝓ-
nōia vel ꝑticipia. Alias aduerbiũ vult Priſcianus in vltĩa circũfle-

ĉti differentię cauſa. Ergo ꝓ cauſa & puta aduerbiũ eadem ratione
vltimã acuunt, vt Sarpedon quãdo habet ſarpedontis, & pero no
men nymphę, ꝓ calceamẽto vero regulã ſeruat, vt ſarpedon onis
ſic cuius ntĩs vltimã acuit ad differentiã gti cuius, ſic circũ ꝑpoſitio
ne actũs eſſe puteť. de hoc nõnihil in ſeq̃ntibꝰ dicã. Menas & Lenas
noĩatiui viris ꝓprij vltimã acuunt ne puteńť acti plurales. Has dif-
ferẽtias in Tortellio & Priſciano inuenies. noli ipſe nouas fingere.

Tertia conciſio accentum mutat, ideo vocatiui in i ſe- concíſio
cundę declinatiõis facti ꝑ abſciſionẽ us ſyllabę pęnultimã acuunt, Vergili
vt Vergili. Ouidi. mercuri. hæc eſt fere oim grãmaticoꝝ doctrina &c.
cui tamẽ refragatus eſt Nigidius Figulus vir ſui ſęculi, ꝑręter vnũ
Ciceronẽ oim eruditiſſimꝰ. Is vocãdi caſum. Valeri in antepænul
tima acuebat vt teſtať Au. Gel: lib. xij. noct. atti. Nonnulli tamẽ vt
dicit Gellius dictũ hoc Nigidij irridebãt, ſed forſitan imperitiores,
ideo dicit vir vndecũq; doctiſſimꝰ Antonius Nebriſſenſis. Tantũ
Nigidio tribuo. vt libẽtius velim cũ eo errare, ꝙ cum oĩbꝰ grã-
maticis veꝝ dicere. Aſtipulať Nebriſſenſi Bebelius nec diſſentio. As ꝓ atis

¶ Nomina tertię in as quę in atis olim deſinebant, vltimã circum-
flectunt, vt olim pœnultimã. In cõciſis ſemꝑ videndũ eſt quis accẽ
tus fuit ante conciſionem, vt aquinas. arpinas, toloſas, larinas, nõ-
ſtras, veſtras, cuias, & ꝓpriũ viri Antias, vt patet ex Tortel. Olim
dicebant Cuiatis &c. nam cuiatis ꝓ cuias in Plauto leges. ¶ Cõciſa
quoq; ſunt donec ꝓ donecũ qđ in Plauto legiť, adhuc, huc, illuc,
iſtuc, illic, iſtic, hic, duc, dic, fac, exin, proin, ſubin, dein, ꝓ ad hucce,
hucce, illucce &c. duce, dice &c. ꝓinde &c. Hinc diſſyllabũ ſecũdam
acuit, vt hic primã. ¶ Cõciſa quoq; ſunt petit ꝓ petiuit. Fumat ꝓ
fumauit &c. de quo Serui. in. ij. æneí. ibi. Ceciditq; ſuꝑbum Iliũ, &
oĩs homo fumat Neptunia troia, ſic ait Poetice tẽpus ꝓ tẽpore, vt
in. ij. æneí. Q̃uq̃ animũ mẽmiſſe horret, luctuq; refugit. Aut certe
naturã rei expreſſit. Nam ruina in breui fit, fumꝰ vero lõgo ꝑma-
net tpe, Nã q̃d ait Probus circũflectendã ſyllabã, vt ſit fumat ꝓ fu
mauit. nõ ꝓcedit, q̃a pone tm̃ v̾bũ in vltĩa habet accentũ, vt ſignifi
cet retro. hęc ille. Mecœnas viri nomẽ. Priſcianꝰ in libello de accẽti
bus ſiľr dicit vltimã circũflectere, q̃a olim ntũs fuit mecœnatis.

Quarta. Accentũ tranſpoſitio mutat, veluti oẽs ꝑpo- Trãſpoſi tio.
ſitionũ cõiunctionũq; ſyllabę, dũ ꝑponunť, grauanť. Nã Quintil. Prępõnũ
in. i. teſtis eſt, ꝑpoſitionẽ ita dr̃e caſui iungi, vt diſſimulata dictione & cõiun-
ſub vno accẽtu, cũ ea enuncieť, & veluti in vna dcõne vna tantũ ctionum
ſyllaba ſit acuta, vel circumflexa, veluti apud Vergi. in. iij. æneid. accentus.

Quæ circum littora circum Piſcoſos ſcopulos. quidam tamẽ voluerunt in circum vltimã acui, ne actũs videatur, vt ait Fabius, cui hanc differentiã non placuiſſe, dicit Nebriſſenſis. ¶ Præpoſitio autẽ penit⁹ poſtpoſita ꝑdictas accentuũ regulas cuſtodit, ita vt monoſyllaba acuat, diſſyllaba in priore accentũ habeat. Verg. ęnei. v. Tranſtra per & remos. Idem vij. æneí. Decus imperiũq; latini Te penes. Idem dicendũ quum ꝓpoſitio ꝓ voce ſumpta nomẽ eſt veluti. Ad quę pars? Quæ ſunt ꝓpoſitiões acti caſus? Ad apud añ &c. Eſt tamẽ teſte Priſciano quãdo ꝓpoſitio poſtpoſita grauat omib⁹ ſyllabis, vt ſi inter regens rectũq; ponat, aut inter determinãs & determinatũ veluti, virtutẽ ꝓpter impatoris. Te propter euntem.

Cum. Quę Ve Ne ¶ Vna eſt ꝓpoſitio quę poſtpoſita oĩno grauat, licet ſit monoſyllaba & eſt cum, quã Nebriſſenſis dũ poſtponit encleticã. i. inclinatiuã vocat, quia vt hę tres cõiunctiones encleticę quę, ve, ne, ipſa ꝓpoſitio cũ. poſtpoſita grauat & ꝓcedentẽ ſyllabam alioqui grauandam eleuat vel acuit. vt mecũ, tecum, ſecum, nobiſcũ, vobiſcũ, in quibus nõnulli ꝑuerſe cũ acuunt ſic, Cæſar papaq;. Proprie cõmuniterue. Adeo ne furis. Quicum tamẽ vltimã acuit, quia eſt interrogatio. Vbi autẽ maniſeſta eſt cõpoſitio encletica accentũ precedẽtis ſyllabę nõ mutat, vt deniq;, vtiq;, itaq;, vndiq;, ſine, hiccine, vbiq; autẽ in ſecunda accentũ ſeruat, quia eandẽ ꝓducit, ſecus eſt de incõpoſitis vt codicilli noueni deniq;. Aufer litteras tecũ, itaq; velociter. Frui vtiq; latino gaudẽt, licet mihi hac ſegete frui vtiq;. Pleraq; vtraq; licet compoſita ſint noĩatiui etiam aut accuſatiui aut vocatiui caſus, nihilomin⁹ accentũ in pęnultima retinent nõ ratione aliqua ſed priuilegio quodam vt ait Nicolaus Ferettus.

Cõpoſitorũ accentus. Quinta, Compoſitio quãdoq; accentũ variat, vt compoſitio eſſe noſcat nõ oratio. itaq; hæc exceptio particula eſt ſecũde exceptionis. Ergo (vt Gellius docet lib. ij. ca. xvij.) Cicero dixit fieri nõ natura ſed inſtituto quodã, vt indoctus dicam⁹ prima breui. Inſanus vero prima ꝓducta ſic idem Gel. dicit aduerſum accentum habere in prima ſyllaba ſic teſte Seruio in illud Verg. lib. vi. Quiſq; ſuos patimur manes exinde per amplũ Mittimur elyſium Exinde vna pars orõnis eſt & in tertia a fine accentũ habet licet pęnultima lõga ſit, qđ ideo factũ eſt vt oſtenderet vna pars eſſe orõnis, ne ꝓpoſitio iungeret aduerbio, qđ vitioſum eſſe nõ dubiũ eſt: hæc Seruius. Ante quẽ Gellius dixit attentim antepœnultimã acuere licet pœnultima lõga ſit. Et poſt Seruiũ Priſcianus in. xv. li. vult eadẽ rõne tertiã a fine acui in ſubinde, exinde, deinde, ꝓinde, pinde, aliqñ, nequãdo, hucuſq;, alõge, delõge, deinceps, dũtaxat, ſiniſtror

ſum, dehorſum, quapropter, enuero, quinimo, nimirꝫ. Meminit
huiuſ rei Valla lib. ij. in pinde, ſubinde &c. Gel. quoqꝫ ex aduerſum
tertiā a fine acuere dicit teſte Tortellio. Nicolaus Ferettꝰ vir doctiſſi
mus horum ſententiā approbat quā improbandā eſſe non credo
quū Cicero, Gellius, Seruius, Priſcianus pluresqꝫ huius rei ſint au-
thores, & cū videmus Ciceroni placuiſſe. Inſanus tertiā a fine acue
re licet pęnultima lōga ſit, quid ęgre ferimus accentū quantitati in-
terim repugnare. nam apd' Ciceronē corripi eſt grauari, produci
vero acui, veluti apud Tortelliū dicentē vnius primā corripe in
hoc Vergiliano, Nauibus (infandū) amiſſis vnius ob iram. Pro
ducere vero in hoc. Vniꝰ ob noxā & furias Aiacis oiloi. hic obiter
admonendū videtur de cōmuniū ſyllabarꝫ accentibus. In liqueſcē
tia ſi fuerit proſa, ſolam correptionē recipimus, in vnius, ſolius, il-
lius &c. ſolam ꝓductionē, ſed in alterius ſolam correptionē. In reli-
quis vulgatiorē doctorꝫ vſum. Quæ dicta ſunt de ſubinde, a lon-
ge &c. valde diſplicent viro vndecūqꝫ doctiſſimo Aelio Antonio
Nebriſſenſi & Bebelio Badius in Alexandrū id ſolum admonuit. Tenus.
Peritiores dare accentū in pęnultima his dictiōibus dūtaxat, appri
me, aliqn̄ &c. de apprime omino aſſentior. de reliquis iam ſenten
tiam tulimus, ſi tamē quis contrariū malit, non aduerſabor. Cæte-
ra cōpoſita vt ſimplices dictiones regulas de accentibus antepoſi-
tas cuſtodiūt. ideo antepęnultimā acuit interea loci, teſte Priſcianꝰ
in accētibus, ne videatᷣ eſſe oratio, ſic hactenus, quatenus, aduerbia
teſte Seruio in illd'. Hac celebrata tenus. vbi vero oratio eſt, ſingu
læ partes ſuum accentū ſeruant, vt pube tenus, crure tenus, hic teſte
Seruio tenus accentū in priore retinet cōtra indoctos, qui pube te-
nus tanqꝫ vna dictio ſit ineptiſſime ꝓferunt, nihilominus ꝑ tamē,
vna dictio eſt & antepęnultimā acuit, vt paulominus ꝑ fere, quō
pro qualiter. ſic inſuꝑ, deſuꝑ, interea, poſtea, verūtamē &c. vt Pau-
lominus cōſummauerūt me in terra. Paulominus habitaſſet in in
ferno aīa mea, hic paulominꝰ dictio. vbi vero nihilo minꝰ, pau
lo minus orōnes ſunt. ſingulis partibꝰ ſinguli accētus datur ita vt
prior in minus tunc acuatᷣ, ſic capitᷣ paulo minus hic. Minuiſti eū
paulo minus ab angelis. Amo te paulo minus qꝫ fratrē. Nihilo mi
nus amo te qꝫ me ipm. ſic orōnes ſunt, multo magis, nullo mō &c.
Nōnulla tamē ſunt cōpoſita vbi ſecūda pars ꝓpriū accentū ſeruat
vt fit in orōnibꝰ, veluti teſte Priſciano li. viij. cōpoſita a facio vbi
a non mutatᷣ in i vt calefacis, tepefacis, & ſimiliter in cōpoſitis a fio
vt tepefis, adduntᷣ a Feretto ſuaue rubens, vſucapio & ab aliꝫs bn̄-
placeo, fideiubeo, vigintiduo, vicecomes & plura. Nec mirꝫ quia

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

orationes potius videri poſſunt q̃ cõpoſitę dictiones. verũtamẽ in multis doctorꝝ vſus omneis ratiunculas exuperat, Archicoquꝰ qđ a Goudano his additur barbarum cenſemus.

Sexta. Idioma id eſt linguę proprietas accentũ mutat. Nam vnaquæq; lingua habet ꝓpriũ atq; ſuum. Nam ſecundũ latinorꝝ regulas antropos & ępiros pęnultimã acueret quia ꝓducit, hanc tamẽ apud græcos grauẽ habent. Ediuerſo Simois quia pęnultimam corripit, antepænultimã ſecundum latinorum regulas acueret, quam apud græcos grauem habet acuta pœnultima, & ita in græcis plærumq; quantitati cõtrarius eſt accentus. De gręcis itaq; ab omibus fere hæc datur regula. Si dictiones græce cũ litteratura gręca ſermoni latino miſceant, accentũ gręcũ ſeruant. Seruius in illud. i. æнei. vbi tot Simois correpta ſub vndis &c. hoc nomen inqt integrũ eſt, hoc eſt cũ græca litteratura ad nos trãſit. vnde ſuo eſt accentu ꝓferendũ. Nam ſi eſſet latinum in antepęnultima haberet accentũ quia ſecũda a fine breuis eſt. Idem dicit de periphas in illud. ij. ænei. Vna ingens Periphas & equorꝝ agitator Achilles. Idẽ in illud. iiij. ænei. Ipſe deũ tibi me claro demittit olympo ſic ait. Accentus ſane græcus tũc poteſt eſſe ſi ſit græca declinatio vt. o olympos o olympus, nam latine olympi facit. Idem in illud. i. Gęor. Caſtorea hiliadũ palmas, epiros equarꝝ, dicit hic epiros omino græcum eſſe, & proinde primã acuere licet pęnultima ſit lõga, ſic ſarpedon ontis, dicũt primã acuere quia græce declinat. ſarpedon onis: pęnultimã acuere quia latine declinat. Nicolaus Ferettus dicit ntm̃ diploma primã acuere, licet pęnultima ſit lõga, quia nomẽ eſt penitus græcũ, in genitiuo mutat accentus ꝓpter declinationẽ latinam de græco accentu ſæpe loquit Seruius vnde. x. ænei. ait. Tropheũ declinatio latina eſt, vnde etiã pęnultima habet accentũ in ſingulari. In plurali vero quia trophęa dicimus vt græci, nec aliud mutilamus erit accentus in antepęnultima Similiter cyclopum in ſecũda accentũ habet quia latina declinatio eſt, at in acc͠o cyclopas qa græce dicitur, accentus in prima eſt licet ſecunda producat. Author eſt Seruius in verſum illum. xij. æneid. Exulat ętnęos vidit Cyclopas Vlyſſes.. Cyclopes aũt ſecundã acuit vt ſit latina decliatio. Androgeo, atho & ſimiles in o genitiui vltimã acuunt. Lauren. Valla in illud Ioannis. Paraclitus autẽ ſpũſſanctus quẽ pater mittet in nomĩe meo. ille vos docebit om̃ia ſic ait. Paraclitus cõtra vſum noſtrę linguæ in antepęnultima habet accentum quũ pęnultima eius ſit longa, vt ſit in agapitus & eleiſon quæ græce cum H ſcribuntur.

Græcorꝝ accentus.

Regula.

Paraclitꝰ

¶ Ex omibus iam dictis puto oẽm fere in quantitatibus errorem

emanauiſſe. Nam græce linguę parumperiti, crediderunt vt apud
latinos ſit accentū quantitatibus ferme concordem etiam eſſe apd'
græcos. Itaq; audientes accentū a gręcis locari in harum dictionū
pęnultimis. Theologia, ariſtoteles, phantaſia, chirurgia, melanco-
lia, vſia, cathegoria, proſœdia & multaꝝ aliarum (in quibus pœ-
nultimā corripi docuimus) ob eam rem crediderunt pœnultimā
ꝓduci. Cōtra quia in anthropos, paraclitus, idolum &c. græci an-
tepœnultimę dant accentū, Crediderunt indocti pœnultimā cor-
ripi ſic de eremus &c. In qua re miſerabiliter decepti ſunt, quia hac
ratione poſſem⁹ corripe pęnultimā in epiros & cyclopas, eandēq;
ꝓducere in Simois. Præterea vt maneat accētus græcus, neceſſe eſt
eandē manere ſcripturā & quantitatē quæ fuit apud græcos, id di-
cunt Diomedes & Capella & Seruius Priſcianuſq;. Ergo Ariſtote
les, diogenes, origenes, idolon, paraclyt⁹, lydia, aſia, arethuſa, creu
ſa, & quicquid prius Seruius dixit trophęa & ſimilia grecū accentū
minime habebūt, quia vel ſcriptura mutatur vel quātitas. Etenim
Ariſtoteles in vltia ſyllaba non e habet ſed η, nec trophęa, æ diph-
thongon nr̄am, ſed ai græcā, nec paraclitus dicūt ſed paraclitos &
nr̄i in nr̄is primę a corripiūt, illi ꝓducūt. Quæ autē a latinis ꝓducū-
tur pauciſſima ſunt vt nemea, tegea &c. & hæc tamē latinū accentū
rectius cuſtodire ꝑcepit Nicolaus Ferettus, apd' gręcos autē vbi vl
tima lōga eſt ſæpiſſime accētus in pęnultima etiā ſi breuis fuerit lo
catur, vbi vero vltima corripit̄ fere accētus eſt in antepęnultima li
cet pęnultima ꝓducat̄. Propter dicta quoq; notum eſt græcū accē
tum non ſeruandū eſſe, in Iacobus, Simonis, Maria, hyſopus &
plura vt male voluit Regius ꝓpt̄ hęc v̄ba Quītil. in. i. dicētis. Mihi
aūt placet latinā rationē ſeq q̄ad patit̄ decor, & paulopoſt. Qui grę
cā figurā ſequi malet nō latine q̄dem ſed circa rep̄henſionē loq̄tur Raphael.
hęc Fabius. vbi Raphael Regius ſic loquit̄. Hic v̄o manifeſte colli- Regius.
git̄ q̄ſdā q alijs doctiores videri volūt, male ſētire q Mariā, ſophiā
& ſiſ̄ia acuta a fine t̄tia ꝓferūt. Quiq; Iacobū, hyſopū, p̄aclitū, ſimo
nē & hmōi ſecūda a fine acuta ꝓferūt, quū ipſi maiori digni ſunt ca
ſtigatiōe, vt q verā ſyncęrāq; ꝓnunciādi gręca noīa morē rationē
q; corrūpant. Nā gręcis noīb⁹ gręci accēt⁹ ſūt attribuēdi ex Fabij
ſentētia. hęc Regi⁹. Cui ſuffragat̄ Bebeli⁹ in li. de abuſiōe līguę latīæ Bebelius
dictiōe Maria, Nobis v̄o hęc nō placent. prio q̄a Fabius ait. Mihi
aūt placet latinā rōnē ſeq. Scd'o q̄a nō dicit grecis grecū accentū oī
no dari dr̄e, ſed ſolū ait poſſe ijs grecū accentū dari citra rep̄henſi-
onē &c. Ideo vt tandē concludā, placet mihi opinio Aelij Antonij
Nebriſſēſis ſic de hac re diſſerētis. S; q̄m accēt⁹ greci nō mō nobis
icogniti ſūt, verūetiā apd' illos ꝑ ſig̃as ꝑpe dcōnes ſpargūt̄, neq;

in vnam quandã obſeruationẽ reduci poſſunt, quoties nobis accẽ
tus grȩci ratio non cõſtiterit, etiam ſi litteratura græca ſit, latinis illũ
regulis moderabimur, hoc em̃ preceptũ multo cautius atq; ꝓuidẽ
tius eſt & minus errori obnoxiũ. Q ſi litteratura & græca ſimľ &
latina fuer.t (qđ in plæriſq; dictiõibus reperiť) accentu potius lati
no vtemur quoties græca latinis miſcemus, vt bucolica, gȩorgica
teſte Seruio in prooemio bucolicoꝝ apud græcos in fine habent
accentũ, apđ nos in tertia a fine. Nã vt in vltima ſit, latinitatis vitat
ratio, in pȩnultima nõ ſit, latinitatis effecit ratio. Iam de noĩbus græ
cis in ia terminatis quȩcũq; apud latinos ꝑ iota ſcribunť nemo ſa-
ne mentis accẽtu noſtro dicet nõ eſſe ꝓferenda antepȩnultima, ſcilĩ
cet acuta, quũ pȩnultĩa ſit breuis vt theologia &c. Ecõtrario in illis
quȩ pȩnultimã ꝓducere docuimus, eandẽ acuent vt latria &c. & ſi
cuncta barbaries in nos cõiuret impetũq; faciat, quã vnico ratiõis
clypeo facile depellere poſſumus. Inuenimus græca quædã contra
latinitatis rationẽ circũflectere vltimã, vt in gtĩs pluralibus in on.
vt epigrãmaton, cimmerion, & in aduerbijs in os. hyperbolicos,
ironicos &c. & hȩc tamẽ om̃ia quoties latino ſermoni miſcẽtur, &
p̃cipue ſi fiat latinis lr̃is, potius latino accẽtu moderãda ſunt q̃ græ
co. Idẽ dicit Capella, & inter neotericos nõ pœnitẽdus author Gȩ-
orgius Valla. li. xxxiij. cap̃. vlt. nec aliter ſenſiſſe videť mihi Laurẽ.
Valla in Matthȩũ vbi dicit a vulgo male pœnultimã acui in his.
Andreas, timotheus, ꝓſelytus, euronotus, lechytus, anathema, ſym
phonia. ſicera, idea, butyꝝ, Cedrinus, criſtallinus, adamãtinus, co-
phinus, origenes, æneas de quo in actis apoſtolicis. Philemonẽ, vt
palemonẽ, ſarpedonẽ, canonẽ. Cõtra vͦo male pȩnultimã grauari
in his. Simonẽ, Ioſephꝰ, Iacobꝰ, Sidonẽ, licet in deriuatio corripiať
etiã, Idolum idoliũ idolothytũ, brabiũ & ſi media lr̃a vulgo u ſcri
batur. Ortygometra, euchariſtia, cynomyia, latria, idololatria ſex
ſyllabaꝝ. nõ (vt plæriq; ſcribũt ꝓnunciantq;) quinq;, beronica
theſſalonica, antiphona, characteris, ſtateris. Eremus cui male ap-
ponitur aſpiratio, Arrius ſicut darius, ſinapi, hyſſopũ, idumæa,
iturea, Cæſarea licet de hoc dubitari poteſt in ſagena pauci peccãt.
hæc valla. de quibus quid ſentiamus ſuis locis manifeſtauimus. Vt
Barbaro autẽ græca latinis admiſta, latino accẽtu moderamur, ita etiã bar-
rũ accẽtꝰ bara vbi ꝓpriꝰ accẽtus non cõſtiterit. Nam quũ oĩs dictio aliquo
accentu regať, nullũ peregrinis rectius dabimus vt opinor q̃ lati-
num de his Diomedes, Donatus Priſcianus, cæteriq; hanc regulã
Interiecti tradidere. In peregrinis verbis & barbaris noĩbꝰ vel interiectiõibꝰ
onũ accẽ nulli ſunt certi accẽtus. Interiectiones em̃ teſte Donato voce inco-
tus.

gnita.i.non plane expreſſa ꝓferunt̃, & ꝑ cõmoti affectus qualitate cõfundunt̃, ideo accentibus nequeũt certis aſtringi. Ex dictis liquet Alexandri regulã longe a veritate abhorrere. Omis barbara vox non declinata latine Accentũ ſuꝑ extremã ſeruabit acutũ vt abel, baal, eſron &c. id certe falſum eſt, nam cõſulamus (inqt Nebriſſenſis) quẽuis Hebraicæ linguę mediocriter peritũ, & cõperiemus tertium qdq; verbũ apud illos (etiã ex ijs quę latinã declinationẽ admittere nõ poſſunt) accẽtu acuto in pęnultima atq; etiã in antepęnultima nõnunq; ꝓferri debere. Itaq; quũ dicimus abel accentu in fine acuto, nõ græce ꝓferimus, quia apud illos in fine grauat̃, nõ latine quia nullũ nomen latinũ niſi corruptũ & niſi monoſyllabũ in fine acuitur. Nõ hebraice quia illi abel acuta prima ꝓferunt. Igitur nulla har; linguarũ quibus eccleſia vtit̃, ſed ſuo hoc eſt ab ignorãtia nato accentu iſti ꝓnũciant quũ ꝓferendũ ſit abel accentu in prima vt hæc oĩa in pœnultima abiſai, abimelech, berzellai, berſabee. Carnaim, Celeth, Caſſeu, Eſau, ezel, Engadi, ephrata, Ephraim Eſdrai; Eleazar, Gomer, heber, ieſabel, iſ boſeth, iared, iaphet, iſſai luza. lamech, madai, mathuſalem, miphiboſeth, Phares, ramathaſale, ſophtim, Thãnata, tamathaim, vlai, zaram, ſic alia prope innumera quę ſi extẽſione ſyllabę formã induant latinã aut gręcam pœnultimã corripient teſte Nebriſſenſi. vt eleazar, eleaſarus, abel, abelus, Noe, noeus, Iocabed iocabeda mulieris nomẽ. Id ſumme notãdum eſt quia regula hæc eſt vna quantitatũ generalis ne putẽs nos inſufficiẽtes qui abelus & iocabeda, mathuſalemus ante nõ excepimus in ſpecialibus regulis. In tertia quoq; a fine nõnulla accentũ ſeruant mĩme declinata. vt nabucodonoſor, ionathan, oſanna, mahahalelel, gomorra togorma. ita dicit Nebriſſenſis licet q̃ntitati accentus repugnet. id qđ in græcis ſæpe fieri docuim⁹. poſſumus tamẽ gomorra quũ declinat̃ latinũ accentũ dare. In fine accẽtum ſeruãt apud hebręos (vt idem ait) adam, abraham, iacob, ioſeph, phicol, ſathan, michael & plura quæ extẽſione ſyllabę vbi latinam græcã ve formã induunt, pęnultimã ꝓducunt. vt adamus & alibi ſatis declarata. Laurẽtius Valla in Matthęũ oſtendit ſibi nõ placere Alexandri de hebręis traditionẽ, dicens, de hebreis nihil dicere habeo niſi hoc vnũ mirari me cur plęraq; eorum quũ nos tum vero græci accentu acuto in fine ꝓnunciant. Ego ſuadeo oĩbus hebręis vbi ratio hebrea nõ conſtiterit, latinũ accentum adhibere, potius q̃ ſecundã ꝑuerſam Theopagitæ doctrinã nec hebreę nec græce nec latine proferre.

hebraicorũ accẽtꝰ

De clauſularum punctis vtilis doctrina.

p Vnctum eſt ſignū ſegregans intellectū, & ſpiritū recreās
platoris. dixit admodū pulchre id Auſonius, diſtinctio
ſenſum auget, & ignauis dant interualla vigorē. Etenī vt
in ſermonis ductu neceſſe eſt fieri quaſdā ſilentij diſtinctiōes, tum
vt auditor intelligat clauſularꝝ diuerſitatē, tum etiā vt is qui loquit̃,
captato ſpiritu maiori acrimonia ꝓnunciet. Idem quoq; faciamus
oportet in ſcripto, vt ꝑ quędā ſigna confuſionē illā diſtinguamus

p Vncta ſiue notæ quibus eruditi oēm contextus ambigui
tatē diſtinguūt ſunt cōmata & cola. Nā qui (quas appel-
lant periodos) virgulas & parētheſes addiderūt, nullos
habēt authores, quū ecōtrario ſacræ ſcripturæ libri, colo & cōma-
te cōtenti ſunt. id colligit Aelius Antonius Nebriſſenſis vir acutiſſi
mo ingenio ex v̈bis diui Hieronymi in Eſaiæ ꝓlogo dicentis. Sed
quod in Demoſthene & Tullio ſolet fieri, vt ꝑ cola ſcribunt̃ & cō-
mata &c. Cōma eſt qđ ꝑ duo puncta deſignat̃, quoties orōnis tra

Cōma. ctus eo ꝑuenit, vbi oratio cū v̈bo aut aliquo vim v̈bi obtinēte fi-
nitur, ſed tamē aliā quandā orationē ſibi adiūgi deſyderat, vt Niſi
dn̄s cuſtodierit ciuitatē. Cōma dicit̃ a cōpto v̈bo gręco qđ eſt inci
do, vnde latine poteſt appellari inciſum, qa loco ſuo incidit̃ orō-
ſcribit̃ aūt gemino mm comma, & apud poetas cōmata ſunt cæſu
ræ, vt pentemimeris &c. vbi autē ſcđus pes partē orōnis terminat
colō eſt. Sed vt ad ꝓpoſitū ſufficit. Colon eſt cui⁹ nota punctū eſt,

Colon. & ponit̃ vbi clauſula finit̃, atq; quieſcit. vt, Niſi dn̄s cuſtodierit ciui
tatem, fruſtra vigilat q cuſtodit eā. Ita ſunt interim duo aut tria cō-
mata, vnicū colon in orōne ꝑfecta, primū cōma ſolēt vocare pū-
ctum ſuſpenſiuū, qđ volūt eſſe ſimplicē virgulā vt mors, & addit̃
quietis grā. Qđ nos aūt cōma diximus, geminū punctū vocant.
vt mors obituſq;, vltimā orationis partē periodo claudūt qđ co-
lon dixim⁹. Afferūt alia multa, nobis cū Nebriſſenſi cōma & colō
ſufficiunt. Sunt tamē quędā loca, in qbus neſcias an orō q̄ ſequit̃ a
ſuꝑiori depēdeat vt, dixit dn̄s dn̄o meo ſede a dextris meis. hoc lo
co cōma vel colon pōt eſſe. Colon etiā ponim⁹ inter ſingl'as orō-
nis ꝑtes, q̄ per articulū aut diſſolutū ſine cōiunctione adnectunt̃. vt
Grāmatic⁹, rhetor, geometres, pictor, aliptes. ¶ Cātat, amat, lau-
dat nr̄os mea roma libellos. ¶ Effecte, grauiter, cito, nequiter, euge
beate. Parētheſim plurimi nūc ponūt nec videt̃ mihi inutil'. Ea eſt

Parēthe-ſis. ſentētia interpoſita duab⁹ ſemilunulis clauſa. vt, Cōſtitit añ domū
(neq; enī ſuccedere tectis, Fas habet) & poſtes extrēa cuſpide pulſat.
Pretermittere v̈o nullo mō poſſum (inqt Nebriſſenſis) qđ video
Quītiliano exactiſſimo harꝝ rerꝝ iudici placuiſſe, vt q̄ties dictio eēt

ambigua, vel ſignificatiōe, vel declinatiōe, vel mutatiōe in aliā ptē
orōnis, ambiguitas illa ſupimpoſito apice tolleret. Eſto exēpli grā.
occido ſi habet apicē in priā ſyllaba, ſignificat in ea eē accentū pdo-
minātē, ſeqntēq; eſſe breuē, pferriq; ſecundā accētu graui, valetq;
tunc occido. i. pereo. Q; ſi ſupponat apex, ſignificat eā ſyllabā eſſe
longā, in eaq; pferri accentū predominantē, & tū interficio ſignifi-
cat. Silr muſa cū apice ſup vltimā, ablti tantū caſus eſt. Pone cū api
ce ſup ſecundā ppoſitio vel aduerbiū eſt, alioqui verbū eſſe mani-
feſtum eſt. Notā interrogatiōis atq; exclamatiōis cū interrogatiōe
vbi opus fuerit, mīme pteriri velim, & eſt virgula ſupra pūctum:
vt Quid pdeſt homini: ſi vniuerſum mundū lucret, aīe ꝟo ſue
detrimentū patiat: Sentētia eſt mitiſſimi dñi nrī IESV CHRISTI,
cuius gratia hoc opuſculū exegimus, per cuius miſericordiā poſt
hoc exilium, vitam ſperamus eternam.

Libri quarti Finis.

Quintus liber eſt de varijs carminū generibus cui preponit Centimetrū.

¶ Ioannes deſpauterius Niniuita. Martino Dorpio Naldiceno
eloquētiſſimo theologię baccalaureo & oratoriæ & poeticę ar-
tis doctiſſimo, Atq; Iacobo Papę ſummo Inſulenſis ludi magi
ſtro poetæ ditiſſima vena prædito. S.P.D.

V Ltimū artis ꝟſificatoriæ nrǣ libellū qui eſt de varijs
carminū generib9, vobis idcirco dicaui dorpi & pa
pa amici ornatiſſimi, vt cōtra omneis poetarꝝ oſo-
res, hunc tutaremini. qd' nō difficulter fore cōfido qa
poeticę habemini & eſtis doctiſſimi. Tu quidem mi
Dorpi apud Iouanienſes in Lilio nrō poſt cōem preceptorē nrm
& amicū Ioannē Nęuiū eloquentiſſimū illum theologū, facile pri-
mus quantū ad elegantiſſimū ſcribendi modū tam pſam q̄ carmē Iodocus
Sunt & alij viri vndecūq; doctiſſimi in Lilio nrō, vt Iodocus Lęt9 Lętus.
& Nicolaus Buſcoducēſis cum alijs multis in quorꝝ honorē iam Nicola9
olim aliquid parturio. Quis cōparari auſus fuiſſet preceptori meo Buſcodu
Ioanni Raetſ houen: quē mors nuper intercepit, dū aſſiduo cogito cenſis.
quidnā magiſtro meo hūaniſſimo & theologo ſūmo nō adeo in- Ioannes
dignū dicare poſſem. heu crudelia fata, O dolor dolor. iā lubet fle Raetſ hō
re, ſed CHRISTVS vetat. qa orare p defūctis q̄ flere ſalubri9 eſt. uen.

Ego ſper o p̄ceptorē meū p̄batiſſimę vitę viꝝ inter ſupos iā lętarꝫ

Iacobus papa inſulēſis ludi magiſter.

Sed ad te redeo Iacobe Papa amiciſſime, quē Inſulenſes viri ſapientiſſimi ante aliquot annos magnis precibus & bonis ſtipendijs ad Inſulenſem iuuentutē moderandā aduocatū nō iniuria plurimi faciunt, & tuū iam nomē per Galliā Germaniaq̄ꝫ longe lateq̄ꝫ diffuſum maximę doctrinę tuę copioſiſſimū prebet argumentū. Quid ṽbis opus: ipſa carmina tua quātus ſis liquido indicant, q̄ ob hāc rem potiſſimū laudare ſoleo, ꝙ ditiſſimā & dulciſſime fluentē ingenij tui venā prę ſe ferunt nec quicq̄ꝫ niſi honeſtū & ſanctum cōtinent, nempe diuoꝝ laudes, & honeſtatis refertiſſima epigrāmata Placuit tibi nimiꝝ aurea Baptiſtę mātuani ſentētia. Tunc helicona bibes caſtiſq̄ꝫ rigabere lymphis. Si venus in verſu nō erit vlla tuo.

Agite ergo amici doctiſſimi Deſpauteriū veſtrum, ſi iniuſte repręhendi ſenſeritis, defendite. Ego carminū genera, quędā etiā a nullis grāmaticis (q̄ꝝ opa extant) hactenus recte declarata, p̄ viribus enucleare tentabo, ſi prius Seruij grāmaticoꝝ principis Centimetrum pręmiſero, nō omiſſa illius epiſtola. Nempe multa minime ſpernēda continet, quę declarari latius ſic poſſunt.

carminū nomina

Ab authorib⁹.

Carmina varijs a rebus noīa ſortiunt̄, vel ab authoribus & inuētoribus, frequēter ve vtentibus. vt Alcaicū ab Alcæo. Sapphicū a Sappho. Archilochium ab Archilocho. Hipponactiū ab Hipponacte. Pyndaricum a Pyndaro. Anacreontiū ab Anacreonte. Aſclepiadęum ab Aſclepiade. Bacchillidiū a Bacchillide. Steſichorium a Steſichoro. Homericū ab Homero. Alcmaniū ab Alcmane. Ibicū ab Ibico. Ariſtophaniū ab Ariſtophane. Phaleucium a Phaleuco &c.

A materia.

¶ Vel a materia, vt heroicū, quo heroū .i. illuſtriū viroꝝ res geſtæ cū laude ſcribunt̄. Tragicū quo heroum calamitates enarrantur. Elegum vel elegiacū quo res flebiles canunt̄, quales ſunt armatorum & mortuoꝝ nęniæ. Bucolicū quo res paſtoritię exarant̄. Gæorgicū quo agricolaꝝ curæ enodant̄. Lyricū qd̓ ad lyrā canit̄, vt ſunt ea genera quibus in Odis vtit̄ Hora. Satyricū quo hoīm vitia taxant̄, ſic Comicū &c. de q̄bus omīb⁹ in .x. lib. grāmaticę ſue Frāciſcus Niger ex Diomede & alijs ſcripſit pulcherrīe.

A frequētiori pede.

¶ Vel a frequētiori pede vt anapeſticū. dactylicū &c.

A pedū numero

¶ Vel a pedū nūero, vt ſenariū.

A certo pede.

Vel a ſcāſionis mēſuris, vt monometrū habens vnicam menſurā, dimetrū, trimetrū. tetrametrū, pentametrū, hexametrū. In iābicis, trochaicis & anapeſticis duo pedes vnicā mēſurā cōſtituūt. In reliquis ſinguli pedes ſinglas mēſuras faciūt, ideo monometrū dimetrū &c. a pedū numero dici volūt. ¶ Vel a certo pede, vt ſpondaicū cui⁹ quintus pes ſpondeus eſt &c.

A ſyllabaꝝ numero.

¶ Vel a ſylla

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

barũ numero, vt hendecaſyllabũ continẽs ſine interemptiõe vn-
decim ſyllabas, vt phaleuciũ & ſapphicũ. dyodecaſyllabũ vt Aſcle A ꝟſuũ
piadeũ. Pentaſyllabũ adonicũ, heptaſyllabũ glyconicũ. ¶ A nu numero
mero ꝟſuũ vt monoſtichon ſi vnicus eſt, diſtichon, tetraſtichon,
hexaſtichõ, heptaſtichon, ogdoaſtichon, vbi octo ſunt. decaſtichõ A ꝑfecti
&c. ſtichos verſus dicit̃. ¶ Vel a ꝑfectiõe. vt acatalecticũ. vbi nihil one vel
deeſt nihil abũdat. ¶ A defectu, vt catalecticũ cui vna deeſt ſylla- defectu.
ba. Brachycatalecticũ cui plures deſunt ſyllabę, ab exundãtia vt hy
ꝑmetrũ cui ſupeſt ſyllaba, ſed q̃ a principio ꝟſus ſequentis excipit̃,
hypcatalecticũ vbi ſupat ſyllaba, vel ſyllabę etiã nuſq̃ interemptę a carmĩs
¶ Vel a carmĩs genere, vt monocolon. i. vnimẽbre, qd' vnico ge- genere.
nere cõſtat, vt æneis Vergiliana, Dicolõ bimẽbre duobus generi-
bus cõſtans, vt Sapphicũ cũ Adonico. Tricolon trimẽbre eſt triũ
generꝝ carmẽ, vt ex Aſclepiadeo & pherecratio cũ glyconico &c. Ab rede-
¶ Vel a nũero redeũdi, vt diſtrophõ vbi poſt ſcd'm ꝟſum ad pri- undi nu-
mũ genꝰ redimꝰ vt ĩ elegijs. dis. i. bis ſtrophe. i. cõuerſio. ¶ Triſtro mero.
phõ vbi poſt tres ꝟſꝰ, Tetraſtrophõ vbi poſt q̃ttuor ꝟſus ad pri A vitio
mũ genus redimus. ¶ Vel a vitio, vt Acephalũ, qd' primũ pedẽ pedum.
illegittimũ habet, vt Fluuiorꝝ rex Eridanus, hoc mutilũ & truncũ
etiã dicit̃. Procephalũ qd' in primo pede vnũ tp̃us plus iuſto habe
re videt̃. vt Inſulæ Ionio in magno quas dira Cęleno. ſed vocalis
ante vocalẽ facit vt primus pes videat̃ eſſe dactylus. Largatũ ſeu
laxũ vbi in medio. i. inter principiũ & finẽ pes nothus admittit̃, vt
Cõgredior fer ſacra pater & cõcipe fœdus, licet cæſurę licẽtia vide
ri poſſit. ¶ Truncatũ vel myurꝝ qd' cõtra heroici legẽ in vi. regiõe
iambũ continet, vt Mortẽ contẽnunt laudato vulnere getę, hęc &
ſcazontes & ecades appellat Diomedes, cuiꝰ libri diligẽter lectitã-
di ſunt. Hypmetrũ iam dictũ eſt. ¶ Grauidũ qd' ſynęreſin patit̃ vt
Nec quo Centimanũ deiecerat igne Typhœa. Nũc armat̃ eo Ina
ne cuiꝰ ſyllaba in duas ꝑ dięreſin ſcindit̃ vt Accipe Põpei deductũ
carmẽ ab illo. ¶ Spondaicũ dictũ eſt, inter hęc ſi duę breues ꝓ lõga
ponant̃, ſymphoneſis dicit̃. ¶ Coluſſum ſeu colobũ ſeu ſolutũ qd'
proſa orõne ꝓcedit. vt Dono ducite. doq̃ volentibꝰ cũ magnis
dijs. ¶ Aſperũ qd' horret iuncturis. vt Niſęe Spioq̃ Thaliaq̃ Cy-
modoceq̃. ¶ Hyporhythmũ in q̃ ſinguli pedes terminant dictio-
nem, vt Carmẽ doctũ fœmina ſimplex cõdere neſcit. ¶ Cacopho
num qd' vocaliũ aſſiduitate ſqualet vt Inferniq̃ lacus ęęęq̃ inſula
Circes. Et Aulai in medio &c. vel cõſonantiũ. vt O tite tute tati &c.
¶ Aequiuocũ cuius vltimę ſyllabę ſimiles ſunt. vt Exiret mẽtes fra
ternas grata malis lis. ¶ Hemiſtichiũ quod ſemiplenũ eſt, vt huc

curſus fuit. Vitia notãda magiſq̄ꝫ imitãda eſſe frequẽter admonui. Siquid videbitur ſcitu non indignũ poſt Seruij Centimetrũ vt potero pauciſſimis declarabo. Valete amici optimi. Bergis apd' diuũ Guinnocũ. Nonis Maijs. anno ſalutis chr̄iane. M.CCCCC.XI.

Mauri Seruij Honorati Grammatici Centimetrum.

c Lariſſimo viro Albino Maurus Seruius grãmaticus ſalu. Tibi hunc libellũ p̄textator videlicet dec⁹ vrbis Albine deuoui. Nã licet patris auiq̄ꝫ (quib⁹ maximã reuerentiam litterę debent) q̊ttidie vrgeris exẽplo, ibiq̄ꝫ pubeſcas, q̊ velut ad muſaꝝ ſacra venit, non tamẽ cœlo ſuo tantũ numina ꝓferunt ſed ſæpe humiles vicos ac vilia pauperꝝ tecta ſubierũt. Quare laboris mei velim faueas voto, indulgeas audacię, q̊d ſi ſecus ceſſerit in cupiditatẽ deuotiõis interp̄tabor euentũ placendi, licet audacter nõ tamẽ indignãter hunc libellũ q voluerit centimetrũ nomĩabit. Tot em̄ metroꝝ genera digeſſi, q̄nta potui breuitate rationẽ omittens. Quo quidẽ q̊dq̄ꝫ naſcat̃ ex genere, q̄ ſcanſionis diuerſitate cædatur, q̄ res plus cõfuſionis q̄ꝫ vtilitatis habet. Sed lectori hæc generaliter ſunt ſciẽda. Finalẽ ſyllabã in oĩbus metris indifferẽter accipi Solutionẽ eſſe, cũ ꝓ vna lõga ſyllaba duę breues ponunt̃. Loca im paria dici primũ tertiũ quintũ, & deinde. paria ſecundũ quartũ ſextum, et deinde. pentimemeri eſſe, cũ poſt duos pedes ſequit̃ ſyllaba q̄ partẽ orõnis terminat. Heptimemeri ṽo cũ poſt tres pedes ſimiľr ſequit̃ ſyllaba. Tertius trochaicus cũ poſt duos pedes ꝑfectos finita parte orõnis trochæus remanet. Quartus trochaicus cũ diffinitiõe eadẽ tenet q̄rtũ locũ trochæus. Catale. ṽſum dici, cui vna ſyllaba deeſt. Brachy. cui duæ. Hypcata. cui vna ſyllaba ſupeſt. Acatale. vbi nihil plus minuſue eſt in ṽſu q legitimo fine claudit̃. Monometrũ dimetrũ trimetrũ tetrametrũ verſum dici a nũero pedum. In iambicis trochaicis metris ṽſus per pedes duplices cõputari. In cæteris metris ꝑ pedes ſimplices. Metra vel a pedib⁹ noĩa accipe, vel a rebus q̄ deſcribunt̃ vel ab inuẽtorib⁹, vel a frequẽtatorib⁹, vel a nũero pedũ. Eaq̄ꝫ octo eſſe principalia metra. Iambicũ, trochaicũ, dactylicũ, anapeſticũ, choriambicũ, antipeſticũ, ionicũ a maiore, ionicũ a minore, de quibus carptim tractabimus eligentes ea que ad palmã lyræ perducit voluptas.

m Etra iãbica locis imparib⁹ q̄nq̄ꝫ recipe pedes p̄nt. Iambũ tribrachũ ſpondeũ dactylũ anapęſtũ, locis aũt parib⁹ tã-

tum iambum vel tribrachū, & apud comicos frequenter anapæ-
ſtum, ita tamē vt multarū breuiū iunctura vitetur, ſed ex plurimis
metris .xiij. vſui tradēda ſubieci. Ariſtophaniū metrū cōſtat mo
nometro hypcatalectico. vt eſt hoc. Valles p imas. Euripideum
cōſtat dimetro brachycatalectico. vt eſt hoc. Deæ decus meum.
Anacreontiū conſtat dimetro catale. vt eſt hoc. Diſſolue Bacche
crines. Archilochiū cōſtat dimetro acatale. vt eſt hoc. Serena lux
micat polo. Alcaicū conſtat dimetro hypcata. vt eſt hoc. Amāt
venena parricidę Alcmanicū conſtat trimetro brachycatalecti-
co. vt eſt hoc. Spernis decoræ virginis thoros. Hipponactiū cō
ſtat trimetro cata. vt eſt hoc. Doctis thalia vatibus fauebat. Ar-
chilochiū cōſtat trimetro acatalectico. vt eſt hoc. Martē fatigat pdi-
gus vitę furor. Anacreontiū conſtat tetrametro hypcatalectico
vt eſt hoc. Amor puellę triſte pect⁹ improbius fatigabat. Ariſto
phaniū cōſtat tetrametro brachycatalectico. vt eſt hoc. Marcēt lu-
cernę ſol ppinqt, non tn̄ vacas. Itē de ariſtophanio. Ariſtophaniū
cōſtat tetrametro acata. vt Ludos amat puella nobil' pudicos & le-
ues. Anacreontiū cōſtat tetrametro catalectico, vt Portū petēs
aurā relaxa vela ſolue malo. Hipponacticū cōſtat trimetro hy-
percatalectico. vt eſt hoc. Paup poeta neſcit hic antra muſarum.
Etra trochaica principaliter cōſtant trocheo, Locis tn̄ im
m paribus hos recipiūt pedes, trocheū tribrachū & nōnunq̄
dactylū. In locis vo parib⁹ cū his q̊s ſupra mēorauim⁹
ſpondeū anapeſtū dactylū, ſed ex plurib⁹ xiij. vſui tradēda ſubieci.
Pancratiū conſtat monometro hypca. vt eſt hoc. Auctor opti
mus. Ityphallicū cōſtat dimetro brachyca. vt eſt hoc. Bacche iū-
ge tigres. Euripideū cōſtat dimetro catalectico. vt eſt hoc. Vultur
altius volat. Alcmanicū cōſtat dimetro acata. vt eſt hoc. Fiſtulæ
canit ſubulc⁹. Bacchilidiū conſtat dimetro hyp. vt eſt hoc. Flori
bus corona texitur Sapphicū conſtat trimetro brachycatale. vt
eſt hoc. Rex pater Iuppiter & deorū. Archilochiū cōſtat trimetro
cata. vt eſt hoc. Nox amoris & getis cōſcia Sotadicū cōſtat trime
tro acatalectico. vt eſt hoc. Ite poma ferte vitā portet alter. Sapphi
cū conſtat trimetro hypcatalectico. vt eſt hoc. Splendet aurū gēma
fulget, forma ſed placet. Sotadicū cōſtat tetrametro brachycata-
lectico. vt eſt hoc. Thraceum nefas enarrat catulus hirundo.
Archilochium conſtat tetrametro catalectico. vt eſt hoc. Tol-
let thyrſos æra pulſans iam Lyeus aduenit. Hipponacticum con
ſtat tetrametro acatalectico claudo. vt eſt hoc. Pelle tonſis in ter-
ga ponti vela tendere pergamus. Anacreontiū conſtat tetrame

tro hypercatalectico. vt eſt hoc. Parce iam camœna vati, parce iam tenero furori.

m Etra dactylica principaliter cõſtant dactylo. Recipiunt tamen ſpondeũ & interdum vltimo loco trochæum, ſed ex plurimis xix. vſui tradenda ſubieci. Adonium conſtat dimetro catalectico. vt eſt hoc. Fundite fletus. Hirminachiũ vł himenaicũ cõſtat dimetro acata. vt eſt hoc. Tibia pſonet. Archilochium cõſtat dimetro hyper. vt eſt hoc. Garrula venit auis. Alcmanicũ conſtat trimetro cata. vt eſt hoc. Tundite pectora palmis. Simonidiũ conſtat trimetro acatalectico. vt eſt hoc. Indue pallia ſerica Alcmaniũ conſtat trimetro hyperca. vt Lurida brachia cur retegis. Archilochium conſtat tetrame. cata. vt eſt hoc. Virgo decens comulas religato Alcmanicũ conſtat tetrametro acatalectico. vt eſt hoc. Virgo decẽs comulas religa tibi. Alcmanium cõſtat tetrametro hypercatalectico. vt eſt hoc. Vita quieta nimis caret ingenio. Steſichoriũ conſtat pentametro catalectico. vt eſt hoc Martialis. Cede deo tua carmina Phœbo. Simonidiũ cõſtat pentametro acatalectico. vt eſt hoc, Partenopœus erat puer Arcadiæ decus. Chirilium conſtat pentametro hypercatalectico. vt eſt hoc. Pulchra puella comas ambit ſibi palmitibus.

Heroicum conſtat hexametro catalectico. vt eſt hoc. Vulnera bella tubę numero donantur Homeri. Bucolicum conſtat hexametro catalectico ita vt quartus dactylus partem termines orationis, vt eſt hoc. Ruſtica ſylueſtri reſonat bene fiſtula cantu.

Iphicum alij ibicum conſtat hexametro acatalectico. vt eſt hoc Sydera pallida diffugiunt face territa luminis. Alcmanicum cõſtat hexametro hypercatalectico, vt Alma venus Paphon ingreditur roſa luceat ex adytis. Steſichorium conſtat heptametro catalectico. vt eſt hoc. Eacides iuuenis trahit hectora plangite pergama troes. Iphicum conſtat heptametro acatalectico. vt Carmina docta Thalia canet properantius huc ades o puer. Ibicum cõſtat hepta. hyper. vt eſt hoc. Verſiculos tibi dactylicos cecinit puer optime quos facias.

m Etra anapæſtica principaliter conſtant anapæſto. Recipiunt tamẽ frequenter ſpondeum, raro proceleumaticum, apud comicos autẽ habent dactylum ſępiuſq; vltima cũ ſupereſt ſyllaba in duas ſoluitur breues, ſed ex pluribus xiiij. vſui tradenda ſubieci. Itimium conſtat monometro acatalectico. vt eſt hoc, Calidum iubar eſt. Choricum conſtat monometro hyper, vt eſt hoc, Animus male fortis.

Ariſtophaniũ cõſtat dime.brachy. vt eſt hoc, Venit optima callio-
pe. Pindaricũ cõſtat dimetro aca. vt Fuge mœnia iam thelamo
niade. Alcmaniũ cõſtat dimetro hypercatalectico vt eſt hoc. Tre
mulum mare melliflua nitet arua. Archilochiũ cõſtat dimetro
acata. vt Adytum fuge virgo ſagax. Partheniacũ conſtat dime
tro cata. vt eſt hoc, Adytum veneris fuge virgo Pindaricũ con
ſtat trimetro brachycatalectico vt eſt hoc. Mediũ rapido mare Ty
beris adit fluuio. Alcmanium cõſtat trimetro catalectico, vt eſt
hoc. Date pierides mihi carmina dactylicorꝫ. Steſichorium cõ-
ſtat trimetro acatalectico vt eſt hoc. Latet in thalamo tibi virgo de
cens Veneris ſpecie. Simonidicum cõſtat trimetro hypercatale-
ctico vt eſt hoc. Tuba terribili procul ære ſonat clypeũ cape miles
Alcinaicũ cõſtat tetrametro brachy. vt eſt hoc. Sua munera fert:
Venus alma roſas iuueni nitido Cynare vide. Ariſtophanium
conſtat tetrametro cata. vt eſt hoc. Date vina mihi date ſerta, iuuat
dare tempora tota lyæo.

m Etra choriambica principaliter cõſtant choriambo. Ve-
rum quo durius ſuo pede claudanť, accipiunt in fine am
phibrachũ & bacchium, ſed ex multis metris hęc iiij. vſui
tradenda ſubieci. Ariſtophaniũ conſtat monometro & amphi
bracho ſiue bacchio vt eſt hoc. Purpureus tyrannus. Sapphicũ
cõſtat trimetro & amphibracho ſiue bacchio vt eſt hoc. Dulciſo-
næ pierides verſifico fauete. Anacreontium conſtat dimetro &
amphibracho ſiue bacchio vt eſt hoc Vergilij. Mãtua quẽ creauit.
Callimachium cõſtat tetrametro & amphibracho ſiue bacchio
vt eſt hoc Armipotẽs Mars genitor Romulidę da veniã ꝑcamur.

m Etra anapeſtica principaliter cõſtant anapeſto. Verũ ſæ-
pe prima parte qua iambũ tenent, ſpondeum libẽter ac-
cipiunt, ſed ex plurimis quattuor vſui tradenda ſubieci.
Pæanicum cõſtat trimetro brachy. vt eſt hoc. Fauni ſemideum
numen adeſt. Anacreontiũ conſtat trimetro. vt eſt hoc. Curas
mitigant dona Lyęi. Alcmaniũ conſtat tetrametro acatalectico
vt eſt hoc. Infandum tetigit ſydera carmen magice vatis. Alcai-
cum cõſtat tetrametro brachycatalectico. vt eſt hoc. Mecœnas ata
uis Lydia quos fert genite.

m Etra ionica a minore principaliter cõſtant ionico ſuo ac
raro alterius pedis patiunť acceſſum, ſed ex plurimis ſex
vſui tradenda ſubieci. Timocratiũ conſtat dimetro ca
talectico. vt eſt hoc. Roſa veris ſpecimen, Anacreontiũ conſtat
dimetro. vt Sapientes deus audit, Anacreontium conſtat trime

tro catalectico, vt eſt hoc. Fuge virgo fuge mun⁹ Veneris. Sap/
phicum cōſtat trimetro aca̧ta. vt eſt hoc. Sonat alta trabe fixus tibi
niſus. Phalecium cōſtat tetrametro catalectico. vt eſt hoc, Tibi
veris fero donū ſola quod dant Veneri. Alcmaniū cōſtat tetra
metro acatalectico. vt eſt hoc. Timor om̄is docet artes, Timor au
get bona mentis.

m Etra ionica a maiore principaliter cōſtant ionico ſuo. Ve
rum & diiambū & ditrochȩū non recuſant, ſolutionē pa
tienter admittūt, ſed ex plurimis tria vſui tradēda ſubieci.
Hipponacticū conſtat dimetro brachy. vt eſt hoc. Palmā cape
victor. Phraxilum cōſtat trimetro brachycatalectico. vt eſt hoc
Fortis iuuenis ſume coronā. Sotadicū conſtat tetrametro bra/
chycatalectico. vt eſt hoc. Victor cane, tēpus fugit intēde labori.

r Eliqua deinceps metra nō ea lege qua ſupiorā repimus.
Illa eīm velut confuſa digeſſi, hæc velut diſpſa collegi. ſed
ex plurimis xxv. vſui tradenda ſubieci. Ityphallicum
qđ tetrametrū eſt. cōſtat trib⁹ dactyl' & pyrrhichio. vt eſt hoc, Qui
ſerere ingenuū volet agrum. Pherecratiū conſtat ſpōdeo dacty
lo & trochȩo. vt eſt hoc. Reges purpura mōſtrat. Gliconiū con/
ſtat ſpōdeo choriābo pyrrhichio. vt eſt hoc. Odi partheniū nem⁹
Aſclepiadȩū conſtat ſpōdeo & duob⁹ choriābis & pyrrhichio.
vt eſt hoc, O & prȩſidiū & dulce dec⁹ meū. Alcaicū conſtat ſpō
deo tribus choriābis & pyrrhichio. vt eſt hoc. Profuſa æacides p/
cubuit ſub Paridis manū. Elegiacū conſtat pentimemeri prima
heroica, ſecūda dactylica, vt eſt hoc, Mœret diffuſis flens elegia co
mis. Eulogiciū cōſtat primo pede diſyllabo quicūq; ſit & quat/
tuor dactylis. vt eſt hoc, Sappho cōpoſuit male caſta poemata.
Murum cōſtat ita vt heroicū, ſed pyrrhichio claudit. vt eſt hoc.
Mortē contēnunt laudato vulnere getæ. Priapiū conſtat glico
nico & pherecratio. vt eſt hoc, Helleſpontiacū tuus nomen ꝓtegit
hortos. Phaleciū conſtat ſpondeo dactylo & tribus trochȩis. vt
eſt hoc, Iſthmos diuitibus ſuperbit vndis. Sapphicū conſtat tro
chæo ſpōdeo dactylo & trochȩis duobus. vt eſt hoc, Faune nym/
pharū metus & voluptas. Saturniū cōſtat dimetro iambico ca/
ta. anacre. & ityphallico dimetro brachy. trochaico. vt eſt hoc, Iſis
pererrat orbem cornib⁹ profuſis. Archilochium cōſtat parthe/
niaco anapȩſtico dimetro cata, & ithyphallico. vt eſt hoc, Remeat
vir ab arce tyrāni vultib⁹ cruentis. Aenitologiū cōſtat dactylo
& iābico & pētimemeri. vt eſt hoc. Carmina bella magis veli ſona
te. Alcaicū cōſtat pētimemeri dactylica & duob⁹ trochȩis. vt Lu

na rubẽs zephyros cominat. Alcaicũ cõſtat pẽtimemeri iambica & duob⁹ dactyl. vt eſt hoc, Carmẽ relaxat tedia pectoris. Archilochiũ cõſtat tetrametro bucolico acatale. ithyphallico trib⁹ trochæis. vt eſt, Linea paſtor tibi cõcidit in profunda ponti. Galliambicum conſtat dimetro iambico acatale & anapęſto vel ſpondeo cum duob⁹ iambis. vt eſt hoc, Tenera recriſpat aura tremulo ſinu freti. Archilochiũ conſtat pentimemeri dactylica & dimetro iãbico. vt eſt hoc, Sydera cũcta micant decore lucis aureo. Archilochium cõſtat dimetro iambico & pentimemeri dactylica. vt eſt hoc, In lyæo deditι tympana iam quatiunt. Heroicũ quoties ſonus vltimæ ſyllabæ ſimilis eſt præcedentis. vt eſt hoc, Exercet mẽtes fraternas grata malis. Cũ vero extremæ ſyllabæ metri ſunt eedem æquiuocum eſt. Reciprocus heroicus in ſotadico, quoties ad finem ſcanſus ſotadicum facit. vt eſt hoc, Ire cupis ſi rus mala vites ſomnia quæſo. Quæſo ſomnia vites ſi mala rus cupis ire.

Reciprocus iambicus in elegiaco eſt quoties a fine ſcanſus elegiam facit. vt eſt hoc, Micant nitore tecta ſublimi aurea. Aurea ſublimi tecta nitore micant. Euripallicus verſus eſt cum verba prout ſequuntur ſyllabis creſcunt. vt eſt hoc, Rem tibi cõceſſi doctiſſime dulcis honorem.

Seruiani centimetri Finis.

Artis verſificatoriæ Ioannis deſpauterij Niniuitæ. Liber Quintus.

m Vlto plura ſunt carminum genera ꝙ in Cẽtimetro ſuo digeſſit Seruius, quod eum minime latuit. Nam teſtatur ſe dicturũ ea tantum quæ in vſu ſunt. Siquidem rariſſime apud poetas leges Proceleúmatica, Pęonica, Moloſſica, Cretica, Antibacchica, Bacchiaca, Scoliaca, Expitrita, quæ tamen ſi noſſe libebit, legito librũ nonum. Franciſci nigri apud quẽ hæc pulchre elucidantur. Ego nũc ea demũ proſequar quibus vſi ſunt Catullus, Horatius, Martialis, Capella, Boetius & Auſonius, pluribus vti non ꝓhibeo, dum in his prius ſe ſatis exercuerit adoleſcens.

Monocola.

e T ſi omēferme carminis genus monocolon.i.ſimplex & vnimēbre ſine alio genere eſſe poſſet, nō facile tamen monocolis vtendum cenſeo, niſi apud authores idoneos inueniant. Ea vero hic ſubieci hoc ordine.

Heroicū. ¶ Heroicum hexametrum quo heroum res geſtę cum laude deſcribunt, vt a Vergilio Aeneę, a flacco Argonautarum &c. ab Homero Achillis & Vlyſſis, vnde homericū dicit. Carmine ex ijſdem pedibus ſcribunt Satyrę, & alia pluria, ſed nō cū tāto apparatu & pōpa vt heroū geſta verum de heroico in lib.i. diſputatū eſt.

Elegiacū. ¶ Secundo pentametrū elegiacū monocolon lectum eſt. Capella lib.ix. ſine alterius generis admixtione ponit vigintiocto pentametros vſus, & Verg. Sic vos nō vobis &c. de ſcanſiōe ſatis diximus lib.i. quia fit ex primis duobus vel dactylis vel ſpondeis, vel alternis tertio ſpōdeo tantū, de quo Fabius lib.ix. de cōpoſitione ſic ait. Eſt em̄ in ipſa diuiſione verborū latens tēpus vt in pentametri medio ſpōdeo, qui niſi alterius verbi fine, alterius initio conſtet, verſum nō efficit.

adonicū. Adonicum monocolon, eſt apud Boetium lib.i. Nubibus atris. Condita nullū Fundere poſſunt Sydera lumē &c. Conſtat dactylo & ſpondeo. Vel ex Seruij centimetro, dactylo & trocheo, quia eſt dactylicū dimetrū catalecticum, ſed quia vltima ſyllaba cuiuſcūq; vſus eſt cōis, ideo parū refert an vltimū pedē ſpondeum eſſe dicamus an trochęum.

Aſclepiadęum. Aſclepiadęum monocolon inuenit. Hora. Mecœnas atauis edite regibus. Idem. Exegi monumentū ęre perēnius. Iterū. Donarē pateras grataq; cōmodis. Conſtat ſpondeo duobus choriambis & pyrrhicio vel ſpōdeo & dactylo cum Finali ſyllaba, & dactylis duobus vt dixi in lib.i. Capella ſemel preter oīm conſuetudinē, primo loco dactylū adhibuit in.ij.lib. dicens. Atq; reum tabido abſoluere pectore. nolito imitari.

ſapphicū Sapphicum hendecaſyllabum, conſtans trocheo, ſpōdeo dactylo, & duob9 trocheis monocolon eſt apud Boetiū li.ij. Nouimus quantas dederit ruinas, & alibi. Bella bis quinis opatus annis, vbi tamē in fine totius carminis vnicū adiecit Adoniū. Sydera donat. ſic Seneca frequenter in choris, vbi ſolet poſt multos verſus ſapphicos mutare genus in anapeſticos vel iambicos. Idē ſemel in Hecuba dedit ſcd'o loco dactylum dicens. An ferax varij lapidis cariſtos. forte mēdum eſt non auſim imitari.

Glyconicum. Glyconium vel glyconicum cōſtat primo pede ſpon-

deo. aliquando etiã trochęo vel iambo, & duobꝰ dactylis vel cho
riãbo & pyrrhicio. ſpõdeus in prima regione apud Horatiũ ſemꝑ
eſt, niſi ſemel forte Ode. xv. lib. i. Ignis iliacas domos, de Iambo in
prima regiõe puellę & pueri integri apud Catullũ, quẽ imitatꝰ Ma-
rullus Tarchaniota poeta elegãtiſſimꝰ, huic generi in pr̄ia regione
nõ obhorruit paſſim dare tam iãbum & trocheũ ꝙ ſpondeũ, vt
de laudibꝰ Senę. Adde publica ciuiũ. Adde tot populoꝝ opes &c
& ad Alexandrũ Scalam. Nempe nulla quibꝰ fora, forſan & patrũ
origie, & ad Ioannẽ Laſcaꝝ. Fatemur bone Laſcares. Iugo aut mul
tiparã ſuem. & ad Saturnũ. Simul læta licẽtia, Larga nectaris attici.
Pigebat dare ſtrẽnuo. Pater ꝓtogonus dedit. Et tenax animi ſui. Et
ad Ioueẽ, Benigne optime Iuppiter. Minas & rabiem ferã, ſic alibi
ſæpirus. Repitur hoc genus monocolon apud Boetiũ in carmini
bus quoꝝ initia ſunt. Quũ phœbi radijs graue, Fœlix ꝗ potuit bo
ni. Quondã porticus attulit. Quod mundus ſtabili fide. in quibus
primus pes ſemꝑ ſpondeus eſt niſi in. iiij. car. li. v. vbi niſi ſit men-
da bis iambꝰ eſt, vt Nihil motibus explicat. Notis ſubdita corpo-
rum. Et ſemel trocheus. vt, Alterumqꝫ legens iter. At in car. iij. lib.
iiij. Vela Nericij ducis, primꝰ pes ſemꝑ eſt trochęus præter vltimũ
ꝟſiculum. Mentis vulnere ſæuiunt, niſi quis legendũ putet, mentis
hulcere ſæuiũt. In hoc carmine legendũ eſt hic, lupis ſuꝑadditus nõ
vt vulgo habet̃ nuper. hunc verſiculũ ſequit̃. Flere dum parat hu
lulat, vbi tribrachus vel anapæſtus eſt ꝓ dactylo, quod nollẽ imi-
tari, q̃a forſã mendũ eſt, aut metri gratia hullulat ꝑ geminũ ll dixit.

Archilochium dactylicum conſtans dactylico buco- lico tetrametro. i. tribus dactylis vel ſpõdeis vel alternis, & quarto pede tantũ dactylo partẽ orationis finiẽtę & tribus trochęis, eſt mo nocolon apud Boet. lib. v. car. Quã varijs terras aĩalia ꝑmeant figuris. Scãde. Quã vari. is ter. ras. ani. malia ꝑme. ant fi. guris. Tol le q̄rtã a fine ſyllabã, habebis hexametrũ ſic. Quã varijs terras ani malia ꝑme figuris. nõ tamẽ hoc ſemꝑ fieret, quia q̄rta ſyllaba abla- ta quinta deſinit interdũ corripi, vt apud Hora. Ode. iij. lib. i. in hoc verſiculo. Soluit̃ acris hyems grata vice veris & fauoni. Notabis aũt plurima fuiſſe mendoſa ante Badij diligentiã, vt apud Boetiũ vbi legebat̃ preceſſiſſe legẽdum eſt hęc preſſiſſe ſolo veſtigia greſſi buſqꝫ gaudẽt. vbi etiam ꝙ cõiunctio inepte fuerat ablata. Alij hoc genus vocant Phaleucium.

Alcaicum dactylicum conſtans pẽtemimeri iambica & duobus dactylis. i. habens primũ iambum vel ſpondeũ, ſed ſæ- pius ſpondeũ ſecundũ vero ſolũ iambũ. hinc manet ſyllaba partẽ

Marullꝰ

Archilochium. Dactylicum.

Alcaicũ dactylicũ

orationis finiens eſt, ſequuntur dactyli duo, monocolon eſt apud Claudianũ in epithalamio Honorij & Mariæ, vt Princeps chorũ ſco ſydere pulchrior. de Iambo qui rarus in prima regiõe. Horat. Fauete linguis carmina nõ prius ſyllaba ſuperãs ſemp lõga eſt niſi rariſſime, & tum ratione cæſuræ pducit, quod cauebis vt maxime poteris, Horatius. Anguſtam amice pauperiẽ pati. hoc alcaicũ vocant dactylicum trimetrum acatalecticum.

Alcaicũ choriambicum. Alcaicum choriambicũ, conſtans ſpõdeo, tribus choriambis & pyrrhicio, ideoq; pentametrũ. monocolon eſt apd' Catullum. vt Alphene immẽor atq; vnanimis falſe ſodalibus. & apd' Horati. ter. vt. Tu ne quæſieris ſcire nefas quẽ mihi quẽ tibi. Nullam Vare ſacra vite priꝰ ſeueris arborem. O crudelis adhuc & veneris muneribus potens. dicit' ab alijs Phaleuciũ hexadecaſyllabum.

Iambicũ dimetrũ. Iambicum dimetrũ archilochiũ acatalecticũ monocolon eſt apd' Auſoniũ ad theonẽ. vt. Aut aſſit interpres tuus Aenygmatũ qui cognitor fuit meoꝝ quũ tibi Cadmi nigellas filias. Melonis albã paginã Notaſq; furuæ ſepiæ Gnidioſq; nodos pdidit. recipit hoc genus (vt in cẽtimetro viſum eſt) locis imparibꝰ iambum, tribrachũ, ſpondeũ, dactylũ, anapæſtũ. locis autẽ paribꝰ iambum & tribrachũ apd' lyricos & hymnographos raro alios pedes q̃ diſſyllabos habet. & in hymnis ſenſus ſemp in quattuor ꝟſicul' pficit'. Sedulius, A ſolis ortꝰ cardine Adusq; terræ limitẽ Chriſtum canamus principẽ. Natum Maria virgine. Miror qua authoritate Politianus hymnũ ita fecerit, vt quouis loco quẽuis diſſyllabũ pedem locaret, pterq; in fine vbi ſemp iambꝰ initiũ hymni eſt. O virgo prudẽtiſſima Quã cœlo miſſus Gabriel eſt &c. de pyrrichio in ſecũdo. Amore deũ rapuit, nõ auſim id imitari nec illud. Tu ſtellis comã cingeris. Nec illud. Tu ſtella maris diceris &c.

Phaleucium. Phaleucium conſtat ſpondeo dactylico & tribus trocheis monocolõ eſt freqnter apd' Catullũ, Martialẽq;, & apd' Boetium ſemel in lib. i. dicentẽ, Quiſq̃s cõpoſito ſerenꝰ æuo, ſed in hoc carmine multa ſcriptoꝝ vitio ſunt corrupta, vt recte aniaduertit doctiſſimꝰ Badius, veluti hic Fatũ ſub pedibus egit ſupbũ proiecit vel alio ſiſi. Et ꝟſum funditꝰ agitãtis æſtũ, p actitãtis vel exigẽtis. Et Quid tm̃ miſeros ſæuos tyrãnos, p feros. Catullus in hoc ꝟſu non ſeruat ordinẽ, nã in pria regiõe ponit etiã iambũ, qd' alij imitari noluerũt, vt notauit Plynius, nec abhorruit in pria regiõe trocheũ vt alibi vidimꝰ, ſed & tribrachũ ſemel apd' eundẽ legi in prio loco, vt Cameriũ mihi peſſime puellæ. de iambo, Meas eſſe aliqd putare nu

gas. Et acreis ſolet incitare morſus &c. de trocheo in.i.car. Quare habe tibi quicq̃d eſt libelli, Qualecũq; quidẽ ora p viro℞. Q̃rtũ rariſſime in hac re ſequẽtes imitati ſunt Catullũ, vt Boet. lib. iij. ſemel. Quis illos igiť putet beatos. & plures vt opus nr̃m plegenti liq̃bit tamẽ tanti Catullianũ poema facio, vt non putẽ reprehendendũ qui hũc ſequiť. Accedit iudiciũ Michaelis Tarchaniote Marulli Cõſtantinopolitani poetæ feſtiuiſſimi, quẽ Petrus Crinitus nõ vulgaris doctrinæ vir, immo Gellius noſtri tẽporis alter abſolutũ in ſuo genere eſſe tradit, nam vt Beatus Rhenanꝰ teſtať, vſq; adeo fuit antiquitatis æmulus, vt priſcis illis ſæculis principes latinæ linguæ viros nõ modo nõ adæquarit, ſed longo poſtſe interuallo reliq̃rit. Is inq; Marullus nihil veritꝰ eſt Catullũ in omĩbus imitari, id q̃d ex ſingulis illiꝰ epigrãmatis cognoſcere licet, ideo phaleucijs in prima regione plus centies dat tam trocheos q̃ iambos. ver℞ ne ꝓlixitate diſplicea ſatis fuerit ꝓ oĩbꝰ vnũ illius epigrãma ad Neęram. Marullꝰ Petrꝰ Crinitus. Beatus Rhenanꝰ

Salue nequitię meę Neęra Mi paſſercule, mi albe turturille.
Meum mel, mea ſuauitas, meũ cor. Meũ ſuauiolũ. mei lepores.
Te ne viuere ego queã relicta? Te ne ego ſine regna? te ſine aur℞?
Aut meſſes arabũ vel iſ beatas? O prius pereã ipſe, regna, & aur℞.

Catullũ ego cum Marullo nõ verebor imitari, parce tamẽ. Alibi. Et niſi manifeſta ꝑnegamus, ꝓducit ſecundã in niſi, nõ male, quia diximus variari licet raro ꝓduci. vt ego q̃d iam patuit apud Marullũ ꝓduci, Idẽ ait de ſuo amore. Ipſe ego iã q̃s ſim, neſcio aut vbi ſim. hic o breuis nõ interimiť q̃d rariſſime imitandũ eẽ docuimꝰ.

Anacreontium dimetrum catalecticum, cõſtans anapæſto, duobus iambis & ſyllaba. monocolon eſt apud Boet. li. iij. Habet hoc voluptas omnis, vbi tertio loco ſpondeũ dedit, q̃d alibi vix inuenies, ſed ſemp iambũ, vt Stimulis agit furentes &c. Anacreõtium.

Iambicum trimetrum archilochium acatalecticum vt dimetrum & tetrametrũ locis imparibus vt ex Seruio patet recipit iambũ, tribrachũ, ſpondeũ, dactylũ vel anapęſtũ, locis autẽ paribꝰ tantũ iambum vel tribrachũ, & apud Comicos frequẽter anapæſtum, ita tamẽ vt multa℞ breuium iunctura viteť, de Comicis plura dicerem, niſi ſcirẽ carmina comica perpulchre tradita eſſe a Priſciano, cuius opuſculũ Plautinis comœdijs vir vndecũq; doctiſſimus Ioannes Baptiſta Pius prępoſitũ curauit. ſi te comediæ cõpoſitio delectet cũ Plauto & Terentio, diligẽter plegito opuſculũ Priſciani de metris comicis, & ea quę doctiſſimꝰ Badius ante Terentij comœdias collegit prenotamenta. In lyricis & hymnis raro alios pedes q̃ iambum & ſpondæum reperies aliquãdo etiam alios &c. Iambicũ trimetrũ.

Horatius iābico trimetro archilochio monocolo ſemel vſus eſt. Iamiam efficaci do manus ſcientiæ.

Scazō vł iambicū hipponactium.

Scazon ſiue Iambicum trimetrum hipponactium hoc ſolum differt ab archilochio, q᷑ hoc in ſexta regione ſumit iambū dūtaxat, illud vero ſemp ſpondeū. ideoq; ſcazon dicit̃ vel choliābus. i. carmen claudū. in hoc tamē genere obſeruandū eſt, ne quintus pes alius ſit q̃ iambus, docet hoc Terētianus, vt apud Aldū eſt videre. Frequētiſſime monocolō eſt. vt in p̄fatione Perſiana, Nec fonte labra plui caballino. Martialis. Apollinarē conueni meū ſcazon. Boetius. Hæc quū ſupba verterit vices dextra. nō reformidat ſcazon locis imparibus anapæſtū, dactylum, ſpondeū, tribrachū, nec locis paribus tribrachū. Catullus & Martialis ſæpe hoc genere vtuntur. Horatius autem nunq̃. & Comici raro.

Iambicū ſeptenarium.

Iambicū ſeptenarium addens iambico tribracho acatalectico amphibrachum, monocolon eſt apud Catullum. Cinæde thalle mollior cuniculi capillo.

Sapphicū choriambicū.

Sapphicum choriambicū conſtat choriambico trimetro & amphibracho ſiue bacchio. vt, dulciſonæ pierides verſifico fauete. Inuenies talē monocolon in ij. lib. Martiani Capellæ. Choriambicū aliud conſtat tribus choriābis & duobus trocheis. vt Celſus equo phœnicea veſte nitens ibat arcas. Choriambicū huic affine cōſtat duobus choriambis & tribus trocheis & ſyllaba. & eſt monocolon apud Capellā. Lector honoris meritis aſtra virgo cōcipis. Archilochiū Aſclepiadeum cōſtat ſpondeo & tribus choriambis vt Annū cardo rotat dum ferimur ſolliciti.

Choriābica plura.

Anapæſticū archilochium.

Anapeſticum archilochium dimetrum acatalecticum conſtat quattuor pedibus, qui optime ſunt anapæſti. poſſunt tamē etiam eſſe dactyli vel ſpondei in quocūq; loco, ita etiā vt aliquādo nulli ſint anapeſti, & nihilominus verſus anapæſticus dicit̃, nunq̃ tamē inuenies oēs dactylos, aut oēs ſpondeos. neq; bonum fuerit multos verſus ſine anapæſto cōtinuare. Vtit̃ hoc monocolo valde ſæpe in tragœdijs Seneca, ſed fere vbi chorus loquit̃, cui etiā dat Sapphica vel Aſclepiadea, reliquis iambica dat trimetra acatalectica archilochia, raro triſſyllabos pedes admittentia. de anapæſtico apud Senecā in Hercule Furēte ſit hoc exemplū. Turbine magno, ſpes ſollicitæ. hic ſtatim ſequit̃. Et cōgeſto pauper in auro vbi null⁹ eſt anapeſtus. qđ in hoc genere apud Senecā & frequentiſſimū qui interim annectit anapæſticū monometrū ex ſpondeo & anapeſto vel dactylo. vt Tutoq; tegat. Ex dictis ſequit̃ Boetiū recte vſū hoc

genere in carminibus quoꝝ initia ſunt. O ſtelliferi conditor orbis. Quantas rerũ flectat habenas. Si vis cælſi iura tonantis, Queͣnam diſcors fœdera rerum. Boetius primo carmini vnicũ adonicũ admiſcuit. Crimẽ iniqui. vt in fine. iij. car. lib. v. Addere partes. Meminiſſe vbiq; decet vltimã verſus eſſe cõmunem. ideo quartꝰ pes dactylus eſt nõ amphimacrus hic, Homines quatimur fortunæ ſalo: Nec vſq; in hoc genere apud Boetiũ trochæus admittitᷣ. Nam illꝺ Totis fratris obuia flãmis, mẽdoſum eſt ꝓ Totis fratris & obuia flãmis, nam coniunctionẽ illam & ſenſus & verſus exigit.

Anapæſtũ ptheniacum.

Anapæſticum partheniacũ dimetrum catalecticum, conſtat tribus anapæſtis & ſyllaba, & eſt monocolon apud Capellam lib. ij. Caput artibꝰ inclyta virgo, Boetius ſeruato ſemꝑ in tertia regiõe anapæſto locat in primo & ſecundo loco anapæſtos vel ſpõdeos, vel hos vt volumus mixtos, vt. v. car. lib. ij. Fœlix nimiũ prior ætas. & v. car. lib. iij. Qui ſe volet eſſe potentẽ. Notabis autẽ in anapęſticis catalecticũ dici verſum vbi vna vel duæ ſyllabæ deſunt. Brachycatalecticũ vbi pes integer abeſt. Exemplũ primi, hic eſt dimeter acatalecticus. Fuge mœnia iam thelamonidę, abeſt vnica ſyllaba. ſimiliter hic. Adytũ Veneris fuge virgo, abſunt duæ ſyllabæ a dimetri ꝑfectiõe. Brachycatalectici exemplũ eſt, Venit optima calliope. hic integer anapæſtus abeſt a dimetri ꝑfectiõe, id ſpeciale eſt in anapæſticis, ideo bene notãdum eſt. Ferettus dicit anapęſticum optimũ qui ſingulos pedes habet, partẽ orõnis finiẽtes, qꝺ in reliquis eſſet vitioſum, ſed id authores raro obſeruaut.

Dactylicũ archilochium

Dactylicũ archilochiũ tetrametrum catalecticũ, conſtat quattuor dactylis ſyllaba minus. vt Virgo decens comulas religato. ſed tertio ſemꝑ dactylo, primus & ſecũdus poſſunt etiã eſſe ſpondei. monocolon eſt hoc genꝰ ſemel tantũ apud Boetium vt car. ij. lib. v. Puro claꝝ lumine Phœbũ Melliflui canit oris Homerus &c. hoc genus inter anapæſticos ꝟſus habetᷣ anapæſticũ, vt in anapęſtico archilochio dictũ eſt. Ideo Perottus nõ recte dixit Boetiũ ſæpius hoc genere vſum, veluti car. vi. li. iiij. Si vis celſa iura tonantis. & car. iij. li. v. Quænã diſcors fœdera reꝝ, nam anapæſticos eſſe ꝟſus ex ſequẽtibus liquet. Veterẽ ſeruãt ſydera pacem. Non ſol rutilo cõcitus igne &c. Cauſa reſoluit quis tanta deus Veris ſtatuit bella duobꝰ &c.

Ionicũ a minore.

Ionicũ a minori phaleuciũ tetrametrũ acatalecticũ, conſtans q̃ttuor ionicis a minore, monocolõ eſt apꝺ Capellã li. iiij. Venerãdos mihi ſatus reuerẽdoſ q; ſecuta. Referã iuſſã pedem atq; ilicet exorſa ſilebunt.

Ithyphal licum da ctylicum

Ithyphallicum dactylicũ tetrametrũ acatalecticũ con
ſtat tribus dactylis & pyrrhicio. monocolon eſt apud Boetiũ li.iij.
Qui ſerere ingenuũ volet agrum. Liberet arua prius fruticib⁹. vbi
indocte legit̃ fructicib⁹. in prĩo v̾ſu re p̱ ſynalœphã abſumit̃, ideo
male dixerunt quidam primũ verſum eſſe hypercatalecticum.

Alcmani um da ctylicũ.

Alcmanium dactylicũ tetrametrũ hyp̱catalecticum,
conſtat pentemimeri dactylica.i.duobus dactylis vel ſpondeis aut
alternis & ſyllaba inde ſequit̃ neceſſario dactylus & ſpondeus, mo
nocolon eſt apud Boet.lib.i.Heu q̃ p̄cipiti merſa p̱fundo. Et apd̃
hymnographũ. O q̃ glorifica luce choruſcans.

Angeli cum ſteſi choriũ.

Angelicum Steſichoriũ heptametrũ, a nuncij celerita
te ſic dictũ, cõſtat duob⁹ trochęis, duobus iambis. trocheo dactylo
trochęo. recipit tñ primo loco etiam ſpondeũ. Tale eſt monocolõ
apud Catullũ. O colonia q̃ capis ponte lędere longo . memineris
ſemp̱ vltimã verſus eſſe cõmunem: de ſpondeo in prima regione
ibidẽ. Inſulſiſſimus eſt homo, nec ſapit pueri inſtar. hic homo ſecũ
dam p̱ducit quia pyrrhicius hic non recipitur.

Galliam bum.

Galliambicũ metrum ex duobus galliambis quorũ
prius habet pyrrhiciũ, & duos trocheos cũ ſpondeo. vt eſt hoc. Sti
mulatus vt furenti, alter̃ cõſtat pyrrhicio trocheo & duob⁹ pyrrhi
cijs. vt eſt hoc. Rabie vagus anim⁹. Interdũ tamẽ primo loco ſpõ
deum inuenies, & in ſcd̕o iambũ atq̃ tribrachũ. Tali monocolo
vſus eſt Catullus de Berecynthia & Aty. vt Sup̱ alta vectus Atys
celeri rate maria. in v̾ſu autẽ. Deuoluit iſte acuto ſibi põdera ſilice,
vertit̃ primũ u cõſonans v̾bi deuoluit in vocalẽ, & in bonis libris
iſte legit̃ non lactes, licet Antonius parthenius ita offenderit, aliqñ
etiã in primo loco trocheũ inuenies vt. Tympanũ tubam cybelle
tua mater initia, vbi initia manifeſto primã corripit. legito diligen
ter ipſum Catullum & plura reperies.

Trochai cũ archi lochium

Trochaicum archilochiũ tetrametrũ catalecticũ con
ſtat octo pedibus min⁹ vna ſyllaba, habet locis imparib⁹ trochęũ
reliquis etiam ſpondeũ Tali monocolo vſus eſt hymnographus
elegãtiſſimus in laudẽ ſalutiferę crucis. Pange lĩgua glorioſi prælijũ
certamĩs. In v̾ſic̃o aũt Agnus in cruce leuat̃ immolãd⁹ ſtipite. mẽ
dum eſt ab ignaris poeticæ cõmiſſum, multis flagris piandũ, quia
ratio carmis & ſenſus exigit vt legat̃ in gtõ. Agnus in crucis leuat̃
immolandus ſtipite. i. agnus immolãdus leuat̃ in ſtipite crucis, no
tauit id ante me Antonius Nebriſſenſis, nolo furtiuis plumis nobi
litari. Hymnus de venerabili ſacramẽto, de diuo Nicolao. de Ca
therina virgine, de tẽpli dedicatione & pluribus alijs diuis, ad hui⁹

carmis imaginẽ facti mĩme carmina ſunt poeta mediocri digna. Sunt enĩ a poeticę indoctis facti, licet alioqui & doctiſſimis & ſanctiſſimis, qualẽ diuũ Thomã aquinatẽ fuiſſe nemo inficiat. Terentianus grãmaticus teſte Priſciano in declinatiõibus li. vi. Seſcuplos vel vnã vincet alterius ſingulũ. hic alterius pęnultimã ꝓducit, quia ſextus pes hic iãbus eſſe neqt teſte Priſciano, ſed debet eſſe ſpõdeus vel trochæus vt patet apud Martianũ Capellã lib. ij. Scande cęli tẽpla virgo digna tãto fœdere, Te ſocer ſubire celſa poſcit aſtra Iupiter. vtit hoc genere nõ ponens niſi hos duos ꝟſiculos Capella intercalariter, poſt varia ſemp carminũ genera valde delectabiliter vt apud eum videre licet.

Iambicum anacreontiũ dimetrum catalecticũ, cõſtat primo pede iambo vel ſpõdeo, dactylo tribracho vel anapæſto, ſecũdo iambo vel tribracho. tertio vt primo & vnica ſyllaba, ſed triſſyllabi pedes huic generi perraro admiſcendi ſunt. vt Diſſolue Bacche crines. vtit hoc monocolo Capella lib. ij. legito Capellã, & diligentiã nr̃am laudabis. hymnus baccho dictus a Marullo. Agedum canite patrẽ theſpiades mihi Bromiũ, eſt carmen anapæſticũ acatalecticũ recipiens ſecundo & tertio loco etiã iambũ & reliqs pedes quos anapæſticis tribuit Seruius in centimetro cum tribracho At finem facio quia monocola quibus vſi ſunt linguæ latinæ principes iam ſatis enucleaui.

Iambicũ anacreõtium.

Dicola diſtropha.

Dicola ſunt ex duobus generib⁹ mixta carmĩa diſtropha, vbi poſt duos ꝟſus fit ad primũ genus reuerſio. poſſunt ſine dubio excogitari vel eſſe repiri plures carminũ mixtiones, q̃ hic collegim⁹, ſed nos eas dũtaxat diligẽter cõquiſiuim⁹ q̃s placuiſſe vidimus Catullo, Horatio, Martiali, Boetio, cæteriſq; linguæ latinæ delicijs. Carminũ itaq; monocoloꝝ diſtrophorum ſubiecimus hic mixtiones xxvij.

Heroicũ ꝓponit pẽtametro elegiaco. Marull⁹. Nec te terruerit ꝑegrini nomẽ inane. Crede mihi nr̃a eſt terra alica viro.

Heroicũ alcmanio vel (vt alij volunt) archilochio dactylico tetrãetro catalectico ꝓponit. Hora. Laudabũt alij clarã rhodon aut Mitylenen, Aut Epheſum bimariſue Corinthi. Cõſtat ſecũdus verſus tribus dactylis & trocheo, nam ſi haberet adhuc ſyllabam eſſet tetrameter acatalecticus, nec moueat te vltima in corinthi, quia vltima verſus eſt cõmunis, licet aũt quęuis ex trib⁹ primis pedib⁹ eſſe ſpondeũ dum nõ ſpondei oẽs. vt videbis ex Odis Horatij, quaꝝ ſunt initia. Laudabũt alij &c. Te maris & terræ &c.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quid tibi vis mulier &c̄. vt tamē bene dixit Ferettus tres primi pe-
des rariſſime ſunt alij ꝙ dactyli. veꝝ nō mentiti ſumꝰ vt liquet ex
his verſibus. Inſignes aut theſſala tempe. Triſtiā vitæq; labores &c.
Atq; quod rarius eſt. Mēſorem cohibent archita. Cæterum quod
rarum eſt raro decet imitari.

Dactyli-
cū dime-
trum hy
percat.

Heroicū preponit̄ archilochio dactylico dimetro hyꝑ-
catalectico, cōſtante duobus dactylis & ſyllaba. Horat. Diffugere
niues redeunt iam gramina cāpis. Arboribuſq; comę.

Heroicū preponit̄ iambico archilochio dimetro acata-
lectico cum dactylica pentimemeri. Horatius. Horrida tēpeſtas cœ-
lum cōtraxit & imbres. Niueſq; deducunt Iouē nunc mare nūc ſy-
luę, iambicum dimetrū eſt, Niueſq; deducunt Iouē. vbi primus &
tertius pedes poſſunt eſſe iambi vel ſpondei, ſecundus & quartus
tantū iambi. Pentemimeris dactylica eſt duo dactyli & ſyllaba. ve-
luti, Nunc mare nūc ſyluæ, vbi ſyluæ teſte etiā Priſciano ꝟſus grā
triſſyllabū fit. Cæteꝝ miror grāmaticos Seruiū, Diomedē & ꝙtꝙt
hactenus fuerint, hoc genus inter dicola locaſſe. Nam videt̄ mihi
optime poſſe poni inter tricola triſtropha ſic.

Horrida tēpeſtas cœlum cōtraxit & imbres Niueſq; deducūt Io-
uem Nunc mare nunc ſyluæ. Ratio qua moueor eſt, q̄a opti-
me queunt ſeꝑari iambicū dimetrū archilochiū acatalecticū & pen-
temimeris dactylica ſiue dactylicū archilochiū dimetrum hypcata-
lecticum, & qd̄ magis eſt quaſi iambicū hic ꝑ ſe ſit integer & ſolus
ꝟſus vltimā breuē habet, qd̄ in alijs nō notaui, vbi quid nō per ſe
ꝟſus, ſed ꝟſus pars eſt, id patet in his ꝟſibus apud Horatiū, Leua-
re diris pectora ſollicitudinibꝰ. Findunt ſcamādri flumina, lubricꝰ
& Simois. Preterea opinionē meā videt̄ iuuare doctiſſimꝰ poeta
Deſyderius Heraſmus Roterodamꝰ, quia carmē qd̄ Seruiꝰ dixit
eſſe compoſitū ex pentemimeri dactylica & iābico dimetro. vt eſt
hoc. Sydera cuncta micant decoreo lucis aureo. ipſe Heraſmꝰ diui-
dit vt ſit dicolon diſtrophon. vt in epitaphio Ioannis Okegi muſi-
ci ſummi, cuius initiū eſt. Ergo ne cōticuit Vox illa q̄ndā no-
bilis Aurea vox Okegi? Sic muſicæ extinctū decus? Dic a-
ge dic fidibus Triſtis apollo nænias &c. ¶ Deſinit aūt totū car-
men Heraſmi in primū genus ſic. Numia cur violas? Certe carmē
Horatij nihil ab hoc differt niſi ordine, q̄a hic pētemimeris dacty-
lica ꝑponit̄. apud Horatiū poſtponit̄. ideo videt̄ idē de vtroq; di-
cendū. Si q̄d obeſt id ſolū eſt qd̄ epodi natura hæc videt̄, vt ſit ex
duobus tantū generibus, ita vt ſecundum ſit breuius priore, tamē
vltima oda eſt monocolos.

Heraſmꝰ
Reteroda-
mus.

Heroicū non inuenuſte Heraſmus Roterodam⁹ ppo-
ſuit iambico dimetro catalectico, qđ Anacreontiū eſt, vt in mono
colis dixi, Carmen ad Guilielmū Copum. Vnica nobiliū medi-
corum gloria cope Seu quis requirat artem.

Heroicū iambico dimetro acatalectico archilochio p-
ponit. Horatius. Mollis inertia quū tantā diffuderit imis Obli
uionē ſenſibus. Idem. Nox erat & cælo fulgebat luna ſereno.
Inter minora ſydera Iambicum dimetrū. vide in monocolis.

Heroicum iambico trimetro acatalectico archilochio
(cui⁹ cōpoſitio in monocol patet) pponit. Hora. Altera iā bel
lis terit ciuilib⁹ ętas Suis & ipſa roma virib⁹ ruit. Si velis Hora
tium imitari iambicū hoc ex ſolis iābis cōficies. nec tamē inepte fe-
cerit q alios pedes dederit, ſecundū doctrinā a nobis in monoco-
lis datā. Nam Heraſmū imitari nō indecoꝝ cēſeo, pſertim vbi cō-
tra veteꝝ inſtitutōes nihil peccat. is de Britānia hoc genere pulcher
rimū carmen ſcripſit cui⁹ initiū eſt. Si iactare licet magnoꝝ mu-
nera diuum, Sibiq veris fas placere dotibus.

Heroicū dactylico alcmanio tetrametro acatalectico
pponit. Boetius. Tunc me diſcuſſa liqrunt nocte tenebræ
Luminibuſq prior rediјt vigor.

Dactylicum alcmaniū tetrametrum acatalecticū, conſtat quattuor
dactylis, poſſunt tamē tres eſſe ſpondei, dū qrtus ſemp ſit dactylus.
ſed raro ſunt tres cōtinui ſpōdei, immo apud Boetiū id nunq fit.

a Sclepiadeū pherecratio pponit Boetius. Si qn
tas rapidis flatibus incit⁹ Pōtus vſat arenas. Pherecra-
tium cōſtat ſpondeo dactylo ſpōdeo. vt, Pontus verſat
arenas. Boetius videt ſemel principio anapęſtū dediſſe. vt, Sitis
ardeſcit habēdi, ſed doctiſſimus vir Badius ſuſpicatur ita emendā-
dum Vis ardeſcit habendi, cui vtiq ſuffragor.

Aſclepiadęū iambico dimetro archilochio acatalecti-
co, pponit iābicū dimetrū. vide in monocolis. Boeti⁹ hoc genere
ſemel vſ⁹ ē. Heu heu q miſeros tramite deuio Abducit ignorātia.

s Apphicum hendecaſyllabū glyconico prępo-
nitur vtrūq. vide in monocolis. Boetius. Quū polo
Phœbus roſeis quadrigis Lucem ſpargere cœperit.

g Lyconicum aſclepiadęo preponitur, vtrūq in
monocolis habetur. Hora. Sic te diua potens Cypri
Sic frēs Helene lucida ſydera. Vtit hoc genere duodecies.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Odarū initia ſunt. Sic te diua potens Cypri. Mater ſæua cupidinū. Donec gratus erā tibi Quantū diſtat ab iacho. Feſſo qd potius die Intermiſſa Venus diu. Quū tu Lydia telephi. Et thure & fidibus iuuat. Vxor pauperis ibici. Intactis opulentior. Quo me Bacche rapis tui. Quē tu melpomene ſemel. Marullus hoc genere vſus dedit primę regioni interdū iambum vel trochæū, imitatus (vt dixim⁹) Catullū vt in principio. iiij. lib. Ipſe dux patareus chori Iane vatis amor tui. Ipſa robora hn̄t genas. Ipa ſibila frondiū. Idē in hymno cuius initiū eſt. Saturni celebres dies. Adſunt & reſonāt cuncta mero ſimul, ibi hi ſunt ꝟſiculi, Larga nectaris attici. Pigebat dare ſtrenuo. Pater protogon⁹ dedit. Quis & pauperiē pati. ſic alibi ſæpius Protulit ibidem per ſynæreſim ablm̄ eodem in his ꝟſibus. Eodē magnanio p̄re Iouis Rheę. Eodē coniuge maxio. Quāuis aūt Catulli authoritas mīme ſit ſpernēda, tamē in prima regiōe glyconicis rariſſime dabis iambum vel trochæū, ſi apud latinos lyricorū principem Horatium imitari volueris.

Archilochiū dactylicum tetrametrum.

a Rchilochiū dactylicum tetrametrū, cuius cōpoſitio liquet in monocolis, preponit̄ archilochio altero cōſtāte pentemimeri iābica. i. duob⁹ pedibus q̄rꝫ prior eſt iambus vel ſpōdæus, ſecūdus iamb⁹ tantū. hinc ſupeſt ſyllaba longa partē orōnis finiens, quā in eodē verſu tres trochęi ſequunt̄ dum memineris vltimā ꝟſus eſſe cōem vt Trahūt. que ſic. cas. ma chi. nę ca. ri nas. Hora, Soluit̄ acris hyēs grata vite veris & fauoni. Trahuntq; ſiccas machinę carinas.

Choriābicū ariſtophanium monometrū

c Horiambicū Ariſtophanium monometrū, cōſtans choriābo & bacchio ſiue amphibracho, veluti. Purpureus tyrannus, p̄ponit̄ alcaico vt Diomedes. vel vt alij volūt ſapphico cōſtanti Epitrito ſcd'o, duob⁹ choriābis & bacchio. vt Te deos o. ro ſybarim. cur ꝓperas, amādo. Ferett⁹ dicit prius genus aliquādo anapęſtū ꝑ bacchio hr̄e, qd' ex Horatio ꝓbari nequit, qui vnicam oden hoc genere ſcripſit. Lydia dic ꝑ om̄es. Ac deos oro ſybarim cur ꝓperas amando.

Archilochiū acatalecticū.

a Rchilochiū acatalecticum, cōſtans amphimacro & duob⁹ iābis, vt. Nō ebur, neq au. reum, p̄ponitur iambico hipponactio trimetro catalectico, cōſtanti qnqꝫ iambis & ſyllaba, recipiente tamē locis imparib⁹ ſpondęū & tribrachū, in parib⁹ etiā tribrachū vnicū in vnico ꝟſu, vt mea. reni, det in. domo. lacu. nar. ſcripſit Horatius hoc genere vnicā oden.
Non ebur neq; aureum Mea renidet in domo lacunar.

i Ambicum trimetrũ archilochiũ, preponit̃ iambico dimetro archilochio, vtrũq; eſt acatalecticum, vide monocola. ſcripſit Hora. hoc genere primã oden epodi & q̃ ſequunt̃ p ordinẽ nouẽ. prima eſt hæc. Ibis liburnis inter alta nauiũ, Amice propugnacula. Sic martialis. Vir celtiberis non tacendę gentibus Noſtræq; laus Hiſpaniæ.

Iambicũ trimetrũ archilochium.

Iambicũ trimetrũ archilochiũ acatalecticũ, preponit̃ archilochio alteri vel (vt quidã volunt) ſapphico cõſtanti penthemimeri dactylica. i. duob⁹ dactylis & ſyllaba lõga, quã ſequit̃ iambicũ dimetrũ archilochiũ acatalecticũ, de q̃ in monocolis dictũ eſt veluti, Scribere. ꝟſicu. los. amo. re per. cuſſum. graui. Hora. vſ⁹ eſt hoc genere ſemel. Pecti nihil me ſicut antea iuuat. Scribere ꝟſiculos amore pcuſſum graui. Syllaba ſuperans rõne cæſurę põt (licet natura breuis) pduci, vt liq̃t ex his ꝟſiculis. Inachia furere ſyluis honorẽ decutit, Arguit & latere petitus imo ſpũs. Libera cõſilia nec cõtumelię graues. ſed forte nõ inepte q̃s dixerit hoc gen⁹ eſſe tricolon eadẽ rõne q̃ ante vſi ſum⁹ in illo. Horrida tẽpeſtas &c. & tũ ordinarẽ ſic. Pecti nihil me ſicut antea iuuat Scribere ꝟſiculos Amore pcuſſum graui.

Iambicũ tri. ar. acat. de quo ſatis dictũ eſt, preponitur elegiaco pentametro. Boetius. Quis fluente diues auri gurgite Non expleturas cogat auarus opes.

Scazon ſiue iambicũ trimetrũ hipponactiũ acatalecticũ, p̃põnit̃ iãbico dimetro archilochio acatalectico. patet vtrũq; in monocolis. Mar. lib. i. Verona docti ſyllabas amat vatis Marone fœlix Mantua eſt.

a Nacreontium dimetrum catalecticum iambicum conſtans tribus pedibus & ſyllaba quoꝝ prim⁹ eſt ſpõdęus iãbus anapeſt⁹. nec male (vt opinor) dactylus vel tribrachus ſcd'us iãbus. nec inepte (vt opĩor) tribrachus tertius autẽ vt primus, licet rectius diſſyllabos pedes iambũ ſcilicet vł ſpõdęũ admiſeris. hic ſupeſt ſyllaba ſic. Quiſq̃s. volet. peren. nem. preponit id genus pherecratio ex ſpõdeo dactylo & ſpõdęo Boetius. Quiſquis volet perennem Cautus ponere ſedem.

d Actylicum archilochiũ dimetrũ hypcatalecticum, cõſtans duobus dactylis & ſyllaba, preponitur iambico dimetro archilochio acatalectico. Heraſmus. Ergo ne conticuit Vox illa quondam nobilis.

p Haleucium hendecaſyllabū qđ in monocolis patet, preponit̃ Alcmanio vel (vt alij volunt) archilochio tetrametro acatalectico, cōſtanti dactylis duobus & duobꝰ trocheis. vſus eſt eo genere. Boetius ſemel. Quis ſe tyrio ſuperbus oſtro. Comeret & niueis lapillis. Perottus hic ꝑ dactylo reperiri trochæū. id ex Boetio colligi nequit, nec puto verum.

Phaleuciū dictum ſapphico p̄ponit̃. Boetius id fieri oſtendit in. x. car. lib. iij. vbi in principio tribus phaleucijs vnicum ſubiecit ſapphicū ſic. Huc om̄es pariter venite capti. Quos fallax ligat improbus cathenis Terrenas habitans libido mentes Hic erit vobis requies laborū Poſt hæc inchoatur genꝰ de q̄ loquuti ſumus, nam phaleucio ſubijcit alterne ſapphicū. Hic portus placida manens quiete Hoc patens vnum miſeris aſylum. Perottus male credidit eſſe monocolō, vt, Quiſquis compoſito ſerenus æuo. Docuit iſtud rectiſſime doctiſſimus Badius.

Phaleuciū dictum pentametro elegiaco p̄ponit̃. Boetius lib. iiij. Quid tantos iuuat excitare motus Et propria fatum ſollicitare manu?

a Lcmanium dactylicū trimetrū hypcatalecticū cōſtans tribus pedibus heroici verſus & ſyllaba, ita tamē vt aliquis ſit dactylus, p̄ponit̃ pherecratio ex ſpōdęo, dactylo, ſpondęo. nōnunq̄ in prima regione anapæſtū admittenti. Boetius lib. iij. Om̄e hominū genus in terris. Simili ſurgit ab ortu. Vnus em̄ rerꝫ pater eſt Vnus cuncta miniſtrat &c. Non autē vnus qui cuncta miſtrat. Legunt̃ in hoc genere plures mendę vitio imperitorum, quarū nonnullas diſertiſſimus Badius ſua diligentia pepulit.

a Lcmaniū dactylicū tetrametrū acatalecticum conſtās quattuor pedibꝰ, q̄rꝫ quartꝰ tm̄ dactylus eſt dum memineris vltimā ꝟſus eſſe cōem. reliqui ſūt dactyli vel ſpōdęi, vel hi vt volumꝰ mixti. Pręponit̃ id genꝰ iābico dimetro archilochio acatalectico. de q̄ in monocolis diximus. Boetius Sunt etem̄ pennę volucres mihi. Quæ celſa cōſcendant poli.

t Rochaicum alcmanicū dimetrum acatalecticum cōſtans q̄ttuor trochęis, recipiens etiā apđ Boetiū in ſcđo loco ſpondęū, pręponit̃ pherecratio ex ſpōdęo vł anapęſto & dactylo & ſpōdęo, vt Cernas ferre tyrānos. Anapęſtū aūt Boetius noue dedit vt, Solij culmine reges &c. vtit̃ Boetius eo genere ſemel tm̄. Quos vides ſedere celſo Solij culmine reges.

Dicolon Triſtrophon.

d Icolon triſtrophō eſt carmen ex duobus diuerſis generibus, vbi poſt tertiū quęq; verſum fit ad primū genus reuerſio. Tale carmen vnicū apud Horatiū repio, licet inter monocola ponaṫ a Diomede & Perotto pluribuſq; mecum eſt Badius in oden hāc Horatij, quod exemplū huius rei vnicum eſt. Miſerarū eſt neq; amori dare ludum Neq; dulci mala vino lauere aut ex Animari metuētes patruæ vbera linguæ. ¶ Duo primi vſus ſunt Ionici a minori trimetri ſapphici acatalectici, conſtātes ex tribus Ionicis a minore, tertius quiſq; verſus eſt Ionicus a minore alcmanius acatalecticus cōſtans. iiij. ionicis a minore. vt animari &c. Si qs hoc monocolon vocandū contēderit, ille idē dicere cogeṫ de iambico trimetro cū dimetro, & de multis alijs qui ab oībus inter dicola iure locanṫ. ¶ Diuiduṅṫ in hoc carmine ab Horatio cōpluſculę dictiones, vt exaniari lauit bellerophonte, ideo teſte Acrone rectius dici numerus videṫ q̄ metrum. Acron quoq; id ſotadicū appellat, qđ (vt ait Fabius) nō pedum ſed ſenſus fine cōcludiṫ. Fortius em̄ aliqd incompoſitū pōt eſſe q̄ iunctū & bene collocatū, vt ſotadeoꝝ & callimachioꝝ, vt q̄rundā in orōne ſibi pœne licētia laſciuientiū. Iccirco admonendū cenſuit, vt ad firmius ętatis robur huiuſmodi verſus reſeruarenṫ. nam hac compoſitione ſemel vſus eſt Horatius.

Dicolon tetraſtrophon.

d Icolon tetraſtrophon carmē eſt ex duobus generibus, vbi poſt quartū quęq; verſum fit ad primū genus regreſſio. Talia genera ſubieci hic quattuor.

a Sclepiadęi tres, glyconico vni p̄ponūṫ, vtrūq; genus in monocolis patet. Hora. lib. i. car. ode. vi. Scriberis vario fortis & hoſtiū Victor mœonij carmīs alite Quam rem cunq; ferox nauibus aut equis miles te duce geſſerit. Scripſit eius generis odas nouē, q̄ diligētib⁹ facile patebūt.

s Apphici tres, adonico p̄ponunṫ. Hora. li. i. car. ad Auguſtum. Iam ſatis terris niuis atq; dirę Grādinis miſit pater & rubenti Dextera ſacras iaculatus arces, Terruit vrbē. ſcripſit hoc genere ſex & viginti odas, q̄s facile internoſces. ¶ Poſſemus quoq; (vt prius notaui ex dictis Boetij) trib⁹ phaleucijs vnicū ſapphicū ſubijcere veluti. Huc oēs pariṫ venite capti &c.

g Lyconici tres cōſtantes in primo loco tā iambo vel trochęo q̄ ſpondeo & duobus dactylis, vel cho

riambo & pyrrhicio, preponũtur vni pherecratio ex primo pede iambo vel trocheo, vel ſpondeo, ſcd'o aũt dactylo, & tertio ſpondeo. Tale eſt Catulli ſæculare carmen ad Dianã. Dianæ ſumus in fide. Puellæ & pueri integri. Dianæ pueri integri Puellęq; canamus O Latonia maximi Magna progenies Iouis Quam mater prope Deliam Depoſiuit oliuam.

Hic antique a depono depoſiui præteritũ fecit, p iui pęnultia longa & poſt ſonantũ triſſyllabũ fecit non ſonantiũ. Præterea hypermetros duos fecit vt, Saltuũq; recõditorum. hic, rum ſyllaba exũdat, ſed a principio ſequẽtis v̾ſus abſumit, qui eſt. Amniũq; ſonantũ. Alter v̾ſus eſt, Sancta noie, romuliq;. hic ſupat, ſed a principio ſeqn̄tis v̾ſus abſumit. Antiquã vt ſolita es bona. hic notabis in hypermetris vltimã ſyllabam v̾ſus eſſe eam q̄ ſtatim p̄cedit ſyllabã ſupfluam, & ideo eã eſſe cõem ac ſi nulla ſyllaba ſuparet. id liquido patet ex v̾ſib⁹ iam dictis. Antonius Parthenius dicit hic nullã carminis obſeruari rationẽ qd' certe falſum eſt. Siqdem hoc gen⁹ ſuauiſſimũ eſt legittimã carminis rationẽ pulcherrime cuſtodiẽs. id tamẽ ego nõ ex grãmaticis, ſed multa diligentia p me Chriſto duce tandem intellexi. vſus eſt hoc genere ſemel Marullus in hymno ad Iouem. Iuppiter pie Iuppiter Benigne, optie Iuppiter Qui tuo nitidũ æthera Ambis igne beato. Ponit in prima regiõe trochæum, iambũ vel ſpondæũ, eodem modo vt Catullus. vt Fertili dare dextra Glæbas ſeminibus rudes Laudes & benefacta &c.

Marull⁹

Anacreontij dimetri catalectici tres, cõſtantes anapęſto duob⁹ iambis & ſyllaba. veluti age cũct. ta. nu. ptia. li. preponunt̃ vni choriãbico tetrametro ſapphico, conſtãti tribus choriãbis & bacchio. vel amphibracho. vt, Omne nemus cum fluuijs, om̃e canat pfundũ. vſus eſt hoc genere Claudianus in epithalamio Honorij Auguſti & Marię. Age cũcta nuptiali Redimita vere tellus Celebra thoros herilis. Om̃e nemus cum fluuijs om̃e canat pfundum. hoc dicolon vt quod ſtatim p̄ceſſit & qd' mox ſequet̃ ipſe per diligentiã meam prim⁹ inter grãmaticos quos noui, elucidaui, vt facile cognoſcet ſiquis aliorũ ſcripta relegerit. Epithalamiũ eſt nuptiale carmen in quo Claudianus diuerſis generibus vtitur. Primo quidẽ alcaico monocolo, cuius initiũ eſt. Princeps coruſco ſydere pulchrior. Secũdo anacreontio cum ſapphico choriambico. cuius initium eſt. Age cuncta nuptiali. quo genere etiam Sidonius vſus eſt. Tertio anapęſtico dimetro monocolo. Cuius initium eſt. Solitas galea fulgere comas.

Epithalamium.

Quarto. Aſclepiadęo monocolo cuius initium eſt. Attollens tha-
lamis idalium iubar. Sed omniū venuſtiſſimū eſt Catulli epithala-
mium a nullo hactenus qđ ſciam elucidatū, noſtro marte nūc pri-
mū enodandum, de ratione carminis loquor. Nam reliqua pul-
chre declarat Parthenius. initium carminis de quo loquor eſt. Col-
lis o heliconij.

Dicolon Pentaſtrophon.

Lyconici quattuor cōſtantes in prima regiōe trochæo &
g rariſſime ſpōdęo in ſecūda vero choriābico, in tertia pyr
rhicio, vel aliter in ſecūda & tertia regione dactylis duo-
bus ſic. Collis o heliconij. vel ſic Collis, oheli. conij. p̄ponunt vni
pherecratio cuius primus pes eſt trochæus & rariſſime ſpōdæus, ſe
cundus dactylus, tertius autē ſpondæus ſic, O hy. men hyme. nęe.
de ſpondæo in prima regiōe pherecratij, tria inuenio exēpla hæc.
hymen o hymenęe. Non abſcondis amorē, Exercete iuuentā. Cæ-
teri pherecratij apud Catullū in epithalamio ſumunt primū pedē
trochæū. Glyconici in hoc epithalamio ſolum. xiij. legunt habētes
primo loco ſpondæū, cęteri trochæū primo loco habent, hi trede
cim ſunt. Pro qua turpia pſequens. Complexū ſed abit dies. Feſce-
nina locutio. Deſertum dn̄i audiens. Luſiſti nucibus libet. Iam ſerui
re thalaſſio. Vnguentate labris marite. Prætextate puellulæ. Vos
vnis ſenibus bonæ. Subducat numerū prius, Qui veſtri numera-
re vult. Torquatus volo paruulus. Sordebā tibi villice. ſed verſus
ille. Vnguentate labris marite. hypmeter eſt, q̄a ſic ſcandit, vnguen
tate la. bris mari. hinc ſupeſt ſyllaba te, in vocalē deſinens, quā ſeq̄n
tis verſus initiū perimit. vt. Vnguentate glabris marite. Abſtinere,
ſed abſtine. ſic paulopoſt. Sola cognita, ſed marito. Iſta non eadē li
cent, & ante. Flammeū video venite. Ite cōcinite in modum.

Epithalamij initium hoc eſt. Collis o heliconij Cultor Vranię
genus Qui rapis teneram ad virum Virginem o hymenæe
hymen ¶ Hymen o hymenæe.

Hinc ad prius genus fit regreſſio &c. ne vnquā negligas vltimam
cuiuſq; verſus eſſe cōmunem, atq; in hyper metris vltimā dici eam
in qua perfecta ſcanſio finitur. Notabis autem quaſdam men-
das fuiſſe in hoc epithalamio. Nam quidam libri ita habent, O cu-
bile quot omine. Candido lacteo pede &c. Alij vero ſic. O cubile
quot om̄ibus. Candido pede lectis. Ego lectulis legerem. Aut Cā-
dido pede lacteo. aliter enim nō ſtat verſus. Præterea vbi habetur,
Ille puluis erithræi lego erithrei vel erithrij ſine diphthongo, vt
ſtet verſus (niſi quis dixerit in græcis diphthongon ante vocalem
interdum corripi) vt enim phaetontius, conopius & plura di-

cuntur aliquãdo ꝑ phaetonteus &c. vt alibi late vidimus, ità puto poſſe defendi hic erithrius pœnultima breui, ꝑ erithręus pœnultiã longa. Item nõnulli libri habent, multa milia luſuum, alij vero ludere vt vicẽ nominis ſuppleat. Ego autẽ lego, multa milia luſum, vt ſit ꝑ ſyncopã luſum diſſyllabũ ꝑ luſuũ triſſyllabum. Pluſculi in hoc epithalamio ſunt verſus intercalares.i. melioris auſpicij cauſa repetiti. vt hi ſunt, hyemẽ o hymenæe. Compararier auſit. Prodeas noua nupta, Concubine nuces da O hymen hymenæe. Carmen hoc eſt longe pulcherrimũ. ſiquis tale ſcribere velit ediſcat dictum Catulli epithalamiũ. Vſus eſt hoc genere Marullus in laudibus Senæ. Mater nobiliũ nurum. Antiqui ſoboles Remi. Sæna delicię. Italæ. Seu libet poſitũ loci. Conualleſq; beatas. Verꝫ lõge ſæpius dat primo loco ſpondęũ ꝙ Catullus. & certe opinor in prima regiõe tam glyconici ꝙ pherecratij poſſe locari tam ſpondęũ ꝙ trochęũ.
¶ Angeli Politiani monodia in Laurentiũ Medicẽ, ſcripta eſt in genere dicolo pentaſtropho. Nam tres primi verſiculi ſunt iambici dimetri archilochij, ex ſolis diſſyllabis pedibus, quorũ primus eſt iambus, ſpõdæus vel trochæus, ſecũdus eſt trochæus, iambus vel pyrrhicius. Tertius vt primus, quartus tantũ iamb⁹. Quartus verſus cum quinto eſt iambicus monometer hypcatalecticus habens primo loco ſpondæũ, trochæum vel iambũ, ſecundo vero iambum, trochæum vel pyrrhiciũ, hinc ſupeſt ſyllaba, mallẽ tamẽ verſus eſſe ſecundũ legem prius datã, quia Politianus in hymnis ſuis id ſolũ obſeruauit vt ſint. iiij. pedes diſſyllabi, ita vt tres ſint indifferenter quicũq; diſſyllabi, dũ quartus ſit iambus vt patet in hymno cuius initiũ eſt. O virgo prudentiſſima. Idem factitaſſe videt̃ mihi in hac monodia ſuauiſſima.

Quis dabit capiti meo	Laurus impetu fulminis.
Aquã? quis oculis meis	Illa illa iacet ſubito.
Fontem lachrymarũ dabit	Laurus omniũ celebris
Vt nocte fleam.	Muſarum choris.
Vt luce fleam	Nympharum choris.
Sic turtur viduus ſolet.	Sub cuius patula coma
Sic cygnus moriens ſolet.	Et Phœbi lyra blandius,
Sic luſcinia conqueri.	Et vox dulcius inſonat.
Heu miſer miſer.	Nunc muta omnia.
O dolor, dolor.	Nunc ſurda omnia.

Poſt hæc repetitur principiũ. Quis dabit capiti meo. vſq;, Laurus impetu fulminis. Eſt autẽ monodia lugubris cantus, quem cæteris flentibus ſola ꝑ̃fica canere ſolebat in defunctoꝝ funeribus.

Tricola tetraſtropha.

t Ricola tetraſtropha ſunt carmina ex tribus diuerſis generibus vbi poſt quartū quęq; verſum ad primū genus reuertimur. huius generis carmina inuenio duo.

a Sclepiadæi duo pręponunť vni pherecratio cū glyconico, de quoꝝ pedibus ſatis dictum eſt. Horat. Quis multa gracili te puer in roſa. Perfuſus liq̄dis vrget odoribus. Grato Pyrrha ſub antro. Cui flauam relegas Huius generis odæ apud Horat. ſunt adhuc ſex, quarū initia ſunt. Dianam tenerę dicite virgines. O fons blanduſiæ ſplēdidior vitro. Quid fles Aſterie quem tibi candidi. O nauis referent in mare te noui. Vitas inuleo me ſimilis Chloe. Audiuere Lyce dij mea vota dij.

a Lcaici duo, conſtantes in prima regione ſpondæo, & nōnunq; iambo, in ſcd'a iambo tantū, & ſyllaba partem orõnis finiente, quā ſequunť dactyli duo, preponuntur vni verſui iambico dimetro archilochio hypercatalectico conſtanti in primo loco iambo vel ſpōdęo, in ſecundo iambo tātum, in tertio ſpondęo, in quarto tantū iambo, hinc ſupeſt ſyllaba & ſequiť quartus verſus qui eſt alcmanius dactylicꝰ tetrameter acatalectic, cōſtans duobus dactylis & duobus trochęis. Apud Horatium non inueni alios pedes in his ꝟſibus, quicq̄d aliqui dixerint, memineris vbiq; vltimā verſus eſſe cōem. Exemplū apud Hora. eſt frequens. ſiquidē hoc genere ſcripſit Odas. xxxvij. quę ſtudioſis facile patebunt. Nobis vnicæ initiū exēpli gratia ſubieciſſe ſufficit. Odi ꝓphanū vulgus & arceo. Fauete linguis carmina nō prius Audita muſarum ſacerdos Virginibus pueriſq; canto.

Ars verſificatoria Deſpauterij ſupremā manum accepit, & finita eſt. xvi. calendas Iunias anno ſalutis chriſtianę milleſimoquingenteſimo vndecimo laus & honor in ęternum mitiſſimo domino deo noſtro IESV CHRISTO cū pr̄e & ſpūſctō ſemp̱ regnāte Amē.

¶ Iodoci Badij Aſcenſij in artem verſificatoriam
Iſagoge ſeu intro ductio facillima.

v Erſus ſeu carmē eſt certum ſyllabarū, temporum pedūq; metrum. i. mēſura. In vulgatis autē verſibus ſyllabæ ſunt duæ aut tres, interdum quattuor breues. Tēpora tria aut quattuor. Nam breuis ſyllaba habet vnū tempus. longa duo. Diphthōgus & cōis ſyllaba vnū & ſemis, ſed in carmīe ſemp vnū aut duo. Pedes aūt qnq; aut ſex. Qui ſic colligūtur. aut duę ſunt ſyllabę aut tres in pede, aut interdū quattuor breues, vt in pceleumatico: Si duæ, aut ambæ ſunt breues, & ſic nō pficit pedem in certis verſibus, quia nō eſſent niſi duo tēpora. ſed in antiquis fit pyrrichius vt deus, aut ambę lōge, & eſt ſpōdæus vt currunt, aut prior tantū longa & eſt Trochæus vt arma, aut poſterior tantū longa & eſt iābus vt amant. Si tres ſyllabæ, aut igitur tres longæ, & faciūt plus q̄ pedem, quia ſex tēpora, cū in pede trito nō ſint niſi quattuor, aut tres breues & dicit̄ tribrachus vt legere, aut duæ lōgæ & vna breuis, & ſic faciūt plus q̄ pedē quia quinq; tēpora, aut vna tantū longa vel ergo prima, & eſt dactylus vt currere, aut vltima & eſt anapęſt⁹ vt repetunt, aut media, & ſic eſt amphibrachus vt amate, ſed eo raro metimur vulgata carmīa, eo q̄ ex breui & lōga dicimus iambum (confici.

De pedum vſu.

¶ Ex his in hexametris, & aſclepiadęis. Vtimur pprie dūtaxat duobus dactylo & ſpondæo, & licenter pceleumatico, In pentametris elegiacis totidem & ſi aliter metiri voluerimus anapæſto, vt ſuis locis dicam. In pentametris ſapphicis tribus. Trochæo ſpondæo & dactyio. Vide paulo inferius pedum ſedes.

¶ De ſyllabarum quantitate regulæ generales
ad dimēſionem carminum conducentes.

q Vantitas ineſt ſoli vocali, cognoſciturq; per regulam de ipſa vocali ſi ſola ſit aut vltima, aut per litteras cū ea, aut poſt eam in eodem verſu poſitas.

Prima regula. ¶ Vocales ſolæ & monoſyllabæ pducūtur, vt a e i o u. da. mna. de

Secunda prę. di. ſi. ni. ſto. flo. pro. prætereq; pro &. vt pro vel. ne pro an. re autem non ponitur in fine. ¶ Vocalis cum vocali. i. diphthongus

Tertia. pducitur, vt aut. heu. vęh. fœnum. vbiq; niſi ſequatur vocalis, vt præco, præuſtus, væhemens &c. ¶ Vocalis ante vocalem corripitur fere latinis, vt deus meus. præter e inter duo i quintæ, & fio

Quarta. dum non ſequitur er, & genitiuū in ius qui cōmunis eſt pręter alius ſemper longum, & alterius ſemper correptū. In græcis fere producitur, vt aer, dius, troes. ¶ Vocalis ante duas conſonantes ſal-

tem dum altera ponitur in eadem ſyllaba, aut vnam duplicem in eadē dictione poſitã, eſt longa poſitione, vt currũt aiunt. duplices ſunt x z & i inter duas vocales poſita ante compoſitionē, ita vt cũ ſequenti ſyllabã faciat, vt aio. dico ante compoſitionē, quia in bijugus eſt ſimplex conſonans, addo ita &c. qa in tenuia vocalis eſt. ¶ Si tamē ſyllaba ſit naturaliter breuis, vt accētu noſcitur, & ſequũtur muta & liquida ſit cõmunis, vt cathedra patris. nõ matris quia mater noſcitur longa dicendo cõmater. ¶ A vocalis finalis in omni caſu corripitur pręterq; in monoſyllabis, & in abltõ aut vocatiuo a noĩatiuo in as longũ finito, vt ænea palla a pallas antis. non a pallas palladis. ¶ E Finalis ꝑducitur in om̃i caſu pręterq; in vtõ ſecũdę, & abltõ tertię. ¶ I finalis in om̃i caſu ꝑducitur, pręterq; in datiuo & vocatiuo græcanico tertiæ. ¶ O finalis in om̃i caſu producit̃, præterq; in noĩatiuis latinis & in gerũdijs, in quibus cõmunis eſt. ¶ V fiualis in om̃i caſu ꝑducitur, vt hoc & ab hoc cornu. De cõſonantibus erunt in vltimis regulæ. Quinta

De vocalibus ante cõſonãtes regl'e generales.

Solum trahit l quodq; & diſſillaba manas.
a E diſſyllaba d. ſimul l. tardant, ſed & N. S.
T q; vel v conſo. cętera corripiunt.
I tardant d vel l N & S. ceu conſonitans v.
M vel r in diſſyl. cætera corripiunt.
O Bogomoſo diſſyllaba d modo tardant.
V rapiunt b. l. p. polyſyllaba t, neq; ſolum v.

¶ A in primis corripit̃ ante om̃es conſonãtes ſimplices in primis præterq; ante i & præter diſſyllaba ante m n s. ¶ E corripit̃ ante om̃es conſonãtes ſimplices in primis, præterq; diſſyllaba d & l. & præterq; ante N S T & V conſonantē. ¶ I quoq; corripit̃, præterq; ante D L N S & V conſonantē, & pręter diſſyllaba in M & R. ¶ O corripit̃ niſi ante B G M S. & diſſyllaba ante d. ¶ V vero ꝑducitur niſi ante B L P. & poliſyllaba in t & ante u cum alia lr̃a, vt pluuia. nam ſi ſola ſit producitur vt vua.

De medijs.

Tardant g vel v medijs, ſed cętera curtant
a E. c. d. tardant. l. m. n. t. vel u mihi ſola
I niſi ſit ſuper u vel q poſcit breuiari,
O medio tardant S. T. ſed cætera curtant.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

V curtant b vel f l p. ſeu conſonitans u.
Dum ſubſunt medijs, cætera longa dabis.
Excipienda ſuæ ponentur in ordine normæ.
Nunc ſatis eſt primã ſignificaſſe viam.

¶ A in medijs ꝓducitur ante g & v conſonantẽ, ante cæteras corripitur. ¶ E ꝓducit̃ in medijs ante c d l m n t v. cõſonantem, ante cęteras corripit̃. ¶ I corripit̃ in medijs ante omẽs pręterq̃ ante q & v. ¶ O ꝓducit̃ in medijs ante s & t. ante cæteras corripitur. ¶ V corripit̃ ante b f l p & u conſonantẽ, ante cæteras ꝓducit̃. De hac autẽ re plenior cognitio dabit̃ in p̃cedenti opere cum exceptionibus quas hic non ponimus, quia ꝓpoſuimus ſolum dare cõmunes regulas quibus cognitis poſſet nouitius diſcipulus verſificatoriæ artis, ſcandere & dimetiri per pedes diuulgatiora carminũ genera, ad quã rem prodeſt quoq; noſſe ea quæ iam dicemus.

De ellipſi & Synalœphe.

Ellipſ.s necat M. perimit ſynalœpha vocantem.

¶ Qđ dixi tñ duas aut tres ſyllabas eſſe in pede vulgati carmĩs intelligo de ſyllabis manẽtibus & nõ abſumẽdis dũ pedes diſtinguũt̃. Nam qñcunq; poſt M in fine dictiõis ſequit̃ in eodẽ v̾ſu vocal' in principio alteriꝰ dictiõis tunc m cũ ſua vocali abſumit̃ ꝑ ellipſim: vt magnanimũ æaciden &c. ſcãdit̃ ſic Magnani, dactylꝰ meaci, dactylus &c. Non tñ ſic ꝓnũciabo carmẽ, ſed q̃ſi ꝑ vno pede dicã cõtinue magnanimũ &c. Itẽ q̃ties poſt vocalẽ in fine dictiõis ſeqt̃ in eodẽ v̾ſu vocal' in pricipio alterius dictiõis tũc p̃cedẽs vocal' q̃tũ ad metrũ abſumit̃. vt in buc. Phillida amo añ alias, nã me diſcedere fleuit, ſcãdit̃ ſic. Phyllida dactylꝰ, mantali. dactylus, as nã. ſpõdęus &c. Cauſã abſumptiõis voluĩt qdã q̃ oĩs vocal' ꝓfert̃ cũ aliq̃li aptiõe oris, m v̾o cũ occluſiõe, ne ergo ſubito claudere & apire cogeremur, vetitũ eſt ne poſt m ponat̃ vocal' niſi q̃ abſumeret m cũ vocali. Et qa oĩs vocal' os apit, nimiꝰ eẽt hiatꝰ ſi plures vocales ponerent̃ cõtinuę. Interdũ tñ poetę nõ abſumũt, ſed licẽter de q̃ ſuo loco videbit̃.

Pedum ſedes in hexametro.

¶ In hexametro, vt nomẽ indicat, ſex ſunt menſurę, eo q̃ ſex ſunt pedum ſedes ſinguli autẽ pedes heroici carminis metrũ faciunt, ſicut Iambici car. bini, vt alibi videbitur. Sunt autẽ tantũ duo pedes ꝓprij dactylus & ſpõdęus. Nam in vltia ſede, quia ſyllaba cõis vltima ſemp erit, trochęus dicet̃ ſpõdęꝰ, & in tertia ſede, ſi ꝓpter cęſurã repiat̃ iãbus dicet̃ ſpõdęꝰ, vt oĩa vicit amor, & nos cędamꝰ amori Si tribrachꝰ ẽẽ debit̃ dactylꝰ. His aũt pedibꝰ duo loci ſũt ꝓprij, q̃niꝰ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

dactylo,niſi fiat ſpōdaicꝰ qui dactylū in ꝗ̃rto habet ſpondeū in ꝗ̃n
to,& ſextꝰ ſpōdeo niſi fiat dactylicꝰ hypmeter.i.in ꝙ ſupra iuſtā mē
ſurā ſupeſt ſyllaba,ꝗ ſepe ꝑ vocalē ſequentē abſumit ap̄d Maronē
Aliter aūt vocales in diuerſis ꝟſibꝰ nō agūt in ſe mutuo,cauſa eſt
mora ꝗ fit int̄ duos ꝟſus,Vñ & ꝟſus dictus ꝙ ꝟſus ſit lector a fi-
ne vniꝰ ad principiū alteriꝰ.Reliq ꝗ̃ttuor loci ſunt cōes,ita vt poſ-
ſint eſſe ꝗ̃ttuor cōtinui dactyli,aut ꝗ̃ttuor ſpōdei,aut tres dactyli &
vnꝰ ſpōdeus,aut tres ſpōdei & vnꝰ dactylꝰ iſq; in i.aut.ij.aut.iij.aut
iiij.loco poſitꝰ,aut cōtra aut duo dactyli & totidē ſpōdei,ꝗlitercūq;
poſiti,Sed freꝗ̃nter & cōtinue eſt primꝰ dactylꝰ & ꝗ̃rtus ſpōdeus.
Canori etiā ſūt duo aut tres cōtinui dactyli ſed ſic poſiti,vt ſecūdus
aut tertius pes nō terminet ꝑtē orōnis,duriſſimꝰ aūt eſſet ꝟſus in ꝙ
ſcd'us ſit ſpōdeus ꝑtē orōnis terminās,vt ſi ſic dicas,Fallere ꝗ̃rit fœ
mina duplex nō bene cautos. Accipiet igit̄ puer qnq; vltīas ſylla-
bas & dicet ꝙ eaꝝ tres faciūt dactylū,& reliq duę ſpondeū.deinde
diuidet reliquū i ꝗ̃tuor pedes iuxta regl'as poſitas. vt arma viruq;
cano,troię q primus ab oris.Primo accipiet primꝰ ab,dactylū,&
oris ſpondeū,deinde diuidet ſic.Arma vi dactylꝰ rūq; ca. dactylꝰ
no tro.ſpōdeꝰ,ię q ſpōdeus.Si ꝗ̃ras quō ſcietꝙ arma nō ſit ſpōdeꝰ
qa ꝑ regulā de a caſuali ſcit ꝙ ma corripit̄,& ita eēt trocheus q pes
nō eſt in heroico hexametro.Sil'r ſciet rūq; nō eſſe ſpondeū,qa di-
ctū eſt ꝙ q; ꝑ & corripit̄.Et ſil'r de reliqs dicet,Poteſt etiā ꝑ dictas re
gulas incipe a capite ꝟſus.Et ſi vult cōponere carmen,faciet fere vt
pria tertij pedis ſit vltīa dictiōis.Sed de decoro carminū alibi ꝓlyxi
In pentametro elegiaco. (us dicendū eſt.

¶ In pētametro elegiaco ſunt qnq;,& ſi volumꝰ ijdē pedes. Nam
ꝑmi duo pedes ſūt oīno ijdem cū hexametri duobꝰ pedibꝰ,& de-
inde ſeruabit̄ vna ſyllaba longa ꝑ ſe.poſt q; ponent̄ duo dactyli &
ſyllaba ꝗ cū priore ſyllaba faciet ſpondeū. Aut poſt duos priores
pedes ſequet̄ ſemꝑ ſpōdeus cū duobꝰ anapęſtis. ſic. Om̄ia dat dn̄s,
nec tenet ipſe minus,ſcandit̄ priori modo ſic. Om̄ia,dactylus,dat
domi.dactylꝰ,nus eſt ſyllaba abūdans. Nec tenet.dactylꝰ. ipſemi.
dactylus nus & nus eſt ſpōdeus.Poſteriori ſic. Oīa dactylꝰ.dat do
mi.dactylus,nus nec,ſpōdeus,tenet ip.anapęſtus,ſe minꝰ.anapęſtꝰ
In pentametro ſapphico. (ꝙ vltima eſt cōis.

¶ In pētametro ſapphico eſt trocheus,ſpōdeus,dactylus,trocheus
ſpōdeus,aut duo trochæi qa vltima eſt cōis,vt in hymno. Vt que,
trocheus,ant la,ſpondæus,xis reſo.dactylus.nare.trochæus.fibris
In aſclepiadeo. (ſpondæus.

¶ In aſclepiadeo ſunt quatuor pedes cū ſyllaba in medio,ſunt em̄

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſpõdęus,& dactylus cũ ſyllaba & duo dactyli,q̃bus ſi addat̃ ſyllaba erit elegiacus vt Mecœnas atauis edite regibus. ſcãdit̃ ſic. Mecœ ſpõdęus, nas ata. dactylus. uis, ſyllaba abũdans. edite dactylus. regibus (dactylus &c.

De practica.

¶ Pro practica aũt rõne pauca admonuero. Prĩo vt facturus poema argumentũ ſeu materiã iuxta vires ſuas deligat, nõ em̃ nat⁹ ad elegiacũ carmẽ tractabit heroicã farraginẽ. Nam q̃litas carmĩs debet quadrare cũ argumento. Secũdo vt lecta potenter re, eam totam anĩo concipiat priuſq̃ ſcribere incipiat. Tertio vt excogitatã debite diſponat, nam nõ omĩa quo geſta ſunt ordine poetæ dicenda veniũt. Quarto vt quibus carmen ſuũ ditet atq̃ exornet p̃parata habeat multo ante, v̄ba & res, ita vt quæcũq̃ legerit apta carmini ſignauerit & quaſi ad manũ habuerit, indicio aut reptorio aliq̃. Quinto vt loca ad ſcribendũ quęrat apta, vt ſunt ſecreta & occluſa Sexto vt tẽpora mollia, vt ſunt poſt ſoporẽ matutina fere, quocirca cęratos habebãt olim parietes & ſtilũ quo ſcribebant quę noctu occurrebãt priuſq̃ elaberent̃ memoria. Septimo vt animũ habeat ſerenũ & curis alienis vacuũ, & ex lectione alicuius poetę cultioris ad conſimilẽ cantũ p̱uocatũ. Octauo ne ſit pręceps in cõponendo Nono vt ſit diligẽs ĩ caſtigãdo, adhibito etiã iudicio bonoꝝ. Et decimo vt ſit tard⁹ ĩ edẽdo, iuxta illd' horatij, nonũq̃ p̄mat̃ in annũ.

¶ De decem vitijs a pueris in carmine faciendo vitandis admonitio Aſcenſiana.

b Arbara nulla inerit vox aut incongrua metro.
Nulla redundabit, nulla integritate carebit.
Nil tranſponetur, nil cõfundet male ſenſum.
Nec rapies longam nec produces breuiandam.
Nec poſt vocalem nec poſt m verſu in eodem
Partibus at varijs vocalis rite ſequetur
Syllaba ni pereat pręcedens, vt modo dixi.
Nec ſuccuſſante, nec pones molle crepantes.
Nec paucis numeris tibi multa licere putabis.
Nec tibi propones niſi ſummos quoſq̃ imitandos.

¶ Vltimo loco monẽdi ſunt pueri vt cõficiendis v̄ſiculis vitẽt decem vulgata vitia. Primo ne barbarꝫ aut incongruũ quicq̃ admiſceant, vt ſunt bladũ, guerra, miſerere nobis, decẽ milia viri &c. Se-

cundo ne qd redundans aut deficiens ſit, vt qui, q̃ & q̃q̃ aut alias pticulas ꝓpter metrũ dũtaxat ingerũt, Qui pedũ nimis aut nõ ſatis ponũt, qui ſenſum nõ explent aut fruſtra repetũt. Tertio ne qd male trãſponat. Quarto ne ſenſum cõfundat, vt has res o Luci ad te ſcriptas miſimus ęli. dico male, qa q̃ de ſitu nõ vulgato in orone pcipiunt ſeruãda, poſſunt in carmie q̃q̃ ſeruari, in q̃ etiã hypallage interdũ loc⁹ eſt. Verꝝ vbi ſenſũ ſit obſcuꝝ mala eſt cõpoſitio, vt dico te ęacida Romanos vicere poſſe, q verſus fingit falſo pyrrho ab oraclo dict⁹. eſt tamẽ aptus exẽplo. Quinto ſyllabaꝝ quãtitas nõ violabit. Sexto nec poſt m nec poſt vocalẽ ponet in eodẽ verſu dictio incœpta a vocali niſi fiat ellipſis aut ſynalœpha. Septio nõ ponet ſuccuſſantes lr̃as ſyllabas aut pedes. Non em̃ erit frequẽs eadem lr̃a vt in illo verſu. O tite tute Tati tibi tanta tirãne tuliſti. nec ſyllabæ, nec pedes duriter poſiti, vt in ſcdo loco ptem oronis terminãtes Octauo ne qd ſit affectate nimis turgide aut mollit ſonãs vt. Torua mi mallonęis implerũt cornua bõbis. & ſentis piuria gẽtis, & O fortunatam natã me cõſule Romã. talis em̃ cõſonoritas vitioſa eſt Nono vitabit in paruo poemate magna licẽtia, Et decimo cauebit puer ne nõ ꝓbati auctoris verſiclos imitet, Sicut em̃ nihil vtilius eſt ad cõficienda carmia q̃ habere ad manũ multa ꝓbatoꝝ auctorũ exẽpla, ita nihil pniciosius q̃ incertos aut nõ ꝓbatos ſequi, vt verſiculum illũ. Qꝫuis arte nates tamẽ apparẽt tibi nates. Et eos q ſcdam corripiũt in eccl̃ia, eremus. Brauiũ, darius. ſathanas &c. aut q Ieſus ꝓ pyrrhichio ponũt cũ ſit bacchius aut ſaltẽ ſi ουσ in us mutes amphibrach⁹, & q Maria & Lucia ſcda ꝓducta enũciãt. Sed finẽ facio Si pceptores hęc diligenter declarabũt, multũ iuuerint tyrones.

Et hæc pro Iſagoge ſatis ſint

Argentorat. Ex Aedibus Matthię Schurerij
Menſe Decembri Anno M. D. XII.

T. O.

REGNANTE IMPERATORE CAES.
MAXIMILIANO P. F. AVG. P. P.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

INDEX VERSIFICATORIAE VOCVM.

Abydos. i35.
Abyla. i37.
Abrotanū. i51.
Abſtemius. i25.
Accentus. i67.
Achelous. i23.
Acheron. i27.
Acenetus. i30.
Acidalus. i35.
Acidia. i35.
Acilius. i38.
Achilus. i38.
Acynacis. i41.
Achoreus. i50.
Acis. 51.
Acerſecomes. i21.
Aconitum. i44.
Achantis. 50.
Adamātinus. i41.
Adimanthus. i39.
Aedo. 21.
Aedes. 66.
Aege &c. 67.
Aegeus. 67.
Aegea. 67.23.
Aegea. 67.
Aegi. 67.
Aegnide. 68.
Aeger. 68.
Aegonomus. 67.
Aello. 21.
Aenus. i9.71.
Ahenus. ibidē.
Aheneus. ibidē.
Aenos. 72.
Aenaria. 72.
Aenna. 72
Aenea. 72.
Aeni. 72.
Aenigma. 72.
Aenigmaton. 72.
Aepolus. 74.
Aepitus. 74.
Aequana. 75
Aequotutiū. 75.
Aereus cū ſuis. 77.
Aeripes. i3.
Aerugo. 77.
Aerumna. 77.
Aeſagius. 78.
Aeſepus. i27.
Aeſis. 78.
Aeſculus. 78.
Aeſculapius. 78.
Aeſquiliæ. 78.
Aetas. 80.
Agalma. 53.
Ageladas. i29.
Aginor. i41.
Agoge. ii4.
Agria. ii5.
Allage. ii5.
Alcides. i35.
Alibides. i35
Alcynoe. i48.
Alebes. i21.
Alebus. i21.
Alcimedon. i22.
Alcimedes. i22.
Alimenus. i39.
Alimon. i39.
Alithyia. i44
Allophilus. i37.
Ambubaiæ. i51.
Amabo. ii3
Ambroſius. i50.
Amaracinus. i41.
Amimone. i39.
Amaracus. ii7.
Amaſis. ii8.
Amentum. 55.
Amoebeus. i21.
Ampelus. i23.
Amycus. i35.
Amphiſa. i42.
Amphriſos. i42.
Amphitrite. i44.
Anas. 46.
Anagliptum. 56.
Anachorita. 56.
Analecta. 56.
Ancæſa. i30.
Anchemolus. i25.
Anemos. i25.
Anapus. ii7.
Anubis. i51.
Anthores. i50
Anus. 56.
Antiphona. i47.
Antropos. i48.
Antidotū. i51.
Antiphates. i20.
Anchaces. ii3.
Apina. 84.
Apicius. i33.
Apricus i33.
Apine. i39.
Apirinū. i42.
Aponus. i48.
Aphrodite. i44.
Aphronitrū. i48
Aquitania. i44.
Aratus. i20.
Arceſius. i29.
Ardea. 23.
Ardelio. i23.
Archemorus. i25.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Armenia. 126.
Aricia. 133.
Archetypus. 130.
Aretalogus. 130.
Aretuſa. 130.
Argiletũ. 137.
Archimedes. 139.
Architriclinus. 141.
Archimagirus. 142.
Ariminũ. 139.
Ariſtocratia. 31.
Archipotes. 151.
Arſis. 3.
Arſione. 148.
Artemis. 125.
Archemiſia. 125.
Arteria. 128.
Aſius. 60.
Aſiaticus eodẽ.
Aſis. 60.
Aſia. eodẽ.
Aſopus eodẽ.
Aſylus. 137.
Aſillus. 137.
Aſilas. 137.
Aſili. 137.
Aſina. 139.
Atabulus. 113.
Ategie. 61.
Atraxatax. 48.
Atronius. 148.
Auſilenus. 138.
Auidienus. 63.
Auriũ iudiciũ. 10.
Axioma. 147.

Bachides. 135.
Bagogus. 146.
Balanus. 116.
Baleares. 23.118.
Balena. 55.
Baliſta. 45.
Baiulo. 16.
Ballonoui. 148.
Baris. 59.
Baſis. 60.
Bathauia. 131.
Bæbeis. 64.
Bæbe. 64.
Bæbius. eodẽ.
Bebrix. 49.
Benacus. 72.
Berecynthus 121.
Berenice. 126.133.
Berillus. 75.
Beritus. 75.
Betulum. 79.
Bibliopola. 146.
Bibliopoliũ. 35.
Biſon.ontis. 94.
Biturges. 153.
Bitus. 96.
Bœotia. 27.
Blatta. 61.
Blathara. 62.
Blatero. 61.
Blatio. 61.
Bogus. 100.
Bola. 100.
Bolanus. 101.
Boletus. 101.
Botrodum. 146.
Brauium. 34.
Britannia. 96.
Britomartis. 96.
Bromius. 101.
Brunduſium. 153.
Brutium. 112.
Brutij. 112.
Bucolica. 5.
Bullatius. 120.
Bule, 109.
Bulimeon. 109.
Buſiris. 142.
Buteo. 112.
Butyrũ. 142.

Cacabus. 51.
Cacus. 51.
Candax. 48.
Caduceum. 52.
Caicus. 133.
Calidon. 135.
Caligo. 136.55.
Calenũ. 126.
Calpe. 15.6
Calpetianus. 131.
Camælęa. 124
Camælęon. 124.
Caminus. 141.
Camyros. 142.
Camurus. 153.
Canopus. 149.
Cappadox. 49.
Caphareus. 118.
Caprificus. 133.
Carmen. 1.
Carmis vitia. 10.
Carceſium. 129.
Carus. 59.
Caſa. 60.
Caſtor. 46.
Caſeus. 60.
Cathedra. 122.
Catina. 139.

Catus 61.
Catulus 62.
Catachreſis 129.
Cebes 64.
Cæcias 65.
Cæcinos 65.
Cæcinum 65.
Cædo 66.
Cecubi 65.
Cæcus 65.
Cæcilius 65.
Cædicus 66.
Cæditius 66.
Cædes 66.
Celer 68.
Celox 49.68.
Celeuma 3.
Cælum 70.
Celtiber 162.
Centimetrū 173.
Cenomani 147.
Cætus 81.
Cæten 81.
Cene 72.
Cænos 73.
Cænix 73.
Cænodoxia 72.
Cænotaphiū 72.
Cephalenia 115.
Cepus 73.
Cephiſus 74.
Cepheus ibidē.
Cepio 74.
Ceps ibidē.
Cepi ibidē.
Cera 77.
Cerathus 75.
Ceretum 75.
Ceruſa ibidē
Cæſum 78.
Cæſtus 78.
Cæſitum ibidē.
Cæſius 79.
Cæthegus ibidē.
Cetra ibidē.
Cercops 47.
Cercyra 142.
Cerritus 143.
Ceſura 5.
Ceſurę ſpēs ibidē.
Chaos 22.
Character 46.
Charus 59.
Chameciſſos 122.
Chelydon 135.
Chorinthus 25.
Cherades 78.
Cherillus 78.
Cherenomos 93.
Chier & iñ 93.
Chimerinos 88.
Choliambus 101.
Chriſenderū 131.
Cyce 82.
Cydon 84.
Cilium 86.
Cylindrus ibidē.
Cylidros ibidē.
Cybele 123.
Cybelle ibidē
Cyborium 150.
Cymodoce 88.
Cymothoe ibidē.
Cimbri 27.
Cilix 49.
Ciclops 47.
Cinamomū 88.
Cinnamū ibidē.
Cinnyps 88.
Cinædus 123.
Cymolus 146.
Cimmerij 161.
Cynoſura 150.
Cythere 127.
Cytherea 127.
Ciminus 140.
Cilinus 140.
Cynetes 131.
Cynapes 117.
Cypſelus 124.
Cyterus 150.
Cyperus 90.
Cyros 94.
Cyrinus eodē.
Cyrene es. 94.
Cyrene arum. eo.
Clamdeſtinus 140.
Cleros 75.
Cletabeni 79.
Climater 46.
Climene 126.
Clitemneſtra 130.
Cliſter 46.
Cliciades 82.
Clitella 96.
Clitorius eo.
Cliton 96.
Clitis eodē.
Clitumnus eodē.
Clodius 99.
Clodoueus 99.
Clonius 102.
Cnidos 84.
Cocalus 98.
Cocceius ibidē.
Cocytus ibidē.
Coctona 148.

Coleus. 100.
Colis.os. 101.
Coliphiũ. 101
Cochlea. 113.
Collyriũ, 142.
Colax. 48.
Cometa. 102.
Comeſſor 102.
Como. 102.
Conopeũ. 149. 47.
Conuitium. 133.
Condiloma. 138.
Couinus. 141.
Conops. 47.
Corebus. 121.
Cophinus. 103.
Corambla. 104.
Corycus. 104.
Coritha. 104.
Corytus. 104.
Coronides. 135.
Corus. 104.
Corbitæ. 144.
Corcyra. 142.
Coſe. 105.
Coſira. 105.
Core. 106.
Cotilus. 106.
Cous coo. 36.
Coxendix. 49.
Crater. 46.
Cratinus. 62.
Cremaſter. 46.
Crenis. 47.
Crebenus. 64.
Crepida. 136.
Creta. 79.
Cræſus. 79.
Crinyſus. 143.
Criſis. 94.
Criticus. 96.
Criton. 96.
Crobialus. 97.
Crocina. 141.
Crocodilus. 138.
Crotopus. 149.
Cromis. 102.
Crotalum. 106.
Croton. 106.
Cruſtumiũ. 152.
Cucubo. 108.
Culeus. 100. 109.
Cucurio. 108.
Cuniculus. 110.
Cupa. 111.
Cupennius. 111.
Curatius. 120.
Cures. 111.
Curetis.
Curetes. ibidem
Curulis.
Dacus. 51.
Darcetis. 130.
Dauides. 135.
Debæ. 46.
Decernere. 9.
Deeſt deerat. 13.
Dedala. 66.
Dedalion. 66.
Defioculus. 20.
Dehinc. 13.
Dein cum ſuis. 13.
Deianyra 142.
Delibutus. 68.
Deliro. 93.
Deltoon. 150.
Deolis. 146.
Dij dijs. 13.
Diapiganon. 136.
Diaſtema. 124.
Dictamũ. 116.
Dicterium. 128.
Didime.us. 84.
Digentia. 85.
Dimas. 87.
Dindymus. 84.
Dindymaon. 84.
Dioceſis. 122.
Dionyſa. 102.
Dionyſius. 143.
Diores. 150.
Diphthongus. 18.
Diſphilus. 90.
Dito. 96.
Dithyrambus. 96.
Dochimus. 98.
Dodona. 99.
Dolon. 100.
Dolops. 47.
Domnus. 102.
Donus. 102.
Doriſcus. 104.
Doron. 104.
Dorus. 104.
Dorotheus. 138.
Doſis. 105.
Drepanũ. 117.
Dryude vel druy=
de. 34.
Dromos. 102.
Dropax. 48.
Ducarius. 108.

Duilius 138.
Dulichium 109.
Duraton 111.
Durius 111.
Eboſita 64.144.
Ebrius 64.
Echineis eodē.
Echinus eodē.
Echo 65.
Educo 108.
Egates 67.
Egnatius 120.
Eyginus 136.
Elegans 69.
Elegia 31.
Elegiacum 6 & 7.
Elegidium 135.
Eleleus 124.
Ellipſis 8.
Elix 48.
Emodus.a. 146.
Emolumentū 152.
Encheladus 124.
Enchelie eodē.
Energia 32.
Enipeus 71.
Enipſe eodē.
Eneſimus eodē
Ennoſigeus 150.
Enthymema 139.
Eous 26.
Ephebus 73.
Epheſus eodē.
Ephemeris 139.
Ephimeris eodē.
Epi 73.
Epiſynalæphaſis 12
Ephitus 74.
Epyrus eodē.
Epytides eodē.
Epirhediū 67.
Epithima 139.
Epops 73.
Epodos 145.
Equicolus 75.
Eretum eodē.
Eridanus eodē.
Erigone eodē.
Erymathus 120.
Eryx 49.75.
Erodius 146.
Erotema 124.
Erotion 160.
Eruca 75.
Etheocles 79.
Ethemon eodē.
Etheſię eodē.
Ethedus eodē.
Ethos eodē.
Eufemia 124.
Eumenis 126.
Euphroſine 139.
Euoluo 14.
Euripus 141.
Europa 149.
Eutrapelus 124.
Euxinus 72.
Exodium 145.
Exos 165.
Expilat 137.
Exquiliæ 79.
Exundantia 10.
Fabrateria 120.
Faginus 28.
Fagineus 28.
Falearum. 54.
Faſtigium 136.
Fæcare 65.
Fæciniæ eodē.
Fæcundus eodē.
Fæculentus eodē.
Fæcutinus eodē.
Fænus 73.
Fænum eodē
Feralis 75.
Feriæ eodē.
Feretrius 130.
Feretrum eodē.
Feſceninus 140.
Fex 65.
Fibula 82.
Ficedula 122.
Ficeliæ 82.124.
Fides 84.
Fidius eodē.
Fidelia eodē.
Fidena eodē.
Filimacius a. 86.
Filix 49.
Fiſcina 139.
Fligo 85.
Focale 98.
Fregi 68.
Frænum 72.
Freſus 77.
Fretum 97.
Frigus 85.
Fritillus 96.
Fruſino 111.
Fuca 108.
Fucinus 140.
Fulginia 140.
Fuſcinus 140.

Fuſcina	i39.	Gryphes	47.90.	Hydropicus	47.
		Grypus	eo.	Hieros	i27.
Gades	52.			Hilarodus	i65.
Galerita	i44.	H aſpiratio tm̃.	ii.	Hylactor	86.
Gallita	i44.	Haleſus	i29.	Hilaris	eodẽ.
Gallicinus	i40.	Haleſinus	i29.	Hile	eodẽ.
Galeſus	i29.	Halter	46.	Hilum	37.85.
Galerus	i28.	Harmonia	30	Hymen	87.
Ganeo	57.	Hebe	64.	Hymeneus	eodẽ.
Gaſtrimargia	32.	Hebenus.um.	i26.	Hymera	88.
Gaſtrimargus	32	Hebrinus	i40.	Hinulus	89.
Gauſapina	i39.	Hedrimeles	i24.	Hypates	90.i20.
Gela	68.	Hedus	66.	Hippaco	ii3.
Gelos	eodem	Helios	69.	Hipeton	i3i.
Gelu	eodem	Helix	68.	Hypocauſta	90.
Genos	i26.	Helops	68.	Hippotas	i5i.
Genoſus	i50.	Helos	eodẽ.	Hipmetri	9.
Gelaſinus	ii9.	Heluetij	i3i.	Hyſopus	95.
Georgia	27.	Helorus	i50.	Hiſtrix	48.
Geomãtia	eodẽ.	Hemipentemime-		Hœdoporus	i27.
Gepida	74.	ris.	5.	Hœthyni	8i.
Gereones	76.	Hæmorrhois	7i.	Homilia	30.
Geſa	79.	Hepar	74.	Homolaides	72.
Geſſominus	i40.	Heptemimeris	5.		
Geta vel getes	80.	Hera cum ſuis	76.	I lidẽ ijſdẽ	i4.84.
Gygas	85.	Heraclitus	i44.	I & v vbi vocales.	
Gillum	86.	Herboſos	i29.	ubi ꝯſonãtes ſũt.	i4
Gilippus	eodem.	Hereo cũ ſuis	77.	Iam	i4.
Gineciũ.a.	35.i22.	Hereſis	i2.77.	Iambus	i5.
Ginus	89.	Hereus.um.	76.	Iapetides	ii7.
Glarea	59.	hermaphroditꝰ	i44	Iapetus	i3i.
Glubo	i07.	Herminius	i40.	Iapis	ii7.
Glutio	ii2.	Herios	76.	Iapix	eodẽ.
Gnatia	62.	Heriphyle	eodẽ.	Iaſius	60.
Gothus	i06.	Heroici decoꝝ	6.	Iaſon	i5.
Grabatus	i20.	Herpeta	i3i.	Iber	46.82.i62.
Gradiuus	52.	Hiarbita	i44.	Iberus	46.82.i62.
Graphium	34.	Hydaſpes	84.	Ibis ibicus	82.
Grãmatophorꝰ	i6.	Hydor	eodẽ.	Icaria	eodẽ.

Ichneumon 17.
Ichthyopoliū 35.
Icelos 124.
Ico.is. 82.
Idolatria 32.146.
Idolothitus 144.
Idolum 46.
Ilerda 86.
Iletes eodē.
Ilioneus 148.
Iliſſus 86.
Illix 48.
Imbecillus 65.
Inula 89.
Inuidia 14.
Iphigenia 90.
Iphis eodē.
Iocundus 99.
Iopas 149.
Iota 106.
Irrito 144.
Ironia 94.
Iſara 95.
Iſauri eodē.
Iſaurus eodē.
Iſaurum eodē
Iſalces eodē.
Iſocrates eodē.
Iſapis 117.
Ithomus 147.
Iubilo 117.
Iubilum eodē.
Iunices 133.
Iucundus 99.

Lacedæmon 122.
Laganum 53.
Lagopos eodē.
Laicus 22.
Laliſio 143.
Laydes 136.
Lampetię 131.
Lapathes 57.120.
Lariſſa 143.
Larix 49.
Larus 59.
Latona 62.
Latria 32.
Latus 62.
Lauiniū.a. 63.
Lebadus 122.
Lechiæ.arum 65.
Lecythus eodē.
Letania eodē.
Ledoria 67.
Lemargia 32.71.
Læna 72.
Lænęus eodē.
Læpherigones 74.
Leponticus eodē
Letor 81.
Letum eodē.
Letus eodē.
Leuis eodē.
Leuus eodē.
Leſtrigones 136.
Leucate 121.
Leucopetra 149.
Leucoſia 150.
Libanus 82.
Liber eodē.
Libra eodē.
Librethus eodē.
Liburnū eodē.
Licentia poetica 10.
Licheus 83
Lichen eodē.
Lichas eodē.
Licinus 140.
Licinius eodē.
Lycoras 150.
Lycoris eodē.
Ligurire 153.
Lilea 68.
Lileus eodē.
Lilibæum eodē.
Limone 88.
Lino 89.
Linio eodē.
Linus eodē.
Liquetius 92.
Liquidus eodē.
Liquor eodē.
Litania letania 32.
Lithoſtratos 151.
Lithorius 97.
Littus eodē.
Liuius eodē.
Liuinius eodē.
Lira 93.
Lirare eodē.
Liris eodē.
Liriope 94.
Locuſta 99.
Longarenus 118.
Lothos 106.
Lotium eodē.
Lucar 46.
Luceres 108.
Lucrinus eodē.
Lucretilis eodē.
Luter 46.
Luthum 112.
Lutum eodē.
Lumbricus 131.
Lucetius.a. 131.
Luſcinia 139.

Macedon i22.
Macetes i3i.
Magia 32.
Magete i3i.
Magneſia i29.
Malobatrũ 55.
Maluiſti i4.
Mancia 32.
Mantele i24.
Mandragora ii5.
Marcipor 46.
Maria 20.
Maſaniſſa 60.
Marcellianũ i24.
Marica i33.
Marpeſus i20.
Maſſagete i3i.
Maſſylia i38.
Maſſylianus i38.
Maſtyx 48.
Maſtygia 48.
Matella 62.
Matineſſa i40.
Matuta i40.
Mauricus i33.
Mauſoleũ 28.
Mauſolus i27.
Mecęnas 65.
Mechus 65.
Mechia 65.
Medea 66.
Media 66.
Medica 66.
Medoati 66.
Medon 66.
Mediaſtini i40
Megera i28.
Melœdes i45.
Melas 68.
Meles 68.
Melos 68.
Menalina 72.
Mænapij 72.
Menæus eodẽ.
Menæius eodẽ.
Menenus eodẽ.
Meneſes eodẽ.
Menas eodẽ.
Menalus eodẽ.
Mænia 73.
Meneletus i32.
Mephitis i44.
Meracus ii3.
Mera 77.
Mereo eodẽ.
Meriones 76.
Meris 78.
Merichus eodẽ.
Meridies 4i.
Meſana 78.
Mæſia 79.
Mæſolus eodẽ.
Mæſtus eodẽ.
Meta 80.
Metaurus eodẽ.
Metyllus eodẽ
Metabus eodẽ.
Metiſcus eodẽ.
Meton eodẽ.
Meteorus i50.
Methone 80.
Meterei eodẽ.
Metrum 2.
Mica 83.
Micylus eodẽ.
Micypſa eodẽ.
Midas 85.
Miletus eodẽ.
Milium 86.
Milo eodẽ.
Mimas 87.
Mimalion 88.
Minos eodẽ.
Minotaurus eodẽ.
Mina 89.
Mineus eodẽ.
Myrica i33.
Myriones 94.
Miritenes i26.
Mirinus i40,
Miron velo 93.
Miropola 93.i46.
Mitylene 95.
Mitilo eodẽ.
Mitio 96.
Mithridates eodẽ.
Mitra eodẽ.
Mitos vel mithos. i43.
Miſantropus i49.
Miſitius i44.
Myſogyneia i49.
Miſſumenos i26.
Mnaſillus 60.
Moetius 8i.
Monychus i03.
Monos cũ ſuis. eo.
Monoſtichon i.
Morari i04.
Moricum eodẽ.
Morinus i40.
Morio i04.
Morus eodẽ.
Moſa i05.
Moſas eodẽ.
Mucro i08.
Multiciũ i34.

Muria iii.
Muſtaceus ii3
Muto ii2.
Mutina i39.

Naias idis. 22.
Nar 45.
Naris 59.
Naſica 60.i43.
Naſidienus 60.
Naſidius 60.
Natrix 49.
Nebris i4
Nebrophonos i48.
Nebrodes i46.
Necromãtia 32.
Nedymnus 66.
Nemeta i3i.
Nenia 72.
Neobole i47
Neoptolem⁹ i24.
Nephele eodẽ
Nereus 76.
Nerio eodẽ.
Neris eodẽ.
Neritos eodẽ.
Neſidę i36.
Neuus 8i.
Nice cum ſuis 83.
Niceteriũ eodẽ.
Nicerotes i28
Nicetaon i3i.
Nyctimene i26.
Niæthus i32.
Nihilum 37.
Niniue 89.
Ninos eodẽ.
Ninus eodẽ.
Nereus 92.
Niſantes 95.
Nitella 97.
Nitor eodẽ.
Nœgæum 68.
Nola ioi.
Nomas adis. io2.
Nomos 94.
Nonius io3.
Noricum io4.
Noris eodẽ.
Notus io6
Nothus eodẽ.
Nuceria io8.
Numella iio.
Numicius i34.

Obelus 98 i24.
Obeliſcus 98.
Obex eodẽ.
Obolus eodẽ.
Oceanus 24.99.
Ocyron 99.
Ocha eodẽ.
Ochenius eodẽ.
Ocheus eodẽ.
Ochus eodẽ.
Ocyalus eodẽ.
Ocymũ eodẽ.
Ocyor eodẽ.
Ocyroe eodẽ.
Odor eodẽ.
Oebades 64.
Oebalus eodẽ.
Oebaſus eodẽ.
Oeci 65.
Oecos eodẽ.
Oeconomus eo.
Oecumenicus eo.
Oedipus 67.
Oetha 8i.
Oetoſyrus 8i.
Oetus eodẽ.
Ohe 20.
Oenos 73.
Oenomaus eodẽ.
Oenochonũ eo.
Oenops eodẽ.
Oeſypum 79.
Oeſtros eodẽ.
Oeſtrus eodẽ.
Oileus i38.
Olea ioi.
Olenus ioi.
Omphale ii5.
Onyx 48.
Onocrotalus i5i.
Onomatopęia 26.
Oppilo i37.
Opimius i39.
Ora io4.
Orata io4.
Orea io5.
Oreas 23.
Orete i3i.
Orchamenus i26.
Origanũ i36.
Oricos io4.
Orion io5.
Ormenus i26.
Orite io5.
Orodes i46.
Oromedon io4.
Oſinius eodẽ.
Oſiris eodẽ.
Oſius eodẽ.
Orphanotrophi-
um. 35.
Ortigometra i30.

Oxygarum 136.
Ozimum 99.

Pactolus 147.
Palicus 134.
Palinodia 145.
Panax 48
Pantilius 138.
Pamphilia 137.
Pandroſos 150.
Panegiris 123.
Pandochiū 35.
Papas 57.
Pantagia 61.
Panter 46.
Pareas 23.
Paracletus 130.
paradiſus 143.
Paralyticus 145.
Paralyſis 143.
Paraſitus 145.
Paretoniū 148.
Parœcia 122.
Parœcus eodē.
Paroris 119.
Parthenos 126.
Paſiphe 61.
Paſiphilus eodē.
Paſtinaca 114.
Parauium 131.
Pedagogus 66.
Pederaſtes eodē.
Pedia 32.66.
Pedico 66.134.
Pediculus 134.
Pedo 65.
Pedum eodē.
Pegaſus 67.
Pegi 68.
Pegma eodē.
Pelates 120.
Peletroniū 148.
Peloris 150.
Pentametri decorum 6.
Pentemimeris 5.
Pæonia 27.148.
Perdelirus 92.
Periclymenos 126.
Periſcelis 123.
Peripheria 32.
Pernix 48.
Pes 2.
Peſtum 79.
Peſtus eodē.
Petalus 79.
Petilſus 138.
Petricoſus 134.
Petus 81.
Peucedanū 122.
Phanes 56.
Pharſalos 115.
Pharmacopola 146
Phaſides 136.
Phaſilis 138.
Pheacia 114.
Phebe 64.
Phebus eodē.
Phedon 66.
Phedorus 67.
Phedron 66.
Phedros eodē.
Pheneum 72.
Phenix 73.
Phenicopterus 73.
Pherecrates 120.
Pherecydes 136.
Pheres 75.
Pheton 131
Pheruſa eodē
Phidias 84.
Philades 86.
Philax 87.
Phylira eodē.
Philos cū ſuis 86.
Phyſeter 46.
Phyſis 95.
Phlebotomia 30.
Phlegeton 131.
Phlegeus 67.
Phobetor 58.
Phoca eodē.
Phocis & ſilia 99.
Phocus eodē.
Phoceus eodē.
Phonaſcus 147.
Phora 105.
Phreneſis 72.129.
Phrygia 85.
Phrygium eodē.
Phthiriaſis 94.
Phthiſis 95.
Picenum 83.
Picus.a. eodē
Pigargus 85.
Pylene 86.
Pylos eodē.
Pylus.a.um. eodē.
Pilo & inde 137.
Pynarus 89.
Pipilo 90.
Pipo eodē.
Pyra 93.
Pyreneus eodē.
Pirithous 94.
Pirene.es. eodē.

Pyropus i49.
Pyramus 94.
Pyreus eodé
Pyralis eodé.
Pyrites eodé.
Pyreicus eodé.
Pyretrum i3i.
Piſaurus 95.
Piſide eodé.
Piſidei i36.
Piſtatium ii4.
Pithenor 97.
Pitheus eodé.
Pythius eodé.
Python eodé.
Pytiſma eodé.
Pituita eodé.
Piſtrix 48.
Plagium 53.
Plagiarius eodé.
Planus 56.
Poculum 99.
Poderis i28.
Pœnus 73.
Polidamas i00.
Polipus eodé.
Polium 35.
Polimitus.a.um. i45.
Politimus i38.
Popanum i05.
Popea i03
Popeanũ eodé.
Porrigo i36.
Porſena i26.
Poſides i36.
Portulaca ii4.
Praſon 60.

Præ i9.
Precox eodé.
Preſter 46.
Priapus ii7.
Primipilus i37.
Pritanis 96.
Prœtus 8i.
Procneſſos i7.
Procio proco 40.
Profanus eodé.
Profano eodé.
Proin proinde i3.
Proletarij i0i.
Promulus i02.
Procopius 99.
Procyon eodé.
Prorerta 3.
Pros i06.
Proſeucha i06.
Proſymna eodé.
Proſerpina eodé.
Protogenes eodé
Protoromi eodé.
Proxeneta 7..
Proſæ 2.
Ptiſana 95.
Pſilotrum 86.
Pulex i09.
Puteo ii2
Pumilio ii0.
Pupus cũ ſuis ii0.
Puto ii2.
Putor eodé.
Punctum i7i.

Quatenus 62.
Quatinus eodé.

Quæ i9.
Quero 79.
ꝙ coniunctio. 80.

Rauila 63.
Rauidus eodem.
Rauus eodem.
Reate i2i.
Regula 67.
Regulus eodem.
Rhebas 64.
Rhebus eodem.
Rheda 67.
Regium eodem.
Reſolutio i.
Rhetus 8i.
Rhidium 85.
Riphei 9i.
Ripheus eodem.
Rhedos 99.
Rhodopis i49.
Ripa 9i.
Rogo i00.
Rogus eodé.
Romphea 24.
Rubigo i07.
Rudens i08.
Rudo eodé.
Rudiæ eodé.
Rudinus eodé.
Rumex ii0.
Rupilius iii.
Ruſpina i39.

Saburra 50.
Saga 53.

Salpiga i37.
Salentinum 55.
Salum 54.
Sandalum ii5.
Sapo 58.
Sapphirus i42.
Sardinia i40.
Sardanapalus ii6.
Sardonix 49.
Sarſiua i39.
Saticulus i34.
Satura i53.
Saturea eodē.
Sauo 63.
Scanſio 9.
Scatinius 62.
Sceda 66.
Scæna & inde 72.
Scænitæ eodē.
Scæuus 8i.
Schœnicia 73.
Schœnus eodē.
Schœnū eodē.
Scinis 92.
Scyros eodē.
Scipio 9i.
Scython 97.
Scitor eodē.
Scopus i03.
Scriblita 82.
Scrupus cũ ſuis iii.
Sebetus 64.
Secius 65.
Sæculum eodē.
Sedentani 66.
Selibra 68.
Semele i24.
Semianis et ſilia i3.
Semiramis i42.
Sepia 74.
Sepias eodē.
Sepio eodē.
Sepum eodē.
Sequana 75.
Sera 76.
Seranus 76.
Serum eodē.
Serius a. 77.78.
Serapis ii7.
Scriphos i4i.
Seruilius a. i38.
Seſoſtris 78.
Seuerus 8i.i28.
Seuus 8i.
Sextilius i38.
Sibina i39.
Sica 83.
Sicania eodē.
Sicanus eodē.
Sicha.eus. eodē.
Siconius eodē.
Sicomorus i50.
Siciliquus 83.
Sidicini 85.
Sigeum eodē.
Syla 86.
Silenus eodē.
Sylo eodē.
Syluæ i4.
Simethus 88.
Similus eodē.
Synas 89.
Synæreſis 4.i2.
Synœceſis i29.
Synope i49.
Synopeus eodē.
Synopis eodē.
Syope eodē.
Symplegas i25.
Sinum 89.
Sintereſis i29.
Syphax 49.
Sipho 9i.
Sipus eodē.
Sypharıũ eodē.
Syrus 93.
Syrius 94.
Siſer 95.
Smaragdin⁹ i4i.
Sobarus 58.
Solers i0i.
Solor eodē.
Solox 68.
Solum i0i.
Sophiſtæ i.
Sopio i03.
Sophopichiõ i34.
Sophronius i03.
Sophroſina i39.
Sora i05.
Soracte eodē.
Sorex eodē.
Soſia. us i06.
Sotades i07.
Soteria eodē.
Sotes eodē.
Soter 46.i07.
Spaſio 6i.
Spondaica 5.
Sphera 78.
Spica. us 83.
Spoletũ i0i.
Spurius iii.
Stlata 63.
Statina i39.
Stantira i42.
Statim 62.

Statius. 63.
Stechas. 65.
Stenelus. 124.
Stertineus. 140.
Stimele. 124.
Stymphalus. 116.
Stypa.
Stipes. 91.
Stipendium.
Stiria. 94.
Storax. 48.
Strena. 71.
Stribonius.a. 82.
Struma. 110.
Strutius. 112.
Suaue.
Suaſit. 114.
Sueuus.
Subula. 108.
Subulo. ibidem.
Subſolanus. 147.
Suffecius. 122.

Tabanus. 79.
Talea. 55.
Tarquinius. 140.
Taſus. 60.
Taurominū. 140.
Tecmeſſa. 18.
Teda. 67.
Tedia. ibidē.
Technologus. 146.
Tegula. 67.
Temetum. 71.
Tenarus. 72.
Tenedos. 122.
Tena. 72.
Tenia. 73.
Tetragonus. 147.
Teſſalonica. 133.
Tetra cū ſuis. 80.
Tetricus. 80.
Teter. 81.
Tetrinnio. 80.
Termes. 47.
Theca. 65.
Theoreſus. 129.
Theotimus. 138.
Theridamas.
Theron. 77.
Thera.
Thermodon. 146.
Theſis. 178.
Theſtylis. 137.
Thetis. 80.
Thetys. ibidē
Tlepolemus. 74.
Theumeſus. 129.
Thymele. 124.
Thymū. 87.
Tiberius. 82.
Tiburs. ibidē
Thitonus. 97.
Ticinus.um. 83.
Timagenes. 88.
Time & inde 138.
Timeus. 88.
Timolus tmolus 16.101.
Timotheus. 88.
Tinarus. 89.
Tinea. 89.
Tinias. 89.
Tiphata. 91.
Tiphys. 91.
Typhon. 91.
Tyros. 93.
Tyreſias.
Tyridates. 94.
Thira.
Titan.
Titillo. 97.
Tityrus.
Titinius. 140.
Toga. 100.
Tomaculum.
Tome cū ſuis. 102.
Tomyris.
Toranius. 105.
Torini. 140.
Tophus. 103.
Tragula. 53.
Traſimachus. 61.
Traſius. ibidē.
Trebia. 64.
Trebula ibidē.
Tribulum.a. 82.
Trica.
Tricies. 84.
Triceni.
Trichora. 150.
Trigonus. 147.
Triphylus. 138.
Trieteris. 128.
Triuicus. 97.134.
Trochaica. 5.
Trochilos. 138.
Trophium. 35.
Tropis. 103.
Tucidides. 136.
Tuber.
Tuder. 108.
Tudito.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thuris 111.
Thurius ibidē
Turia 112
Turius 112.
Turicanus eodē.

Vacia 52.
Vagedruſa 122.
Vagor. oris. 53.
Vaicus 134.
Varix 48.
Vaſidius 61.
Vates 63.
Vatineſſa ibidē.
Vecto onis. 44.
Vectidius 136.
Venia 71.
Venilia 138.
Veneo 73.
Venucula 71.
Vepicus 134.
Verſus 1.
Veredus 75.
Veredarius ibidē
Veſagus 78.
Veſulus eodē.
Veſeuus 78.
Veſuuius eodē.
Vietus 132.
Vibius 82.
Vibidius 82.
Viburnum eodē.
Vicus 84.
Vicinus ibidē
Vireſco 93.
Vindemia 122.
Virginia 139.
Vnedo 122.
Vligo 109.
Vitellus 95.
Viſurgus ibidē.
Vitellus 96.
Vitellius. eodē
Vitelliani 96.
Vitium eodē.
Vogeſus 100. 130.
Vomica 102.
Vomanus ibidē.
Voraptus 105.
Votienus 107.
Volucer 151.
Vrania æ. 30.
Vſtica 135.
Vter 112.
Vtinum 140.

Xenos 72.
Xenodochiū 35. 72.
Xeron cū ſuis 77.

Zalates 120.
Zenobia 72.
Zythus 97.
Zodiacus 99.

FINIS.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Th
6088

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN